பதினெண் சித்தர்

வைத்திய

சில்லரை கோர்வை

இ நூல் ...டம்

B. இரத்தின நாய...

புஸ்தகசா...

உ

சிவமயம்.

பதினெண் சித்தர்கள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

பெரிய வைத்திய

சில்லரைக்கோர்வை

இஃது

முன்பு அச்சிட்டிருந்த கோர்வைகளுடன் (௧௨0)

கோர்வைகளாக சேர்ந்திருக்கின்றன.

சென்னை:

B. இரத்தின நாயகர் & சன்ஸ்

அவர்களது

திருமகள்விலாச அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1925.

சிவமயம்.

பதினெண் சித்தர்கள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

சில்லரைக் கோர்வை யென்னும்

வைத்திய அட்டவணை.

நெ.	பெயர்கள்.	பாடல்.
1	அகஸ்தியர் கற்பகக்கோள்	24
2	பிண்டோற்பத்தி	32
3	தர்க்கசங்கரகம்	16
4	வைத்தியசாகரம்	41
5	வைசூரி நூல்	80
6	வியாதியின் வரலாறு	5
7	தீக்ஷைபாடல்	5
8	சோதிமணிசூத்திரம்	8
9	குருஜெயநீர்கெங்கை	60
10	காவியச்சுருக்கம்	1
11	குருநூல்முப்பு	50
12	முப்பூ	30
13	முப்பூசூத்திரம்	100
14	வைத்தியமுன்	80
15	வைத்தியபின்	80

சில்லரைக்கோர்வை அட்டவணை

முற்றும்.

உ

கடவுள் துணை.

பதினெண்சித்தர்கள் பாடிய

வைத்திய

சில்லரைக் கோர்வை

விநாயகர் ஸ்தோத்திரம்.

ஆனை முகவன்பாதம் முருகன்பாதநீ சத்தியுரித்திடைதரித்த அய்யர் பாதம், வானையுமையாள் பாதம் மாலிதன்பாதம் வயிரவர் தன்பாதம், மஹாலட்சுமிபாதம் சானனைய நாதாக்கள் ரிஷிகள்பாதம் கமலத்தில் வீற்றிருந்த வாணிபாதம், கோனனைய குருமுனிதன் பாதம் போற்றி கூறுகிறேன் பதினெண்பேர் கோர்வைதானே.

தேவர்சபையானவர்கள் சூழ்ந்திருக்கும்நாளில்
திருநடனகலைமாது வதனமதிதிலக
ஆவலுடன்தேரையரும் கமலமுனியாரும்
அகமகிழ அனைவர்களும் மிகநலமதாக
நாவதனைல்புகன்றதிவை நரர்கள்பிழைப்பாக
நயனவொருபெரியோர்கள் நாதனருளாலே
காவலணிஅகண்டபரி பூரணங்கைக்கொண்டேனே.
கலைஞானந்தெளிந்துணர்ந்த பதினெண்சித்தர்தா

நந்தீஸ்வரர் பாடல்.

சித்தர்கள்பாடிய நொண்டிச்சிந்து

காரணமனோன்மணியைக் கருத்தில்வைத்து, கவ முன்றெழுது போற்றியேதான், ஆரணத்திலுள்ள வனுக்குள் தேககுணத்தை, ஆலந்தவிதசொற்படி யேதேர்ந்துரைசெய்வேன், வாரணத்தின்செய்கைப் துபோல் துகைவகையாய், வாழ்த்துதலுண்டாக நி தம் ஆழ்ந்தகருத்தாய் பூரணத்திற்றேர்ந்த குருவான ந், டசரிதோபுகன்றிடுவேன் நாடித்தெரிந்திடவே.

இதுவுமது.

தெரியவேதானுரைக்கிறேன் வாதாதிபனே, தேர் ந்துகொண்டு பண்டிதர்கள்நொந்துசெய்யே, பிரிய மாய்கையைதொடுக்கில் மூன்றுவிரலில், பிரபலித் தோர்நரம்புயேர்களவோடும், சரிவரயில்லையாகில் பிச கென்றுசார்வார்களே பெரியோர் நாட்டமுடனே அறியவேநாக்கையைப்போலே, துள்ளி குதித்து ஆகாரமுற்றுமூர்க்கநடையானவன்றே. (8)

அகத்தியமகாமுனிவர் பாடல்.

நடைதனில் வேகமுடனே கதரியேதான், நட்ட னேகளாய்சிதறி பொட்டனவேதான், நடையில்லா வட்டைபாம்பைபோல் நெளிநெளிந்து, தத்திதத்தி

சுழித்திடும் மத்திபமாய், படைவெனு வேகம்போல தொடுத்துநின்ற, பாகமதைக்கண்டுகொள்வீர் தேக நிலையில்விடைசொல்லப்போமோ தான்வகஸ்தியர், விற்பன விவேகந்தெளிந்துரைத்தனனே. (4)

மச்சமுனிவர் பாடல்.

தெளியவே தானுரைக்கிறேன் அன்னமதுபோல், துள்ளிதுள்ளி சாயலுடன் மெள்ளநடையாய், நடி வில்லாப்படியேதான் அசனநாடி, நகைத்துப் பட படென்று மிகமுடுக்கி விழியதுமஞ்சள் வர்ணமாம் பொசிந்திருக்கும்வித்தைமிகுத்தேவினவாய்மெத்தப் பிரட்டும், களிப்பிலாதிருக்குமென்றே மச்சமுனிவர் காட்டினாரிதுவிதம் பாட்டிசைதனிலே. (5)

பிடிநாக்கீசர் பாடல்.

இசைந்துமூடக் குஞ்சுழிக்கும் தைகால்மிகவே, ஏற்கனவேதான்கறுக்கும் மேனிகடெல்லாம், வசமி ல்லாக்குணமாக சாம்பல்பூர்த்து, வடைத்திடும் நாசி யதுவெடுத்துலர்ந்து, திசைதனி லுள்ளபேர்கள்சா ஸ்திரத்தை தினந்தினமும்படித்து, மனதில்வைத்து நிசமதாய் கற்றுணரவேபிடிநாக்கீசர், நேர்ந்தபடி பாங்குடனே தேர்ந்திடச்சொன்னேனே. (6)

தன்வந்திரியார் பாடல்.

பாங்குடனே சொல்வதை நீங்கள்நிலையாய், பத்தி விசுவாசமுடன் யுக்தியாய்க்கேட்பீர், ஏங்கியேகண்

ணை திறந்து முழித்திருப்பான், எட்டில் வரைந்தேரி புகலனுட்டினிலுண்டோ, தாங்குவரோ இப்புவியா ளர் இரவலர்தன், தத்வபதம் போற்றிடுவோம் மெத் தவினவாய் சர்ங்கோபாங்கமாகத் தயவாய்தன் வந் திரியார், தானுரைத்திடுகுணங்கள் தோணிதற்கெ ன்றே. (7)

புலத்தியர் பாடல்.

தோணுதற்குதவாத இராஜனின் புலாபலத்தை சொல்லுதற்குவெல்லுதற்குபேர்களுண்டோ, நானு தற்கு ஞானக்கண்ணிணுல்கருத்துணர்ந்தோர், கண் டவர்கள் விண்டிலர்கள் மண்டலத்திலே, ஆணுவத் தைநீங்கிச் சுயம்பில் முப்பாழ்கடாதுஆசைவைத்து ஞாபகமாய் பூசைகள் செய்வாய், வேணுமென்ற புலத்தியரும் விபரீதமாய் வேதமுறை நற்குணச் சொல் நாடியதென்றே. (8)

புசுண்டமூர்த்தி பாடல்.

குணம்பெறவேபித்தர் சனிகவயணமதை,குறிப் புடன் சாற்றுகின்றேன் விரிவுடனே, மனமதைதிட் டவட்டமாய் நிலைப்படுத்தி, மணிமந்திர அவிழ்தம தைபணிந்துசெய்வீர், தனம்தந்து தொழுவார்வை த்தியர்க்கு, தத்வமுங் கைபரீட்சை மெத்தவும்வே ணும், இனமுள்ளமுயூகையுடனேபுசுண்டமூர்த்தி, ஏர்த்திதைபடுத்துணர தேர்ந்துரைத்ததே. (9)

கருவூரார் பாடல்.

தேர்ந்திட சொல்லுகிறேன்கேள்ஐயருட திருவடிப்பாதச் செயல்கிருபையினால்,சார்ந்திடுமுன்விரலின் கீழ் நடுவில்தொட்டால், சரசம்போல் பட்டுபட்டு விர்யடிக்கும், ஆர்ந்திடஆனை குந்தியின் பட்டணத்தின் வரசனில்லா நாடதை யரசாளுகைசெய்யும், நேர்ந்திடும் பேய்க்காற்றலைபோல் கருவூரார் நிற்குமென்று பித்தமென கற்பித்ததென்றே. (10)

திருமூலர் பாடல்.

என்றவித வூனிலாகாக்கை யெழும்புமாப்போல், யெத்தியேதான் தொங்கிதொங்கி சத்திமானைப்போல், நன்றதுபோல் துள்ளிமெள்ளவே உலாவுகின்ற, நாட்டமதைச் சொல்லரிது பூட்டகமென்பர், கன்றிதமாவெல்ல வெவர்க்கும் வெகுகடினம் காரியத்தைப் பின்புகல பாரிதமென்போல, ஒன்றினுக்கு வொன்று பேதமாந் திருமூலர்புண்ணடநடையானதிதை நன்மையாய்ச் சொன்னேன். (11)

சட்டமுனியார் பாடல்.

கடக்கையிலே தோரையைபோலேகள்ளமதுற்ற, கட்டனைகளாகவேதான் வீட்டில்போய்விழுந்திடக்கையில்லாமல் வெகுவாய் நாவரண்டு,தேறுதலில்லா மல்கண்ணை சொருகியேழும்பும்,மடமதுபோல்வெகு

ண்டு கண்புகைச்சல், மருண்டது சூழ்ந்துகொண்டு யிருண்டிருக்கும், இடமெனுஞ் சரீரமதில் நீரில்லாமல், உலருமென சட்டமுனி விளம்பினனே. (12)

ரோமரிஷியார் பாடல்,

உலர்த்திடுமே மேனிகளெல்லாம் பிணங்கியேதான், உள்ளங்கையானதிலே கிள்ளிப்பார்க்கினும், பலனில்லா செய்கையினவாய் சரீரத்தில், புண்புடனே நீரில்லாமல் அன்பற்றினிற்கும் பெலனதுசெய்குறிகளும் கண்ணாலே யுற்றுபேசுகின்ற வாய்மொழியை நேசமாய்க்கண்டு கலனிதுவென்றுவறிந்துரோமரிஷியார், கட்டுத்தேன் மிக்கவேதான் விட்டுரைத்திதே.

விட்டுரைப்போய் பித்தகுணத்தால்பலங்கைதவெடுத்துயெழுந்து சொல்வான் படுத்திடாமல், நட்டுவனுரால் பாட்டில்படித்து, கட்டுதிட்டஞ் சொல்லினபடியே பண்டிதர்கள், கர்த்தனிடபாதமதை மெத்தவும் போற்றிதொட்டு விடுசித்தர விழ்தங் கொங்கணரும்தொடர்ச்சியாய் மிகசொன்னேனடவுடனே.

போகர் பாடல்.

மிகசொன்னேன் பித்தகுணத்தை விளவியே, விரித்திதைப்பேசிடுவோந் தெரிந்திட்வே செகத்தினில்

மாபெரியோர்கள் நாடிதனை, செப்பமுடன் பாடி வைத்தாற் தப்பிதமில்லை, அகத்தினின் கெருவம் விட்டு, கவனித்து, அவரவர் சொன்னநூலை தவது டனே, சுகந்தருமெனப் படிப்பீர்போகரும் சுருதி யனுபோகமாய் கருதினேனே. (15)

பிர்மமுனி பாடல்.

கருதிடக்கேழ்ப்பீர்கள் சிலேஷ்டுமத்தின், காரி யத்தை யின்னதென்று வீரியமாக பொருதிட ரெண்டுவிரல் பின்மூன்றணிவிரல், பொங்கமுடனே படிக்குஞ் சங்கையுடனே, தெரிந்திடப்போகாது இதின்குணம் செப்புவரோ யிப்புவியில் வொப்ப னையாகவிருது கட்டியே நடக்க் பிர்மமுனி விந்தை யுடன் சொல்லினனே மைந்தர்கள்முன்னே. (16)

சுந்தரர் பாடல்.

முன்னவே யறிவேணும் சிலேஷ்டுமந்தான்முடிக் கியே ஆஸ்பதமால் படிந்துநிற்கும், நன்னயமாயோ டும்நது நவிலிதுகேள், நாட்டியபெலண் போல்துடித் துநாட்டி நொடிக்கும், கன்னக்காரன்மெத்த கள்ள ன்காண் இவனுடைய காரணத்தை சொல்லரிதுஆர ணத்திலே, வன்னமுள்ள பட்டம் பகல்போல் சுந்த ரா, வழிநடைதீப்பொறி போலாமெனதென்றேன்.

இராமதேவர் பாடல்.

என்றபடி துள்ளி துடிப்பான்இவன்மெத்தஇணங்கிடாதிருடன்காண், குணத்திலே லொன்றிமன் கொருடனென்பார் கள்ளத்தனமாய், ஓதுங்குவானே பதுங்கியிதங்கிடாமல் நின்றவித மிப்படியென்று தெளிந்தவுடனே நீங்கள் கற்றுகொள்வீரிதை பாங்குடனேதான் கன்றிதமா யோசித்துப்பார்ப்பீர், இராமதேவர்காணுவிதமென்னதென தோணுதலுற்றேன்.

தேரையர் பாடல்.

தோணுமிரு பேரிலிவனும் சடத்தில்வண்டன் தொடர்ந்து பிடிக்கவென்றால் கடந்திவர்கள் வேணுமென்றிவனை நலமாய் பிடித்துக்கொள்ள, வேண்டுவரார் தூண்டுவரார் ஆண்டுகொள்வரோ, காணவேதான் மறைந்துகொள்வான் கள்ளம்புகுடன்கட்டுக்கிசையாத குலன்மட்டுக்கடங்காண், கோணுதலாய் பேதகஞ்செய்வான்றேரையர்தான் கோதகச் செவித்தலதவோதினனேயான். (19)

கபிலமுனிவர் பாடல்.

செய்ததுமேற் சிரசிற்றானும் தீயதுபற்றி, செலுத்தியேகன்னிபற்றி வலித்திருப்பான், எய்துவான் கெற்பனிபோல்வேற்வையிட்டு, ஏற்றியேசொரிந்து

விழிமாற்றி விழிப்பானது கனத்து, மெய்நடுங்கிமிரண்டிரண்டு, மேலதாய் படுத்தெழுந்து பொய்யல்ல வேயிந்த விதங்கள் செகத்தோர்க் கெல்லாம்போன் றுநிற்கும் நாடிதனை ஆண்டுத்தானே. (20)

இதுவுமது.

ஆண்டவனை யின்னதெனவேமறிந்துணர்ந்தோம் அம்மாமெனவே அலரிகம்மிகுரலும்வேண்டினும் விட்டுவேனோகுடலின் யின்னிவிகடிக்கேதான் வலித்து சகடஞ்செய்வான் தீண்டிபிடித்தே யிழுக்கவும், வொருவருண்டோ திகைக்கநடுங்கியேதான் பகைத்திடுவான் மீண்டதொரு யீசன்வடியை நமஸ்கரித்து மிக்கவேகமலமுனி மங்களஞ்சொல்லினன்.

பதினெண்சித்தர் பாடல்.

முற்றிற்று.

கடவுள் துணை.

அகஸ்தியமகாமுனிவர்

வயித்திய

சில்லரைக்கோர்வை.

முதலாவது,

கற்பக்கோள்-உசா.

எண்சீரடியாசிரிய விருத்தம்.

சீரானபராபரத்திற்பரமாய் நின்று திரிபுவனந் தாங்கியவை யாளானென்ற, பேரானவஸ்துவெனும் விமலர்பாதம் பேணியே நமஸ்கரித்துப் பிரியமாக, நேரான பலசாஸ்திரத்தைப்பாட நினைந்து முன்னூல் விதிப்படி நேர்மையோடு, சூரானமதிமாயைத் தொழிலை நீக்கிச் சொல்லுகிறேன் கற்பக்கோள் இருபத்தாறே. (1)

பாலக்கிரககுணக்குறியு மருந்தும் மந்திரயந்திரமும், காலக்கருப்பும் நீர்சொரிதல் கட்டுங்குளிசு

வேருடனே, கோலக்குளிகை யெண்ணெய் தனைக்
குணத்தின்படியே சொல்வதற்கு, சீலக்குருவாம்
விநாயகனார் சித்தித்தோர் சஞ்சீவியென்றே. (2)

பெண்கள் தோயாப்புழுவுக்கு ஔழ்தம்.

மீரரமல்தூரமிலாப் பெண்களுக்கு
வேலியிலேபருத்திச்சா றருந்தத்தீரும்
கூறுதத்தூதுவளையுங் குப்பைமேனிக்
கொட்டைகொட்டையாய்க்கிடக்கும் குளத்
ஏருமற்புன்னைக்கா யளவுகூட்டி [துப்பாச்சி
யிதனுடனேசர்க்கரையுங் கலந்துக்கொண்டு
பேராகமூன்று நாளருந்தும்போது
புறப்படுமேசெங்கருதிச் சிவப்பதாமே. (3)

ஆண்பிள்ளைகள் விந்து தடைப்பட்டால் ஔழ்தம்.

தரமென்ற ஆண்கட்டுத் தடையாய்ப்போனால்
சங்கம்வேர்நீர்முள்ளிவிதையுங்கூட்டிப்,போமென்ற
சோதிதனைச்சுட்டசாம்பல் புகலாலம் விழுதுடனே
மூத்தக்காசு, ஆமென்ற ஆவின்பால் தன்னலாட்டி
யதனுடனேசர்க்கரையுங்கலந்துகொள்ள,ஏமென்ற
இந்திரியங்கலிதமாகும் இஷ்டமுடனனுபோக மி
சைந்துபுண்ணே. (4)

மலட்டுச் சின்னவிகற்பங் கூறுகின்றார்.

இசைந்ததொரு பெண்மலடு எங்குமில்லை எதி
ராலேமலடானசேதிகேளு, அசைந்திருக்கும் பேயா
லும் பித்தத்தாலும், அடிவயிறு நொந்துவரும் வாயு
வாலும், பிசைந்து சர்ப்பப்புழுவாலும் கிரகத்தாலும்
பிணியாலுமேமங்கை சூலியாலும், துசங்கெட்டக்
கல்வியினாற் பூவொதுங்கித் துலங்காமற் பிள்ளை
யில்லை சொல்லக்கேளே. (5)

கற்பத்துக்கு ஔஷதம்.

கேளுநீ கற்பந்தான் வாழ்வதற்குநெடியான
தோர் நாளுங்கள்ளியின்வேர், ஆள்வேயதை யரை
த்து புன்னைக்காய்போல் ஆவெண்ணெய் பாக்களவு
கலந்துகொண்டு, நீளவே குளித்தமுதல் மூன்றுநா
ளும் நினைவாகவேயருந்தக் கர்ப்பமுண்டாம், கொள்
ளவே பத்தியந்தான் புளிபுகையும் உப்புங் கொள்
ளாமல் ஆவின்பாற்சோறுமுண்ணே. (6)

கற்பத்துக்கு வேறுமருந்து.

உண்ணவேவேப்பலகு சீந்தில்தண்டு உயர்முத்
தக்காசுடனே பொக்கக்கூட்டி, கண்ணவே சாறுரி
யும் நெய்யுழக்குக் கலந்ததனைக் கெதிப்பித்துக்
காலைமாலை, திண்ணவேகுளித்தமுதல்மூன்றுநாளுங்

திடமாக அருந்திவரக் கர்ப்பமுண்டாம், எண்ணெ வேசிந்தில்வேர் நாளுங்கள்ளி இதமாகவேரரைத் துப் பாலில்தாக்கே.

தாக்குவாய்ப்பெருங்காயமிந்துப்போடுதவறும லேபுளியம்பர்ணிகூட்டி, ஆக்கமுடன்கற்றுழைவேர் 'தன்சாற்றால் அரைத்துநீயுருட்டுவாய்புன்னைக்காய் போல், ஏற்கவேகுளித்தமுதல் மூன்றுநாளும் இத மாகவேயழுந்தக் கர்ப்பமுண்டாம், கேட்கவேவாயு அற்ம்பூச்சி வீழுங் கெடியான தோவிஷங்கிரகம் போமே. (8)

கற்பத்திற்கு வேறுமருந்து.

விஷப்பாலை வெட்பாலை வாலுழுவைகடுக்காய் வேண்டுநெல்லித்தான்றிக்காய்கொன்றைப்பட்டை, நிசமானகொடிவேலிஇந்திசுக்கு நிறையாகவகைமூ ன்றுகழஞ்சுகூட்டி, அசப்பானபிரமிச்சாறுவின் பா லும் அப்பனைவகைக்குஇருநாழிகூட்டி, பிசகாமல் முன்பருந்து சாறறைத்து பின்னையுமே யாவிநெய் நாழிகூட்டே. (9)

நாழிநெய்யுடன்மருந்தெல்லாங்கூட்டி நன்று கக்கொதிப்பித்துமெழுகுபோலே,தாழியாங்கலசத் துள்வடித்துக்கொண்டு தவறுமல்முழுக்குவந்தமூ

நாளும் ஊழியாம் இருபோது காண்டியுண்ண உத்த மம் கற்பமுண்டாம் உறுதியாகும், காளியெனுஞ்சா மூண்டிம் பிசாசுநோய்கட் கடந்தோடும் பத்தியம் நீ கண்டு கொள்ளே. (10)

கற்பக்கோள்.

பாரப்பாபெண்மலடாங் கற்பக் கோளின் பக்கு வத்தைச் சொல்லுகிறேன் பண்பாய்க்கேளு, ஆரப்பா ஆண்மலேடே யாகுமல்லாமல் அப்பனே பெண்மலடு யாருமில்லை, கேரப்பாதவமிருந்தும் பொருளையீந்தும் நோரகவில்லையது சூலையாலே, வேரப்பாதேவதையே ஏழாங்கற்பம் விரித்துநன்றாய்ப் புகலுகிறேன் விரு ம்பிக்கேளே. (11)

கருக்குழியின் ஆறுவிபாதியுங் கூறுகின்றார்.

புகலுகிறேன் முதற்றாந்தாள் மலடி யென்றப் பூவைக்குக்கருக்குழிதான் விளங்கமற்று அகலுகி கிறேன்அகலாமற் பாசம்பற்றியடைந்திருந்தால்விந் தங்கேயணுகாதப்பா, நிகலுகிறேன் மறுதாந்தா ன்கருக்குழியில்வாயு நிறைந்திருந்தால் விந்தங்கே நேராதப்பா, தகலுகிறேன்பின்னுமங்கு கருக்குழியி ல்மூடி தசைவளர்ந்தால்விந்தங்கேதான்செல்லாதே

செல்லாது நாலாவதப்பாகேளு சிரியவட்கருக் குழியிற் புழுதான்சேரில், செல்லாதுஐந்தாவதப் பாகேளு சொரிந்தங்கேகருக்குழியில் சேரிக்கட்டி, செல்லாது ஆறுவதப்பாகேளு செப்புகிறேன்கரு க்குழிதான் மதர்த்திருந்தால்,செல்லாதஅவையாறு வியாதியாகுஞ் சென்றபின் விரோதமேழாகுங் காணே. (13)

கருக்குழிவிளக்கமற்ற பாசம்பற்றிய
முதல்வியாதியின் குணமும்,
அதற்கு ஔஷதமுங் கூறுகின்றார்.

காணப்பா இவைவிபரம்விரித்துச்சொல்வோங் காரிகைக்குப்புணர்வேளைத் தலைதானென்றால்,கோ ணைப்பாகருக்குழியிற் பாசம்பற்றிக் கொண்டதென் று தானதற்குச் சாந்திசெய்வாய்,பூணைப்பாகோழியு டைப்பித்து தானும்புகழானபருத்திவிரைப்பருப்போ டொக்க, தோணப்பாவவள்குளித்தவன்றுத்தொட் டுச்சொல்லுகிறேன்மூன்றுநாளரைத்துக்கொள்ளே.

கருக்குழியின்,வாயுவினலாகிய
இரண்டாம்வியாதியின் குணமும்,
அதற்கு ஔஷதமுங் கூறுகின்றார்.

கேளப்பா இம்மருந்தை யோனிக்குள் தேய்த் துத் தேடியான புருஷனையும்புரணச்சொல்லி,நாள

பா இப்படியேமூன்றுநாட்செய்ய நலமானபாசமற்றுக் கர்ப்பமுண்டாம், ஆளப்பர்புணர் வேளையுடம்பு நொந்தா லப்பனேவாயுநிறைந்திருக்குமென்று, வாளப்பா பெருங்காயம் நல்லெண்ணெய்வார்த்து மத்தித்து யோனிக்குப் பூசச்சொல்லே. (15)

கருக்குழியில் சதைவளர்ந்த
மூன்றும் வியாதியின் குணமும்,
அதற்கு ஔதமுங் கூறுகின்றார்.

பூசியேமூன்றுநாள் புணர்ந்தானாகிற் புதல்வனுண்டு மூன்றுவதப்பாகேளு, கூசியேபுணர்வேளையவட்குந்தானுங் குறையாமல்நெஞ்சுவலி பிடித்ததானால், தாசியேயோனியெல்லாஞ்சுருக்கிக்கொண்டுந் தசைவளர்ந் திருக்குமெனத்திப்பிலிபூரம், மாசியே கோழிடப்பித்துஞ்சேர்த்துவாட்டியேயோனிக்குள் தடவச்சொல்லே. (16)

கருக்குழிற் புழுசேர்ந்த நான்காம் வியாதியின்
குணமும், அதற்கு ஔழ்தமுங் கூறுகின்றார்.

தடவியேமூன்றுநாட்புணர்ந்தானாகில் தப்பாதுபிள்ளையுண்டாம் நாலாங்காட்சி, அடவியேபுணர் வேளை முதுகுநொந்தால் அவட்கங்கேகிருமிநிறைந் திருக்குமென்றும், விடவியேஇந்துப்பு அரிதாரங்

காயம் வெண்ணீரில்மூன்றுகணந்தூக்கியாட்டி படவியேமூன்றுதினம் யோனிக்குள்தேப்த்துப் படுத்திடவேபிள்ளையுண்டாம் பண்மைதானே. (17)

கருக்குழியிலிரத்தமூடிய ஐந்தாம்வியாதியின் குணமும், அதற்கு ஔஷதமுங் கூறுகின்றார்.

தானென்ற ஐந்தாவதப்பாகேளு தழுவயிலே கெண்டைக்கால்வலித்துதானால், வாவென்றசொரிய வட்கருக்குழியைமூடி மறைந்திருக்குதென்றறிந்து மைந்தாநீயும், பானென்றகடுக்காயும் பஞ்சதாரை பச்சைபூரம்புழுகும்ஆட்டிவாங்கி, மாறென்றவவள் குளித்த மூன்றுநாளும் மாதுண்ணஉள்ளுக்கு கொடுத்திடாயே. (18)

யோனிற் பூசுமருந்தும், கருங்குழி மதத்திருக்கும் ஆறும்,வியாதியின்குணமும், அதற்கு ஔஷதமும்.

கொடுத்திடவேபிள்ளையுண்டாங்குறைதானில்லைக் கூறக்கேள்யோனிக்குமருந்துகூட்டு, நடுத்திடவேகுங்குமப்பூ அதிமதுரந்தானும் நற்சீரகத்துடனேமூன்றுங்கூட்டி, படுத்திடவேயோனிக்குப்பூசிக்கொண்டு பயலில்புணர்ந்திடவே கர்ப்பமுண்டாம், எடுத்திடவே ஆறுவதப்பாகேளு ஏப்பமிட்டால்புணர்வேளை, மதர்த்துதென்னே. (19)

மதர்த்துமே கொழுத்திருக்குதென்றுதானும் வாகான சவர்க்காரங் கடுக்காய்ச்சாரம், சதைத்தி வைநட்சமறை அரைத்துவாங்கித் தடவியே புணர்ந்திடவு மூன்று நாளும், பிதத்துமெத்த கர்ப்பமுண்டாம் ஏழாங்காட்சிப் பேயாலும் பிதிராலும் பிழைத்தாலுண்டு, சுதத்துமினிச் சாந்தியொன்று சூட்சமாகச் சொல்லுகிறேன் நன்றாகக் கேளு கேளே. (20)

சாந்தி கூறுகின்றார்.

கேளப்பாசூதயிலே மாதளையினிலையுங் கொடியான கஸ்தூரிமஞ்சள்தானும், நாளப்பா அரைத்துநன்றாய்ப் பாதமுல்சிரசு நயமாகமேல் நோக்கித் தடவச் சொல்லி, வேளப்பா புருஷனைதானுதிக்கச் செய்து விபரமுடன் கீழ்நோக்கிப் பார்க்கச் சொல்லி, வாவப்பாமருந்தெல்லாந் தூற்றிவாரி மாயிலையி லெல்லாந்தான் வாங்கிக்கொள்ளே. (21)

வாங்கியதோர் மருந்ததனை அவன் முன்காட்டி மைந்தனை வாசலிலே புதைத்துவைத்துப், பாங்கிவளைக் குளிப்பிவித்துப் புடவைநல்லப் பண்பான அகிலுடனே சாம்பிராணி கந்தம், தேங்கியதோர் தேகமெல்லாம் புதைத்து நன்றாய்த் தினமொன்று

மூன்றுதரம் புதைத்தெமோது, ஏங்கியதோர் தேவதையும் பூதப்பிரேதம் ஏவலோடு பிசாசுவகையெல்லாம் போமே. (22)

மருந்து எடைபாகங் கூறுகின்றார்.

போதுமப்பா மருந்துவகை யோனிக்குட்பூச பூட்டுகிறேன்,னெடைபாகம் பிரித்துக்கேளு, ஆகுமப்பாவகையொன்றுபண எடைதானென்று ஆண்பிள்ளைக் கவ்வண்ண மரைத்துப்பூச, ஏகுமப்பா பெண்ணுக்கு பணயெடைதான் ஐந்து எடுபடுங் காணவியாதிமுதல் விரோதமெல்லாம், பாகுமப்பா மலடில்லைப் பிள்ளை யுண்டாம் பாடினேன் கர்ப்பத்தின் கோளைத்தானே. (23)

பத்தியங் கூறுகின்றார்.

தானென்ற பத்தியத்தின் சூக்ஷத்திற்சொல்வேன் சாதகமாய்க்கட்டியதோர் உப்புமாகும், வேலென்ற புளியாரை சீயக்கொழுந்து மேலான நெல்லிக்காய் அரிநெல்லிக்காய், தேனென்றவெள்ளாடுமுயல், ஆமையுடுக்குந்திறமானஊர்க்குருவிகாடைமானும், பானென்ற மறையாடும் சுறாமீனுகும் பண்பான கெளிற்றுமீன்மிளகுமாமே. (24)

ஆமப்பா சர்க்கரைதேன் சிறுகீரையாகும்ஆவி ன்பால் நெய்யாகும் சிறுபயராகும், ஆமப்பாதுவ ரையொடு பொன்னாங்கண்ணி அவரைக்காய் தூது வேளை சமூலமாகும், ஆமப்பாதித்தித்ததெல்லாமா கும்ஆகாதுகைப்பாகாபுளி துவர்ப்பாகா, ஆமப்பா பழவகைக ளெல்லாமாகும் ஆத்தாட்குப்பூசித்த மதுவுமாமே. (25)

மதுவாகும் குளிர்ந்தஜலங்கிட்டஆகா மைந்த னே, கொதித்தண்ணீர்மிகவுநன்று, சதுவாகும் வேதமுறைகண்டு சொன்னேன் சத்தியந்தான் இந் தநூல் சார்ந்துபாரே, அதுவாகுமிதுவாகுமென்றே யெண்ணி அலைந்தலைந்துத் திரியாமல் சுழியைநோ க்கிப், பொதுவாகுநினைவுகொண்டு இருப்பாராகில் புத்தி சித்தி முத்தி முதல் புனிதமாமே. (26)

அகஸ்தியர் கற்பக்கோள்-உகூ.

முற்றிற்று.

கடவுள் துணை.

இரண்டாவது.

அகஸ்தியமகாமுனிவர்

பிண்டோற்பத்தி-௩௨.

கலிவெண்பா

அத்தியுரித்தோனிடத்தி லமர்ந்த உமையாளீன்ற
சத்திக்கணபதியின் முன்போற்றி எத்திசையுந்
தொப்பமின்றாருக்குங் கிளைத்தபிணிதான்தீர
கற்பமதாங்கிரியைக் கண்டுரைப்பேன் உற்பத்தி
திங்கள்முதல்கற்பஞ்சிறுவலியாயத்தான் வலிக்கில்
எங்கள்மறைப்பூசந் திலாமிச்சு மங்குமைநன்னீர்
வார்த்தரைத்து அடுப்பில் மாகாகவேகொடுக்க
சேர்த்திரண்டாமாதஞ் சிறுகினால் மாற்றிக்கொள்
தக்கோலம் தாமரையின் தன்பூவும்நீரரைத்து
அக்காலமேகொடுநீ ஆவின்பாலில் ஈக்காலம்
மூணாந்திங்கள்தன்னில் முறுக்கிவயிறுளைக்கில்
வாண்மலர்செங்கழுநீர் வண்கிழங்கு பேணி

பாலிலதைகொடுக்கப் பாவையர்க்குக்கர்ப்பம்
காலில்வலித்து ரத்தம்நாடினல் சூலியர்க்கு
நெய்தல்கிழங்குநொச்சில் நீர்வார்த்ததனை
உய்தசுபம்பாலில் உண்ணவே ஐந்தாம்
மாதம்வலிக்கில் வரும்ஆம்பலின்பூவும்
வேதமறைபவிலாமிச்ச வேரும் போத
நீர்வார்த்தரைத்து நிட்செயாம்பாலிற்கொடுக்க
கூர்ஆறில் கற்பக் குடலழன்று நேரே
சுற்றிக்குடல்வலித்துச்சுழன்றுமேநீர்சுருக்கில்
பற்றிஇதற்கும்மருந்து பகரக்கேள் உற்ற
திப்பிலியுமுந்திரிகை சேர்ந்தநெய்தல்கிழங்கு
அப்பிலரைத்தும் பாலிலேயருந்த ஒப்பில்லா
ஏழில்வலிக்கில் இலாமிச்சம்சந்தனமும்
வாழுந்தக்கோலம் வகைமூன்று சூழும்
கேவினிடபாலில் கொடுக்கஎட்டாமாதம்
பாவைகைகால் அயரும்பசிக்கன்னந் தேவை
இல்லைதானின்னம் இதற்குமறைப்பூவும்
தொல்லைநெய்தல்கிழங்கும் நொந்தித்து நல்ஆவின்
பாலிலதைகொடுக்கப் பாவைநவமாதம்
சூலின்வலிக்காணில் அரசந்தோலும் கோவி

மருதந்தோல்நீலில் வாராவேயரைத்து
கருத்தாய் ஆவின்பால் கண்டுகொடு பருக்கப்
பத்தாகும்மாதமதில் பாவைவயிறுளொக்கில்
எத்தாகும்சக்கரை யிலுப்பைப்பூ சித்தாக
நீரிலரைத்துப்பாலில் நினைவாகத்தானருந்த
பேருமத்தித்தோர்க்குப் பேசவேன் கூறும்

வயிற்றிற்பிள்ளை மறித்துப்போனால் விழுமருந்து.

அரிந்றாங்கதமிழ்வேர் அரைத்துக்கரைத்து
விரைந்துகுடிக்கப்பிள்ளை விழுமே வகையில்
அரசனார்உரைத்தறிந்து முனிதானுரைத்து
திறமாகுமென்றிதனைச் செப்பு. (2)

உருதரிக்குமிலக்கணங் கூறுகின்றார்.

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்

ஆகநாள்வந்துவிட்டஜந்துநாள்கடுகுபோலாம்
போகசரைந்தாநாளில் பொருந்தியமுட்டைபோலா
ம்,ஏகமாதத்தில்பிண்டமிரண்டினில்மார்புமட்டா
ம்,பாகமாய்மூன்றுந்திங்கள்பகர்உந்திமட்டுத்தாமே
மட்டுடன்நாலாந்திங்கள் வளர்ந்திடும்பாதமெங்கும்,
கட்டுடன்ஐந்தாமாதம் கருதுபூரணமாம்ஆறில்,
தட்டுடன் ஓடும்புஜீவன் தலைமயிர்நரம்புஏழாம்,
எட்டுடன்அறிவாம்ஒன்ப திபல்சம்பிரவிதானே. ()

மாதாபிதாவால் பிள்ளைகளுக்கு வருநோய்கூறுகின்றார்

எண்சீரடியாசிரிய விருத்தம்.

பிறந்தநாள் பிள்ளைக்குந் தானேதந்தாம் பிதா வாலே சிசுவுக்குமேலேதோன்றும், சிறந்தபிணிமா ந்த கணங்கரப்பான் தோஷம் தீதான அக்ரங்கள் கிரந்தி யுண்டாம், அறந்தழைத்து மருத்துவச்சியா லேதீரும் அதுவன்றிமருந்தறிவர் அதனால் தீரும், திறந்தெரிந்து பார்த்துவிடுஞ் சிறுபிள்ளைக்குந்நோ கவருநோய்கேன்செய்யக்கேளே. (5)

செங்கிரந்தி கருங்கிரந்தி செவ்வாய் முத்தான் தீயானகரப்பானும் அரையிற் காணும், அங்கமெல் லாஞ் செவ்வாப்புச் சிவந்துகாணும் அதுவன்றிக் கருங்கிரந்தி தொண்டைக்கட்டும், பிங்கிரகம் பேய்த் தோஷம் பக்ஷித்தோஷம் பின்னும் வெகுரோகங் கள் பிரித்துச்சொல்ல, அங்கரித்து குழந்தை பிணி யறிந்துதீர்க்கஆராலுமாகாதென்றான்சொன்னரே.

சொல்லுகின்கின்ற குழவிக்குக் கரப்பானேது தோஷ மென்ற வினையேது மாந்தமேது, சொல்லு கின்ற கணமேது அக்கரங்களேதுகூறும் வைகூரி யென்றக்குளறலேது, புல்லுகின்ற தாயாலே புனை

ந்து கொடிபடர்ந்ததுபோல படர்ந்துதிப்பால், கொல்லுகின்ற கரப்பானுங் கர்ப்பமேகம் கோதுற் றதோஷம் யெல்லாம் முலைபால்சூடே (7

சூடான மாந்தமெல்லாந் தாய்ப்பால் மந்தம் தொகையான கணங்களெல்லாங் கர்ப்பச்சூடு,பிடா ன் அக்கரங்கள் எல்லாந்தாயும் பிதாயிருவர் புண் ர்ச்சியினால் எழுந்தசூடு, பாடானவைசூரியெல்லாம் அஜபோகத்தால் படர்ந்துதிங்க வினையெல்லாங் கர்மத்தாலே, காடான வகைபோலே சொன்னதற் குக் கண்டுவருந்தோற்றமினி கழறுவேனே. (8)

குழந்தைகளை நோய்கள்வாதிக்கும்நாள்கூறுகின்றார்.

கழறான கரப்பான்தான் பிறவிநோக்கிக்கண்ட முதல்நாள் தொடங்கித் திங்கள்மூன்று, புழறான குழவிகளை வதைக்குங்காலம், புணர்ந்தபல தோஷ மெல்லாந்திங்கள்மூன்று, பழறானநாள் தொடங்கி வருஷம் ஒன்று பதைபதைக்கக் குழவிகளை வதைக் குங்காலம், சிழறான மாந்தமெல்லாம் வருஷந்தொ ட்டுச் செறி மூன்று வருஷமட்டும் வதைக்கு மென்னே. (9)

என்னவே கனமூன்றுவருஷந்தொட்டு ஏழாண்டுமட்டுக்கும் இறங்குங்காலம், பன்னவே அக்கரங்கள் ஏழாண்டுதொட்டுபகர்முப்பதாண்டுமட்டும் படருங்காலம், உன்னவே வைசூரியரோகமெல்லாம் உயிர்பிரியுங்காலமட்டும் உரித்துத்தானென், பின்னவே முன்னூலில் முனிவர் சொன்ன இயல்பு கண்டின்னூலில் சொன்னதாமே. (10)

பிள்ளை பிறந்தவுடன்சீறிச்சீறி யழுதல், விக்கல், பொருமலுக்கு மருந்து.

தீருமே திங்கள்சென்று பிள்ளைபெற்றாள் சீறியழும் பாலகர்க்கு மருந்துகேளு, கூறுடனேசிறுதேக்குதிப்பிலியுங்கூட்டிக் குறுகவே பொடிசெய்தேன் ஆவினெய்யில், வேறுபட கொங்கை பிள்ளையுண்ணும்போது விலக்கல்போம் பொருமலுடன் விஷமும்போகும், பாருடனே திப்பிலி ரோகணியுங் கூட்டிப் பருவமுடன் நெய்குழைத்துத் தனத்தில் பூசே. (11)

பிள்ளை வயிறுவீங்கினால், குடித்தபாலெதிரிட்டால், கொட்டாவிவிட்டால் மருந்து.

பூசுவாய் பிள்ளையுட வயிறுவீங்கில்பொடிமதுரங்காடியரைப் பூசத்தீரும், கூசியேகுடித்த பாலை

திர்த்திட்டாலுங் கொட்டாவி விட்டாலுங்கூறக் கேளு, பாசமுள்ள வெள்ளுள்ளி அசமதாகம் பரி வட்டனே யிபாழம் வைத்து பருகத்தீரும், தோஷங் கண்டெச்சமுலை யுண்ணுதாகிற் றுலங்கவேஅதிமது ரம் பொடியதாக்கே. (12)

பிள்ளைவயிறுநொந்தழுதால்,மலங்கட்டினுல்மருந்து.

பொடியாகப் பால்அரைத்து முலைக் கண்பூசிப் பிள்ளைஸ்தனம் உண்ணவே போகுநோயும், துடி யாச் செவ்வயிறுநொந்து அழுததாலுல் துலங்கு புன்னை சிறுதேக்குக் கோஷ்டங் கொண்டு, வடி வாகநீர் அரைத்துக் காய்ச்சியேதான் மைந்தன்வயி ற்றில் பூசநோயுதீரும், அடிவயறு நொந்துமலங்கட் டிமாகில் அதிமதுரம் பிசித்துளிர் சர்க்கரையும் அரையே. (13)

பிள்ளைக்குசிறுநீர் இறங்காவிட்டால், தோஷங் கண்டால் மருந்தும், குளிசமும்.

அரைத்து நெய்யில் புகட்டிடவே மலவிறங் கும் அதுவல்லால் நீரிறங்க எலிப்புழுக்கை,உரைத் திடுவாய் வெள்ளரிக்காய் விரையுங்கூட்டியுகந்தரை த்து அடிவயற்றில் பூசவேதான், நிரைத்திடவேநீரி றங்கும் பாலுமுண்ணும் நினைவாக மஞ்சள் தூத்தி

வேறுங் கொண்டு, அரைத்திடுவாய் மஞ்சள்நூல்
குளிசங்கட்டில் பறக்குமே தோஷமுடன் பலநோய்
தானே. (14)

எட்டுவித தோஷகுணங் கூறுகின்றார்.

செங்கிரந்தி, கருங்கிரந்தி, பக்ஷிதோஷம்,
பறவைதோஷக்குணம்.

வெண்பா.

செங்கிரந்திதேகஞ் சிவப்பாங்கருங்கிரந்தி
பொங்கிமிடறுகட்டிப்போகுமே-நங்காய்கேள்
பேய்ப்போலேசீறியழும் பிறந்தபட்சியின்தோஷம்
நீஇப்பரவைதோஷத்தை நேர். (15)

புள்ளுத்தோஷம், கற்பம், அழிந்ததோஷம்,
குளிதோஷகுணம்.

நோய்த்திடுக்கிடுமே நின்றபுள்ளுத்தோஷம்
வாராய்கழியும்பச்சை வாறுபோல்-நோய்
அளிதோஷங் கால்பின்னும் ஆகுமதுவாந்திக்
குளிதோஷம் ஆமென்றேகூறு. (16)

தேரைத்தோஷம், முட்டுத்தோஷம்,
பெண்தோஷக் குணம்.

கூறுமதுதேரைத் குணர்தேகந்தான்வற்றும்
மாறுமுட்டுத்தோஷமுலை மறக்கும்-விருட்டனை

பெண்தோஷந்தான்மயக்கும் பேராகும் எட்டும்
கண்பாருந்தோஷத்தை நாடு. (17)

எண்வகை மாந்தகுணம் கூறுகின்றார்.

மாந்தம், செரியாமாந்தம், தலைமாந்தம்,

போர்மாந்த குணம்.

நாடுதனில்மாந்தம் நன்ருய்வயிறுபோம்
தேடுசெரியாமாந்தம் தேசிகன்-ஓடகடு
மாக்கரைத்தாப்போல வலிப்பாந்தலைமாந்தம்
காக்கப்பேரமாந்தத்தைக் காண். (18)

கட்டுமாந்தம், விஷமாந்தம், நீர்மாந்தகுணம்.

காணவயிறுபோகம் கட்டுமதுமந்தம்
வானம்போலுப்பி மலம்போகா-தூன
விஷமாந்தம் மெய்விரைக்கும் மேலேமிகவெதுப்பும்
இசையாய்நீர் மாந்தம் இயல்பு. (19)

கழிமாந்தக்குணம்.

இயம்புவதுமேனி யெங்கும் குளிர்ந்திருக்கும்
தியம்புகழு மாந்தத்தின் சேதிகேள்-சொயம்பி
பலவிதமாய்தான்கழியும் பாரக்கிலிவைஎட்டும்
உலகிலிது வெவ்வேறுரை. (20)

ஆக மாந்தம்—அ.

எண்வகைக்கணங் கூறுகின்றார்.

கணம், மஹாகணம், கழிகணம், சுழிகணக் குணம்.

ஊமையாய்க்கணங்காயும் உண்மைமஹாகணந்தான்
நிறையாய்உதடுவெடி நேருமே-குறைசேர்
கழிகணந்தான் வயிறுபோம் காணவிலாவிரண்டுஞ்
சுழிக்குக்கணமெனவே சொல். (21)

வரட்கணம், நீர்கணம், முக்குக்கணம்,
மூலகணக்குணம்.

சொல்லால்வரட்கணந்தான் சுயமஸ்தியில்நிற்கும்
செல்லாய்நீர்க் கணம்வேர்வைச் செய்யும்-நல்லாய்
முக்குக்கணமுக்கும் மூலகணஞ்சீதரத்தம் [கேள்
தக்கும் அடிதள்ளும் தான். (22)

ஆமகணம், ஆசமன்னி, ஊதுகாமாலை,
மஞ்சட்காமாலை குணம்.

தானலரும்ஆமகணம் தையலேஆமசன்னி
ஊன்முறநெற்றிற் சுழியுண்டாம்-தேனேகேள்
காமாலைஊதும் கருதுமஞ்சட்காமாலை
மாமூத்திரமஞ்சள்நிற மாகும். (23)

இனி இவைகளை தனித்தனிவிளக்குவதும் கிரந்தி வருவிதமுங் கூறுகின்றார்.

வெண்பா.

எல்லாம்கிரந்தி யெழும்வாதப்பித்தம்
பொல்லாதசேஷ்மத்தால் பொங்கிவிடும்—வில்லாள்
நீள்புருவத்தாளே நிறைந்துசேயற்கரப்பரான்
ஏழ்புவியோர்க்கென்றே இயம்பு. (24)

செங்கிரந்தியின்குணம்

அறுசீரடியாசிறியவிருத்தம்.

பிள்ளைப் பிறந்தவுடனழுதுப் பிறகுமிடறுத
னைக்கட்டி, மெள்ளப்பூனைக்குரல்போன்று விடாம
லே நீர்மயிறாதித்,துள்ளிக்கையால்சிவப்பேறிச் சும்
மாய்க்கிடக்கும் ஏதெனில், கள்ளமான செங்கிரந்
திக் கருத்தாயிதனைக் கண்டுகொள்ளே. (25)

செங்கிரந்திக்கும் மருந்துங் குளிப்பாட்டவுமருந்து
கோரோசினைத்தான் முலைப்பாலில் கொடுக்கக்
கற்பூரவள்ளியிலை,நேரோடுள்ளிதனை நறுக்கிநிகருங்
குன்றிமணியிலையின், சாறுமருந்த முருக்கயிலைத்
தான் சாறருந்தசெங்கிரந்தி, தீரும்செம்முள்ளியி
லைத் தினமும்நீரில் குளிப்பாட்டே. (26)

கருங்கிரந்தியின் குணம்.

முழங்கஅமுது முலையுண்ணு மூர்ச்சையாகும் உடல்வெதும்பு, கொழுங் கண்திறவாவாய் வரட்சி கொண்டே அதங்கறுப்பேறும், அழுங்கி அலரும் குரல்கம்மும்அதிகமாக வயிறூதும்,புழுங்கும் வலி க்குங்கருங்கிரந்திப்பொல்லாதெனவும்புகன்றனரே.

கருங்கிரந்திக்கு மருந்து.

ஒணுனிரத்தம் காளவாயணுகந்தபாலுந்தான் கொடுக்க, மூணுகரியகத்தபத்தின் மூத்திரமவுரிச் சாறுசமன், நாணுவசம்பமுள்ளியுமாய் நறுக்கி ஏரா ண்டெண்ணெயுடன், ஆறுலெரித்துக் கொடுத்திடு நீ யாறும் காயகிரந்தியதே. (28)

கருங்கிரந்திக்கு எண்ணெயும், குளிப்பாட்டவும்.

எண்சீரடியாசிரிய விருத்தம்.

நெய்யுடனேவிளக்கெண்ணெய் நல்லெண்ணெய் கூட்டி நீடுஞ்சங்கிலைச்சாறுசமனுப் விட்டுத்,தியா மல் கடுகுந்தான்நீரரைத்துத்தீதில்லாவியில் வடித் தேயெடுத்துப், பையவொருபண வெடைதானுங் கொடுத்துப் பாங்குடனேமேலெங்குந்தடவிவைத்

துச், செய்ய முள்ளிகிரந்திகாயகம் நீர்ப்போட்டுத்தி னமுமே குளிப்பாட்டத் தீருமென்றே. (29)

கருங்கிரந்திக்கு எண்ணெய் உள்ளுக்கும் மேலுக்கும் பூச.

மூக்கரைசாரணை முடக்கொத்தான் செங்கொ ருஞ்சில் முத்தெருக்கஞ்செவியினுடன் ஓரிதழ்தாம ரையும், ஆங்கமுடன் சருள்ளிமயிலிறகுகூட்டி ஆம ணக்கெண்ணெயில் எரித்துள்கொடுபின்பு, தாக்கி மேல்பூசிவிடவந்தவலிநிற்கும் தாயையும் பத்தியம் அமசம்வைக்கப், பூக்கமழூங்குடல்மாடமா உமைக்க ரன்புகன்ற புகழுறையுமிதுவாகும்புவியிலுள்ளவர்க்கே. (30)

பன்னிரண்டு கிரந்திக்கும் பதினெட்டுச் சூலைக்கும் எண்ணெய்.

ஆசிரிய விருத்தம்.

அண்டபகிரண்டமுதல் *கொண்டுமனுவிண்டு தொழ ஆமணக்கெண்ணெயதுசேர், அடவானதேங் காயைத் திருகிமுன்பாலெடுத்துவிர்செம் பரித்துச் சார்சேர், கண்டதொருபாண்டங் கலந்தடுப்பேற்றி யேகாய்ச்சிவடி எண்ணெயதிலே, கற்கம்இனிவர்க்க மெல்லாடுசர்க்கதுபிராம்புடன்கனிவாயுநந்தனலம்,கொ

ண்ட சிறுதிப்பிலிச் சண்டமாருதபூரங் குன்றுமிள குப்பொடியதாய், குறையாமலிவ்வகைக் கேவிருக் னெடை கூட்டிவிடும் எண்ணெய்திலே, இரண்டுபடி ஒருசங்குதந்தக்குழவிக்கீய் ஏகுநோயானவகைகேள், ஈராறுகிரந்தியும் அறுமூன்றுசூலேயும் ஏங்கியோடிப் போகுமே. (31)

தீராத அசாத்திய கருங்கிரந்தியின் குணம்,
எண்சீரடியாசிரிய விருத்தம்.

பாரேநீ கருங்கிரந்திக் குணமேதென்றால் பனி போலேசிறியமூம் முலேயுண்ணாது, ஆரேதான்மூரித் துஉடலும்விம்மும் அறியணுவாட்சியுடன் கண்விழி க்கும், வாரேதான்வளர்முகமும்வாடிக்காணும் வல்லி னையாய் குக்கிப்புழுவிளையும்பாவம், மாரேதான்மைந் தன் ஐந்துநாளில்சாவும்மகா கெடியக்கருங்கிரந்தியு ரைத்தோம்நாமே. (32)

அகஸ்தியர் பிண்டோற்பத்தி-கூஉ
முற்றிற்று.

௨

கடவுள் துணை.

மூன்றாவது,

அகஸ்தியமகாமுனிவர்

தர்க்கசங்கிரகம்—௧௬.

சீர்பொருந்தீஞ் சாஸ்திரமு மருந்துவைப்புந்
தெய்வீகமானபொரு ளதுவுஞ்சொல்லி
ஏர்பொருந்து மெழுத்தாணி அம்மிஜலே
இயல்பானகருவிமுதற் கூரைச்செப்பி
கூர்பொருந்துஞ் சாஸ்திரத்தைச் சொன்னாரானாற்
குருவாகுமவருடனே யெதிர்க்கவேண்டாந்
தார்பொருந்துஞ்சாஸ்திரங்கள் சொல்லாவிட்டாற்
சண்டாளப்பயலுடைய பையைவாங்கே. (1)
பகையாதேயோகியுட னெதிர்க்கவேண்டாம்
பதினாறுபிணிநீக்கி இந்தநூலே
குறையாமலுரைத்ததிலே விருதுவாங்கி
கொள்ளீவேயவருடைய கிருபம்போனால்
நிலேயாகிசீஷராய் வந்தாரானால்
நேர்மையாய்விருதுமஸ்த ப்ரகஞ்சொல்லி

துரையாக நூலுரைத்து வைப்புஞ்சொல்லி
சூக்ஷமாய்மனதறிந்து சொல்லுவீரே. (2)

நாருசம்பிடித்தகைக்கு வகையைச்சொல்லு
நன்றாகஇடதுகையி னேலைச்சொல்லு
ஓராமலூன்றினதற் குண்மைசொல்லு
ஒட்டிமுறிந்தெடுத்தெழுத்தின் ரூபஞ்சொல்லு
கூறுதலைமையென்ற பேர்தானேது
குருவருளாலடிமுடியுந் தெரிந்துசொல்லு
நேராகநின்றெழுத்தின் நிலையைச்சொல்லு
நிக்ஷயமாயரியென்ற பொருளைச்சொல்லே. (௩)

நாராசம்பிடித்தகையான் ஞானமூர்த்தி
நன்றாதீரிடதுகையி னோலைசத்தி
ஓராமலூன்றினதே உண்மைஞானம்
ஒட்டிமுரிந்தெடுத்தெழுத்தின் வடிவுலிங்கம்
கூறுதலைமையது விராட்டுவாகும்
குருவடியைப்பணிந்தவர்க்கடிமுடியுந்தோற்றும்
நேராகனின்றெழுத்தே வடிவாகாரம்
நிச்சயமாமரியென்றும் பொருளும்நீயே. (4)

குளிர்ந்திருக்குமம்மிக்கிப் பேர்தானேது
குணமானகுளவியதின் பேர்தானேது

தெளிந்தபிடிவிறற்றனக்குப் பேர்தானேது
 தேகமுருமருந்துபத்துந் தெளிந்துசொல்லு
நளிந்திருந்தசெப்பேது அடைப்பதேது
 நான்முகத்தோன் வகுத்தவகைசொல்லுசொல்லு
மொழிந்துரையும் பண்டிதரேயிந்தநூலை
 மோசம்வராதின்னதென்று மொழிந்திடீரே. (5)

குளிர்ந்திருக்கும்மியது சத்தியாகுங்
 குண்மான்குளிவியது லிங்கமாச்சு
தெளிந்திரைக்கும் விரலைந்தும்பஞ்சபூதந்
 தேகமுறுமருந்தெல்லாஞ் சிவமேயாகும்
நளிந்திருக்குஞ்செப்புமுவ லடைப்புகாணும்
 நாதருடசிரசதுவுங்க பாடமாச்சி
மொழிந்துரைத்தபண்டிதர்க்கு நூல்கொடுத்து
 முறைதவறுதின்னதென்று மொழிவீர்தானே. ( )

பிடித்துரைத்துங்கல்தனக்குப் பேர்தானேது
 பிரமூலதேவதையின் பேர்தானேது
அடுத்திருந்தமுலைப்பால்தன் பேர்தானேது
 அணிவிரலும்பெருவிரலு மறிந்துசொல்லு
தடித்திருந்தபையேது கயர்தானேது
 தவராமற்சாஸ்திரங்கள் தானேசொல்லி

படித்தறியும்பண்டிதரே யிந்தநூலைப்
பழுதுவாராதின்னதென்று பகர்ந்திடீரே. (7)
பிடித்துரைக்குங் கல்லுக்குப்பேர்தான்மாயோன்
பிரமூலதேவதையா னீசானியனுகும்
மடிந்திருந்தமூலைப்பாலே யமிர்தமாகு
மணிவிரலும்பெருவிரலு மரன்சத்தியாகும்
தடித்திருந்தபையதுவுங் கயிலையென்பார்
தவராமல்சாஸ்திரத்தின் பயனறிந்து
படித்தறியும்பண்டிதரே யிந்தநூலைப்
பழுதரவேசொல்லியபின் பையைவாங்கே. (8)
உரைக்கின்ற செந்தூரமானதேது
உத்தரசகெந்தியுவ ரானதேது
அரைக்கின்றமண்ணுமுதற் சிலையேது
அதினடுவேகுப்பிமுதற் சலாகைக்கோலும்
நிறைக்கின்றஅடுப்புமுதற் தீபமேது
நெளியாதமண்ணேது தாளியேது
வரைக்கடங்காப்பண்டிதரே யிந்தநூலை
வகைபிரித்துயின்னதென்று வழுத்துவீரே. (௯)
உரைக்கின்றசெந்தூரஞ் சிவமேயாகு
முத்தரசகெந்தியுவர் மூவராகும்

அரைக்கின்றமண்ணுமுதல் சிலைசத்தி
அடைக்குப்பிசலாகைமுதல் மேருவாகும்
நிரைக்கின்றதீயடுப்பு தடவாலாகும்
நெகிழாதமண்ணுமொரு வேதமாகும்
வரைக்கடங்காத்தாளியது ஆழியாஞ்சசு
வகைசொன்னபண்டிதர்க்கு மருந்தையீயே. ()

பொற்பணியாய்ச்சமைந்தசெப்புப் பேர்தானேது
பொரியானவெள்ளியுட செப்பைச்சொல்லும்
நற்பணியாய்ச்சமைந்தவங்கச் செப்புமென்ன
நலம்பெரியசாஸ்திரத்தை நன்றாய்ச்சொல்லு
தற்பணியாய்ப்போகாமற் றறிந்துப்பார்த்துச்
சகலநூலின்சாரம் பார்த்துச்சொல்லு
நற்பணியும்பண்டிதரே யிந்தநூலை
நலமாகவாய்திறந்து நவிலுவீரே. (11)

பொற்பணியாச்சமைந்தசெப்பு அரன்றன்தேவி
பொரியானவெள்ளியென்றால் வேதன்பாரி
நற்பணியாய்ச்சமைந்தவங்க மீசன்விந்து
நலம்பெரியசாஸ்திரங்கள் பரத்தின்வேதம்
தற்பணியாய்ப் போகாமலிந்தநூலை
சாத்தியேவிருதுதனை வாங்கிக்கொள்ளு

நற்பணியும்பண்டிதரே தெளியாவிட்டால்
நலமாகச்சிஷனைப் பணிந்துவாங்கே. (12)

அஞ்சுருவா யெடுத்ததொரு பஞ்சலோகம்
அப்போது செப்பேது யறிந்துசொல்லு
கஞ்சமொடு தாமூரலோகஞ்சொல்லு
கருவானபித்தளை திருவுஞ்சொல்லு
வெஞ்சமறசாத்திரங்க ளெடுத்துபேசு
வேதாந்தசித்தாந்த மிரண்டுஞ்சொல்லு
நஞ்சகத்தும் பண்டிதரே யிந்தநூலை
நன்றுநீ யுன்னுடைய விருத்துவாங்கே. (13)

அஞ்சுருவா யெடுத்ததொரு பஞ்சலோக
மமைத்திருந்த செப்புக்குப் பேரைக்கேளும்
கஞ்சமடா ஆகாசம் செப்புவன்னி
கருவானலோகமே வாயுவாகும்
வெஞ்சமறபித்தளைதான் பிரிதிவாகும்
வேதாந்தத்திருவென்று லப்புவென்றும்
நஞ்சகத்தும்பண்டிதரே யிந்தநூலை
நாட்டோர்க்கு இன்னதென்று நவிலுவீரே. (14)

தஞ்சமென்றஆகாச நிறத்தைச்சொல்லு
கருஞ்செம்புநிறத்தினுட வடிவைச்சொல்லு

வஞ்சமென்றலோகத்தில் வாய்வைச்சொல்லு
 வருதாமைபிரிதிவுக்கு நிறத்தைச்சொல்லு
வெஞ்சலென்றதிருவுகளு மப்பின்னுறும்
 விகமானநிறத்தையெல்லாம் விளங்கப்பார்த்து
உஞ்சாமலெடுத்துரைக்கும் வயித்தியரேநீயு
 மொவ்வொன்றுயின்னதென்று வுரைத்திடீரே.()

வாதுரைக்கும்வைத்தியரே சொல்லக்கேளு
 வைத்தியர்க்குத்தலைமூன்று கண்கள்மூன்று
நீதமுடன்சாரமொடு திரேகமாறு
 நிலவரமாய்ப்பாதைபத்து நாலுண்டென்பார்
ஆதரவாய்க்கண்டுவந்தேன் வயித்தியனவா
 னல்லாமற்செய்துவிட்டால் மட்டையாவான்
றேசமெல்லாமனிதரையு மவனேசொல்வான்
 செத்தசவம்போலவுஞ்செய் மருந்துபொய்யே.()

அகஸ்தியர் தர்க்கசங்கிரகம்-கரு.

முற்றிற்று.

உ

கடவுள் துணை.

நான்காவது.

அகஸ்தியமகாமுனிவர்

வைத்திய சாகரம்—சக.

கணபதிதுதி

வெண்பா.

சொல்லியவைத்தியசார சுருக்கமாய்நாற்பத்தொன்
அல்லும்பகலு மறிவுணர-நல்ல [றில்
குணமதியாம் பூரணத்திற் கூடியேவாழும்
கணபதியின்பாதமலர் காப்பு.

மருந்துகொடுக்கக் கூடாதபேர்கள்.

அன்னியதாரத்தாசை கொள்கோன் வஞ்சனு ன கஞ்சா கள்ளுலொப்பி லுண்போன்றீமை, துன்னிய சூனியக்காரன் சண்டைக்காரன் துரும்புகிள்ளி விருந் துண்பான் திருடன் துஷ்டன், குன்னியநித்திரைமிகுந்தோன் கொடாதலோபிகுணமில்லான் மாபாவி பெருத்தவஞ்சன், பன்னியபண்டிதர்பகைஞன் செவிடனூமை பாசுபத மறியானைப் புரக்கொணுதே. (1)

4

முன்னே பணம் வாங்கிக்கொண்டு பின்னே வைத்தியஞ் செய்யவும்.

கைக்கூலிகைகூப்புங் களவின்கூலி கபடமனை முலைமாதர் வேசிகூலி, மெய்க்கூலி கணைகூலிவித்தைக்கூலி வியாபாரக் கூலிமிகவுடையான் கூலி, ஒப்பரிய் பிணிதீர்க்கு மொருவன்கூலி ஓதுவிக்குமுபாத்தியாயன்றன்கூலி, அப்போதைக் கப்போதே வாங்காராகில் ஆர்பெறுவாரார் தருவாரவணிமீதே. (2)

துஷ்டர்களுக்குமூன்றுஞ்சொல்லக்கூடாது.

மந்திரமும் வாகடமும்பழையநூலும்வருவிக்கும்பெரியோரேவளமைகேளீர், தந்திரமாய்க்காந்தமுக மூசிபற்றுந்தன்மையதுபோற்றொடர்ந்துதரிப்பாராகில், சுந்தரமாம் புகழுடைய குலமானாலுந் துஷ்டர்களுக்கும் மூன்றுஞ் சொன்னாராகில், அந்தரமாய் எழுநரகிலழுந்திப் பின்னுமறிவிலார் சண்டாளராவர்பாரே. (3)

இந்நான்குவகைக்கும் அறியாமல் வைத்தியஞ் செய்பவர்களுக்கு நரகம் வரும்.

பார்க்கின்றசோதிடபிராயகாலம் பகரும்விபகாரமொடு பிராயச்சித்தம், ஏற்கும்வைத்தியமிவைகள்

நான்கும் வல்லோர் இதன்வழியேசிகிச்சைரெக்ஷை செய்வாராகில், ஆர்க்குமே தோஷமில்லை யிவைகளை யோ அறியாதார்சாஸ்திரவல்லவர்கள்போல, தீர்க்க மடிபிடியாகச் செய்வாராகில்சீவபிரமத்திவதைசேர் வாரன்றே. (4)

கண்கள்-௩, தலைகள்-௪, முகங்கள்-௫, கைகள்-௬, சரீரங்கள்-௮, கால்கள்-௰, இந்த ஆறுவிதகுணங்களறி யாயோகிகளைக் கொன்றதனால் நரகமடைவார்.

வாதுகுறிவைத்தியரே சொல்லக்கேளீர் வாகாகக் கண்மூன்று தலைகளுநான்கு, நீதமுடன் முகங்களைந்து கைகளாறு நிலைசரீரங்களெட்டு கால்கள்பத்து, வீதமிதன் பயனறிந்தார் வியாதிதீர்ப்பார் விதமறியார் மானிடரைப்பழியேசெய்வார், சேதமாஞ்செய் மருந்து பலித்திடாது செத்தபின்பு நரகிற் சேருவாரே. (5)

கண்-தலை-கை-சரீரம்-கால் - பிண்டத்தில் விபரங்கள்

மருந்துசுத்திகுணம்கண்டு கண்கள் மூன்றும் வாதபித்த சிலேஷ்மதொந்தந் தலைகள் நான்காம், அருந்து மறுசுவையறிதல்கைகளாறும்அஷ்டவிதக் குறியறிதல் சரீரமெட்டாம், இருந்ததசநாடி தசு

வாய்விரண்டும்நிதமாகப்பார்த்திட்டிற்கால்பத்தாம்,
பொருந்திய நேரா் பிண்டநிலை முகங்களேர்ந்தாம்
பொதிகைமலையகஸ்தியனூர் புகன்றவாறே. (6)

வாகடத்தின் பயனறியார் நாடிகாணார் வளர்
கையைப் பிடித்திழுத்து வார்த்தைசொல்வார், ஆக
டியமாகவே நல்லோர்தம்மை அசாத்தியநோயோ
வென்று அறைந்து போவார், போகிடக்கப்பேர்
சொல்வார் தீர்க்கமாட்டார், ஓகோகோ வைத்தியர்
தாமென்றுசொல்வார்க் கொருக்காலுமோக்ஷமில்லை
நரகந்தானே. (7).

அச்சமர வைத்தியரே நோயுள்ளோர்க்கு அசா
த்தியமுஞ் சாத்தியமு மறிந்துநன்றாய், பட்சமறக்
குறி குணமெய்ப் பரிக்ஷைபார்த்து பரிகாரமாய்மரு
ந்து பகராகில், தச்சமறக்கிளைகுலங்கள் வேரோட
ற்றுத் தரணிதனில் வெகு பாவந்தலைமேற்கொண்டு
இச்சைபெற பெருநரகிலழுந்திப் பின்னும் ஈடேற்
றமில்லாம லிருப்பர்தானே. (8)

தாணிதனி லவுஷதத்தன் சுத்திகண்டு தகமை
பெற நோயாளி சரீரம்பார்த்து, கரங்யாசனவகையும்
கண்டுபின்னுங்கைப்பரிக்ஷைகருதும்நாடி,திரங்கரில்

குருமுகமாய்ப் புத்தியாகித் தெளிந்தோர்கள் யோசனையுஞ் செய்திகேட்டு, முரணியிலிருந்தவனை செய்யாராகில் ஏழேழு சுற்றமும் வேரற்றுப் போமே. (9)

கருத்துறவே வாதிமகன் வைத்தியஞ் செய்யில் கசடறவே நோயாளி குருவாயெண்ணி, கருத்துறவே மருந்துதற்குபத்திவேணும் கைகண்டவைத்தியரே யறிந்துநன்றாய், கருத்துறவே மனதுவர நடக்கவேணுங், கழுதைதையைப்போ லிருந்தவர்க்குப் பலியாதொன்றுங், கருத்துறவே யிவையறியச்சித்தர்தாமும் காட்டினாரவர்மனம்போல் நடந்துகொள்ளே. (10)

நடந்துகொள்ளும் நோயாளிராஜாவாக நாட்டினலவர்க்கங்கே மருந்தூணுது, தொடர்ந்துமேயவரிடத்திற் பத்திவைத்தால் துரும்பாகப் போகுமடா நோய்களேது, அடர்ந்துபோயவர்வாசல் காத்தரானல் அக்கினியிற் பஞ்சதுபோல் நோய்கள்போகும், சடந்தனக்கு நோய்வந்தால் குருவேயென்பார் சாதுரியமாய்த்தீர்த்தால் தம்பியாமே. (11)

தம்பியென்பார்நோயெல்லாந் தீர்ந்தபின்புதாய், தந்தை குருவென்பார்திருமுன்னே, வெம்பிதொரு

ரோகங்கள் தீர்ந்தபின்புவேணவுபசாரம் பின்னாகட்டென்பார், கும்மியே கொதித்துமிகவுள்ளம்வாட குருவான வைத்தியர்பின் மனதுநொந்தால், சம்மியே முகம்வாடித்தான்வாரார்கள் சாற்றினேனிவை யறிந்துமருந்துவாங்கே. (13)

வஞ்சமற்ற ரென்றபிணியாளர்தம்மை மகவதிலும் பதின்மடங்கு மருந்துசெய்யில், நெஞ்சில்நோயாளியின்பணிநிதானம் நிறுத்துமந்தவைத்தியர்க்கு நிதிகொடாமல், பஞ்சைமொழி பகருமரும்பாவியோரைப் பாழ்நரகி லழுத்தியெமன் பாசத்தாலே, அஞ்செழுத்தே யடுத்துத் தள்வானென்று அகஸ்தியருமுன்னூலி லருள்செய்தாரே. (12)

பிண்டவுற்பத்தி.

கேளப்பா மனமானவாயுகூடி கெடியான சித்தம்காயம்பொங்கி, வேளப்பா ஆங்கார சிகாரமிஞ்சி வேவுதற்குப் பெண்மேலே மோகமாகும், நாளப்பா ஐந்துக்கும் பலமேதென்றால் நலம்பெறவே சொல்லுகிறேன் நன்றாய்க்கேளு, தாளப்பா மனதோடே வியானன்று தணியானரதத்தில் பாறன்றானே. (14)

தானென்ற விந்துவினிற் சமானன் கூடும் கனி
யான சித்தமதில் வியானனன்றும்,கானென்ற ஆங்
காரம் கர்ச்சியோடே நலந்து நிற்கும்உதானனப்பா
கண்டுகொள்ளு,வேனென்ற பத்துமொன்றாய் மனு
துங் கூடிமேவியவன் கலந்து விந்துவிழுகும்போது
மானென்ற மௌபாவசமேயாவன் மருவுகின்ற பெ
ண்ணுக்கும் முறைதான் கேளே. (15)

கருதரிக்கும் விதம்.

முறையான பெண்ணுலும் மௌனமுற்றால்
மோசமில்லை கருவங்கேதரிக்கும்பாரு, நிறையான
வலத்தோடிலாணேயாகும்நேராகயிடத்தோற்பெண்
ணேயாகும்,உறையான கருப்பையில் சுற்கிலம் பாய
வுத்தமனேசுரோணிதந்தா னுரைந்துகொள்ளும்,க
றையாகப்பாய்ந்தவெளிதமருபோலக்கழற் கொடிக்
க்காய்ப் போற்றுரண்டு சிரசுமாமே. (16)

ஆமப்பா சிரசோடே கையுங்காலும் அப்பனே
தத்துவங்கள் நரம்புமூளை,ஓமப்பா அஸ்திமுதலு
ரோமத்தோடு உத்தமனே பதினைறு லாசலுமேகா
ணும், காமப்பால் விழுந்தவழி சிரசினுலே கழு
றையாய்த்தாயுண்ட அன்னஞ் செல்லுஞ்,சோமப்பா

நடுமையைத்தொப்பளாலே சென்றதெலாமலமாகக் கழியுந்தானே. (17)

தானென்றபதினொன்றுற் சடந்தான்முன்னே சாதகமாயெடுத்துவருமலடெவ்வாறு, ஊனென்ற பெண்ணுக்குமன்துவேறாய் உருமுற்றமெள்ளமுன் னுப்பாவத்தாலே, சானென்றமலடாவாள்புருஷனு க்குங் கைமுறையாயிப்படிதான் கண்டுகொள்ளு, தேனென்றமொழியாட்குப் பரனார்சொன்னார் செக மெலாமிப்படிதான்செனித்தவாரே. (18)

தசவாயுக்களின் பெயர்; பிராணவாயு யிருப்பிடம்.

பிலத்துநிற்கும்பிராணனொடபானன்வியானன் பிரியாதவியானன்சமானனொடுன்மன், நல்த்துகின்ற நாகனெழிற்றிருகான்றுகும் நற்றேவதத்தனொடுத னஞ்செயன்பத்தாகும், இலக்கமுடன்பிராணநிலைமூ லமதிற்றோன்றி யெழுந்துசிரசளவுமிட்டியிருவின் கீழாழ், கலக்கமறநாசிவழியோடும்சாறில்கடுகிபெ ட்டுவுட்புகுந்து கழியுமோர்நான்கே. (19)

அபானன்-வியானன்சமானவாயுகள்.

உந்தியெனுந்தலத்தின் கீழ்பானனின்றுஉறுமி மலசலங்களையுங் கழிக்செய்யும்; விந்தையெழில்

வியானனே தோளதனில்நின்று மிகக்களையுஞ்சவனமுண்டாகச்செய்யும், பிந்தஉதானன்செயலுண்டசனந் தன்னைப் பெருநாடிநம்புவழிபூட்டல்செய்யும், இந் தவுடல்தன்னை வளர்க்குஞ்சமானன்தானு மியர்வையுமே மிஞ்சவொட்டாதிருக்குமென்றே. (20)

கூர்மன்-நாகன்-கிருகரன்-தேவதத்தன்
தனஞ்சயன் வாயுகள.

கூர்மனிருவழியில்நிமைத்திடுபேநாகன் கொட்டாவிவிக்கலெனுங்கொடுமைசெய்யும், தீர்மைகிருராநீட்டி மிடிக்கவைக்குந் தேவதத்தன்விழித்துமேசயனஞ்செய்யும், பேரமன்னுந்தனஞ்சயன்மேற்கிரகிரண்டாய்ப் பிளந்திடும்போவது வோடிப்போவதாகும், நேர்மையறிந்திடுவையினாடிபத்தின் நிலைமை தெரிந்திடவிபரமுரைசெய்வோமே. (21)

தசநாடிகளின் பெயர்கள்.
சுழிமுனைநாடி-இடகலை-பிங்கலை.

சுழிமுனையாம்இடகலைபின்கலைகாந்தாரி தூயத்தசிங்குவலம்புடைபருடனருனும், எழிகுருவின் சங்கிணிபோஉரைந்தாகநின்ற தசநாடிபத்துந்நிலைத்தநாம, மொழிவதுகேள்சுழிமுனையென்பதுமூலத்தில் முலைத்துநடுவெழுந்துசிரகளவும்நிற்கும், பிழிவழியார்சுழிமுனையின்கலைகள்தோன்றிப் பிறந்துயிருந்ரசியிடமோடிநிற்கும். (22)

காந்தா-அத்தி-சிங்குவை-அலம்புடை-புருடன் குருநாடிகள்.

கண்டமதில்நின்றுகாந்தாரிநாவில் கரைத்தநீர் பொசியவுபாயங்கள்செய்யும், அண்டசெவிதனிலத்திசிங்குவைநின்று அவத்தைபோர்நான்கினுக்கும் ஊமையென்னும், விண்டஅலம்புடைப்புருடன் இருவழியில்நின்றுமெய்மறந்தபோது அசைவாகிநிற்கும், கொண்டகுருநாழியீரலிலேபற்றிக் குடல்புரட்டி வாயில்நீர்சுழற்றிநிற்கும். (23)

சங்கினிநாடிவிடையம், ஐந்தின்பெயர்கள் வர்னவிடையம்.

சங்கினியென்பதுநாபிகுய்யம்பற்றித் தானிருக்குமொன்றையுமேமின்சொட்டாமல், அங்கும்அதிகாரியனுடம்பைத்தோன்றும் அறிவித்தோம்வசனாதியைந்துங்கேளாய், இங்குவசனங்கமனந்தானத்தோடு இருந்தஎழின்விதர்க்கம் ஆனந்தம்ஐந்தில், பொங்குவசனாதியவன்வாக்கில்நின்று பொருந்தவசனத்தையவன்பிறப்பிப்பானே. (24)

வியாதிகளை அஷ்டவிதப்பரீட்சைகளாலும் நிச்சயித்தறிதல்.

தரணியுள்ளவியாதிதனையஷ்டாங்கத்தால் தானறியவேண்டுமதுயேதேதென்னில், திரணியதோர்

நாடிகண்கள்சந்தத்தோடு தேகத்தினதுபரிசம்வா
னம்நாக்கு, இரணமலமூத்திரமாமிவைகளெட்டும்
இதம்படவேதான்பார்த்துக்குறிப்புக்கண்டு பரன
ருளாற்பெரியோர்கள்பாதம்போற்றி பண்புதவரா
மற் பண்டிதஞ்செய்வீரே. (25)

நாடிகள்நிற்குமிடங்களும்,

வாதநாடிநடையும் வருதலறிக்.

செய்கின்றநாடிபெருவிரலின்மேலாய் திருந்தி
ழைமூன்றங்குலத்தினடுவதாகத், தைகின்றகோது
ம்பையரிசிபோலச் சர்வம்வியாபித்திருக்குமதுதான்
கூறில், கையடியுங்காலடியும்நாடிநிற்குங் கன்னிய
ருக்கிடப்புறமாங்கணவர்க்கங்கே, மைகின்றவலப்பு
றமாம்வாதநாடி வந்துமுன்னேநடக்குமப்பால்வகை
சொல்வேனே. (26)

சொல்லுகின்றபித்தநாடிதோற்றுமப்பால் தொ
டர்ந்துசிலேட்டுமநாடிதோன்றுமப்பால், அல்லுநிற
க்குழலாளேநாடிநின்றால் ஆச்சரியநாடியென்றறிந்
துசொல்லு மல்லுகின்றவாதத்தினாடியெங்கே வக்கி
ரகதியாய்நடக்குந்தவளைபோல, நல்லுகின்றமாமிய
ட்டைதொட்டிலாட்டால் நன்றாகயிப்படிநாடிநடக்
குந்தானே. (27)

பயித்தியநாடிநடை சிலேட்டுமநாடிநடை. வாதமும் பித்தமும் தொந்தித்த நாடிநடை.

நடக்கும்பயித்தியஞ்சவலைப் பிள்ளைபோலும்
நடனமயிலன்னம்போற்காகம்போலும், திடக்குஞ்
சிலேட்டுமநாடியதுயிலங்கும்பட்சி செய்யபுறாவூர்க்
குருவிகோழிபோல, அடக்கமாய்நடக்குமதுபயிலே
சொன்னேன் அவ்வளவேவாதபயித்தியற்றின்தோ
ற்றம், மடக்கின்றகாடைபோல்நடந்துபின்னை மஞ்
சையென்நடக்குமதுமகித்துக்கூறே. (28)

வாதசிலேட்டுமந் தொந்தித்தநாடி, அசீரணநாடி, மத்திரிதயநாடி, ஸ்திரீசங்கைநாடி, பலபந்தநாடி, சன்னுவாதநாடிகளின் வருகை.

கூறுகின்றவாதசிலேட்டுமங்கூடில் கோழியட்
டையெனநடக்கும்அசீரணநாடி, றாறுகின்றமத்திரி
தயத்திநாடி தூங்குகின்றகாகநடை யென்றுசொல்
வார், தேறுகின்றஸ்ரீசங்கைஇப்படியாய்நின்று தீவிர
மாய்நடக்குபலபந்தநாடி, ஊமைமன்னம்போல்நட
க்குஞ்சன்னிவாதம் உயர்நாடிவிதிகளையுமுறைக்கக்
கேளே. (29)

குடிலை-சூட்சமவாயு-ஜன்னிவாதம்-சங்கினிகரந்தாரி நாடிகளின்னடைகளறிக.

உரைத்தவிரகின்கட்குல்மூஞ்சூறு உலவுதல்
பேச்லேநடக்குங்குடிலைவாயு, விரைத்தெழுந்தேமங்

தமாயிருந்துபின்னும் விதமாகநடக்குமதுசூட்சும
வாயு, புரைத்தருமைஇவ்வகையின்சன்னிவாதம்
பொருப்பாகக் குவிந்தமுலை போலுங்கொங்கை
முறைத்தெழுந்தசங்கினிதாநாதாரிபின்னே முறை
மைசாதம் நாடியென முனிவர்தாமே. (30)

தேகங்களின் பரிசங்களும், நிறங்களும் வருங்குறியறிதல்.

முனைகின்றதேகபரிசத்தைப்பார்க்கில் முன்வா
தந்தேகிக்குச்சரீரஞ்சற்றே, அனைகின்றஉஷ்ணமாம்
பயித்தியதேகிக் கதிகமுண்டாமப்பால்சீதளமாய்நி
ற்கும், சுனைகின்றசிலேட்டுமந்தான்சூழ்ந்தேகிக்குத்
தொந்தகுணம்நலவிதமாய்நிறந்தான்கூறில், பனை
வாததேகநிறங்கருத்துநிற்கும் பயித்தியதேகநிறம
ஞ்சிவப்பதாமே. (31)

சப்தலட்சணம்.

நாமேசிலட்டுமதேகம்நிறம்வெளுப்பு தான்தொ
ந்ததேகமிந்நாள்விதமாய்நிற்கும், மாமயிலேசத்தமது
மறியவேண்டில் வாதரோகி சமதொனியாம்வார்த்
தைபேசும், ஈமதுள்ளபித்தந்தானுறக்கக்கூறும் இய
ம்பிடுஞ்சிலேட்டுமரோகிக்கீனச்சத்தம், நாமுறைத்
தோம்தொந்தரோகிக்குத்தானந்த நல்விதமாய்மொ
ழிந்தசத்தம்நயந்துகாணே. (32)

காணுகின்றவாரோகிக்குக்கண்கள் கருநிறமா
ய்நொந்துமிகத்தண்ணீர்பாயும், பூணுகின்றபித்த
ரோகிக்குமஞ்சள்போலிருக்குஞ்சிவப்புநிறப்பொலி
வுதோன்றும், பேணுகின்றசிலேட்டுமரோகிக்குக்
கண்கள்பீளைகட்டிவெளுத்திருக்குஞ்சன்னிவாதம்,
காணுகின்றசிவப்புடைத்தாய்வந்துவீங்கி வந்திடுங்
காமாலையெனவகுத்துச்சொல்லே. (33)

வாதமலம்-பித்தமலம்-கபமலம்-தொந்தமலம்
வாதச்சிறுநீர் நிறங்கள்.

வந்தமாவாதரோகிக்குத்தானும் மலமிருகிக்கட்
டுபட்டுக்கருத்துற்றேன்றும்,சுத்தபித்தரோகிமலம
ஞ்சளாகில்சிவப்பாகில்சேர்ந்திருக்குஞ்சிலேட்டுமரு
க்கு, சொந்தமலம்வெளுத்திருக்கும்மலங்கட்டான
தொந்தர்மலம்பலவிதமாய்த்தோன்றிக்காணும், விந்
தமுளவாதரோகிசிறுநீர்தானும் வெளுத்திருக்கும்
பயித்தியர்நீர்விதஞ்சொல்வேனே. (34)

பயித்தியர்-சிறுநீர்-கபநீர்-தொந்தநீர்
வாதரோகராவு-பித்தரோகநாவு நிறங்கள்.

விதமுள்பயித்தியர்தன்சிறுநீர்மஞ்சள் விதமு
டைத்தாயிருக்குமல்லால்சிவப்புத்தோன்றும், நுறை
யுள்ளசிலேட்டுமத்தோர் நீர்தான்மெத்த நுறைகல
க்குந்தொந்தநீர்நால்விதமாய்காணும், கதையுள்ளநா

வினிறஞ்சொல்லில்வாதந் தோன்றினிர்க்குவெடித்து
முட்பொற்கருத்திருக்கும், கதையுமல்லசிவந்தாலும்
பசித்தாலுந்தான் கணமுள்ளபயித்தியர்நாள்கணக்கு
த்தானே. (35)

கபரோகநாவு-ஜன்னிரோகநாவு-தொந்தரோகநாவு.

தானமொர்டுவாய்வெளுத்துநீ ருண்டாகிற்றுன்
சிேட்டுமநாவாகும்சரமற்ற, ஆனமுட்பூறக்கறக்கில்
சன்னிரோகநாவாய் அதமதொந்தநாநிரம்நால்வித
மாய்த்தோன்றும், ஆனவிவ்வகையெட்டும்றிந்தபேரை
அவனிதனிற்பண்டிதராயரியச்செய்வார் ஈனமில்லா
பொரியடக்கும்பெரியோரன்றி யெய்தாதுயாவருக்கு
மியம்புங்காலே. (36)

தோஷக்குறியறிதல்.

பரவியவாதநாடிபக்கமேதுடியாவண்ணம் புரவி
யபுழுப்போலூர்ந்துபுலன்கெடவதிர்ந்தேயோடில், சு
ரமுறுமேழாநாளில்றேஷம்வந்தணுகிநாவை, யுலமு
றப்பேசவொட்டாதுளறியேகுளறிநிற்கும். (37)

மேற்படி தோஷந்தீர மயிலிநெய்.

பேச்சதுகுளறின்றுபெருவகள்மூச்சுமுண்டாம்
ஆச்சுபன்னிரண்டுநாள்தா னப்படிகிடக்கிற்பின்பு,
கூச்சரமயிலிநெய்யீற்குலவியவசம்புகூட்டத், தேச்
சுமேலுள்ளுங்கொள்ளதோஷமுஞ்சிதைந்துபோமே.

வாதமெலிவுதோஷம்.

வாதமேமெலிந்துவிம்மிவரண்டதுபுரண்டுதத்தி,
தேசமாயரணைவால்போற்சிக்கியே துடித்துநிற்கில்,
வாதையேபெருகிமேலில்வந்திடுந் தோஷந்தானென்,
றோதினார்முன்னோரிந்தவுவமைக்கண்டுசொல்லே.

சர்வாங்கவாதசன்னிக்குணம்.

கூரிட்டவாதநாடிகோழிபோற்கிண்டிநின்றால்,
வாரிட்டமுட்கல்லாளேவாதமாஞ்சன்னியாகும்,பேரி
ட்டதெடுத்தெடுத்துப்பிலப்படுத்திபங்குமாகில்,ஆறி
ட்டதேகத்துண்டாமதுசருவாங்கமாமே.

மேற்படி நோய்தீரமருந்து.

பதரியவாதநாடிபாய்ப்பரிபோலேவோடிச் சித
ரியமூன்றுநாளில்சேர்ந்திடுங்குதிரைவாலி, மதரியாய்
த்தொண்ணூற்றுநாழியில்மரிக்காவிட்டால், விதரி
யாய்வேம்பின்பெண்ணெய் விஷமுஷ்டித் தைலங்
கூட்டே.

வைத்திய சாகரம்-சக.

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

ஐந்தாவது,

அகஸ்தியமகாமுனிவர்

வைசூரிநூல் அ௦.

ல

எண்சீர்க் கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்

பூரணமாய் நிறைந்துநின்ற சோதிபாதம் போற்றிசெய்து உமைபதத்தைப் புகழ்ந்தங்கேந்தி, காரணமாய் நிருவாணிப் பாதம்போற்றிக் கருணைபெற்றக் கமலமுனி பாதம்போற்றி, ஆரணமாய்வல்லோர்கள் பாதம்போற்றி அழகாக வைசூரிவரும் குணமுமவிழ்தம், வாரணமாம் வரலாறு விரித்துச்சொல்வேன் வகைபெறவே கணபதியை மகிழ்ந்தங்கேத்தே. (1)

ஏத்தியே போற்றிசெய்து பின்பு கேளா யிதமான வைசூரி குருநோயென்று, போற்றியதோர் போடகமாய் அம்மையென்றும் புகழான நால்வகையாய்ப் பிறந்தரோகம், சாற்றியதோர் சாத்தியங்க சாத்தியங்கூட தயவாக யவர்களு மறிந்துநன்றாய்ப்,

பார்த்திடுநீ வயற்றினது பேரைக்கேட்கிற் பரிவாக விருநான்கு மூன்றுமாமே. (2)

ஆமென்ற வைசூரியது வருவதேது அழலான காரணந்தா னறியச்சொல்வோம், ஓமென்றசரீரத் தில்வேகமிஞ்சி வெக்கையொடுதிரேகமெல்லாஞ் சூடு கொண்டு, காமென்றழூளையது கொதிப்புமீறிக் கன மான அஸ்தியதைத் துளைத்துங்கொண்டுபாமென்ற பதினொரு ரோகந்தானும் பரிவாகதிரேகத்திற் பிறந் தவாறே. (3)

வாறான வைசூரியது கண்டபேரை வளமாக மற்றொருவர் கண்டபோதே, தேறாத 0 பயஞ்சனித் திருதயத்திற் றிறமில்லாக் கமலமதில் கொதிப்புண் டாக்கி, சீரானவக்கையுடனே ரோகங்காணுஞ் சேக ரமாய்ச் சரீரத்திற் பற்றிக்கொள்ளும், மாறுமற் பதினொன்றின் பேரேதென்னில் வகையாகச் சொல் லுகிறேன் கேளுநீரே. (4)

வைசூரியின் நாமங்கள்.

கேளப்பா பதினொன்றின் பேரைநன்றாய் கிரு பையாம்பனைமுகரியாலம்மையென்றும்வாளப்பாவர

0 பயஞ்சனித்து-பயமுமிறந்து

குதரிக் கொள்ளம்மையென்றும் வளமானகல்லுதரி
கடுகம்மைகூட, தோளப்பாமிளகினுட னுடம்புரிதா
னுந்திறமானக் கரும்பனிச்சை வெந்தயமுமாகும்,
பாளப்பா பாசிபயற் றம்மையோடு பதினொன்றின்
பேரெனவே பகர்ந்திட்டோமே. (5)

பனைமுகரியின் குணம்.

பகருவோம் இவற்றினுட குணத்தைக்கேளு
பரிவான பனைமுகரி பரிட்சைதன்னை, நீரான காய்
ச்சலது மிதமாய்க்காயும் நேரான உடல் நடுக்குங்
கண்சிவக்கும், பகராமல் * கண்ட 0 துண்டம் வீக்
கங்காணும் பரிவானம் பெரும்பாடு காணுங்கண்
டீர், செகமீதிலிதினாலே பித்தெடுக்குந் தேகத்தில்
சன்னியது சேறுங்காணே. (6)

பாலம்மையின் குணம்.

காணப்பா பாலம்மை குணத்தைக்கேளு நடுக
வேகாச்சல்கண்ட மூன்றுநாளில், தோணப்பா †
சிரசிலன்றே ‡ குருவேகாணுஞ் சொற்பெரிய உடம்
பு நடுநடுப்புண்டாகும், பேணப்பா ஏழாநாள் நீரை
கட்டிபிதமான ஒன்பதாநா ளிறக்குங் கண்டாய்,

---

* கண்டம்-கழுத்திலும். 0 துண்டம்-மூக்கு.
† சிரம் - தலை. ‡ குரு-அம்மை.

ஆணப்பா சதிமேரா நாளிற்றனே ஆரோக்கியஸ்நா னஞ்செய்யே. (7)

மிளகம்மையின் குணம்.

செய்யப்பா மிளகினுட குணத்தைக்கேளுசிறப் பாகக் காய்ச்சலது மிதமாய்க்காயும், மையப்பாவு டல்பெல்லாங் கடுப்பெடுத்து வளமான யிடுப்பது வும் வணங்காதப்பா, மெய்ப்பா உடம்பெல்லாம் வீக்கங்காணும் மெலிவாக மூர்ச்சையது மிகவே காணும், பொய்யப்பா வில்லையென்று சொன்னோம் பாரு புகழாக ஏழாநாள் கொல்லுந்தானே. (8)

வரகுதரி யம்மையின் குணம்.

தானென்ற வரகுதரி குணத்தைக்கேளு தய வரகக் காய்ச்சலது நன்றாய்க்காயும், வானென்ற மூன்றுநாள் குருவேகாணும் வகையாக வாயாலே யுதிரங்காணும், தேனென்ற ஏழாநாள்நீரைக்கட் டிச் சிறப்பாக பதினொன்றி லிறக்குங்கண்டாய், மானென்ற நீர்தாரை ரத்தங்காணும் மக்களே யிதி னுடைய மகிமையாமே. (9)

கல்லுதரி யம்மையின் குணம்.

மகிமையென்ற கல்லுதரி குணத்தைக்கேளு வளமான காய்ச்சலது நன்றாய்க்காயும், செகமகிழ

வாந்திபண்ணும் பேதிகாணுஞ் சிரதக மூறுநாள்சிர சிற்காணும், அகமகிழ சங்கின்கினி போலேகாணும் அழகான ஏழாநாள் நீரைக்கட்டி, புகழாக பத்தா நாளிறங்குங்கண்டாய் புண்ணியனே பதினேழில் ஸ்நானஞ்செய்யே. (10)

உப்புதரி அம்மையின் குணம்.

செய்யவே உப்புதரி குணத்தைக்கேளு செய லாகக்காச்சல்கண்ட மூன்றும்நாளில், ஐயுமாஞ்சிரசு தனிற் குருவேகாணு மழகான சீரமெல்லா முப்பு போலாம், பையவே வைந்தாநாள் நீரைக்கட்டிப் பரிவாகவேழாயா ளிறங்குங்கண்டாய், நையவேபதி ஞென்றில் ஸ்நானஞ் செய்து நலமாக லவிழ்தமும் நன்றாய்ச்செய்யே. (11)

கடுகம்மையின் குணம்.

செய்யப்பாகடுகம்மை குணத்தைக்கேளு சிறப் பாகக் காய்ச்சல்கண்ட மூன்றுநாளில், வையப்பா சிரசுதனிற் கடுகுபோலே வளமாகக் குருவதுவும் வகையாய்க்காணும், மெய்யப்பா வுடம்பெல்லாம் வீக்கங்காணும் விளங்கவே மென்னிகட்டுங் குரலுங் கம்மும், ஐயப்பாசடுதியிலே பேதிகாணு மழகான கடுகம்மை உண்மைதானே. (12)

கரும்பனிச்சை அம்மையின் குணம்.

தானென்றக் கரும்பனிச்சை குணத்தைக்கே
ளு தரியாமல் காய்ச்சல்கண்ட நாலாநாளில், கானெ
ன்றசிரசுதனில் குருவேகாணுங் கைக்கடங்கா கடுப்
பெடுத்துக் கருகுமேனி, வானென்ற குருவதுவு
முள்ளேவாங்கும் வளமாக பேதிகண்டு மூர்ச்சையா
கும், கோனென்ற மலசலமுங்கட்டித்தானால் குறிப்
பாக பதின்மூன்றி லிறங்குந்தானே. (13)

*கரும்பனிச்சை சாத்திய குணம்.

இறங்குமுன்னே வுடம்பெல்லாம் விறிந்து
போகுமிதமாகக் *கிருமியதுண்டாகுங்கண்டீர், கற
ங்குபோல் பிறக்கினையு மில்லையப்பா கனமானசுவா
சமது மேலேகாணும், அரங்குப்புகழ் நாளிருபத்
தொன்றுசென்றால் அடவாகஸ்நானமது வன்பாய்ச்
செய்வாய், திறங்கமிடுகடவுள்செய லுண்டாகுமா
னால் திரமாகத் தீருமது திண்ணந்தானே. (14)

வெந்தய அம்மையின் குணம்.

தானென்ற வெந்தயத்தின் குணத்தைக்கேளு
தயவாகக்காய்ச்சல்கண்ட மூன்றுநாளில்,கானென்ற
சிறசுதனில் குருவேகாணுங் கண்டபின் யேழாநாள்

* கிருமி-புழு.

குருவேகட்டி, வேனென்ற வொன்பதிலே யிறங்கும் கண்டாய் விபரமாய்ப் பதினைந்தில் ஸ்நானஞ் செய்து, பானென்றவுடம்பதுவும் லகுவேயாகும் பரிவான வெந்தியத்தின் பரிசுதானே. (15)

பாசிபெற்ற அம்மையின் குணம்.

பரிசென்ற பாசி பயற் றம்மைதானும் பரி வாகக் காய்ச்சலிலே பித்தெடுத்து, தரிசென்ற மூன்றுநாள் குருவேகாணுந் தயவாகுவேழாநாள் நீரைக்கட்டி, தூரசாகு வொன்பதிலே யிறங்கும்பாரு சுகமாகப் பதினைந்தில் ஸ்நானஞ்செய்து, பிரிய முடன் சரீரமது பிலக்கும் நன்றாய்ப் பேரான நீர் மோருஞ் சாதங்கொள்ளே. (16)

கொள்ளம்மையின் குணம்.

கொள்ளப்பா கொள்ளென்ற அம்மைதானுங் குறிப்பாவக் காய்ச்சல்கண்டு பித்தெடுக்கும், கள் ளென்ற சன்னியது கூடத்தோன்றுங் கனமான வலிப்பதுதான் காணுங்கண்டாய், விள்ளப்பா காய்ச்சல்கண்ட மூன்றுநாளில் விபரமாய்க் குரு வதுவுஞ் சிரசிற்காணும், மெள்ளப்பா இந்தவகை கண்டபோதே மேலான பதின்மூன்றி லிறங்குந் தானே. (17)

தானென்ற பதினொன்றில் பேரைசொல்லித் தப்பாம லவைகளுட குணத்தைச் சொன்னேன், வேனென்ற விச்சிறிப்புநீர்க் கொளுவன்றுளும் விபரமாய்த் தவளைகுருமூன்றின்பேரை,நானென்ற விவர்களுடகுணத்தைச் சொல்லக் கடவுளிடப் பாதம்போற்றிக் கருத்தில்வைத்து, தேனென்ற மொழிபகருமாயிபாதஞ் சிந்தையுற்று மனதிலெண்ணித் தெரிசித்தேனே. (18)

விச்சிரிப்பு அம்மையின் குணம்.

தெரிசித்தேன் விச்சிரிப்பின் குணத்தைக் கேளு திறமாகக் காய்ச்சல்கண்டு கண்சிவக்கும், பரிசித்தல் தலைவலி வாந்திபண்ணும் பாங்கமாய் மூன்றுநாள் சிரசிற்காணும், பெரிசித்தே தேக மெல்லா முமிபோற்காணும் பிலமாக வாரியிட்டே மறையுங்கண்டீர், அறிசித்தே யேழாநாள் ஸ்நானஞ்செய்து ஆனபின்புவயிற்றளைவு மாறுந்தானே.

நீர்கொள்ளுவன் அம்மையின் குணம்.

ஆகுமென்ற நீர்கொள்வன் குணத்தைக்கேளு அழகாகக் காய்ச்சல்கண்ட மூன்றுநாளில், வாகுமென்ற சங்குகளி போலேகாணும் வளமாக வேழாநா ளிறங்கிப்போகும், தாகுமென்ற லொன்

பதிலே ஸ்நானஞ்செய்து நயவாக தேகத்தைக் குளிர்ச்சி செய்து, பாகுமென்ற பரமனையும் போற்றிசெய்து பண்பாக வாயிபதம் போற்றி செய்யே. (20)

தவளை அம்மையின் குணம்.

போற்றியே தவளையென்ற குருதானப்பாப்புக ழாகக் காய்ச்சல்கண்டால் நடக்கொட்டாது, போற்றியே சூலையைப்போல் வலியேகாணும் போஜனஞ்செல்லாது தவிரப்பண்ணும், சாத்திகமா யொன்பதாநாளான பின்பு தருகாமலிறங்குமது தப்பாதப்பா, ஆத்தியதோர் பதினொன்றில் ஸ்நா னஞ்செய்து அழகாகக் குருபதத்தை யறிந்தங் கேத்தே. (21)

கரும்பனிச்சையாய் பிண்டோற்பத்தி ஆகா.

அறிந்தபின் இவர்களுட குணந்தானப்பா அந் தந்த சரீரத்திற்கடுத்தவாராய், தெரிந்ததொரு ருசை குறிகள் தோன்றுமப்பா, திறமானக்கரும் பனிச்சை விந்தைக் கொல்லும், பறிந்ததொரு கெர்ப்பத்தை யழியப்பண்ணும் பண்பாக அவர் களுக்குப் பிள்ளையில்லை, முறிந்ததொரு இவர் களுட குணமுஞ்சொன்னேன் முறைமையுடன் மருந்துவகைச் சொல்லக்கேளே. (22)

அம்மைகளுக்கு ஆள்காட்டிக் குருவிமுட்டை அவிழ்தம்.

நோடா ஆள்காட்டிக் குருவிமுட்டைக்
கிருபையுடன் பார்த்தெடுத்துக் கொண்டுவந்து,
ஆளடாசட்டியிலே வுடைத்து ஊற்றி யழகான
புழுங்கலரிசி சம்பா வப்பா, வாளடாமுட்டைகரு
நீணயுமட்டு வளமான அரிசியதை மிதமாய்ப்
போட்டு, நீளடா வடுப்பேற்றிப் பதமேபார்த்துத்
தவிராமல் கருகாமல் பொரித்து வாங்கே. (23)

வாங்கியே செப்பதனி லடைத்துக்கொண்டு
வரிசையாய்க் காய்ச்சல்கண்ட வுடனேநீதான்,
தாங்கியே யிடதுகையி லரிசிகொட்டி தயவாக
வலதுகையால் பிடியேயள்ளி, ஏங்கியேதிரியாம
லுள்ளே கொள்ளே இதமாக வரிசிதொலைக யான
மட்டும், பாங்கியே வைசூரியது அதிகம்வாராப் பரி
வானதேகத்துக் கழிவேயில்லை. (24)

இல்லையென்று வெகுநேரங் கொண்டால்
போதும் இதமாக மருந்துவகை வேறே சொல்
வேன், வல்லமையா யிம்முறையைச் செய்தபேர்க்கு
வைசூரியது அதிகமுமே வாராதப்பா, பல்லவமர
யுலகிலுள்ளோர் பிழைக்கவென்றுப் பரிவாகப்பெரி

யோர்கள் செய்தமார்க்கம், நல்லதென்று வுலகத் தோர் செய்தால்தானே நாளுமே வாராது நவிலு வோமே. (25)

பாதரக்ஷை குருபற்பம்.

நவிலுவே மிவர்களுக்கு மருந்துகேளு நலமா கக் காய்ச்சல்கண்ட வுடனேநீதான், புவிதனிலே யழகான பாதரட்சைப் புகழாகச் சுட்டதனைப்பற்ப மாக்கி, பவிலாக வொருகடிதான் வென்னீர்தன் னில் பாகமாய்க் கொண்டுவிடு மூன்றுநேரம், தவி ராமல்செய்தபின்பு *சொல்லக்கேளு சாதகமாய்ப் பின்மருந்து மொழியக்கேளே. (26)

மொழிந்ததொரு மருந்ததுவும் பாகத்தோடே முறைமையாய்ச் செய்துகொண்டால் கற்பம் நன் றாய்; அழிந்ததொரு வைகூரியெலாங் குணமேயா கும் அழகான மருந்ததனை யன்பாய்க்கொள்ளு, கழிந்ததொரு கர்மங்கள் தீர்ந்தபின்பு சாதகமாய் ரோகமது நன்றாய்த்தீரும், தெளிந்ததொரு வாந்தி பண்ணி பேதிகாணில் திறமாக * நஞ்சிகிலே பறித் தான்வேரே. (27)

* நஞ்சிகிலே-நஞ்சுமுறித்தான்பாலை.

வைசூரியால் வாந்திபேதி கண்டவர்க்கு மருந்து-வேறு
வேராகக்கொண்டுவந்து விதமுடன் நரம்புபோக்கி
சீரானவெந்நீர்விட்டுத் திறமுடனரைத்துக்கொண்டு
வாராகவைசூரிகாய்ச்சல் வகையுடன் வந்தபோது
நேராகபுன்னைக்காயளவு வெந்நீரினிற்கொள்ளநன்றே. (28)

கொள்ளுவாய்க்காலமேதான் குணமுடன்வாந்திபேதி
மெள்ளவேகாணுங்கண்டீர் விபரமாய்மத்திபானம்
தெள்ளவேகஞ்சிகாய்ச்சித் திறமுடன்கொண்டபின்பு
அள்ளவேமருந்துதானு மடவுடன் சொல்லக்கேளே. (29)

சொல்லக்கேள் மறுநாள்தன்னில் துவக்கமாய்க் காலமேதா
புல்லக்கேள்புளியண்டத்திரி புகழ்கோழியவரைகூட [ன்
மெல்லப்பாருள்ளிசேர்த்து விபரமாய்வைத்துக்கொண்டு
அல்லநீராகாரத்தி லடவுடன்பிசைந்துவாங்கே. (30)

வாங்கியேபடிகாலாக வகைபடக்குடிக்கநன்றும்
ஏங்கியேதிரியவேண்டா மிம்முறைமூன்றுநேரம்
பாங்குடன்சாப்பிட்டேதான் பரிவுடன்சென்றபின்பு
தாங்கியேமருந்துதானுந் தயவுடனின்னங்கேளே. (31)

கேளப்பாபின்புநீதான் கிளர் * பிராயிலையுங்கூட
நாளப்பாமூக்கிரட்டை நலமுள்ளவேறுங்கூட்டி
தாளப்பாதவசியான முருங்கைதான் சமூலஞ்சேர்த்து
ஆளப்பாநீராகாரத் தடவுடனிறுத்துவாங்கே. (32)

* பிராயிலை-பிராவிலை.

வாங்கியேபடிகாலாக வளருஞ்சீரகமுஞ்சேர்த்து
தாங்கிப்பருள்ளிகூட்டி தண்மையாய்குடிக்கநன்றாய்
நீங்கியேமூன்றுநேரம் நேர்மையாய்க்கொண்டபின்பு
தாங்கியேமருந்துதானுந் தயவுடனின்னங்கேளே. (33)

வைசூரியால்வந்த கிறுந்திக்கு மருந்து.

தயவுடன்வைசூரிதானுந் தாக்கியுட்கிறுந்திநின்றால்
நயமுடனிளநீர்தன்னை நலம்பெறசீவிப்போட்டு
திடமுடன்வெந்நீர்தன்னில் செயமுடனவிழ்த்துவாங்கி
பயமுடன்கண்திறந்து பரிவுடனூற்றிக்கொள்ளே. (34)

கொள்ளவேயிளநீர்குள்ளே கொடுத்திடமருந்துகேளாய்
நள்ளவேதேற்றான்வித்து நவில்முத்தங்காசுங்கூட்டி [ளே
தெள்ளுசீரகந்தான்சேர்த்துத் திறமதாயரைத்துக்கொள்
கொள்ளவேவைசூரிதானுங் குணமுடன் கிறுந்தல்தீரும்

வள்ளலேயிதுவுஞ்செய்து வளர்கிடாரிச்சாணிப்பாலில்
நள்ளவே * பூநாகந்தா னவின்றதோர்விராகனெத்தான்
தெள்ளுசீரகமுஞ்சேர்த்து திறமதாயரைத்துக்கொண்டு
விள்ளவேயுள்ளேகொள்ள வெக்கையுட்காந்தல்தீரும். (36)

தீரவே 0 கற்பக்கல்லைத் திறமதாய்ப்பலகால்வாங்கி [து
ஆரவேயுடைத்துக்கொண்டு வழங்குமான்கொம்புஞ்சேர்த்

* பூநாகம்-நாக்குப்பூச்சி.

0 கற்பக்கல் சுக்கான்கல்.

ஊரவே ೦ காண்டாமிருக முற்றதோர்மூன் றுமூன்றாய்ச்
சாரவேயரைத்துக்கொண்டு சாப்பிடக்கிருந்தல்போமே.

கிருந்தலுக்கு மருந்து-வேறு.

போமென்ற மருந்ததுவுஞ் சொல்லக்கேளாய்
புகழானப்பிராய்யிலையைப் பறிந்துவந்து,ஓமென்ற
புதுச்சட்டி தன்னிற்போட்டு வுற்றநீராகாரத்தாற்
பிசரிவாங்கி,பாமென்ற கால்படி தானுள்ளே கொண்
டால் பண்பாகக்கிருந்தினது நீரேகொள்ளும், தே
மென்றுமிரங்கியதுலகுவேயாகுந் திறமானநோயது
வுந் தீருந்தானே. (38)

பேதிகண்டவர்களுக்கு மருந்து.

தானென்றவைசூரியது சரியுமுன்னே தருகா
மல் பேதியது கண்டதானல், ஊனென்ற * இச்சி
யுள இலைபரித்து வுறமாகச்சட்டியிலே உராய்ச்சிக்
கொண்டு,நானென்ற நீராகாரம் விட்டுவாங்கி நனே
வாகமூன்றுதினங்கொண்டால்தீரும்,நானென்றசுக்
கும் வேப்பிர்க்குங்கூட்டி கனமானவிலாமிச்சம்
வேருங்கூட்டே. (39)

---

0 காண்டாமிருகம்-காண்டாமிருகக்கொம்பு.

* இச்சி-இச்சிமரம்,

கூட்டியே முத்தமிட னிளவருப்பாய்க் குண மாகவறுத்ததனைக்கியாழஞ்செய்து, நாட்டியே கொடுக்கவதி சாரந்தீரும் நலமாகஇன்னமொரு கியாழஞ்சொல்வேன், ஆட்டியதோர் பொன்முசுட்டைக் கிராம்புதானும் அழகானவேப்பிர்க்குங் கியாழங்கொள்ளத், தாட்டிகமாய்பேதியது தீருங்கண்டாய்ச் சாதகமாயிம்மருந்தைச் சார்ந்துக்கொள்ளே. (40)

பல்சரக்குக் குடிநீர்.

கொள்ளவேபல்சரக்குடிநீர் தானுங்குணமாகச் சொல்லுகிறேன் கேளுநன்றாய், விள்ளவே ஆல்அத்திவித்து தானும் விதமான அரசுடனே ஓதியுங்கூட்டி, மெள்ளவே இச்சிதுத்தி காசான்கூட மேலான சதிருடனே சுக்குமொன்றாய், அள்ளவேகுடிநீராய்ச் செய்துகொண்டால் அதிசாரமுள்ளதெல்லா மகன்றுபோமே. (41)

இரத்தக்கடுப்புக்கு மருந்து

போமென்று வைகூரி இரத்தக்கடுப்புக்கண்டால்புகழான நாவலுடமுட்டைப் பட்டை, ஆமென்று துவைத்தாவின் பாலிற்சேர்த்து அழகாகப்பிழிந்துடனே வடியேகட்டி, காமென்றக்கரப்படிதா

னுள்ளே கொள்ளக் கடுப்படுத்த ரத்துமது கலங்கிப் போகும்- தேமென்றவிம்மருந்து கொண்டபோதே சிறமாகத்தீருமது தெரிந்துசெய்யே. (42)

இதுவுமது.

செய்யவே வெண்ணத்தி வேரின்பட்டைத்திற மான ஈருள்ளிச் சீரகமுஞ்சேர்த்து, பையவேவெள் ளாட்டின் பாலில்தானே பண்பாக வரைந்தருந்தக் கடுப்புந்தீரும், மெய்யவே ஈருள்ளி ஆவினெய்யில் விளங்கவே வேகவைத்துக் கொள்ளப்போகும், கை யாரக்கண்டதிறந்த மருந்தைக்கண்டால் கடல்கட ந்துபோகுமடாகடுப்புத்தானே. (43)

அதிசாரத்திற்கு மருந்து.

தானென்றவைகூரி யதிசாரங்கண்டால் அள வாக சிந்ததுதிக்காசுக்கு, தேனென்ற மேல்தோ தோலைத் தள்ளிப்போட்டுத் திடமாகவேவறுத்துக் கியாழங்கொள்ள,மானென்ற வதிசாரம் நிற்கும் பாரு மகிமையாய் மருந்துதான் மூன்றுநேரம், கா னென்ற கியாழமது கொண்டால்தானே கலங்கி யதிசாரமெல்லாங் கடலிற்போமே. (44)

இதுவுமது.

போமென்ற * சிங்கிற்பற்றம் விராகனென்று புகழான மான்கொம்புத் தண்ணீர்வாங்கிக், கானென்ற தண்ணீரிற் கலக்கிக்கொள்ளக் கழிச்சலதிசாரமுடன் கடுப்பும்போகும், வேமென்றகருள்ளிச்சாறுங்கூட்டி விலங்கவேலிவினெய்யில் விரவிக்கொள்ளத் தானென்றகடுப்புடனே சீதரத்தம் தருகாமல்தீருமது தன்மைதானே. (45)

தொண்டைக்கம்மலுக்கு மருந்து.

தன்மையென்ற வைசூரியது 0 மென்னிக்கட்டிதருகாமல் சேத்துமந்தான் நெஞ்சில்நின்றால்-வண்மையென்றகர்ப்பூர வள்ளிச்சாற்றில் வளமான கோரோசினையுங் கூட்டியுண்ண, வெண்மையென்ற மொழியுண்டா கம்மல்தீரும் மெல்லியரே நீயிதனை விரும்பிச்செய்தால் - கண்மையென்ற மாதளம்பூக் கியாழஞ்செய்து கருத்தேனுஞ் சம்பளச்சார் மூன்றமொன்றே. (46)

---

* சிங்பெற்பம்-மான்கொம்பு பற்பம்.

0 மென்னிக்கட்டி-தொண்டைக்கட்டி.

ஒன்றாக மத்தித்துக் கொப்பளித்தால் ஓகோ மென்னிக்கட்டு வுடனேதீரும் - நன்றாகக்கமலது வாங்கிப்போகும் நலமாகவுட்கொள்ள வாகாதப்பா செண்டுமலர்க்கொங்கையரே யிந்தப்போக்கு செக த்திலிது வுச்சிதமாஞ் செய்துபாரு - மன்றாடி தே விபார்க்கு ஈசன்றானு மகிமையுடனுரைத்த திதுவா சிபாமே. (47)

சுரத்திற்கு கியாழம்.

ஆமென்ற சூரியது சுரமேகண்டால் அழகான வெலுமிச்சம் வேரின்பட்டை, சேமென்றவேலமு டன் சீந்திலாமிச்சந்திறமான பற்படகம்சந்தனமு முத்தம், பானென்ற வகையைந்தும்விராகன்வீதம் பண்பாகக்கியாழஞ் செய்மூன்றுநேரம் - வாமென் றுகுடித்திட வேசுரமுந்தீரும் வளமாக விம்மருந்தை வளமாய்ச்செய்யே (48)

செய்யடாவைசூரியத்தில் சுரமேகண்டால்திற மாக சொல்லுகிறேன்காமப்பூதான் - பையவேவிரா கனுமோ வைந்தெடுத்துபாங்காகக் கியாழஞ்செய் திருமெய்தான்-மெய்யடா ஆவின்கோரோசினைக்கா

லாகவிளங்கவே யதில்கரைத்துவுள்ளே கொள்ளு நையடா சுரங்களெல்லாந்திரும்பாரு நலமாகக்கிரு ந்தியது வெளியிற்காணும். (49)

மலக்கட்டிற்கு எண்ணெய்.

காணுமே வைசூரியிலே மயிலேசிக்கில் கனமான தேகமுப்பிசமேகாணும்-தோணுமடா கிய்ாழுங்கள் கண்டபோதுதொல்லுலகில் மருந்தொன்று சொல்லக்கேளு-ஆணுமடா சுருள்ளி விராகனைந்து அழகான கற்கண்டு விராகனைந்து - பூணுமடா ஏரெண்டத் தெண்ணெய்தானும் புகழாகப்படி காலிலரைத்துக்கொள்ளே. (50)

இ து வு ம து.

கொள்ளவே மலசலங்கள் கட்டுவிட்டுங் குறிப்பாக வுப்பிசமும் குணமாய்போகும் - கள்ளமில்லா திரேகமதுக் குறுதியாகுங் கனமான மலசலங்களிறங்குமப்பா-மெள்ளவே யிம்மருந்தை விரும்பிச் செய்து மேலான பராபரத்தைத் தொழுதுபோற்றி அள்ளவேயுமையாள்தன் பாதம்போற்றி அழகாக விம்மருந்தை யருள்செய்வீரே. (51)

அருளான கலைக்கொம்பை யூறப்போட்டுவழகாகக்குழவியதை யுலரவைத்துத் திரளான * வரத்

---

* வரம் - அரம்,

தாலேராவியேதான் தேர்ந்தபொலிபலமிரண்டு யெடுத்துக் கொண்டு வருளான வெந்நீரைக்காய்ச்சி நன்றாய் மகிழ்வாகத் 0 தாளியிலே யூற்றிக்கொண்டு - பொருளான மான்கொம்பின் பொடியைத்தானே புகழாகத்தண்ணீரிலூறப்போடே. (53)

போட்டதண்ணீர் தனையிறுத்துத் தாகத்துக்குப் புகழாகக்கொடுத்துவரச் சொல்லக்கேளு, ஆட்டமிட்ட வைசூரியது லகுவாய்கண்டாய் அழகாகமூன்றுநாள் மறுதண்ணீர்செய்-தேட்டமுடன் நோய்த்தீரும் பருவமட்டுந்திறமாக இந்தமுறை செய்துதீரு-வாட்டமில்லாநோய்தீருந் தப்பாதப்பா வாகாகயிம்முறையை வணங்கிச்செய்யே. (52)

கண்ணூர்கொத்திடம்.

செய்யப்பா நேத்திரத்திற் கொத்திடமேகேளு திறமானசீரகம் பொட்டெனமேகட்டி யப்பா முலைப்பாலில் துவைத்துக்கொண்டு அழகானவிழிதனிலொத்திடநன்றாகும்நலமான பொட்டணமாய்க்

---

0 தாளி பாலை.

கட்டிக் கொண்டு, வையப்பா நிராகரத்தில் தோய்த்துநன்றாய் வகையாக வொத்தவிழிவிதனந்தீரும்.

விழியில் குருவராமலிருக்க மருந்து.

தீருமடா விழியதனில் குருவராமல்செப்புகிறேன் மருந்தொன்று திறமாய்க்கேளும், ஆருமடா வைசூரி சுரங்காயும்போது வழுகான *உள்ளிப்பூவொன்று வாங்கே, பாருமடா மறுமனுடன்வாயாலென்று பதராமலிருகண்ணி லூத்தத்தானே, காருமடாகண்தனிலேகுருவராது கருத்தாக இம்முறைமைபைக் கருதிக்கொள்ளே. (55)

வாயிலும் நீர்தாரையிலும் காணுகிற ரத்தத்திற்கவிழ்தம்.

கொள்ளென்ற வைசூரியது கண்டபேர்க்குக் கொடியதொரு வாயாலேரத்தங்கக்கும், அள்ளென்ற நீருடனேகூட அழுகாரத்தமது காணுங்கண்டாய், விள்ளென்ற இம்முறைக்கு மருந்துதானே விபரமாய்ச் சொல்லுகிறேன் கேளுகேளு, தள்ளென்ற பூநாகமைந்தெடுத்து தவிராமற்கழுவிநன்றாயெடுத்துக்கொண்டே. (56)

---

* உள்ளிப்பூ - வெங்காயப்பூ.

கொண்டதொரு நன்னாரி வேருங்கூட்டிக் குறிப்பாக நரம்புதள்ளி மேல்தோல்போக்கி, அண்டதொரு விராகனிடைரண்டெடுத்து வழகானமுன் மருந்தோ டொக்கச்சேர்த்து, முண்டதொருமான் கொம்பு சாந்து சேர்த்துமுறைமையாய்க் கோம் பூறுந் தண்ணீர்தன்னில் விண்டதொரு மருந்தெல் லாஞ் சேர்த்துத்தானே விபரமாய்க்கொண்டிடவே யுதிரம்போமே. (57)

போமென்ற உதிரமதுபோகுநன்றாய்ப் புக ழாக மூன்றுதினங் கொண்டாயானால், காகமென்ற சந்நியது கடலிற்போகுங் கைக்கடுங்காதோஷமது விலகிப்போகும், தாமென்றகிரந்தியது தீருங்கண் டீர் தளதளென மேலெழும்பி இரங்கும்பாரு - ஆமென்ற இம்மருந்தை யார்க்குச்சொன்னோம் மழ கான சித்தருக்குச்சொன்னோங்கண்டீர். (58)

சூலைக்குமருந்து.

கண்டீரோ வைசூரியதில் சூலைகட்டில் கன மான வலித்தமென்று கழறக்கேளு, தெண்டிரை யில் பழங்கூரை வைக்கோல்சேர்த்துத் திறமான வேம்பினிலைக் கூடகூட்டி, மண்டியவித்தொத்திட்டு

வைத்துக்கட்ட மகிழ்வானசூலையது வாங்கிப்போ
கும், பண்டிதரேஇம்முறையை வைத்துமுட்டி பரி
வான வறுதினத்தில் தீருந்தானே. (59)

சூலைக்கு வேறு.

தானென்றீவேதுவென்று சொல்லக்கேளு தய
வாகச் சொல்லுகிறேன் மனிதருக்காய், வானென்ற
வட்டமிட்ட துத்திதானும் மகிழ்வாகச் சமூலமீது
வேகவைத்து, நானென்ற ஒத்திட்டு வேதுவார்க்க
நாளுமொரு பதின்மூன்றில் சூலைவாங்கும், மானெ
ன்றவிழியணங்கே யிந்தப்போக்கை மகிமையில்லாப்
பேர்களுக்கு வுரைசெய்யாதே. (60)

ஆருதபுண்ணுக்கு மருந்து.

செய்யாதவைசூரியதுபுண் ணாருவிட்டால் திற
மாக மருந்தொன்று செப்பக்கேளு, கையாரமுத்தி
துதான் முத்ததேங்காய்க் கனமாகத் திருகியந்தப்
பூவைவாங்கி, ஐயானப் புளியன்விரை மேற்றோல்
தன்னை அழகாகப்பொடிசெய்துபூவிற்சேர்த்து மெ
ய்யாகப் பிசைந்துபிழி தைலம்வீழும விபரமாய்ந்
தைலமதை புண்ணிற்பூசே. (61)

பூசவேபுண்ணாறு மிதனைநன்றாய்ப் புகழாகச் செய்துவர வீக்கம்போகும், நேசமாய் வைசூரியது சரிந்தேழாம்நாள் நினைவாகவாரோக்கிய ஸ்நானஞ் செய்ய வாசமாய்ச்சொல்லுகிறேன் கேளுநன்றாய் வகையானபருத்திப்பிஞ் சச்சிப்பிஞ்சும், பாசமாய் சாதிக்காய்ச்சீரகமுங்கூட்டிப் பரிவாகமோரிலரைத் துள்ளேகொள்ளே. (62)

நலங்கிட்டு மூழ்க.

கொள்ளடாவேப்பிலையு மஞ்சள்தானுங் குணமான * மூதண்டங்கூடச்சேர்த்து, விள்ளடாமோர் விட்டு வரைத்துநன்றாய் மேலாகசிரசிற்கு தேய்த்து தானே, கிள்ளடாவுடம்பெல்லாம் நலங்கேயிட்டுக் கிருபையா குளிர்ந்தசலந் தன்னைவார்ப்பாய் தள்ளடாஇப்படியே மூன்றுநாள்தான் தயவாகவொன்றை விட்டொருநாள்மூழ்கே. (63)

மூழ்கியபின்வேப்பிலையுமஞ்சள்தானும் முசியாமல்தானரைத்துப் புண்ணிற்பூச, ஆழ்கியபின் தயிர் தேய்த்துத்தண்ணீர்வாரு அடவாகவொன்றை விட்

* மூதண்டம் அருகம்வேர்.

டொருநாள்முழ்க, தேகியபின்றேகமதின் ரணங்
கள் போகுஞ் சங்வசிவாயின்னமொன்று திறமாக்
கேளு, பாங்கியதோர் விளக்கெண்ணைதேய்த்து நன்
ருய்ப் பரிவாக 0 வுசிலைபரப் பிட்டுமுழ்கே. (64)

முழ்கியபின் மோருஞ் சாதமுமே கொள்ளு
முசியாமலீருள்ளிக் கூட்டியுண்ணு, ஆழ்கியபின்ஸ்
நானஞ்செய் நாளைத்தொட்டு அடராகவிப்படியே
அசனங்கொள்ளு, தாழ்கியபின்தேகமத் பிலக்கும்
நன்ருய் தயவாக அசனமதுநன்ருய்க்கொள்ளு,
மாழ்கியபின் திரேகமது பிலமேயாகும் மன்மதன்
போல் திரேகமெல்லாங் குளிர்ச்சியாமே. (65)

வைசூரிகண்ட ஆறுமாதத்துக்குள் வியாதிவந்தால்:

ஆமென்ற வைசூரியதுவந்தபேர்க்கு அழகாக
சொல்லுகிறேன் விபரங்கேளு, தாமென்று ஆறு
திங்கள்செல்லுமட்டுஞ் சரீரத்தில் பிலனுமோ
நன்ருயில்லை, வாமென்ற இதற்குள்ளே ரோகம்
வந்தால் மகத்தான மருந்துதான் லகுவாய்ச்செய்
வாய், தேமென்ற கடுங்கார வஸ்துஞ்செய்தால்
திரேகத்தில்பொல்லாப்புச் சேருங்காணே. (66)

---

0 உசிலை - சிக்கிராங்தூள்,

மறுமுள்ளு விபரம்.

காணப்பா வைசூரிவந்து தண்ணீர் விட்டா கனமான மருமுள்ளு வருவதேது, தோணப்பா வைசூரி கண்டநாளைத்தொட்டு துடங்கிய நாளொன்பதுக்குங் குருவேகாணும் - ஆணப்பாகுரு கண்ட நவதினத்திலடவாக நீர்கொண்டு இறங்குங் கண்டாய்-நாளப்பா இளங்குருவில் தண்ணீர்விட்டால் நலமானவருமுள்ளு காணுந்தானே. (67)

தானென்ற மறுமுள்ளு காணும்போது தணலாகச் சரீரத்திற் சுரமேகாணும் - மானென்றவுடலதிலே மறுமுள்ளுத்தான் வளமாகவே புடைத்துரண முங்காணும்-பானென்ற பலவகையாய்ப் புண்ணேகாணும் பரிவான சுரமதுவுந் தீரத்தானே-கானென்ற மருந்ததுவுஞ் சொல்லக்கேளு கடவுள் பாதம்போற்றியே கேளுகேளு. (68)

மறுமுள்ளுக்கியாழம் வேறு.

கேளப்பா சுரமுந்தீரங் கிருபையாய்க் கியாழம் சொல்வேன்—வாளப்பா ஜாதிக்காயும் வளமான கருக்குமூலம்-தேளப்பா கிராம்புகூடச் சிரகங்கூட்டிக்கொண்டு-நாளப்பா கியாழம்செய்து நலம்பெற இறுத்து வாங்கே. (69)

வாங்கியச் - கியாழந்தன்னில் வளர்நிம்பச்
சாறுங்கூட்டி - ஓங்கியீருள்ளிச்சாறு முகந்துடன்
கூடக்கூட்டி-பாங்குள்ள சட்டிக்காய்ந்து பரிவுடன்
முரித்துவாங்கி - தீங்கில்லாத் தேனுஞ்சேர்த்துத்
திறமுடனுள்ளுங்கீயே. (70)

இரணத்துக்கு பூசமருந்து.

ஈய்ந்திட்ட சுரமுந்திரு மியல்புடன் இரணமு
மாறும்-வாய்ந்திடு மருந்துதானும் வகையுடனின்
னங்கேளாய்-பாய்ந்திடசூடன்ருனும் பகர்வட்டத்
துத்திச் சாற்றில்-தேய்ந்திடமத்தித்தேதான் திரு
விளக்கெண்ணைசேர்த்து சாய்ந்திட்ட ரணத்திற்
பூச சகலபுண்ணுறுந்தானே. (71)

ஆரியவைசூரிவந்து வடுத்திடு மன்றேநீதான்
கூறிய குதிரைலத்திப் புதிதாய்ப் பதினொன்காக
தேறியேயெடுத்துக்கொண்டு திறமதாய்ச் சட்டி
தன்னில்- பாரியத்தண்ணீர்விட்டுப் பாகமாய்க்
கரைத்துவையே. (72)

வைத்ததோர்தண்ணீர்தன்னை வங்கபடசாமஞ்
சென்றால் - வைத்ததோர் தெளிவிருத்துக் கனம்
பெறவுள்ளேகொள்ளு - மைத்ததோர் மருந்துக்

கெல்லாம் வகைபட இந்நீர்சேர்ந்து - வைத்த தோர் மருந்தைச் செய்தால் பலபலவைசூரியாமே.

ஆமென்றலெத்தித் தானுமழகதா பன்றன் றைக்கு, தாமென்ற புதிதாய்ச்சேர்த்து தயவாக வருந்து வீராகில்-வாமென்ற வைசூரிவந்து வளர் ஸ்நானஞ் செய்யுமட்டும் - போமென்ற தாகத்துக் குப் பொருந்திய மருந்துகேளே. (74)

வைசூரிக்குப் பத்தியம்.

சேருமபத்தியத்தைக்கேளு திறமாகச் சாதஞ் செய்து—ஆறுமேயாறவைத்து வழகுடன் மிளகு நீரும்-காருமே வகையாய்ச் செய்துக் கணம்பெறக் கொள்ளநன்றும் - பாருமே வைசூரிதானும்பரிவுட னிறக்கமாவே. (75)

பரிவுட னிந்தப்பாமல் பண்பதாய்ச் செய்துக் கொண்டு, நெரியுடன்சரிந்தபின்பு நீர்மோருஞ் சாதங்கொள்ளு, தரியதிகாரமாகச் சாந்தமாம் பழமுமாகா - சரிபட வெலுமிச்சங்காய் சலம்பழ புளியுமாமே. (76)

பத்தியத்திற்குப் பதார்த்தங்கள்.

ஆமென்ற நெல்லிக்காயாம் மறுபனைகற்கண் டாகும் - கானென்ற கருவேம்பாகும் களங்குளக்

கௌிற்றிவற்றல், தாமென்றகுரவைவற்றல் தளர்ப்பாசிபயறுமாகும்,வேமென்றவெள்ளாட்டின் வற்றல் விபரமாய்க்கூட்டலாமே. (77)

பத்தியத்திற்கான புலால்வகை.

துட்டிலாங்காடையாடுங் குலாவுவெள்ளெலியுமாகும், நாட்டினிலுடும்பாகும் நல்லவூர்க்குருவியாகும், வாட்டமாய்வாழைக்கச்சல் வளரத்திப் பிஞ்சுமாகும், தேட்டமாஞ்சீனியான தெளிந்தகற்கண்டுமாமே. (78)

ஆகாத பதார்த்தங்கள்.

ஆமென்ற இவையெல்லாங் கூட்டியுண்ணு அழகானமற்றொன்று மாகாதப்பா, வேமென்றவாகாதவஸ்துவெல்லாம் விபரமாய்ச்சொல்லுகின்றேன் கேளுநன்றாய், தர்மென்றதேங்காயுமாங்காயுமாகா தருவான நல்லெண்ணெ யிலிப்பெண்ணையாகா, வாமென்றசோற்றுவி நெல்லாவியாகா வளமானகொட்டைமுத்தாவியாகா. (79)

ஆகாதுகரிகள்தா னவித்தவாடை வழுகான பிண்ணாக்கு வாகாதப்பா, தோகையர்களாசையுடவாடைபட்டால்தொடுகுறியாய் குரிகுலைத் தோன்றும்பாரு, வேகமாய்க் கடுப்பெடுத்துக் கீரடுகட்டி

விபரமாய்க் கைகாலைமுடக்கும்பாரு, தாகமாய்க் குணங்கள்கண் டவிழ்தஞ்செய்தால் தப்பாது நோயதுவுஞ் சாந்தமாமே. (80)

கண் பூவிற்கு மருந்து.

ஆமென்ற விழியதனிற் பூவேவந்தா லதற்குமொரு மருந்துதானறையக்கேளு, ஏமென்ற பன்னகுருத்தை கறுக்கியேதோ விதமாகநயனமதிற் பிழியத்தீரும், பாமென்றமுருங்கைப்பூ நெரிஞ்சிப்பூவும் பரிவானநந்திவட்டப்பூவுங்கூட்டி, சேருமென்ற சீரகமுங் கூட்டிக்குத்தித் திறமாகப்பிழிந்திடத் தீருந்தானே. (81)

தானென்ற வைசூரியத்தின் குணமுஞ்சொன்னேம் தருவானபத்திபவஞ்சனமுஞ் சொன்னேன் வானென்ற மறுமுள்ளின்தானஞ்சொன்னேன் வளமானகுருபற்பந் தெளிவாய்ச்சொன்னேன் தேனென்ற திருவாகரணனத்தின் திறமாகமேற்பூசச் சொன்னேன்பாரு, கானென்றசித்தருக்கும் முலகத்தோற்குங் கருத்தாகச்சொல்லிவிட்டேன்வைசூரிமுற்றே

அகஸ்தியர் வைசூரிநூல்-அ௦.

முற்றிற்று.

கடவுள் துணை.

வைசூரி நூலிளடக்கம்.

பெயர்.

முற்றிற்று.

கடவுள் துணை.

ஆதியில்மானிடப்பிறப்புக்குமுன் விஷ்ணுவுக்கும், பிரமனுக்கும் தர்க்கம் வந்து பூலோகத்திற்கனுப்பின,

ஆறுவது.

வியாதியின் வரலாறு.

ஆதியிலே பிரமனுக்கும் விஷ்ணுவுக்கும் மகத்
தான தர்க்கம்வந்த வகையேதென்றால், பாதிரிமலர்
தரித்த வயன் பெரியோனென்றால் பதரியே மால்
பெரியோ னென்றானப்பால், வீதிதனில் வந்திருவ
ருந் தஞ்செய்தார் வேகமொடு பாணங்கள் சூலஞ்
சக்கிரம், நீதியுள்ள கரத்தாலும் முட்டித்தாலும்
நெடியவனு மாயவனும்போர் கொண்டிட்டாரே. (1)

கொண்ட பின்பு யிவர்களையே தணிக்கவீசன்
கொடுமையுள்ள வியாதிகளை யுண்டுபண்ணி-சண்ட
மாருதமாக யிருவருமேற்றாக்க சாரங்கனுமயனுமே
சகிக்காமற்றான், அண்டர்பிரானடி பணிந்து போற்
றியேற்றி அவர்களுமே தங்கள்பதிக் கேகினார்கள்,
தெண்டனிட்டு வியாதிகளுமெமக்கேதென்ன தெரி
விப்பாயீசனுமே தெண்டிக்கத்தானே. (2)

தெண்டிப்ப தியாதென்னில்தேவர்க்காக தெரி
வித்தோம் நீங்கள் புவிதன்னிற் சென்று, அண்ட
வொண்ணு அசடர்சண்டாளரான அக்கிரமஞ் செய்
தழிகின்ற கன்மிமீதில், கண்டிதமாய்வாட்டியே பசி
யைத்தீர்க்க நாட்டினுடிப்படியே சென்றுவாட்ட,
சண்டர்களும்புவியிலுள்ள மாந்தர்தாமும் தான்
பணிந்து முறையிட்டார் குருமுனியைத்தானே(3)

தானென்ற பொதியமுனி தன்மந்திரியோடு
சங்கரன்பாற் சென்று அவரடியைப் போற்றி, மா
னென்ற மனிதர்களை வியாதிசூழ்ந்து பரணஞ்செ
ய்திடும் வகைக்குபயனேதென்ன, கேரன்ற குன்
றுவல்லி கிருபைகூர்ந்து கும்பமுனிதன்மந்திரி கே
ளாய் நீங்கள், தானென்று குன்றுகா னகத்தில்வா
ழும் தற்பரத்தின் பச்சிலையுஞ் சமூலந்தானே. (4)

தானேகேள் பலசரக்கு அதிலுண்டாகும்தனை
க்கொண்டு நீங்கள்பல விதமாய்ச்செய்து, மானிட
ரைக்காப்பதுங்கள் மகிமையென்ன மனவுருதி
கொண்டுமேவகையாய்ச்செய்து, நானேதான் வியா
திதனை போக்கடித்துசலமாக்கன்மத்தை நிவர்த்தி
செய்து, தானேதான் மணிமந்திர அவிழ்தத்தாலே
தான்போக்கநூல்களையுஞ் சாற்றினேமே. (5)

வியாதியின் வரலாறு முற்றிற்று.

கடவுள் துணை.

ஏழாவது.

அகஸ்தியமகாமுனிவர்

தீக்ஷை பாடல் - ரு

ஆதியந்தமேநிறைந்த தீக்ஷைமார்க்கம் அருள் செய்தேன் புத்திரனே சொல்லக்கேளு, சோதியுந் தத்துள் ளிருக்குஞ் சுடரேபோற்றி சொல்லுகி றேன் அகாரமுடன் உகாரம்நோக்கி, வேதியென்ற கமலத்திற் பொருளேயாகும் வேதாந்த முடிந்தா னெட்டிரண்டும், சாதியென்ற தீக்ஷையது வறிந்து பாரு சத்தியந்தானுந்தனுக்குத் தருகுவாரே. (1)

வாருகேளெட்டிரண்டு கூட்டவைத்தும் வந்து தடா வுந்தனுக்கு மகிழ்ந்துபாரு, கூறுகேளப் புடனே யுப்பும்போச்சு கொடியான சுருக்கமது காணப்போகா, நீறுகேள்தாளகத்தை மேவிப்பாரு நிலைத்துதடா தீக்ஷையது பத்துபங்கும் - கேறு ளொன்றீரண்டுஞ் செபித்தாயாறு லாச்சரிய முக மெல்லா மதற்குள்ளாச்சே. (2)

ஆச்சென்று பிண்டமது வண்டமெல்லாம் ஆச்சரியங்கண்மணியே யென்னசொல்வேன் வாச்

சென்ற வண்டத்தை நோக்கிப்பாரு வாருதிபோல் ரவிமதியுந் தோணுந் தோணும் நீச்சென்ற குரு நிஷ்டைக் குள்ளே புக்கி நில்த்துதடாகாயமதில் ரூபமில்லை ஆச்சென்று பாயமெல்லாந்துரவிற்புக்கி அடங்கிற்று பார்த்துக்கொள் ளுண்மைதானே.

தானென்ற விம்முறைமை யறியலாச்சுதா யென்பார், தள்ளு தள்ளு, கோவென்றால் வருமோ தான் குவிந்துபாரு கூறவொண்ணு விக்கருவைப் பேசலாகா, வானென்ற பெரியோரைங் கண்டு தேறு வணங்கியே வனுதினமுமகிழ்ச்சியாக, பானென்றவிப்பொருளை ஈசன்தானும் பார்வதிக் குத் தானுரைத்தார் பரீட்சை யென்றே. (4)

என்றெனவே பொருளதுதா னிரவில்புக்கும் எடுத்துரைக்கப் போகாது வென்னசொல்வேன், க்ன்றெனவே பொருளைந்துப் பாட்டுக்குள்ளே நன் றாகத்தோணவே சொல்லிவிட்டேன் - ஒன்றுன பொருளதுதானுற்றுப்பாரு ஓகோகோ யென்ன சொல்வேனுகமை மெத்த இன்றேதான் புதுமையா ரைந்தெழுத்தைக் காணூர் இப்படியே ஒன்றுக்குட் களைந்துபாரே. (5)

அகஸ்தியர் தீக்ஷைபாடல்-ரு

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

எட்டாவது

அகஸ்தியமகாமுனிவர்

சோதிமணி சூஸ்திரம்-அ.

காப்பு.

நல்லதொரு கணபதியின் பாதம்போற்றி
நவகோண மனோன்மணிதன் பாதம்போற்றி
அல்லலற்ற விர்த்தகோண் குகன்றாள்போற்றி
அன்பத்தோ ரக்ஷரத் துடையோர்போற்றி.
சொல்லுகிறே னுந்தனுக்கு வகாரஉண்மை
சோதிமணி சூத்திரமோ ரெட்டுமப்பா
தெள்ளுமணி புலத்தியனே பேரானந்தம்
சித்தாந்த முறையெல்லாந் தெளியத்தானே.

நூல்.

திரிபுரைதான்வட்டத்துள் சிங்-அங்-அங்கெ ன்று திரும்பவே ஐயுங்-கிலியும் - அங்கென்றோது, சரிகை யொடுகிரிகையது ஞானமப்பா தப்பா-உங்- கிலியும்சவ்வென்றோது,பரிசமொடுபூரணத்தி லியங் கும்வாய்வுபார்க்கையிலேஓம்சிவயவசியமென்றோது

துரியமடா துரியத்தி லப்புமுப்புஞ் சூட்டுகிறேன் பாறையுப்பைச் சொல்கிறேனே. (1)

சொல்லுகிறேன் பாறையுப்பை யெடுத்துக் கொண்டு சூக்ஷமாய்த்தாளகத்தி லறைத்துவைப்பா, வில்லேதான் பிடித்ததனை யோட்டில்வைத்து மேல் கீழுங்கவசம்மிட்டு வுப்பைப்பூசி-எல்லையிலாக் காட் டெருவில் முழப்புடதான் இயல்பாகப்போட்டுநீ யெடுத்துப்பாரு;சொல்லிய தோர்தாளகத்திலீயமெ ய்தும் சூக்ஷமாய்வாதவித்தை சொல்லுவேனே.(2)

சொல்லுவேன் தாளகத்து லீயமானால் சுருக்க மாய்காரியந் தன்னிலூட்ட - வல்லமைதா னில்லை யடாகாரியந்தான் மகத்தான பதினாறுமாற்றுமாகும் எல்லையற்ற வீசனுக்கு மெட்டமூலம்ஏகாக்ஷர-அம் -உம்-எம்- மிரையுநாட்டும், தொல்லையில்லை வாத மடா சுருக்கஞ்சொன்னேனன் துறையோடே செய் தாக்காற் றுலங்குந்தானே. (3)

தானென்ற வகாரத்துக் கெழுத்துஞ் சொன் னேன் தப்பாமற்கேளடா தேயுவைமூட்டு, மோன முடன்மௌவென்றுங் ஆத்தானென்றும் முக்கோ ணவீடுதான் உகாரமென்றும்-பானென்னநாதத்தை

வாங்குவாங்கு பரிவாகதவம்பண்ணிப் பூரம்போடு தேனென்றவோங்காரத் துள்ளேபுக்கு சிவயமசியெ ன்றுதான் திறந்திட்டேனே. (4)

திறந்திட்டேன்காயத்திற் காதியென்ன சிவசி வாமதியமுத மதிகெட்டகல்பம், உரைத்திட்டேன் கல்பமது நாளொன்றுக்கு உத்தமனேமஞ்சாடிகளெ ஞ்சிகூட்டு, யுரைத்திட்டேனிப்படியே செய்துவந் தால் யோகிங்கிவபதுசொல்ல முடியாதப்பா வறைந் திட்டேனப்படியே யோகத்துக்கும் வாய்க்கடங்கா மௌனத்துக் கவ்வும்பாரே. (5)

அவ்வாகிஉவ்வாகி அகாரமாகி ஐம்பத்தோரெ ழுத்திற்கு மாதியாகி,நவ்வாகிநாலிரண்டுந் தன்னுள் ளாகி நடுவினின்றலிங்கமது வக்ஷரமுமாகி,உவ்வாகி யோர்கலையாய்த்தம்பமாகி ஓம்நமசிவாயமென்று வ கையிலோது, நவ்வாகிசிவ்வாகி அவ்வுமாகி நாட்டு வாய் ஐயுங்கிலியை நாட்டுநாட்டே. (6)

நாட்டடா சித்தரியை கீழேகீரு நலமாக வுள் ளறையில் சுழியும்போடு, ஊட்டடாமதியமுத மிற ங்குமப்பா உண்டுண்டுயோகத்தி லுரைந்துநீல்லு, பாட்டடாஓம்நமசி வாயமென்றும் பதிவாகநின்று

ஐயுங்கிலியுஞ்சொல்லி, கூட்டடாயோகத்துக்கிது வேசித்து குண்டலியைக்கண்டுகொண்டு குழியைப் பாரு. (7)

குழியனே அகாரமே சிகாரமாச்சு குதமில்லா முதலெழுத்து மிதனுள்ளாச்சு, அழிபாதபொருள துதா னிதனுள்ளாச்சு அனைத்துயிர்க்கும் பிறப்பிறப்பு மிதனுள்ளாச்சு, வழியாகவிதுமூன்றுஞ் செய்தோர்சித்தர் வழியறியாமூடனென்ற கழுதைமாடுஞ்ளியாகுஞ்சோதிமணி யிதுவேயாகும்உயர்வைத்த நாகமணி கிரீடந்தானே. (8)

அகஸ்தியர் சோதிமணி சூஸ்திரம்-அ.

முற்றிற்று.

தேவிசகாயம்.

ஒன்பதாவது

அகஸ்தியமகாமுனிவர்

குருஜெயநீர்கெங்கை–௯௦.

ஆதியென்ற பூரணமாங் கண்டத்துள்ளே ஆத்தாளை தொழுதுநின்று பைங்கரனைப்போற்றி, சோதியென்ற அறுநூறு பெருநூல்தன்னைச் சூத்திரத்தாற்றொன்பதுக்குட் சுருக்கிவைத்தேன், சேதியென்ற கருக்குருவும் வெளியதாகத் திறந்திட்டேன் கைபாகமருந்தின் பாகம், வீதியென்ற கெவுனத்தி ரேட்டம்போல விளைந்தமணி யின்னூல்தான் சொல்லக்கேளே. (1)

கேளப்பாகுருஜெயநீர் வகையைக்கேளு கேசரம்போல் மறைத்துவைத்தார் சித்தரெல்லாம், வாளப்பா மறைப்பென்ன வென்றுகேட்டால் மகத்தான் சவுக்கார மென்றேசொன்னார், வேளப்பா யெரித்த சிவன் பாதந்தன்னை வெளியாகக் கருமறப்பைச்சொல்ல வேண்டாம், நாளப்பா நொடிக்குள்ளே செய்யும் வித்தை நன்றாகஜெயநீர் படிதான்வாங்கே. (2)

வாங்கப்பா இவருக்குக் கல்லுச்சுண்ணம் வாகான வெடியுப்பு படிகாற்சேரு, தாங்கப்பாரோ கநீர் படிதாறென்று சவ்வீரம் நவச்சாரஞ் சீனந் தானும், பாங்கப்பா முக்கலஞ்சி மொன்றாய்ச்சேர்த்து பதராமல் கலக்கியல்லோ தெளியவைத்து, வாங்கப்பா தெளிவுள்ளே மூலப்புளிதானிட்டு வரிசையுடன் தெரிவித்துங் காச்சுகாச்சே. (3)

காச்சியதோர் குழம்பினுள்ளே சிறுநீர்விட்டு கைமுறையாய் மூன்றுதிங்கள் காச்சிக்கொண்டு பாச்சியதோர் துரைகளெல்லா மின்னீரிட்டால் படுமுன்னே சரக்கெல்லா மாளுமாளும், காச்சியதோர் குருசெயநீர் மேருவில்விட்டுக் களங்கமறப் பூசைசெய்து சாபந்தீர்த்துப், பாச்சியதோர் குருஜெயநீராட்டங்கேளு பரப்பிலே விருகாதே சொல்வேன்கேளே. (4)

கேளடா மணிமணியா யுப்பைவாங்கிக் கெடியான குருசெயநீர் விட்டுஆட்டி, நாள்டாகாய்ந்து தென்றுலோட்டில்வைத்து நன்றாகக்குக்கிடந்தான் போடுபோடு, தேளப்பா கொட்டுதல் போலுப்புச் சுண்ணஞ் செயமாச்சுச்சரக்கையெல்லாங் கொல்லு

மப்பா, யாவடா ஜெயநீர் தன்னைவைத்தாயானால் மக த்தான வித்தையிதி லாடும்பாரே. (5)

பாரப்பா சரியுப்புச் சுண்ணம்நாலு பரிவானவீ ரமொன்று லிங்கமொன்று, சேரப்பாகெந்தியொன் று சூதமேழு திறமான குருஜெயநீர் விட்டு ஆட்டி வாரப்பா வெயில்முகத்திற் காய்ந்த பின்பு வருத் திடுவாய் மூன்று நாழிகைதான்மட்டும், கூரப்பா யென்னாலே சொல்லப்போமோ கோடிவித்தை நாழிகைக்குள் கூடுந்தானே. (6)

தானென்ற கெந்தகத்தின் களங்குகேளுதாய் சொன்னேன் கெந்தகத்தே வாங்கிக்கொண்டு, வாளெ ன்ற அய்ங்கரண்டி தனிலுருக்கி மைந்தனேமிளகு தக்காளிச்சாற்றில், மானென்ற சூட்சந்தான் சாய் த்தாயானால் மகத்தானகளங்கமப்பா கோடிவித்தை கோனென்ற களங்கொன்றுரெட்டிப்பு சூதங்கூட்டு வதுவீரமொன்று சாரமொன்றே. (7)

ஒன்றாகக் குருஜெயநீர் விட்டுஆட்டி யுலர்ந்த பின்புவருந்திடு நாழிகைதானுலு-நன்றாகக் கெந்த கந்தானும்மட்டும் நாவுண்டோ சொல்வதற்கு யெ ன்னாற்கூடா, குன்றாத செம்புகத்தி தன்னைக்கேளு

கூறறிந்து அவுரியிலே கோடித்தள்ளி, வன்றாகப் பொரிக்காரம்வீரத்தோடு மடையனுந்தான் சேர்த் தரைத்துப் பூசுபூசே. (8)

பூசிமன் சட்டில்வைத்துக் குக்குடந்தான்போடு பொன்னாகும் செம்பூரல் வறந்துபோச்சு,ஆசியே காரமொடு வீரந்தூத்தம் அழகானனுருவி நெரிஞ் சில்கூட்டிப், பூசியேருக்கிடத்தில் செம்பின்றூறற் போச்சுபுனிதமாம் பரியென்ற வஸ்துவாச்சு, சாஸ் வதமாஞ் செபநீரை பதனம்பண்ணு தளாரவேவே தைக்கும் புகழுண்டாமே. (9)

ஆமப்பா லிங்கவித்தை சொல்லக்கேளு ஆச் சரிய மதுவாகும் காரீயஞ்சூதம், தாமப்பா வெண் கார மொன்றாய்க்கூட்டி சாதகமாய்க் குருஜெயநீர் விட்டுஆட்டி, ஓமப்பா வகசித்து மண்ணுஞ்செய்து உப்பில்வைத்துச் சாமமொன்று பொரித்தாயானல் வாமப்பா லிங்கமதுகட்டிப்போச்சி வாங்கப்பாநாலு லிங்கஞ் சூதங்கேளே. (9)

கேளப்பா பாதிரகங் கெந்தியென்று கொடி யானவீரமொன்று காரமொன்று, ஆளப்பா செய நீர்தான் விட்டுஆட்டு வெயில்முகத்திற் காய்ந்தபின்

புலிங்கத்தாட்டு நீளப்பா, சத்தசாக கரம்போல் வித்தை நிமைக்குமுன்னேசெய்விக்கும் வேதை போங்கு நாளப்பா சொல்லாதே கருக்குவழிசூட்சம் நன்றானமருந்தெல்லாம் வாய்ப்புத்தானே. (11)

தானானநகவித்தைச் சொல்லக்கேளு தனிநாக மொன்றுடனேசூதம்ரெட்டி, மானான அரிதாரந்து ரிசிவெள்ளை மைந்தனேவெண்காரம்வீரங்கூட்டிக், கோனானஜெயநீரை விட்டுஆட்டி கொடிஅரவி முக த்தில்வைத்து வுருக்கும்போது,பானானகவித்தை யாடுமாடும பண்பாகப்புலத்தியனேகண்டுகொள்ளே

கண்டுசொல்லஆர்வல்லார்சித்தரன்றிக் காசினி யிலுள்ளவர்க ளார்தான்காண்பார் விண்டுசொல்ல காரியத்தகட்டைக்கேளு வெடியுப்புஅரிதாரம் வீர ஞ்சூதம்,பண்டுசொல்லப்பொரிகாரஞ் சேரக்கூட்ட பாங்கானகுருசெயநீர்விட்டுஆட்டித், துண்டுசொல் லாரவியில்வைத்து வறுத்துப்போடு துறைகோடி சூட்சமெல்லாம் வெளிவிட்டேனே. (18)

விட்டகுறை யுண்டானல் நூல்வந் தெய்தும் வெளியாரக் கருவெல்லாம்தோணும்பாரு தொட்ட

குறையிதுதானே விதிமதியுங்காணும் சூஸ்திரந்தா
னறுபதின்னால் நாட்டார்க்கில்லை முட்டமுறையே
தென்றால் சூட்சமொன்று முனிவர்சித்தர் யிந்நூலை
யொளித்தாரையா தட்டகுறைபூரணந்தானுதித்தா
ப்போல வளருமடா அறுநூறு முந்நூறுந்தானே. ()

தானென்றதிருநட்னம் செய்தயீசன் தான்
சொன்னமுறைசரக்கின் மைந்தாகேளு,தேனென்ற
மொழியுடையாள்பாதத்தாணைதேசத்தோர்தங்களு
க்குங்கொடுக்கவேண்டாம் மானென்றசிவகாமியென்
தாய்பூசை வர்ச்சித்துயிந்நூலை வணங்கிப்பாரு கோ
னென்றவருள்வெளியாஞ் ஞானவாக்குங் குடியிருந்
தாள்மனோன்மணித்தாய் கூறினாளே. (15)

கூறினதோர்துரிசினுடஆட்டைக்கேளு குன்று
போற்றுரிசுவொருகட்டிவாங்கி, மாறியதோர் சிமிள்
புடைக்கா லரைத்துப்பூசி மைந்தனேசிறுபுடத்திற்
றவள்நீராம் ஆறியதோர்வெண்கண்டாகொப்புமுண்
டோ ஆச்சரியங்கோடான கோடிவித்தை, தேரிய
தோர்வெண்கண்டா களஞ்சினுலு சேர்த்திடுவாய்
சூதம்ரெண்டு வீரமொன்றே. (16)

ஒன்றாகுங்கெந்தியுடன் பாதிகாரம் ஒக்கவே குருஜெயநீர் தன்னாலாட்டி-நன்றாகக்காய்ந்தபின்பு வறுத்துப்போடு நான் சொல்லக்கூடாது வேதைப் போக்கு-மன்றாகும்வெண்கண்ட ரிடைக்குரெட்டிப் பாய்ச்சுரத மதுவீரமொன்று-மன்றாகுங்காயம்பற்ப மொன்று வார்த்தரைப்பாய் செயநீரால் வைத்துக் கொள்ளே. (17)

கொள்ளவே செயநீரால் மாட்டுமாட்டு கோ டானகோடிதொந்தம்; விள்ளொணாது மெள்ளவே ஞானத்தின் கட்டுக்கேளு வெண்கண்டர் மால்தேவி காரச் சாரம்-அள்ளவே குருஜெயநீர் விட்டுக் கொண்டு ஆட்டியேஞானத்திற் பூசவைத்துக் - குள் ளவே பத்தெருவிற் வுடந்தானஞ்சில் வேடாமற் புதையடங்கி மாண்டு போமே. (18)

போமென்ற அரிதாயச் சிவப்புக்கேளு புகழ் ந்ததொரு விஷ்ணுவின் மூலிமாட்டுந் - தாமென்ற மால்தேக் கங்கிபூட்டிச் சார்வாகச் சிங்காடைப் புடந்தான்போடு-ஆமென்ற தாரமதுசிவப்புமெத்த ஆச்சரியம் வேதைமுகமனந்தங்கோடி - ஓமென்ற கண்டருட சிவப்புச்சொல்வேன் உவருப்புவெண் காரங் கூடக்கூட்டே. (19)

கூட்டியெல்லாஞ்செயநீராலரைத்துக்கொண்டு குறியான கைபாகத் துடன்வருக்க-மாட்டியெல்லா மெடுத்துப்பார் சிவப்புமெத்த மைந்தனே கோடி வித்தை ஆடுமப்பா-மேட்டியல்ல குருவென்ற செய நீராலே பிரபல்லிய குருக்குவழி வித்தைமார்க்கம்-பூட்டியெல்லாம் வெளியாகச் சொன்னேன்பாரு புகழ் பெரிய வெடியுப்பின் சுண்ணங்கேளே. (20)

கேளப்பாவெடியுப்பு சீனம்நேராய் கெடியான குருசெயநீர் விட்டுஆட்டி-நாளப்பாகாயவிட்டு வறுத்தாயானால் நன்றான வெடியுப்பு சுண்ணமாச்சு-வாளப்பா சாரமிட்டுச் செயநீர்வைத்தரல் மக்களே கோடானகோடிவித்தை - தேளப்பா கொடுக்குபாஷாணமார்க்கம் திரஞ்சொல்வேன் திறஞ்சொல்வே னன்றாய்த் தானே. (21)

தானென்ற அப்பிரேகம் வெடியுப்புசீனஞ் சாரமொடுவெண்காரம் மடைசன்காந்தம் - வேனென்ற உரைப்பு ரோமநீரும்வீரமுடனென்றாகவிரைந்து கூட்டி-வானென்றரவிமுகத்திற் காயவைத்து விசையுடன் உப்பிலப்பா யெரித்துவாங்கே (22)

வாங்கவேதீபமொரு சாமமட்டும் மறுநாள் தான் கமலவன்னி சாமமொன்று, தாங்கவே ஆற வைத்துப் பாருநீதான் சாந்தம்போலதுகட்டுந் தன்னைச்சொன்னேன், ஏங்கவே வேண்டாங்கான் வாதியென்றான், இந்தமுறை செய்தவனே யோகி ஞானி, நீங்கவே வறுமையெல்லாந் தவருண்டே போம் வெளியான பாதையடா இந்தநூலே. (23)

இந்தநூல் சூத்திரந்தான் அறுபதப்பா இயம் பின்னன் கருக்குருவும் வெளியதாகும், முந்தி நூலறுநூறுஞ் செப்பினேன்பார் முனைபெற்ற திரு வெல்லாம் பனிபோலாக, விந்தநூல்செய்பாகங்கை பாகமெல்லாம் வெளியாச்சே யென்றுசித்தர் மெச்சிக்கொண்டு, அந்த நூல்போலல்லா வென்றுபேசி ஐயையோ யின்னூலை ஒளித்தார்காணே. (24)

காணப்பா யோடிவித்தை செய்யும்நூலைக்கரு வென்று லோகத்தார் விட்டார்சொன்னேன், பூர ப்பா தினந்தோறும் பூசைசெய்து புகழ்ந்துவைத் தெடுத்தடக்கம் பண்ணிவைத்தார், தோணப்பா யின்னூலைச் சூத்திரந்தான்கிட்ட தொண்டுபண்ணி நடந்தாலும் கொடுக்கமாட்டார், போணப்பாநூல்

தன்னைக் கொடுத் தாயானால் போய்நரகில் விழுவ துண்மை பெருமைபோச்சே. (25)

போச்சென்று எண்ணாதே யின்னால்தான் கிட்டிற் புகழ்ந்தரசவாதியென்றும் ஞானியென்றும், ஆச்சென்றும் சொல்வதல்லால் வேறொன்றில்லை ஆச்சரியமெத்தமெத்த அறிவுண்டாகும், நீச்சென்றதீட்சையுண்டா மவுனமுண்டாம்நிலைத்த தொரு செயநீரும் பலபோக்குண்டாம், ஆச்சென்ற பித்தனையும் ஆர்தான் காண்பார் மகத்தானசூத்திரந்தான்வாய்த்தபோக்கே. (26)

வாய்த்ததொரு பாஷாணம் போக்கைக்கேளு மகத்தான வித்தையப்பா சொல்லொணாது ஏத்த தொரு ஊறலறச் சுண்ணநீரில் யெரித்துவிட லாகாத மிசைந்தோர்சாமம் மேய்த்ததொரு லிங்க முடன் மடையசினம் டிருதார்சிங்கியொடு அப்பிர கங்கூட்டி, காய்ந்த தொரு செயநீரை விட்டுஆட்டி கவுசித்த பாஷாணந்தனை புரித்துப்போடே. (27)

போடப்பாயிருசிலை மண்ணுஞ்செய்து புகழான அடுப்பில்வைத்துச் சட்டிமூடி, சாடப்பா வளிம்புக்குச் சீலைசெய்து தனலூட்டுச் சாமம்

ரெண்டு தீபம்போல, கோடப்பாதிரமான பாஷா ணங்கட்டுங் கூடுகிறகுருவேது யென்றயானல், நாடப்பாசுற்றியெங்கு மலைந்தாலுந்தான் நல்ல வெள்ளை பாஷாணம் யிதற்கொவ்வாது. (28)

ஒவ்வாது யென்றுசொன்ன வகையேதென் றல் உத்தமனே பாஷாண மொன்றுவாங்கி, கவ் வாது வெள்ளியம் மிரண்டுசேரு கனமானசூதமது நாலுங்கூட்டி - மவ்வாது வெண்காரமொன்றேயல் லாம் மாளவே யெருக்கம்பால் விட்டுஆட்டித் - தவ் வாது வரைத்தெடுத்துப்பின்னுமாட்டி யகலமாய் பில்லைகட்டிரவி முகத்தில்வையே. (29)

வையப்பா அப்பிரேக மிருதார்சங்கி வகை யான சீனமுடன் மூன்றுங்கூட்டி - எய்யப்பாகவச மாய்ப் பொதிந்துசீலை மியல்பாக செய்துலர்த்திச் சுண்ணமீதில் - கையப்பாசீனவுப்பு விட்டுஆட்டி கைமுறையாய் வுப்பிட்டுச் சுண்ணமிட்டுத் தைய ப்பாநிர்த்தமிட்டவாலைதனைப்போற்றிச் சாமமென்ற திரவன்னி தன்னைமூட்டோ. (30)

மூட்டியிதை மண்திறந்து பார்க்கும்போது உயிர்கூட்டிக்களங்கினது சத்திமெத்தச் சூட்டியிங்

தங்களங்கதனைச் சொல்லப்போமோ சூட்சமெடு த்தகோடான கோடிவித்தை, பூட்டியிந்தப் படி யெல்லாம் வெளியாய்ச்சொன்னேன் புகழ்ந்தரச வாதியென்றாலின்னூல்பாரு - காட்டியிந்த சாஸ் திரத்தைக் கொடுக்கவேண்டாங் கூங்கைதரித்தோ ரூணைக் கடக்கப்போமே. (31)

போமென்றேன் தனித்திருந்து யின்னூல் தன்னைப் புகழ்ந்துமெச்சி வாசித்துக் கருக்களாய் ந்து-வானென்றே னிதுவிட்டு ஈய்ந்தாயானால் வாய புழுத்து நாயிருக்க மரணமாகிச் சாவென்றேன் புத்தியுள்ளோன் விவேகமுள்ளோன் சாகாமலி ருக்கவென்றாற் றொடுக்கமாட்டார், கூவென்றேன் சாபமது போட்டதாலே நொடுமையாய் சூட்சத்தி லொளித்தார்பாரே. (32)

பானென்ற யிருப்பினுட செம்புகேளு பரப் பிலே விடுகாதே அடக்கிப்போடு-தானென்றமடை யன் அப்பிரகங்காந்தங் தாங்குவாயிடைசமனாய் ரெங்குபாதி - வானென்ற பழச்சாறு விட்டுஆட்டி மைந்தனே நெடுங்கையுஞ் சில்லுங்கட்டி-தீனென்ற கெந்திரண்டு சாரமொன்று திறமானதுரிசுடனே காரமொன்றே. (33)

ஒன்றாகப் பொடிசெய்து குகையிலுள்ளுமுற் றசுர பொடிமேலுந் தூவிக்கொண்டு - கன்றாகச்சில் லிட்டு சீலைசெய்து நாற்பதேகுறுங்கிடந்த ஞனுவா ட்டிச் - சென்றாக ஆற்றவெடு சுற்றியுள்ள செம்பா குமிதினுடைய ஆட்டோமெத்த - பன்றாகக்கோடி வித்தையென்றாளாத்தாள் பதித்திட்டேன்சாஸ்திர த்தில் பதித்திட்டேனே. (34)

பதித்தவித மின்னமொன்று சொல்லக்கேளு பாட்டிலேவிடுங்காதே சூட்சமைந்தா - விதித்தவித முன்கையில் நெரிஞ்சில் ரெண்டும் விரைந்துள்ளு மிட்டுசிக்கி நேசரமுஞ் சேர்த்து - கதித்தவிதமுன் போலப் புடந்தான்போடு கனகமொற்ற செம்ப ப்பா சொல்லொண்ணுது - சதித்தவித மேதுனக் குச் செம்பைக்கண்டால் சதாகோடி சுங்கவித்தை வேதையாமே. (35)

ஆமென்றசெம்புப்பு முன்னோர்புடத்தில் ஆச் சரியங்களங்கெடுத்து ஆளக்கேளு,வேமென்றகளங் கொண்டு சூதம்ரெண்டு வீரமொன்று காரமொ ன்று ஒன்றாய்க்கூட்டித் - தாமென்ற குருச்செயநீர் விட்டு ஆட்டித்தான்வருக்க கோடிவித்தை தாண்டி

யாடும் - வாமென்றதொழிலெவர்க்குஞ் சொல்ல வேண்டாம் வாய்பேசாதிருந்துவிடு மவுனங்காணே.

காணவே யிம்முறைகள் செய்யும்போது காட்டாதே ஒருத்தருக்குங்கைபாகந்தான் - தோணவே பண்ணுமற் கைமறப்புசெய்து சூஸ்திரந்தானிருக்குதென்று சொல்லொண்ணாது - பேணவே கண்காணு தடக்கஞ்செய்து பிரபலிய வஸ்துண்டு மகிழ்ச்சிகூர்ந்து வேண்வே ஆதாரமேல்மூலஞ்சென்று பூரணியே காரணியே தாயேயென்னே. (37)

என்னவே சதாநித்தம் மனத்தையூணியேடாஅறிவங்கே பரத்தில்மீளும் - வன்னவே கரபசித்தி யாகுஞ்சொன்னேன் மகத்தான வித்தையெல்லாம் வளரும்பாரும் - அன்னமேதேகத்துங் கூட்டியாட்ட அருள்தானே பொருளாகிய யாட்டிவிப்பாய் முன்னமே சொன்னமுறை மோச்செல்லாம் பார் முட்டுகின்ற கைபாகமுறையைப்பாரே. (38)

பாருநீ துரிசியொரு கட்டிவாங்கிப் பண்பாக சிவந்துநின்ற பாலைமூடி - வேறுநீ அரைத்துருட்டி போதித்துக்கொண்டு மேலாகச் சீலைசெய்து எரித்தபோதில் - சேருநீபுடம்போட்டுயெடுத்துவாங்கச்

சேர்த்திடாய் சூதம்ரெட்டி கெந்தியென்று-வாருநீ பச்சிலைச்சார் விட்டு ஆட்டி வருத்துவிடும் ஆயிரத் தெண் மாற்றுமாமே. (39)

மாற்றானகுருக்களங்கு தனக்கோடென்று மா யைநேடுசவ்வீரம்காரீயபற்பம்,பாற்றானசாறுவிட்டு அரைத்துக்கூட்டி பதராமல்வருத்தரைத்து வில்ர வைத்துக், காற்றானதாகாது செங்கல்லிலிட்டுக் கைமுறையாப்ச்சாமமொன்று பெரித்துஆரக், கூத் தானவேவதைப்பா அதிலேகூடக் கோடானகோடி தவர் கூட்டுங்காணே. (40)

கூடுமென்றகாரீயஞ்சூதம்நேராய்க்கூட்டு பொ ன்னன்பாகமடையன்வீரம், பாடுமென்றகெந்தகமு மொன்றாய்கூட்டிப்பதறாதகுருசெயநீர்விட்டுஆட்டி ஓடுமென்றரவிபுடத்தில் வருத்துப்போடு ஓகோகோ அய்யன்தான்செய்தாயானால், ஆடுமென்றசரக்கெல் லாமிதனலாட்டு ஆத்தாளேகோடித்தார்கோடிதானே

கோடியொடுசரமெழுகுவகையைக்கேளு குரு செயநீர்விட்டுக்கரியுப்பைஆட்டி, ஞடியேகுக்கிடத் திற் சுண்ணமாகும் நன்றாகசுண்ணத்திற் காரசாரம்,

வாடியேதிரியாதேகளஞ்சியொன்று மைந்தனேசேர
வொன்றாய்நுணுக்கிக்கொண்டு,தேடியேபீங்கானிற்
செயநீர்விட்டுத் திரமானதுரிசாறு களஞ்சியாட்டே

ஆட்டியேபீங்கானில்வைத்துக்காய்ந்துஐயனே
வறுத்தெடுத்து செயநீர்வாங்கி. ஆட்டியேகெந்தகத்
தைஅரைத்துக்காய்ந்த அதைவறுத்துச் செயநீர்தா
னிறங்கிக்கொண்டு, மாட்டியேயிரத்தத்தில் விட்டு
ஆட்டி மைந்தனேவறுத்தெடுத்துப் பின்னுமாட்டி,
கூட்டியேவேதைக்குங் கோடாகோடிங் குடியான
சரமெழுகின் கூத்தைக்காணே. (43)

காணவேபாஷாணக் கட்டுங்கேளு கைப்பாக
மார்க்கவழிக் கருவைத்தானும், பூணவேவடமணிநிமிளை
துத்தந்தானும் பூனீறுஅப்பிரகம்வங்கஞ்சிங்கி,தோ
ணவேகர்ப்பூர சகலத்துச்சூடன் சுறுக்கான நவச்
சார மிணங்கண்சீனம்,பேணவேகுருசெயநீர் தன்னி
லாட்டிப் பேசாதேசமபாகம் வெள்ளைதானே. (44)

தானே கேள் கவிசித்துச் சீலைசெய்து சாமந்
தான்உப்பில்வைத்துயெடுத்துப்போடு,உள்ளேகேள்

உலர்ந்தெலும்புபோலேயாடும் உத்தமனேயிதின்சு
ருக்கு மெதுக்குமில்லே, மானேகேள்இந்தவித்தை
ஆச்சரியமாகும் மதியூகியறிவதுவே வாதியாவான்,
மானிலத்தில் மனிதருக்கு வழங்கவேண்டாம் மகத்
தான பாஷாணங்கட்டுத்தானே. (45)

கட்டானபொரிக்காரங் கெந்தகஞ்சாரக் கலந்
துநீசமனைக் கல்வத்திட்டு, மட்டானகோரக்கர்
மூலிச்சாற்றில் மெழுகதுபோலரைத்துக்கவசஞ்செ
ய்து, திட்டானமண்செய்துகாயவைத்துத் திறமான
தோரெருவிற்புடந்தான்போடு, பட்டானிறந்துரிசு
நேராச்சூதம் பாங்கானவீரமுடன் கெந்திகூட்டே.

கூட்டியேவெண்காரம் ஒன்றாய்ச்சேர்த்து குரு
ஜெயநீர்விட்டரைத்து வருத்துப்போடு, ஆட்டியே
யிப்படித்தான்குருசெயநீர்விட்டு அப்பனேஐந்துத
ரம் வறுத்தாயாகில், நாட்டியேதுறைநன்றாங்கோடி
வித்தை நன்றாகவேதையிலே கோடாகோடி, ஊட்டி
யேதுரிசினுட ஆட்டைக்காணார் ஒகோகோ பார்த்
தின்பங் காணலாமே. (47)

காணலாம்பூமியிலே தோற்றமெல்லாம் கருவெ ன்றவித்தல்லோஆதிமூலம், பூணலாமனதுக்கு மது வேமூலம் புரியவிட்ட மூன்றெழுத்து மேகமாதி, தோணலா மாகாசவெளிக்குட்சென்று செபமெனு மதியிரவிநடனமாடிப், பேணலாங்குருநிழலைத் தின ந்தான்போற்றி பிடித்தவழுசித்தரென்ற பெருமை தானே. (48)

பெருமையென்ற தாம்பரத்தின் பற்பங்கேளு பேசாத கருவிடையம் சொல்வேன்மைந்தா, அரு மையென்றதாம்பரந்தான் களஞ்சிபாரு அற்பாதி காரீய மமிர்தங்கூட்டி, தருமையென்ற வெண்காரம் வீரங்கெந்தி ஒன்றாகக்குருசெயநீர் விட்டரைத்து ஆட்டு, கருமையென்றகுக்கிடத்தில் தவளநீறும் கனமடாவெகுகோடி காட்சிபாரே. (49)

காட்சியாமின்னமொரு தொழிலைக்கேளு கை பாதம்செய்பாகங் கருவைச்சொல்வேன், ஆட்சியாம் பொன்னிமிளை வீரங்காரம் அந்திடைக்கு பொன் னென்ற வப்பிரேகஞ்சேர்த்து, வாசியாங்குருசெய நீர்விட்டுஆட்டி மைந்தனே குக்கிடத்தில் மடை யன்போலாம், பூச்சியாம் வேட்டுவந்தான் வைத்த

துஞ்சப் புதுமையொக்கும் நாகத்தின் போக்குத் தானே. (50)

போக்கான வசிகரத்தின் சூட்சங்கேளு புகழ் பெரிய ஆவின்கோ ரோசினைகற்பூரம் - வாக்கான கண்ணனுட மூலிவேரும் மகத்தான சந்தனமும் புனுகுங் கூட்டித்-தாக்காணமந்திரமாம் ஓம் - கிலீம் வசியஞ் சர்வமோ கினிவாவா வென்றுபோடு-தாக்கான திலகமிட ஆட்டுப்போலே கண்டதெல்லாந் தேடிநின்று கதறும்பாரே. (51)

பாரப்பா கிருமமொன்று கூடசேரில் பராவசியம் பாவசியம் மெட்டுமாடும் - வாரப்பாசெங்கழுநீர்ப்பூச்சார்விட்டு மயனம்போ லரைத்துலர்த்தி வைத்துக்கொண்டு - சேரப்பாமத்தியிலே திலர்தம்போடு திறமானவசிகரத்தின் சித்தியாச்சு - காரப்பாயிதை மறைத்துச் சொன்ஞர் சித்தர் கருவையெல்லா மின்னூலிற்கண்டிடாயே. (52)

கண்டதொரு நூல்போல வென்னூல்தன்னைக் காசினியோர்க் கொருநாளுங் கொடுக்கவேண்டாம்- விண்டதொரு கருக்களெல்லாஞ் சொல்லவேண்டாம் வெளியாக கனகமுறை காண்பிக்கவேண்டாம்-

பண்டதொருஞ்சிவனுணைகுருவினுணை பார்வதியாள்
தன்னுணையிந்நூல்பனஞ்சொன்னேன்- அண்டதொ
ருசீஷன்வந்து அடுத்தாலுந்தான் அருமையுள்ள
சூஸ்திரத்தை யியம்பொண்ணுதே. (53)

இயம்பவொண்ணு நாசமென்று சூதம்ரெண்டு
யிந்துடனே சவ்வீரங் காரம்பாதி - நிரம்பவேபொ
ன்னிலைப் பிரங்காங்காலும் நீதியென்றவன்னிநெற்
பமரைதான்பூட்டி - சுயம்பவேநந்தகமுங் கால்
தான் சேர்த்துத் துடியுள்ள குருஜெயநீர் விட்டு
ஆட்டி - நயமரவேவறுத்தெடுத்துப் பின்னும்ஆட்
டிங் கைமுறையாய்முன் போலே பதனஞ்செய்யே.

செய்யப்பா நாகம்பத் தாலேகோடி திறமான
வித்தையெல்லா மாடிப்பாரு-மெய்யப்பா மார்க்க
மெல்லாம் வெளியாய்ச்சொன்னேன்விள்ளாதேயொ
ருவருக்குங் குருகுருமருந்துங்-தையப்பா நித்த
மிட்டபரனைப்போற்றித் தாயானசிவகாமி பாதம்
போற்றி, ஐயப்பா பிரபல்லியவித்தையெல்லாங்
கண்டுணர்ந்துசெய்தவனே யாட்சித்தாமே. (55)

தாமேதான் சாஸ்திரத்தையார் கேட்டாலுந்
தடைசொல்லி யனுப்பிவிடு சதாசிவன்றன்னுணை

மென்ற யிந்நூல்தான் கொடுத்துநீர்தான் வாசியுங் கோளென்று சொல்லிவகை சொல்லாதே - ஆமென்ற கருக்களெல்லா முணர்ந்துங்கொண்டு அடக்கமாய்ச் செய்தொழிலின் அருமைபாரு - ஓமென்றமௌனத்தின் செய்கைபோலேஓகோகோ அந்தவிதம் உற்றுப்பாரே. (56)

உற்றுநின்ற ராசியிலே அமிர்தமுண்டு, ஒளி யாமற் கேசரத்தி னுயரயேறிப்-பற்றிநின்ற இடை யின்சுழி முனைமுன்னொன்றால் பாய்மரமாம்வெளிய கண்டசோதிமூலம்-வற்றிநின்ற அறிவுதனை மேலே நோக்கி அறிந்துபார் தேசிகனைப்புகழ்ந்துகொண்டு சத்திநின்ற பாதத்தைச் சிந்தைசெய்து சதாநித் தம் பூரகத்தை சார்ந்துநோக்கே. (57)

நோக்கவே யிருள்வெளியாம் நடனந்தோ ணும் நுணக்கமுள்ள யிமனாத முக்கங்காணும், பார்க்கவே மணியோசை சங்கினோசை பரமகுரு நாதாநின்ற னைகலையங்கே, தாக்கவேமௌனத்தின் குளிகையங்கே தோணதெல்லாந் தோணுஞ் சொரூபமங்கே-காக்கவே யெந்நாளுங் கருணை பொங்கிக்கடாக்ஷித்த வாலையென்ற கருத்துமங்கே.

அங்கென்ற புரியஷ்ட மெழுத்துவாசி ஆதார மேல்மூலத் தடக்கமங்கே-பாங்கென்றமனம்புத்தி யாங்காரமூன்றும் பஞ்சவர்கள் ஒத்துநின்ற பதியு மங்கே-சங்கென்ற பத்மநிதிக் கடலாலேறித்தவ சிருந்தகுகைவீடு தலமுமங்கே-மங்கென்றகேசரமு முள்ளஞான தழிமார்க்க முற்றுணர்ந்தவழிகாண் பாயே. (59)

வழியான சுடர்கோடி காந்திமீறு மதியிரவி யொன்றான மார்க்கந்தோற்றுஞ் - சுழியானமுனை விலுறைக் கமலமாது குரியமெனச் சாகிரநீதனற் சுற்றி யேறக்-குழியான மௌனமு மொன்றாய்ப் பற்றிக்கூர்மைதரு மெய்ஞ்ஞான அதிகமுற்று-விழி யீனகண்ட கண்ட சேதிரயெல்லாம் வெளியான சூத்திரத்தின் விபரமுற்றே. (60)

அகஸ்தியர் குருஜெய நீர்கெங்கை-௯0

முற்றிற்று.

உ

கடவுள் துணை.

பத்தாவது

அகஸ்தியமகாமுனிவர்

காவியச்சுருக்கம்-க.

ஆதியந்த மாதார மகண்டநாதம்
அடுத்துநின்ற நிராதாரந் துரத்துக்கப்பால்
சோதியந்த நகாரமடா பிரமன்வீடு
சுடரொளியாம் மகாரமடா மாலின்வீடு
நீதிபெரு ஞானமொழி சிகாரமப்பா
நிர்க்குணத்தின் ருத்திரனும் நிலைத்தார்பாரு
வாலையெனும் வகாரத்தில் மயேசஸ்ருனும்
மனம்புத்தி அறிவுமதி விவேகமுள்ளோம்
சாதியெனு முயிர்வாழ்க்கை யகாரபீடம்
சதாசிவனுங் கொலுவிருந்தார் நிர்க்குணத்தின்
ஓதியந்தபெரியோர்கள் ஓம்-ந-ம-சி-வ-ய-மென்று
உற்பனமாய்ஸ்தம்பித்து ஒருநிலையாய்நின்றார்
சாருதியா மாயிரத்தைச் சுருக்கியானுஞ்
சடாக்ஷரப் பொருளாக்கி ஒன்றிற்சொன்னேன்

காருதிபோற் புலத்தியனே மைந்தாநீயுங்
கடப்பிள்ளை யுந்தனுக்கு வாச்சுதப்பா
சீருலகத் திருந்தாலு மெய்ஞ்ஞானம்போலச்
சிக்காதுவொருவருக்குஞ் சீஷாகேளு
மாதுபடபிள்ளையென்றால் விந்தைகூட்டி
மலையேறிக் குகைதனிலே கர்ப்பமுண்டு
ஊருபதி மனையாள்பெண் மாய்கைவிட்டு
ஒருமனதாய் ஞானவழி உண்டுதேரு
பாடுபடவேண்டாம் நீசரிகைவிட்டு
பண்பான கிரிகையிலே பாடிப்பாடி
பேருபெற வேணுமென்றால் மௌனவாழ்க்கை
பெறவேணும் சிவயோகம் பெற்றால்மோக்ஷம்
வாருமென்ற வாயுமடா ஞானமப்பா
மைந்தனே ஒன்றல்லோ மகத்தாம்வித்தை
தாருமா றாகவல்லோ தீக்ஷைபெற்றாற்
சாராது ஒருநாளுஞ் சாபம்போட்டோம்
ஆறுவரை கடந்துசரா சரங்கள்தாண்டி
அருளினோம் ஆயிரத்தின் சுருக்கமுற்றே. (1)

அகஸ்தியர் காவியச்சுருக்கம்-க.

முற்றிற்று.

கடவுள் துணை.

பதிஞெராவது.

அகஸ்தியமகாமுனிவர்

குருநூல் முப்பூ-ருய!

காப்பு வெண்பா.

வானும் புவியு மதியுங் கதிரொளியும்
தேனுந் தெளிந்த சிவகுருவே-தானுந்தான்
நான்மறையு மாராய்ந்து நந்தூலா மைம்பதையும்
தானருளுங் குஞ்சரத்தின் தான்.

நூல்

மயமான முப்பூவின் மார்க்கந்தன்னை வைத்தியத்திலாக்கியே விரித்துச் சொல்வேன், ஜெயமான கணபதியுங் கந்தனுனும் சிவனோடே உமையாள் பார்வதியுங்கூட, நயமாக வெப்போது முன்னே நின்று நாடியே முப்பூவை நயந்துகேட்க, வயமாகச் சொல்லுகிறேன் ஐம்பதுக்குள் வைத்தியரே இப்பொருளை வணங்கிக்கேளே. (1)

வணங்குவது ஆரையென்றாற் குருவின்பாதம் வாலையொடு சிவன்பாதம் நிர்வாணிபாதம், வணங்கு

வது யாரையென்றூர் கணபதியுங்கந்தன் வாகாகப் பூசிக்க வரிசையாகும், வணங்குவது ஐம்பதுக்குள் முப்பூவப்பா வாதத்துக்காகிறது வைத்தியத்துக் காகும், வணங்குவது ஐம்பனதையும் வணங்க வேணும் வைத்தியத்துங்கிதுவுயிர் காண்வாதி கேளே. (2)

வாதியென்று விந்தமுறை யறியவேணும் வாதந்தானேந்துசெய்ய வைத்தியமேதப்பா, ஆதி யென்றவைத்தியந்தான் பிர்மவித்தை ஆத்துமாவை ரட்சித்தாலவனே சித்தன், நீதியென்றதர்மமது நினைக்கவேண்டும் நீணிலத்தி லுயிர்களுக்கு மிரங்க வேணும், ஏதியதோர் கன்மத்தில் தர்மமாதி உத்த மனே வைத்தியத்துக் குறுதிகாணே. (3)

உறுதியாம்ஒருநூற்றி னன்பதுக்குள் உரை த்ததொருலோகமரணத்தைக்கேளு, உறுதியென்ற முப்பூவின் சுண்ணம்வேணும் உதவாட்டா லொன் றுமில்லை யுடைந்துநீறும், உறுதியென்ற ஐம்பதை யும் விட்டபேர்க்கு உலகத்தில் வைத்தியந்தான் உண்டோயில்லை, உறுதியென்றமுப்பூவை நிறுத் திக்கொண்டு ஓகோகோலோகமெல்லாமொக்கநீறே.

நீற்றுவகை யறிந்தவனே வைத்தியனாகும் நிலை த்ததொரு வாதியென்றால் நீற்றுவான்பார், சாற்று

கின்ற முப்பூவையறிவேணும் சாதகமாய்க் கைமுறைகள் தப்பாவண்ணம், பார்த்துரைத்து சுத்தி முறைகாணவேணும் பருவமாய்க் குருமுடிக்கும் பாகம்வேணும் - சாஸ்திரத்தின் முறையறிந்து குருவைச்சேர்ந்தால் தவறாது பொருளொன்றுஞ் சார்ந்துபாரே. (5)

பாரடா முன்னுரைத்த முப்பூவெல்லாம் பரிவான சித்தருக்குஞ் சிவயோகிக்கும், சேரடாவைம் பதுக்குள் சொன்னேன் முப்பூ செகத்தில்லுள்ள மானிடற்குச் செய்யவேண்டி - ஊரடாவேறுகொண்ட வுலுத்தருக்குஉறுதியாய்த்தேகமதுபெலத்துப்போச்சு-ஆரடா யென்னைப்போற்சொல்லப்போறு ஆச்சரியமுப்பூவி னருமைபாரே. (6)

பாரென்ற உவருப்பைக் கொண்டுவந்து பரிவாக சுத்தஜலந் தன்னிலிட்டு-சீருடனே கல்க்கியே தெளியவைத்து தெளிவாகக் காய்ச்சிநன்றாய்வற்றி னுக்கரல்நீரிலேமறுபடியும் விட்டிக்கிண்டிநிலையாகத் தெளியவைத்து இருத்துக்கொண்டு - வாரமுடன் காய்ச்சியேவற்றவைத்து வாகாகவிப்படியே காய்ச்சிநாய்ய்ச்சே. (7)

காய்ச்சுகின்ற முறைக்கெல்லாஞ் சுத்தஜலம் விட்டு கலக்கியே தெளியவைத்து காய்ச்சுகாய்ச்சு-ஆச்சிந்த பூவதுதான் வெளுத்துப்போகும் அப்பு றத்தே வைத்துவினிஅறையக்கேளும்-வாச்சதொரு காரியுப்பைவாரிக்கொண்டு மானிடர்கள் கூட்டுமுப் பில்மார்க்கங்கேளு-பாச்சிந்தப் படிசுத்த ஜலந்தை விட்டுபரிவாகத் தெளிவிறுத்துப் பத்துமுறைகாய்ச்சே. (8)

முறையாக நிலவுப்பைச் சொல்லக்கேளு மூதண்ட பிரமாவின் விந்தும்பின்னே - அறையான பூமி யிடநாதமாச்சு ஆதியுப்பிசிவமென்று இதற்கே பேரு-மறைவாக வெளிந்துவைத்தார் நூல்களெல்லாம் மார்க்கமெல்லாஞ் சொல்லுகிறேன் வரிசையாக-நிறையாக கல்லுப்பால் வளர்ந்தநப்பாநீற்றியே தின்பவர்க்கு சுண்ணும்பாச்சே. (9)

சுண்ணமென்று லோகத்தார் சுட்டுநீற்றி சுலமாக தாம்பூலம் தின்பார்கேளு சுண்ணும்புல், கல்லென்று மிதற்கேபேரு சுத்தர விபூதியுமிதற்கே பேருளண்ணமுள்ள சுண்ணமப்பாகாரச் சுண்ணம் இயல்பான கல்லுப்புசுண்ணமாச்சு, தண்ணியிலே

போட்டவுடன் மீரிப்போச்சு சவுக்கார குழியாக்கி சார்ந்துபாரே. (10)

சார்வாகவிதைமறைத்தார்சித்தரெல்லாம் சமு சயங்களில்லையப்பா வெளியாய்ச்சொன்னேன், சீரா னகல்லுதான் துய்யவெள்ளை செகத்திலிந்த கல்லு தான்மெத்தவுண்டு, நீரான கல்லென்றுமாகாதப்பா நிர்மலமாம்வெள்ளைக்கல் பிரம்மகற்பம், ஆர்வாக வதையெடுத்து அமுரிக்குள்ளே அப்பனையுவர்மண் ணைக் கரைத்துக்கொள்ளே. (11)

கொள்ளவேயதிலிந்தக் கல்லைப்போட்டு குமு றவேகாய்ச்சிவிடு கட்டிப்போகும்,வெள்ளையாய்சுண் ணக்கல்கட்டிப்போச்சுவேதாந்தமூர்த்தியென்றுயித ற்கேபாரு கல்லென்றகல்லதனையண்டநீரால் கருவா கவறைத்ததனைவில்லையாக்கி, உள்ளபடிசொல்லுகி றேன் உலையிலூத உத்தமனேசுண்ணம்பா முறைத் துவூதே. (12)

ஊதிடவேசுண்ணமுமாஞ்சலத்தைவாரு ஓகோ கோநீர்வற்றும்நீறிப்போகும், வாதிடவேபீங்கானில் வைத்துநீற்று வளமாகஜலம்றேதிஅதனில்விட்டு ஆ கியாமண்டலமே வைத்தாயானல் மதன்மேலேஉப்பு

வந்துபடரும்பாரு, சோதியா முப்பதனை விழித்து வாங்கி சுகமாகபலமொன்று தூக்கிக்கொள்ளே. ()

தூக்கியேவகையொன்று பலமொன்றாக சுகமாகச்சூடனொருபலமுங்கூட்டி, நோக்கியேஅண்டநீர் விட்டுஆட்டி நுணுக்கமாய்வில்லைசெய்து ஊறவைத்து,தாக்கியேயுதர்ந்தபின்புஓடுமூடி சாதகமாய்ச்சீலை மண்ணுஞ்சாத்திக்கொண்டு, பாக்கியேமுழப்புடத்தில் நீறிப்போகும் பண்பாகவிந்தயெடுத்து பகறக்கேளே. (14)

கேளப்பாவீரமொருகளஞ்சிகூட்டிகிருபையுள்ளபுழுகதிலேகளஞ்சிகூட்டி,நாளப்பாபூரமொருகளஞ்சிகூட்டி நாட்டிலுள்ளசம்பழச்சார் விட்டுஆட்டி, தாளப்பாவில்லைசெய்து ரவியிற்போட்டு சாதகமாய் முழப்புடத்திற்போட்டுவாங்குவேளப்பாசுன்னமது கடுங்காரமாச்சுவெகுசுருக்குப்பூநீறுகுருவிதென்றே.

குருவேதோமுறையேதோ வென்பார்மான்பர் கூறியதோர்நூல்காணார்குருட்டுவாதி தக்குவரனமுப்பூவைபாரார்மான்பர் தாரணியில்மனிதர்களைமயக்கு

வார்பார் - பறுவாக கல்லுப்பை யறியமாட்டார் உலுத்தருக்கு வாதமது யுண்டோவில்லை - தெரு வோடேஅலைகிறதோர் நாயைப்போலே சென்மித்த நசடருக்கு வாதமேதோ. (16)

ஏதென்று போகாமற் சொல்லக்கேளு எடுத்ததொரு துறைக்கெல்லா மெளிதேயாகும், வாதென்றபேர்களெல்லா மயங்கிப்போக வயித்தியத்தின் திறவுகோல் மார்மேலாணி, தூதென்ற செந்தூரம் வைப்புக்கெல்லாம் துடியான பூநீறு சொல்லிப் போட்டேன், காமென்ற வுபதேசம் முருதான் சொல்வார் கைகண்ட குருவாச்சு கருதிப்பாரே.

பாரப்பா விதிலேயோர் களஞ்சிவாங்கிப்பாச்சி யலோகத்தைநீற்றிப்போடு, வாரப்பா ஒருநூற்றின் ஐம்பதுக்குள் வைத்ததொரு மாலந்தான் முப்பூ வாலே, சீரப்பா குருவைவிட்டுச் செந்தூரத்தால் சிவக்காது இனதுயில்லை ஜெயமாகாதே, ஊரப்பா விக்கருவை யொளிக்கவில்லை ஒருகோடி நூலுக்குள் ஒளித்தார் (18)

சித்தாக வேணுமென்றால் இந்நூல்பாரு ஜெயமாகும் குருவரிய விந்நூல்பாரு, முத்தானு முப்பூ

வுக்கிந்நூல்பாரு மூதண்டனைவத்தியத்துக் கிந்நூல் பாரு, பத்தாத வாதத்துக் கிந்நூல்பாரு பாரிலுள் ளோர்க்கிந்நூலைப் பகரவேண்டாம்-ஒத்தாடும் சேஷ னுக்கு ஒளிக்கவேண்டாம், உலகத்து மானிடருங் குறைக்கலாகா. (19)

ஆகாத வழியினைத்தான் அடுக்கலாகா ஆரு க்குமிந்நூலைக் கொடுக்கவேண்டாம், பாகான முப் பூவை விடுக்கலாகா பாவிகட்குஞ் செந்தூரம் பகர லாகா, போக்கான கன்மத்தை நிவர்த்திசெய்துபூத லத்தில் வைத்தியஞ்செய் புண்யமாமே. (20)

ஆமிந்தவகை யெல்லாந் தெரியச்சொன்னேம் அப்பனே உறுக்கினத்தைச் சொல்லவில்லை நாமி ந்தவகையெல்லாஞ் சொன்னேமப்பா நாசென்ம மானதெல்லா மதிகசென்மம், ஓமிந்த சீவஜெந்தைச் சிவனார் நீற்றி உலகத்தி லுண்டாகித் திருடிச்செய் தார், வாமிந்த சித்துக்கள்நடக்கையாலே வந்து தடா நோய்களென்றேவறுமைதானே. (21)

தாறென்ற நோய்களினாற் செத்துப்போனல் தாரணியில் மணிதருண்டோ தாயே சொல்லுவாள், வானென்ற சிவனைக்கேள் மைந்தாவென்று வாயி

சொல்ல மாதாவே நீயே சொல்லு, தேனென்ற மனேன்மணியாள சிவனைக்கேட்டு செகத்திலேமனி தரைநீ சிருட்டிசெய்தால்,நோயென்று வியாதிகளை யுடனேவிட்டு நுனுக்கமுற்று மரணத்தா லுய்வதேதோ. (22)

உய்வதினால் வெகுபாவ மென்றுபோற்றிஉமை யவள்தா னவர்பாதம் பணிந்துகேட்க, •செய்வதென்ன அவரவர்கள் கன்மத்தாலே தீவினைகளாலெடுத்த சடலத்தோர்கள்-நைவினையா லுய்யா மலடியேனுக்கு நல்வாக்குத் தந்தருளி நல்கவேணு மைவிழிசேருமையாளே வுலகத்தோர்க்கு வைத்தியரே மருந்தொன்று வகைசொல்வோமே. (23)

வகையானமூலிகையும் காரசாரம் வளமான உபரசமும் பாஷாணங்கள், தகையானநவரத்தினம் அஷ்டலோகம் தனிற்சிவசெந்துமுதல் தரணியோர்கள் வகையான நோய்கட்கு மருந்தீதென்று மகத்தான மேகமெல்லா மாண்டுபோக, தகையாமற்று யெனக்கு உபதேசித்தாள் சாற்றினேன் வயித்திய மிரண்டுலக்ஷங்காணே. (24)

காணப்பா பத்து ஆயிரமுஞ்சொன்னேன்கன மான ஆயிரத்து ஐந்நூறுந்தான், பூணப்பா அறு

நூறு மிருநூரோடு புகழாக மூன்றுபத்து வைந்து மாகத், தோணப்பா கன்மசூஸ்திரமுன் னூருதுரை யான வைம்பதுக்குள் சுருங்கிப்போட்டேன் வீண ப்பா மற்றதெல்லா மிந்நூல்விட்டால் வேறானமுப் பூவின்வீதிதானே. (25

வீதியாய்ச் சொல்லுகிறே னுருக்கினத்தை வெட்டவெளி யாவுந்தான் விபரமாக,ஆதியாம்முப் பூ வீற்காரர்கூட்டி அழகான காந்தத்தை யிடைக் கிடையே கூட்டி, பூதியாய் முலைப்பாலால்விட்டு ஆட்டி புகழான குகைக்குள்ளே வைத்துமூடி ஊதி தானக்குகையிலுருங்கி நீற்று ஓகோகோ ஒருமணி யாயுருகிப்போமே. (26)

போமென்ற விரும்பினிட பொடியைவாங்கி புகழாக அந்திடைக்கி குருவைப்போட்டு,தாமப்பா முலைப்பாலால் சாமமாட்டி சாதகமாய் குகைக்குள் ளே வைத்துமூடி, நாமென்ற காக்குகையி லுறுக்கி யாட்டி நலமான ஒருமணியாய் நிற்கும்பாருவாவெ ன்ற அப்பிரக நவநீதத்தைமாட்டியேயிடைக்கிடை முன் மருந்து சூட்டே. (27)

கூட்டியே முலைப்பாலாற சாமமாடி குகைக்கு ள்ளே வாரியிட்டு மூடிக்கொண்டு நாட்டியதோர்

குகையிலிட்டு ருக்கித்தீருநலமாகவொருமணியாம்நாட்டிப்பாரு மூட்டோடே வாங்கிவைத்து பின்புகேளு முனையான கெருடபைச்சைக் கல்லுவாங்கி ஆட்டுமபெருளிக் கல்லிற்பொடித்துக்கொண்டு அழகாக வந்திடைக்குமருந்துகூட்டே. (28)

மருந்தென்ன கருவதனைக் கூட்டிக்கொண்டு, வளமானமுலைப்பாலி லாட்டியாட்டு, குருந்தென்ன குகையிலிட்டு சில்லுபோட்டு கூறுதயூதிடவேமணியுமாகும், விருந்தென்னகன்றுரை வாங்கயேதான் விருதானகுருக்கூட்டிவிறைந்துஆட்டி, அருந்துகின்றபாலாலே யாட்டித்தீரு அப்பனே யிலையில்வைத்து மூட்டியூதே. (29)

மூட்டியேயுறுக்கிடவேமணியுமாகும்மூதண்ட சகதிரமாம் வேதிகேளு, தாட்டியேயிடைக்கிடைதானகுருவைச்சேர்த்து சாதகமாய் முலைப்பாலாலாட்டித்தீரு, ஆட்டியேகுகையில்வைத்து மாட்டியூது அப்பனே ஒருமணியாய் நிற்கும்பாரு, தேட்டியே யடங்கணத்தைச் சேர்த்துக்கொண்டு திடமாக விடைக்கிடைத்தான் குருவைக்கூட்டே. (30)

குருவதனைகூட்டி யென்ன பொடித்துக்கொண்டு கூசாமல் முலைப்பாலையிட்டு ஆட்டி, திருவான

குகையில்வைத்து மூடிக்கொண்டு திறமாக ஆதி விட்டு திரளுமட்டும். பருவமுடன் வகைபார்த்துக் குகைக்குளிட்டு பாங்காகமூன்றுமுறைகுலிக்கியூது பருவாக மணியாக வாங்கிக்கொண்டு வளமான அண்டத்தோல்வாங்கிடாயே. (31)

வாங்கியே சவ்வுதன்னைத் தள்ளிப்போட்டு மருந்தென்னகுருந்தென்னை யிடைக்கிடையே கூட்டி, வாங்கியே முலைப்பாலைவிட்டு ஆட்டிவளமாக்குகையில் வைத்து வாங்கியூது, எங்கியே மணியாக விறங்கிப்போகும் இன்னமொரு சேதியுண்டுவியம் பக்கேளு, தூங்கியேதிரியாதே சொல்லக்கேளுதுடியான சங்கதனைப் பொடியாப்த்தூக்கே. (32)

தூக்கியே யிடைக்கிடைதான் குருவைக்கூட்டிதுலங்கவே முலைப்பாலை விட்டு ஆட்டி, ஆச்சியே குகையில்வைத்து வுருக்கியாட்டு அப்பனே யொரு மணியா யாகும்பாரு, நோக்கியேசலாசத்து சொல்லக்கேளுநுணிக்கியே யிடைக்கிடைதான் குருவை போட்டு-தாக்கிய முலைப்பாலைவிட்டு ஆட்டி சாதகமாய்க் குகையில்வைத்து சார்வாயூதே. (33)

சார்வாகவூதவொருமணியாய்நிற்கும்ருதுவான நவாரத்தின்சொல்லக்கேளு, ஆறுனவொன்பதையும்

வெவ்வேறாக அந்தந்தவிடைக்கிடைதான் குருவைக் காட்டி,பேராகவார்த்ததனைக்குகையில்வைத்து பெருமைபட வூதிடவே மணியுமாகும், கார்வாகமணிதருட அஸ்திதன்னை கலந்ததனைப்பொடியாகி குருக்கிடைதான்காணே. (34)

காணந்தவிடைக்கிடைதான் முலைப்பால்விட்டு கலந்தரைத்துக்குகையில்வைத்துகாடாயூது, பூணந்ததாக்குகையில்யுருக்கித்திரு புகழாகவெண்ருமணியாய் நிற்கும்பாரு, தோணந்தகலையினிடகொம்பை வாங்கி சுகமாகசீவியதைதூக்கிக்கொண்டு, ஊணந்தவிடைக்கிடைதான்குருவைவிட்டு உறைப்பாகமுலைப்பாலா லாட்டிவாங்கே. (35)

வாங்கியேகுகையில்வைத்துஉருக்கித்திரு வளமாகக் குகையிலுள்ளேகண்விட்டாடும், பாங்கியே ஆமையிடல்தன்னைவாங்கிப், பாங்காகவிடித்ததனை நொருக்கிக்கொண்டு, தாங்கியேகுருவதனைச் சமனாய்ச்சேர்த்து சார்வாகமுலைப்பாலாலதனையாட்டி நீங்கியேமுகையிலிட்டு வுருக்கியூது நேராகவுருக்கினத்திங் நீதிகேளே. (36)

நீதியாயுருக்கினத்தின்மணியையெல்லாம் நிசமாகவிடைக்கிடைதான்கெந்திகூட்டி,சேதியாயுடை

த்ததனைப்பொடியாய்ப்பண்ணி திட்டமாயரைத்திடு
வாய்நாலுசாமம், ஆதியாய்வில்லைசெய்து வைத்துக்
கொள்ளு அழகானபழச்சாற்றாலாட்டித்தீரு, வாதி
யாம்வந்தவளைவெளியாய்வைத்து வரிசையாய்மூன்
றுநாளாட்டிப்போடே. (37)

போட்டதொரு வில்லைதனை யெரிட்டிவைத்து
புகழ்நாகமேலோடுகொண்டுமூடி, நாட்டமாய்சீலைசெ
ய்துகெஜபுடத்தில்நன்றாகசெந்தூரமுருகம்பூப்போ
ல், பூட்டவேசெப்பதனில் பதனஞ்செய்து புதுமை
யாய்தீரும் நோய்புகலக்கேளி நீட்டவேயெந்தநோய்
கள்குஷ்டம் நினைவான அநுபானமறிந்து செப்பே.

செய்யவேயிரும்பதனைத்தேனிற்கொள்ளசெக
த்திலுள்ள பாண்டுவகையெல்லாந்தீரும் மையாக
வேகாந்தத்தைதேனிற்கொள்ளமகத்தான்தாயுமொ
டுபாண்டுபோகும், உய்பவேயுப்பாகஞ் சஞ்சீவியில்
உகந்தாக்கால்நீரிழவுமோடிப்போகும் நையவே கெ
ருட்னைத்தான்தேனிற்கொள்ள நாடாது கன்றாகம்
நீர்ழிப்பாரே. (39)

பாருநீகன்றுரைக்கரையிற்கொள்ள பாரிலுள்ள
ரோகமதுசேர்த்துமந்தீரும், தேறவேசாஸ்தி திரவே

பாலிற்கொள்ள திரேகத்திலுள்ளந்நோய் சிதறிப் போகும், வாருநீ டங்கணத்தை யிஞ்சிசாற்றில் மருந்திடவே வாதசுரஞ் சன்னிபோகும், சீரான அண்டத்தை தூதுவேளையிற்கொள்ள க்ஷயமொடு காசமிளைப்பு, திரும்பீனே. (40)

ஈளைபோஞ்சங்கு சுன்னம் பன்வெல்லத்தில் இட்டாக்கால் வாயுவெல்லா மிறந்துபோகும்வாளா கும்பித்தமெல்லாமாண்டுபோகும் மைந்தனே யநு பானமறிந்துசெய்தால், காளையாய் சலாசலத்துச் செந்தூரத்தைக் கடுக்காயிற்றின்றிடவே மகோ தரங்கள், பேளையாம் பெறுவயிறுநீராம்பல்போகும் பெரிதானரத்தினத்தின் பெறுமைக்கேளே. (41)

பெருமையுள்ள மாணிக்கஞ் சாதிக்காயிற் கொள்ள பெறும்பாடு யெலும்புருக்கி பிரிந்துபோ கும், அருமையென்ற பச்சைதன்னை கற்கண்டிற் கொள்ள அஸ்திசுரம்வெட்டைமுத லகன்றுபோ கும் தருமையென்ற வயிரத்தை சீனிற்கொள்ள சகலகழிச்சல் நீரிழவு சாராதோடும். ஒருமை யென்ற வைடூரியம்,பாலிற்கொள்ள உள்வர்ட்சிகல் நேருகம் வோடிப்போமே. (42)

போகுமேகோமேதகம் நெய்யிற் கொள்ள புக
ழான விளையொடு செய்ரோகம்போம், வாகுசேர்
கலைக்கொம்பைத் தேனிற்கொள்ள மைந்வனே கண்
துலங்கு மயக்கந்தீரும், ஆகுமிந்தநீலத்தை திரிகடு
கிற்கொள்ள ஆச்சரியங் குஷ்டமெல்லா மகன்று
போகும் மோகமாமுத்தனைத் தின்பாயானால் மூர்க்க
மாந் தம்பனத்தின் முறையைக்கேளே. (43)

முறையானபவளத்தை முலைப்பாலிற்கொள்ள
முங்கியமாந் திரேகமது வலுத்துப்போகும் வறை
யான பித்தமெல்லா மாய்ந்துபோகும் மகத்தான
மேகமெல்லா மாண்டுபோகும், துறையானவப்பிர
மணசினியிற் கொள்ளதுன்பஞ் செய்யரோகந் துலை
ந்துபோகும், துறையான கஸ்தூரிதின்பாயானல்
சுரஞ்சன்னியகன்றுபே ரஞ்சுகமிதாமே. (44)

சுகமான ஆமைசத்து தன்பாயானல் சோர்
வில்லா சன்னியொடுசூலைதீரும், மகத்தான வகைக்
கெல்லர்மதுபானங்கள் அறிந்துகொண்டாக் கால
கலும்நோய்கள் தவமான செந்தூரமினங்கள்தோ
றும் தான்கருக்காற் களஞ்சிதனைசி தாக்கிக்கொ
ண்டு முதமான குருக்கல்வி லொக்கவிட்டு மிலைப்
பாலா லரட்டிவிடு சாமமொன்றே, (45)

ஒன்றான சாமமது அரைக்குவாங்கி உருட்டி விடுகுன்றியிடை உலர்த்திக்கொண்டு, நன்றாகவே யரைத்து இஞ்சிசாற்றில் நலமாகக்கொண்டிடவே சன்னிதீரும், பண்டான வலியைந்தும் பரந்துபோகும் படுபாவியானசுரங்கண்ணிகாணு, உண்டான சேதியெல்லாஞ் சொல்லிப்போட்டேன் ஒழிக்கறியோ மொளிக்கயில்லை யுலகத்தோர்க்கே. (46)

உலகத்தோர்பிழைக்கவென்றுகருவைச்சொன்னேன் உறப்பாக வயித்தியத்தை பூணிச்சொன்னேன் நிலைகெட்டமாந்தருக்கே சொன்னேனில்லை நிலைதவராமனிதர்கட்கு நிகழ்த்தினேன்யான், வலைகட்டிமீன்பிடிக்கும் தன்மைபோல வையகத்தில்நோய்களுக்கு வலையிதாகும், சிலையுமொத்ததேகமடா மனிதர்திரேகம் செய்கையறியாமலிவர் செத்தார்பாரே.

பாருநீபலநூல்கள் நன்றாய்ப்பார்த்து பகர்ந்ததொருநாடியெல்லாம் பகருவாயே, சேருநீகுணங்குறிகள் நன்றாய்ப்பார்த்து செயமான மருந்தினுடகுணப்பாகங்கள், சேருநீ சாதகமுஞ்சாத்திரமுங்கண்டு செயமான நோயினுட குணமுஞ்செய்கை,

வாருநீகன்மத்தை நிவர்த்திசெய்து வளமாக முப்பூ வின் மார்க்கஞ்செய்யே. (48)

செய்யவே குருவதனை முடிக்கவேணும் செந் தூரமானதெல்லாஞ் செய்யவேணும், நையவேபிணி யெல்லாந் தீர்க்கவேணும் நாட்டிலுள்ள பேர்களெ ல்லாம் வணங்கவேணும், துய்யவேதியானங்க ளுறைக்கவேணும் துதையான பூசைமுறையறிய வேணும், பையவேகோபத்தை நீக்கவேணும் பண் டிதரேயிந்தமுறைப்பகருங்காலே, (49)

காலான வயித்தியத்தை யுறுதியாகமுறை கள் தப்பாமற் கருவாய்ச்செய்தால் - பாலானநிற முடைய பிரமனுவான் பண்டிதரில்தன்வந்திரிபக வானுவான்-மேலான மச்சமுநி யெண்ணூறும் பார் த்தால் சிந்தையிலே களங்கமறச் சித்தனுவான்-நா லான மணிபெற்றுபிரமன்சொன்ன நலமுடைய முநிமொழிந்தார் நாடிமுற்றே. (50)

அகஸ்தியர் குருநூல் முப்பூ-௱.

முற்றிற்று.

தேவிசகாயம்.

பன்னிரண்டாவது,

அகஸ்தியமகாமுனிவர்

முப்பூ—௫௦.

ஆதிபராபரத்தினிடகிருபைபோற்றி அடிமுடி
யாமைங்கோளம் நந்திகாப்பு, நீதியாம்வாரணத்தின்
முகவான்காப்பு, நீர்மலமாஞ்சதாசிவத்தின் வடிவே
காப்பு, பாதிமதியணிந்தசிவன்பாதங்காப்பு பத்திமு
த்திசித்திவயி ரவனே காப்பு, ஓதியதோர் வாணியின்
றன்பாதங்காப்பு, ஓங்காரமூலவட்டத் தொளிகாப்
பாமே. (1)

ஓங்காரமூலவட்டக்கணேசன்பாதம் ஒளிவெ
ளியாமனோன்மணிநாதாக்காள்பாதம், நாங்காரசார
மதைமூன்றுயத்தில்நயங்காணும்புலத்தியனேஞான
மாலை;தெங்காரனைதவிந்தாற்சமைந்தசம்பு சிவமென்

றுஞ்சத்தியென்றும்பேருமாச்சு, ஆங்காரமாகனுவ முமடங்கிற்றுனல்அர்கார அடிமுடியுங்காப்புதானே
காப்பான அடிமுடியும் நடுமூன்றுந்தான் கருக் காடுவெளிக்காடு ஒளிக்காடாகும், சாப்பான அளர் காட்டிற் குடிசைகட்டி, சங்கையாயிருந்தவரைக் கண்டதுண்டாம், பூப்பாடுவாராது மாதுநாட்டம் பொங்கிவரும் அப்புமுப்பு சரியாய்காணும், வாய்ப் பகட்டினல்வருமோ தசமாந்தீட்சை வந்தபடி குரு முடித்து வாதம்பாரே. (3)

பாரப்பாகுருமுடிக்குங்காலஞ்சொல்வேன் பங் குனியும்சித்திரையும் மகரகும்பம், வேறப்பாவெடுப் பதற்கு அந்தநாளில் வியன்படவேகதிர்தாண்டி மதி யீனிற்கும்,சீரப்பாமுதற்பக்ஷந்தசமியன்றுதிதிபார்த் துசாகாக்கால்முடியுமென்று,ஊரப்பாஆயிரத்தெட் டிதழாமென்று உச்சிமலேமீதிருந்து பூவைவாங்கே.

பூவானபூவிலொரு விபரங்கேளு பொங்கிவரும் பஞ்சவர்ணம் பாதுநாதம், நாவானதசையாமல்நிமை யாடாலே நாலானகேசரியில்மனதையூணி, தாவான

விடந்தேடி கண்டுபோற்றி, சதுர்முகனு மாயவனுங் காணுப்பாதம், மாவானமானனிரங் கொண்டோ ரெல்லாம் மவுனமனோன்மணியாகி வாழ்ந்திட்டாரே

வாழ்ந்திட்டஅக்கினியுங் வாய்வுங்கூடி வுசம ற்றபூமியின்கீழண்டமாய்ச்சு, தாழ்ந்திட்டஅக்கினி யும் வாய்வுங்கூட்டி சமரசமாய்நடுவான பிண்டமா ச்சு, தாழ்ந்திட்டவிரண்டுக்கும் பெலமேதென்றால் தருவானமண்ணோடே தண்ணீராச்சு,ஆழ்ந்திட்டுப் பார்த்தோனேஆதிகாண்பான் அரியென்றும் ஸ்ரீயெ ன்றும் நடுவின்பேரே. (6)

நடுவானபூமியிட நாதம்வாங்கி நல்லவிந்து நீர் கரைத்து ரவியிற்போடு,விடுகாதேயிப்படியே பத்து முறைகாச்சு விந்துவிடநீராலே கட்டிப்போகும்,விடு வானோவாதிமகன் சிவத்தைத்தானும் விழியொளி யாஞ்சத்தியென்ற பூரணத்தைமைந்தா பாடு பாதி மூன்றிலொன்று சிவத்தைச்சேர்க்க பரிவானரவிம தியிலுப்புண்டாச்சே. (7)

உப்பானவுப்புக்கு நாமங்கேளு உகமையுள்ள வெடியுப்பு வென்றும்பேரு, அப்பனேமேகத்திற்பிற

ந்தவுப்பு அழக்காட்டிற்குடியிருப்போர்க் காணரில்லை, செப்பாதநாதகிரி சொதித்தேற சிவனைவெளியாக்குமிந்ததேவியுப்பு, துப்பாகர்ப்பமுள்ளமும்மாதவீடு துரியம்விட்டுஅதீதவெளி காணுவாயே. (8)

காணாது காணுமடாவிந்தநூலில் கண்டவர்கள் சொல்வார்கள் வெளியிற்போடார், தோணாது பூரணத்தை தோற்றிவைக்கும் சொரூபமுள்ள ஆயிரத்தெண்சாஸ்திரத்தை, நாணாதுவொன்றுக்கும் காரசாரம் நஞ்சுகொண்டுசெத்தவன்போற் சரக்கெல்லாஞ்சாமம், பேணாதவுலகத்தில் தசமாம்தீக்ஷைபோத்தபுத்தியறிவதனைற் பேணிப்பாரே. (9)

அறிவானபூரணமே ஆத்மாவாகும் ஐந்துமூன்றும் யெட்டிரண்டும் கண்டபோதே, குறியானகுறியவாய் மைந்தாசொன்னேன் கூடும்போதேகமுன்யோகமாகும், சரியானபன்னிரண்டும் பதினாருள்ளே சத்திசிவமிரண்டுமொன்றாய் நிற்குமப்பா, சரியான பரதேசியிதுவேயாகும் பதியுடையஅமிர்தகலை பாணமுண்ணே. (10)

கலையானபதினாறில் நாலும்பாழாம் கண்டுதடா சூரியன்றான் பணிரண்டில்நாலு, கிலையாகப் பிர

ந்ததிலே யெட்டுநின்று சோமகலைசூரியகலை யாயிற் றப்பா - அலையானவாரியிலைமிர்த மண்ணு, ஆதி யென்றும் அந்தமென்றும் அமைந்தபிண்டம்-வலை யான சிவகலைதானே தென்றுக்கால் வாங்குவதும் விடுகுவதும் வழக்கந்தானே. (11)

வழக்கமாய் சிங்குவையை மடித்துவைத்து வாய் மூடிஞலையுமே பறிபொட்டாட்டாமல் - முழ க்கமாய்நாடிநரம் பசையாடாமல் மூலமுதலாறு தலஞ் சிரசேகண்டால், பழக்கமற்று நெற்றிஉச்சசு மாநப் பிர்ம்மபுறம் பாகாவாசமதாய்சமாதிநில்லு- பழக்கமா யந்தமதை நெருக்கிடாமல் பார்த்திலது விருகண்ணும் ஆடாமல் நில்லே. (12)

நில்லென்றால் வேதாந்தம் நிற்குமோசொல்லீர் மூடமடையருக்கு வருமோவாதம்-சொல்லென்றால் பெரியோர்கள் சொல்லுவாரோ சொக்கிமெள்ள பெயரவென்றுலேறலாமோ-அல்லவென்ற விலைய ற்றி நந்திசொன்ன அறிவுதங்கு மனம்நிலைக்கும் ஆசாலுவாய்-மல்லென்றுஞ் சண்டையிட்டு தர்க் கம்பேசும் வாய்வீணர்தங்களுடன் வாய்பேசாதே.

பேசாதேஉலகத்தில் கர்ப்பங்கோடு பேச்சறிந் துபேசாமல் பழியேசெய்வான்-கூசாமல் நூலிருந் தாற்கொடுங்கோளென்பான் கொடுங்காட்டலந்த னாலுனக்கேனென்பான்-ஆசானைபோல வவன்சரி யாய்ச் சொல்வான் அகஸ்தியின் மேலாணையில்லை யென்றுபோடு-தேசாதிவழக்கமெலாம் பாஷாண்டி மெத்த சிவனாணை முப்பதையும் பதனம்பண்ணே.

முப்பதுபோல் வொருநூலும் சொல்லாதப்பா முன்சொன்ன வாதமிருநூறும்பாரு - செப்பகு போற் பாடிவைத்தேன் பனிரண்டின் சிவயோக கண்டிலே நூறுஞ் சொன்னேன் - ஒப்புமையில் லாத கலைக்கியானம்சொன்னேன் உத்தமரைக்கிட்ட வைத்து வுண்மைகேளு, தப்புமொழிசொல்லவில்லை முப்பதிலேமைந்தா சகலகலைக்கியான மெல்லாம் பாடினேனே. (15)

பாடினேன் கலைக்கியானம் பாடும்போது பரம சிவன் தன்னோடே ரிஷிகள்சொன்னார், நாடினே ரானவரை பூசைபண்ணி நல்வசனங் கேட்டிந் நூலைச்சொன்னேன்-ஓடிநீர் சொல்வதென்னவென் றுகேட்டால் உண்மைபெற்ற சித்தருக்காமென்ற

தாலே - நாடினேன் தாய்சொல்லப் பாடிப்போட் டேன் நல்லோர்களிந்தநூல் விடுகாதென்னே. (16)

விடுகாதே அண்டமதின் ஓட்டைவாங்கி மேற் கசிந்த கோரையைநீ வாங்கிப்போட்டு - உடுகாதே முப்பத்திரண்டுதீக்ஷை உத்தமனே பஞ்சீகரண முடித்தபோது-நடுகாதே அடிமுழநடுமூன்றுப்பும் நாதவிந்து பிண்டமென்ற பேருமாச்சு-சுடுகாதே நீர்நெருப்பு காற்றுமாச்சு சோமசூரியனக்கினி யென்றும்பாரே. (17)

போரான வழலைமுறை நன்றாய்க்கேளு பெரி தான அகாரமென்ற கல்லைவாங்கி - ஊரானகல்லூர லில் மாவதாக்கி உத்தமனே சுத்தஜலந் தன்னிற் போட்டு-சீறாகக் கரைத்திடுநீ மறுநாளிற்றான் திரு திவயொற்ற ரவிமுகத்தில் உப்பதாகி-நேராகவிந்த வண்ணம் பத்துமுறைகலக்கி நேர்மை யொத்தரவி முகத்தில் வைத்திடாயே (18)

வைத்திட்ட வுப்புக்குநாமங்கேளு வாசமுற்ற பூநீரென் றிதற்குபேரு - மித்திலுப்புவழலையென்று மிதற்கும்பேரு மேலான வுர்ப்புவென்றிதற்குப்

பேரு-சுத்திட்ட லிங்கமொன்றும் ஆதியென்று சுட ரென்றும் அரனுப்பு வென்றும்பேரே. (19)

பேரான உவர்க்கடுக்க லிங்கமொன்று பெரி தான சிவரூபம் முடியென்றும்பேர்-ஊரான வெள் ளைக்கல் என்றும்பேரு உருவான அகாரமென்றும் பேருமாச்சு - ச்சாரானசரகென்றும் சாரமென்றும் தவருத்திர சன்மார்க்கர்த்தாவென்றும் -பேரான வாசியென்றும் மூலமென்றும் பெருமை நிற்றகார மென்றும் பேருமாச்சே. (20)

ஆச்சப்பா அரன்ரூபம் வெள்ளையாச்சு அவள் ரூபஞ் சிவப்பான வடிவமாச்சு-நிச்சப்பாவகனுப்பு நீலவர்ணம் நிலையானநடுவாச்சு வேறேயில்லை-மூச் சப்பா தூறென்று கவர்கள்நோடி மூடர்களை யொன்றல்ல அறன்றுமாச்சு-பேச்சப்பா சொல்லுகி றேன் சத்திநாமம் பெருமைதள்ள யிருந்ததென் றும் ரவியின்பேரே. (21)

ரவியான நடுமூலஞ் சொல்லக்கேளு நாலான சிகாரமென்றுஞ் சிவமாமென்றும் - புவியானசிவ னென்றும் பால்தயிரா மென்றும்பொருளானகெங்

னையென்றும் சயிலமென்றும், குவியானஊசிநீர் செயநீரென்றும் குருவான அப்பென்றும் ரம்பள நீரென்றும், தவியாள பிராணவத்தி நீரேயென்றும் சமுத்திரத்தினறுவனைநீ ரென்றுபாரே. (22)

பேரானசட்டாதார அமிர்தமென்றும்பெரிதான அமுரிநீ ரென்றும்பேராம், ஊரான கண்ணீருமுண் ணுப்பா லென்றும் உலகமெல்லாம் படைத்தளித்த உமிநீரென்றும், வாரான ஆதியிடநாமங்கேளும்வள மையுள்ள வெடியுப்புசத்தமென்றும், நேரான கம லமென்றும் சிப்பியென்று நிலையானஆகாசப் பிறவி யாச்சே. (23)

ஆச்சப்பா கும்பிக்கல் லென்றும்பேராம் அதிகார பாவையென்றும் ரவிதானென்றும் நீச்சப்பாவெள் ளைக்கல் கும்பமென்றும் நிலையான ஆனைக்கல்மௌன மென்றும், பேச்சப்பா வழலை யென்றும்மௌ னியென்றும் பிலமான் ஆயிரத்தெண் கமலமென் றும், நீச்சப்பா காமப்பால் கானற்பாலென்றும் நெய்மஞ்சள் கருவென்றும் நடுவின்பேரே. (24)

நடுவான ஆகாச நெர்ப்பமென்றும் நல்லதண் ணீர் பச்சையென்றும்கல்லுமென்றும், நடுவானமே

கமென்றும் வன்னமென்றும் நஞ்சென்றும் பிஞ்சென்றும் ஊமையென்றும், வடுவில்லா காந்தியென்றும் ஆதியென்றும் மாலென்றுஞ் சத்தியென்றும் சிவன்தானென்றும் - துடிக்கென்றுங் குருவென்றும் பெருமாச்சு சுநாதீதபூரண மென்றுதற்குப் பேரே. (25)

பெயாசத்தியுப்பு ஒன்றுகூட்டி பெருமையுள்ளவிந்துப்பு அதற்குப்பாதி-சீரானசுழியுப்புயிரண்டுங்கூட்டி சிவக்கங்கை விட்டாட்டி சாமம்நாலு-நேராகநட்டியபின் வில்லைதட்டி நிலைத்ததொரு பெருவடிக்கி புடத்தைப்போடச் சுண்ணமாமே. (26)

ஆமப்பா முப்பூவை ஏழுமுறைநீயும் அக்கினியிற் சுட்டெடுத்து ஆயிரத்தின்படியே - நாமப்பா சொல்லிவைத்த காவியத்தைப்போலே நாட்டிலே யின்னமொரு நூல்தானுண்டோ - வாமப்பா கொண்டவர்க்கே யெய்தும்மெய்தும்மறுஜெனனமெடுத்தாலும் அவர்க்கேயெய்தும் - சோமப்பால் சூரியன்பால் கொள்வதற்கு சுளுவாகவின்னமொன்று சொல்கிறேனே. (27)

சொல்லுகிறேன் பிருதிவுதான்கம்மியுப்பு சுரு க்கான அப்புவல்லோ பாரையுப்பு, நல்லுகிறேன் அக்கினிதான் கல்லுப்பாகும் நாடுகின்றரேயுவதே யிந்துப்பாகும், வெல்லுகிற ஆகாசம் வழலையுப்பு வேதாந்த மனோன்மணியா வின்றவுப்பு, கொல்லுகி றேன்சரக்குகளி லென்றுசொல்லி குரலைபூரவிநாத் திருந்து குடிகொண்டாளே. (28)

கொண்டவனை அம்பலத்தி லாட்டஞ்செய்து கூறிவிட்டுமறுக்கூடு நடனஞ்செய்தால், கண்டதை நீநீற்றவென்றால் கனகச்சுன்னம் கடஞ்சிகாலிடை க்கியெட்டு சாரஞ்சேரு, நின்றயிடைத்தன்னோராய் சாரஞ்சேர்த்து நிசிரென்றகெண்கருவா லைந்துவில் லை, சுண்டகநீரெண்டிடவே ரவியில்வைப்பாய் சுளு வாகப்புடமிடவே சுன்னமாமே. (29)

ஆமப்பாயிதுநீற்றால் துருசுவெள்ளை அவ்வெ ள்ளைசுன்னத்தால் ரசத்தைநீற்றி, ஓமப்பா பரித்த கட்டிற்பூசிப்பாரு ஓகோகோசொர்னமது சுன்ன மாச்சு, நாமப்பாசொல்லுகிறோம் தாம்பரத்திற்கியே

நாட்டோர்க்குப் பிழைப்பதற்கு வழியுமுண்டாம்,
காட்டப்பா வதையெடுத்து வெள்ளிக்கீயே கனக
மாங்கருமூன்று பத்தும்முற்றே. (30)

அகஸ்தியர் முப்பூ-௩௦.

முற்றிற்று.

உ

கடவுள் துணை.

பதின்மூன்றாவது

அகஸ்தியமகாமுனிவர்

முப்பூசூத்திரம் - ௫௦.

பாரப்பாவாதியென்றால் பூசைவேணும் பாங்கானசெபம்வேணும்நேமம்வேணும் நேசப்பா வாசியென்ற யோகம்வேணும்நேராகலக்ஷியத்தைநிறுத்தவேணும் ஆரப்பாசொல்வார்களிந்தநூலை அரிதானகுருபதத்திற் கார்த்திருந்து சாரப்பா சாஸ்திரஞ் சூஸ்திரமிரண்டும் சார்வாகப்பார்த்திருந்து வதாம்பாரே. (1)

பாரப்பா வாதத்தி லக்ஷங்காப்புபாடிணைதைக் குருக்கி யிருநூறுக்குள் ஆரப்பாவழலைக்கு உறுதிமார்க்கம் அடைவாகச் சொல்லி விட்டேன் முப்பூவைத்தான் நேரப்பா முன்னூற்றி லடக்கி விட்டேன் நேர்மையாயென்பதிலேநிகமாய்போகும்

ஆரப்பா அதிலடக்கம் பதினருக்குள் ஆச்சரியம் பதிமூன்றுபத்தும்பாரே. (2)

பாரப்பா அவரங்கே சொன்னதெல்லாம் புரி வாகக்கண்டறிந்து முடிக்கவேணும் நீரப்பாமருக் கிடையுங்குருக்கிடையுங்கண்டு திரமாக செய்தாக் கால் முப்பூவாகும், ஆரப்பா யென்னைப் போற் சொல்லப்போருர் ஆச்சரியமனிதருக்கு நோய்கள் தீர மேறப்பா அண்டோட்டைச் சுத்திசெய்யமேதி னியிற் கற்சுன்ன மூன்றுங் கூட்டே. (3)

கூட்டியே அமுரியுடன் கலக்கிக்கொண்டு குழு ரவே காச்சிவிடு சுத்தியாச்சு ஆட்டியேபடிகமொரு உப்புங் கூட்டி அழகாககாரமுடன் சாரங்கூட்டி நீட்டியே வீரமுடன், வெள்ளைகூட்டி நேராகசரி யிடையாய் கூட்டிக்கொண்டு காட்டியே கல் வத்தி விட்டுஆட்ட கலங்காதே வெள்ளெருக்கம் பாலு வாரே. (4)

வார்த்துநீ யரைத்திடுவாய் மைபோலாக்கி வைக்கவே வில்லைசெய்து காயம்போடு - கோர்த்து நீ ஓட்டில்வைத்து ஓடுமூடி குழுறவே கெசபுடத்

தில் நிறிப்போகும் பார்த்துநீ ஆலத்தை விட்டு ஆட்டி பதையாமல் வில்லை செய்து ரவியிர்போடு, சாத்து நீ தட்டில் வைத்து வோடுமூடி சதிராக முன்போலே புடத்தைப் போடே. (5)

போடப்பா சோடசத்திற்கு குருவுமாச்சு பொல்லாத பிள்ளைகட்கு சொல்லவேண்டாம் ஆடப்பா அண்டந்தில் சாரங்கூட்டி அப்பனே சலமாக்குஞ் சலத்தை விட்டு, தேடப்பா நாகத்தை யுருக்கிச் சாய்க்க திடமாக நாகமது கட்டிப் போகும், கேளப்பா செம்புவெள்ளை களஞ்சங்கித்தான் சுகமாக வெட்டிலொன்று தாக்கு தாக்கே. (6)

தாக்கியே பார்த்தாக்கா லேல்ழுகாணும் தயவான வங்கத்தை குத்திவூது, நோக்கிநீ யிதைக் கொண்டு சிலவுசெய்து நுணுக்கமாய் முப்பூவை பிறகு பாரு, வாக்கிலே சோடசத்தால் முப்பூவாகும் அல்லாட்டா முப்பூவி லருமையில்லை, தூக்கியே யிதையெடுத்து வைத்துக் கொண்டு சுருக்கமுள்ள சொரிநீரு லெல்லாங்கட்டே. (7)

கட்டையிலேதனித்தனியே வேதையாகும் கசடருக்குச் சொல்லாதே காயாம்பாழாம், நிஷ்டையிலே யிருந்து கொண்டு தியானம்பண்ணி நினைவு

தப்பி நீயிருந்தா லெல்லாம்போகும், கட்டையிலே வாலேயுட பூசைவேணும் கண்மூக்கு மத்தியிலே கருதிப்பாரு, முட்டையிலே தலைகவிந்து குனியவேணும்மூர்க்கமுள்ள முப்பூவின் முறைமைப்பாரே

பார்க்கையிலேசட்டமுனி மகன்குனப்பாபரிவாகங் கண்டறிந்து பார்த்துக்கொண்டான் சேர்க்கையிலே கண்டறிந்துபார்த்துக்கொண்டான் சேர்க்கையிலே சுந்தரமும் திடமாய் கண்டான் செகத்திலுல்ல சித்தர்களும் அப்புரமே கண்டார், தாக்கையிலே சுயமான செயநீர்க்குள்ளே தயவான கல்லுப்பை துவைத்து ஆட்டு, தோக்கையிலே திரிகோணஜலத்தைக் குத்தி உண்மையாம் ஊசிடவே கட்டிப்போமே. (9)

போமடா கரிவோட்டி லூதும்போது புகழாகங் கண்டுவிட்டு ஆடும் ஆடும் ஆமடா நாலுப்பைகட்டிவூத நல்லதொரு வயிரமது போலே ஆடும் நாமடாயாணுவத்தால் வெளியிற்போட்டேன் நாட்டாதே வனிதரென்ற கள்ளருக்கு, தாமடாயிதுவெல்லா மறிந்துகொண்டு தரணிவில் விள்ளாதே அடக்கமுற்றே. (10)

அகஸ்தியர் முப்பு சூத்திரம்-௧௦

முற்றிற்று.

கடவுள் துணை.

பதிநான்காவது,

அகஸ்தியமகாமுனிவர்

வைத்தியம் முன்னொண்பது.

நூல் விபரம்.

அரன்கலைவிட்டுநான் தட்சணத்தில் வந்துவளை
ந்தகோடி சித்தர்முனி ரிஷிகளுமாய், பரந்தொரு
பொதிகைதனி லிருக்கும்போது பாடினநூல்வாத
மொடுவைத்தியந்தா,னிரந்தரமாய்லட்சமிரண்டுலட்
சம்பாடி நிறுத்தினபின் சூஸ்திரமாய்க் குறுக்கிப்
பின்பு, சாந்தநோய்க்கு மருந்துவைங்கின் மந்திர
சூட்ச மந்திரயெந்திரசெய சோமந்தானே. (1)

தானென்ற சாஸ்திரங்க ளெல்லாஞ்சொன்னே
ன் தனிக்குப்பிச்செந்தூரஞ் சட்டிவைப்பும்,யானெ
ன்றநீற்றினமும் படமும்வசியம் பதங்கம்ரசகர்ப்பூ
ரத்தை மொடுகுளம்புங், கேரனென்ற குளிகைநெய்
யுஞ் சூரணமும்பொடியும் குலாவுகின்றகுருவழலைக்
கூத்தாடிறைற், தேனென்றமருந்தெல்லாந் திரமாகு
ஞ்சித்தி தீர்க்கமாய்க்குடிமுடிநீக வகையறிந்தானே.

வமுலைக்குரு.

அறியாமற்பாடிவைத்த நூல்கடோறு மங்கங்
கேவமுலைமுப்பூநேகஞ் சொன்னேங், குறியான வெ
ண்பதிந்த சூஸ்திரத்திற்பாரு குடிமுடிக்களவு நிறை
புடமெரிப்புமநன்முய்,நெறியாகப்பாடினநூற்கிடை
த்ததென்றால் நீதிமான்குருமுடிப்பான் மறந்துஞ்
சித்திப், பிறியாதேபங்குனிசித் திரையிரண்டிற் பில
த்தஉவர்வினையுமிடம் பார்த்துவாரே. (3)

வாரிவந்துநாழிக்கெண் ணுழிநீர்தான் வரிசை
யாய்ப்பானைதனிற் கலக்கித்தேற்றி, சேரிறுத்துமறு
பாண்டத் தடுப்பிலேற்றித் தீயெரிந்து வற்றினபின்
ரவியிற்காய்ச்சி, பரிவாகுந்தேசிநீரில் முன்முன்போ
ற்காய்ச்சி, சீறறுத்துத் தானுவர்புக்கு மூன்றுசுத்தி
சேர்ந்தபுடமெத்தொழிலுஞ் சித்தியாமே. (4)

சித்திக்கும் பல்சிங்கோட்டைக் கல்லைத்தட்டி
சிறுமணியாய்ப், புறங்கியிட்டு வமுரிவிட்டுக்,காய்ச்சி
வத்தினபின்பனம்பாலை விட்டுக்காச்சி வலமாகரவியு
யுலர்த்திகேசிநீரிற், சுத்தியாயாறினபின் கரியிலூதச்
சுண்ணமுமாமொன்றுக்கு நால்வமுரிவார்த்து, பத்
திரமாய்க்கலக்கிவைப்பாய் காரேட்டிற்றூன் பதன
மாயாருமதைக் காணேணுதே. (5)

காணுமற் பட்சம்வைத்து தெளிவித்துக்கொ ண்டுகாய்ச்சிவைத்த சிவ்வுப்பாங் காட்டலாகா மாணுகேள் வெடிவுப்பு வொன்றுக்குநாலு வற்றச லம் விட்டு வற்றக்காய்ச்சியபின், கோணுதே யொன் றுக்கு நாலுமுரிவிட்டும் குறுகினபின் ரேசிநீரி லப் படியே காய்ச்சி, தானுன மூன்றுப்பும் வகைக்கு வொரு பலமாய்த் தட்டிக்கொட்டித் தேசிநீர் விட் டுணக்கின்கேளே. (6)

உணக்கிக் கலவந் தனிலிட்டு வரைக்கக்கேளு உதமதாளிச் சாற்றைவிட்டு நன்றாயாட்டி, விணக் கிவில்லைபாய்ப் பிடித்து வுலர வைத்து மேல்கீழ் மோரைந்துச் சீலைசுற்றி, மணக்குவித்து மேல்வைத் துப் புடத்தைப்போடு மைந்தனேதீயாறின பின் னெடுத்து வில்லைக் குணக்கறவே கல்வத்திட்டரை க்கக் கேளு கூறுகிறோம் வீரபுரங் காரஞ்சாரஞ் சேரே. (7)

சேருநால் மருந்துகட்குக் களஞ்சிரெண்டாகி சீரான பூவிலிட்டுத் தூள்போலாட்டி, வாவருதில் வெடியுப்பு செயநீர் விட்டு வளமாக நாற்சாம மைபோலாட்டி, மாருபதம் வருநேரம் வழித்து வில்லைப் பருவமாய்ப் பிடித்துலர்த்திப் பகர்க்கேளு,

காருகல்முன் சுண்ணத்தை கட்டியரை வாசினைகயா
லே செப்பி நன்று யுவர் பரப்பு மேலே. (8)

பரப்பியில்லை வைந்தின்மே லுவர்ப்பூவிட்டு
ருப்பு பார்மகனே சாட்டி சாட்டிச் சாம்புச் சுண்
ணஞ் செய்து நிரப்பிமறு சட்டிமூடி சந்துவாய்க்கு
நீனைவாக மண்ணிரைத்து சீலைசெய்து, வரத்தீயாள
டுப்பேற்றி யெரிக்கும்போது வாலையொடு வயிரவா
க்கு வஸ்துவைச் சிதுரத்திவிடுவாய் மற்றதெல்லாம்
பேதனமாவ செய்துதூபம்போ லெரிகல கடாக்கி
னியுளாகும். (9)

ஆகினுற் சாமமுந்தானு லாவங்கே யெரித்து
யாத்தாளைப் பூசித்தடுப்பை விட்டிறக்கி பாகுபெற
சட்டி திறந்தாறின பின் வில்லை பதனமா யெடுத்து
ப்பார் கண்ணுல்நீதான், வாருபெறமுப்பூவின் குரு
வினுடைமார்க்கம் வையகத்திதை யறிவார் கோடிக்
கொன்று போதான்தாகுபெற பெருநூலுஞ் சாஸ்
திரமுஞ் சொன்னேனுங் தவறுது குருவழலை சூட்ச
மிந்த நூலே. (10)

நூல் பெருமை.

குருவாக யெண்பதுமே சூஸ்திரமாய்ப் பாடிக்
குகையில் வைத்தோ மாமருதை காணுமற்றுன்,
பெரிதான முனிரிஷிகள் பொதிகையிலேல்வந்துபேசி

கம்போடிருக்கையிலே நூல்களைத்தான் கண்டார்
தெரிவானசூஸ்திரந்தான் பார்த்து நன்று யவர்க
டெறிந்தெடுத்து சான்பின் வைத்து தெண்டனிட்
டார், ஷிரிகளரிதான முஸ்திரந்தானடியார்க்கிவிரக
த்தீர்சநோய்தீரு மருந்திது தானுமே. (11)

மருந்தென்னவகைகளெல்லாங் குருவிலா விட்
டால் வாதமுதல் வைத்தியமும் பலியாதையா,
செரரிந்த குரு முனஞ்சொய்தோங்கணங்கோயில்லை
சூஸ்திரந்தா னெண்பதிலே குருதான் வாய்ப்பு
வருந்துகுருசெய்யாவிட்டால் மருந்தே யில்லை யவ
டங்கள் வருஞ்செய்த செந்தூர பறபம், திருந்தி
வருமருந்துகட் கங்குருதிக்கூடித் தானுற்றீம்மே
நோய்களெல்லாஞ் சித்தியாமே. (12)

நூல் துகைப்பெருமை.

சித்திக்குவேனைப்பணிந்த முனிரிஷிகள் கை
யிற் றெறிந்தெடுத்த சாஸ்திரந்தான் பார்த்து மீய்ந்
தோம், வெற்றிக்கும் நூல்களிது மகிசூஸ்திரம்
விதம்பலவாய் பாடிவைத்த வறுநூறொன்று, பத்
தியா முன்னூறும் நூற்றன்பதுந்தான் பகரக்கேள்
முப்பத்தாறு பதினொன்றுகொ தித்து, தான்
மகாண்ட முதன்னூல் பின்னூல்குவலயத்துக்கிது
பெரிது சொல்லங்கேளே. (13)

எயிராகு மெண்பது நாற்பது கழலைமுப்பூ வுலகத்தி லன்பது மாயிரத்தைநூலரிய மாட்டார், பயிராகும் நோய்கெல்லா மனிதர்க்கப்பா பகரறி யார்கன் மந்தீர்த்து மருந்து கொள்ள, சதிராகநூல் பார்த்து குருமுடித்துக் கொண்டாற் சண்டாள நோய்களெல்லாம் பறந்து போகுந் திரிவார்கள் பூமி யிலே நோய் தீர்ப்போ மென்று தீவினையாமுன்கன் மந் தீர்க்க வறியாரே. (14)

கன்ம நிவிர்த்தி.

தீருதற்கு கன்மகாண்டமுரைத்தோ முன் போல் திறமாக பருதுபற்பஞ் செந்தூரங்கள்பாரு, கன்மந்தீர்த்து நீமருந்து கொண்டாயானாற் பறந்து போம் நோய்க ளென்று பாடினதெல்லாமற், சேரு நீசிவபூசை ஓம யெந்திரஞ் சக்ரஞ் சிதம்பரத்தி லஷ்ட கன்மந் திருமந்திரத்திற், பருவாருமறியாத சன்மவகை சொன்னே ரருமையிந்த வெண்பதுவே யயல்விடமு மாகா. (15)

அயலொருவாக் கீய்ந்ததினல் வருகுமெத்த நரக மாழ்வை யென்றுதான் பணிந்தாலதன் மன தறிந்துநீயும், துயில்கன்மத்தி னிவர்த்திவகைசொல்

வேனினிகேளு துடர்ந்திருக்கு நோயறிந்து துட ந்கு ஜெயமோமம் குயல்வாய்க் குஷ்டம் சுயங் குன்ம நீரிழிவுஞ் சூதகக்கிராணி நீரடைப்புபாண்டு மூலவாயுகயல்வாயுவருக் கண்ணிற்குந்தங்கடினந்த சவாயுவு நாணவாகமுன் செய்த வுயிர்கன்ம வினை தானே. (16)

கன்மத்தால்வந்தவினை தீராதே விட்டாற் காய மறிந்தே பியக்கிற் கன்மநோய்கள்வருஞ், ஜென்மத் தில் விந்து விட்டுச் செனித்தவர்களும் வாய்க்குஞ் சீக்கிரமாய் நிவர்த்தி செய்து சிகைஷ செய்வாய் மருந்து, துன்மார்க்கர் பாவிகள் தான் சூஸ்திரத் தைப் பாரார் துன்மொகிபோலியார் தூயவினைக் கீடாய்த் தன்மத்தாற் கன்மத்தை நிவர்த்தி செய் யக்கேளு தயாநிதியாங்குருவாய்த்தல் வருகாதெந்த நோயே. (17)

எந்திரத்தின் தகடதுதான்றங்கமொடு தாம் பிரபீஜம் பரவவெள்ளீயம் காரீயமதிற்றட்டிச், செ ந்தி சிவஞ் சிதம்பரத்தை தங்கத்திலெழுதி சித் தாவு மறுப்பத்து நாலே யடையுள்ளே, சந்தவெள்ளி தாம்பரத்தி லுள்ளன்பத்தொன்றெழுதி சர்வபுட் பசடனத்தை தாக்கியுடையுள்ளே, மந்தாயத்தகட தனில் மாரணத்தை யடைந்து நடுநாற்பது மூன்ற டைத்து நேசரே. (18)

அடைந்தந்த யினங்கொண்டு பிரணவபீஜாட்
சரத்தை யறைதோறும் பஞ்சாட்சரத்தை யடை
த்த பின்பு, படைத்தசூலஞ் சத்திசிவகணபதியு
முருகன் பரமான நந்திவெளிவயிரவன்பீஜங், திட
த்துடனே ஹ்றம்கிங்றீம் சூலமிட்டு திரல்கன்ம தம்
பனத்தை உட்சாடனமாய் செபித்து, நடத்தியிவை
யாயிரமன்னூறு நன்றாகதிருமந்திரஞ் திருமூலர்
நூலே, (19)

சொன்னமஞ்ச டேறுகப்பவும் வல்லடையு
மடிகிகுழ் பொரிமெள்ளுமிது சர்க்கரையுந் தேங்
காய், நன்னவுமே நவதாணியம் நறுநெய்புட்பநெல்
லும் நகர வெள்ளி சாம்பிராணி கூடனவாவிலையும்,
வன்னகுருவாடை கெந்தங் கும்பவஸ்திரந்தெற்பை
வட்ட நவகலசகஸ்திரமடிவிரிப்புங் கெந்திர, மன்
னவதை பாயசமும் புலகாரம் பாலுமங்கே சொர்ன
புஷ்ப மடக்காயிலை பழமே. (20)

பழமுமஞ்சள் மரப்பொடியும் பரிவுபெறச்
கூட்டி பார்நன்மமூடக்கடித்துப் பரும்பெலியும்
வஸ்தும், வளமாய்க் குருவாய்ந்துநென்றால் வந்த
ஞன் மந்திரும் வாய்ப்பாவுட்சாடன முலிகையுங்
கருவு, முளதாய் மிந்நூற் கெழு பத்திரண்டிலே

தான் மொழிந்தவித்தகொரு நல்வித்தையுறைத்
தாற், றிருமூலாமுயான செபமோமம்பூசையாய்க்
கிருஷ்ணத்தால் வசித்த மந்திரவுட் சாடனத்தாற்
போக்கே, (21)

போக்கியபின்பிணியாளர்க்கு பூரிக்கும் பஞ்
சொரிந்துப்பூதிசாத்திப் பூகைசாம்பிராணிபுகழான
யந்திரஞ்சூட்டி, தாக்கியகன்மபேதன்யாயுச்சரித்து
செபஞ்செய்து தருகாது மனையில்வரத்திற்சார்ந்த
வினையகலும். வாய்த்தகுருவடிபணிந்து வஸ்திர
மாடைபணங்கள்வைத்துமுன்பிரட்சியென்றுவண
ங்கி, மனமுருகிநோக்கியினிமருந்துகொடுக்கச்சேய்
வாய்நால்சூத்திரமறுநூற்றில் நமைந்துபார்மருந்தே

மருந்துகுட்டங்குறைநோய்மூல மெழுபத்திரா
பிரம்வியாதிகட்கு மாறுசூஸ்திரமதில் விபரம்பாரு,
பொருந்தவே யாயீரத்தன்னூ றிருநூற்றஞ்சிற்புகழ்
மிருந்தபற்பஞ் செந்தூரமெல்லா நோய்க்கு, மருந்
திற்குறிவிழுந்து தென்முலாகுமெந்த மருந்தரிவார்
சாஸ்திரத்தை யார்கையில் கொடுத்தார், பெருந்
தவங்கள்செய்ததெல்லாம் பிணிநோய்கட் கீடாய்
பினிநரகில் வீழ்வரென்று பிலத்தசாபமறைந்தோம்.

அறிந்துமண்பெண் பொருள்போலு மாசை யில்லாற்கிந்தா லவன் வணங்கி குருவென்று வாத ரிப்பான் தினமும், பிரித்தெழுப்பி வொருவருக்கும் நூல் கொடுக்கலாகா பெரும்பாவி கலியுகத்திற் சித்தரதிநூற் சாஸ்திரங், குறித்தகுணம் வகை விப்ரங் குருடரறி வாரோகூத்தாடிப் பாருவந்து பொருள்பறிக்கும் நோய்களுக்குஞ்செறிந்த பொரு ளழிவதல்லார் சித்தாந்தத்திருந்துஞ் சிவஞான பர வெளிகட்கு சிந்தையறியாரே. (24)

சித்தாந்தமறிந்தபின்பு வேதாந்தம் புகுந்தார் சிவன் பாதங்கைலாயஞ் சேர்ந்தடைவா ரொடுக்கம் வத்தாத வைத்தியமு மருந்துவைக்குந் தொழிலும் வருகுமந்திர மெந்திரமும் வழலைகுரு குடிக்கக், கொத்தான சாஸ்திரமுஞ் சூஸ்திரமும் பார்த்து குணமாக பிணங்கள் செய நீர் திராவக முரங்க, அத்தாகவனூந் தொழிலும் வாய்த்த குருக்காணே மறிந்தவர்களறியோ மென்றூர்க்கு முறைமே. (25)

லோக வாடை.

முறையாக வைத்தியங்கள் பார்க்கவேணுமா னால் முழுப்பிணி யாளருடபேர் நாளுங்கேட்டு புறையாதேயொருவர்க் கருத்த மூலியுண்டு பகரக் கேள் மர்தரும்முதல் வருமாதித்தவாரம். நிரையா

விதினிற்றுனரித் - தானறிந் தது நோக்கிமருந்து செய்யப்போரு ரரைந்தோங்கடைக் காண்டமறு நூறுங் கிடைத்தலாறுமே. (28)

அறுநூற்றில் ளசெந்தூரங் காலாந்தகெவு ரிபமுகாதிசாஷா பூபணிசெந்தூரம்-சருவநீலகண்ட ரச கற்பூரங்குளபஞ் சார்வானசூரனைமுஞ் சஞ்சீவிய தாகும் - பொறுவதிரும் நோய்பிணிபோம் புகட்டு சீக்காமருந்தை புத்தியுள்ளான் மருந்திருக்குமிட மறிந்துதேடி-விருதாம மற்றமருந்தே தருந்தினுலும் வீண்பொருள் வருமோவதல்லால் விட்டகலா னெகிழ்தம். (29)

மூலமுளைங்கும் சுபமுதலானதுக்கும்.

நெகிழ்தமாய்மருந்தொன்றுநீசொல்லக் கேளு நிறுத்திடுவாய்பட்டைமலம் பத்துலேசாய் வாங்கி-யகிழ்த்த தமாயாட்டுப் பால்தனிலேதட்டி யடுப் பேற்றியெறித் துலர்த்திப் பின்னுவின்பாலில்-தகிழ் தமா யெரித்துவட்டி ரவியுலர்ந்தபின்பு வாரியிட் டுக்கல்லிரவி லிடித்துத்தூள்போல - குமிழ்தமாய் வடிகட்டி சூரணித்துங்கொண்டு கூர்விரப்பங்கிழங் குடனேசித்ரமூலம்பேரே. (30)

மூலம்து நாகதாளி கறுநீண்டவேறு முழுத்த வாடுதீண்டாப்பானை யவுரிவாதமடக்கிக்-கொரல்லங்

கோரையுட னிலப்பனையுங் கார்த்திகையுங்கூட்டி
வகைப்பத்து வேறுங்குறுக்கத் தரித்துலர்த்திசால
நிறைவகைக்குப் பல மிரண்டரையுமாக கதைத்தி
டித்துவடிகட்டிசாங்கு வகைகேளு-வாலமோமகறு
குழலமிளாங்கிருவரத்தை வளருஞ் சேங்கெட்டை
பறுவகைக்குப் பலமொன்றே. (31)

ஒன்றாகயிடித்துவடி கட்டினபின் பட்டையு
லர்த்தி வேரிடித்த பொடிமூன்று மொன்றாய்விரவி-
நன்றாகப் பரந்தசட்டி யடுப்பில் வைத்துக் காய்ச்
தால் நறு நெய்யுள்ளே தடவிப்பின்பு பொடியிட்டு
வறுத்தாற்குன்றாகற் றீப்பிடித்து புதைத்துபோக
லாகாக் குணமாக மொடிசி வந்தபதம் பார்த்துயிற
க்க பன்றானவுரலிலிட்டுப் பிடித்தூள் பொடியைப்
பத்திர மாய்வைத்திருந்தாற் பகரக்கேளுமறந்தே.

கேளுகுஷ்டஞ் சூலைப்புணகி நதிகுறைநோய்
கள் சிளர்சுரைப்பன் படர்வெழுப்பு கறுப்புபற்று
விரிவு-வாழுமஷ்டகுனம் வாயுஷ்வலிப்புசய மீளைப்
புவருகும் நவமூலம் பாரிமானந்த வாய்வுஞ் சூழல்
நோய்க்குச்-சூரணத்தைவெரு கவிதானெடுத்துசுக
மாகத் தேனைவிட்டுருட்டிக்கிழிந்ததிலே•தாளுந்தள
செந்தூரமும் கற்பூரமும்மணந்தான்றனிகருடோர்

Digitized By Roja Muthiah Research Library

னிக்குமேட்டார கோரநிந்து மஞ்சாடிகா லரைத்தே.

கெற்பத்துக்குள்ளுண்டான வியாதி.

நல்லதொழிலொன்று சொல்லக்கேளு மலரடி கட்டிக்கேளு நானிலத்திலாருக்கும் நவிலரிது சூட்சம் வல்லமையாயனு போகித்துக் கருங்குழிகள்விந் துவரை யுரவாம்த் தங்காமல் வாயத்த புழுக்கிறுமி சொல்லவருஞ் சூசிகவாய்வு மாதசங்கைக்கூடிரெத் தங் கருக்குழிக் குட்டரோணிதாமம் வாயுவுஞ், சொல்லவொண்ணு கெர்ப்பவாய்வு மூன்றுமொன் ருய்க் கூடிச் சுற்றிநின்ருற்கருக்குழிக்குட் கிறுமிப் புழுச்செனித்தே. (34)

செனித்த புழுகிருமியெலாம் கருக்குள் நின்று சேர்ந்த மோகவதால் விந்து பனித்துளிபோ லிறங் கில், வனித்தசகுவாசில் நின்று வரப்பிளந்து குடித் தால் வருகுமாத விடைகளெல்லா மாட்டுடலிற்றங் கிக், கனித்தமழைத் துளிபோலே யுடைசிலையில் நிற்குங்கட்டி நின்ற மாதவிடை சிரோணிதத்தின் வாய்வாய், ருேணித்தேகமுத்திமாத சங்கைவரும் நாழிலுண்டபற்றி வயத்துவலி தூயதலையிலடியே.

தலைக்குதான் வயற்றுவலி தான்வருஞ்சூதகந் தனில் தேவர்க்கண்டு மாதச்சங்கையு மேதருகுந், துலைக்காத செற்பவாயுவுற்றுடை கால்வடிவந்தோ மெத்துயரப்படும் வயத்துவலிச்சோரையும் பிணத் தருகி நிலைக்காதவாய்வுகளும் கிருமிகளுங்கூடிநீர் மூலப்புத்திரனுடம் நிறைந்தமலடாகு, மலைக்காதே மருந்துகொடு மாகதசங்கைதாமூல் மருகின்ற பெண்தேசி நீரரையாம்படியே. (36)

அரைப்படியாம் னீரையொரு சட்டிதனில் விட்டு வானசம்பரைத்தந்தனீர் தனிலேகலங்கி, வி ரைத்தவெள்ளுள்ளியுட மேற்றோலைப்போக்கி, விழு ந்துபடவரைத்தந்த சட்டிதனிற்கலக்கித், துறை குறுவிலரைக்காற்களஞ்சித் தூளாய்ப்பொடித்தெடு த்து வடுப்பேற்றி நன்றாய்ச் சுருக்குக்கும்பாலுல் - வரைக்கவழி குளம்பதனடைத்து வொன்றில்நீயும் வளர் மலடிமாதகச்சை வந்தவுடன் முழுகே. (37)

முழுகிவந்தவுடன் குளம்பைத் தேசிகனியள வாங்கிமுழுங்கச்சொல்லிவாழையிலேபோட்டுப்பின் னவளைவைத்து முழுயிலேமேல் மலடிகுந்தியிரு, சீ லைவளமாய்ப்புரத்தி லவிழ்த்து வைத்து யிருந்தால் கொழுகொழுத்து யோனியிலுல்வடிவு, மாதசங்கை

குத்திருமி புகழ்கிருமி கூடுகூடாய் விழுகும் நழு காமல் நாலைத்துநாழிகைதானிருந்தால் நாட்சென்ற மலட்டுப்புழு விழுகுங்காணே. (38)

காணவே மூன்றுதினம் விழுங்கயிந்தக்குழம் பைக்கண்ட தொழிலிதுதான் கருதரிக்கும்பிள்ளை, பூணும்வலிவாயுவது போதுமாதசங்கை புகலாதோ மூன்றுமாதம் புகட்டு மேயிப்படிதான் வேண தொ ழிலெது செய்தும் விழுகாதுசிறுமி, விழுகிமிந்த மருந்தால்வாயுவுஞ் சோரைக்கட்டுமருகுந், தோண வேமாதமாதமூன்றிற்கருத்தறிக்கும் பிள்ளை துயர்நீ ங்கிமலடியெல்லாம்பிள்ளைக்கும்பால் கொடுமே.(39)

மலப்பால்கொடுக்க.

பிள்ளைக்குப்பால் சுரக்குகின்ற தந்திரத்தைக் கேளுபெருந்தாம் பிரமவெள்ளித்தங்க மூன்முமொ ன்றில், பிள்ளையுட கருக்குளிகள் விந்துசுரோணிதந் தங்கதம்பனத்தை தகடெழுதி தனித்த மூலிகேளு மென்னமாரு தொனிக்கு, வெள்ளிவாரத்தன்று மீண்டுகதிருக்குமுன்னே மெழுகிநிறைநாழி யெள் ளரிசி சர்க்கரையுஞ், சாம்பிராணிதேங்காயிலை மிள குமஞ்சள் பழந்தட்சணையும்வைப்.(40)

வைத்துப்பூமர்ச்சனை செம்தம்பனத்தையோதி வளர்மூலிவடக்கேபோறவேரைபங்கங்கெல்லி, கொத்துஞ்சாவல்பலி கொடுத்துங் கொண்டுவந்து வேரைக்குழாய்க் குள்ளிரண்டாங் குலங்கூறுகிறேன் கேளு, முத்துமெத்திரம்பூசித்து சுருட்டியடைக்குழாக்குள் முன்குழலுமிலுமிதுவும் வைத்து மோகனங் கொண்டோதிப், பெற்றுவளர்ந்திருக்கவென்று பெண்கழுத்திற் கட்டிப்பேதனமாயோடிப் போம் பிடித் திருந்ததெல்லாம். (41)

இருந்தபேயும் பிசாசுகளு மெந்திரத்திற்றீருமியல்பானமருந்து கொண்டகற் கிறுமிவாய்வும் போகும், வருந்தமாதமூன்றதனில்வளர் கெற்பத்திற்பிள்ளை வந்துசெனித்தே பிறக்கும் வகையிது தான்பாரு அருந்தவர்கள்செய்வார்கள்ளாலயங்கள் தோறும் அடிங்கடிதானடந்து சென்றுவளவறந்த பொருளைபொருந்த சிலவழித்தாலும்பிள்ளைங்கருங் குழிக்குட்புழுங் கிறுமிவாய்வுகளை பிடிங்கெறியலாமே. (24)

ஏறியேதானலைபங்கடெரிசனையேசெய்து யெதாசத்தி பொருள்களையுஞ் செலவழித்தாராகிற், சீறிபேவங்நோயும் பலபிணியுந்தீர்ந்து செகத்திலுயு

ளோர்சிறியாமற் பிள்ளையுமேபெறுவார், வேரினித் தான் சொல்லுகிறேன் தொழிலொன்றுகேளுவிதி யாளிவைத்தியற்காமிந்தனூலெண்பதுமே, ஆரரிவா ர்சிரசில்வரும் நோய்கள்செய்யும் வினையையாகாக வறிந்தவர்க ளாருமில்லைதானே. (43)

அஷ்டகுன்ம மெட்டுக்கும்

இல்லையினியஷ்டகுனம் மெட்டெட்டுந்தீரயிய ம்புகிறேமுடக்கத்தான் சூரணமேசெய்து, தொல் லைதீரசாரணைவேர் முருங்கைசித்திர மூலஞ்சூரண மாய் செய்துகொண்டு வுள்ளித்தோற்போக்கி, மெ ள்ளவரைத்தேமிளகிற் பிரட்டியுணர்த்திடத்து மே லானபொடியொன்று வகைக்குப், பலமொன்றுய்ச் சொல்லரிய சோமனுதிகாயம்பலங்களாலுஞ் சூர ணத்தோடேலிரவி சூட்சமுண்டுகேளே. (44)

உண்டான சூரணத்திற் பஞ்சதாரை சேர்த்து யுடன்பொதுக்கினஞ்சியே றண்டித்திற்குழைத்து, அண்டாதுகுன்மடோரி பணவிடைதானுடசெந்தூ ரமதைவுணைத்துக் கொண்டாயானுற், பண்டான குன்மமெட்டுப்பற்றுதயவாய்வும் பாருபத்துநாளரு ந்தப் பறப் பறந்துபோகுஞ் சொன்னோம், சண்டா

னற்கிம்முலையை வுரைக்கவு மேவாகா சார்ந்தகுன்ம மெட்டையுந்தான் றவிர்க்கவகைகேளே. (45)

வகையானகருடக் கொடிபிடுங்கு கின்றவாரம் வருகதிங்கள் வாரமதில் மெழுகிநிறைநாழி, துகை யானசோடசமு மஷ்டவர்க்கப்பெலியுந்தூபதீபங்க ளிட்டு வேர்பிடுங்கிவந்து,தகையாதேதகடதனிலுட் சாடனத்தை யெழுதித் தகடும் வெருங்குழலடை த்து பூரிக்கும்பஞ்சொரிந்து,பகையானகுன்ம மெட் டும்போக வென்றுகையிற் பரிவாகபிறகுகொடி மரு ந்து குன்மம்போமே. (46)

மூலமொன்பதுக்கும்.

போகுமடாநவமூலமொன்பதுமேபோகபுகட்டு கிறேன்மாத முந்திவருங்குருவாரம், பாகுபெற வர சனது வேர் வடகீழ்மூலைப் பரிந்தெடுக்கப் பூசை பெலி யுட்சனமாய்க்கொடுத்து வேகமாய்வேர்பிடு ங்கி பிணியாளன்றன்னுடும் வித்தையாஞ் சிதம்பர த்தி லட்சமந்திரஞ் செபித்து-தாகுபெறக் குழல டைத்து வேர்வையிலே கட்டித்தயவாக மருந்து கொடு நவமூலம்போமே. (47)

மூலமென்றகிழங்கதுதா னென்பதுமேநேரு முழுப்பிரண்டை கார்த்திகையுங் கருணைகோரோ

சனையால்-வாலமென்றவமுதவள்ளிநிலப்பனையுமாத
ளையு மப்பையறநறு பொன்பதுமாவின்பாலிலவித்
துத்தை, கோலவியுணர்த்தியதை யிடித்துப்பொடி
யாக்கி கூறும்விதை யொன்பதுண்டு கோவைமொசு
மொச, ஆலமென்ற வரசுவத்தி மாதளைமணிப்பிர
ண்டை யகத்தியுடன் மணத்தநாளி வொன்பது
தான் விதையே. (48)

விதையான வொன்பதையும்வெதுப்பி நெய்ப்
பிரட்டிவேக மாயிடித்துவடிக் கட்டினபின்கேளு,
த்தையான கடைச்சரக்குங்கிரும்பு பத்திரிகாயந்தக்
கோலமாசிக்கா யதிவிடையமோமந், திதையாதே
திரிகடுகுஞ் சிரகம்வாலுஞ்சேறு சீனமுந்திரிகைபே
ரீத்தை, யதையதைவகையாக மருந்தையெல்லாம்
வறுத்திடித்த பொடியை வளர்கிழங்கு பொடியும
திலயித்தைபொடியுஞ்சேரே. (49)

பொடியென்ற கிழங்குவிதைவகைக்குப் பல
மரைதான்புகழான கடைசரக்கு வகைக்குங்களஞ்
சரைதான் படியாகயிடித்துமொரக்கப் பரந்தசட்டி
யடுப்பிற் பாலுமிருநாழிவிட்டுப் பொடியைத் தூவி
யதிற், பிடியாதவண்ண மடிக்கடிதான்கிண்டியற

வத்தி மெழுகுபதம் நெய்யுரிதான்விட்டு, பிடியானை
சர்க்கரையுங்கற்கண்டும்வகைக்குப் பிலதத்பலமாகப்
பெருகவிட்டுங்கிண்டே. (50)

இட்டிடுவாய் முத்திரிகை பேரீத்தம்பின்னு
மியல் பானுவழலைகுரு களஞ்சிகூடயிட்டுச், சட்டி
தனில்பிரியாமல் மெழுகுபதமாகத் தானிறக்கி பின்
கானிற்றனடைத்துத் தாய்க்குக், கெட்டியாய்ப்
பூசைசெய்து கிருபைசெய் யென்றுகேட்டுபிண்ணியா
ளருக்குநவழலைந்தீர்த்து, தீட்டு நீலேகியத்தைக்கள
ஞ்சி யொன்று யெடுத்திரட்டிப்பவள பற்பம் பண
விடையுள்வைபே. (51)

வைத்துமெள்ளவிழுங்கியபின் வென்னீரொரு
முணர்தான் வாயிலிட்டுபத்துநாட் கொள்வோரில்
மூல, மெய்த்துப்பிரண்டோடிவிடுமெல்லா நோயுந்
தீரு மெண்பதிலே மொழிந்துவிட்டோமே மூலிகட்
டுச், சத்துமிதைவெளிவிடாதே தாய்ப்பதத்தைப்
போற்று சாருமென்ற மருந்துகளும் நோய்களுமே
தீரும், வித்துவானுகுமவ னென்பதுமே கிடைத்
தால்வெளிவிடாதே யஷ்டகன்ம, மூலிகைபெற
நாளே. (52)

எழுபத்தீராயிர நாடிநரம்பு.

நாளில்சிரசில்வரும் நரம்பதனை கேளு நாற்பத் தீராயிரந்தான் கழுத்துக்கரை மேலே, தாளிலே தோள்முதுகு நெஞ்சுகைகள் வயறுந் தனியிடுப்பு கீழ்வயறுவீரன் கோசங்குதமேற், கீழிலைவருமிரங் கீநரம்பையொட்டிப்பின்னிக்கேள் சரைமூலம்வரை யிருபதினரம்பு-தோளிலேதுடைமுட்டுக்கரண்டை பாத விரண்டுமேற் றொட்டுநரம்பு மூவாயிரமாச்சே.

ஆச்சுநரம் பெழுபத்தீரா யிரமானடி யங்கே முடிச்சுப்பின்னுறச் சுருக்கும்நீட்டும் - வாச்சுவலித் திருக்கட்டி வலித்துவிரித்தோட வலியசுமையை பிடிக்கவளர் நரம்பின்றுடம்பு, நாச்சுனவில்நாக்குரு ளும்நாவிரல்கள் மடிப்பும்நடந்தோடி துடைமடங்கி யிடுப்புகளுந்தசைப்பும்-பேச்சுஞ்செவி சிரசுமுதற் பெருகாற் பாதம்வரைக்கும் பெரிதான நரம்பின் றொழில்பேசப்பெரிதாமே. (54)

மூலரத்தத்துக்கு.

பெரிதானமூலரத்தங்கியாழமினிகேளு பெரு மூலிமாதனையும் பருத்தியுட்பிஞ்சும்-மரிதான வகத் தியர் துயரத்துடனேயான் சுரைசுண்டைக்கோ

வையவையின் பிஞ்சும்,சரியாவோர் நிரையா யிடித்
தூச் சட்டிலிட்டு சாதுரியந்தாணிக்காய்நெல்லிக்கடு
க்காயும் பரிவான சாதிக்காய் கிராம்பு பத்திரிவோ
மம் படரான வெந்தயமும் திரிகடுகுமூலம். (55)

நிலமிலஞ்சஞ் சடமாஞ் சிருருசாணி யிரல்
பான அதிமதுரம்வாய் விளங்குஞ்சீரங், கோலங்
கொத்தமலியுட னறுங்குமூலம் வகைக்குறையாமற்
களஞ்சியொன்று வருத்துபிசிங்கூட, வால்வடுப்பே
ற்றிசலமும் முன்னுழிவிட்டு வைத்து நன்றாகக் கார்
ப்படியாய் வண்டு கட்டிறுத்து, ஆவின் வெண்ணெ
யுந்தான் றேசிங்கனியளவா யதிலிட்டு வுருகினபின்
னுரியபின் கொள்ளே. (56)

கொண்டுவரில் மூன்றுதினங் குறுக்களைந்துக்
கனிச்சற்கூடி நின்ற மூலரெத்தக கடுப்புச்சீழ் மூல
வாய்வா,லுண்டவன்னஞ் செரியாம லுடனே பலவி
தமா உடனே வயிற்றுவலி யோருமிமூலமிரைச்சற்,
பண்டு கள்ள வாய்வுகளுங் கிருணிவுக்கிரமும் பா
ழான மூலமுனைக் கொடி மூலமுதலாய்க், கண்டவு
டனேடிவிடுங் கிபாழும் பற்பங் கொண்டாற் கசடி
ல்லை தீர்ந்துவிடுங் காயம் வச்சிரதேகம். (57)

சோகைகா மாலைக்கு.

தேகமதிற்பித்தம் மிஞ்சிச்சோகை மிகவாகித்திரண்டு பித்தம் விஷநீரால் காமாலையாகி, பாகமதாய் சோரைவற்றிபரண்டுவதுவாகி பாழ்கிணற்றிற்பாசிபற்றும் வாறதுபோலாகி, தாமதாய் கொண்டதெல்லா மதங்கேயுள்ளதங்கி தணித்து நின்றுயின்கழியும் பலவிதமாய்ச் சோகை, வெகமதாயிரம்வற்றிவெழுத்துழலுங்கண்ணும் விச்சர்ப்பும் பசியடங்கிபின்பு மேனியதுசோகை. (58)

* சோகைகாமாலை பாண்டுபித்தம் விஷநீக்குஞ்சொல்லுகிறோம் வில்வத்தின் வடக்கே போகும்வேரை பாகமதா யுச்சாடத்தால் பூசைபொலி கொடுத்து, பண்பாகவேர்பிடுங்கி குழல் தனிலே யடைத்துதாகமதாய்க் காமாலைபித்தஞ் சோகைக்காரர்தன் கையிலே கூட்டி பின்பு பேதமையேசெய்து, வேகமதாய் மருந்து கொடு காந்தமலோக மண்டூரம்விதம்பலது முண்டுகுருங் கூடி னன்றே. (59)

நன்றாகுங் கரிசாலை லேகியத்திலுள்ளே நாலாறு தினங்கொடுத்தால் நல்லரத்தறி மூபண்டாகுந்தேகமதிற்பாண்டுசோகை பித்தம் பாழானகாமாலைபரந்தோடிப்போகுங், குன்றுமற் மாந்தலோக செந்

தாரம் வைப்பார் கூறினேங்குருவழகைக் கூடினலே நின்று, வேண்டாத விருதாவில் மருந்துகளைக் கொண்டார்வெறுவினை பறிப்பதல்லால் வியாதிப்யாழி யாதே. (60)

ஒழியுமப்பா வியாதியென்ற தெல்லாங்கேளு முத்தமனே சொல்லுகிறே முறுதியாகப்பாரு, பழியான வியாதி வந்தாற் பேரும்நாளுங் கேட்டு மாழான நோய்களையுமறிந்து கொண்டு நீயும், வெளியாக அஷ்டகன்மஞ் சிதம்பரத்தின்வியாதிகளுக்கே யதனுற் சொல்லுகிறேங் கேளு, வழியாக மோகன வசீகர்தம் பனமு மாரணமு மலைப்பு முட்சாடண முமாமே. (61)

வியாதிகளுக்கு மந்திரம்.

உட்சாடனமும் தம்பனமும் வியாதிகளுக் கெல்லா மொழிவதற்குமாரமும் பேதனம் மறிந்தா, லட்சரமுஞ் சற்கரமு மவர்நாலும்பேருமவர் வியாதிக் கேற்கும்பேர்கொண்டுவரநாளு, மச்சமுனி யென்னுற்றி லுரைத்தலஷ்டகன்ம • மாருட்ட மில்லை நாமுமாயிரத்தில் மொழிந்தே, மெச்சதொழில் வியாதிகட்கு மருந்துகட்கும்வேகம் வியாதி மந்திர வாதி வயித்தியற்கு மெய்க்கும், (62)

எய்வதுதான் முன்செய்த தவத்தினால்வியாதி எய்துமே யிரப்பவர்க்கும்பரதேசிக்குஞ், சாஸ்திரங் கற்றோர்குந் தெய்வமது சிவாலயத்துந் தேடும் பொருளீயாதாற்றிருப்பவர்தம்பிரவியிலேதீர்ப்பான் வெகுநோய்கள் நொய்வதுதானுயிர் பிழைக்க வேணுமென்று கூறினே முன்சென்மத்தில், கொடுத்தபலன்பலிக்குமவை இந்த கலியுகத்தி லாறறியப்போராரவராலே மந்திரமும் வைத்தியமுந் தானே. (63)

தானென்ற மந்திரமும்வைத்தியமுஞ் செய்தாற்றன்வயிறு பிழைப்பதல்லால் மற்றொருவர்க்கியாபரனென்றபாவி கடனீவிரக்கமில்லாமற் பாடும்பாடு பின்வருமென் றறியாமூடர் றேனென்றபாடவிற் கற்றிரை வருதல்போல சிவஞான சாஸ்திர நூல் கற்றோர்க்கு யீய்ந்தால், வானென்ற வஷ்டக்ன்மவைத்திய மந்திரமும் வரகும்பரோகிதம்பழிப்பும் வளர்கீர்த்தி யுண்டாம். (64)

மேகத்திகை.

உண்டானமேக மிருபத்திநாலு முத்தமனே வாதத்தில் மேகமதுநாலு, பண்டையனபித்தத்தில் மேகந்தர்முறு பாருகிறேஞ் சிலேர்பனத்தில் மேக

மதுபத்து, நன்றான குருநாடியின் மேசந்தானு நடத்தி விற்கும் நோய்களெல்லாம் வறிய பிணிகளு, கண்டாயோ தேகத்தில் நாம்மொன்றுங் கொன் றுப்க் கார்த்து நிற்குமேகத்தா லெடுத்திந்த நோயே. (65)

எடுத்தநோயெழுபத் தீராயிரத்துக் கெல்லா மெழுதிவைத்தோ மறுநூற்றில் தளசெந்தூரந் தான்மடுத்துரைக்குங்குருவாய்த்தாலவனே சித்தன் காணப்போறார்கனதீதவித்தைதன்னை, தொடுத்து வைத்தால் மருந்ததுவே போதும் போதுந் தொல் லுலகில் நோய்களொன்றும் வராது நீகேள், படி த்துவைத்த நூலுகளும் பார்வையிட்டாலுந் தான் பதப்பாகங்கைத் தொழில்கள் கண்டறிந்தோன் சித் தன். (66)

அறியார்கள் பூமியிலே மிலேச்சர் மெத்த வுண்டு யங்சங்கே சாஸ்திரத்தை யெழுதிவைத்துக் கொண்டு, குறியாகப் பார்த்தாலுங் கைவராதுல காளுக்குகாட்டை விடை பாகந்தப்பி, வைப் பெறிப் பிஞ்சிறிதாகப் பாடிவைத்தனூல் முப்பத் தாறிற் சேர்ந்த நவரத்தின பூபதி செந்தூரம்,நெறி யாக வைத்தவனே குருவாகும்பாரு, நிறைந்தனஞ் செந்தூரமாரு மறிவாரே. (67)

ஆதுக்கும் வாயாது வழலைகுருமுடிக்க வறந்த வர்க்கு வாய்க்குமடா முப்பூவின் சுண்ணமுருக் குளறியேயென்று பித்தியங்கள் செய்வா னுத்த ருட பச்சைரைப்புங் கடைத்தலிங்கமன்றி, பேரு க்குமருந்தொன்றவர் கொடுப்பதல்லால் பிரமலபி யர்வுக்கு மறியார்நீபாரு, சீருக்குட்படுவதெல்லா மார்ந்து செய்யவேணுஞ் சீக்கிரத்திற் காலனுயிர் கொடுபோனாற்போமே. (68)

போவதல்லாற் பூமியிலேபிறந்தவுயிரெல்லாம் போன செனமஞ் செய்தகன்ம மிப்பிறவிக்கெய்து, மாவதில்லை யவர்கடத்தைநோய் வருகுமவர்க்கல் லேலாமணி மந்திரங்களவிழ்தங்களென்றும், பூவரச செந்திகவ பாஷாணஞ்சாகும் பிணக்கிடகினிப்பு போக்கிமருந்திகளாய்ச் செய்து தாவுநோய் கண்ட றிந்துதனை விலம்கமீருந்து தப்பாமல் வைத்தவனே பண்டிதனுமாமே. (69)

காசமெட்டுக்கும் பெயர்.

ஆகுமப்பா சிரசதனில் காசமெட்டு முண்டு பதின் விபரஞ்சொல்லுகிறே மறிந்துநீகேளு, வாகு மப்பா வாதத்தின் காசமதுவென்று வருந்துபித்தஞ்

சிலேற்பனத்திற் காசமதிரண்டு, சாகும்பாக்ஷய
காசம் சையேந்திரகாச மிரத்த காசமாகும்-நோக்கு
மப்பாநீர்க்காசனே மெட்டுமிதற்குள்ளே நுழைந்து
விழ நீர்ச்சூலைப் பிசகுமாச்சே. (70)

பிணிசமரும் விஷச்சூலை நீதிரண்டுபித்தஞ் சிர
சேறிமூக்கில்நீர்ச்சோரையுண்டாய்ப்பாரு- முனியே
சிலஷ்டகாசமாறு லொருகாலுமாறுமற் சிரசிற்று
ளையகளானிவைத்தாற்போற்-சிரசிலொருபக்கமாய
மடித்துவுச்சி செவிகண்மூக்கு வரைக்குந்தோணி
வைத்-தேறிறுற்போற் சிரசிலுண்டாம் நோய்கள்
துடர்ந்து வாயில்நாய்கலகு பல்லில்விஷநீரே. ()

விஷநீர் கண்ணிலுண்டாந் தொண்ணூற்றுறு
நோய்கள் விவம்பலவாய்நோய்கள்வந்துகுருடாகுங்
கண்கள் - சதியிலேபஞ்சவெட்டை மேகமதுமாறு
வானபித்தஞ்சிரசிற்புக்கி யளவிறந்தநோய்கள்-திச
வாயுவாயுவாலெடுத்த நோய்கள் சூலைவிஷநீர்திரள்
கரப்பன் சொரிசிரங்காந்தே மெல்லாம் புண்ணும்-
நிசமாக குஷ்டங் குறைநோய்கள் வரும்பின்பு
நீங்காமற்புண்வெடித்து குறையுங்கைகாலே. (72)

காலமே கொள்ளுதற்கு மருந்துசொல்வோங்
கேளுகடைக்காண்ட மறுநூற்றின் கலந்துபார்

மருந்தை-சாலவேசர்வக்கினியும் பதங்காசங்குழம்
புஞ்சஞ்சீவி தசதீசைக்ஷபூபதியுமாகும் ஞாலமேசிரசி
லுள்ள நோய்களுந்தான்றீரும்நானிலத்தில் நீலகண்
டரசக்கற் பூரமாடி-மேலவேமருந்துகள் தானெங்
கேயுண்டோபாரு இருக்குமிடமறிந்துகொண்டாற்
குருவாய்த்தல் நன்றே. (73)

நன்றாகமுன்னுரைத்த பேர்நாளுமறிந்துநானி
லத்தில் நோய்கள் வரும்பேர்கட்கெல்லாஞ்கேளு-
கொண்டாடி குவர்பிடுங்கிபூசை செய்துகுழலடை
த்து யெந்திரத்தைக் கறிப்பாய்க் கட்டிக்கொண்டு
தீண்டாதேயில்லாததீவினைத்தான் போக்கித் திரும்
பவும்நோய்வாராம லுட்சாடனம்பேதனஞ்செய்து
பாண்டாகும்வியாதிகட்டி மருந்துசெய்வராபின்பூ
பறக்குமடா நோய்களெல்லாம்பற்றிநன்றாய்ப்பாரே.

பாடினதோர் சாஸ்திரந்தான் கோடா கோடி
பண்பாறு வைத்தியத்தி லிரண்டுலட்சம்பாரு-கூடி
னதோர் வாதத்தில்சமதுவாகும்குலாவுமின்றமாந்
திரியமெண்ணு யிரந்தானுமுண்டு - பாடினதோர்
வைத்தியத்தைச்சுருச்கி நன்றாகக்கேளு மறு
நூறுமாயி ரத்தன்னூரும்நன்றாய்த் - தேடின
தோர்கன்மகாண்டம் நன்றாய்ப்பாரு மூன்றும்தீர்

க்கமடாநாற்பதுமன்பது மெண்பதும். (75)

எண்பதிலே சொல்லிவைத்தோந் திறமாய் நீ
பாரு மெந்திரமும் வேறுகளும் பேர்நாளுங்கேட்டு,
பண்பாரு நோயாளர்க்கு மருந்து செய்யவேதான்
பாருநீமுன்வந்த ஜென்மந்தீர்த்துங்கொண்டுபின்பு,
தண்பெருங்கும்பூமியிலே யறியாமூட்டருண்டுசண்டா
ளர்ங்கீயாதே யிந்நூல்கடன்னை, திண்பருடைக்கிற்
றன்கிட்டித்தென்றாற் சூஸ்திரமறுநூறு மெண்ப
துமே யானசித்திபாரே. (76)

சித்திக்கவேணுமென்றால் குருமுடித்துக்கொ
ண்டு செய்துபார்தொழிலே யெல்லாம்தீர்த்தமாகுஞ்
சொன்னோம்,பத்திசெய் பவர்க்கல்லோ ஞானம் வா
ய்க்கப்பார்மகனே நல்லகுருவந்து வாய்க்கும்பாரு,
எத்தியிவர்பாதத்தில் விழுந்துதொழுதங்கே என்
குருவே நாயேனையாண்டு கொள்ளுமென்று, வைத்
திருந்தா லவருன்மீது மனதுமிகமகிழ்ந்துவகை
சொல்லிசாஸ்திரமெலா மீவார்காண்பாரே. (77)

இதுவுமது.

காணப்பா யெண்பதிலுநாற்பதிலுஞ் சொன்
னோங் கருவறியவேணுமென்று லறுநூற்கிறப்பாரு,
வேணப்பாயெண்பதுதான் மூன்றுசொன்னோ முன்
பே, விதவிதமாயன்பதுதா னுலுஞ்சொன்னோங்
கூடப்,பேணப்பாவறுநூதும்நாற்றில்கள்சொன்னோ

ம்பிரித்துப்பார் நூறுறுசொன்னேம் பிறகு தோணப்
பரபெருநூலே யல்லாலில்லை நூல்கள்தொழில் விப
ரமறிவதற்கு வறுநூறேபோதும். (78)

இதுவுமது.

ஆறுநூறிலேதென்றுற் சொல்லக்கேளுமினித்
தானுயிரத்தைந் நூறுங்கன்மகாண்ட முன்னூறும்,
பேர்பெற்ற கடைக்காண் டமறுநூறுதான்பாரு
பேசாமனுனக்குள்ளே யடங்கிக் கொள்ளும், றுமீ
வா யாகிலது கைகூடா மற்போம் மீசுரமாய் தியான
த்தை மறந்திடாதே, நீருமப்பாசெந்தூரம் முப்பத்
தாறும் கிறுத்தினேம் வேணதுண்டு யிதுபோதும்
நூலே. (79)

நூலென்றசித்தாந்தம் வேதாந்தமுதலாய்உண்
மையாய்ப்பாடிவைத்தோ மினிமேலில்லைபாரு, பா
லென்ற தொன்னிலே பிறந்தநெய்யைப்போலபறி
த்துபார் நூலெல்லாம் பலவிதமாய்த் தோணு, மா
லென்ற மரத்திலேறி விழுதோடுமாப்போ லறிந்த
ந்த நூலெல்லா மாராய்ந்து பாரு, காலென்றகண்
ணேங்கிக்கு நுமுனிபானுரைத்த கருத்தறிந்தோர்க்
கெண்பதுவே நாட்சிமுன்னூல் முற்றே. (80)

அகஸ்தியமஹா முனிவரருளிச்செய்த

வைத்தியம் முன்னெண்பது

முற்றிற்று.

உ

கடவுள் துணை.

பதினைந்தாவது

அகஸ்தியமகாமுனிவர்

வைத்தியம் பின்னெண்பது.

காப்பு-நூல்.

முன்னூலெண்பதுவுஞ் சொன்னேன்முதலே காப்பு மூலத்திலேநின்றகணபதியைப்போற்றி, பின்னூலெண்பதுவுஞ்சொல்ல ஆயிகாப்பு பேரானகுரு முருகன்காப்பு, அந்நாளிலீசனுப தேசத்தாலே அகஸ்தியனென்றெனக்குப் பேருமாச்சு, பொன்னுவாதத்திலட்சங்காப்பு பூட்டினேன்பூரணசூஸ்திரத்திற்காணே. (1)

பூரணநூலாயிரத் திருனூருஞ் சொன்னேன் பொருளான வாதத்துக்காதிநூல்தான், காரணமாம் வைத்தியத்திலிரண்டுலட்சங் கைமுறைபாம் பதினாறுங்கண்டுகொள்ளு, ஆரணமாய்பெருநூலைசுருக்கிச் சொன்னேன் ஆயிரத்திருநூறு மிதில்முடிவதாகுந், தாரணியிற் வைத்தியத்துக் காதிநூலுந்தமிழிஞலாயிரம் வெண்பா சாற்றினேனே. (2)

சாற்றினேனறுனூற்றிலிரண்டு காண்டந்தான் சொல்லவரன் சொல்லித்தாமேனுப்பூவி, லேற்றினேன் மற்றனூலிதுகளெல்லா மிதின்கீழே யாகுமல்லா லேற்றமில்லை, மாற்றினேனெண்பதிலே சுருக்கமாய் நான்கு வகைப்பிறியவேணுமென்று லிந்நூற்றெடுநீற் றினங்களுருக்கினங்கள் செந்தூரங்கள் நிலைப்பத ற்குவழிலைவிட்டால் நேற்படாதே (3)

நோகவைத்தியனூலநேகமுண்டு நிலைப்பவதற் கறுநூறு மெண்பதுபோலில்லை, சீரான அறுனூற் றில் முந்நூல்நன்று தெளிவாக வெண்பதிலே பிந் நூல்நன்று, கூரானவிந்தனூல் பின்னூலாகுங் கூறி னேனிதையெடுத்து மறைத்மார்சித்தர், பேரானதன் மத்தைக் குறித்துப்பின்னும் பெரியோர்கள் வெளி விட்டார் பேணிப்பாரே. (4)

பாரப்பாபுத்திரனே மச்சகேந்தி யாடுகிறே னெண்பதிலே சுளுவையெல்லாம், நேரப்பாநோய் போக கன்ம காண்டம் நிறைப்படிக்கி யார்முடிப்பா ருலகத் தோர்கள், சீரப்பா மனிதரெல்லா மிராஜா வோசொல் திரவியவானு யிரத்தி லொருவனுண்டு, ஊரப்பா யெளியோருக்கிந்நூல்வேணுமுயிர் கொடு க்குமிந்நூலைவுரைசெய்வேனே. (5)

கன்மநிவர்த்தி.

செய்வதென்னபஞ்சபாதகத்தினுலேதீராகன்ம
வினை சேடத்திற்கானு, முய்வதற்குமருந்துடனே
சாந்திகொண்டு வுரைக்கிறேன் கடத்தினிலே ஓடும்
நீரை, மேய்வதென்ன யெடுத்துவந்து சுத்தமான
வீடதிலே தெர்ப்பையிட்டு வைத்துக்கொண்டு,
கொய்வதென்ன வென்றாலுஞ் சங்கும்பாசிக்கோர்
த்து நீர்க்குடத்தினுட வாயிற்சுத்தே. (6)

சுத்தியேபசுமஞ்சளரைத்துவப்பி துளிரானமாங்
குழையுமேலேவைத்து, பத்தியேதூபமொடுதீபங்
காட்டி பகலவனுமுதலேழுளுமங்கே, மத்தியானந்
தனிலேகன்மரோகி மன்னவனை முன்னாகவைத்து
க்கொண்டு, புத்தியாங்குடசலத்தில் முக்கோண
மிட்டு போதிப்பாய்க் கோணத்திற் சிகரம்வைத்
தோதே. (7)

ஓதுவாய்கூவிளத்தின்பத்திரம்நூற்றெட்டு ஓங்
காரமுச்சரித்துக் குடநீர்க்குள்ளே, நீதியால்முடிந்த
பின்பு பாத்திரத்தினுலே நீரெடுத்தும்புரோட்சியா
ய்க் குடஜலத்தை, பேதியாயொருமனதாய் சிரங்

கைமூன்று பிணியாளிக்கப்பிரமைபோகும். நேத்தி யாருங்கண்முத லேழுநாளுந் தினமிந்தப்படியெடுத் துச் செய்யநன்றே. (8)

நன்றான நாலேழுஞ்செய்தாயானால் நாடாது கன்மவினை நாட்டிலுந்தா, னென்றான மூலமிது வெளிவிடாதே ஓமந்தெற்பனஞ்செபங்க ளிதற்கீடல்ல, நன்றாகக்கன்மத்தை நிவர்த்திசெய்துநலமான வமிழ்தத்தை தானேகொள்ளு, குன்றாத மேகமது யிருபத் தொன்றுங் குடிபோக மருந்தொன்று கூறுவேனே. (9)

சொர்ண அபிரேகச் செந்தூரம்.

கூறுவேன்அபிரேகச் செந்தூரமைந்து நொடி தானபவளபற்பமிடையேகூட்டி, நீருமேபரிரேக்கு அபிரேகத்திற்பாதி நிசமுள்ள ரசபதங்கம்பவளம் நேராய்ச், சீருமேஅயக்காந்தச் செந்தூரந்தான் சிறப்பாக அபிரேகந் தனக்குநேராய், தாருமேகரு வங்கம்ரேக்கிற்பாதி, சாதகமாய் குமரிப்பால்விட்டு ஆட்டே. (10)

ஆட்டியே வில்லைதட்டி புடத்திற்போடு வப் பனே வட்டிருக்குபோலாமென்னே, நீட்டியே வில் லைக்குப் பாதிகெந்திநேராக கெந்திரக்கிப்பாதிலிங் கம், மட்டியேகல்வத்திற் குமரிச்சாறால் மாளும

ட்டுங் தானரைத்துவில்லைதட்டி, வாட்டியேரவிதனி லேவுலர்ந்தபின்பு வாட்டோட்டிற் சீலைசெய்து புடத்தைப்போடே. (11)

புடம்போட்டயெழுதிரம் சிவந்தநீறும் பொல்லாதமேகமெல்லாங் கடலோடிப்போக், திடமான வர்ணமது குறைந்துநின்றாற் செயலிங்க மறைக்காஞ்சி சேர்த்துப்போடு, விஷம்போல்வந்ததொரு மேகந்தீரும், விட்டோடிப்போகுமப்பா அனுபானங்கள், உடலறிந்துயமுர்தசஞ்சீவிலேகிய முண்ணவே அனுபான முறைத்திட்டோமே. (12)

தாம்பிரபற்பம்.

உரைத்தசொர்ண அபிரேக மென்றும் பேருவொடுங்காதசூலைகுன்ம வாய்வுக்கெல்லாங், கரைத்திட்டதாம் பரத்தை சுத்திசெய்துகனமானகுங்கயிலிட்டு உருக்கும்போதும், இரைக்கிறேன் தாளகமுமண்டத்தோடுனுமிச்சம்பழச்சாரவிட் டரைத்துவுண்டை, குரைக்கிறேன்குன்றுமணி போனுருட்டி குறையாமல்லாருபலந்தான் மூன்றுபலத்திற்றுக்கே. (13)

தாக்கவே ஒவ்வொன்றாய்க் கொடுக்கவாங்கி தாம்பிறம்வெங்கலம்போற் றகர்ந்துகாணும், நீக்கவேபொடியாக்கி யுணக்கும்போது நீட்டிவாய் வீர

மிரு களஞ்சிநீறு தூக்கியேசேர்த்தரைப்பா யெருக் கம்பாலாற்றாடியங்கமூன்றுநாட் கழலில்வாட்டிபூக் கவேவில்லைதட்டி யுலர்ந்தபின்பு புடம்போடுநூறெ ருவிற்பொருமிநீறும். (14)

நீரானதாம்பிரத்தை கல்வத்திட்டு நேரிழையா ள்முலைப்பாலாலரைப்பாய்சாமங். சூரீனரசங்கழஞ் சிகூட்டியாட்டி குக்குடத்திற்புடம்போட கொடிய பாபந், தீராதநோயுண்டோ குன்மமெட்டும் சேர்ந் தபலரோகமெல்லாந் தீர்ந்துபோகும், காரானகன் ச்சார் பிஞ்சுவாழைக்கனியிடபத்தியம்பாற் களஞ்சி யாமே. (15)

அரையாப்புக்கட்டு மருந்து.

ஆகுமேமுளகோடு வுப்புசுரு யாமனக்கெண் ணெயொடு நெய்யுமாகும், போகுமேயிம்மருந்துமு ப்பதாறிற் புகட்டினேனிதுபோலே சுளுகிராது, வேகுமே அரையாப்பு தீரவென்றால்வெள்ளைதனங் காசிடைதரன்மெழுகிலூட்டி, எகுமேவில்லை தட்டி வெதுப்பிக்கட்ட யிருந்தயிடந் தெரியாம லேகும் பாரே. (16)

முப்புச்சுன்னம்.

பாரப்பாமுன்னூலா லெண்பதுக்குட்பாடினே ன்குருமுடிக்கும்பக்குவத்தை-சிறப்பாதிறந்துதான்

சொல்லவில்லைமூலப்திறந்தப்பா பாடினேன்பூநீர்வி
த்தை. கூரப்பாவதினாலே குற்றமென்றுகொட்டி
னேனிந்நூல்பின் னெண்பதுக்குள், ஆரப்பாகண்டு
செய்வான்யோகியானலறிந்துகொண்டுவழலையெடுத்
தாடுவானே (17)

ஆடுவான் வழலைத்தொட்டேவாதியானலவைத
விட்டுமூதேவி யலைவானப்போ, வோடுவான்பூமியி
லே முலைத்தபூண்டுவொவ்வொன்றாய்ப்பார்த்துமனமு
ருகி மாய்வான், கூடுவான் கடைசியிலே பிச்சைவா
ங்கி குடிப்பதல்லா னூல்களுக்குக் குற்றஞ்சொல்
வான், சோடுதானெடுத்தவினை யடிக்கவென்றாற் றெ
டுகுறிபோற்றொட்டேறுங் கோட்டைக்கல்லே. (18)

கல்லென்றால்வெள்ளைக்கல்காதக்கல்லாங்கருங்
கல்லுஞ்செங் கல்லுஞ்சுக்கான்கல்லு, சொல்லென்ற
யானையாம் வழலைக்கல்லுஞ், சோழனென்றுமிரவி
யென்றுஞ் சொன்னேன்சொன்னேன், புல்லனேபா
ராது வாய்த்தக்கல்லும் பூரக்கல்வீரக்கல் லிரண்
டாய்நிற்கும்,வில்லென்றபூரக்கற் சத்தியாச்சு வீரக்
கல்லுப்பாச்சு ஈசஞ்சே. (19)

ஆச்சப்பாசத்திவிட்ட லாகாதுப்பு யப்பென்ற
நீராலேசுத்திபாச்சு, பேச்சப்பாயிருநூற்றிற்சொன்
னேமானே பிண்டக்கல்வித்தைசெய்ய குருத்தான்வே

னும், மூச்சப்பா பெருநூலாயிரமும்வேணு முறை
தெரியுமில்லாட்டால் வழலைவித்தை, நாச்சப்பாயின்
னூலில்வெளியாய்ச் சொல்வேன் காமென்ன மீன
வேஷத்தைப்பாரே. (20)

பாரப்பாயிந்துவிலே விளையும்பூவே, பகற்கால
மிரவிபட்டு சுண்ணமாகு, மூரப்பா அப்பூவிற் குறு
ணிவாரி வுத்தமனைஜலத்தைவிட்டு தெளிவுவாங்கி,
நீரப்பாகாப்ச்சியபின் மறுதிரந்தா நிசமானசிறுநீர்
விட் டிறுத்துக்கொண்டு, காரப்பா காய்ச்சியேதே
சிநீரிற்கடந்தபின்பு குண்டநீர் தெளிவிற்காச்சே. ()

காய்ச்சியபின்பிரமநற் சுண்ணம்பண்ணி கமரி
யுப்பு சுண்ணமுடன் மூன்றும்நேராய்த், தாட்சியே
வாராமற் கரைத்துவொன்றாய் தணலிலிட்டு குள
மானபருவந்தன்னிற்,பாச்சிடுவாம்பாரையுப்புசீனங்
காராம் பாஷாணவீரமொடு சாரங்காரங், கூச்ச
மில்லை துருசோடு பொடித்துக்கொண்டு கொட்டு
வாயிளகிநிற்குங் குளம்பிற்றானே. (22)

குளம்பான மருந்தையெல்லாங் காற்றோட்டி
லிட்டுகொடுரவியிற்றிங்களொன்று குணமாயனுபவி
த்து, களம்பாழ சாராயம்படி நாலுக்குட் டான்

விட்டுலக்கி வைப்பாய் ரவியிற்குள்ளே, விளம்பா
மற்கலவு கொண்டு கடைந்துநின்ற வெயில்முகத்திற்
பாரையிலே விசுறுவாயே. (23)

இதுவுமது.

கூறுவேன் அபிரேக செந்தூரமைந்தா கொடி
நாணபவளபற்ப மிடைபேகூட்டி, நீருமேபரிரேக்கு
அபிரேகத்திற்குபாதிநிசமுள்ள ரசபதங்கம்பவ்ளம்
நேராய்ச், சீறுமே அயக்காந்தச் செந்தூரந்தான்
சிறப்பாக அபிரேகந்தனக்குநேராய்த், தாருமேகரு
வங்கம் ரேக்கிற்பாதி சாதகமாய்குமரிப்பால் விட்டு
ஆட்டே. (24)

ஆட்டியே வில்லைதட்டி புடத்திற்போடு வப்
பனே வட்டிருக்குபோலாமென்னே, நீட்டியேவில்
லைக்குப்பாலை கெந்தி நேராககெந்திரங்கிபாதிலிங்கம்,
மாட்டியே கல்வத்திற் குமரிச்சாற்றில் மாளுமட்டுந்
தானரைத்து வில்லைதட்டி, வாட்டியே ரவிதனிலே
வுலர்ந்தபின்பு வடவோட்டிற் சீலைசெய்துபுடத்
தைப்போடே. (25)

புடம்போட யெழுதிரம் வந்துநீறும் பொல்
லாத தேகமெல்லாங் கடலோடிப்போம், திடமான

வர்ணமது குறைந்துநின்றாற் செயலிங்கமதுரைக்கள
ஞ்சி சேற்றுப்போடு, விடம்போல வந்ததொரு மே
கந்தீரும் விட்டோடிப் போகுமப்பா அனுபானங்
கேள், உடலறிந்து முயர்ந்தசஞ்சீவி லேகியமுண்
ணவே அனுபான முறைத்திட்டோமே. (26)

உரைத்தசொர்ன அபிஷேக மென்றும்பேரு
ஒடுங்காத சூலைகுன்ம வாய்வுங்கெல்லாங் - கரைத்
திட்ட தாம்பரத்தை சுத்திசெய்து கனமானகுகை
யிலிட்டுங் குமுறும்போது - இறைக்கிறேன் தாள
கமுமண்டத் தோடு எலுமிச்சம்பழச்சார்விட்டரை
த்துவுண்டை - குறைக்கிறேன்குன்றிமணிபோலுரு
ட்டி குறையாமலொருபலந்தான் மூன்று பலத்திற்
ருக்கே. (27)

தாக்கவே ஒவ்வொன்றுக் கொடுக்க வாங்கி
தாம்பூலம் வெங்கலம் போற்றகர்ந்துகாணும் நீக்
கவேபொடிக்கி யரைக்கும்போது நீட்டுவாய் வீர
மிருகளஞ்சிநீறு-தூக்கியே சேர்ந்தரைப்பா யெருக்
கம்பாலாற் றிடியடக்கமூன்று நாட்சுழலவாட்டி -
பூக்கவேவில்லைதட்டி யுலர்ந்தபின்பு புடம்போடு
னூறேருவிற் பொருமிக்கும் (28)

நீரான தாம்பிரத்தை கல்வத்திலிட்டுநேரிழை
யாள்முலைப்பாலி லரைப்பாய்சாமங்-கூறுனசங்கழ

ஞ்சி கூட்டியாட்டி குக்கிடத்திற் புடம்போட்டேகொ டியபற்பங் - தீராதநோயுண்டோ குன்மமெட்டுஞ் சேர்ந்தபலரோகமெல்லாந் தீர்ந்துபோகும் - கூரா னகன்னச்சாற் பிஞ்சுவாழைக் கனியிலிடவத்தியம் பாற்கஞ்சியாமே. (29)

ஆகுமே முள்ளங்கோடு வுப்புசாரயாமணக் கெண் ணையொடு நெய்யுமாகும்-போகுமேயிம்மருந்துமூப் பத்தாரிற் புகட்டினே னிதுபோல சூளுஷிராது- வேகுமேயரை யாப்புதீரவென்றால் வெள்ளைதனங் காசிடை தான் மெழுதிலூட்டி - யேகுமேவில்லை தட்டி வெதுவெதுப்பிற் கட்டி இருந்தயிடந்தெரி யாமலேகும் பாரே. (30)

வேறு.

விசிறியேபூப்போலபொங்கி நிற்கும் விளைந்த வுப்பை பட்சமது மேலேசென்று - சேறவேயப்பூ வில் பலந்தான்வாங்கி அந்திடைக்கினோர்பாதிபூரம் வீர-முசறவே குருவண்டு களஞ்சிசேர்த்து வுத்த மனை கல்வத்திலிட்டுக்கொண்டு - பிசரவே அறு வகைநீர் தன்னாலாட்டி பிடித்திடுவாய் வில்லையது பெறுமைதானே. (31)

பெருமையென்ற சட்டியிலே களஞ்சிச் சுண் ணம் போராகபாதியிட்டு வில்லைவைத்து அருமை யென்றதின்மேலே சுண்ணங்கொட்டிஅமுக்கியே மேல்சட்டி கவிழ்த்துமூடி, உருமையென்றசீலைமண் ணேழுஞ்செய்து உத்தமனேவெண்சாமம் தீயை மூட்டி-வருமையில்லா தீயைநீ மூட்டும்போதுவயிர வற்கு மாயிக்கும் வணக்கஞ்செய்யே. (32)

வணக்கஞ்செய்தாரவிட் டெடுத்துப்பாரு மல் லிகைப் பூப்போலிருக்கும் வழலைச்சுண்ணங்-குண க்கமில்லா யிச்சுண்ணந் துருசுங்கப்பி கொடுரவியிற் போட்டிதுவே சுண்ணமாகு-மணக்கவே வாயைபட் டாற் சூதராசன் திமபங்கிக் கட்டுமடாவாதவேனு க்ஷணப்பொழுதிலுண்டுங் கோசபீசஞ் செயலறிந்த வாதிமகன் வயித்தியனுமே. (33)

வைத்தியம் செய்யும் ஆதரவும்.

வைத்தியனே பானுக்கால் முப்பூவேனுமறந்து விட்டு செய்வதனுர் கிருபையென்ன - சத்தியமா முபசாரவார்த்தை சொன்னுற்றமதமக்குவந்தநோய் தானேபோமே - பத்தினிமேல நவலோக பாஷாணங்

கனாற்கண்டு பூதழையாலே பற்பஞ்செய்வீர்-பயித்தியமோவுங்களுக்குநோய்கள்போக பண்டிதரேகண்டிதமாய் பார்த்திடீரே. (34)

பாராமல்செய்வதிலேதோஷந்தோணும் பழய புண்ணிவைத்தியனுகுமென்றே-கோறும்விருக்குதோ சாஸ்திரங்கடோறுங் குணமுள்ளராசிபென்றுற் பலிக்கும்நூல்கள்-தேறுமற்சொற்கேட்டுப் பரிகாரத்தைச் செய்வதிலே பழிபாவஞ் சிக்குஞ்சிக்கும், ஆறுனவிலகத்தி லுயிரையெல்லாஞ் கொல்லுகற்கு கோதலை யெடுத்தாய் சுற்றனுமே. (35)

இரசப்பதங்கம்.

சுற்றனும்நோய்தனக்குரசபதங்கம் சுருக்கவேபுலத்தியனே தேர்ந்துகேளு - பார்த்துநீதேரண்டிரண்டு சமனுய்வாங்கி பருந்தோண்டிக்கறைவாசிபுப்பையிட்டு பாற்றுனகெந்தியொடு பற்பாடகமுமாஞ்சியொடு வெள்ளைப் பாஷாணம்நாலு-நிற்றுனவகைக்கியரைக் களஞ்சிவீதம் நீ யரைப்பாய் வெற்றிலைச்சார் விட்டு ஆட்டே. (36)

ஆட்டியேகல்வத்தி லெடுத்துக்கொண்டு யதையெடுத்து யகல்போல் பிடித்துலர்த்தி-நாட்டவேரெண்டுபல ரசத்தைவிட்டு கற்பாண்ட வ்ப்பின்மேல்கடு

வேவைத்து - மீட்டிபேவுப்புமேல் மறைத்துத்தூவி மேல்சட்டி கவிழ்த்துயிடைசீலேசெய்து தீட்டியேவ டுப்பில்வைத்துயெட்டுசாமந் தீயெரித்துரவியிட்டுத் திறந்துபாரே. (37)

பாரேநீமேல்தோண்டி பதங்கத்துள்ளேபதங் கழுதுபற்றிநிற்கும்பதனமாக - ஆர்விட்டுபன்றியது மயிரிஞல் வாங்கி ,யப்பனே பீங்கானி லடைத்துக் கொண்டுசாரவிட்ட பணவெல்லம் நல்லவெல்லஞ் சர்க்கரைவாழைப்பழத்தி லுண்பீராகி-லூரைவிட்டு வோடிப்போம் நாளேழுக்கு ளுண்டான பரங்கிமு தல் சூலேபோமே. (38)

சூலேபோம்வாயிலது கடித்தாற் றுடியான கருவேலம் பட்டைதண்ணீர்காலேயிலும்மாலேயிலும். வாயிலூற்றி காரவேகொப்பளிக்கவீக்கந்திருமூலமு திற்கடுப்புறாத்த மிருந்துதாஞல் மூட்டுவாய்பாற் கஞ்சிரியிளேஞ்சூட்டான ,- பாவகனே மாதருடனை வேகத்தைபுாராதே மூன்றுதினங்கள் பத்தியமாய்ப் பாரே. (39)

அரிதாபுற்பம்.

பத்தியமாமரிதாரபுற்புஞ்சொல்வேன்பருங்கட் டிபாகவொரு பலமாய் வாங்கி - பத்தியமாஞ் சுண்

ணும்புக்கல்லிற்சுத்தி தாழ்வில்லா யீரைந்துதாமே
செய்து, யுத்தியாய்வெடிப்புச்சுண்ணம் வீரமுருவா
பூநீறுசீனகாரம், வெற்றியாய்வெள்ளையொடு யெரு
க்கம்பாலால் மேலான கட்டிக்கிங் கவசஞ்செய்யே.

கவசமிட்டசட்டிதனைக் காயவைத்துக் கனபூ
வாசம் பட்டையுட்சாம்பற்குள்ளே, நிமிஷமிட்டுச்
சீலைமண் ணேழுஞ்செய்து நிலைவரமாயடுப் பேத்தி
நினைவாய்முத்தி, தூபமிட்டுநாற்சாம மெரிக்கநீறும்
சிவசிவா அரியினுடதேவிநூதந் துவசங்கட்டவேணு
மப்பாமூலோகத்துள்ளே சுயரோகஞ்சுரமாதந்தான்
காணேமே. (41)

காணவேயரிதான பற்பந்தன்னை கனமானதிரி
கடுகுதேனிலுண்டால், நாலுமேசுரமீளைங்கிரந்திகு
ஷ்டம் நலமிலாப்பிணிசங்கள் விஷநீரெல்லாங் கோ
ணுமேபுளையிலையும் புளியுந்தள்ளு கொண்டபின்
புதலைமுழுகிக்கூட்டியுண்ணே, உண்ணவேசுரங்களு
க்குமாரனுக்கு மூதண்டசுரக்கோடாலி வுரைக்கின்
றேன்கேள். (42)

சுரகோடாலி.

விண்ணிலேபோனவுயிர்மீளும்மீளும் வெள்ளை
யென்றருகுதமென்று சௌரியென்று, தண்ணவே

மிளகுடனேசேர்த்தரைத்து சாரமென்றமத்தஞ்சார்க்கொம்பின்பாக லெண்ணவேறுற்சாம மறைத்து நன்று யுலர்ந்திடக்காயவைத் தெடுத்துக்கொண்டு, நண்ணவேமோர்காடி யிளநீர்தன்னி லாட்டிஞலொன்றிற் சுரம்நாடாதே. (43)

மாத்திரைகளின் பெயர்.

நாடாதுமாத்திரையின் பேரேதென்று விரத்தினசபாபதிசிந்தாணிசஞ்சீவி, வாடாதபகீரதியாம்அக்கினிகுமாரன்வாதராட்சதன்காமகேசரிஆனந்தன், வடானதிவையெல்லாம் அறுனூற்றுக்கு ளுரைத்திட்டேனின்னம்வெகுவுசிதமெல்லாம், பாடாமலிருக்கவில்லை நூல்கடோறும்பார்த்தறிந்தாற்பண்டிதமும் பலிக்குந்தானே. (44)

வைத்தியர் அறியவேண்டியவிபரம்.

பலிப்பதற்கு வியாதியுள்ளோர் திரேகக்கூறும் பருத்தவுடல்மெலிந்தவுடனேயின்வாசி, சலிப்பில்லாபலிப்பின்கூறும் சலத்தின்வாசி சாத்தியமுஞ்

சாத்தியமுந் தத்துவவாசி, வலிப்பில்லாதநித்திரை யின்வாசி மங்கையர்களாசையின்மேலேமயக்கவாசி, பலிப்பில்லாகன்மதன்மநாட்டங்கூறும் பார்த்தறிந்த பிறகுபார் மருந்தின்வாரே. (45)

ஆரப்பாநாலிலட்சணமும்பாரு ஆள்பாருநாள் பாருகுணமும்பாரு, நோய்பாருதேசபேதங்கள்பாரு நிலைபாருகிரகவுச்சம் நீசப்பாரு, பேர்பாருயிவனை நீ பிறகுபாரு போதிலேகீர்த்தியின் றன்மம்பாரு, வேர் பாருதழைபாரு மிஞ்சினுக்கால் மெள்ளமெள்ளபுற் பஞ்செந்தூரம் பாரே. (46)

பாரப்பாவுலகத்திற் பெரியோருண்டு பகைக் காரர்மெத்தவுண்டு பாஷாண்டியுண்டு, தாரப்பாதா ரங்கள் கண்டறிந்துசெய்ய தன்மம்வருமதினாலே கீர்த்தியுண்டு, ஆரப்பாயாக்கடவுஞ் செய்கின்றானுங் கொடுக்கிறமருந்துகளிற் குற்றம்வேண்டாஞ், சீரப் பாகிருபைவைத்து மருந்துயீந்தாற் செய்தகன்மம் வாரா சேருந்தானே. (47)

தானென்றநோயாலே யெடுத்ததிரேகந் தன்னி லவர்மாருந்தவு முயர்தானைச்சு, பூனென்றசிலேத்மன

மும்வாதபித்த பிடரிவுமியாயிரங்கிகரத்திற்கிற்கும், னென்றநாடியது ஒன்றேவொன்று ஒன்றுறேமூ ன்றுகி அனேகமாச்சு, நானென்றவாதமதுதொந்த மாச்சு நண்றுனநாடியெல்லாந் தெளியநன்றே. (48)

தெளிந்துபார்நாடியுதா ரணையிர்போக்கு செ ப்பரிபேநாய்போக்கும் சடத்தின்போக்கும், மொழி ந்துபதிறைபிரத்தில் சொன்னேன்சொன்னேன் மூன் றுவிதகன்மகாண்டங்கள்சொன்னேன்,பொழிந்திட வேமணிநாலாயிரவெண்பாவில் போக்கென்றுந் தப் பாதுபூராயங்கேள்,தெளிந்துகொள்ளயின்னமொரு வெண்பதுண்டு சிவசிவாவாதநூல்தெளிவுதானே. ()

தானென்றவெண்பதில் வழலைமார்க்கம் சாதக மாய்ச்சவுகாரத் தெண்ணெய்வாங்க, வேனென்ன சருக்குருவும்வெளியாய்ச்சொன்னேன் வெட்டவெ ளியாகுமந்தனூலைப்பார்த்தால்,கோனென்றரிஷிதே வர்முனிவர்சித்தர் கூடியேபொதிகையிலே வந்திருக் கும்போது, ஏனென்றசாஸ்திரங்களெல்லாம்பார்த் துயெண்பதையுமறைத்துவிட்டாரெனைக்காணமல்.

காணாமல் போகாமல் வழலைச்சுண்ணம்கரு
வனிபாயிரத்திரு னூறும்பாரு-தோணாமல்சட்டை
முனிசொன்னமார்க்கம் சுத்துகிறோம் பலவகையுந்
தெரியச் சொன்னோம் - பூணாமல்நந்தீசர் வெளி
பாய்ச்சொன்னார் புதைத்தாரேமூலவர்கப் பிள்ளை.
யெல்லாம்-வீணாகச் சொல்லவில்லை மச்சகேந்திரன்
வெடியுப்பு சேர்க்கும்வகை விளம்பினாரே (51)

சயரோகம் வருதல்.

விளம்பினார் சயரோகம் வருதல்கேளு விசை
யான தலத்தில் சூடுகொண்டு - தளம்பியேகபாலத்
தில்மூடிசாடி தாது வெல்லாங்கலந்து ரெத்தம்
வற்றி-உளம்பியேநீரெறிந்து சுரமுந்தோன்றிஉளச்
சலாடிபிணிசமும் நாக்குருசியுற்று- கிளம்பியே
யெட்டுவகைசயங்களாகி கீழாறுகொண்டு விடும்
இளப்புத்தானே. (52)

சயகுலாந்தசெந்தூரம்

இளப்பானரோகமதுதீரவென்றுலியம்புவேன்.
சயகுலாந்த செந்தூரந்தான் - பிளப்பானஆயிரத்

தைன்னூறுசொன்னேன் பேச்செல்லா விந்தமுறை
சயனிப்பாரு உள்ளப்பானமால்தேவிபலம் தொன்று
உத்தமனே பூசினிக்காய் நீரிற்காய்ச்சி - சிலேப்பான
தூளாந்திர மாகத்தூக்கி செங்கிளுவை சாற்றிலே
சுத்திசெய்யே. (53)

செய்திடவே அரிதாரம்சமனுப்பூரம் சிலே
கூட்டியெருக்கம்பால் தன்னாலாட்டி-கொய்திடவே
குகையிலிட்டு புடத்தைப்போட குலமெல்லாந்
தான் புகைந்து சாம்பலாகும் – செய்திடவேஅந்தி
டைக்கி பவளம்நாரியிவை சேர்த்து முன்போல
புடத்தைப்போடு-நைந்திடவே வெந்துபோம் அவ்
விடைக்கிலிங்கம் நாலிலொன்று தங்கமறைநெந்தி
காலே. (54)

கால்கூட்டிகாந்தமறை பலமுஞ்சேர்த்து -கன
மானகுமரிச்சீர் முருக்கம்பூச்சார் - கால்சேர்த்து
புடம்போடு செந்தூரிக்குனகமாஞ்செந்தூரம்புட
மைந்தானால்-வால்சேர்த்துகுழாவிலே யடைத்துக்
கொண்டு வாகனதிரிகடுகுதேனிலுண்டு - பால்சேர்
த்துபத்தியங்கொள் கருத்தாட்டின்பால்பத்துநாள்
மருந்துண்ணப் பலிக்கும் நன்றே. (55)

இருமல் க்ஷயத்துக்குக் கியாழம்.

நன்றானபாலிலே சிறுநாஞ்சோரி நலமானவேர் தட்டிபோட்டுக்காய்ச்சி-குன்றாமல் இராத்திரிக்குக் கொள்ளச்சொல்லு குணமாகுமிருமல்முதல் சுரங்கள்யாவுஞ் - சென்றாகாமோறாகா மீனுமாகாசெட குறிப்பு பெலன்பார்த்துசேர்த்துவுண்ணு - வெண்றுநதாமரையின் பனிபருப்பை வெந்நீரில்கொண்டிடவே விக்கல் போமே. (56)

விக்கலுக்கு.

விக்கல்போம் யின்னமொரு விவரங்கேளு விசையான மூலத்தில் கனல்தான்மீறி - வெங்கையாய்ச் சூடேறி மேகநீராய் மேற்கொண்டு சிரசுவரைகண்ணில் தானே - சிங்கவே நீர்கலந்து வாதபித்தஞ் சிலேற்பனநாசங்களினு லொளியோமங்கும் - பங்கவேநாயவெறிகுத்துமாகும் பார்வையிலேதொண்ணூற்றுறு வியாதிபாரே. (57)

பாரப்பா நேத்திரநோய் தொண்ணூற்றுறும் வருகின்ற குணங்குறிகள் தீட்சையெல்லாம்-நேரப்பா நேத்திரநூல் அன்னூற்றுக்கள் நிலவரமாச்

சொன்னே னதில்நோய்கள்-ஆரப்பாமாத்திரைகள் நசியமெத்த அவிழ்தங்கள் மைக்குளம்பு அபான சுத்தி-காரப்பாநரம்பரிந்து சுடுதல் கண்ணில்நருவி கொண்டுகுத்துகிற கைசித்திரங்காணே. (58)

சித்திரமாமுபநயனம் வைத்துக்கட்டல்சிறப் பான ஆவியுற வடைகள்பூசு-பத்திரமாயப்பத்தியங் கள்கருமசாந்தி பார்ப்பதற்கசாத்தியமடா சாத்தி யங்கள்-இத்தனையுஞ்சொல்லிவைத்தே னந்நூற்று க்கு ளிதையறிந்த வைத்தியனேமீசனுக்கும் - பத்தி யுள்ள புலத்தியனே பச்சையான பூரமென்றகுளம் புதனைபுகலுவேனே (59)

பூரக்குளம்பு.

ஓமென்றவாலுளுவை குங்குமப்பூ உத்தமனே கிராம்பொன்று பூரமொன்று-ஆமென்ற சந்தனஞ் செண்பகப்பூ ம்ப்பனேகோரோசனையும் லவுங்கப் பத்திரி - நாளென்றவெள்ளைச்சா ரணையின்வேரும் நலமாகசரியிடையாய்சேர்த்துக்கொண்டு-ஏமென்ற வெள்ளிபற்பம் நாலுஞ்சேர்த்து விதமானகல்வத்தி லேத்தியிட்டே. (60)

ஆட்டுவாய் நால்சாமம் தேனுமிட்டு அப்பனே வளித்தவுடன் பரணிசேர்த்து, தீட்டுவாய்வெந்தை பம்போல் கண்ணிற்பாதி தீராதகன்மயக்கங்காசம் போகும், நாட்டுவாம் தலையிடியும்தீரும்நண்டுக்கால் பெருத்தகண்ணும் கற்கண்ணுகும், கூட்டமாய்சிரு சந்தனதி மூழ்குங் கூத்தியார்க்கிடுமருந்து கூறு வேனே. (61)

கூறுவேன்விந்ததுவுங்களஞ்சிவாகி கோவையு டபழத்துவிரை களஞ்சிசேர்த்து, தேறவே பேய்க் கருப்பஞ் சாத்தாலாட்டி சிறுவணியா யுருட்டிய தைவுலரவைத்து - மாறவே வெற்றிலைப்பாக் கருந் தும்போதுமணியென்று தெரியாமல் மங்கைக்கீய் ந்தால், சேரவேவுனைப்பிரியமாட்டாள்கன்னி தேக மது தெளிவதற்குதேங்காய்ப்பாலே. (62)

பல்வலிக்கியாழம்.

பாலென்றல் ப்ச்சைப்பால் குடிக்கத்தீரும் பல்வலிக்கு மருந்தொன்றுபகரக்கேளு, கோவென்ற நீர்முள்ளிவிரையைவாங்கி கொட்டுவாய் பலம்பத்து பாண்டத் துள்ளே, சீலென்றவசப்பு அரைப்பலமும்

போட்டு தீயெரித்துப்பதங்கு நீரெட்டொன்றாக்கி-
மேலென்ற அந்திசந்தி கொப்பளிக்க வீக்கமொடு
பல்வலியும் விட்டுபோமே. (63)

ஒருதலைவலிக்கு நசியம்.

விட்டுதடா ஒருதலைநோய்மண்டைக்குத்து வி
ஷசயானதலைவலிக்கு நசியங்கேளு - தட்டுபோல்சுக்
குழிருபலமேநாழி சலத்திலிட்டு நாழியாய்குறுக்க
க்காய்ச்சி - தட்டிடப்போம் தேங்காய்நெய் பரைக்
கால்விட்டு தாழ்வில்லா குங்குமப்பூவிறகன்போடு-
எட்டிப்போம் நெய்வடித்து, நசியமிட்டு இருந்தவி
டமதனைவிட்டு யேகும்பாரே. (64)

மேகனுக்கு பவளபற்பம்.

ஏகுமேமேகநீரிருபதுக்கு யிதமான பவளபற்
பமொன்றுசொல்வேன்-வாகுமேமுயலெலும்பு சுட்
டச்சாம்பல் மக்களே பலமொன்று குமரிப்பாலால்
பாகுபெற வரைத்துருட்டிக் குகையாய்ப்பண்ணி
பவளமதுவொருபலமுங் கிறும்புமாஞ்சி - வேகுமே
கால்களஞ்சிவீரஞ்சேர்த்து விசையான முயவிரத்த
ம்விட்டு ஆட்டே. (65)

ஆட்டியே வில்லைதட்டிக் காயவைத்து அப்ப
னோதுகையில்வைத்து சீலைசெய்து - நாட்டியேவை
ப்ப தொரு புடத்தைப்போடு நலமான பவளமது
பற்பமாகும் - கூட்டியேவமிர்த சக்கரையிற் கொள்
ள கொடிதான மேகநீர் குடியோடிப்போம்-மேட்டி
லேவிரைந்தவிரைப்போலே யாச்சுமிலை சரங்குநூல்
கிடைத்தும் வீணும்பாரே. (66)

வீணாகப்போகாமல்நூலைப்பாரு •வேண்டியே
தவசிருந்து பெற்றபிள்ளை - வாணுமேலே மயக்கம்
வந்தபிரளி நோய்க்கு மக்களே மருந்தொன்றுவ
கையாய்க்கேளு பாணை அவுரியின்வேர்தேத்தாள்
ரெண்டு பலத்துடனே பிங்கனுடகொழுந்துகால்
தான் - காணுமற்பொடியாக அறிந்துகொண்டு
கலையமிட்டு யேரண்டத் தெண்ணெய்வாரே. (67)

ஏரண்டத் தெண்ணெயரைப் படியும்விட்டு
பென்மகனே ரவிமுகத்தில் வெட்டுநாள்வை - கூர
ண்டதெண்ணெய்தனை வெதுப்பிக்கொண்டு குழ
ந்தைகட்கணைபிரளி சோகைமாந்தம்-சாரென்றயெ
ண்ணெயது கரண்டிவீதந் தப்பாமற்கொண்டிடவே

சொல்லக்கேளு காருண்டமேகசலம் பெருங்காற்று
லே காணுமலோடுகின்ற படிபோலாமே. (68)

அருக்கன்வேர் கிருதம்.

போமப்பா அருக்கன்வேர் கிருதநூவில்புகல
வில்லையின்னூலிற் புகழ்ந்துசொல்வேன்-நாமப்பா
சொல்லுகிறேம் அருகின்மூலம் நன்றாகவொருது
லாம் நறுக்கிக்கொண்டு வாகப்பாயிடித்ததனை பா
ண்டத்திலிட்டு வளமாக நூருபடிசலந்தான்விட்டு
ஓமப்பா லுபடியாகக்காய்ச்சி உத்தமனே வடிகட்டி
யிறுத்துக்கொண்டு - தாமப்பா ஆவினெய்நாழிவி
ட்டு தடையறவேமதுரமரை பலந்தானுமே. (69)

பலமொன்றுதாமரைசெங் கழுநீர்மூலம்பாச்சி
மாயிருகளஞ்சிமேபோலாட்டி - பிலமென்னமாத
ளையின்பழச்சார்நாழி பிரளாமற் படிகலக்கி நெய்யி
ல்விட்டு-சலமெல்லாம் வற்றுமட்டும் கமலம்போல
தீயெரித்துப்பதம்பார்த்து யிரக்கிக்கொண்டு - குல
மென்ன மூலத்தின் அஸ்திசூடு கொடிதானகிரிச்சி
னங்கள் கிராணிபோமே. (70)

கிராணிபோம் பிரமியங்கள் கபாலச்சூடு கிறு கிறுப்புதீருமடா பத்துநாளில் கிராணியாய்க் கொண்டுவரவெகுநோய்தீருஞ் சிவனருஞ்சடமீதில்தரித்த கற்பம்-பிராணிகளுக்காக யிந்த கிருதஞ்சொன்னேன் பிழைக்கவென்றால் செய்துண்டி பெரியோராவார். கிராணியென்ற மாதர்களுஞ் சையோகத்தாய் யிடுப்புளைவு கடுப்புவலி யெல்லாம்போமே. ()

கிரந்திக்குப் புகை.

போமப்பா கிரந்திக்குப் புகைதானென்றுபுகழானசூகமொன்று களஞ்சிவாங்கி - வாமப்பாகாரியம்களஞ்சி வாங்கி சேர்த்து மாட்டிரண்டுமொன்றாய்ப் பொடியாய் செய்து - தாமப்பா யெருக்கம்வேர்கரியில்சேர்த்து தாழ்வில்லா மூன்றுதினம் புகைபிடிக்க-போமப்பா கிரந்தியொடு சூலைபோகும் துடியானமருந்தொன்று சொல்லக்கேளே. (72)

திசைவாய்வுக்கு பேதிபுகை.

சொல்லுகிறேன் பேதிக்கிவாய்வு புத்திரன் சூதமொன்று லிங்கமொன்றுகாரமொன்று வெல்லுகிறேனிந்துப்பு கடுக்காய் ரோகணி வெள்ளைக்காக்

கணும் வேறும் விராகனெட்டுநல் பிரண்டைச் சாற்
ருலே அரைப்பாய்சாமம் - மல்லுகி றேன்கடலைப்
போதுருட்டிக்கொண்டு வாகான பிஞ்சிச்சார் தன்
னில் மாட்டே. (73)

தன்னிலே ஒருவுண்டை வுண்டீரானல் சாதக
மாய்ப் பேதியதுதானேகாணும்-வெந்நீருவிட்டாலும்
பேதியாகும் மிள்குநீர் விட்டசலம் வேண்டியுண்ணு
வுன்னிபேவாய்வு காமநீர் நோவை யுதிரத்தில் வுப்
பிசமுமோடிப்போகுங்-கன்னிகையாம்பெண்களுக்
குப்பெரும்பாடானல்கனமானமருந்தொன்றுகண்டு
பாரே. (74)

கண்டுபார் ஆவரையின் கியாழமிட்டு கியாழ
த்தை வொருபடிநீர்கருத்தாய்வாங்கி - குண்டுசட்டி
தன்னில் விட்டு வேடுகட்டிக் கணமான நற்சாலே
மீனைவாங்கி வுூங்கியுண்டு போகாதபடி கஞ்சா
யேலம் புத்துருக்கு நெய்வார்த்து அரைத்துக்
கொண்டு-விண்டுபோகாதபடி கியாழம்போடுமேல்
வைத்துப்பட்டவித்து விதமாய்த்தானே. (75)

விதமாகரெண்டு நாழிகைதான் வெந்தால்மேல்
சட்டித்திறந்தெடுத்து மீனைவாங்கி-பதமாகமேல்கவ

சம் வாங்கிப்போடு பழமான சிலாம்புமுள்ளுகழற்றி மைந்தா-நிதமாகபத்துநாள் கொடுத்தாயானால் நில்லாதபெரும்பாடு நின்றுபோகுஞ்-சதமான அந்தியிலே கியாழங்கொள்ளு தண்மையென்றனூவாரைக் கியாழந்தாமே. (76)

தாம்பிரபற்பம்.

தானென்றதாம்பூர பற்பஞ்சொன்னேன் தகடாகதுட்டதனைசுத்திசெய்து கோவென்றவெள்ளியொன்று வீரமொன்று கோழிமுட்டைத்தோலொன்று கல்வத்திட்டு-வாதென்ற யெருக்கம்பால்விட்டு ஆட்டிவல்லமாக கவசமிட்டு ஆட்டுங்கேதா, ஊனென்ற சீலைமண் மூன்றுஞ்செய்து ஒருமுழத்தில் புளியமரம் வொன்றுவாங்கே. (77)

வாங்கியதை நடுவாக விழுத்தரைச்சாண் பட்டுக்குள்கவசம் வைத்துமன் சீலைசெய்து-தாங்குபெறக்குழி வெட்டி கெசபுடத்தில் காச்சினால் தவளம்போல் பற்பமாகும்-ஏங்கியேதிரியாதே யிந்தபற்பம் யெட்டுவகைகுன்மமுத லெல்லாம்போகும் பூரங்கு

பெறத் திரிகடுகு தேனும்வாழைப் பழத்திலிட யுல
த்தவினை பறக்கும்பாரே. (78)

பாரப்பா நீற்றுவகை யறியவேணும் பாங்கான
பழக்கமல்லோ தெரியவேணும் - காரப்பா செபம்
வேணும் கன்மவினைதீர்ப்பதற்குக்கவுனம்வேணுஞ்
சீரப்பா நூல்வேணுந் தைரியம்வேணுஞ்செய்பாகங்
கைபாகந்தீட்சை வேணும் ஊரப்பாயேகமூலிகை
யின்போக்குவுத்தமனே சொன்னேநான் யிறுனூற்
றைந்தே. (79)

ஐந்தான நூலிலே பஸ்பஞ்சொன்னேன் அதற்
கடுத்தகுருமுறையை யறிந்தாயில்லை மைந்தான
மேகமது வருஷித்தாப்போல் வைத்திய நூல்ரெண்டு
லட்சம் வளமாய்பார்த்து - அஞ்சாதே யேகமூலி
கையின்போக்குச் சொன்னபடி யாடுவற்குக்கரு
வைச் சொல்வேன்கைத்தான பூநீறு வீரம்பூரம்
காரமொன்று தாயுமொன்றே. (80)

தாயுமொன்று வெகுயுப்பு தாரமொன்றுதவள
மென்றவெள்ளையென்றுதானேகூட்டி - பாயுமென்ற
யெருக்கம்பால் விட்டு ஆட்டிப்பற்பமென்னவகைக்

னெல்லாம்சேர்த்து காயென்ற கவசமிட்டுசீலைசெய்து கனமானவோட்டிலிட்டு மண்ணுஞ்செய்து, தீயென்றநூற்படிங்கிப்புடத்தைப்போடு சிவசிவாயரு நூற்றைந்து திரந்தான்பாரே: (81)

பூரணாதிலேக்கியம்.

திடமானபூரணாதி லேகியந்தான்
செப்புகிறேன் புலத்தயனே திடமாய்க்கேளு
நடமாடசடைக்காஞ்ச திரமாய்ப்பார்த்து
நன்றானபதினைந்து பலந்தானப்பா
குடமானபாண்டத்தி லிடித்துப்போடு
குளிர்ந்தசலம்பதினாறு படியும்விட்டு
விடமாகக்காய்ச்சியே யெட்டொன்றாக்கி
மேலானகியாழத்தை யிருத்திடாயே. (82)

இருத்திட்டகியாயத்தில் தேங்காய்ப்பாலு
மிளநீருங்கருப்பஞ்சார் ஆவின்பாலு
மருத்திடாவகைக்குவொரு படிதான்விட்டு
வளமானஆவினெய் படிதான்வாரு
செரித்திட்டகமலம்போ லெரிக்குபோது
திரண்டுவரும்பதத்திலே யிறக்கிக்கொண்டு
பருத்திட்டு ஆலம்வித்து வாதவித்து
பருத்திவிரைபருப்புடனே ஆவாரைவித்தே.()

வித்தானமுருங்கைவித்துப் பூனைக்காலி
விதமானவமிர்த சர்க்கரைகிராம்பு
பத்தானசாதிக்காய் பத்திரியேலம்
பருமிளகுவால்மிளகுலவுங்கப்பத்திரி
மத்தானகோரோசனை கோஷ்டமாஞ்சி
வாலுளுவைசிறுநாகஞ் செண்பகப்பூ
சத்தானதிரிகடுகு திரிபலாதி
தாளிதமுஞ்சீரகமும் வெந்தியமுந்தான். (82)

வெந்தியமும்நிலப்பனைவேர் பூமிக்காரம்
வெற்றிவேர்விலாமிச்சு முந்திரிபேரீத்து
சந்தேகமாப் நினையாதே சாரப்பருப்பு
சதிரானகுரோசாணிக் கசகசாவும்
இந்தவகைக்கோர்களஞ்சும் வறுத்துத்தூளாய்
இருத்துமேவடிகட்டி வைத்துக்கொண்டு
முந்தியதோர்பனங்கள்ளு ரெண்டிக்குள்ளே
மூன்றுதரம்பனவெல்லம்நல்லவெல்லமாமே. ()

வெல்லமென்றவகையொன்று பலம்ரெண்டான
விடத்திலேகரைத்திடுவா யடுப்பிலேற்றி
சொல்லவென்றால்பாகுபதம் வருதும்போது [ம்
சூரணத்தைக்கொட்டிகொண்டுகெஞ்சாத்தூளு

மல்லென்றுற்புடந்தீர்ந்த பொடியைச்சேர்த்தும்
வளமானபாகத்திலே தூவிக்கொண்டு
வில்லென்றால் முன்னுரைத்த கெஞ்சாநெய்யை
விட்டிடுவாய்கால்படிதான் மிஞ்சிபூரே. (86)

மிஞ்சாமல்தேனும்மா காணிவிட்டு
வெள்ளைநிறக்கோழிமுட்டை ஐந்தவித்து
மஞ்சானவுட்கருவை வுதிர்த்துத்தூவு
வளர்பஞ்சதாரையைந்து பலமும்போடு
பஞ்சானமெழுகுபோ லெடுத்துபீங்கான்
பத்திரமாய்ச்சுண்டங்கா யளவுகொள்ள
நெஞ்சானயோகத்தை முடிக்கும்லேகியம்
நீட்டினல்மேகமெல்லாம் நீங்கிப்போமே. (87)

நீங்குமேமூலமுதல் வாய்வுபித்தம்
நில்லாதுசுரமரல் நின்றுபோகும்
பாகுபெறத்தேகமுமே காந்தியுண்டாம்
பாழிலேபோகாமல் விந்தைகட்டும்
தீங்கில்லாயிம்மருந்தை யோகத்துங்காய்
திடமாகவைத்தியநூ லெண்பதுக்குள்
ஆங்கமாம்பூரணாதி லேகியமும்சொன்னேன்
அறுநூற்றிற்காமகே சரியென்றோமே. (88)

காமகேசரியுரைத்தேன் கண்டசேதி
　　கடைந்தொக்க வகைசொன்னேன்கற்பத்துக்கு
வாமபூசனை சொன்னேன் தீட்சைமார்க்கம்
　　வளமூானவாதமிரு நூறுஞ்சொன்னேன்
நேமமாய்நீதிதனைப் அன்பதுவுஞ்சொன்னேன்
　　நிக்ஷயமாய்முப்பூவின் குருவுஞ்சொன்னேன்
நாமகளாய்வந்துயெந்தன் தாயார்சொல்ல
　　நன்றாகஞானமொரு பத்துநூறே. (89)

ஞானமென்னயோகம்விட்டால் துறவுஞானம்
　　நாளைவிட்டால்யோகமென்ன மரணயோகம்
பானமென்னரசத்தைவிட்டால் சுரபானந்தான்
　　பகரரியார்நூலைவிட்டாற் பழிபாவந்தான்
கோலமென்னவழலைவிட்டாற் குடல்வாதந்தான்
　　குடல்வாதம்பேதமல்லால் குணமாகாது
கானமென்னயிந்நாள் யெண்பதையுந்தொட்டால்
　　காசினியில்சிவயோகி காண்டமுற்றே. (90)

அகஸ்தியர் வைத்தியம் பின்னெண்பது
முற்றிற்று.

உ

கடவுள் துணை.

பதினாறுவது

அகஸ்தியமகாமுனிவர்

மதிவெண்பா - ௱

சீர்திருத்தலின்வழிபடுகடவுள்வாழ்த்து.

குறள்-வெண்பா.

பாமசற்குருபரன் பதமலர்ப்பரவுதூவுங்
கரலிகிதப்பிழை களைகுதற்பொருட்டே

ஆதி சிவனுமையாட் கன்புடனே யன்றுரைத்த
சோதிமதி வெண்பாவைச் சொல்லுதற்கு-நீதியுள்ள
வாலை சிறுபெண்ணு மனோன்மணியை வாமம்வைத்த
காளையே றுஞ்சிவன்றாள் காப்பு. (1)

காப்பானவைந்துகரன் கந்தவேண்முகன்
வாய்ப்பாமலர்ந்தரண் மனதில்வை-தேற்றித்
தவமுனிசித்தர்முதற் சாற்றியநூலெல்லா
நவமணியாமிந்நூலைநத்து. (2)

மதியினியல்பு.

நத்தும் பொருளெல்லா நன்குணரநான்வெளி
யாய்ச் சத்தியமாய்ச்சொல்லியவிச் சாஸ்திரத்தைப்

புத்தியுடன், கற்றவற்குண்டாமலது நாசினியிற்கற்ற
றியா-மற்றவர்க்குண்டாமோமதி. (3)

மதியானதுவந்தால் வாய்க்குமேஞானம்
தெதியாகயோகா மிதுகிட்டு-நிதியான
வாதம்வைத்தியமு மற்றுளதுஞ்சித்திபதாம்
போதபதியதனைப் போற்று. (4)

சோதிடத்தியல்பு.

போற்றுகின்ற சோதிடங்கள் பொய்யாதொருநாளு
சாற்றலறியாதவர்க் கதுபொய்-நேர்த்தியுள்ள
வாசனை தேடியவர்பதத்திற் றெண்டுசெய்து
பேசானைப்போலே பிழை. (5)

தவத்தினியல்பு.

பிழைக்கமதிகேளாய்ப் பேசேலொருவ
ருழைச்சென்றுகிட்டையொழியேல்விழைச்சென்று
பெண்டுபிள்ளைசுற்றமுதற் பேணுந்திரவியமும்
கண்டகனவென்றே கருதி. (6)

கருதினன்மாயைசற்றுங் காணுமநீங்கும்
விருதாவிலேமயங்கி வீழேல்-கருதாதா [யெல்லா
லாசைகொண்டிங் காரிருந்தாரம்புவியின்வாழ்க்கை
தோசைப்பிரட்டெனவே சொல். (7)

சொல்லாதுநீங்கிற் றுணிந்தவர்க்கேயல்லாது
பொல்லாதமாயைவிட்டுப் போகாதே-சல்லாப
லீலையிலேதான்மயங்கி நின்றவுயிர்கெட்டுவிடும்
மாலையவள்சொன்னாள் மதி. (8)

மதியதனால்வாழ்ந்தோர் வெகுவாகமண்மேல்
விதியதனால்மாய்ந்தோர் வெகுவா-மதியதனால்
நந்நவர்நட்டம்பிழைப்பார் சிக்கினரைமாய்கொல்
அந்நொந்தபடி மதியில் நிலை. (9)

நிலையாதுடலம் நில்லாதவாழ்வு
மலமலைதேபுத்தி மயங்காதே-கலைபான
தேவிக்குத்துரிமை செய்தநிதஞ்சித்தியதாம்
பாலிக்கு ஞானப்பதி. (10)

பதியானமோகம் பரிதிமதியே
கெதியானவாழ்வென்று கிட்டிச்-சதியாக
நாட்பழக்கம்பண்ணி நவின்றவிதிநிலடக்கிற்
கேட்பதென்னக் கிட்டுமதே. (11)

கிட்டுமேஞானங்கெதிபெறலாஞ்சாதகமாய் [ல்
விட்டுமேபோகாமல் மேற்கொள்ளுதொட்டுவிட்டா
விட்டகுறையாகுமென்று மேலவர்கள்சொல்லுமந்த
திட்டமறி யீதேதிடம். (12)

திடமானசொல்லைத் தெருவிற்புலம்பே
லடமாகவுள்ளத் தடக்கு-கடவா
மதியைவெளிவிடின் வாழ்வதுமெய்மெய்யே
ரவியை வெளியில்விட நல்கு. (13)

நல்குமோர்நாட்பழக்க நன்றாகச்சூத்திசெய்து
மல்குமோமோரிதழை வாங்கி-யொல்கா
விதழானமதியடைத் திருந்துசெப்பிராணையங்
கதலாம நூற்றெட்டுங் காணும். (14)

காணுமேபிராணையங் கணக்காகசாண்டொன்று
வேணுமேபின்பு பிரத்தியாகாரம்-தோணுமே
கும்பகத்திலேநின்றாற் கொல்லாமற்போனன்
வம்பருக்கீதாமோ மதி. (15)

மதியைரவிவைத்து மனங்குவிந்து நின்றாற்,
கெதியாஞ்சாயுச்சியம்பெறலாந் துதியான, துண்டு
வில்லசொற்கமென சொன்னசொல்லும் பொய்யா
மொத் தாண்டவசிற்சபைதானும். (16)

தானவனாய்நீதான் றனித்தாலொடுக்கமதில்
வானவனாய்வானவர்க்குள் மன்னவனாந்-தேனவனாய்
கும்பகத்திலாண்டொன்று கூடினார்சித்தனவ
னம்பரத்திலே யடக்குவாய். (17)

அடங்கின்மதியமிர்த மாறுபோற்காயுங்
கிடைக்குமோ வவ்வமிர்தங் கிட்டி-துடைக்குமே
பாசவினைகளனைத்தையும் பஞ்சபஞ்சாய
மோசமில்லை முத்திபெறற்கே. (18)

முத்தியெனுமோர்பெரிய மோக்ஷகதியுண்டாகுங்
சித்திபெறலாஞ் செடலம்வலுக்கும்-சத்தியமே
யாண்டுபத்துசென்று லவனிருடியோகிசித்தன்
மாண்டதனலென்ன மதி. (19)

மதியைநிறுத்தி மகாயோகஞ்செய்து
கதிமோக்ஷநாம்பெறுவ தென்றன்-றெரியாதா
மாசைக்கடலிலழுந்தாம லாங்கதனை
நேசம்வைத்துநோக்குநர்போ னோக்கு. (20)

நோக்குயர்சட்டமுனி ஞானமிருநூறதனில்,
வாக்குமனங்கொள்ளாமல் வாரிவிட்டார் - பார்க்க
வின்பங்கேட்கவிம்ப மோகோ கெதிமோட்சமே
கிடைதது வாழ்க்கைபெற்று பூமியில்வாழ்வாய்.(21)

வாழுமுயர்ஞானம் வாயாதுவாய்க்குமெனில்
றாழுமுடலதுவுந் தாழாது-காம்பெருகிக்
கோடியுகமுங்குருமணியாச் சிற்சுகத்தில்
வாடிவினையர்மனின்று வாழ்வாய். (22)

கர்பத்தினியல்பு.

வாழ்ந்துமனோவாபு வகப்பட்டுமேற்கற்பமுண்ணு
தாழ்ந்துபோகாதுசடம்வலுக்கும்-போழ்ந்ததுவே
ளான்றவோராண்டுமேயகாரம்கற்பமாம்தற்பினே
வேன்றவுகார மெடு. (23)

எடுத்திடு வாயாண்டொன் றெடுத்த பின்ம
காரந், தொடுத்திடுவாய்யாண்டொன்று சோரதடு
த்துநிற்கிற் பாசவினைகள்பறங்குமிங்கு ளைவிட்டு
நேசம்வைத்திட்டாராவி நேர். (24)

நேர்ந்துகொண்டான்டொன்றுநின்ற நரைதிரை
போஞ், சோர்ந்துகொண்டுபோனவுடல் சோராது
சேர்ந்து, மதிரவியும்பாயாது மாவொளியுமங்காது
கெதிபெரும்வாழ்வேகிட்டிடும். (25)

மூப்புவினியல்பு.

கிட்டுமோமூப்புவதுகிட்டாது கிட்டுமெனில்-
கொட்டுமோதேள்விடமுங் கொட்டாது - பட்ட
தெனில்-மேற்பாடு பெற்றவர்கட் கெய்துமது மற்ற
வரிங் கேட்பாடு பட்டிளைப்பாரே. (26)

இளைப்பார் கருவறியா தீசனுரை கேட்கிற்-
ஓளைப்பாரதை வெளியாய் காட்டின் - மலைப்பார்ப்

பெண்குடியான் மூன்று திங்களாகிப் பெருதுகொர்
ப்பத், தன்கொடியா முப்புவெனச் சாற்று. ()

சாற்றியதோர்முப்பதனிற் றன்கூட்டுவீரமுட
னேற்றியதோர்பூரம் புனுகுமுதி-லேற்றி
ரவியினவநாளு நன்றாகநைக்கிற்
குவியமுப்புசுன்னதமாங் கூறு. (28)

கூறுவேன்முப்பூவுங் கோதைமதக்கனியு
மாறுமகாரமென்ற மாங்கனியுந்-தேறு,
முதாரவுப்புகுட்டி யுடன்சோகாரச்
சிகாரவுஞ்சோர்ந்திடப் படும். (29)

படுத்திடாக்கற்பவிதி பாடினேன்சோடை
மெடுற்றிடிதுபோ லியம்பார்-தொடுத்ததனை
பாண்பத்துங்கொண்ட லவனேமகாசித்தன்
றண்ட வத்தின்னினறசிவன் றன். (30)

தானனவனுய்நீயிருந்து சஞ்சசத்திவ்வுலகில்
வானவனுய்வாழ்ந்தறிய வானவர்க்குங்கோனவனுஞ்
சித்துமகிமைசெகச்சாலே கூத்தைவிட்டு
நித்தம்விளையாடுவைநீ நேசி. (31)

மாந்தரீக வியல்பு

நேசியப்பாமிவ்வுலகி னேர்பிணிப்பேய்போகு
வாசிப்பாம்பூருவமு மாதிநாள்-வாசிப்பா

உத்திரமது கூடி யுடனே தனுசுமூலப்
பத்திரனறிமிரட்டிப் பார். (32)

பாரடா தூபமுடன் றீபம்பெலி கொடுத்து
நேரடா சாப நிவர்த்திசெய்துக்-கூரடா
வேர்வாங்கிவெள்ளிக் குளிச்மதிற்றனடைத்துப்
பேர்வாங்கிக்கட்ட பிரியும். (33)

பிரியுமேபேய்தான் பலமுள்ளநோயு
பறியவிடுநாளுக்கு நாளே- நெறியாகக்
கெர்ப்பப்பேர் பத்திற்குங் கிளைபெருகுஞ் சஞ்சலம்
வாயர்ப்புதமாய் வாழுமறி. (34)

அறியாய்நீயின்ன மொள் றதிசிவனே
குறியாகச்சொன்ன குறிதா-னெறியாம்
வளர்பிறையிலாதிறள் வந்துபுநர்தங்
விளர்புறைநுகமுறச்சாற்று. (35)

சாற்றியதோரிந்நாளிற் றனேகித்தமாமுட்டிப்
போற்றியதோர் வேர்வாங்கிப் பூட்டிடு-நாட்டில்
விடமெனவுநஞ்செனவுமில்லை சற்றின்மீளும்
படமொடுநடிக்குமுயிர் பாழ். (36)

பாழாகுமுன்னைக் கடிக்கவந்தபாம்பாகித்
தேளாதித்சில்விடமுஞ் சேராதுகேளான

தோன்றுமில்லைநீவாழ்த்து காந்தவரை யுள்ளமட்டு
நன்றாசுகமா யிருப்பாய்நாடு. (37)

நாடுமோபில்லிமுதற் சூனியங்களுடாது
வாடவேதெருட்டியமு மற்றுள்ளது-மோடவே
பூருவமுமாதித்த ருட்பொருந்தமூலமுட
னேருசிம்பராசியு மியம்பு. (38)

இயம்புமோர்பேய்பிரட்டி வேரதனைவாங்கி
யெரும்புகந்தசெம்பி லடைத்து-வயம்பெறவே
கட்டினுற்பில்லிமுதற் சூனியமேவேரில்தன்
கொட்டினுலிறங்காதுபோற் கூறு. (39)

கூறுங்குழந்தைகட்குங் கூற்றுறுதோஷமெல்லாஞ்
சேருமோவின்னமொருசெப்பக்கேன்-சாந்தருமோர்
பூருவமுமாதிநாள் போதச்சுவாதியிலே
சேர்ந்தாலுங் கர்க்கடகந்தேடு. (40)

தேடுமிந்தநாளிற் சிவரூபவிட்டுணுவாய்
நாடியவேர்வாங்கி நலங்கிறு லோடிவிடுந்
தோஷகுணமெல்லாந் தொடராது தூட்பருமால்
வாசனைக்கேயென்று மகிழ். (41)

வாதவியல்பு.

மகிழ்ந்தவுகமதில் வாதக்கருவை
நிகழ்ந்தறியாமை யாளின்-றகமெலிந்தார்
முப்பூவைச்சேர்த்து முடிப்பதற்குதப்பிதங்க
ளெப்போதுமில்லை யியம்பு. (42)

குருட்டுவாதிகளினியல்பு.

இம்பியநோர்சாத்திரத்திற் சொல்லியதாயாமன்
மயங்கியதிகெட்ட வாற்றூற்-றியங்கினின்று
தொட்டார்சரக்கையெல்லாஞ் சுட்டார்புகையைவி
ட்டு, கெட்டாருதிக்கண் கெட்டார். (43)

கெட்டோமென்றுசாஸ்திரங்கடன்னைக் கிழித்
தறிவாற், கட்டவெண்ணியவ்வண்ணமுங் கட்டா
தாற்-கெட்டுத், தெருவிலேதான் புலம்பிச் செத்த
வரோகோடி, யறிவிலாத வசடர். (44)

அசடருலகத்தனந்த முண்டுசொன்னேன்
கசடறவேதள்ளிக்கடவா-விசையிடநூற்
சேராதமோகங் கொலைகளைவேசெய்திடுவார்
நேராதேவாய் நிகழ்த்தாதே. (45)

நிகழ்த்திஞுடல் நில்லாதோர்நாளு
மகற்றியேவைத்தகல நிற்பா-யுகத்திலே

பேசினாற்சொல்லுமடா பேசட்டாலொன்று மில்லை
தோசியடாவிவ்வுலகஞ் சொல். (46)

சொல்லாமல்முன்னோர்க டேடிமலைகடோறு
நில்லாமலேன்போனார் நீநினைவாய்-கொல்லாமற்
கொல்லுமதற்கொஞ்சமதோ காலங்கலியதனால்
நில்லுமதொன்றில்லைநிசம். (47)

நிசமானகாலத்தி னோர்நிற்பர்சித்தர்
கசமானகாலமிதிக் கானார்-நிசமான
வங்காலமாயிரத்தி லொன்றாகுங்கோடிக்கொன்
றிங்காலமென் றறி. (48)

அறியார்போல்வஞ்ச மனந்தமுந்தான்செய்வார்
நெறியார்போனின்னையு நேசிப்பார்-நெறியறியார்
பித்துப்பிடித்து பலபேசும் பயல்களுடன்
சற்றுமிணங்காதே தான். (49)

தானவனாய்நீதான் றனித்திருந்தாலொன்றுமில்லை
வானகமும்பூமி வழிப்படுமே-கோனவனா
யெவ்வுயிர்க்குந்தாயாகி யேழைபரதேசியைப்போற்
குவ்வுயிர்க்குணின்றநிலை கூறு. (50)

வயித்தியத்தினியல்பு கெந்தபற்பம்.

கூறுவேன்மண்ணிற் கொடும்பிணிகடீர்ப்பதற்கிங்
கேருமோர்கெந்திக் கிணையுண்டோ-நீருன
முப்புக்கவசமிட்டு மோதவைநீர்மேனெருப்பை
யப்பிக்கவச மறி. (51)

அறிவாயேழ்சீலையது செய்துலர்த்திங்
குறியாமொரு பலந்தான்-னெறியாக
மூவைந்தாம்பலமா முடிப்புடமிடவே
யாமைக்கிரண்டா மாறி. (52)

அறிந்ததனுற்குட்டம் பதினெட்டும்விட்டு
பிரிந்துதான்போகாதோ பித்தா-சொரிந்துநின்ற
மேகம்புகையாது வேறுளமச்றெல்லாமும்
வேகமாய்ப்போமே விரும்பு. (53)

தாளகபற்பம்.

விரும்புவாய்மாதேவி வேண்டிமுப்பூவை
யரும்பியவாய்நீரா லடைத்திட்-டரும்பிய
தேவிக்குத்தான்கவசஞ் செய்துகொண்டு மேற்சவ
மாவிற்றலரியரைத் தப்பு. (54)

அப்பியபின்னு லந்துபல மெருவெடுத்
தொப்புறவாகப் புடந்தான்போடு-பற்பமதாய்

காசமென்றநோய்களெல்லாங்காணுமலோடிவிடும்
வாசமென்றரத்தமுந்தான் மாறும். (55)

மாறுமேகுன்மமுதல் வாய்வுமுதலெல்லாமுந்
தேறுமேதண்டலுஞ் சித்தியதாம்-வேறுமொரு
கற்பசித்துவேண்டுமோ காயங்கயிலாய
மற்பமிதென்றுந்தெறி. (56)

தாம்பிர பற்பம்.

அறிவாயேசெம்புகல்லியந்தானந்தவல்லி
நெறியானமுப்புதனிலேனோர்ந்து-முறியாம
லஞ்சுபலமாமெருவிற் புடம்போடக்
கெஞ்சுமேநோய்களெல்லாங் கேள். (57)

அயபற்பம்.

கேளுமிரும்பைக் கெடியாகக்கொண்டுடன்வங்
தாளுமிப்பூலையதிற் கவசித்-தாளு
மிலுப்பையரைப்பத்தின் மீதிற்கவசமிட்டுச்
சலிப்பில்புடம்பத்தெளுவாச் சாற்று. (58)

சாற்றுவாய்பற் புந்தானருந்திற் பாண்டுவகை,
யேற்றவே போகுமெடுபட்டு - நீற்றி, இரும்பிருப்
போன்றின்னுவன்போன்போமவனேதினபன், கரும்
பின்மொழியொன்னுள். (59)

கருதார்மதியதனைக் காணமல்விட்ட
விருதானமாய்கைதனில் வீழின்-விருதாவாய்ப்
பாசவினையகலால் வாசிப்பறந்தோடித்
தோசியுடனில்லாது சொல். (60)

நாதநீரினியல்பு.

சொல்லுவேனுதநீர் சொற்பரியபற்பமது
வெள்ளவேயுள்ளுருகி வேகுமோ-யல்லாற்போந்
தள்ளென்றுவித்துவது தங்குமெனிலவ்வுடலந்
தெள்ளுமணியாமென்றே செப்பு. (61)

செப்புவேனுதமது திங்கள்பத்துமேகொண்டா
லப்பனேதேக மழியுமோ-வெப்போதுங்
கொல்லானமன்போனு னென்றுய்குடியிருப்பா
ளெல்லாநீயாக விரு. (62)

இருந்தாலுலகுதனி லெவ்வுயிரு நீபோய்ப்
பொருந்தாதோர்தவட்ட சித்தும்பொய்யா-வருந்தா
மாதுகிருபை வழிப்படுமேலுன்றனக்கு [மன்
கேதுக்குறையாமென் றியம்பு. (63)

சல்லிவேரி னியல்பு.

இயம்பெரியசத்தி யடிவோகண்டாயே
தயங்காதுவங்க முருங்கி-மயங்காதவ்

வேர்கொண்டுகிண்ட வெள்ளிபதினறு
கார்கொண்டகண்டன் கருத்து. (64)

கருத்தறியாது கலங்கினர்மண்மேல்
மிருத்துநாட்சேர லறிந்தா-லொருத்தருக்குஞ்
சூதநீர்தங்கித் துடர்ந்தவேர்கொண்டுகிண்டி
மாதுநீரென்று மதி. (65)

மதியாலவ்வேரை மடியில்வைத்துச்சென்று
லெதிராளுேர்நில்லா திடைவா-சதிரா
மரவமடாதடங்கு நற்சபைமடங்குஞ்
சரபமதுதானடங்குந் தான். (66)

தானென்றமரநீர் சலசித்தமுண்டாகு
மேனென்றமற்றதிதற் கீடல்ல-கோனென்
றினமயங்கிப்பின்னே திரிபவர்கள்மண்மேற்
சன்மமயங்கமாட்டாதோதான். (67)

தானென்றவேர்வாங்கச் சாற்றுவென்பூர்வத்திற்
றேனென்றவாதிநாட் சேர்மூலம்-வானென்ற
மேடமுந்தான்கூட வெடுத்துக்குளிசமிடு
மூடர்தம்பாலிதுமொழி. (68)

மொழியிதுதன்னை மோசம்வருஞ்சித்து
மழியுமுலக மழிக்கும்-வழிமுகுந்த

விந்தவேர்போல வெடுத்துரையார்சித்தர்களுஞ்
சொந்தவேரென்றிதனைச் சொல். (69)

சொல்லுவேனிவ்வுலகிற் சொன்னூற்றலைதெரிக்கும்
வெல்லுமுடன்மடிந்து வீழுமே-வெல்லுகின்ற
சித்தாமறைத்த செடிபூண்டுதேடகிற்பா
நித்தமலைவார்தன் னெறி. (70)

நெறியானதன்கருவை நேரறிவாராகிற், குறி
யானவாதமும் கூடாதோ-முறியாத, சல்லியவே
ரென்றிதன்பேர் சாற்றினரன்றியா ரென்னிற், கொ
ல்லிமலைச்சித்தரெனக் கூறு. (71)

கூறுமஞ்சனங்கள் வசியமுதற்கொண்டு
மேறிடுமோண்மறைப்போ டெட்டுத்-தேறிய
விக்கருவைவிட்டா லிலையிவ்வுலகமதி
லிக்கருவையாற்று யினி. (72)

இனிதானசல்லிசேவ ரென்றூர்களந்தக்
கனியானவேர்பிடுங்கிக் கட்டி-சனியான
நோய்பிணிகள்பில்லிமுத னெல்லாந்தடிக்கண்ட
நாழியில்விழுந்தோடுமென்றே நல்கு. (73)

நல்கியமுப்பூவது நாதநீரல்லாது, வெல்லுகின்ற
மற்றொன் றுமிதில்காண்டொல்புவியிற்றேனுதெவர்

க்குமது தோன்றினதோர் சித்தர்களாங், காணுது
பொன்கரு விலைக்கு. (74)

கருவானமூலமது காணுதுகாணுங்
குருவானமூல குண்டலிக்கு-ஒருவான
சிற்றண்டமென்றுமதைச் செப்பினுரொப்பில்சித்த
மற்றண்டமுண்டோ மதி. (75)

மதியாலகாரமன துறுதியாகாக்
கெதியாஞ்சிறுநீரே கிட்டாப்-பதியாம்
வசளையுடையநீர் வாங்கிப்பாச்சிற்சரக்கு
கசடறவேகட்டுமெனக் காட்டு. (76)

காட்டுப்பேரண்டங் கபாலநீவாடல்லாமண்
மாட்டுமற்றுப்பிலதி மாளாது-நேட்டிகொலோ
தித்திருந்தவுண்மை தெரியாதொருவர்க்கும்
கற்றறிந்தபேர்க்கல்லாது காண் (77)

காணுங்குடத்துநீர் காணுமவனேசித்தன்
றேணுமோவவ்வுலகந் தோணுது-தோணக்கேள்
கண்ணிப்பெண்ணுடான் கனத்தமகவீனுமுன்னே
யுன்னியதண்ணீரெனத்தா னேது. (78)

ஓதுங்குளநீர் கொடிநஞ்சுமாவொடைந்துங்
கோதில்குருவாகக் கூடுமெவ்-வாதுசொலி

வாதமுதற்சகல சித்தும்வயப்படுமால்
போதுநீயிக்கருவைப் போற்று. (79)

போற்றமுகாம் புவிதனிலேகாணாது
காட்டவோவின்றபிள்ளை காட்டப்பற்-றோற்றாது
இத்திருந்தவுண்மையந்தச் சித்தருக்கேயல்லாமன்
மற்றவர்க்குண்டோ மதி. (80)

மதிகெட்டமாடுகளாஞ் சாத்திரங்களாயார்
கதிகட்டோர்தன் கருவைக் காணார்-பதிகெட்டுப்
பூமிமுழுதுந்தேடிப் புலம்பிச்செடிபூண்டுங்
காமியரைப்போலலைவர் காண். (81)

காணுவமிர்தமது கன்னியுடைத்தன்குடத்த
தூணகவண்டபிள்ளை யயராதோ-தோணரிது
கெட்டமதியுள்ளவர்க்குக் கிட்டாதுகிட்டாது
விட்டகுறைவந்தென்ன மேவும். (82)

மேவுமெய்ஞ்ஞானம் விரும்பாதவர்க்குலகிற்
றூவுறுநற்சித்தி தழைக்குமோ-மேவுகின்ற
ஞானசித்திபெற்று லுடனேபெறற்கரிய
மேனசித்திமுத்திபெற லாம் (83)

முத்தியெனுமோட்ச கதிவந்துமூண்டுநிற்கும்
பத்தியாய்தொட்டதெல்லாம் பலிக்குஞ்-சத்தியமே

ஞானநெறி கண்டபின்பு நாடுவாயெத்தொழிலும்
வானு முலகும் வழிபடும். (84)

ஞானசித்தியாவதற்கு உத்திகூறல்.

வழிபடுமெய்ஞ்ஞானம் வாய்க்கும்வழிநேராய்
சுழிமுனையெனுமவ்விடங் கருத்தும்-விழிவைக்குஞ்
சாதகத்திலாண்டொன்று தப்பாமற்சாதிக்கிற்
பேதகமொன்றில்லைப் பிடி. (85)

பிடித்துவருகையிலே பேசாதபேச்சை
யடித்துவிடுபாச மகற்றி-தொடுத்துநின்ற
வோரிதழைநீதமருங் குள்ளேசெலுத்தின்மதி
வாரிலயம்வாசி லயமாம். (86)

வாசிலயம்வானகமும் வையகமுங்கொண்டாடுந்
தோசிகணிற்சூழ்வார் துரத்திவிடு-வாசிசென்ற
தண்டலெனிசுற்றிங் கும்பத்தடங்குமிது
நின்றுசாதிக்கு நிலை. (87)

நிலையாமல்சாதித்த நேர்படுந்தாங்கற்ற,
தலைபாலேயாங்கதுகை கூடா-தலைபாலே
தான்சுற்றிநின்றுற் றவசுநிலைவேறுமதோ
வானகற்றநீகண்டு வாழ். (88)

பேரின்பத்தின்பெருமை.

வாழுவதுபேரின்ப வாழ்வேயாமற்றனைவாழ்
தாழுநிலையதனைச் சாற்றினார்-போழ்வெளியா
ஞானசித்தியாவருக்கு நற்கெதியிற்கூட்டதிற்கு
மீளேயென் புத்தியா லியாதே. (89)

இளையாதேமாய்கை யிளைத்தக்காற்சொல்லும்
விளையாதுவந்து விளைத்துக்-கிளைபோலும்
பெண்டுபிள்ளைசுற்றமுதற் பேணுந்திரவியமும்
கண்டதெல்லாம்பொய்பொய் கருது. (90)

வைராக்கியநிலை.

கருதுமாசாபாசங் கைகடப்பதெப்போ
துருவாவதெப்போ துடலந்-திரிசயத்திற் [யாய்
கண்டதெல்லாங் கனவாய் பொய்யாமப் பழங்கதை
நின்றிடுமெப்போதாகு நேர். (91)

நேரேயறிந்தவர் நிராமயமாய்நின்றிடுவார்
சோரநின்றார்மாயைச் சுழன்றுபார்பாரதனில்
பாசவினையத்தாற் பற்றாமிப்பாவிகளுக்
காசின்முத்தியுண்டோ வறி. (92)

சித்திமுத்தி வேண்டுவோர்க்குக் குகைவாசம் வேண்டுமெனல்.

அறிவாயுசத் தழுந்தாமலோடி
நெறியாய்மலைக்குகையு ணின்று-சரியாக
வாழ்ந்தவனே சித்தன் மகாசித்தர்தங்களுக்கு
ளோந்துங்குழந்தைப்போ லிரு. (93)

இருந்தாலுலகத்தி லேழைமதியாவா
யிருந்தெவர்தான்வாழ்ந்தா ரிருக்கே-யிருந்திருந்து
பாசவினையமிழ்த்திக் கொல்லுமடா பாசவினை
மோசமடாமுன்னோர் மொழி. (94)

மொழிந்தாரேசித்தரெல்லா மோசமென்றுகாட்டி
லொழிந்தாருலகுக் கொதுங்கி-யொழிந்ததுகேள்
காமனை வென்றந்தக் கரணற்றடுக்கையும்வென்
றேமனைவெல் லக்கருதி யே. (95)

கருத்தைநிறுத்தினபேர் காண்பார்மெய்ஞ்ஞான
மறுத்தொருவர்காண்பா ரோதையத்-தொருத்தரு
மொன்றுமுதவாதிங் கோருறவுநீர்கொள்ளேல்
கண்டனிலைமேலாய் கருது. (96)

மனோலயம்.

கருதுமுலகத்திற் கலங்காதேநெஞ்சே
முறுதியாய்நிற்க வுரைப்பேன்-பரிதிச்
சாதியாய்ச்சுழிமுனையிற் றானின்றுமாயை
நீதுறவே தான்கடக்க நில். (97)

வாசிலயம்.

கடக்கநின்றுகொண்டு வாசியத்தான்கட்ட
முடக்கஞ்சுழிமுனையி னிற்பா-யடக்கமுடன்
வாடியிளையாதே வையகந்தான் கொண்டமட்டும்
தேடியலையாப்பொருளாய்த் தேறு. (98)

தேறுமுயர்முன்னோர்க ளெல்லவருஞ்சாத்திரத்துக்
கூறும்வினையம்வைத்துங் கூறினார்-தேறுவையே
யென்றைக்குமுன்னுட னிருக்கும்பார்கண்டறியா
டண்டர்பிரான்வரங்கீ தறி. (99)

அறிவார்பொருளை யுணர்ந்தாரையெல்லாம்போக்கி, நெறியாஞானநிலை நின்று-குறியாத, நான்சொன்னவெண்பாவை நத்துவையேன்முத்தியதா, மோனமதி வெண்பாநூற் முற்று. (100)

அகஸ்தியர்மதிவெண்பா-௧00
முற்றிற்று.

வாழிவிருத்தம்.

திங்களை முடித்தோன்வாழி தேவிதற்பரையும்வாழி
செங்கையில்வடிவேலேந்துஞ் சேவலங்கொடியோன்
சங்குசக்கரந்தரித்த சாமியுந்திருவும்வாழி [வாழி
பங்கமில்லாமலச்சிற் பதித்தவர்வாழிவாழி.

கடவுள் துணை.

பதினெழாவது,

அகஸ்தியமகாமுனிவர்

சஞ்சீவி எண்ணெய்,

மேகத்தெண்ணெய்-ரு.

பூரணமாய்ச்செப்புகிறேன் புலத்தியாகேள்
புகழ்பெரியநாதர்க்கள் பாதம்போற்றி
காரணமாமேகத்துந் தெண்ணெய்கேளு
கருதுகிறேன்கடுக்காயு மிஞ்சிசுக்கு
சீரணமாஞ்சீரகம் நிலவேம்புப்பட்டை
சிறந்ததொருபறங்கிச்சக்கை மிளகுமாகும்
தாரணியில்வெந்தயமும் நெல்லிமுல்லி
தப்பாமற்கோஷ்டமுட னதிமதுரஞ்சேரே. (1)
சேரேநீதினுசுபல மொன்றுவாங்கு
சிற்றரண்டமெண்ணெய்படி யொன்றுகேளு
காரேநீகாராவின் பால்படியுமாகுங்
கற்றாழைச்சாறுபடி கலந்துவாரு
சீரேநீசெவ்வல்லி சாறுபடியொன்று
செவ்விளநீர்படியொன்று செயலாய்வாங்கு

பாரேநீவாளமது வகைமுக்கால்தான்
பாங்குடனேசரக்கெல்லா மரைத்துகொள்ளே. ()
கொள்ளவேயெண்ணெயுடன் குழப்பிக்கொண்டு
குணமுடனேமேற்கண்ட பாலுஞ்சாறுந்
தள்ளாமற்சட்டியிட்டு மடுப்பேற்றிக்கொள்ளு
தயவுடனேதீயெரித்துச் சுண்டக்காச்சு
மெள்ளவேமெழுகுபத மாகும்போது
மேனியுடனிறுத்துவிடு மெய்தான்சொன்னேன்
கள்ளமனதில்லாமல் வடுகனுக்கு
கருத்துடனேபூசிப்பாய் கருதுவோமே. (3)
கருதுவாயுச்சிநல்லக் கரண்டியப்பா
கண்மணியேகாலையிலே மண்டலமேகொள்ள
மருகுவாயப்படியே மண்டலமேகொள்ள
மயங்குமடாமேகமென்ற யிருபத்தொன்றும்
பெரும்பாடுசூலையுடன் பாதவாதம்
பறக்குமடாஓகோஓகோ பாருபாரு
இருக்குமென்றயின்னும்வெகு ரோகமெல்லாம்
என்சொல்வேனேகுமடா யின்னங்கேளே. (4)
கேளப்பாபத்தியமோ புளிபுகையுமாகா
கெடியானயோகமுடன் கடுகுநல்லெண்ணெயாகா

சூளப்பாபூசினிங்கா யகூத்திதள்ளு
சுந்தரமேபூவுலகும் புகழேவதான்
நாளப்பாவுறுதியுடன் கொண்டபேர்க்கு
நடடாதபீடையென்ற கன்மம்போகும்
பாரப்பாலென்றுமில்லை பகரந்நேனு
பத்பமுத்தினிதீதியமுஞ் சித்தியாமே. (5)

அகஸ்தியர் சஞ்சீவியெண்ணெய்,
மேகத்தெண்ணெய்-ரு
முற்றிற்று.

கடவுள் துணை.

பதினெட்டாவது.

அகஸ்திய மகாமுனிவர்;

குளிர்ச்சியெண்ணெய்-ரு.

உண்மையாயுரைக்கிறேன் புலத்தியாகேள்
உலகமதிற்பண்டிதர்க்கு வுதவியாக
வண்மையுரய்ச்சர்வ மேகங்களும்
வளமானசித்தரண்டையெண்ணெய்வாங்கு
பண்பாகபடியொன்று பாலகனேயாகும்
பருவமாய்வெள்ளருகு படிசாறுகும்
தண்மையுடன்குமரிச்சார் படியுமாகுந்
ததியுடனே ஆவின்பால் படியுந்தாக்கே. (1)

தாக்கவேவல்லாரை சார்படியுமாகுந்
தாளிச்சார்படியதனை வாங்குமைந்தா
ஆர்க்கவேஅத்திப்பால் படியுமாகும்
அதின்கூடபூவராள் பட்டைச்சாறு
கார்க்கவேசாறுபடி காலதாகும்
கருத்துடனே முள்ளாங்கிப்படிசாறுகும்
மார்க்கமுள்ளகோஷ்டமுடன் மதுரமாகும்
மகத்தானசரக்கினுட வகையுமாமே. (2)

மாமேஷீதிரிகடுகு சடாமாஞ்சியாகும்
மாறுமற்சிரகமோ டொக்கச்சேரு

ஆமேநீவெந்தயமுந் திப்பிலியுமாகும்
அன்பாகபரங்கிசக்கை ரோகணியுமப்பா
தாமேநீவால்மிளகு கடுக்காய்ப்பிஞ்சு
தயங்காமற்சிறுதேக்கு கூடவாங்கு
தாமேநீதினுசுக்கு ஓர்பலமுங்கூட்டு
தானதிலேல்வாளமுடன் பலமும்வாங்கே. (3)
வாங்கயே கடுகமதில் யிளநீரால்கேளு
மைந்தனேயதிற்போட்டு மைபோலாட்டி
பாங்கென்றமேற்கண்ட பாலுஞ்சாறும்
பந்தமுடனெண்ணெயுமே யொன்றாய்ச்சேர்த்து
சாங்கமதாய்மருந்தையெல்லா மதிற்குழப்பி
சட்டமாய்ப்பாண்டத்தில் விட்டுமைந்தா
சோங்கமுடன்தீயெரிக்க சுந்தரமேகேளு
சொற்பெரியமெழுகுபத மாகுந்தானே. (4)
தானென்றமறுபாண்ட மிறுத்துக்கொள்ளு
தப்பாமல்நாளொன்றுக்குக் காற்கரண்டி
கானென்றகாலையிலே உள்ளுங்கொள்ள
கண்மணியேகடும் பத்தியங்களப்பா
பானென்றவுப்புமுதல் பதார்த்தங்கள்ளு
பாங்காகவறுத்ததொரு துவரையாகும்
வேனென்றவியாதியெல்லாம் விரண்டுபோகும்
விருப்பமுடன்பண்டிதர்க்கு விளம்புகிறேனே. ()

அகஸ்தியர் குளிர்ச்சி யெண்ணெய் - ரு.

முற்றிற்று.

உ

கடவுள் துணை.

பத்தொன்பதாவது.

அகஸ்திய மகாமுனிவர்

இ த வு ம்.

குளிர்ச்சியெண்ணெய்.

பூரணமாயுறுமுநவன் பாதம்போற்றி
புலத்தியனேதைலமது புகல்கின்றேன்கேள்
காரணமாய்க்காரெள்ளு எண்ணெய்வாங்கு
கற்றாழைசாறுபடி யொன்றுகேளு
வாரணமாயிளநீறு படிதானாகும்
வகையுடனேநெய்சிட்டி படிச்சாறுகுந்
தாரணியிலாவாரை படிசாறுகுந்
ததியுடனேகாணிச்சார் படியும்வாங்கே. (1)

வாங்கியே ஆவின்பால் படியுமாகும்
வாங்குவாய்சாம்பிராணிப் பலமிரண்டாம்
பாங்குமாய்பச்சிலி கிச்சிலிக்கிழங்கு
பண்புடனேமிளகுபலம் பண்பாய்ச்சேறு
தாங்கவேகலுவத்தி லிட்டுமைந்தா
தன்மையாம்போலே ஆட்டுவாய்நீ

சாங்கமாய்கண்டதொரு பாலுஞ்சோறுந்
தப்பாமலெண்ணெய்யுடன் குழப்பிக்கொள்ளே.
கொள்ளவேபாண்டத்தில் விட்டுமைந்தா
குணமுடனே அடுப்பேற்றித் தீயைமூட்டு
கள்ளமில்லாமெழுகுபத மாகுங்கண்டாய்
கசடறவேமறுபாண்ட மிறுத்துக்கொள்ளு
விள்ளவேயெட்டுநா ளிரண்டுவட்டம்
விருப்பமாய்த்தைலமது முழுகுவாய்நீ
துள்ளவேபனிரண்டுதலை முழுகிவந்தாற்
றலையுமென்றவியாதிதனை செப்புவேனே. (3)

வேனென்றபத்தியமும் விரும்பவேண்டாம்
வெகுசுருக்காயோடுமடா மேகமெல்லாம்
மானென்றமயக்கமொடு பித்தம்போகும்
மாறுமேதலைக்குத்தல் கண்ணெரிச்சல்
கோனென்றரணங்ளொடு சொரியும்போகுங்
கூறுகெட்டபடர்மேகங் குதித்தேயேகும்
ஏனென்றகரப்பன்முத லெரிவுகாந்தல்
யிருக்காதுவியாதியெல்லா மேருந்தானே. (4)

ஏமமாய்தைலமதை முழுகுவோர்க்கு
யெவ்வர்னம்பொன்மேனி பொன்வர்னமாகும்

போகமேயதிகமடா பலமுண்டாகும்
புண்ணியனேநேத்திரத்தின் குத்தல்போகும்
சேகரமாஞ்செவிநோயுஞ் செயலுமுண்டாந்
சிறப்பாகவசீகரமுஞ் செய்துமுண்டாந்
தாகமாய்ப்பண்டிதர்க்கு தயவுகூர்ந்து
தன்மையாயுரைத்திட்டேன் தானுமுற்றே. (5)

அகஸ்தியர் குளிர்ச்சியெண்ணெய்-௫.

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருப்பதாலது.

அகஸ்தியமகா முனிவர்

மேகத்தெண்ணெய் கச.

எண்ணெய்கேண்மின் கருணை வெள்ளைச்சாரணைவேர்
பிதமர் முந்திரிவேர் முருங்கைவேம்பு
தண்ணாவேர் குமரியொடு வல்லிசிந்தி
சலந்திரட்டி நரிசிரளை பொன்னாங்காணி
விண்ணவே அமுக்கிரு சங்கங்குப்பி
வெள்ளீன்றுநீர்ப்பூலா கீழுதியோடு
திண்ணமாம் நிலைப்பனைவேர் அழிஞ்சிப்பட்டை
சிறுவிளா வெள்ளறுகு வல்லாரையாமே. (1)

ஆவாரைமுடக்கத்தான் அகத்தியோடு
அப்பனைவனைக்கு பலந்தானிரண்டு
ஆரையாம் ஆவாரை சமூலங்கொண்டு
அழகாக நறுத்திடுவாய் பலமோபத்து
சேரவேயொன்றாக பிழிந்துகன்றாய்
சேர்த்துவெருந்தாளியிலே ஜலந்தான்கேளு

வேரையாஞ்சீரகம் பலந்தானெட்டு
வெந்தியமோபலந்தானு மெட்டுபோடே. (2)

போட்டுமேஅவைநன்றாய் கரைத்துக்கோண்டு
பொங்கமுடன்பதினாறுபடி ஜலந்தான்வாரு
ஆட்டியேவடுப்பேற்றி யாறப்போடு
அழகானகியாழந்தான் குறைவுகண்டு
தீட்டியேகுழந்தாய்நீ செப்பக்கேளு
சித்தாண்டமெண்ணைபடி யிரண்டுவாரு
காட்டியேயிருள்ளிச்சார் படியிரண்டுவாரு
காராவின்படியிரண்டு கல்லுரெட்டே. (3)

எட்டானகல்லாரு வஸ்திரகாயம்
இதமாகச்செய்ததிலே போடுபோடு
மட்டானராயபுரிச் சக்கரைதானெட்டு
வாகாகப்போட்டதிலே காச்சுகாச்சு
யிஷ்டமாம்பாலேர்டு கியாழம்வற்ற
யெண்ணெயதை மெழுகுபத மாகக்கிண்டி
தட்டியேகரகத்தோ டிறக்கியாற்றி
சாடியிட்டுமூடிதான் ரவிபுடமேவையே. (4)

வைத்துமேபட்சமொன்றும் கழித்துவாங்கி
மைந்தனேநாளொன்றுக் கோர்கரண்டி

உற்றுமேதினந்தோறுங் கொண்டாயானால்
ஒடுகிறநோயைநீ யுற்றுக்கேளு
மெத்ததொருமேகங்க ளிரண்டுபத்து
மேலானகிரந்தையரை யாப்புகுஷ்டம்
கத்ததொருக்ஷஸ்திசுரம் அஸ்திவெட்டை
கரப்பனொடுசிரங்குசொறி மேகம்போமே. (5)

மேகமொடுநால்வகையாம்பிறகுமுங்கள்
வெண்குஷ்டம்படர்தாமரை மேகவூரல்
மேகமாம்தத்தவாய்வு ஊஷ்ணவாய்வு
மெய்யெரிவுகாலெரிவு காந்தல்போகும்
மேகமாம்வாயுவொடு அண்டவாதம்
மெல்லியர்க்குகெர்ப்பநோ யேழுந்தீரும்
மேகமாமலடிக்குப் பிள்ளையுண்டாம்
விருதானவைத்தியமேவிரைந்துபாரே. (6)

பாரேநீயெண்ணெய்க்கு பத்தியமேயில்லை
பரிவானபெரியோர்க்குஞ் சிறியோர்க்குமாகும்
பாரேநீபுவிமீதில் மானிடர்க்கு
பாங்குடனேவியாதிகண்டாற் குறியைப்பாரு
பாரேஇவர்களுக்கு யெண்ணெயீவாய்
பாலகனேபொருளாசை நீவையர்தே

பாரேநீபுலத்தியனே ஐயாகேளு
பண்டிதர்களறிந்துநீ பகர்ந்திடாயே. (7)

இதுவுமது.

சீராகபுலத்தியனே செப்பக்கேளு
சிவசிவாமேகத்துக்காதியெண்ணெய்
தாரானசித்தண்ட மெண்ணெய்ப்படியொன்று
தார்குழலாள்முலைப்பா லரைப்படியுமாகும்
பேரானபுலத்தியனே பெருமைமெத்த
பேருலகிற்செப்பாதே பேணிப்பாரு
கூரான அத்திப்பால் படியுமாகும்
குணமுடனே சாறுவகை கூறக்கேளே. (8)

தேளப்பாவிழுதிச்சார் படியுமாகும்
கெடியானகுமரிச்சார் படியுமாகும்
வாளப்பாவல்லாரைச் சார்படியுமாகும்
வாங்குவாயிளநீரு படிதானப்பா
நாளப்பாநன்னாரிச்சார்படியுமாகும்
நறுந்தாளிசாறுபடி யரைதான்கேளு
சூளப்பாகுமட்டிச்சார் படியரையுமாகும்
சுந்தரமேசரக்குவகை செப்புவேனே. (9)

செப்புகிமேன் திரிகடுகு திரிபலாதி
சிறப்பானசீரகமுங் கொத்தமல்லி
கொப்பிதமாய்கோஷ்டமுட னதிமதுரங்
கொண்டதொருகடுகுரோ கணியுங்கூட்டு
யப்பனேதினுசுக்கு யைந்துபலமுஞ்சேரு
பன்பாகவாள்பிரு பலந்தான்வாங்கே. (10)

வாங்கியேயிளநீரால் மைபோலாட்டி
வகையுடனே மேற்கண்ட பாலுஞ்சாறும்
பாங்கமாயெண்ணையுமே சேரவார்த்து
பாலகனேமருந்தையெல்லாங் குழப்பிக்கொண்டு
சிங்காரபாண்டத்தில் விட்டுமைந்தா
சிவசிவாவடுப்பேற்றி யெரிப்பாய்தானே. (11)

தானென்றமறுபாண்ட மிறுத்துக்கொண்டு
தன்மமாந்தினமுச்சி கரண்டிதானும்
வேனென்றகாலையிலே உள்ளுக்குக்கொள்ளு
யிரண்டோடேழுபத்து நாளதாகும்
கரனென்றபுளிபுகையுந் தள்ளுதள்ளு
கடினமானபோகத்தை நினைந்திடாதே
பானென்றபத்தியமோ யிச்சாபத்தியம்
பரிவாகும்வியாதிதனைப் பகருவேனே. (12)

பகருவேன்கருமேக கருகுஷ்டங்கள்
பாண்டுடனேவாதமென்ற பக்கசூலை
வேகமென்றபித்தமுடன் வாய்வுபோகும்
வெகுசுருக்குபடர்மேகஞ் சிரங்குபோகும்
வானென்றஷணமு மற்றுப்போகும்
வப்பனேநெற்பநோ யெல்லாந்தீரும்
தோமென்றகாமாலை யெனும்புருக்கி
சுத்தமாய்பறக்குமடா குன்மம்போமே. (13)

போமேதான்கூறுகெட்ட வியாதியெல்லாம்
பொல்லாதசன்னிவகை போகும்போகும்
தாமேநீகுணங்குறிகள் தானறிந்து
தாரணியிற்பண்டிதங்கள் செய்யவேணும்
வேதமங்கள்செய்யாமல் முன்பின்னாக
விருப்பமாயவிழ்தங்க ளீயவேணும்
மாமதங்கள்பொழியுமப்பா மருங்குசொன்னேன்
மன்மதன்போலழகுண்டு மாபலமுமுண்டு
ஆமேதான்புலத்தியனே அறிவாய்ச்சொன்னேன்
அகண்டபரிபூரணமா யருளுவோமே. (14)

அகஸ்தியர் மேகத்தெண்ணெய்-கச.

முற்றிற்று.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

விஷ்ணுசக்கரம்

ஆதிவிந்துசாதிலிங்க மானதொருணையுரியும்
சோதிமூலாதாரமுந் துலங்குநாந்தமஞ்சிலே
நீதிநிம்பச்சாறுவிட்டு நேருங்குன்றிநேரிடை
பாதிமேனியாயிருந்த பாரளந்தசக்கரம்.
சக்கரத்திலோர்மணி தனித்திரிகடுகுடன்
மிக்கதேனிலிஞ்சிசாற்றில் நேருங்குன்றிநேரிடை
பக்கசூலைமிக்கவாயு பத்துமூன்றுசன்னியும்
மிக்கோபமானதுந் தரிப்பதங்குமில்லையே.

விஷ்ணுசக்கரம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

இருபத்தோராவது,

அகஸ்தியமகாமுனிவர்

பூரணச்

சந்திரோதயமாலை உா.

மூச்சுவிடும்போதிருந்த ரசவாதப்பெண்
மோகனபூரணச்சந்திரோ தயத்தைப்பாரு
ஆச்சரியமாயிரத்தி னிருநூராய்ந்து
அரன்சொன்னாதிலிந்த யிருநூறுந்தான்
நீச்சமில்லையிலையுமில்லை கறையுங்காணேம்
நெடுந்தூரம்வறைக்கோடு மெளிதமில்லை
பேச்சரியஆயினுட பதத்தைப்போற்றி
பிதற்றுகின்றேன்குமரகுரு பாதங்காப்பே. (2)

சாத்திர லக்ஷணம்.

கார்ப்பதற்குக்குமரகுரு பரன்றுள்காப்பாம்
காரணபூரணசந்திரோ தயநூல்தன்னிற்
கோப்பறிந்துகுணமறிந்து சாதிநாலில்
குறியறிந்துசெயலறிந்து கூறங்கேளு
சேர்ப்பனத்திலீய்போலத் தியங்காமற்றான்
செப்பினேன்ரசவாதம் சித்தர்க்கெல்லாம்

முப்பினையுமில்லைமுறப் படியதாகி
முப்பூவறிந்துபுடம்போட பழுக்குந்தானே. (2)
பழுத்தகனிகொம்பினிலே யிருக்குமோசொல்
பத்தினியாள்வகைபெற்றுற் பலிக்குமோதான்
இழுத்துருட்டுவழியாதே லோகத்தோர்க்கே
யிழுத்தாலேமோசம்வரும் யிழுக்கார்பின்னே
சழுத்தொடியப்போகுதப்பா கண்டுசொன்னேம்
காரியக்காரர்நரகின்வரு பற்றமாட்டார்
முழுத்தமோகன் பூரணச் சந்திரோதயத்தை
முறையாகப்புகலுவேன் முன்னேகேளு (3)
கேளப்பாயீசனுட கெங்கைபிள்ளை
கிளிப்பிள்ளைநிஞ்செகப் யதரந்துப்பு
நாளப்பாயிரண்டாகும் யிதற்கின்னூறு
நல்கையிலேபிரவிஞ்சை நாகரீகம்
வேளப்பாகொண்டபெண்தா னிதற்கிடல்ல
விமலனார்பாகப்பெண் ணேந்தாயப்பா
கேளப்பாயீடல்ல திருமால்தேவி
கிஞ்சகவாய்சரஸ்வதிபெண் ணீடல்லதாமே. (4)
தானனவதனமதி குழலுமேகந்
தங்கபிரத்தினத்தோத தட்டமல்குலப்பூ

மானனெற்றிபிறை குமிழ்மூக்காகும்
வாளிரண்டிருதுடைதான் வரால்மீன்கெண்டை
தேனனமொழிகற்கண்டு முலைதிரண்டிருண்டு
திராசுதட்டுமிருப்பிடமு மாமையாகும்
ஆனைசித்தடியு முணர்வோர்க்கொஞ்சம்
மானகலைநூலிடைய வராலிலைய்தாமே. (5)

ஆலிலைமேற்பள்ளிகொண்டா னெழுங்குரோமம்
அரைங்கீரைவித்தெனவாம் தங்கத்தட்டில்
வேலிலையுங்கூர்மையடா பார்வைநோக்கல்
மெய்வாசம்கமகமென்ற மேலாம்வாசம்
பாலிலையும்ரசமிருந்த மொழியாள்செங்கை
பதுமமலர்க்கந்தரமுங் கழுத்தேயாகும்
நாலிலையும்முதற்சாதி யிரண்டாஞ்சாதி
யிரண்டைவிட்டால்மூன்றினில்பேறும்யாமே. ()

ஆமப்பாகடைச்சாதி தள்ளுதள்ளு
அடுத்தாலுமூத்தவள்தன் முகத்தில்நிற்பாள்
சோமப்பாவெளுக்காது கருகுவேகம்
சுருக்கில்லைபழுக்காது வேதையீயங்
காமப்பேய்பிடிக்குமப்பா நாலாஞ்சாதி
கன்மனது அனுபோகங் கடினமாகுஞ்
சாமப்பேயேமப்பே யவள்கண்டாதி
சண்டாளிராட்சசத்தி கணமாம்பாரே. (7)

பாரப்பாநாலுக்கு நால்தானாகும்
பண்பாகமூன்றினிலே முக்கால்பட்சம்
நேரப்பாநாலுக்கு யிரண்டுசேரில்
நெருக்கிடையாய்கலகமிடும் பக்கல்சேரும்
சேரப்பாமுதற்சாதி பெண்ணுக்கேதான்
சேருவதுயிரண்டன்றி மூன்றுகாதே
காரப்பாமூன்றுக்கு நாலுசேருங்
கடைசியிலேரெண்டுக்கு நாலாகாதே. (8)

நாலாஞ்சாதிவிபரம்.

ஆகாது ஆணுக்கும் பெண்ணுக்குந்தான்
ஆதிதொடுத்தந்தமுத லன்பேயின்பம்
போகாதுவந்தந்த யினமேசேர்ந்தால்
புணர்ச்சிக்கனிஉண்டாம் பொல்லாப்பில்லை
வேகாதுசிந்தையுமே தடுமாறாது
மெலியாதுஒன்றுடனே வொன்றேசேரில்
சாகாதுவுயிருள்ள வகைக்குமப்பா
தாரணியிலொன்றுமுத லிரண்டும்பாரே. (9)

இரண்டினிலேநடைகுறியுங் குணமுங்கண்டு
இராசவசியபிரம்மகுலத் திரமாம்நாலில்
தொண்டுபணிவிடைசெய்து காத்திருந்து
சொர்னமள்ளிகைநிரம்பத் துகையாயீந்து

தண்டுமுண்டுசெய்யாமல் பாரியாக
சம்மதமாய்முகூர்த்தமிட்டுத் தாலிகட்டி
கொண்டுவாவாய்த்துநெஞ்றப் பின்னைசெய்யுங்
குறைநாணத்தைக்கண்டிலனே கூறக்கேளே. ()

கூறவென்னவாய்த்தேனேக் கொண்டாயாறு
கூறுவதேன்கொண்டாட்ட மிதுபோலுண்டோ
பேருபெற்றேன்நீயல்லால் நானுமில்லை
பேச்சறியவிட்டகுறைக் காரணநீயே
ஏருவதுக்கேணிட்ட பளுப்போலாச்சு
ஈசனடிகண்டுகொள்ளு மிரவியாச்சு
தேருவதுயிம்மாதை ரவிபடாமல்
செப்பில்வைத்துதிரவியம்போல் வளர்த்திடாயே.

சாதிசேர்மானவிபரம்.

வளர்த்திடுவாயவட்குநந்து யுண்ர்வையூட்டி
வாரமொன்றில்மூன்றுவிசை யெண்ணெய்முழுகி
இளம்பிறைதான்வளர்வதுபோல் வளர்ச்செய்து
இருந்தன்முப்புளர்சிங்குங் கொள்ளவேதான்
நிழல்தனிலேயிருத்திவைத்துக் கதம்பம்பூசி
நித்திரைதான்மெத்தையின் மேற்றுயிலச்சொல்லு
பழந்தனிலேதவிட பழுத்திடுவே
பசுவின்னெய்சேர்த்தூட்டிப் பருவம்பாரே. (12)

நாதம் வாங்குகிற விதம்.

பருவமின்னாளப்படியே மருவும்போதே
பஞ்சகேணமேல்லைகலந்து பருவம்பாரு
திருகுமொன் றும்வாராது யிருபேருக்குஞ்
சொற்றவராதிருக்குநன்றாய் வாழும்போது
குருவரியபூர்வபட்சம் பெளர்ணநாளில்
கோதையரைப்புள்ளியவள் குறிபைப்பாரு
கருவாளிவுனக்காகச் சொல்வேன்கேளு
கதலிச்சாருடன்சாதிக்காய் கலந்துதாக்கே. (13)

தூரிசுசுண்ணம் பரிசச்சுண்ணம்.

தாக்குவதுருவான யேழாநாளில்
தனபானம்பற்றிநீ தருணம்பார்த்து
பாக்கிலையுமருந்தியது பவித்துப்பாரு
• படுக்குமுன்னேவாழையிலே விரித்துக்கேள்ளு
மூக்கிலையுஞ்செவிவெளியில் நாக்குநாவு
மோகனப்பெண்குறிகுடைந்து விரலைநீக்கி
நாக்கைவிட்டுமெணிவருடி நடத்தும்போது
நாரிமின்னாள்காமப்பால் வடியும்பாரே. (14)

வடிந்தபால்வாழையிலே யதனில்வைத்து
வராகனிடைதூரிசிட்டு ரவியிற்போடு
விரிந்துவெய்யில்படும்போது சுண்ணமாச்சு
விஞ்சினத்தைலிங்கத்தின் மீதிற்பூசி

படிந்துரவேமெழுகாகும் மெழுகைவாங்கி
பரித்தகட்டிலப்பியிடு சுண்ணமாச்சு
மிடித்துவிடிபிதற்கெல்லாஞ் சேர்மானத்தோடே
யேற்றிவிடுயென்னசொல்வேன் வாங்கிப்பாரே. ()

வாதியென்றுலிவ்வேதை செய்துபாரு
வராகனிடையிருந்ததுதான் துருசிச்சுண்ணம்
பேதியென்னலோகமெல்லாம் பேதியாகும்
பேச்சரியதுருசுநீர் குருவுமாச்சு
சாதியென்னயிதுசாதி யல்லாலுண்டோ
தவம்பெற்றபெரியோரைக் காருகாரு
ஆதியிலேவிட்டகுறைக் காரணுல்
ஆருக்கும்விள்ளாதே யடக்கிவையே. (16)

வைத்தல்லோபூரணச் சந்திரோதயப்பால்
வாங்கியுண்டாற்போகருமே மகத்தாம்வித்தை
சித்தெல்லாங்கற்றறிந்தாற் செகஜாலத்தில்
தேறினாரரினுர் மீறினாராங்
குற்றமொன்றுவாராது குமரிகாமம்
கொண்டவன்வுயிர்பிழைப்பான் மற்றோர்சாவார்
பித்தருமேயென்தாய்க்குப் பிரித்துச்சொன்னுர்
பிரியமுடன்தாயெனக்குப் பேர்சொன்னுளே. ()

போகர் கற்பம்.

பேருரைச்சருக்கார பிண்டமென்பார்
பெண்ணடியாமூலமென்பார் கட்டுப்பென்பார்
நீருறையாரமுரியென்பார் கல்லுப்பென்பார்
நிலப்பூமிநாதமென்பார் முப்பூவென்பார்
நேருறையாரதனிலே உலகத்தோர்கள்
நெறியற்றார்நெதியற்றார் நிலையற்றாரே
அத்தமென்றாலிதிற்காணும் வேறேயில்லை
அஷ்டசித்தியெட்டு வித்தையிலேயாடும் (18)

முப்பூவின் விபரம்.

பத்தம்வைத்தாலிதுலபிக்கு மல்லாலில்லை
பாவிகட்குமிந்நூலைப் பகரவேண்டாம்
சித்தர்களேமுப்பூவி லொருபூசொன்னேன்
திரும்பியினிருபூவும் விள்ளக்கேளு
கர்த்தாவின்மேலாணை பரன்மேலாணை
காங்கயனுமென்குருமே லாணையுண்டு
சத்தாங்கம்வந்தாலும் பொருள்விள்ளாதே
தண்டகப்பட்சணியின் சாரந்தானே. (19)

௨-வது முப்பூவின் விபரம்

சாரமென்னமுப்பூவி லந்தபூவிள்ளார்
சத்தியவானனலுந் தரணிமீதில்

வாரமற்றுச்சொல்லிவிட்டேனதிலேகோடி
மகத்தானவித்தையெல்லா மாட்டும்பாரு
தூரமல்லகாதமல்ல கிட்டவல்ல
சொன்னாலுந்தலைதெரிந்துந் தோஷமப்பா
பாரமென்னவித்தையறு பத்தினாலும்
பலிக்குமடாமுதற்பூவிற் பலிக்கும்பாரே. (20)

இரண்டாஞ்சாதி வேறு.

பண்ணிவிடுமாது நண்ணிவிடுசையோமெ
எண்ணியதுகாதம் வண்ணமதுபாரே. (21)

வேறு.

பாரிரண்டுமாதுகுறி யிரண்டாஞ்சாதி
பவளம்போல்மெய்யதுவு மிருந்துதானால்
வீரந்தான்பலம்வாங்கி நாதஞ்சேரு
விருதுபெறவேணுமென்றால் ரவியிற்போடு
தூரமாயிருந்தநாள் மூன்றுநாளும்
தோகையரையனுசரித்து வுள்ளுக்குத்தான்
சீரகமுங்கூவிளத்தின் விரையுஞ்சேர்த்து
தின்றுவாவென்றுசொல்லி நாதம்வாங்கே. (22)

வாங்குவதுமாதவிடை யானதனும்
மறுநாளுமற்றநாள் மூன்றுநாளுந்

தூங்கிவிழித்தெழுந்திருக்கும் போதுமின்னார்
சுரோணிதப்பாலூரிவரும் சூட்சங்கண்டு
பீங்கானில்வாங்கிரப் பனியில்வைத்து
மற்றாநாள்சுரோணிதத்தை ரவியில்வைப்பாய்
ஏங்காதேமூன்றுநாள் சுரோணிதத்தை
யிரும்பானகரண்டியிலே யிறக்கிடாயே. (23)

வேறு.

இறக்கியெரித்திடுவா யிருள்ளிச்சாரிட்டு
பிரக்கிமனோசிலைப் பேணிமதியதை
நிறைக்கிச்சார்யிடை நிறுத்ததிற்சேர்த்திடு
துரைக்குருவாமென்று சொன்னார்துருசிலே. (24)
துரிசிலேமுன்பனி வைத்துச்சுரோணிதங்
குருவிலேகெந்தங் கூட்டியரைத்திடு
யெரியிலேயேழு யெழுப்பிட்டுப்பாரு
தெருவிலேகண்ட திரவியமாமே. (25)

வீரச்சுண்ணம்.

திரவியமென்ன செம்பிலேகந்திப்
புரவியைத்தாக்க பொன்மாத்திரட்டாம்
பிரவிபோற்காணு மிரதமுங்கூட்டிப்
பரவியவங்கம் பழுக்குந்துருசே. (26)

பழுக்குமிரும்பு பத்தரை காணும்
வெளுக்கும்வெள்ளீயம் விருந்துபன்னிரண்டு
அழுத்தலேகற்கும்பித் தனைகேளப்பனே
முழுக்குமுக்கு முட்டையுஞ்சேரே. (27)

சோரமிரவி யிருந்தசுரோணிதம்
மாராவமிர்த மதியோடிரவில்
சாராவீரம் அண்டவெள்ளைக்கருவுங்
கூராமிதெல்லாங் கூட்டியரைத்திடே. (28)

அரைத்தமருந்தை யரைக்காசினளவிடை
திரட்டிரவியில் தேறியுலர்ந்தால்
வரட்டியிலொன்றில் வைத்துயெரியிட்டுத்
துரட்டாநீற்றி சுகம்பெறவையே. (29)

வைத்தகுருவில் வரிரதரஞ்சேர்த்து
பித்தளைச்சல்லியிற் பிசறியுருக்கையில்
சத்தேகுருவைத் தாக்கிப்பின்பாரு
அத்தமுங்காணு மதுவயதொன்பதே. (30)

வேறு.

ஒன்பதரைமாற்றுப் பொன்பதும்மோது
பின்பமுரும்போது துன்பமுறவேது. (31)

வேறு.

ஊனென்றுவேதைவிட்டா லூரவுமுண்டோ
உலகத்திலுள்ளவரோ செய்வார்வேதை
மரைவென்னமைக்கெடுத்த துறையைச்சொல்வேன்
வாமத்தில்முன்சேர்த்த வீரக்கட்டி
இரவிகண்டசெந்தூரம்வீரக்கட்டி
யிறக்கிவைத்தபிண்டநெய்யா லாட்டிக்கொண்டு
அரவமற்றகாருரிமை யோட்டிற்பூசி
யடுப்பேற்றி ஆவினெய்யால் விளக்கையேற்றே. ()

அஞ்சனமை.

விளக்குச்சாணகலஞ் சிலைநீளம்
விள்ளாதேரெண்டுசாணியோயாந்தூசு
அழுக்கற்றவெள்ளியச் சிலைக்குள்ளே
யறைக்களஞ்சிகுந்திருக்கும் பொடித்துத்தூவி
முழுசுற்றுப்போலுருட்டிவிளக்கையேற்றி
மூவிளக்குநெய்யெரிப்பாய் மூன்றுசாமம்
விளக்குமைப்பற்றும் புத்துப்போலேமண்டை
யோடுருகுமுருகுமுன்னேமையைவாங்கே. (33)

வேறு.

மைவிழித்துவாதி   மைகதவத்திலூதி
ஐவருக்குமோதி   மெய்விரித்தபூதி (34)

பூமியிடுவேளை மோதியிடுவாளை
வீதிவருவாளை ஆதியதிநாளை (35)
நாளருக்கம்வரை பாழிருக்குமுறை
சூழிருக்கவேறை வாழிருங்கவெட்டே (36)
வெட்டெனப்பேசாதே பட்டணத்தேகாதே
அஷ்டகிரிமீதே திட்டெனவேயேறே (37)
யேறுவதுபூதம் மாறுவதுகாதஞ்
சேறுவதுயாகம் மாறுரசவாதஞ் (38)
வாதநிதிவைப்பு பூதமுயர்சப்பு
நாதமிதுவைப்பு வேதமுறைசெப்பு (39)

வேறு.

செப்பியமந்திரஞ் சிவாயநமோவென
றிப்புவிமீதி லிருந்ததிரவியம்
வைப்பதுகோணம் வகைசொன்னேன்பாரு
கைப்பிள்ளைவாலை காமவிந்தாமே. (40)

விந்தல்லோதோற்ற மேழுவகைவேலை
செந்தல்லோவிந்து சீவனமாச்சு
யிந்தல்லோராத்திரி யிருட்டும்வெளிச்சமும்
விந்தில்லாதில்லை விநாயகர்மூலமே. (41)

மூலமல்லோவட்டம் விந்துவேமூலம்
கோலமல்லோவாமப் பெண்ஜங்கோலம்

காலமல்லோவெல்லும் காழ்த்தின்காலஞ்
சாலமல்லோயிந்திர சாலமதைப்பாரே. (42)

பாரேதுமுனிமச்சன் பாடினதீட்சை
சீரேதுஞானதிட்டமொருநூறு
வாரேபகர்ந்து வறைப்பொருதாப்போல்
பாரேதிருமூலர் பாடியபாடலே. (43)

பாடுவார்தந்திர மெண்ணாயிரத்தையுஞ்
சூடுவார்க்கல்லோ சுகாதீதமடங்கிவிடும்
நாடுவார்க்கல்லோ நருநீலகண்டம்
போடுவரர்க்கென்ன பூட்டந்தானே. (44)

பூட்டைத்திறந்தாற் பூவையால்கிட்டும்
வேட்டைபலிக்கும் விதம்விதமாடும்
நாட்டுக்கருவும் நமஸ்காரஞ்செய்யும்
காட்டுக்கெரித்தகன்னி லாவெட்கும். (45)

கருவென்னகன்னி வளருமீரேழில்
உருவென்னமஞ்சட் கருப்போலிருக்கும்
அருவென்னமாதடஞ் சாருட்டிவளர்க்கும்
குருவென்னவாங்கி குக்குடமுட்டையே. (46)

இ ர ச ம ணி.

முட்டையில்வெள்ளைக் கருப்போக்கிமஞ்சளில்
நட்டுவார்காமென்று நாரிமின்னைக்கறு

விட்டதில்தேவி விராகனிடையிட்டுப்
பட்டவல்லானே மன்பத்திரதமே. (47)

இரதமேமுட்டையி லிடுதுவாரத்தில்
பரிசமிட்டாப்போற் பாஷாணமெழுகினல்
சரசமோயில்லே தானடைசட்டியில்
விரசலமாய்நரிவொட்டுச் சார்காற்படி. (48)

படிவிட்டுமுட்டை பதிப்பாயிச்சாருள்ளே
குடிகெட்டிடாமல் குமரிச்சாராமூக்கு
கடிகட்டும்பாரு வரக்கொடுகள்ளும்
வடிகட்டிவிட்டு வளரெரிமுட்டே. (49)

மூட்டியபோது முட்டையவிந்தபின்
நாட்டியெடுத்திடு ரசமணிசோதிபோல்
ஒட்டியசிப்பியி லொளிமுத்தீதென
காட்டியபோது கண்கொள்ளலாமே. (50)

கண்கொண்டமாமணி கட்டியசூதத்தை
புண்புடனேதான் பத்திரமாகவை
விண்விடவேநீ விளம்பரனையினி
லுண்புடவாயினி லோதுஞ்சிவாவென்னே. (51)

வேறு.

சிவசிவாமணியின்வேகம் சிவனுடவேசமாகுந் [ந்த
தவமுள்ளோர்செய்துமல்லால்தாரணியில்கிட்டாதி

நவமணிசிரசின்மீது நல்கிடநமனுமில்லை
பவம்வினைதுடைக்கும்பாரு பலன்திலனேகமாமே.
ஏநவேவுசியமாறு மிகத்தினிற்றுலங்கியாடுஞ்
சாநவோயிடங்கிட்டாது தவமுள்ளயோகியாவாய்
மோநனமாதுசொல்வாள் மூடடியகருவுமாடும்
வேநமாமெதிரில்வந்தால் வெட்டுவாய்நமசியன்றோ.
மசிநசியென்றுமுன்னே வாக்கியதண்டுவேரை
யசிநசியவன்பேர்சொல்லி தரித்திடுசொவ்வான்பாரு
நிசியினில்மாதர்மேலே நித்திரைசெய்யுமுன்னே
வசிவசிவருநவென்று மாதுடனுமங்கூறே. (54)
கூறிடுமணியெடுத்து கோதையாள்திசையைநோக்கி
ஆரிருந்தாலுமங்கே யணையெனவணையாள்பாரு
யேருவாழனுபோகத்தி லிரதியுமதனும்போலே
சீறுவாள்காமமீறிச் சேருவாள்பிரியாள்பரரே. (55)
பாரிந்தமணியைக்கட்டிப்படைமாவின்மீதிலேதான்
பீரங்கிசுட்டுப்பாரு பிறநல்லோ அருமைதோணும்
மாரென்றுமீய்ந்திடாதே வகஸ்தியநானும்நாம்
வேறென்றுபிதற்கிடல்ல வெட்டுகுத்துமெதிர்நில்லாதே
நில்லாதுநவலோகத்தை நீட்டினுல்பழுக்கும்வேதை
சொல்லாதேயஷ்டசித்தி சுருதியாங்கைக்குள்ளாக

எல்லாருமுன்னைத்தேடி மிரணியமீய்வார்பாரு
கல்லானதேவர்தாமூங்கைத்தொழவெடித்துபோமே
போகமேழூவேளென்ற பூவைதன்றுதம்வாங்கி [து
வாகையின்சாராமூரக்கு வடிகொண்டுமதூரம்சேர்த்
தாகமாய்வுள்ளேதாக்குதளுவையில்விந்துமூன்று
சேகரமாகவேநாம் செப்பிடுங்கிணத்தில்வேண்டே.

சொக்குப்பொடி.

வேண்டியேமருந்திறேடு வெடித்தவசய்தைலஞ் சேர்த்து, தூண்டிய நாதம்விந்திற் சொக்கிய மருந்துகேளு, பார்த்திந்த திகைப்பூடெட்டும் பாஷாணஞ் சுடலைங்கெஞ்சா, மாத்தென்ப திதற்கோயில்லை மாயமாம் பொடியிதென்பார். (56)

சொக்கியதூளைநீதா னடைக்கிடு குடுக்கைசெப்பில்
சொக்கியசவ்வாதுசேர்த்து சொக்கியகார்க்காலும்
ஏய்க்கவேமுப்பூசார மிருக்கிறதைலஞ்சேர்த்து
சொக்கியகூறிப்போட நூதனந்துடருவாரே. (60)

துடருவோர்மாடாறுஞ் சூட்டியவாளாகிலுந்
துடருவார்வெகுதூரத்தில் துலைந்தவரோடிறனும்
துடருவாருன்னைத்தேடிசேருவாருனக்குப்பின்னைத்
துடருவியுருவில்மாதர்சூட்சமாங்குழந்தைதானே

அஞ்சனமை.

நானெனுநாதவிந்து தயிலத்தாலுறுங்காமத்து
நாலையுஞ்சேர்த்துதாக்கு முடன்படும்வரிசைமின்னு
மானிலத்திலிருந்தமன்னர் வைத்தமாநிதியுங்காண
தானவராளிஞ்சூவித்து தகரைவித்துடனுமீதே. (62)

இவடமாஞ்சுடலைமீதே வெரிகரியிறக்கிக்கொண்டு
அவடமேதுணையென்றந்தவளிஞ்சிலுநகரைவித்துங்
கசடமேசொல்லவிட்டு கரிமுகன்கரியுங்கூட்டி
எவடமேமுப்புனுகத் திசந்தமைபோட்டிப்பாரே. ()

போட்டிப்பார்பகலானாலும் பூவைபாலிரவானாலும்
ஆட்டிப்பாரிதுமையாட்டுவாண்மையுமாண்மையாகு
ம், கூட்டிப்பார்தன்மையர்க்குங் கோனெனப்புது
மைகையாம், ஈட்டிப்பார்கிடாரந்தோறும் வெட்டுவே
தென்பேர்காணே. (64)

வெட்டுண்டரணம்போலாக விந்தூரு மல்குற்பை
றட்டுண்டகிடந்தமையை தாங்குவாருண்டோநாட்
டிறக்கட்டுண்டுபாரடியுமுண்பார்காசினிமையல்லாமற்
பிட்டுண்பார்தன்னுனைந்து பேதலித்திடுவர்பாரே.

ஆமென்பார்பரமோமென்பா ரதடமேதேரினாலே
காமப்பால்கன்னமென்பார் கடிதடயோனிருந்து

சோமப்பர்லாயினுதந் தொடையடிவாழைஎன்பார்
ஆரப்பாவ்ரியப்போரா ரகஸ்தியர்குருசொற்றுனே.
குருவெனக்காகிவந்த குகன்றனைமீன்றவீசன்
கருவெனக்குரைத்தாரிந்த கருவிலேமாற்றக்கேளு
கருகெனும்விந்துமாரு னங்கரும்நாளுமற்றை
முருகனுங்காமரூபி முண்டைக்கணுக்கைபித்தும்

புத்தியில்லா தருத்தபூனை பெருமணி கருக்களை த்தும், புத்தில்வாழாந்தை சாரியிட்டு பொடித்திடு மைபோலாது மித்தனை பாடஞ்செய்து விதைச்சேர் த்துதிலர்தந்தீட்டி, யெத்திலேபுனைந்திருக்கயெடுக் கலாம் பிறர்பெண்ணுமே. (68)

நாடென்ன மருளுமத்தினவிரைபச்சை கண்டிடு வோம், நாளாமென்னதைலம் வாங்குவரைமற் றரு ந்திடு, காகமும்விழியுங் கல்லுங்கையான்சார் மத்திலாந்தை, யாமெனவரிந்துகொண்டே யதற் கப்பாற்றி லதமபோடே. (69)

போடென்றுயீசன்றனும் பூட்டிருமைக்குயீப் போ, நரடென்று வுமையா மன்னை நயனத்தைத் தூண்டிகாட்டச், சாடென்று உலகத்தோர்க்குத் தான் சொன்னவதிதமார்கம், பாடென்று நினைக்க வேண்டாம் பட்டவன்பிழைப்பான்பாரே. (70)

கருங்கோழி.

பிழைக்கவே கோழியொன்று பேசுவேனுலகத்தோர்க்கு,வளைக்கவேகோழியொன்று வால்வெள்ளை கருப்பதாக, தழைக்கவேதன்னைப்பெற்ற தாயதுவ கற்றும்போது,பிழைக்கவேவிடாதேநீயுமெடுத்ததை வளர்த்திட்டாயே. (71)

அதுவே கறுத்தகோழி பெட்டையா யிருக்கவேணும், அதுவேகுடிக்கப்பண்ணி வைப்பதற்கிரையேதென்னில், எதுவுமேயெனைவையாதே யெத்திலேயொன்றேபூட்டி,பொதுவுமாயரிதாரத்தை பொசிப்புட னிறைவையே. (72)

வைத்திட்டுதின்னம்பண்ணி வளர்த்திடுங்கோழிதன்னை, ஒற்றையிற்கூடுபோட்டு வொன்றென்றடக்கிவைத்த, பத்திரமாகத்தானே் பருவமாய்வளர்க்கும்போது, முத்தினபருவம்பார்த்து முற்றத்தில் விட்டுகட்டே. (73)

கட்டினூர்சாவல்கண்டு கன்னிமேல்பொலியுமட்டும், மூட்டமாயினத்தோடேதான் முற்றத்தில் திரியும்போது, கொட்டையேசூலாம்நாளில் கேதுமெய்க்கோழிபேடை, விட்டையேநாடுமுட்டை விடும்போகண்டுகொள்ளே. (74)

கொள்ளென்றுமுன்னேவிட்ட குக்கிடந்தண் டம்வேரே, விள்ளென்றுமூன்றுநாளில் விட்டுதே கோழிமுட்டை, விள்ளவேநாலாம்நாளின் முட்டை யும்வேறேவையே, தள்ளவேயைந்தாம்நாளும் தடை யறவைத்துப்பாரே. (75)

மஞ்சள் முட்டை.

வேறென்னவப்பாவிட்ட முட்டைகளெல்லாமெ ன்றுஞ், சேரவேயடங்கிவைப்பாய் வைத்தபின்சேதி கேளு, கூறவேமுன்னேயிட்டகுக்குடங்கருவிதன்னை மாரவேசவ்வீரத்தை வாங்குவாய்களஞ்சிதானே. ()

களஞ்சியாம் வீரத்தோடே கருவிட்டுவரைப் பாய்சாமம், வளஞ்செய்துவழித்துவில்லை வட்டமா த்தட்டிக்காய்ந்தால், உளஞ்செய்துகாடையொன்று வுற்றதுசுண்ணமாகும், உளஞ்சதாம்பரத்துட்டொ ன்று யுருகையிலணுவாய்த்தாக்கே. (77)

தாக்கவேயெட்டுமாற்று தப்பாதுதரணியோர் க்கு, மூக்கமாய்முன்னேயிட்ட முட்டையினிறமே மஞ்சள், பார்க்கவேகருவில்ரெண்டும் பச்சையுஞ் சிவப்புதாகும், கார்க்கவேமுட்டைக்குள்ளே கன்னி முன்கருவைவாரே. (78)

வார்த்தபின்னுந்தம்விட்டு மன்னவன்கருவும்வி
ட்டு,தீர்க்கமாம்நரிபிரட்டி செடியுடனிலையறைத்து,
பார்த்தபோர் சிரிக்காவண்ணம் பகர்முட்டைவாயை
மூடி, சிற்றநஞ்செய்யாதே சிரைவித்துழங்குவாங்கே

வீரசுண்ணக்கிரை.

வாக்கியேயரைத்துவுள்ளே மைந்தனேநாழிபோதும்
ஓங்கியேகுழியைக்கெல்லி வுழங்கிலேபாதிவித்தை
நீங்கியேகுழியிலிட்டு நிறுத்திடுதன்மேல்முட்டை
தாங்கியேபாதிவித்வத நட்டியேமுட்டைமூடே. ()

மூடுவாய்மணலைவிட்டு முக்கினங்குழியின்மீது
நாடுவாய்தினமூன்றுக்கு நறைதிறைமூரிகொள்ளு
வடுவாய்நாற்பதாநாள் மண்டலஞ்சென்றுதானும்
கூடுவாய்குழிதிறந்து நக்கிடமுட்டைப்பாரே. (81)

பாரென்றுமாயாசித்தி பண்ணிய கருவுமாச்சு
வீரென்றுசூரன்பாடும் விதவிதங்கண்ணிற்றேன்று
ஆரென்னசொல்லுவாரோ வவ்விதமாடச்செய்யும்
பேரென்னபஞ்சபட்சி யுருவும்பட்சணியென்பீரே.

பஞ்சபட்சணி.

என்பதுமுதற்சாமத்திலிருந்துண்ணுவல்லூறேயாம்
அன்பதுரெண்டாஞ்சாம மலைந்திடுமோந்தையாகுந்

உண்பதுமூன்றுஞ்சாம மரசதுகாகமாகுந்
துன்புருநாலாஞ்சாமந் தூங்கியேகோழியாமே.(83)

ஆமெனிமஞ்சாஞ்சாம மசாத்தியமயிலைபோலாம்
காமனரிலையைக்கிள்ளிற் கடுகெனயெதிரிசாவான்
பூவனவாழுவைப்பு புலிங்கிறலாறைசெவல்வீர்
ஓமென்மேல்வல்லூராகுமோங்கியபெருமைமஞ்ஞை

மஞ்ஞையைவிட்டாலாந்தை வருந்தியகாயப்பூடு
விந்தையையறிந்தாச்சால வித்தைகளெல்லாமாடும்
பிஞ்ஞைகள்வென்றப்பூடு பெண்ணடிமூலிவேரு
மஞ்ஞைஎன்றிருந்திடாதேமனனத்தின்கருவிதாமே

கருவென்னவுண்டபட்சி யவர்ந்ததேகாமமாடு,
மூருவென்னமுரங்கும்பட்சி மோதவேபிசாசையோட்
டு,பருவமாய்நடந்தபட்சி மூலியேவாதமாடும்,குரு
வென்னகாகபச்சி யர்செல்லாம்கொல்லச்செய்யும்.

செய்யவேசெத்தபட்சி செப்பிடுவித்தையாகு,
முய்யவேவேளைபைந்து முருவமூலிகையுஞ் சேர்த்
தால்,ஐயையோவித்தையென்ன வற்பமாங்கற்றோர்க்
கையா, பொய்யல்லபின்பிருந்த பூசையின்கருவைக்
கேளே. (87)

பூசையிற்காமப்பாலாம் பூமியில்லேரென்று கா, ஆசையாய்நீயுங்கொள்ளு வாண்டோன்றுக் குள்ளேயுன்னை, தேசிகனென்பார்மாந்தர் செய்த்தை பூமிலெல்லாஞ்சித்தி, மாசிலாமூத்திசெய்து மச்சமா முனியென்பாரே, (88)

மச்சரெண்ணூயிரத்தை வாசித்தாரிதுவுமோர் தன், பஞ்சனிநூறுங்கூட்டி பர்த்தபோர் கருவைச் சொல்வார், அச்சமில்லாதேயாடு மாயிரத்திருநூறு ந்தான், வச்சமில்லாதுநீதா னூலுள்ளோரடியைப் போற்றே (89)

போற்றுவா யெந்தன்பாடல் பூரணச்சந்திர வாலே, ஏத்திபேதண்டத்தாட்டு மின்னமும் நன்றாய் க்கேளு, கூற்றுவனெதிரில்வந்தாற் குதஞய மறியா வண்ணஞ், சாற்றுவார்யெனபேர்செப்பி சாற்றியநா மம்செப்பே (90)

செப்பியவித்தை.

செப்பியசெப்பைமூடிஸ்ரீமசிநசியென்றேதான் உப்பியஒருவேர்தள்ளி ஓமத்தில் வாமம்சொல்லி, செப்பையும்வனிருந்த திசையையும் நோக்கிப்பாரு வயப்பச்சியிவைசெய்யாதே யண்டமணஞ்சருக்கே ஸ்ரீகளுக்கும், மிருகங்களுக்கும், விஷத்துக்கும்.

சுருக்கடா வழைப்புவித்தை தோகையர்வருக வென்றால், நெருக்கடாதிருந்தசெப்பை நீவியோ

கினிவாவென்று, உருக்கடாதுகைதானந்த வுத்தா பிசாமத்தோடு, சருக்கடாமகளார்நாமஞ் சாற்றிவா வென்றலுதே. (92)

ஓதவேதிருகுகள்ளி வுப்பைமோதிரத்திற்போடு, மாதுதான்வருவாள்பாரு மலையில்வாழ்மிருகத்துக்கு, தீதருஞ்சூரியவேரை செப்பில்மோதிரமாய்வைத்து, ஆதிநாள்நாற்பதாறு லதையம்தான்கையிற் போடு. (93)

போட்டகைகாட்டிலெந்த புருஷமாமிருகம்பாரும் நாட்டமாம்பேரில்நாமம்நலங்கிட வருகில்சேரும, போட்டதே போவென்றக்கா தொடுத்திடுமோதிரத்தை,காட்டவேபின்னுமேவுங் கழற்றிவைசெப்பிலே. (94)

கெப்பிலேநங்கைவேரை சிறிதுநாள் ஓட்டில்வைத்து, செப்பதாங்குளிசம்பண்ணி தீயிடமசிகங்கென்றால், செப்பவேவிடங்களெல்லாஞ் சீக்கிரமாண்டுபோகுஞ், செப்பவேநங்கென்றோதி சிவஞ்செய்துவிஷக்கல்நாட்டே. (95)

நாட்டியசொல்லுக்கீழே நங்கைவேர் குளிசம்போட்டு, காட்டியநாற்பதாறள் நங்கென்று லட்சமோதி, நாட்டினகல்லுதொட்டால் நறுக்கெதுவிஷமேமீளும்நாட்டினில்விஷமேயில்லை நமனில்லை இல்லைதனோ. (96)

இல்லைபேவிஷங்களேறியிறந்திடும்பிரேதந்தன்னைகல்லேயேழுட்டித்தொட்டிற் கடுகென விஷங்களோடும், பல்லரும் பூண்டுசெத்தபண்டுவிஷமசவமாறும், எல்லையில்கொண்டதுபோட யெழுந்திடுவான்பாரே. (97)

பாரடாமூன்றுநாளில்பருவிடங்கொண்டால்மீளும். பாரடாநாலாளிற் றறைவிடமெல்லாமீளும், ஆரடாமைந்தனுளிற் சிலவிடமீண்டுபோகும், ஊரடாவுயிருண்டானல் உடல்விஷங்காணுதோடே. ()

ஓடியவண்டவித்தை வுன்னியதெல்லாம்பார்த்து
தேடியயிரண்டாமண்ட வித்தையைசெப்பக்கேளு
நீடியகரும்பேரான நிரமதுக்கானநீலம்
சாடியேயிருக்குமுட்டை தனக்குசவ்வீரம்போடே.

கருத்தண்டம்

வீரமாஞ்சீனப்பூரம் விட்டடைச்சாணிகொண்டு
சாரமாம்விந்துவிட்டு சரணத்தர்ற்பொதிந்துகார
மாரமாம்ரவியிற்காய நதிரவன்பூதஞ்சேர்நாள்
பாரமாமச்சஞ்சுப்பி தீபதத்திருநீருக்கே. (100)

ஆங்கியமுட்டைதன்னை யந்தநீருட்டேன்சேரு, தாங்கியபின்னார்கொவட் டண்ணிச்சே நீறுவிட்டு, நோக்கியேயறைத்துருட்டி நனுங்கமாய்த்தேங்காயைப்போலாக்கியேவுலர்த்திப்பின்னு மாவாலைரவிரருத்தியே. (111)

தீய்த்திடவுண்மைநீற்றே செப்பிலே வைத்து க்கொண்டு, சாய்த்திடசிதம்பரத்தைக்கக்கிஷமேழு நாளுஞ், சாய்த்திடங்குகன்பேராபனசண்முகநாற்ப த்திரண்டு, வாய்த்திட நவகோணங்கள் வரைந்திந் தக்கன்மாடே. (102)

கன்மங்களாட்டிப்பாரு தைவல்யம் நிசமோ பொய்போ, வன்மமோதீயிடித்து மாடங்கள்வேகும் போது, தன்மமேநீற்றையள்ளி ஸ்தம்பனஞ்சென்ற வோதி, மன்மெனவீட்டிற்போடுபத்தித்தீயெறிந்து போமே. (103)

போனதீமீளவென்றுற் புதிற்றிருநீற்றையள்ளி மோனமாம்முக்கோணத்தில் மூவிரண்டரையைவி ட்டு, ஏனமாம்வீட்டிற்போடு யிடுகாடதாகவேகும் மானமகமாதாகற்டை மயக்கவேநீற்றையள்ளே. ()

அள்ளியநீற்றினுள்ளே வன்னியங்காற்றுங்கீறி, வெள்ளியிற்பதியவேலை மென்னசைப் பேரைச்சொ ல்லி கள்ளிநீவருங்வென்று காமனேநோக்கும்போது, துள்ளியேயோடிநாடி தோகையுந்தொடருவாளே.

தொடருவாளுமத்தஞ்சாறுந்றுடிந்துகை பூட்டி ன்றாளு, மிடரில்லா நீரிற்சேர்த்து மிதத்திலே யெ வட்காணும், படரிதுவென்றிடாமற் பட்சிதளை தற்காணும், திட்முடன் சீட்டிற்பூசி சேதியரயனு ப்புவாயே. (106)

அனுப்புவாயாளுக்குமேயனுவளவாகப்பூசி, த

றுவுறவனுப்பும் போதுசாத்திகஞ் சீட்டுச்செய்து
அனுங்குறையாம்லேவானட்சரம்பிசகான்பாரு,மனி
தனுயுந்தன்சீட்டு வகைப்படிநடப்பான்பாரே.(107)

நடத்தியகளரிக்கூட்டி நாடியேவாடும்போது,
உள்த்தியநீற்றைப்பூசி யுன்னுடல் மனிதர்க்கெல்
லாங், கனத்திலேவெட்டப்போற கடும்பகைதொழி
லானுலுந், திடத்திலேசெய்வாளென்ன செப்புவாய்
களரியெல்லாம். (108)

எல்லையாம்விடக்கல்நாட்டி யிகமுன்னீற்றைய
ள்ளி, தில்லையாம்பாலிற்றோய்த்துத் தீய்ந்தபின்னை
திரிமீதில், நெல்லினேடைள்ளிவீசு நிமிஷத்திலமசிநம்
நேற்று, கொல்லவேயெமன்வேறுண்டோ கூற்றுவ
னீரிதாமே. (109)

நீரிலேவ்வட்டமிட்டு நெருங்கெனவாறுமூன்றில்,
கூறதாய்க்கிரிங்கொண்டு குவலயத்தரசர்சேனை, மீறி
னுவ்சிநங்கென்று வீசுவாய்ப்படைமேல்நீற்றை, மா
றுவானெதிரில்தோற்று வாங்குவானேட்டந்தானே

ஓடியேபடையடக்கு மொண்ணல்லாற்கோட்
டையெல்லாங், தேடியேமீறிப்போகுந் திருநீறுகண்
டபோதே, மோடியேசெய்யும்போது முச்சுந்திரவ
ரோருக்கே, நாடியேநீறுகொண்டு நயமுடன்வறைத்
திடாயே. (111)

வன்ரதறுகோணமிட்டு வட்டமுங்கோணமிட்டு,
பின்ரங்கிதாருபண்டத்தைவைத்து வெளியிலேவாளே

காட்டி,திரைந்தொருகுத்தித்தீர்ந்த தேவர்பூங்கும்ப மீது,வரைந்தந்தமாதுவைநீவைத்துருவேற்றிடாயே

ஏத்திநீயிருந்துகொண்டு எதிரியைஎடுக்கசொல்லி, தோற்றவன்போகாவண்ணந் துடுக்கதாயெடுக்கவந்தால்,கூற்றுவானீற்றைமாறி குறிப்புட்னெரித்து நில்லு,நீற்றிலேபொதைவிட்டாலு நிமிஷத்தில்அடிக்கும்பாரே. (113)

அடிப்பதுமாடனைவ லைந்நூறுபடையைத்தாக்கு, பிடிப்பதுயமனுமேவல் பிடிக்குரங்குருவாய் வெல்லு,நடிப்பதுகாளியேவல் நவின்றசொற்படியே கொல்லுங், துடிப்பதுங்கேவர்விட்டாலுஞ் சூரையிட்டாடுந்தானே (114)

ஆடியபேரையெல்லா மவன்தள்ளிவருவானாகில், கூடியவாளைவிட்டு துணியென்றுபிடுங்கிவீச,நாடிய கண்டதுண்டம் படுத்திடுமுடைவர்தானும், பாடிய சடையின்மீதில் பட்சணிநருவைத்தானே. (115)

தூக்கியேவாள்தம்பித்துச் சுருக்கதாய்வருவானாகில், தூக்கியகுத்துமீதில் சாம்பலையள்ளியபோட்டு, தாக்கியதரணிபேர்கள் சதாகோடித்திலுங்குள்ளே, தாக்கியமன்வெளியிற்றன்மைப் போலவேஆண்டுபாரே. (116)

சாடியேவெளிமுழக்கஞ் சட்டுபட்டென்றுஓசை, நாடியேசபையெல்லாந்தா னெடுங்குவார்பயப்படுந்

தான், கூடியேமயானருத்ர கூட்டம்போற்கண்ணிற்
றோறும், வாடியேயெதிரிதானு மரணமாய்விழுவார்
கேளே. (117)

கேளடாவவன்சாகாமற் கிட்டிறைற்குத்திக்குள்
ளே, கேளடாரமபாணம் குபீல்குபீலென்றுசாடும்,
பாலடாபோகாதப்பாபடையெலாம்குரங்காய்த்தோ
ணும், நாளடாவவனுந்தோர்ப்பா ணம்படைவெற்றி
யாமே. (118)

வெற்றியுமவனேயாகில் விருதுகள்பேசிக்கொண்
டு, பற்றியேபணத்தைவாங்க பயமற்றுவருவானுகில்,
கத்தியேநங்கென்றேதிகாக்கிடுகுருவெண்ணீற்றை,
முத்தியேகாலன்வந்து முடிச்சாவுபிணமாவானே. ()

மாளவேவிதியில்லாமல் வந்தவன்பணத்தைவா
ங்கி, மீளவேபோவானென்று விஷியேயதற்குமுன்
னே, காளியேவாவென்றேத்தி கைதனிற்பணங்கொ
ண்டப்பா, சூழவேபோடச்சொல்லி சுருக்கெனவு
ரைத்திடாயே. (120)

உரைத்தசொல்வேறுள்காளி உன்னிடகருவி
ஞல், திரைகடற்கப்பாற்செல்வான் தேசத்தார்காண
த்தானே, வரைக்கண்டவாலுங் தனவாயுரைப்படி
செய்விப்பாள், இரைச்சலாயெதிரியந்த நீமலியைக்
கண்டாற்கேளே. (121)

கண்டவ் வினைப்பாணகிற் கண்கெடு பவனுஞ்சா
வான், விண்டவன் றுடர்ந்தால்நீயும் விடுதீயையள்ளி
வீசு, துண்டவமாய் விழுவான்வேறே சோலிகலில்
லையாரு, வண்டமா நிகர்ச்சித்தப்பா வாயிரத்திரு
நாளுமே. (122)

நூறெனுங்கருமமெல்லாம் நொடியினில் வாட்டு
மண்டம், நூறெனும் பணத்தைக்கொண்டு ஞேக்கி
னகாளிதன்னை, நூறென்ன வாவென்று நவிலவே
யுந்தன் பக்கல், நூறென்ன வந்துசேர்ந்து ஞேக்கி
பேயனைமீவானே. (123)

சவஸ்தயாருங்காண்பார் இந்திர ஜாலமென்பார்,
மரய்ப்பட்டபேரைவாவென்று சாம்பற்றூவிப், பே
ய்வதைப்பட்டபேரும் பிணவாதைப்பட்டபேருஞ்,
சாவதைப்பட்டபேருஞ் சாம்பலாய்ப் பிணைப்பார்
காணே. (124)

காணவே முன்னேசொன்ன மோடிக்குக் கருவே
வேணும், தோணவேசாலமீதிற் சொன்னதுக்கிது
வேவேணும், வீணல்லவண்டநீறு விருப்பொடு சுரு
திகாளும், ஆணுடன் பெண்ணுஞ்சேர்ந்தா லாட
லாருமைதானே. (125)

அருமையாமிந்தநீற்றி லானைபோலாகச்சீறி,பெருமையாய் நமசியென்று பெருவெறுசிகாரஞ்சேரில், யருமையோவவன் சாகாமேனைவக் கினியாரிற்சேரில், உருமையின் மார்க்கப்போட்டு ஒருவெரளிவொதுக்கியோடா. (126)

ஓதுக்கிவரிவை விட்டேனு மூலகத்திற்கொடுமைமெத்த, வதற்கிது சரியென்றூர்போ லரன்சொன்னூடாத்தாட்கப்பால்,புதுக்கிநீயிமைக்கச்சொன்னேன் பூதலத்திற்குச் சொன்னேன், மதுங்குடிவெரியுமீறிமாளவேசொன்னேஞ்சொல்லே. (127)

சொல்லியதுரையையிட்டு திரும்பவோர் துரையைச்செய்து, சல்லியநூறு பார்ப்பார் தண்டகக்கருவே தென்பார், பல்லூய நிதம்பூத் தென்பார் பாம்பையுந் தொடியாரைவர், னெல்லிகையிருக்க னெல்லிப் பஸ்பமெனநினைந்திடாளே. (128)

நினைக்கவேவேண்டார்முட்டை நிகழ்த்திய வீரம்பூரம், நினைக்கவேசினகாரம்நிகத்திடவண்டத்தெண்ணெய், நினைக்கவே யறவுநஞ்சு நேர்கொண்டுவாயைமுடி, நினைக்கவேயனிஞ்சிவித்து வுளக்கெனநினைந்திடாயே. (129)

நினைக்கவே நாழிகொள்ளுங் கலசத்தில் நிறுத்திவைண்ட, மலைக்கவேவேண்டாமிந்த வழிஞ்சியாவினையை மூடி, மலைக்கவே தானிக்குள்ளேவடித்துவைபிட்டுவை

பால், துலைக்கவேகலசத்துக்குந் துணைவிடா துணை
க்கு நேரே. (130)

நேரேனுங்கலசவாயை நேர்பட வோட்டால்மூட்
டமேரெனுமிடாளிக்குள்ளே வெளியிலாதெருவடிக்கி,
தூயன்வாய்க்கீழே தோன்றி தொகுத்தொரு கலசம்
வைத்து, சீர்பெற மிடாவுக் குள்ளே தீயிட்டு மே
லேபோட்டே. (131)

வெண்பா.

மூடியகுளித்தைலத்தோடே குமரிமுன்னுள்
கூடியளித்தைலஞ்சேர் விட்டாட்டி-நாடிகனிக்
கொம்பிலேயிருந்ததென்றே குறியிதுகாணுன்பாரு
செம்பிலேசென்முற் சிவக்கும். (132)

சிவக்குமேபிள்ளாய் திருவேகமாஞ்செயநீர் [லே
சிவக்களிக்குந்தண்ணீர்க் குடமுடைத்தால்தவத்தி
லெட்டெட்டறுபத்து நாலுஞ்சரக்கையுந்
தொட்டிட்டாலேமெழுகுஞ் சொல். (133)

சொல்லடாமுட்டைச் சுகத்தையிலத்தோடேநீ
கொல்லடாதண்ணீர்க் குடத்துநீர்ப்புல்லடா
வெள்ளியிலேயிட்டுப்பா வேதைபதினுருகுந்
துள்ளியெனவாகுமெனச் சொல் (134)

எனச்சொல்வேனினத்தோ டெனச்சேர்ந்தாலவங்க
தனைக்கொள்ளவேணுமொரு தாபமோ-பனைப்பலிங்

காரியத்தோடே கருத்துள்ளிவிட்டால்
வாரிநீர்வற்றும்வகை. (135)

வகையென்னவெள்ளியது பதிதாமொன்றாக
துகையென்ன பித்தளையிற்றுள்ளுவார்நகையென்ன
பண்ணுதற்குவேறுபொன்னை பார்க்கணுமோதட்
டானை, நண்ணுதற்குவொன்பதரை நாடு. (136)

நாடுமேலோகம் நவிற்றிருசெம்பாக
மோடுமெப்போ தொருவயலுந்-தேடுமே
இரும்பாகுஞ்செம்பை ஈசனெடுத்தலவோ
திரும்பாகுங்கைநா ணுக்கினன். (137)

நாணுக்கிவெங்கலத்திற்பொன்னாக்கியென்குருவுஞ்
சாணுக்கியேவது தாறுகுங்-கோணு
குயிலிவந்துருக்கிடத்திற் கூண்டவிற்முப்பூவு
வயலிவிந்தில் வெள்ளீய மோடு (138)

ஆட்டிடவோலெள்ளி பதுமாற்றருபதின்கால்
கூட்டிடவேகாணுங் குரிசினிலே-நாட்டிடவே
காடையோங்குநீர் காணுமேயன்னீரை
தேடியங்கேகிட்டுமோ செப்பு. (139)

செப்பிலேநீலகண்டா திருநீற்றிருக்கையிலே
வைப்பில்வேறேதுகாண் மானிடரே-உப்பினிலே
யிட்டிருக்கிப்பார் யீசனார்தன்னை
பட்டிருக்கியாடும் படி. (140)

படியுப்புகாட்டாய பருமணியாய்க்கோர்க்க
முடியுப்புமுப்பூ விதென்பார்-அடியுப்பை
யண்டமென்பார்தொட்டாட்ட வாதிதொடுத்தன்ன
வண்டக், கண்டமென்பார்விண்டதுண்டோ காண்.()

கருமுட்டை

திண்மேவுமுண்ணுங் கருங்கோழிமுட்டை
தோணவேகேளுமினிச் சொல்லுவேன்-நாணமேன்
முட்டைக்கருப்பாரு முட்டைக்கருவிரண்டு
தொட்டமஞ்சள்கருப்புஞ் சூடு. (142)

சூழ்முட்டைக்குள்ளே சுந்தரியாள்செந்தரத்தை
போடும்விராகனிடை போட்டபின்பு-கேடுகெட்ட
கள்ளிமேழு காலடைந்து கள்ளிமுட்டையதுளேத்
உள்ளேவைத்துமூட்டாரிசந்து. [து

உருந்ததும்நம்பதுநா ளொருத்தாலேயேற்று
செசந்தனிலேவண்டநந் திறந்துபா-றசந்தையோ
கெந்தமுட்கருவு செட்டியாய்க்கட்டுபடுஞ்
சந்ததமேசென்னீரிற் சார் (144)

சாரித்துரைத்துமைபோ றுருட்டிவில்லைதட்டி
பாரித்தசட்டியிலே மானுபுட-பூரிக்க
காயவைவில்லை கலசத்திற்போட்டிடும்பாற்
றீயிலேவைக்கச் சிவக்கும். (145)

சிவக்கவேசெந்தூரஞ் செப்பிலிட்டுமப்பால்
நுவக்குவாய்செம்புருக்க வப்படுவக்களவில்

பாதியிடுசெந்தூரம் பட்டபொழுதுசெம்பு
சாதியிடுமொன்பதரைச் சொல்லு. (146)

சொல்லவேகுட்டஞ் சொரிசிரங்குகாமாலை
சொல்லவந்தவஷ்டகுன்மமெல்லாம்-வெல்லமதிற்
கடுகளவேகொண்டாற் கரையறிந்தநோயெல்லாம்
படுமுன்மேதூரப்போம் பார். (147)

பாரீர்திரிகடுகிற் பாச்சிலுல்வாதமென்ப
தாராதபாண்டுமாறுமோ-யூரோ [ந்து
இருக்கின்றபண்டிதற்கு இன்னமொன்றுகைமரு
நரிக்குண்டுபண்ணவல்லோ நாடு. (148)

நாடுநருநெய்யில் நலமுடனே யுண்டாலுஞ்
சூடுவருமோமேகத் தோடுமே-பாடு
வருமோ இயமன் வருவானோநோயை
த்ருமோவயித்தியனே தான். (149)

தான்றிக்கா தூளிலிடக்ஷயம் வருமோகொன்
ளவுமேறு மூன்றுக்குள்ளேபார் முகடேத் தான்
றிமாய்க்காய்ப்போற் கடுக்காய் மாட்டினுற்றெண்
ணூற்றேய்க்கப்போவாதோ நூல் (150)

ஏந்தாரபரக்கர் திருபொழுதுசீக்கிரத்தில்
வாங்கானசீனியிட்டு மண்டினல்தேங்கிற்றே
மந்தாரகாசமுதல் வாய்வுக்ஷயபிணிசமும்
பிந்தாதோவஷ்டகுன்மம் பேசு. (151)

பேசுமீருள்ளி பெருக்கஞ்சாற்றோடுகொண்டோ
லாசுவருமோகற்ப நாராதோ-தேசத்
தறியாமற்கற்பார்க்குமோ வானந்தவாய்வும்
பறியுமோபட்டைப்பொடியில். (152)

பட்டையேவெள்ளைப் பரங்கிவைப்புப்பாஷாணம்
கிட்டுமோகிட்டினு றகழிமேல்தொட்டி
கதலிச்சாறூட்டிக டுகளவுசெந்தூர
முதலிப்பாய்சுத்த மெழுகு. (153)

சுத்தமெழுகாறு சோகியென்னப்பாரும்
பித்தளையுஞ்செம்பும் பெருக்கமா-பித்தளையே
ளள்ளத்தனைமெழுகை யிட்டுப்பார்மாற்றதிகம்
கொள்ளத்தகுமோகுறி. (154)

குறியென்னதாம்பரத்தை குடக்கரியில்வைத்து
அருகையிலேஎள்ளுள்வும்வுண்ணினல்மருகவெள்ளி
பத்தரைமாற்றுள்ளப் பாரிலேவுண்டோபார்த்
தந்தமாஞ்சென்றாலுந் தான். (155)

சென்றாலுமிந்தவகை செப்பற்றிருவிழியாற்
கண்டாலுங்கொள்ளார் காசினியில்-விண்டான
மாயவிந்தைதீதென்பார்வறுமைவந்தாற்பெற்றெடுத்
த, தாயைவிற்பார்தன்பசிக்குந் தான். (156)

பசிக்காதவித்தை பயில்வார்கள்நஞ்சை [க
பொசிப்பார்கள்வேண்டாதுபோற்பொய்யைருசிக்கா

மண்ணையுண்டபிள்ளை மாதாவின்பாற்குடித்த
வெண்ணெயுண்டகாதை விளம்பு. (157)

விளம்புவேநாலாம் விதையின்றமுட்டை
குளம்புமேனிக்கொளுத்த வெள்ளை-உளம்புகுந்த
மஞ்சட்கருநசப்பு மாராதுயிந்தமுட்டை
நஞ்சைச் சுவைத்ததற்கு நாதம். (158)

இறங்கிவீடத்தை இலையென்றுபண்ணத்
துறக்கவடக்கவகைச் சொல்வேன்-பறக்கும்
பெருடன்முட்டைரெண்டுடனே கெட்டியாயிந்தப்
புருடமுட்டை யொன்றையுமோ பூட்டு. (159)

பூட்டுவாய்மூன்றும் புறம்புறம்பாகக்
கூட்டுவாயொன்றிற் குளிர்காசம்-மூட்டுவாய்
பாஷாணமொன்றிலிடு பார்வதியாள்கெந்தகத்தைக்
கூசாம லொன்றிலிட்டுக் கொள் (160)

கொள்ளவேமூன்று குழலுமெருநாலெடுத்துங்
கள்ளிலொன்றிலிட்டு கடங்கரெண்டு-கிள்ளி
குளித்தைலமொன்று கூசாமலொன்றை
வழிப்படமை யாகிவிட்டு வா. (161)

வாடாமைகெந்தி வளர்பாஷாணத்தைலஞ்
சூடாமணிக்கள்ளை சூதமுட்டையீடான
வெண்ணீரையெடுத்து மேல்வகைக்கட்சுள்ளியிட்டு
யெண்ணியைந் தாநாளி லெடும். (162)

எடுத்தமுட்டைனீரினி லிரட்டுங்காய்ந்தால்
அடுத்தயெரியிட் டலைப்பண்ணி-யுடுத்த
கரிமூலநிறைந்த சுட்டவெண்ணீற்றை
பரிசனமாய் வைப்பாய் பதனம். (163)

பதனமடாமண்ணுளியின் பாம்பிருதலைமணியின்
இதமுடனேரெண்டையுமே நிறுத்து-சதமுடைய
பாண்டமிட்டுமூடி பாஷாணமுட்டைவைத்துங்
கூண்டு குழித்தைலங் கோது. (164)

கோதுத்தைலமொரு குப்பிதனிலடைத்துச்
சேதிசொல்லக்கேளு சிவகாமி-நாதமெனும்
கெந்தியிருந்த கெட்டிபாயந்தநெஞ்சிற்
பொந்தினுள்ளே வைத்துப் பொதி. (165)

பொதிந்துகட்டியேசிரகை போக்கிபுலர்த்திப்
பதிந்ததுகட்டி தன்னுள்ளே பாவித்து-விரிந்த
மூக்கவரிலேற்றி யெரிமூட்டிகரியதை
நொக்கரச் சார்மைப்பைக் கூட்டு. (166)

ஸ்ரீ வசியம்.

கூட்டுத்தேன்கரிபைக் கொக்கரைவாள்சாற்றால்
ஆட்டி யரைமைபோ லாகுமே-நாட்டினிலே
விஷந்தீண்டிசெத்தால் விஷந்தாவிம்மையைக்
சுகந்தீண்டிக் கண்ணிலிடுங் காண். (167)

காணவேயோடுங் கடுவிஷங்களெல்லாம்
பூணவேவெண்ணீற்றைப் பூசினால்-காணவே
தைலமதைநவுச்சியிலே தான்தேய்த்தாற்சேதம்
மயில்வருமோகண்டுமி தாவே. (168)

திருமந்திரம் வேறு.

நாமெனவேவையைச் சோமனிலேபூண
மாமணங்கள்போலே ஜாமம்வருவாளே (169)
வருநஸ்ரீவென்று திருவுளவெண்ணீற்றை
இருமுறையில்வீச திரும்பமடிவாரே. (170)
மடிவெறும்பசாசு படிவெலாமுசாவி
அடகில்கரியை வீடுதனிலையும் (171)
தீயெனயிக்காரம் பேயினிடமோதம்
மாயமும்வெண்ணீறு தூயசமுநாமமே (172)
நாமிதமிருந்தே காமியுடபாலே
நேமியடையாலே சீமைவிடுவாயே (173)
வாயினிலேதீயை தீயினிலேவாயை
காயினிலேபூவை பூவினிலேகாயை (174)
காயைவினதீயை தீயவிடுசீயை
சீயவெளிமாயை கோயைவலிவாயே (175)
வலியெனவேகப்பல் புலியெனவேதப்ப
கிலியைகுடுகுப்ப மெலிவிதுமெய்யாரே (176)
மெய்வசம்புவள்ளி செய்விஷத்துக்குள்ள
ஐவிசங்குவேறே தெய்யவங்குனடே (177)

நாடியசிலாகை ஓடிடவேவரவே
மேடிடநிலாவை யெடுபணிசேரே (178)
சேருமதியாய வூழிகிலிவேரைச்
சார்குவிதியாரு மூறுவதுபாரே (179)
பாரிவிடுபேசி மேலெறனுமேயோகி
கருமாருபாகி தாருமாரித்தாயே (180)
மாரிமழைபெய்ய ஏரிநிறைவேற
நீரினிலேநீரை பீறிவிடுவாயே (181)
வில்லிசெய்ய தொடுவில்லிகைடைந்
கெடுமதிமெய்யோபொய்யோ சடுதியிலேகாணே ()
காணவேசெய்மண்டை பூணவேமயனண்டை
கோணவேமுன்விண்ட பாணமெனக்கண்ட (183)
கைகண்டவித்தை வைகுண்டமெத்தை
கையென்றசெத்தை ஐயென்றுபத்தே (184)
பத்தரிசரிவை மத்தரியநாவை
சித்தரியவெனவு முத்தரியவேசெய் (185)
செய்ப்பதனியூடே மைப்பதியைநாடே
மெய்பேசிவையாதே பொய்யிதுவோபாரே (186)
பாரண்டவிஞ்ஞை காரண்டநஞ்சை
யூரண்டமஞ்ஞை யோரண்டமாமே (187)
மாமரத்தின்காயை பூமரத்தின்பூவை
தீமரைக்குத்தீயை தாமரைகைவையே (188)

வையப்பமோடே கையப்பவாடை,
எய்யப்பவாடை டையப்பியீடே (189)
ஈடெரிவுதேனை லாடெரிவுமீனை
கூடெரிவுதானை காடெரிவுதானை (190)
மீனைவைக்கப்பிச்சி மானைவைக்கவீசி
ஞானம்வைக்கயீதா மென்கவலைகேளே (191)
ஏனமதுகூட ஆனமதுவூடே
வானமதுசாட மோனமறனுமே (192)
நாடெங்குமெச்ச ஏடென்றுவச்ச
தேடென்றுவுச்ச மேடென்றுதச்ச (193)
தச்சதுபூரணச் சந்திரவாலை
மெச்சதுமென்குரு மேல்குணையாக (194)
வைச்சதுபங்க மாமலர்மீது
பொச்சதுவாயிடை போயவிழுவாரே (195)
போய்விழுவாரவர் பொய்யுரைசெய்தோர்
நோய்விழுவாரிது நூல்வழிவாரார் (196)
பாய்விழுவார்வசை பண்ணியதீயர்
நாயெனுமோகெடை நய்யகுருவாரே (197)
வாருரைசந்திர வாலைமெய்நூலை
பேருரைசெய்த பெரியோரைநாடி (198)
சீருரைசெய்தொழில் தேருவார்சித்தர்
ஏருவார்திரு நூரிறைமுற்றே. (199)

பூரணச்சந்திரோதயவாலை-௨௱

முற்றிற்று.

சிவமயம்

இருபத்திரெண்டாவது,

அகஸ்தியமகாமுனிவர்

வகாரமதிவெண்பா நூறு.

கலிவிருத்தம்

திகடசக்கரச் செம்முகமைந்துளான்
சகடசக்கரத் தாமரைநாயகன்
அகடசக்கர வார்ந்தொழிலாங்கெழும்
விகடசக்கரன் மெய்ப்பதம்போற்றுவாம் (1)

நாயகமென்றே யகத்திணினைத்தே னகத்தியனை
வாயில்வழுவாதொழுக வந்தருளும்-பாயிரன்
மாயுரைத்தவனைநூறும் வகாரமதிவெண்பா
சேயுரையவிந்நூறுஞ் செப்பு (2)

செப்பினேனின்னூறுந் திரளடக்கமைம்பதுடன்
ஒபபுமதிவெண்பாநூ றோதினே-னிப்புவியில்
புத்தியுடையோர்க்கறிவாம் புகலேவெயிவ்வெண்பா
சத்தியுரைகண்டவர்க்காந் தான். (3)

தானறிவாராயிரத் தைந்நூற்றிணைம்பதனுள்
வானவிண்டைக் கலமாம்-வந்திற்றும்
கரைகாக்குங்கடல்மீலெங் காயவிழுக்கரண்பூனே
திரைகாக்கும்வளமதுவாஞ் செப்பு. (4)

செப்பும்வைப்பு மொப்பு மவைசெப்பவேநந்தீசர்
அப்புவைப்பக்காட்டினு ரடியவர்க்குத்-தப்பாமற்
கைப்புரட்டைகாட்டான் கண்விழித்தான்முந்நூரிற்
செப்புவைப்பேனென்றது செய் (5)

செப்பானுரைத்த திரள்கோடிநூல்தனிலுஞ்
செப்பாகமென்ற திரதே-மைமாயக்
காயைத்தியைந்தேனென் காவியத்திற்பாவைத்
தாயார்விண்டாளெந்தன் சார்பு. (6)

சாரப்பொருளிதுவாந் தன்மையதுவாளிதுவாங்
காரப்பொடிபூசுங் காயம்-வாரத்
தாக்கிவிடுமாக்கிவிடுந் தங்கசென்மடாட்சியதும்
வாக்கிவிடுமெச்சமெனவை. (7)

வையமயக்கிவிடும் வாம்புலிமாந்தூங்கிவிடும்
பையப்பையப்பூச்சொரியும் பாவமாம்-மெய்யாகும்
தையல்துணையாகுந் தார்குழலாள்வாய்நீராஞ்
செய்யவி தின்கூறென்று செப்பு. (8)

செயலானநந்தீசன் செப்பியநற் சோடசத்தில்
வயல்விளையாம்முந்நூறும் வாய்த்தால்-பயனுகும்
வெப்புக்குடலுக்கு விரிகுடலாமுந்நூறுஞ்
செப்புக்குடல்கும்ப னென்வாய்செயம். (9)

செய்யமதியமிர்தவெண்பா தித்திப்பாகுசெஞ்சத்தி
லையமில்லையதி லாய்ந்தோர்க்கு-மையங்

கூட்டுங்கடலுங் கொதிமலையுமாமதியும்
பூட்டுவங்கப்பெண்கொடியாள் பேசு. (10)

பேசுவோங்கேள்மகனே புலத்தியாபூவுலகில்
மாவுமரிசியென்ற மகிமையது-மாவான
னஞ்சமுளைப்பயிரால் வளர்ந்தேறிக்கதிர்நெல்லாய்
மஞ்சரிசிமாவென் றறி. (11)

அரியரிசிமாவா மதுவிளைந்தவயல்மண்ணும்
பொரிமதிநேடாம்பொற்கொடியாய்-விரிவதென்ன
கட்டுக்கடல்வீரங் கயற்காய்பூவட்டநெடுந்
தட்டமங்கைச்சேவல்லிச் சாய. (12)

சாயக்கடைபூவுஞ் சார்ந்தகமளின்பூவும்
வாயடங்கக்கன்னி வடியாளும்-நேய
கொட்டகரையோசை கொடிமடவாள் பூக்கையிலே
கட்டுவதுநான்வரக் காண். (13)

காணக்கரிவாயாள் கண்டஞ்சிவப்புடையாள்
நாணமுயர்வாக்கும் வனிதையராம்-மோனங்
கொண்டகணவனில்லை கூடிக்கருத்தரிக்கும்
வண்டக்குழலாள்சூலை பார். (14)

சூலையிலேமணிதருஞ் சுந்தரியாடன்னுருவாய்
காலையிலேமண்டுகேங் காத்திருக்கும்-வாலையறி
கண்டெடுத்தாய்தேரைக் கடனீரிலுறவாகப்
பண்டுசெய்தபூசை பார். (15)

பகரவொருபூமண்ணும் மச்சையருந்தாதியரும்
உவர் கலங்கக்கண்டா லோடுமே-துலரடங்கி
நெல்லரிசிதள்ளிவிடும் நேராகவோட்டிவிட
வல்லியெனவந்ததப்பா வாழ்வு. (16)

வாழ்பூதருங்கன வட்டமிடும்புண்கட்டி
மூழ்கிவருஞ்சுந்தரத்தில் மூளாதே தாழ்வாக
எட்டிக்குள்ளேவளர்ந்தி யிட்டலடிதனிலேற்றில்
கட்டவகைகாணவெனக் காண். (17)

காணுவதுகாராமண் கலங்குஞ்செல்லத்திமுட்டை
பூணுவதுபூரமென்று புகட்டிநூல் வீரம்போம்
கண்டுவிசாரத்தைக் காணவிடுவெண்சுடரைச்
சொன்னகுறிபுலத்தியா சொல். (18)

சொல்லறுமோமனது துய்யசவைபெண்ணேட்டம்
வெல்லவருமோநேயம் விண்டாலும்-புல்லு
தன்பிறப்புமிறப்பு மிமைசார்ந்தாலறிவாகு
மென்பிறப்பையானறியே னியல்பு. (19)

இயலிசைகூட்டவட்ட மிளங்கொடிக்குமாட்
டாவோவயலிசையில்நீரும்பாயும் வாய்க்கால் - துய
லாகும், மண்ணடிக்குப்பானை மாவடிக்குந்தூணைப்
பெண்ணடிக்குப்பாமாலை பூட்டு. (20)

பூட்டவொருகூட்டாகும் பேய்க்கரும்புரந்தித்
திப்பும் காட்டமதின்மாட்டுங் காணவே-பூட்டேகா

ய்க்குமேயிஞ்சிக்காய் கைப்பழக்க மஞ்சரக்காய்வா
ய்க்குமறிவெண்பா வறி. (21)

அறிமதியாமதிகமென்ற யானவெண்பாவிதுவாகும்
வறியமதியிதுவாக வாய்க்குமே-மதிப்பூன்றி
நொய்யநுகர்ந்துண்டால் நூறுகுமாதிமுதல்
வையமீதிலறிவ தரிது. (22)

அறிந்தோமிவ்வெண்பாவிலடங்கினே னென்வாதகு
கெறியகன்றபூரணமும் நீடேட்டிக்-குருகியது [றி
வஞ்சமிஞ்சடுநெஞ்சகற்றி வாமியிருப்பிடமூலி
கொஞ்சுகிள்ளையாயுரைத்த குறி. (23)

உரைத்தகுறிதப்பாது வூணுறவுவொன்றுணற்
கூரைத்தகரைபங்குண்டா மெந்நாளும்-விரைத்தமு
காணிக்கரைக்காணி நாற்காணமாகக் [தல்
காணியரைக்காணுவென் றறி. (24)

என்றரைமுந்திரிக்கீ ழெடுத்தாடுமாவரைக்கு
ஒன்றரைக்குகாமாவிரிப் பூட்டியபின்-சென்றறைய
முத்துக்கொருவிலையாம்மொய்குழலாளிருவிலையாம்
வைத்தசன்னிமூவிலையாள் மயம் (25)

மயமானபூக்கொடியு மணலாடுசர்க்கரையும்
வயமானகாரிடைச்சி வாய்ப்புல்லும்-செயமாக
மூட்டக்கரைகுயவன் மூட்டெறிந்தவெண்கலத்திற்
பட்டுவிடும்வெண்ணீறு பார். (26)

பாரையடிக்கல்லு பாயுமண்பூக்குமுப்பு
வாரையடல்நீறும் வாய்ந்தாக்கால்-ஊரார்
ஓங்கவிடுமொன்றுமூக்கா லொன்றுக்கவையாகும்
வைக்கதணன்மீறிவரு மண். (27)

வருணமண்ணில்வாழுமங்கை வசந்தியென்ற
செல்வந்தி, பெருகுமண்டமுட்டிவிடப்பேணுமோ-
நரிவாயில், கண்டசிப்பிவோடாகுங் கானக்குறமகள்
கை, வண்டுசிப்பிக்காலாம் வயம். (28)

காலாங்கடகநீர்க் காட்டகத்திற்காயாம
நாலாம்வலைநூலாம் நாதமாம் சேலாம்
வட்டகட்டபெட்டாகும் வாய்நீதாற்றுவர்க்கும்
முட்டவழிநெஞ்சமென்றே முன் (29)

நெஞ்சமனமுறையும் நெற்கடையாமண்கரையும்
வஞ்சமில்லைசொல்லிவிட்டேன்வாயுவிறைற்-பஞ்சமெ
ன்ற, பார்க்குளிதுபாழா மக்களாவாழ்கவென்று
ஆர்க்குள்ளொன்றுனதிதுவறி. (30)

அறிவுடையவெள்ளை யறிவான்பிள்ளை
தெருவில்விளையாடிவருஞ் சேயே-உரிமையுடன்
கைங்கிசைந்தசர்க்கரைபைக் கடுவாய்க்கடையிலிட்
டொய்க்கவிரும்புரொயினீ ருண். [டு

உண்ணக்கல்லாகு முவர்மட்டம்நீருகும்
பண்ணத்தொழில்மைக்குப் பாலாகு-முண்ணும

கோட்டுக்கடுவாளங் கொம்பனையாள்பிள்ளை தலை
யூட்டுவெட்டவெளியா மியல்பு. (32)

இயம்பவனமலையு மீராறுபன்னிரண்டும்
வயம்படுவக்கானை வாட்டினால்-இயம்பாக
பட்டமதயானை படுகுழிக்குள்ளாகுங்
வெட்டவெளியிரவுபகலாம். (33)

பகலானசூதம் பயில்வார்வெள்வங்கர்
நிக்காசாரவீரகரந் தப்பாது-இகலான
கொட்டமலைகொம்பும் கோகைவளர்பார்வட்டும்
முட்டவெட்டிமடிவாராம் முன். (34)

முன்னைவிளிப்பாமடிப் பின்னைவிழி காம்புமலை
தன்னைநடுவாக்கிவிடுந் தக்கவரே-யின்னமென்
றொம்புரத்தான்மங்கை குமுறமுலையிலகுந்
தம்பிறத்தான் தங்கநிறந் தாக்கு. (35)

தாக்கிவிடுகாக்கடையின் தக்கரைக்காணிமர
தூக்கிவிடுமுத்திரைக்கீழ் சொல்லிவிட்டேனேக்கம்
வைக்கமலைமுந்நீரும் வாதமென்றசெயநீரு
மொக்கவரைகடநீரா மொன்று. (36)

ஒன்றுமொக்கொண்டுமிடமூன்று மொக்கசா
யிரண்டு, அன்றுமொக்கத்தள்ளிவிடு மதிலொன்றி-
பண்டரக,மிக்கதோரக்கவகைக்கெங்கைகனலிவிடும்
வைக்கவிதுவாகுமாங் காண். (37)

காணப்புலத்தியர காமமனைப்பூட்டுமொக்க
வானந்துரைதுரும்பு வந்தித்தால்-நாணமறும்
அக்கரைமாயிங்கரைப்பெண் ணரசிபிள்ளைக்கைகூட்
டச், சங்கரைக்குநெய்கூட்டத் தான் (38)

கூட்டத்தா ரெட்டெட்டுங் குலாவிவர மெய்
குறிகேள்,நாட்டமென்ன வெண்கொழுந்தைநாடார்
எட்டமிடும், வாய்ங்கசப்பை மென்றுமிழ்ந்தால் மங்
கைசிரிப்பானவளை, மாய்க்கமதிகூட்டுவாய். (39)

மதியிருந்தாலாடிவரும் மனமிருந்தால்கூடிவிடுங்
கெதியிருந்தால்தப்பாது கிளத்தினேன்-சதியாரே
மாண்டமாக்கரியிஞல் மாளுமக்கள் யாவருமெந்
தாண்டாமதிவெண்பா சொல். (40)

சொல்லுவடமொழியாய்ந்து துத்தமீட்டவார
டைக்கு, வில்லுமம்புமொக்கவிட்ட வெண்கலமே
வல்லதங்கௌசையிடமாற்றுடு முரியுழக்குச் செவி
டெனவேவாசைகமலமாகு மென்வே. (41)

மாகுமென்கித்தாமன் மாரியிட்டவட்டமிது
வாருமெனக்கண்டோர்க்கு வாய்க்குமே-சாக
வேமானக்குதிரை வெட்டவெளிகட்டிவைக்கும்
மாகுமங்வைவாழ்வா மிது. (42)

வாழ்வுதருசோணமலை வழங்கிவருமமுதகடல்
சூழவைக்குமாதாப்போல் சொல்லரிதுவேதம்

பாசுபடாவெள்ளைநிற மங்கைகண்டால்தங்கநிறம்
வாசுபடாமொழியிது வாம். (43)

வாமியென்றமாமிதங்கை வந்தவழிகண்டறிந்து
தூசுவிடுசுண்ணக்கல் தொல்நாகு-பேசரிது
மைக்கவமாய்ப்பதராம் மையமேன்தங்கியிடை
வைக்கச்சலமாகுமென் வாய். (44)

வாயிலிடுநீரை வாழ்த்திவிடுமாளிகையில்
பாயிலிடும்பாகம் பார்த்துவிடு-ஞானமென
குப்பியடையாயடைக்குங் கூக்குரலுமில்லையடி
செப்புவாரிதுவென் றியம்பு. (45)

இயம்பக்கடவாகு மெம்பெருமான் காணவென்ற
வயங்கசம்பத்தைகண்டவாதுமே-குதம்பையிலே
சொல்லரிதுசொல்லரித்து சோழவளநாட்டரிது
வில்லரிதுகல்லரிது வேதை. (46)

வேதைக்குக்காரம் வியன்றநங்கைதொலைதூரம்
வாதைக்குப்பயன் றூரம் வாய்த்தக்கால்-நாதங்
கண்டாடு மோசை நகைபோடும்வாங்கி
கொண்டாடுமிடத்தொழிலே கூறு (47)

கூறுமடாமாதவிடாய் குறித்தலைப் பிண்டமெ
ன்றுஞ் சீறுமண்டமுட்டையென்றுஞ்செப்பினே -
னூல்முறைவாய், ஓதிவைத்த வாசகத்தி லுணர்வறி
யாச்சண்டிகட்கு, மாதுவைக்குநூலின்மையம். (48)

மபமாகும்பெண் கருவாம் மக்கள் தலைசோதனையாம்
வப்மானவிக்குறி கள்வாட்டிவைத்தேன் - தனைகா
ணு, மட்டமுதற்பச்சையிலே மாணுமோமாண்பருக்
குக், கட்டவகைதொழிலிதிலே காண். (49)

காணவென்றுயின் னூற்றிற் கசடகற்றிக்காணவுனக்
கூணுவைத்தேன், கும்பனென்பேர்கொண்டாடவா
ணி, தங்கவளநாடிருக்குந் தாப்பிறந்தநாட்டிலறி
மிக் புலத்தீசன் முறை. (50)

மூறைமைங்களாவாம் மூத்தமகள்பெண்டாவாள்
தாரைமச்சான்மச்சினனுந் தம்பிக்கு-வுறையோடே
கூட்டினுல்நல்லம்மான் கூட்டிவிட்டபேய்மாமி
நாட்டில்விளையாகுமிந் நாடு. (51)

நாடுமகள்பேத்தி நன்மனைக்குச்சங்களத்தி
வாடுமிளையாள்பிள்ளை வாய்தத்தாங்கால்-பாடுபடு
முட்டுவிட்டசூளை முனைநடுவேயேவ
கட்டவைத்தபணப்பையாங் காண். (52)

காணுதுமைத்துனர்க்குங் கானக்கண்ணீரொழுகு
நாணுது நாய்க்குமப்போர் நன்ருய்ப்பார்-ஊணுத
வெட்டியெறிவேலியிலே வேரறுந்தசாதிக்குக்
கொட்டிவிடுமாப்பிலைச்சார் கூட்டு, (53)

கூட்டிகரையானைக் கூப்பிட்டுலக்கையிட்டு
வாட்டியிட்டுமொழியரை மயிராடப்பூட்டதிக்

கைத்தலைமேலோடுங் கைக்கடயம்சாத்திரவில்
மைக்கடமேல்மூட மாய். (54)

மாயமாமதயானை வஞ்சகரை மண்ணையுண்ணும்
ஓயாதனைதப்பார்த் தோட்டிவிடு-வாயாலே
கட்டழகிவஞ்சகரைக் காலிலிடு தண்டைபட
வெட்டியெறிநால்மா விடு. (55)

மாவிடக்கால்காணி வருமாகாணிமேலேறும்
பாவியிடமுக்காலும் பாய்ச்சிப்பார்-சாவில்லை
எண்காணியெட்டுமா யேகாதடங்கிவரும்
பங்காகமாறிவை பாதி. (56)

பாதிமதியாதியிடு பள்ளமனைபங்கிளது
வாதியிடுவானறிந்து வாய்த்துப்போஞ்-சாதியில்லை
ஒக்கக்கலந்துண்ணு மோகோகோயுகமுடிந்து
பக்கமுறிவெட்டியே பார். (57)

பார்க்கையிலேநாவாழும் பாலையிலேபூவாடும்
பூக்கையிலேசுழியாடும் போக்கில்லை-தூய்க்கருவில்
பாய்ந்துவிந்துதப்பாமற் பலித்தார்கரைஈட்டும்
வாய்ந்தவாமிதென் றறி. (58)

வென்றறிவேர்வித்தாகும் வெள்ளாட்டி கருவா
கா, பெண்டறிந்தோன் முனறிவான் பேய்ப்பூவாம்
ஒண்டொடிக்கு, கட்டினபொன்தாலியிலே காய்த்த
கனிபழுக்காமல், பட்டுதிரந்தென்னபயன். (59)

பயனறியாப்பாரிற் பார்க்கவடிவெட்டாது
நயனமில்லையார்க்குமென நானறிந்த-வயன்முழுது
வைநரைக்குக்கைநக்கரையாம் வம்புழூஞ்சோலையறி
மைக்குறித்தநண்ணுள் மனம். (60)

மனமாடுமெம்புவியில் மாளாவடிவிட்டபுரைத்
திறமாடக்கூட்டிவிடச் செங்கமலம்-நயமான
கொப்புக்குலாப்பூ கூகைக்குநாட்பூவாந்
தப்புங்குடிவாடியிடுந் தான். (61)

தானமறைவண்ணுடுந் தாய்நாட்டுமூணும்
பானுவொளிவளநாட்டிற் பாய்ந்தேதுஞ் - சாந்துவ
ரை, தென்னுடுகோணுடு செய்வளநாட்டிலிது
என்னுடுமுண்டென் றியல். (62)

உண்டகனிதொப்பையிடு மூட்டுகனிமேனியிடுங்
கொண்டகனியாகக் கும்பிக்கு-முண்டகனி
எம்புவிக்குமெம்பாகு மெங்கள்குருநாதரிட
சொற்படிக்குசுண்ணும்பு சொல். (63)

சுண்ணும்பரையேறுஞ் சுகந்தபிள்ளையாலேறும்
வண்ணனிரண்டுமொக்க வாய்க்குமே-எந்நாளும்
நஞ்சக்கரைத்துஞ்சநட்டும் நன்முட்டும்வெள்ளலறி
மிஞ்சியொடுகாணலிது வாம். (64)

காணவுரையாடுங் ககனமெனத்தாடும்
வானவிண்ணூர்தானே குமட்டாகும்பூனையென

யந்திரங்கியுண்டமிர்த வாய்த்துவராய்மீடிவிடும்
கந்தமிதுவாவென்றே. கருது. (65)

கருதாலிப்பூவாடிக் கணைக்கட்டிக்கொண்டாடி
ஒருதாலிக்கிருதாலி யூட்டிவிட்டால்-கருதாலி
செங்கைவளைகுறைச்சலென செப்பாதேசெப்பா
தே, யெங்குண்டுக்குறியென் றியம்பு (66)

குறியிட்டஒட்டகத்தில் குடக்குரைக்குத் தப்பாது
உறியிட்டுஏற்றிவித ஒருமுக்காஞ்-சரிவிட்டு
முக்காற்செவிடாகு முந்திரைக்கீழ்தப்பாது
வப்பாதியின்பெருமை பாடு. (67)

ஆடித்திருக்காயு மாவணியின்மேற்றேறலும்
மானபுரட்டாசி வைகறையும்-வானமுள
ஐப்பசியிற்றன்வெடிக்கு மாகுமற்றமின்னலேன்
கைப்பிசகால் நாடுமிது காண். (68)

காணவருங்கார்த்திகையுங் கடுங்குளிராமார்கழியும்
நாணியொடுதைப்பூவாம் நாளுட்டும்-மாநிலத்தில்
மாசிலாமலர்பூவா மாதகுறிபங்குனியாம்
வாதமதுசித்திரையில் வை. (69)

வைகாசியிலே வளநாட்டுக்கன்னிகையால்
மையமெனக்கண்டநீ மாதவிடாய்-மையமிட்டு
வெய்யகதிர்காட்டி வெங்கலப்பெண்தலைபூட்டி
ஐயமிட்டுவாழ வறி. (70)

வாழிமலைப்பங்கயத்தி வாட்டிவரவழியேறும்
ஊழியென்பதெல்லாம்போமென்றேடும்நாழிகொ
ண், வொக்கநெய்த்தன்னையிட்டு வொன்றிரண்டு
சாரமிட்டு, வைக்கதிரேறுமென வை. (71)

வைத்தமணிமொய்த்தகடல் வாய்க்கவறுவீரன்
றைத்தநடமாடியிடுந் தப்பாது-மெத்தனவே
கொம்பனையாடான்வாழ்வு குடியேறுநாய்க்குமென
எட்பிரான்பெண்டீரியல்பு (72)

பெண்டீரிபலான பேய்க்கூத்தன்சொற்படிக்குக்
கண்டீரோவவன்விந்தாற்காயாகும்-ஒண்டொடியாள்
சாரமென்றவாணிற்சாற் சாரமதிலேறிவர
பூரமெனநாமறிந்த புல். (73)

புல்லாகும்புகல வறியதோலாடும்
எல்லாமதிலாடு மெட்டெட்டுஞ்-சொல்லாகுங்
கரைகரைக்குந்தானேறி கரைவிடும்வாணிப்பூ
துரையறிந்தபுலத்தியனே சொல் (74)

சொல்லமலைச்சோணமலை சுந்தரிப்பெண்வல்லிமலை
நல்லமலைநெஞ்சிமலை நாட்டிலுண்டு-கொல்லிமலை
குடமலைக்குத்தட்சணையிற் கும்பமலையென்மலைநேர்
சுடர்மலையாகுமெனச் சோதி. (75)

சோதிமலைசார்ந்துவளர் சோழவளநாட்டிலுண்டு
ஆதியென்றபெணகுரும்பை யாதியுண்டுசாதியத்

வாந்தியதுமேர்க்கவுண்டுவங்கணங்கள்மெத்தவுண்டு
சாந்தியென்றசிறுபெண்தாயறி. (76)

தாயறியாத்தந்தைபரில் தாரமில்லைவானமில்லை
மாயப்பிறப்பில்லை மானமில்லை-தூய
வெட்டிகரைமீதிலிட வேண்டாநாள் தானெடுக்க
பட்டத்துளிர்தானெடுக்கும் பால். (77)

பால்சொரியும்பாரிலிடப் பட்டதுளிர்தானெடுக்கும்
கால்சொரிவான்பூமாரிமாநிலத்தில்-பார்கரித்து
வெண்டவடமேரையென வெற்றிதருங்கண்டனுங்
குக், கண்டவிடந்தாயாகுங் காண். (78)

காணலாம்பொன்மேனி கங்கைமங்கைதன்வாழ்வில்
நாணமில்லைசுந்தரிப்பெண்நாட்டு-வானமுயர்
கோட்டிகரைசிலையிட்டுக் குப்பிசிறுநீரைவிட்டுத்
தம்பிபிண்டத்தோலையிடத் தாக்கு. (79)

தாக்கச்சமர்களமாகு சன்னசிபாசனமாம்
வார்க்கனிவிஷமாம் வாய்ப்பாங்காங்-தூக்கமிக
பேக்கமிகக்கண்டறியா னெம்மிடதலைப்பிள்ளை
மாய்க்கவிக்குறிசொன்னேன் மனம். (80)

மனமறிந்தால்மயமெரியு மன்றும்பொன்னுடாங்
கனமிழிந்தாற்காணலாங்காய்-யினமாக
பூவாகும்பிஞ்சாகும் பொக்காய்கனியாகும்
காயாடப்பூவுதிர்ந்த வாள். (81)

வாளமலரையிட்டாம் வாய்விட்டாவாயலாகும்
வாளாங்கரைக்காணப்பாராது-தூளாகும்
வெண்சுடரிலோட்டமிடும் வையகத்திற்பூவாது
நொஞ்சுமில்பாண்டமனை கோடி. (82)

கோடிவடவரையுங் குலாவுங்கமலங்கன்னி
ஓடிவடகிரிக்கு வுறவானால்-நாடியிது
ஒக்கமணல்பொன்றுடி மோங்காரங்கண்டவெளி
தக்காயிரஞ் சரி. (83)

சரியாடலாமுண்டால் தானந்தியாயிரத்தில்
உறியேறியாட்டலா மொன்றாகுங்-தெரிவேறுங்
கட்டைதணலாகாது காயுங்கிரணத்திற்
யட்டுவுங்கும்பச்சைமூலி பார். (84)

பாரிலிதையார்காண்பார் பாலகனேபுலத்தீசா
நாரிகுத்தவள்மூலி நாமறிந்தோம்-ஊரிலுண்டு
குட்டவரைகோடாங் கும்பனென்போனுடாகும்
மட்டகுழல்மங்கைமணம் பூணு. (85)

பூணவற்றிவேறுவதும் பூரணத்திலூறுவதும்
நாணமதுநீக்குவதும் நாட்டிலுண்டுவேதான
நுண்ணறிவுகொண்டவனே நுகரப்பரிவாகுவெண
ஒண்ணரிந்துவிட்டே லுவண். (86)

வண்ணான்துறையழுக்கும் வாய்ந்தகனிருறவும்
பண்ணுமெனச்சிறுக்கி பாலடையு-மெண்ணுனர்

காட்டிவைக்கும்வெங்கலத்திற் கனகமென்றமேசை
யைப்போல், நாட்டிலிதுமெத்தவுண்டு நவில். (87)

நவிலவருநரந்தகிரிநபமானவெண்கிரியும், புவி
யிற்கண்டபொன்கிரியும் பூட்டவே, கவியிலொரு
காட்டவில்லையிப்பொருளைக் கடனீருறையாவிட்
டாற், கூட்டுமுச்சாணுறவென்றே கூறு. (88)

கூறுமரைக்கரையாங் குஞ்சரத்துக்கொன்றை
யாம்வாறுவிட்டபெட்டரைக்கு வைப்பாகுஞ்சேறு
மூட்டிக்கடைச்சீலையிட்டு முடிந்தேறுமங்கைவெள்
ளை, நாட்டிவிடுசொன்ன நயம். (89)

சொன்னமுறைதப்பாது சுந்தரானந்தவல்லி
என்னவரைகடற்கரையாமெப்போதும்-மன்னவனுய்
கொடிமுழங்கிவிடுங்கோலமலர்த்தாளாடும்
நாட்டவனுர்கைப்பழக்கங்காண். (90)

காந்தமலையுங் கட்லுமுறவானல்
ஏந்துதனமுனைத் தீபாதோ-காந்தமலர்
காட்டிலேபூக்குங் காணலிலேகாய்காய்க்கும்
காட்டிலேநாமறிந்தோம் நயந்து. (91)

நயந்தவடமேருவமோ நாராணனூர்பள்ளிகொண்ட
கயந்தகடத்தாரைக் கண்டறிந்தால்-நயமாகும்
வட்டமில்லைசட்டியப்பம் வைத்தவர்கெட்டாகும்
கட்டளையாம்நாட்டிலிது காண். (92)

நாட்டிலேசுள்ளிகல்லே நவமானபண்டமிட்டு
காட்டிவைத்தகதிராடுங் காமப்பூ-நாட்ட
வெட்டியெடுபூரணத்தில் வெட்டியெடுசாயமறை
கொட்டியவள்செம்பொன்னுங் குகை. (93)

பொன்னுகுமென்னளும் பொய்யுரையாய்ப்பு
லத்தீசா, சன்யாசமென்றதொழிற் றப்பாகுங்-கண
ணுறும், பூட்டியுடைவெளி பொய்யாகுஞ்சூதறி
யார் நாட்டிலிதுமெத்தவுண்டு தள். (94)

தள்ளிவிடுபொய்த்தொழிலேச்சார்ந்துவிடுமூலி
கன்னி, யள்ளிவிடுவுப்பா னருங்கடலே-பள்ளியென
ஓதறிவாகுமென வுள்ளபடிபுலத்திசா
மாதுமயமுப்பெனவே மகிழ். (95)

மகிழ்ந்துமனம்வெளி விண்டாமாட்சிவிடுங்கா
ட்சியில்லே, யொழிந்துவிடுமெவ்வாழ்வு மோட்டிவிடு
ங்-கடுங்களத்திற், தப்பாதுதப்பாதுதானரகிலமிழ்த்
திவிடும் எப்பாழாமுப்பாழ்மே லறி. (96)

பாழறிவான்பாலேயுண்டு பயனறிவான்மன முண்டு
காயறிவான் கனியுண் போன்காலேயிலே-மாவாரை
சொற்றவறிவுணவன்று சதாசிவமேகண்டவெளி
மெத்தவறி வாமென் றிசை. (97)

இசைகாட்டுவாள்மூலி யிளங்காட்டுங்கடலுப்பு
வசைகூட்டுசாரத்தில் வாதமெனத்-தசையாட்டும்
வங்கவுவைப்பூரம் வாய்ந்தவிந்துவீரமுடன்
மங்குலமழிக்குமது வாம். (98)

மதுவானபானமுமே மடக்கவது வாகுமெனச்
செதிவேறேயில்லையுடன் கேளிப்போ - பொதுவாக
நாட்டிவிட்டேன் பேய்மக்காள் நாவடக்கிப்புத்தி
கொண்டாற், கூட்டிவைக்குமல்லே குணம். (99)

குணமாமதியன்பதனிற் கூட்டிவைத்தபாகமுறை
மனமாமறிந்தோர்க்கு மயமாகும்-வனமூலி
வேறில்லைவேறில்லை வித்தையுணர்மாண்பழிக்கு
நாரிலைக்காய்கரிகட்டை நயம். (100)

நன்றேன்புலத்தீசர் நாயகியாள் திருவடிக்கி
வயுண்டுசிறுபிள்ளையென வாழலாம்-நயந்த
மாற்றிவைக்கும்புத்தியறிமதியமுர்மானவெண்பா
சாற்றிவைத்தமாலைமுற்றுஞ் சார். (110)

அகஸ்தியர் வகாரமதிவெண்பா-௬00

முற்றிற்று,

உ

கடவுள் துணை.

அகஸ்தியமகாமுனிவர்

இருபத்திமூன்றுவது,

தண்டகபக்ஷிணி - ௧௩௬.

பூவை துவாசமாகும் பொருந்தியதண்டகத்தை
காவதுபோடுந்தானே நடுவினையிருந்தக்கேளு
போவதுவருவதாகும் பூரணங்காப்பதாகு
மாவதுகோடிவித்தை யானந்தங்காப்புத்தானே. (1)

மண்ணதுவிண்ணுமாகி மானிலத்தோர்களெல்லா
மொண்ணதுபொருள்தானென்று வுறபனவிலக்கமா
கண்ணதுமெய்யுமாகி காரணமுடிவாய்நின்று [க
ண்ணுமித்தண்டகந்தானியம்புதற்கறிகாப்பாமே.

திருமகட்சோதியாகுஞ் செந்தலவல்லிமாது,
மருமகளவளேபத்தி மவுனத்திலுந்திதோணுங்கரு
வது நாமேசொல்வோங் கண்டத்தை விட்டிடாதே
பருவமாமாதுகற்பப் பட்சணியறிந்துகொள்ளே.

அறிந்துகொண்டென்னைத் தானேவந்தனரோ
திகாட்டி, அறிந்துகொண் டென்னைப்போல யடக்க
மாயொடுக்குங்காலே, அறிந்துகொண்டதுபோத
மாம்பூரணனுடன்னை, அறிந்துகொண்டாரும் பார்
க்கவானந்தசோதிதானே. (4)

வேறு தண்டகம்.

உதித்தவெண்கரு மதித்தசெம்பாள்
துதித்தவுந்தியிற் பதித்தெழும்பாரே. (5)

பண்டறிவித்தை யுண்டரிசத்தை
குண்டலிசத்தி மண்டலமுற்றே. (6)

குத்தறிவித்தை சத்தறிசத்தை
பத்தறியெட்டி லுற்றதுமுற்றே. (7)

முத்தினிற்செம்மை சத்தினில்நன்மை
பத்தினிதுண்மை யுத்தமறியே. (8)

பட்டினிகெடவே விட்டிடுநடுவே
எட்டிடுவுடனே மாட்டிடும்பாரே. (9)

அங்கரைமீனை சங்கரத்தேனை
நக்கிடமானிற் பக்குவமாமே. (10)

முகமதுபுள்ளி யகமதுவல்லி
செகமதுசொல்லி பகலிருளாமே. (11)

தலைக்குமேற்காலை முலைக்குமேற்பாலை
கலங்கியேகொள்ள மலைக்குமேலாமே. (12)

கொழுமிஞ்சிநாயில் அழுமிஞ்சிச்சேரில்
வழுமிஞ்சிபுனலைத் தெளிமிஞ்சித்தெளியே. (13)

கேட்டுமுலைமாது சூட்டுந்தலையேது
யாட்டிலிவட்சூது காட்டிமறைவாளே. (14)

அஞ்சிலிவள்மிஞ்சி நெஞ்சிலவள்துஞ்சி
வஞ்சியிடைகொஞ்சி விஞ்சைப்பயில்வாளே. (15)

சொல்லறிந்துவோது வல்லமையுமாகும்
புல்லறுக்குசோதி யில்லமதிலாமே. (16)

தேசிகருநீரை வாசிபதிலை
வீசியெழுகாலில் நாசிநுனியாமே. (17)

ஆதிமுதலோனை பாதிதருவானை
யூதிபமுமாகுங் காதில்மொழிபேசே. (18)

எந்தவழிபோவாய் வந்தவழிபாரு
அந்தமனையாதி சொந்தமனை தானே. (19)

மனையாட்டிதனையே யிணையூட்டும்போது
தனைபாட்டிநீயு மெனையூட்டிமேலே. (20)

பாட்டினிலுமில்லை காட்டினிலுந்தொல்லை
நாட்டினிலுமில்லை யூட்டினதுமாமே. (21)

பாத்திமையின்கண்ணை நாற்றிசையிலுன்னைத்
தோத்திரமும்பண்ணே மாத்ததிகம்பொன்னே.

தொழிற்செய்யும்விந்து பளிச்செனவந்து
ஒளிச்சதைநின்று விழிச்சதையப்பாரே. (23)

தலையினில்விதியே வுலையினில்மெழுகே
அலைவதுமேது நிலையினிலறியே. (24)

மந்திரமதுவே தந்திரமறியே
லுன்றிரந்தானே யெந்திரமறியே. (25)

பட்டுளதிளமை வுண்டறிவளமை
தண்டலைபடுமை கொண்டதுபதிரே (26)
பதிமனதுளமே நதிபுனல்வளமே
ததிமிதுபழமே நெதியெனலாமே. (27)
ஓதுவதுமுறையே மாதுதனதுளமே
கோதுபழுதிலையே நீநமதுபுனலே. (28)
வேறுதவியிலையே கூறுமொழியறியே
ஆறுதிலமதியே தேறிமனதுறையே. (29)
ஓடியிருநாலை வாடியெனவோது
பாடியவள்மாது தேடிவருவாளே. (30)
கச்சணியுங்கொங்கை யிச்சையுடன்வருவாள்
பட்சணியேயென்று நெச்சையினில்வையே. (31)
புத்தியுடன்மாது பத்தினியாளெனவே
சித்தினியுமாகி முத்தியருள்வாளே. (32)
பாட்டில்நலம்பாடி மேட்டிமைகள்பேசி
நாட்டிநிதிதேடி வீட்டில்வருவாளே. (33)
நாலுமறைவேதம் ஓலமிடுமாது
கோலமபலதாகி நாலுமொழிவாளே. (34)
போதகத்தின்சொல்லி நீதவத்தின்வல்லி
மாதுபுத்திசொல்லி நாதமுத்தியாமே. (35)
தம்பலத்தின்பூச்சி கொம்பருத்தபூவை
யும்பலத்தைவிட்டே வம்பலத்திலில்லே. (36)

பச்சையநின்புகழை நச்சரவின்வாயில்
பிச்சையுடன்கடவி கெச்சையினிலேறே. (37)

தொல்லவினைதீர நல்லரவன்வாயிற்
புல்ல யோதி தில்லைநடம்பாரே. (38)

ஆடரவின்வாயில் ஓடுரசம்வாரு
நாடுநவலோகம் நீடுபுகழாமே. (39)

வாலைசிறுமாறு காலுமதிநாலு
மேலுமதையோது பாலுமதுவாமே. (40)

மறைநாலுவேதங் குறையாதுபோதம்
முறையாதுநாதந் துறையாகும்பாரே. (41)

அகத்தியெனைப்பாரு சுகத்திலெனைச்சேரு
மகத்துவமுமாகு மலத்திலதுவாமே. (42)

வேறு.

ஓடிவிளையாடுகிற காலினாலே
தேடுபொருளாகுமது யேழினாலே
வாடுவதுயேதுமிலை நாலினாலே
ஆடுமதுவாதமுறை கோடியெனவாமே. (43)

தாண்டிவிளையாடுமுறை யந்தமுறைபாரு
வண்டிமனையாளருகி லண்டிமொழியேது
கண்டுமலையாதேயிரு பண்டிருக்கியாகுந்
தொண்டுபுரிகுதவொளி கண்டுகொண்டிரேறே. (44)

சூதுகபடுள்ளவழி மூன்றுவழியாகு
மாதுதனதுள்ளமதி தொன்றுவுரைமேலுங்
கோதுபழுதில்லையதில் வேதையதில்தோணும்
யேதுமொழியுள்ளறிவு மேலுபரமாமே. (45)

வேறு.

போடுமதுபோது வோடுமதுகீழே
பாடியெடுவெசிய மாடுபதுபாரே. (46)

மேனியதின்சாரை தேனிலதுவாரே
யூனிலதுசேரே வானிலெழுமாமே. (47)

போதுமதுபோது.

தேசிகனிரசமே யூசிதமாய்நிதமே
ரேசிதமாய்வழியே மாசிவெயில்போடே. (48)

பார்மகளும்நாவில் ஓமெனவுமாவில்
தாமெனவுமாவ ளாமெனவும்பாரே. (49)

அஞ்சதிலேநஞ்சு நஞ்சதிலேபிஞ்சு
நெஞ்சுருதியஞ்சு மஞ்சனுயிர்போமே. (50)

வள்ளிதிருவாளுல் வுள்ளமதிற்போனுள்
துள்ளிவிழுங்காலி லள்ளியுணர்வாமே. (51)

குழியானைசேரை வழிபரதையறியே
தெளிவானபேரை யொளியாமல்மறையே. (52)

மறையுமதுபோது கறையமதுதிலர்தம்
துறையுமிதுபானு பறையுமிதுசபையே. (53)

சபையதிலும்நடுவே யபையமிடும்போது
வுபாயமறியாம லபயமிடுவாரே. (54)

வேறு.

ஆடுகிறபூரணத்தி னட்டஞ்சூட்ச
மதிவிடையமாதுகுறி சருகுஞ்சொன்னோம்
சூடுகிறபூமலரின் வாசங்கண்டு
சூதுபலதொழிலாடி கொள்ளச்சொன்னோம்
பூடுசெடிவிருட்சமுதல் முளைத்துநின்று
புல்லறுகுசாரத்தின் பொருளைச்சொன்னோம்
நாடுதனிற்கருவாளி நீயேயானால்
நச்சரவின்விஷம்போக்கி வமுர்தமுண்ணே. (55)

வேறு.

மாதொருத்திமுத்தி காதிருகால்பொத்தி
வீதிதருசுத்திச் சோதிமொழிவாளே. (56)

நாகவடிமாடி போகயிடந்தேடி
தேகமதுவாடி பாகமறிவாளே. (57)

எட்டுவிசைசொன்னோங் கட்டுநிறையளவே
நட்டுநடுவீதி விட்டகுறைபாரே. (58)

கண்டறிநேமங் குண்டறிசத்தே
பண்டுடவித்தை தண்டலையாமே. (59)

மண்டலையாரே விண்டுறையாதே
மண்டலமெட்டுங் கண்டுபயமாமே. (60)

ஊமையின்வாயமுது நாமயதாகும்
கோமளையுமாது கோழுகமுவாமே. (61)
கண்டுளகனியை வுண்டிடவாதி
சண்டனுமிலேப கொண்டுபுரிவாரே. (62)

வேறு.

உண்டபலனுனக்குத் தான்கண்டுதேரு
உள்ளமதின்பட்சணியை யுள்ளேபாரு
கண்டுகொள்ளவுண்டுபார் தண்டகத்தின்
கருகியடையமருந்து கொள்ளத்தப்பேயில்லை
சண்டாளன்கையாலே மாள்வதில்லை
மதியமுர்தமுண்டுவெளி யேறுவாயே
சதாகோடிசித்தநிலை க்ஷணத்தில்தேரணும்
மண்டலங்கள் மூன்றுமறைக்ஷணத்தில்தான்.

வேறு.

மதிவளர்தவறியே நிதிபெருகுவிதியே
திரியுமொருதினமே ததியுமிதையறியே. (64)
ஆதிதலையோடே சோதிமயமாகி
மாதிடமையாகும் வீதிதனிலேற. (65)
ஏறுதலைசொல்லிக் கூறுமொழிதல்லி
ஆறுதலைவல்லி தாரமெனலாமே. (66)
வம்புகளையறவே செம்புனலிநீரே
கம்புலளையறியே யும்பரறிவாரே. (67)

பேரறிவைமாதர் ஆரறிவார்அது
சிரறிவனுனு நேர்நிறையுமாமே. (68)

வேறு.

ஓடுகிறகாலமறிந்து வன்னயிற்றாங்கி
உற்பனமாஞ்சதாநோடிவித்தையாடி
பாடுகிறநாவறிந்து பாடிக்கொள்ள
பக்ஷிணியிலாடிநின்ற கருவைச்சொன்னோம்
ஆடுகிறதொழிலானி நீயேயானல்
ஆடுதிருவாடுதுறை யாட்டைக்கண்டு
கூடுகிறகாலறிவா யோடிக்கூட்டு
கோடிசித்து அரைட்சணத்திலாடுவாயே. (69)
ஆடுவாயுனைக்கண்டு யென்னைக்கூட்டி
ஆச்சரியம்பட்சணியை கண்டுகொள்ள
தேடுவாரெங்கேயடா வரிவாருண்டோ
செகத்திலேவயனைக்கண்டாலுன்னைக்காண்பேன்
மாடேநீயறியாட்டாற் சும்மாபோடா
வையகத்திலலைந்துகெட்ட மாடேபோடா
காடேபோய்த்திரிந்தலைந்து போகவேண்டாங்
கருத்துள்வைத்துப் பட்சணியைப்பாருபாரே. ()

வேறு.

உண்ணுவது காம மெண்ணுவதுநேமம்
உன்னறிவையோதி சன்னிவெளியோரே. (71)

கல்லுருகுஞ்செம்பு வல்லிருளில்நம்பு
புல்லறுகுதும்பு சொல்லிலதுவம்பு. (72)

பூத்தமலரரும்பு யேத்தமுளகொம்பு
சேத்தபுனலத்தில் மாத்ததிகமாமே. ((73)

மீக்கிலாட்டைக்கண்டு தாய்க்குலாட்டையுண்டு
பேய்க்குளாட்டில்நின்று கூக்கிலாட்டைப்பாரே. ()

பாருக்குள்பரப்பை கூறுமொழிசிறப்பை
தேறிமனதிறப்பை தூறுதலமறியே. (75)

தள்ளுகிறநாடே தெள்ளமுர்தமாகும்
எள்ளளவுபொய்யை விள்ளவில்லைநாமே. (76)

கச்சணியுங்கொங்கை பட்சணியுமாவாள்
எச்சமுதலாவாள் கச்சுருகிபாரே. (77)

தண்டையிடுகாலி லண்டபிரான்மாது
தெண்டனிடுவாரை கண்டலையுமாமே. (78)

ஏகமனதாக போகமதைநீயும்
சாகமனதாகி போகமெனலாமே. (79)

மங்கைமுது கண்ணில் தங்கையொடுபிசைய
தங்கள்கதிர்சேரு மெங்கள்குலமாமே. (80)

முகுர்த்தமொருநாளில் வருத்தமிருநாளிற்
பகுத்தறிவுபாதம் நிகழ்த்திடும்வினையே. (81)

பஞ்சவடிவாளை நெஞ்சில்நினைவேணு
தஞ்சம்துவாகிக் கெஞ்சிவருவாளே. (82)

புல்லருகுறைலே வல்லசுரர்மாள்வர்
சொல்லவரிதாகும் நல்லபதஞ்சேரே. (83)

வீச்சிடுமயத்திற் பாச்சிடும்ரசத்தை
பேச்சிடுவிஷங்கள் போச்சென்றெனலாமே. (84)

கொல்லிமலைமாது சொல்லுமொழியேது
வல்லியுனதாக மெள்ளவருவாளே. (85)

வருவதுநீபாரு வுருவதுநீசேறு
கருவிதுவுமாகுந் தெருவில்விளையாடே. (86)

பண்டரீகமாது கண்டுவிளையாடுங்
கொண்டவளுமாடு தொண்டுபுரிவாளே. (87)

மாதமூதகண்ணீர் சோதிநிறமாகும்
சூதமதில்வாரு வாதமுறையாமே. (88)

சொன்னகருவறியே சன்னபவமொழியே
பொன்னையதிர்நிசமே யென்னைவளைவசமே. (89)

கச்சசாரக்கலியே மிச்சமிதுயிலையே
வச்சமிதுபொசியே மச்சுவிஷமில்லை. (90)

தலைச்சுருளிவேரை விலைபறியமாதே
உலையில்மெழுகாகி நிலையில்வருவாளே., (91)

அரிராசிகன்னி நிரைராசியாவாள்
துறைராசிவேறு கருவாளியறியே. (92)

காலையதின்பாலை வேளையதில்வாரு
கோளையவள்மாது வூளையிடுவாளே. (93)

22

சோதிதனையுவாகு மாதிகருநாதம்
வாதிமகனுவாய் நேர்திப்பதிலேயே. (94)
ஊமச்சின்பூச்சி தூமச்சிலேயூட்டி
மானிலத்திலேற்றி காமுகத்தில்வையே. (95)
வைத்திடுமவள்மாது சத்திதலைவிசுக
சேர்த்தடுமையாசி முத்தமிடுவாளோ. (96)
வாரவூத்தின்முன்னே காரணத்தின்மண்ணே
பூரணத்திலென்னை மாரணத்தில்வாரே. (97)
கலகமிடுமாது வலதழியுநீயும்
யுலையில்மெழுகாகி திலர்தமிடுபாரே. (98)
வாடியிலைநீரைக் கோடிதனில்வாரு
ணோடியவள்மாது தேடிவருவாளே, (99)
நாச்சமரமுதிர பேச்சுரையின்பாக
பேச்சுவடிமூலந் தேச்சிவிடுபாரே. 100)

வேறு.

ஏழுதிலேமாதுகுறி யறியச்சொன்னேன்
எட்டதிலேவிட்டகுறை தோணச்சொன்னேன்
நாளதிலேதிருநாளைப் பார்க்கச்சொன்னேன்
நாட்டிவனுறைநின்ற காலைச்சொன்னேன்
சூழுகிறகருவியெல்லா முறுதியாலே
சுட்டுவிட்டதுறையறிந்து பார்க்கச்சொன்னேன்
வேளையென்றநயனத்தை தாண்டிக்காட்டி
வெட்டவெளியாகவுமே சொன்னேன்கேளே. ()

வேறு.

ஆதிபதிசுயம்பில் ஆதியெடுமெழுகில்
பூததனில்நிரம்பி வீதிவருவாளே. (102)

நாலுகலைநீரை நாலதிசேறு
ஓலமிடுமாது வாலரசமாமே. (103)

சுட்டிபலதொழிலாள் கெட்டிபவலெழிலாள்
விட்டகுறையறிவா ளெட்டியவள்தானே. (104)

பிள்ளைதின்னும்பேய்ச்சி கள்ளியவளாச்சி
வுள்ளபடிஞச்சி வெள்ளியெனலாமே. (105)

வெள்ளியிறுஞ்சிவப்பி தள்ளிவனதுவப்பி
வுள்ளபடிகருப்பி மெள்ளவருவாளே. (106)

கடிதடத்திலுள்ள படியிடத்தில்விள்ள
துடிதுடிக்கமாது லடியவிட்டதரிபே. (107)

அறியிலவளுனையே குறிபபழந்தனையே
நெறியவிவள்தனையே பிரியவத்தைதனியே. (108)

பத்தினியுமாகு முத்தமிழைச்சேரு
பெத்ததவஞ்தில் வுத்தமுலைப்பாலே. (109)

பாலுமுளதாகில் மாலயனுமவைப்
பாலனையும்வெல்ல பால்விஷம்போமே. (110)

வேறு.

ஆமிந்தப்படிஞமே பாஞெம்பாரு
வகத்திலகங்கண்டறிவை பறிந்துபாரு

நாமிந்தபட்சணியைக் கண்டுகொண்டோம்
நாதாந்தகுருவாகி வருளைப்பெற்றோம்
ஓமிந்தப்படிபார்த்து பார்ப்போர்தன்னை
உச்சரித்துபூரணமாவ் கும்பத்துள்ளே
போமிந்தப்பூரணத்தைப் போகாமற்றான்
போதறிவானுட்கொண்டா லறிவார்பாரே. (111)
பாரடாதண்டகத்தினறிவாஞ்சூட்சம்
பகரிதுகொங்கணர்தன் பட்சணியைப்பாரு
ஆரடாயதையறிவா ரிதனைப்பாரு
வன்னாலுமிந்நாலு மொன்றாய்ப்போச்சு
தேரடாமனந்தெரி யறிவார்பாரு
ஜெகஜாலவித்தையெல்லாம் பட்சணியேயாகும்
யோரடாவெளியேறி யின்னாலேநீ
யென்னைப்போலறிந்து கொள்வாரொருத்தரில்லை
சீரடாவைந்தான நாலாங்காலை
சீறறிந்துகொண்டவனே சித்தனாமே. (112)

வேறு.

வேகம்துவிதியே பாகமதிற்சேரு
நீதமதுபாரு வாதிகுருநீயே. (113)
நீயெனதுபிள்ளை நானுனதுதந்தை
தேனிலதுவின்பந் தானுமதுவாமே. (114)

ஆமெனுமெழுத்தை வோமெனவும்போது
காமமதுதாமு மாமனதுதானே. (115)

கஞ்சமலரனையே பஞ்சமிலினையே
செஞ்சொல்மொழியலைமேல் நெஞ்சிலிதுவரையே.

ஆறுமரைமேலே கூறுமொழிபாரு
ஓதுமதுபாலு மேறில்விளையாடே. (117)

வெள்ளியிருகாலை வுள்ளேயிடுநாளை
தெள்ளியெனுமாசி வள்ளலெனுமாமே. (118)

தேசியதுபாலை நேசியதிநாலே
பூசிவிடுமேலே வாசிதனிலேற. (119)

நெஞ்சாரப்பொய்யை அஞ்சாமற்சொன்னேன்
துஞ்சாமற்கேளு மிஞ்சாமற்பாரே. (120)

வேறு.

என்றனையிதைவிட்டு விடாதேசொன்னேன்
யேகாந்தவிந்தாலே தன்னைக்கட்டு
முன்றனைசத்தியமாய் விண்டேன்பாரு
மூலகத்தோர்க்கேராது யென்னைக்காணு
சொன்னாலுந்தெரியாது மனையாட்டிவாழ்க்கை
சுகபோகத்தாலரிய மாட்டாயானால்

உன்னையுனக்குநாட் டொழிந்தபேச்சை
முழுமூடாகறந்துவிட்டா லின்னங்கேளே. (121)
கேளாதபாவியா ருனக்குத்தந்தை
தேவலமாய்விட்டுவிட்டா னுன்னைத்தானே
பாழானசேதிசொல்ல சற்றேகேளு
பச்சைமால்நீயாவாய் பத்தும்பரு
மாளாமல்மாண்டயிட மம்மாவம்மா
ம்திகெட்டுவலியாலே சும்மாய்வீணே
யேழானவெழறிந்து யேழைப்பார்த்து
யென்னைப்போலுண்டுவெளி யேறுவாயே. (122)
ஏறுவாயறிவாலே தேறிக்கொள்ள
யேகவுபநிடமான சோதியாலே
தேருவாய்கண்டகண்ட தறிவாய்கொள்ள
சிந்தித்தபொருள்வாக்கு மருளேவாகும்
ஆறுமொருதலமதிலே யேறச்சொன்னேன்
அதின்பிறகேமூல்கொண்ட தறிவாற்பாலு
ஊருவாம்மூடுதற்கு மூடியுண்டோ
உச்சரித்துபட்சணியைத் தன்னைப்பாரே. (123)

வேறு.

நேத்திரத்தின்வழியே பார்த்திருக்குமொளியே
சூத்திரத்திற்கதிரோன் தோற்றும்வெளிபாரே. ()

வேறு.

தோற்றுவது சதிர்கோடி கரந்தீசுஞ்
சுழிமுனையில் கண்டேனோட்ட மேற்றிப்பாரு
பார்த்திடவே கதிர்கோடி பிரமைதோணும்
பகலிரவுமற்றவிடம் பதிவாய்ப்போகும்
ஆற்றமுனக்கிப்பதியில் மனந்தான்போக்கி
மந்த்தானமாய்கைமோன மொநவிப்போச்சு
பார்த்தவிடம்பரவெளியாய்த்தோணலாச்சு
பகரிதுயித்தனையு முணர்வித்தானே. (125)

வேறு.

விந்துதித்தவாதி வந்துதித்தபோதம்
பெந்தவிநத்தாடுமோ பந்தவிதக்கோடுமே. (126)

ஓடுமதுபோது நாதனிலைவானில்
தேடுபொருள்வேதந் தானிமுறைகாணல். (127)

ஆடுவதுதானே நாதவொளிபாரு
கூடுவதுபாணு மாடுமவள்பாரே. (128)

நிட்சயமாய்வந்துதற் சொரூபநிலைபாரு
அச்சமில்லைமூண்டு வச்சுபொருள்தேடு. (129)

கச்சுருகியாக கெச்சைசபிலேயேறு
பச்சைவண்ணரூபி திருபட்சணியுமுற்றே. (130)

வே று.

திருமகள் பதியிலாதிதருவருவாகிமேகி, அருவுருவாகிமுற்ற வகத்தியனென்றோர்நாமும், கருவதுகாட்டி யீசன்கையினிலணைந்துவையன், பருவமுமிதுவேயென்று பட்சணியுரைத்தேன் முற்றே.

தண்டலையாதினுகத் தண்டகமோதும்போது
வண்டருமுனிவர்போற்றவகத்தியனென்றேநாமங்
கொண்டதுடனீசன் வந்துகுருமுனியென்றேகூறி
பண்ணொளநாதியென்பால் பட்சணியென்றேமுற்றே.
பட்சணிநந்திமூலர் பாடலும்நம்மைப்பார்த்து
பட்சணியாடினூர்கள் பகிரண்டதண்டகத்தில்
நிட்சயமிந்நூல்தன்னில் நிகழ்த்தினேமேகமொன்று
யச்சமில்லைபாரா யாதியாங்காப்புமுற்றே. (133)

முற்றிலும் நூறுங்கூட்டி முப்பத்திரண்டும் பாரு, முற்றிட மதுவாய்நானும் முப்பெனதுரிதிதோணுங், கற்றவரென்னூல்தன்னை கைவிடார்கருவைக்காண்பார், செத்தபேரில்லையின்னூற்செப்பவு முத்தியாமே. (134)

அகஸ்தியர் தண்டகபக்ஷிணி-௩௱௪.

முற்றிற்று.

உ

கடவுள் துணை.

அகஸ்திய மகாமுனிவர்

இருபத்திநான்காவது

சரக்குசுத்தி யென்னும்

கன்மசூத்திரம் - ௧௫௦

காப்பு.

சீரணிகொன்றைசூடுஞ்சிவனிருபாதம்போற்றி வாரணமுகத்தோன் பாதம்வணங்கி நூறைம்பான சொல்லப்,பூரணஞானமாலைசரஸ்வதிபாதம்போற்றி காரணமானசெஞ்சொல் கன்மசூத்திரந்தான் காப்பே. (1)

கன்மநிவர்த்தி செய்ய.

ஆதியாயுலகில்வாழும் மனிதர்செய்கன்மாகன் மஞ்சோதியாம்சூத்திரத்திற் சுருக்கியானுரைக்கக் கேளீர்வாதியாயுலகில்வாழ்ந்து வயித்தியஞ்செய்ய வென்றால் நீதியாமனிதர்செய்யுங், கன்மத்தைநிவர்திபஞ்செய்யே. (2)

சண்டாளர் செய்கை.

கன்மத்தைநிவர்த்திசெய்வான் கன்மானவாதி யாகில், வன்மத்தின்வறுமையானோர் வயித்தியஞ் செய்யமாட்டார், தன்மத்தில்மனஞ்செல்லாதது சண்டாளநீ சத்தோர்கள், குன்மத்தில்அழுந்துமாதர் கூடமுழுந்தேகுவாரே. (3)

வாறுகேள் மூன்னூலாய்ந்து வடமொழிதமிழாய்ச்செய்தேன், நூறுபத்தன்பதுக்குள்நிகருள்ள நூலொன்றில்லை, வீறுள்ளவினைகளோட்டவெகுசுருக்குடனே தானுங், கூடகேள்பொதிகைவாழுங்குறுமுனிகூறலுற்றேன். (4)

தன்மஞ்செய்யாதவர்.

கன்மந்தானிருந்தால்செய்யுங் காரியமேதோவென்னில், குன்மந்தான்முதலாயுள்ள வியாதிகள்கூடிக்கொள்ளும், வன்மந்தானுறுப்பில்தோஷம் வந்திடும்வறுமைசூழுந், தன்மந்தானில்லைமடார்சுமைந்தும்பின்னரகந்தானே. (5)

நரகம் விலக்கு.

நரகந்தானகறுஞ்சூட்சம்நாங்களுரைக்கமாட்டார், நரகந்தானகலுஞ்சூட்சம் நவிலுவேனகரமத்தில், நரகந்தானகலுஞ்சூட்சம் நவிலுவேனன்றாய்க்கேளு, நரகந்தானகலுஞ்சூட்சம் நாட்டினில்நவிலொண்ணாதே. (6)

ஒண்ணுனநாதர்களுறுதியாய்ச்சொன்னசூட்சம், மெண்ணுனமாதர்களுறைசெய்யாதொழிந்தசூட்சம், ஒண்ணுனசிவனாரன்றுவுமையவட்குறைத்தசூட்ச, மொன்னுனசூட்சங்கண்டா லொழிந்திடுவினைகள்தானே. (7)

நூல்களை ஆராய்ந்துபார்க்க.

வினையொழிசூட்சந்தன்னை விபரமாய்க்காணவேணும் வினையொழிசூட்சந்தன்னைக், கருத்தினுற்

காணவேணும், வினையொழிசூட்சந்தன்னை வெய்யி ஞற்காணவேணும், வினையொழிசூட்சங்காண னூல் களைவிறைந்துபாரே. (8)

பாருநீபூரணத்தினூல்கள் பற்பலவுந்தானே,கா ருநீ கொங்கணவர்சொன்ன கடைக்காண்டமதனைப் பாரு, சீருடன்பிறவிதீறச்செப்பினேன்சூட்சந்தன் னை, யாருமேஅறியச்சொன்னேன் மறிந்தவன்ஞா னியாமே. (9)

பிரணவக்கவசம்.

ஞானமாஞ்சூட்ர்ந்தன்னை நவிலுவேகாதலிந்து மோனமாம்விரணவத்தை முழுதுமேவுலையக்கட்டி வானவாமனவுதன்னை வளைத்துநீசத்தியோடே யூ னமாம்கடிவேயேறிங் கலையினில்சூலமிட்டே. (10)

• இட்டிடுஞ்சூலத்துக்குயிருபுற லெழுத்தைக் க்கேளு, விட்டதேரெழுத்திேனுடே விடாதயிந்திர ண்டுஞ்சேர்த்து, பட்டதோர்சூலத்தின்மேற் பதார்ந் திடச்சத்தியிட்டு, யட்டமாமேகசூட்ச மாமென்று வறிந்துகொள்ளே. (11)

அறிந்திந்தச்சூட்சந்தனை யரித்தநட்ன்னிற்றே றி, செறிந்திடுமென்கோணமிட்டுதிக்கு பாங்கரைய வைத்து பிரிந்திடுவாசல்நாலுவுன யபிரண்டென்று ேசி, பிரிந்திடுக்கணேசன் கந்தன்பத்திரகாளிப் பேரே. (12)

பாருநீவீரபாகுதேவரும்பரிவதனால், சேருநல்
வாசல்விட்டுச்செப்புறேன்தறையில்கேளிகாருநீது
ரமாகக் கருதியென்விரல்தாழ்வாக வோடுமேகுளி
கைசூழ்வர ரொருநான்குங்கும்பமாமே. (13)

கும்பம்ஸ்தாபிக்க

கும்பத்தினிறைத்தண்ணீர் சேரவேகந்தமிட்டு
அம்மிற்றவாடைசுற்றிய தன்மேல்மஞ்சளப்பி
யின்பமாவிலையுஞ்சாற்றியெலுமிச்சபழமுந்தேங்காய்
நம்புவாய்மஞ்சற்பூதி வாயிலினடுவேவையே. (14)

வைத்துநீயஷ்டகும்பம் வகையெல்லாம்பகை
யாய்தானே, வைத்துநீயெட்டுதிக்கும் வகையதாய்
ப்பின்புகேளு, பத்துநீசெங்நெல்தன்னைப் பரப்பியே
சூட்சமிட்டு, முத்தியேகொடுக்க வென்றுமுறை
யுடன்பதிக்கமுக்கியம். (15)

உருசெபிக்க.

முக்கியமாகவென்றால் முறையதுசொல்லக்கேளு
சக்கியவாதிகாரங் காலையில்ஸ்நானஞ்செய்து
சிக்கியவோமமெங்கியஞ் சிறக்கவேலட்சந்தீரு
முக்கியமாகச்சூட்ச முருவதுதாக்கிடாயே. (16)

தாக்கியசக்கரத்திற்கும்பந்தான் சுத்திவைத்து
நோக்கியவெழுத்தினேடே நய்யவோ ரெழுத்தாஞ்
சூட்ச, மாக்கியவெழுத்தினாலேவகன்றிடுவினைகளெ
ல்லாம். யாக்கியமாகச்சொன்னேம்பகர்ந்திடிற்பாவ
மில்லையாமே. (17)

கன்மந்திர அட்சரமெழுதிகட்ட.

போச்சதுநோயாளிக்குப் பிடித்திட்டவினைகளெல்
லா, மாச்சுதுவறிந்தானுலைப்பனேமனதில்வைத்து
ஏச்சுதுநோய்களென்று யேங்கிநீதிரியவேண்டாங்
காச்சுதுநோயாளிக்குக் கட்டிடகன்மம்போமே.

கன்மமேபோகவென்றுற் கடும்பிணியாளர்தம்மை
நின்மமாஞ்சரீரசுத்தி செய்துமேநிஷ்டையாககன்ம
மேமுன்னேவைத்துநான்சொன்னமுறையைச் செய்
து, நின்மலநீறுசாத்திசூட்சத்தில்நிவர்த்தியாமே.

நிவர்த்தியாஞ்சூட்சத்துங்குநிறைந்திடத்தூபதீபஞ்
சவிர்த்தியசாந்துபுட்பம் புழுகுடன்சுகந்தஞ்சாற்றி
பவித்தியமாகும்வண்ண மாறெடுதாயைப்போற்றி
யுவற்றியபாவந்தீரென் றுண்மையாயிருந்திடாயே,

இருந்திடும்வினைகளெல்லா மேகிடுமருந்துசித்தி
பறிந்திடும்பிணிகளெல்லா மகன்றிடுமகன்றனக்கே
தெரிந்திடுமோனலட்சஞ்சொல் வுண்மைவுண்மை
கருந்திடுங்கசடருக்கு காரணங்காட்டொண்ணுதே.

சரக்குசுத்தி.

ஒண்ணுனசரக்குசுத்தி லொருவருமுறைக்கவில்லை
கண்ணுனசரக்குக்கெல்லாங் கன்மந்திராவிட்டால்
பண்ணுனமருந்திற்சேர்த்துப் பருகிடபிணியாளர்க்
கு, நண்ணுனசெந்தூரங்களூட்டபடும்நண்ணுதே.

லிங்கம்.

நண்ணனசாரக்குசுத்தி நவிலுவோம்லிங்கத்துக்குப்
பண்ணன்பழச்சாறுடபருகிய பாலுங்கூட்டி
சண்ணநமேனிச்சாறுமூன்றறையுஞ்சமனுப்சேர்
த்து, சுண்ணநலிங்கத்துக்குச் சுறுங்கிடச்சுத்தி
யாமே. (23)

வீரம்.

ஆச்சுதுவீரத்துக்கு வடைவுடன்சொல்லக்கேளு
பாச்சுதுயிளநீர்விட்டுப் பண்பாகவீத்துப்போட்டு
ஆச்சுதுநடிக்கமூன்று வுற்பனங்கண்டுகொள்ளு
காச்சுதுயிளநீருள்ளே கழஞ்சிநற்பூரணஞ்சேரே.

பூரம்.

சேர்த்திடுபூரத்திற்கு வெற்றிலைமிளகுகூட்டி
காய்ந்திடுகியாழஞ்செய்து கியாழத்தில்மூணுநாள்
வை, வாய்ந்திடுகிழியாய்கட்டிவைத்திடச்சுத்தியாச்சு
யார்ந்திடுவெள்ளைச்சுத்தி வப்பனேயறையக்கேளே.

வெள்ளைப்பாஷாணம்.

அன்றயுறேன்முரிக்குள்ளேமிளகலாயரைத்து
போட்டு; வரையுரேண்டிதாமென்றுவற்றவேநன்
றாய்க்காய்ச்சி, வுரையுறேன்கிழியைவாங்கிக் கழுவி
யேயுலர்த்திக்கொள்ளு, முறையுறேன்கெவுரிசுத்தி
முறையதுபகர்க்கேளே. (26)

கெவுரிக்குதிகைப்பல்லி.

கேளதுபண்ணிப்பாலில் கிழியதுவாக்கக்கட்டி
தானதுகடிக்கையொன்று வலித்திடுநல்லசுத்தி

சாளகுருதிரைப்பல்லீ சுத்தியின்குணத்தைக்கேளு
நாளீது நடிகைமூன்று நாமினிநீரோலே. (27)

மனோசிலை.

உமிநீரிலூரப்போடு வுலத்திடச்சுத்தியாச்சு
ஆமினிசிலையுன்சுத்தி யப்பனேயறிந்துகொள்ளு
தாமினிக்காடிநாழி தண்ணிமேலெகிழியைப்போட்டு
ஆமினிநடிகைமூன்று வவீர்த்திடச்சுத்தியாமே.
ஆமிதுபவ்ள்சுத்தி யாவின்மேரிருநாழிக்குள்
காமினிக்கிழியர்ய்க்கட்டித் தாக்கிடு நடிகைமூன்று
வோமிதுவுலர்த்திப்போடு வுத்தம்நல்லசுத்தி
தாமிதுவரிதாரத்தின் சுத்தியக்கருத்தைக்கேளே.

அரிதாரம்.

கருதியவமுரிநாழி கல்சுன்னநகலசமாகும்
பருகியேமேனிச்சாறு படியதுகால்தானுக்கும் [ச்சி
கருதிச்சேர்கடிகையொன்றுகிழித்தனைசுருக்கார்க்கா
சுருதியேகலத்திச்சுத்தி சேர்த்திட்டுயுலர்த்திடாயே.

சலாசத்து கல்நார்.

உலர்த்தியேசலாசத்துக்கு ஆறல்தான்போகக்கே ளு, தலர்த்தியேப்புழச்சாறுதன்னில்நாய்ச்சியேயுலர்த்திப்பின்பு, நிலர்த்தியவெருக்கம் பாலிலூறவேநா ளும்ரெண்டு, கலத்தியேகழுவிப்போடு கல்நாரின் சுத்திவண்ணம். (31)

கெருடபச்சை.

வுண்மையாங்கழுதைநீரில் வாட்டிடுகடிகைமூன்று
கன்மையாம்பின்கொடுத்துக்கழுவியேரவியில்போ
ட்டு, பண்மையாங்கெருடப்பச்சைப் பாங்கினைபக
ரக்கேளு, தண்மையாம்பயருபோலேதட்டியேகிழி
யைகாட்டே. (32)

சீனக்காரம்.

கட்டியேகுமறிச்சாற்றில் கடிகைமுப்பதுவேகாய்ச்
சி, வூட்டியேகழுவிப்பின்புவுலர்த்தியேவைத்துக்
கொள்ளு, கட்டியுஞ்சீனகார சுத்தியின்சிறப்பைக்
கேளு, ஆட்டியேபாவின்பாலி லூறதேயதிகசுத்தி.

பொரிக்காரம்.

சுத்தியாம்பொரிக்காரத்து சுத்திதான்சொல்லக்
கேளு, புத்தியாய்க்கிழியாய்கட்டியெருமைசாணிச்
சாற்றில், வைத்துமேகொதிக்கும்போது வண்மை
சேர்கிழியமுக்கிப், பத்தியாங்கழுவைக்கதகையிலே
பகரக்கேளே.

குக்கில்-குந்தரிக்கம்-காரம்.

பகருவேனெருமைமோரில் பண்பதாயூரப்போடு
தகருவேன்குந்திரிக்கஞ்சுற்றிசாற்றுவேன்சாராயத்
தில், சருகுவேயூரப்போடுவொருநாளில்சுத்தியாச்சு
கருகுவேன்காரத்தாரக்குமூத்திரத்தில்மூன்றுநாளே. (35)

செந்தி.

மூன்றுநாள்தானவிக்க முக்கியமந்தகந்திதான்
டமாடுங்கெந்திசத்தியின் சராபுகேளு, என்றஆவெ
ண்ணெய்விட்டுயிரும்பினிலுருக்கிப்பாவில் ஆன்றயீர
ஞ்சுநிஞ்சாய்க்க வதிகமாய்ச்சுத்தியாச்சே. (36)

ரசம்.

ஆச்சுதுரசத்தின்சுத்தி யறையுறேனடைவாய்
த்தானேபோச்சுது புகைபூரந்தான் மஞ்சளுஞ்செங்
கல்தூளும, பாச்சுதுபொடியிருப்புபோட்டு நீயரை
த்துப்போடு, வாச்சுதுமேனிச்சாறுந்தேனும் பிரண்
டையுமாய்மத்தி. (37)

மத்தித்துப்பின்புகேளு மருவியயிஞ்சிச்சாறு
கொத்திறைவாரைப்பட்டைகுறுகியகியாழந்தன்னில்
சித்திரமூலச்சாறு சேர்த்தரைதிரிபலாதி
வத்தியகியாழந்தன்னில் மதித்தவளமைகேளே. ()

கேளுநீவமரியோடு கிளர்ந்திடுமத்தியத்தி
நாளினில்நாகப்பட்டை நன்றுகக்கியாழஞ்செய்து
வாளினில்வெவ்வேறாக வர்த்திக்கவணிகமாகும்
நாளினில்மதுரசூத மஃதும்வெவ்வேறதாமே. (39)

ஆமிதரிவகைவகைக்கு யளவதாய்க் கொண்டு
வந்து, தாமினிவொவ்வொன்றாகச் சலத்தினிற்கழு

விப்போட்டு, வோமினிவாலைசூத மூறுகாணிந்தசுத்
தி,நாமினிமுடிதாரத்தின் சுத்தியைநவிலக்கேளே.()

முடிதாரத்தின்.

கேளுநீபனையின்கள்ளு நெடியதாய்படிநாலுக்குள்
வாளுநீகிழியாய்க்கட்டி வைத்தெறிவளமையாகும்
வாளிதுகழுவிவைக்க வண்மையாய்நல்லசுத்தி
யாளிதுதாரசிங்கி யதினுடசத்திகேளே. (41)

தாரசிங்கி

அதினுடசுத்தியென்ன யாட்டுநீர்தன்னிற்காய்
ச்சு, வதனமாங்கொட்டிநாலு வரிசையைவளமாய்க்
கேளு, சதனமாமுலைப்பாலோடு சுத்தவெள்ளாட்டு
ப்பாலும் பதனமாபொவ்வொன்றுக்கு நாழிகைபத்
துபத்தே. (42)

தொட்டிபாஷாணம்

பத்துபத்தாகவூரிப் பார்த்திடஞ்சுத்தியாமுத்
து, முத்தானதொட்டிபாஷாண முறையைக்கேளு
சத்துச்சத்தாகவெட்டி தானொருகிழியாய்க்கட்டி,
கொத்துக்கொத்தாக நெல்லிலவித்திடு குறியைப்
பாரே. (43)

மடல்துத்தம்.

குறியென்னகழுவிப்போடு கூறியமடலின்சுத்
தி, நறுவெண்ணெயதனிற்போட்டுநாளுரெண்டேறிவர்

ங்கி,தெரிபடாதயிருக்குள்ளேசெறித்திடுநாளொன்
றுந்தான், பிறிவென்னகுமரிச்சாற்றில்மஞ்சளின்சா
ற்றிலோர்நாள். (44)

துரிசி.

நாளொருநாளாம்பூரங் கழுவியேயுலர்த்திப்போடு
பாழொருநல்லசுத்தி பச்சையின்துரிசைக்கேளு
வாழொருபசுவினீரில் வைத்தெரிபடிநாளுக்குள்
சீருடன்கழிவிவெய்யில் சிறப்புடனுலரவையே. (45)

சாத்திரபேதி.

வைத்திடசுத்தியாச்சு மருவியசாஸ்திரபேதி
சைத்திடுநாரத்தங்காய் சாற்றினிலூரக்கண்டு
பத்திடகழுவிப்போட்டு பார்த்திடநல்லசுத்தி
நத்திடுமஞ்சனக்கல் சுத்தியைநவிலக்கேளே. (46)

அஞ்சனக்கல்-நாகம்.

கேளப்பாபுளியினீரைச் சாற்றினிலூரப்போட்
டு, நாளப்பாசென்றபின்பு நல்லதோர சுத்தியாச்சு
வாளப்பாநாகசுத்திகருவியேகேளுகேளு, தாளப்பா
நல்லெண்ணெய்க்குள் தாமொரு நாள்தானாகும். (47)

தாம்பரம்.

நாளதாய்ப்புழச்சாறுக்குள் நாழிகையறிபாதா
தும், வேளதாய்க்கழுவிப் போட்டுவெய்யிலிலுலர்த்

திச்சுத்தி கோளதாய் தாம்பிரசுத்தி கூறுவோமின்ன
ங்கேளு, வேள்யுதாமுரியென்று விளம்பியபழச்சா
ஜென்றே. (48).

சாறுடன்சாரங்கூட்டி தாளகந்தானுங்கூட்டி
வீறுடன்கலக்கியேதான் வெய்யலில்பத்துநாள்வை
நீருடன்கழுவிப்போட்டு நிசமாகாய்ச்சுத்தியாச்சு
யாருடாநாகசுத்தி வறையுறேனறிந்துகொள்ளே. ()

நாகம்.

கொள்ளவேவமுரிதன்னிற் கூட்டிடுகல்லுச்சுன்னம்
முள்ளது பழச்சாறேதா னுறவிடுவாய்ச் சேர்த்து
வல்லதுநாகந்தன்னை யாட்டுநெய்தனிலுருக்கு
வுள்ளதுபத்துசாய்க்கநாசத்தியாகும்பாரே. (50)

பாருநீநாகந்தஞ்சுத்தி பகருவேன் கரணஞ்சாற்றில்
சீருடன்காச்சித்தேய்க்க சிறப்புடனேழுநாச்சி
வாருநீகழுவிவைக்க வண்மையாய்நல்லசுத்தி
பாருநீகாரியத்தின் சுத்தியையறிவாய்கேளே. (51)

கருவங்கம்.

அறிந்துவெள்ளாட்டுநீ ரதினுடன்பிரண்டை
யின்வேர், சிறிவதுயரைத்துப்போட்டு சிறக்கநல்லெ
ண்ணெய்க்குத்தி குறியுடனுருக்கிச்சாக்கக்குணமு
டன்நீறுமாகு, மறிவதுநல்லசுத்தி ஆச்சுதுவழகுள்
ளோர்க்கே. (52)

பொன்னிமிளை அப்பிரேகம்.

உள்ளபொன்னிமிளை சுத்தியுறைக்கிறேனுணர்வா ய்க்கேளு, கள்ளவாங்கடிமைக்குள்ளே காச்சிடு மூன்றுநாள்தான், வள்ளலேநல்லசுத்தி வண்மையா மப்பிரேகத்தை, வுள்ளதுசொன்னேங்காடு தன்னி லேவூரப்போடே. (53)

கல்மதம் - நேர்வாளம்.

போட்டதுபத்துநாள்தான் புகல்கிறேநல்லசுத்தி
பாட்டதுகல்மதத்தே வழுரியில்கழுவிப்போடு
தீட்டதுநல்லசுத்தி நேர்வாளஞ்சுத்திகேளு
கூட்டதுமேதிக்சாணி குழம்பினிற்கரைக்கநன்றே.

நன்றதுகிழியாய்க்கட்டி யெரித்துமேநன்றாய்க் கேளு, உண்டதுவுலர்த்திக்கொட்டை யுடையதுள் நஞ்சைப்போக்கு, சென்றதுகரடிமோரு பழச்சாறு சேர்த்துக்கொண்டு, பண்டகுபருப்பைபோட்டு பத் துநாள் தன்னில்வாங்கே. (55)

செங்கொட்டை-சிவதைவேர்.

வாங்கியேயுலர்த்திவைக்க வளமையாஞ்சுத்தியா ச்சு, வோங்கிடுசெங்கோட்டைசுத்திவுச்சத்திலூரப் போடு, வாங்கிநாளொன்றுசென்று லுணர்த்தியே வைத்திடாயே, வாங்குடன்சிவதைசுத்திவதைகயுடன வித்துப்பாலில். (56)

பாஷினியமுங்கருவேர் பண்டதாய்ச்சுத்தியாகுமூ லிகையானதெல்லா வம்முறைப்படியேசுத்தி, ஆலிங்கபாஷாணங்கள் ளறுபத்தினுலுஞ்சுத்தி, யேலவே சொல்லிப்போட்டோ மின்னமுஞ்சொல்லுவோமே.

அறுபத்தினுலு சரக்குசுத்தி.

சொல்லுவேமின்னங்கேளு சூட்சமாமேகவாக
நல்லதோர்சரக்குசுத்தி விபரத்தைவிரித்துங்கேளு
நல்லதோர்மேனிச்சாறி நவின்றதக்காளிச்சாறு
வல்லதோர்கையான்சாறு மத்தையின்சாறுதானே.

சாறுதான்பழச்சாறோடே தன்னுடன்முரிகூட்டி
வாறுதான்காடிகூட்டி வைத்திட்டுமருந்துகேளு
வீறுதானுப்புச்சுண்ணம் வெடியுப்புதாரஞ்சீனை
கூறுதான்பலமொன்றாகக் கூட்டிநீவைத்திடாயே.

கூட்டியேவைத்துங்கொண்டு சரக்கதுபத்தினுலும்
நாட்டியேகிழியாய்க்கட்டி நலமுடன்மண்டலம்வை
தாட்டியாய்ச்சுத்திசெய்து சரக்கறுபத்தினுலு
நாட்டினிற்சுத்திசெய்யா வயித்தியம்நன்றாகாதே.

அஷ்டலோக மாரணம்.

நன்றாகவஷ்டலோக மாரணம்நவிலக்கேளு, பன்னுனவஷ்டலோகம் பாச்சிடுகாசாரம், வென்றாகவீரம்பூரம் வெள்ளையும்வெடியுப்போடு, வொன்றாகச் சமனாய்ச்சேர்த்து வடித்தரைகெந்திசூதம். (61)

சூதமாமருந்தையெல்லாஞ் சூட்டிடுசமனாய்நீயும்
வாதமாம்பழச்சாரிட்டு மதித்துப்பின்புநேரு
வேதமாமஷ்டலோபவித மெல்லாந்தகடாய்த்தட்டி
பேதமாமிதுநத்துக்கெல்லாமிடைக்கிடைமருந்தை
பூசே. (62)

பூசியேயுலரவத்துப் புதுசட்டிதனிற்பரப்பி
வாசிமேற்சட்டிமூடி மண்ணையுஞ்சீலைசெய்து
பேசியேகெசபுடஞ்செய் பெருமையாம்பற்பமாகு
மாசியேலோகமெல்லாம் வகையல்லாமாகும்பாரே.

பாருநீலோகபற்பம் படிவெவ்வேறாகச் [கள்
சீருடன்செய்துகொண்டு திடமுடன்செந்தூரங்
ஆரினிசெய்யும்போது மடைவுடன்கூட்டியாட்ட
பாருநீபத்துக்கெல்லா மிதுவெனவிதனைப்பாச்சே.

பாச்சுவாய்குளிகைக்கெல்லாம் பரிவுடன்லோக பற்ப, மாச்சியர்முன்னோரெல்லா மறைந்திட்டபற் பங்கூட்டச், சாட்சியாய்சொன்னதெல்லாஞ் சகலத் துக்கிதுவேகூட்டு, வாச்சுதுவயித்தியோர்க்குவண் மையாமிந்தநூலே. (65)

நூலினிவாருஞ்சொன்னோர் நுணுக்கமாமிந்தப் போக்கு, கால்வழியறியமாட்டார் காசினிவயித்தி யோர்கள், பாலினில்வெண்மைபோலே பாடினேன்

பலனுமெல்லாம், நால்வரைநானும்பார்த்தால் நல்ல தோர்விபரமாமே. (66)

லோகச்செந்தூரம்.

விபரமாய்யஷ்டலோகம்விபரத்தைச்சொல்வேன் கேளு, யபரமாய்லோகபற்பதனிடைகெந்திகூட்டி, சிபரமாவீரங்கால்தான் சேர்த்துநீபழச்சாற்றாலே, வுபரமாய்ச்சாமமாட்டி யுலர்த்தியோர் வில்லை தட்டே. (67)

தட்டியேரவியிற்காய்ந்தால் தனைமையாயோட்டில்வைத்து, ஆட்டியேவோடுமூடிவப்பனேசீலைசெய்து, மூட்டியேகனபுடத்தில் மூட்டியேயாறக்கண்டு, சேட்டியேயெடுத்துபார்த்தால் சிவந்திடுமெருக்கம்பூவே. (68)

பூவதாஞ்செந்தூரத்தைப் பணவிடைபுசிக்கத்தேனில், நாவதாம்பத்துநாளில் நன்முகத்தீரும்நோய்கள்சாவதாம்பாண்டுரோகம்சார்ந்தகாமாலைபித்தம், பாவதாம்குன்மம்வாய்வு பரந்திடுபகரக்கேளே. ()

பறந்திடுநீர்தோஷங்கள் மகோதரம்பாரிசவாய்வு, பிறந்திடும்நீராம்பல்தானின்னமும் முடக்குவாய்வு, செறிந்திடுவாதபித்தசிலேட்மத்தாலுண்டாம்நோய்கள், அறிந்திடும்கெற்பவாயுயனுவனைக்குலைபோமே.

காந்தச்செந்தூரம்.

சூலைபோங்கெர்ப்பமுண்டாஞ் சுகமுளசெந்தூரந்
தான், ஆல்பமாகச்சொல்வோங் காந்தச்செந்தூரந்
தன்னைச்,சாலவேவெலோகம்போலே சார்வுசெந்தூரஞ்
செய்யே, வாலையாந்தேனிலேகால்மண்டலமருந்தக்
கேளே. (71)

அருந்தவேமஞ்சாங்கோடு நீரிழிவுடனேமாறும்,
திருந்தவேக்ஷயங்களினை காசமுஞ்சிரசில்தோஷம்,
பொருந்தியகிராணிதோஷம்பித்தமும்போகுஞ்சொ
ன்னேன், மிருந்திடும்வாயுவெல்லா மேகுமேயிதனைக்
கண்டால். (72)

காரியபற்பம்.

கண்டதோர்காரியத்தின் பற்பத்தைக்கருதிக்கேளு
யென்றதோர்பற்பத்துங்குயிடைக்கிடைலிங்கங்கூட்
டி, விண்டதோர்பழச்சாற்றாலே சாமமேயரைத்து
வில்லை, யொன்பவேயுலரவைத்து வோட்டுமேலோடு
மூடே. (73)

மூடியேசிலைசெய்து முழப்புடமாறிப்பின்பு, நாடி
யேபொடித்துவைத்துநல்லதோற்தேனிற்கொண்டா
ற், கூடியேகிரந்திசூலை பதினெட்டுகுஷ்டந்தீரு,மோ
டியே பிரமேகங்களொழிந்திடுமுண்மைதானே.

வங்கபற்பம்.

உண்மையாய்வங்கற்ப மிறுதியைச்சொல்லக்கேளு
வண்மையாய்மீயம்போலேவைத்திடுசெந்தூரந்தான்
தண்மையாயனுபானங்கள் தானணிந்துண்பானாகில்
கன்மமாமுடலிலுள்ள வியாதிகள்காணாதெண்ணே.

தாம்பிரபற்பம்.

எண்ணவேதாம்பிறத்தி லிடைக்கிடைகெந்திகூட்டி
புண்ணவேயெருக்கம்பாலி லூரவைத்துலரவைத்து
துண்ணவேயோட்டில்வைத்து துலங்கவேயோடுமூ
டி, மண்ணதுசீலைசெய்து கெசபுடமாடிப்போடே.

போட்டெடுவாரினபின் கல்மயில்கழுத்தாம்வர்னம்
நாட்டிடுதேனிற்கொள்ளப்பணவிடைநயந்துபாரு
காட்டிடுபத்துநாளிற் கடுகியகுன்மமெட்டும்
ஓட்டிடுஞ்சகலநோயு மெட்டெடுத்தோடும்பாரே.

வெள்ளிபற்பம்.

ஓட்டிடும்வெப்புபாவை நீராம்பல்மகோதரங்கள்
கூட்டிடுந்திரண்டவாய்வுகுலைந்தோடுங்கூர்மைகேளு
வாட்டிடுவெள்ளிபற்ப மதனிடகெந்திகூட்டி
நாட்டிடுபழச்சாற்றாலே நயந்தரைசாமங்காலே.

நாலினில்வில்லைசெய்து ரவியினிலூரப்போடு [மூடி
ஆலியினிலையைப்போலே யடையைத்தான்வைத்து
பாலினில்சீலைசெய்து வைத்திடுசெகபுடந்தான்[மே
பாலினில்முத்தைப்போலேபவளம்போல்சிவந்துபோ

சிவந்திடுஞ்செந்தூரத்தைப் பணவிடைதின்பீ
ராகில், சிவந்திடும்நோய்களுக்கு வனுபானமறிந்து
செப்பில்,சிவந்திடும்நோய்களெல்லாங் கடலிலேயோ
டிப்போகும், சிவந்தலைந்தேறுதற்குச் சூட்சத்தைப்
பார்ந்திட்டேனே. (80)

தங்கபற்பம்.

இட்டதோர்தங்கபற்ப மிடங்கிடை கெந்திகூட்டி
திட்டமாம்சூதங்கூட்டி சிவந்திடப்பழச்சாறூட்டி
வட்டமாய்வில்லைசெய்து ரவியினில்வைத்துலத்தி
ப்பட்டமாய்வோட்டில்வைத்து மறுபடியோடுமூட்ட

மூடியேசீலைமண்செய் மூக்கியங்கெசபுடத்தில்
வாடியேமயங்கவேண்டாம் வயித்தியர்களேகேளுங்க
நாடியேசெந்தூரந்தான் பணவிடைநல்குவீரேல்[ள்
கூடியேசன்னிவாதங் குலைகுலைந்தேகுமன்றே. (82)

ஏகுமேசுரங்களெல்லா மிளைந்திடுமீளைகாசம்
போகுமேமேகசூலை புண்புரைசிவத்திகுஷ்ட
மாகுமேகுன்மம்வாய்வு வனலேழுவாட்சிகாந்தல்
வாகுமேக்ஷயரோகங்கள் பித்தமும்வாங்குமன்றே.

லோககுளிகை.

வாங்கிடுஞ் சேந்தூரத்தின்வரிசைகளெல்லாஞ் சொன்னேன், பாங்குடன்குளிகைசெய்யும் வரிசை தான்பகரக்கேளு, வோங்கியதங்கம்வங்கமுறுதியா யீயம்வெள்ளி, தீங்கலாபிரமலோகஞ்செய்திடுஞ்செந் தூரந்தான். (84)

தாணிதுவரைக்கழஞ்சி செந்தூரஞ்சரியாய்த்தூக்கி பூரிணிறதாறங்கெந்தி மனோசிலைவீரஞ்சூத மானதோர்லிங்கங்கார மதுவகைகழஞ்சியொன்று நானிதுகல்வத்திட்டும் பழச்சாற்றில்சாமமொன்றே

ஒண்ணெனவாட்டிமத்திக் கயருபோலுருட்டிநீளம் பண்ணதுபூசைசெய்து பரிவுடன்நிழலிற்காய்ந்தால் அண்ணதுசெப்பில்வைத்து ஆட்டெல்லாமாடக்கே ளு, நண்ணதுநாட்டிலுள்ள நாடகமாடுவோமே. ()

ஆட்டுவதென்னவென்றாலடைவுடனிஞ்சிசாற் றில். கூட்டியேமுலைப்பாலோடு கொடுத்திடச் சன் னியேறு, ஓட்டினில்சுரங்களேது நவின்றிடும்வாத மேது, வர்ட்டிடுசிலேஷ்மமேதுமயங்கியபித்தமேதே. ஏதென்றுயீளைகாச மிளைப்புடன்க்ஷயங்கள்மேகம் வாதென்றுவந்தகுன்மம் வாய்வுடன்வரட்சிகாந்தல்

மாதாக்கள்கெர்ப்பரோக மசன்மாம்வார்த்திக்கல் ஆதாகாமாலைபாண்டு வுள்மூலமூலையுமெண்ணே.

உளதுசெய்கிராணிசூலை யுறுதிநீரிழிவுகுஷ்டம் களவுசெய் கண்ணோயோடு கடிவிஷநோய்கட்பின்னு மளவிடாநோய்களெல்லா மகன்றிடும் தனைக்கண்டா ல், தளவிதையறிந்துசெய்தால் தரணியில்நோயில் லாதே. (89)

இல்லாதநோய்களென்ற நிச்சயமெதினாலென்றால் வல்லாதவஷ்டலோக மாரணம்பண்ணுதாலே சொல்லாதமாரணத்தைச்செந்தூரச்செய்கையாலே சொல்லாதசூட்சந்தன்னைச் சொல்லியவுறுதியாலே.

சொல்லியசூட்சந்தன்னைச் சோதனையாகக்கண்டால் சொல்லியகன்மமெல்லாந் துலைந்திடுஞ்சூட்சமாக சொல்லியசூட்சமெல்லாஞ் சோதியதாகச்சொன் னேன், சொல்லியநூலுக்கெல்லாஞ் சுருதியாமிந்த நூலே. (91)

நூலெல்லாங்கண்டுதேர்ந்தால் நுணுக்கங்கள்பல வுந்தோணுஞ், சாலவேசரக்குசுத்தி சாற்றியகன்ம சூத்திரம், ஏலவேயஷ்டலோக மாரணமியம்பினேம் நாம், பாலதுபோலேயல்லோபலமதுமிந்நூலென்றே.

முந்நூறுமுப்பத்தாறு முதுமொழிகன்மசூத்திரம் முந்நூறும்நூற்றைம்பது முறையுடன்முடிவதாகு.

முந்நூல்தானாயிரத் திருனூறுமறுனூறுக்கு
முன்னூர்தானாயிரத்தை யதிகமாய்மொழிந்தவாறே.

வாறுகேள்முன்னூலாய்ந்து வடமொழிதமிழாற்
செய்தேன், வாறுகேள்வாதம்யோகம் ஞானமும்வ
கையால்சொன்னேன், வாறுகேளாயிரத்தில் வயித்
தியமதிகஞ் சொன்னேன், வாறுகோளின்னூலெல்
லாம்வகையுடனாய்ந்துபாரே. (94)

பாய்ந்துநீமுன்னூலெல்லா மறிந்துநீபார்த்தாயானு
தோய்ந்திடும்வாதம்ஞானம்வயித்தியம்லோகபறப[ல்
மாய்ந்திடுலோகத்தோற்கு பிணியில்லைமரணமில்லை
பாய்ந்திட்டப்பாலேநீதான் பாவத்தை நிவர்த்தி
யாமே. (95)

பாபத்தைநிவர்த்திசெய்து வயித்தியம்பரிந்துசெய்
நீசாபத்துநிவர்த்திதன்னைச்சாற்றினேமுன்னூருள்
ளே,வாபத்துக்குதவிசெய்யு மறிவுள்ளவயித்தியோ
ரே, சீவத்திலுருதியாகச் சிவபூசைதிருந்தசெய்யே.

செய்வதுவயித்தியந்தான் வடுகனைசிறந்தபூசி
கைவருமஷ்டகன்மம் சிதம்பரம்கருதிப்பாரு
வியவதுவெல்லாஞ்சுற்றி நாடியினுறுதியாலே
கையபின்னுடலில்வந்த களவதும்நாடியாலே. (97)

நாடிதானறியவேணும் நயத்தினைக்காணவேணும்
வாடியேமயங்கவேண்டா மருந்தினுகமத்தைக்கேளு

கூடியசிதம்பரத்தைக் குணமுடனெழுதிகட்டி
நீடியவஷ்டகன்மஞ் செய்திடநிவர்த்திகேளே. (98)

கடுக்காய் லேகியம்.

கேளுநீகடுக்காய்நூறு பலமதுகியாழந்துக்கு
வாளுநீயிடித்துத்தாண்டி வைத்திடுநாழிக்குள்ளே,
தாளுநீதூணிவெள்ளஞ் சலமதுசரியாய்விட்டு, பா
ளுநீயெட்டொன்றாக வதுதனைவடித்துவாங்கே. ()

வாங்கியகியாழத்துக்கு மருந்துநீமருவிக்கேளு
வோங்கியசிவத்தையிஞ்சி வுத்தமமிளகுவோமம்,பா
ங்குள்ளகடுக்காய்திப்பிலி*பஞ்சதாரையுமேவாகவா
ங்கிதையரைத்துப்போட்டு வாவின்நெய்படிதாறு.

ஆமிதுகியாழத்துக்குப் பலமதுவரைத்துப்போடு
வாமிதுபாகுபோலே வற்றியபோதுநெய்யை
வோமிதுவிட்டுக்கிண்டி சுருதியாம்லேகியத்தை
தாமிதுபதனம்பண்ணிப் புன்னைக்காயளவுதின்னே.

அளவதாயுருட்டிக்கொள்ள வக்கினிமந்தஞ்சூலை
குளவதாமலசடங்கள் கூடியவாய்விபத்தி
களவதாமூலமாறுங் கடியதாய்தீருமென்று
பழுதிலாமுனிவன்சொன்ன பரிகரிபரிந்துபாரே. ()

வேறு நெல்லிக்காய்லேகியம்.

பாருநீநெல்லிக்காய் கியாழந்தன்னில்
பரிவாகப்போடுதற்கு விபரங்கேளு

---

* பஞ்சதாரையென்பது சர்க்கரை.

தாறுநீபலம்மூறு நெல்லிக்காய்க்குத்
தூணிநீர்விட்டுமே வற்றக்காய்ச்சி
வாருநீயெட்டொன்றாய் வடித்துக்கொண்டு
வகையாகச்சட்டியிலே வைத்துக்கேளு
சீருடனேமருந்துவகை செப்புவேன்கேள்
சீரானதிப்பிலியு மிளகுமாமே. (103)

வேறு.

சுக்குடனேமூலங் கிழம்புகைக்கோள்மேளம்
குக்கிலும்வாய்விளங்கஞ் சீரகங்கொத்தமல்லி, வுக்
குவாய்விளங்கமொன்று கூயைநீர்மதுரமுந்தான், ச
ர்க்கரைபலமுப்பத்து தானதுகரைத்துக்கொள்ளே

கரைத்திடுமருந்தையெல்லாங் கியாழத்திற்க
ரைத்துக்காச்சி, வுரைத்திடும்பாகுசேரிலொருபடிநெ
ய்யைவிட்டு, கரைத்திடுகிண்டிகிண்டி நேர்மெழுகது
போல்வாங்கி, யரைத்திடுபதனம்பண்ணி பார்க்கள
வாய்நீகொள்ளே. (105)

பார்க்களவாகக்கொள்ள பாகரரைமண்டலங்
கேளுக்குள்ளமேகஸ்தி சுரமுடனிழலைகாந்தி
போக்குள்ளகிராணிவாய்வுபொருமலுமிருமலோடு
சீக்குள்ளக்ஷயமுமீளை சிலேட்மனமாண்டுபோமே.

தாணிக்காய் லேகியம்.

போமது தாணிக்காயின் லேகியம்புகலக்கேளு
வாமது பலந்தா றூறு வலித்ததைத் தூணிநீரில்
நேமதுவொட்டான்ருக்கிவிடையமுஞ்சாதிக்காயும்
நாமதுவபினிகஞ்சா தான்பலமென்றதாமே. (107)

ஒன்றெனிமருந்தையெல்லாமுரவாகத்தூளுசெய்து
நன்றதான்சீனயந்து பலமதுநவிலக்கேளு
கண்டனகியாழந்தன்னில் கரைத்தப்பாகதிலேசேரி
ல், வென்றதுசூரணத்தை வேகமாயூத்திக்கிண்டே.

கிண்டியேமெழுகுபோலேபதத்தினிலிறக்கிவைத்து
மண்டலங்கொள்வீராகில் யிற்றினில்பொருமலவாய்
வு, அண்டியகடுப்புரெத்தமஸ்திரசுரங்கிராணிமூலம்
பண்டுள்ளவாயுவோடு வுஷணமும்பாந்துபோமே.

சுக்கு லேகியம்.

பரந்திடுமென்றுசொன்னேம் பதர்சுக்குலேகியங்
கே, சிறந்திடுமிந்தலேகியம்குணந்தனையென்னசொ
ல்வேன், உரைத்திடுஞ்சுக்குநூறு பலமதுவுநந்து
வாங்கி, யரைத்திடுசெலர்தான்தூணி யதில்விட்டுவெட்
டொன்ருக. (110)

ஆக்கியேபனையின்வெல்லமதனிடைபலந்தான்பத்து
தாக்கியேகரைத்துக்கொண்டுதாநதுபாகுசேரில்,

நோக்கியெயிதனுக்குள்ளே நுகர்ந்ததைச்சொல்லக் கேளு, தூக்கியேபடிதானொமங் கருதின்வேப்பிலை யின்தூளே. (111)

தூள்வகைரெண்டுங்கூட்டி தூவியேகிண்டிகிண்டி ஆளதுஆவிநெய்தான் அப்பரைப்படிகூடவிட்டு கூளதுபோலேவாங்கிங்கொள்வதுபுன்னைக்காயாம் நாளதுநாற்பதுக்குள் நவில்கிறேன்தீருநோய்கள்.

தீரும்நோய்கிருணிமூலந்தசவாய்வுவதிசாரங்கள் வாருநீகடுப்புரத்தம் பாரிசவாயுதீருஞ், சேருநீபொருமல்மந்தஞ் சொரியாமையுள்ளேப்பங்கேள், ஆருமேயறியச்சொன்னேன்மகன்றிடுமறிந்துகொள்ளே.

மிளகு லேகியம்.

அறிந்துகொள்மிளகுலேகிய மதில்நூறுபலந்தான்வாங்கி, சொறிந்துகொள்தூணிநீரில் சிக்கென வெட்டொன்றுங்கி, பரிந்திடுகண்டப்பா பலமதுபத்துப்போட்டு, முறிந்திடங்கிண்டிக்காச்சிப்பாகுபோல்வாங்குமுன்னே. (114)

முன்னதுவரத்தைபக்கிரு சீரகமுதுகிளும்பு,வன்னதுவேலங்கோஷ்ட மதிகமாமதுரந்தோற்றுன்,பன்னதுவாய்விளங்கும் பத்திரிநருக்கமூலஞ், சொன்னதுவகையொன்றுக்குப் பலமதாய்தூக்கிடாயே.

தூக்கியேபொடித்துக்கொண்டு பாகினில்தூயிக் கிண்டிஆத்தியேநறுநெய்நாழியதிற்பாதிதேனுமாகும்

பாக்கியேமெழுகுவென்னும் பதத்தினிலிதனைவாங்
கி. நோக்கியேவைத்துக்கொண்டு நுணுக்கத்தைச்
சொல்லக்கேளே. (116)

சொல்லக்கேள் தீரும்நோய்கள் சிலேஷ்பனந்
தொண்ணூற்றாறும், வெல்லக்கேள்பொருமல்வாய்வு
வக்கினி மந்தத்தோடு, நல்லாய்க்கேள் சூடுகாந்தல்
நலமுடன்சுரமுமஸ்தி, வள்ளக்கேள்பங்களீள வாய்
வதுவாங்குந்தானே. (117)

வாங்குதிப்பிலிதாநூறுபலமதுதூணிநீரில், வா
ங்கியேயெட்டொன்றாகி மருந்தினையுரைக்கக்கேளு,
பாங்குசற்கண்டுபத்துபலமதுபாகுசெய்து, வாங்கு
சுக்கொடுகடுக்கா பரத்தைவெக்கிராகாரவோமம். ()

சீரக லேகியம்.

ஓமமுஞ்சீரகந்தா னுற்றதோர் கொத்தமல்லி,
சாமமேலெட்டாலோடி செண்பகம்பூவுங்கோஷ்டம்,
நாமமே வகைகயொன்றுக்கு நலமுடன் பலந்தான்
வாங்கி, பாகமேயிடித்துத்தூளாய் பாகினில்கண்டு
வாரே. (119)

வார்த்திடுசெய்யுந்தேனும் வகைவகையுரியுழக்கு
சார்த்திடுமெழுகுபோலே தானதுவாங்கிவைத்து
கார்த்திடுதாணிக்காயி னளவாகக்கருதியுண்ண
மாய்த்திடும்பிணிகளெல்லாமண்டலந்தன்னிற்கேளே

தன்னியசிலேஷ்பனந்தான் தட்டழிந்தோடிப்போகு
மன்னியவாதம்போகு மதிசாரகிருமல்போகு
முன்னியவாய்வுதீரு முப்பிசமாந்தந்தீரும்
பன்னியயீளைகாசம் பயப்படும்பாருபாரே. (121)

பாருமுக்கடுகுஞ் சொன்னேன் பகர்திரிபலையு ஞ்சொன்னேன், ஞறுவெள்ளிப்போக்கை யறையு றேனைங்காயத்தைச், சீறுடன்பலம்நூறப்பா செலம த்துணிக்காய்ந்து, வாருமேயெட்டொன்றுக்கிவடி த்திடு மருந்துகேளே. (122)

மருந்துவைங்காயஞ்சுக்கு வால்மிளகுமிந்துப்பு
திருந்தியயேலமோமந் திப்பிலிமிளகுசீரகம்
விருந்தியதிரிபலைவெட்பாலை விடையமும்பலமதாக
பொருந்தியவாய்விளங்கம் வேட்டுஞ்சீனிபோடே.

போட்டிடுசீனிதானும் புகழுடன்பாகுசெய்து
மோட்டிடுசூரணத்தை வார்த்திடுபசுவின்நெய்யால்
நாட்டியேபடிகாலாகும் நவின்றிடுமருந்தொன்றாகக்
காட்டிடுமெழுகுபோலே கட்டிடுபுன்னைக்காயே. ()

காயதுபாகவுண்டால் கழன்றிடும்வியாதியெல்லாம்
நோயெதுவாய்வுவாதம் நொடியினிற்பரந்துபோகு
வாயவதுகுன்ம மென்றுமகன்றிடு மின்னஞ்சொல்
வேன்நீயதுகண்டுகொள்ளுநிச்சயஞ்சொல்லக்கேளே.

கடுகு லேகியம்.

சொல்லிய கடுகு நூறு பலமது தூக்கிக்கொண்டு
நல்லது தூணிநீரில் நவிலுவே வெட்டொன்றாக்கி
தள்ளிய கருப்புக்கட்டித் தான்பலம்பத்துசேர்த்து
வல்லியைபூசைசெய்து வதிலிடுமருந்துகேளே. ()

கேழ்ப்பதுவோமஞ்சுக்கு திப்பிலிகிரும்புபாயும், காற்பதுகொத்தமல்லி சீரகம்கவிலக்கேளு, தாற்பதுவாய்விளங்க மஞ்சளும்விடையந்தானும், வேற்படவகையொன்றுக்குப் பலமொன்று வறுத்துக்கூட்டு. (127)

கூட்டியேபொடித்துத்தூளாய் குலவியபாதில்சேர்த்து, காட்டியநல்லெண்ணெய்தான் காலபடிகலந்து கிண்டி, நாட்டியேமெழுகுபோல நயம்படவழித்துவைத்து, தீட்டியபுன்னைக்காயளவா யருந்திடச்சிகிச்சைகேளே. (128)

சிகிட்சையாமூலரோகம் வாய்வுடன் திரட்சிதானுஞ், சிகிச்சையாம்புளித்தேபபுங்கள் செரியாமைபொருமல்தானும், மகிழ்ச்சியாங்குன்மம்வாய்வு பதறுமல் சலங்கள்ரெத்தம், வெகிட்சியாம்புழுக்கள் தீரும் வெந்தயம்பரிந்துகொள்ளே. (129)

வெந்திய லேகியம்.

பரிந்தவெந்தயந்தானப்பாமலமது ஞாழுவாங்கி,
பரிந்திடுசெலந்தான் தூணி பதில்விட்டுவெட்டொரு

ளுக்கித், தெரிந்திடும்பஞ்சதாரை சிறந்திடப்பலந் தான்பத்து, திருந்திடக்கரைத்துப்பாகாய் சேர்த்து மேமருந்துகாணே. (130)

காணதிமதுரங்கோஷ்டம் கசகசாசிரதந்தான் பூணதிவிடயமோமஞ்சாதிக்காய்கிராம்புவோடு, தா ணவேகஞ்சாசரக்கு குரோசாணிபலமாய்த்தூக்கி,ஆ ணவேபொடித்துக்கொண்டுவுறவிடுபாங்கில்தானே.

பாங்கினில்நறுநெய்நாழி பாலதும்விட்டுக்கிண்டி வாங்குநீமெழுகுபோலேவழித்துநீவைத்துக்கொண் வக்கினிகடுப்புக்கெல்லா மூட்டிடுகழஞ்சிவீத [டு மக்கினிக்கிருனியென்றவகையெல்லாமகன்றுபோமே

ஓம லேகியம்.

அகன்றிடுமோமலேகியமறைகிறேன்பலம்பற்ற ப்பா, புகன்றிடுஞ்சலந்தான் தூணிபுதட்டியேயெட் டொன்ருக்கி, பகன்றிடுஞ்சர்க்கரையும் பலம்பத்து வாங்கிவந்து, நிகன்றிடும்பாகுஞ்செய்துநிச்சய மரு ந்துகேளே. (133)

சொல்லக்கேள்முக்கிருவேர் குக்கிலுஞ்சீனப் பாவும், நல்லாய்க்கேள்கார்க்காலோடுநாட்டிடவகை பலந்தான், அல்லக்கேள்சூரணத்தை யப்பனேவத னிற் பாச்சு. வெல்லக்கேள்நறுநெய்நாழி விட்டதில் கிண்டி வாங்கே. (134)

வாங்கியேகழஞ்சுவீத மண்டலங்கொள்வீராகி
லோங்கிடும்பறங்கிசூலை வுலர்த்திடுஞ்சிரங்குகுஷ்டந்
தாங்கியகிரந்திபுண்கள் சார்ந்திடுசிலவிஷங்கள்
ஈங்கிஷ்டமானவாய்வு வாதமுமேகுமன்றே. (135)

ஏறுமேகாயந்தன்னை யியம்புறேமின்னங்கேளு
பாகுசேர்சோமனுதி பலமதுயிருபத்தைந்து
வாகுமேதூணிநீரில் வாட்டியேயெட்டொன்றாங்கி
யாகுமேசீனிபத்தும் பலமதுவிதனிப்பாச்சே. (138)

பெருங்காய் லேகியம்.

பாச்சியேபாகுசெய்து பரிந்திடுமருந்துகேளு
வாச்சியேவெள்வெங்காயங்கடுகுடன்மிளகுஞ்சுக்கு
வாச்சியேதிப்பிலியோமம் சீரகமமதுரம்கோஷ்ட
மாச்சியேபலமொன்றாக வாவிநெய்படிகால்வாரே.

பாலதுவார்த்துங்கிண்டி காய்ந்துமேமெழுகதானால்
சாலவேவழித்துவைத்துத்தான்தினங்கழஞ்சிவீதம்
ஏலவேகொள்வீராலியம்புரோந்தீரும்நோயை
வோலமாய்வாய்வுவாத மோடிடுமுண்மைதானே.

உண்மையாமருந்துகொண்டால்பத்தியமுறைக்கக்
கேளு, கன்மநன்மிளகுமஞ்சள்சீரகங்கருதிக்கொள்

ரு. தண்மையாங்கதறிவகைகள் சாற்றுரோந்தரணி யோர்க்கு, வண்மையாமுருங்கை பிஞ்சுமாமே. ()
பிஞ்சொடுவாழைக்காயும் பிசகில்லாசிறுநல்கீரை யஞ்சியேபொன்னாங்காணியவரையின்பிஞ்சுமத்தி துஞ்சிடுந்தூதனங்காய் துவரைநெல்லிக்காயோடு றெஞ்சியமுசுட்டைக்கீரைகொண்டிடகுணமதாமே

குணமதாம்பால்நெய்மோரு குறுமயிலுடும்பகாடை, பணமதாய்வெள்ளாட்டுவெற்றல்பகர்ந்திடுகவுரிதாரியுங், கணமதாமுடும்புமுள்ளான் கடல்மீனில் சுதும்புகிழங்கான், நிணமதாமாமைவிராலும்நீந்திடு முளுவைத்தானே. (141)

உளுவையுஞ்சுளுதிருக்கை நெத்திலியுறுதியாகும், பழுதிலாவிதுகளெல்லாம் பகர்ந்திட்டோம்பொதுவாய்த்தானே, யெழுதியநோய்கள்கண்டு யேய்த்துக்கொள்ளின்னதென்று, கொழுகியபத்தியந்தைக்கூறினேன்கூட்டிக்கொள்ளே. (142)

லோக குளிகை.

கொள்வதுலோகபற்பங் கூறியவகைக்கு
யளவதுயிடைக்குக்கெந்தி யதிலிடுகழஞ்சிவிதந்
தளவதுகுமரிச்சாற்றால்தானரைத்துண்டைசெய்து
நளவதுசெப்புங்கிண்ண மதிலிட்டுரவியில்வையே.

ரவிதனில்வைத்தபின்பு நாழிகைபதினொன்றானல்
கவியவேதீப்படுத்துங் கனலதுபுகையுங்காணு
மவியவேகண்டெடுத்து வப்புறம்நெற்குள்வைத்து
புவியிலேபத்துநாள்சென்றெடுத்துநீபுதுமைகேளே

புதுமைகேளதுதப்பாமல்போட்டுமேவெவ்வே
றாக, யெதுமையாநோய்கட்கெல்லாமினங்கண்டுகரு
திப்பார்த்து, மதுமையாமநுபானங்க ளதற்கும்வெ
வ்வேறதாக, புதுமையாம்பற்பங்கள்தான் பாச்சிடு
வியாதிகண்டே. (145)

கண்டுகொளஷ்டகன்ம மாரணங்கடந்தமந்திர
ம், கண்டுகொள் கன்மசூத்திரம் பகர்ந்திடு மிது
மொப்பு, யென்றுசொல்மனுஷர்பேரி லெதிர்த்திடும்
வியாதியெல்லா, முண்டிது மூன்றுபேர்க்கு முறைந்
திடுந்தேகந்தானே. (146)

தேகந்தான்வலுத்துப்போச்சு தேசத்தின்வயி
த்தியோரே. ஆகமேவருந்துதென்று தன்மத்தைய
கன்றிடாதே, பாகமேயறிந்துசெய்தால் பலித்திடுங்
கருவும்வேண்டாம், நாகமேயணிந்தமூர்த்தி நவின்
றதைநாம்சொன்னோமே. (147)

மேலதாம்லோகபற்ப மிருந்ததோர்சொர்னபற்பஞ்
சாலவேரெண்டுமொன்றாய்ச்சமனிடையாகத்தூக்கி
பாலதாம்வீரம்லிங்கம் பாச்சிடைக்கிடையதாக
வாலிப்பாமுமிழ்நீராலே மத்தித்துவுல்லைதட்டே. ()

தட்டியவில்லைதன்னைக் காய்ந்தபின்வோட்டில் வைத்து, வட்டமாயோடுமூடி வகையுடன்சீலைசெய்து, திட்டமாய்க்குக்கிடத்தில் சிவந்துமேநீறிப்போகு, மெட்டமாம்வெள்ளிசெம்பி லேழரையிதுசொன்னேமே. (149)

சொன்னதுதொகைதானூற்று வைம்பதுசூட்டமாகு, முன்னமேசொன்னநூலில் முக்கியமிந்நூல்சூட்சம், வன்னமேவாலுலோக மரணமதிசூட்ச, மூந்நமேசொன்னனூற்றி யைம்பதுசூத்திரமுற்றே

அகஸ்தியர் கன்மசூத்திரம்-கடுO

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

இருபத்தைந்தாவது

அகஸ்திய மகாமுனிவர்

குருக்கிடைசூத்திரம் – உசு.

தாம்பிரபற்பம்.

பாரப்பாசெம்பினுட வெள்ளுகேளு
பரிவானதாம்பிரத்தை குகையில்வைத்து
சேரப்பாமதியுப்பு பலமேபோடு
சோதுருகும்போதினிலே மருந்துகேளு
காரப்பாவண்டமது பலந்தானிரண்டு
கனத்தநவாச்சாரமதி லிரண்டுபோடு
சீரப்பாகல்வத்தில் தூளதாக்கி
சிறந்தபொடிவேற்கார மறைதான்போடே. (1)

போட்டதனைபொடித்து நன்றாய்ப்பொடியைத்தூவு
புகழானசெம்பினிட வூரல்போகுந்
தாட்டிகமாய்பின்பெடுத்து வங்கக்குத்தி
தனியோட்டிலூதிடவே களிம்புபோகும்
மாட்டதனைகுகையிலொரு பலம்போடப்பா
வளமாகக்கண்விட்டு வுருகும்போது
நாட்டியதோர்சுன்னத்தில் தாகத்தைவைத்து
நலமாகபதினைந்து தரமேநீற்ற. (2)

நீற்றினபின்வாங்கியதை யெடுத்துக்கொண்டு
நிறுத்திடுவாய்பலமொன்று சாரங்கல்தான்
போற்றியிடைநீபழச்சாற்று லரைத்துக்கொண்டு
புகழாகப்பயரளவு வுண்டைசெய்து
நேற்றியாய்க்குடிக்கையிலே சத்தைவாங்கும்
நேரானசெம்பதுதான் வெங்கலம்போலாம்
மாற்றியதையரைப்பலந்தான் கல்வத்திட்டு
மாற்றியிதைப்பொடித்திடுவாய் தூளாய்க்காணே.
காணப்பாயிந்திடைக்கு வீரம்போடு
கடுகவேசாமமொன்று யரைத்தாயானல்
தோணப்பாசெலமுண்டாய் மெழுகுபோலத்
துடியானசூதமரைப் பலமேபோடு
வாணப்பாசெம்பிடைக்குச் சூடன்போடு
யறைக்கும்போதில்வெள்ளை யரைக்காற்போடு
நீணப்பாசூடனிடை வுரவும்போடு
நிலைக்கவேயரைத்துநன்றாய் வில்லைதட்டே. (4)
வில்லைதனையுலர்த்தியபின் குகைக்குள்வைத்து
மேல்மூடிசீலைசெய்து யுடத்தைப்போடு
வில்லையதுஒருசபுடத்தில் வெள்ளையாகும்
விளங்கியதோர்தாம்பிரத்தின் வெள்ளையப்பா
வில்லையடிபதனமாம் வைத்துக்கொண்டால்
மேகமொருபதினெட்டுங் குஷ்டந்தீரும்
வில்லையினால்வாயுவெல்லா மொழிந்துபோகும்
விளங்கியதோர்பித்தமெல்லாம் பறந்துபோமே.

பறந்துபோமனுபான மறிந்துகொண்டால்
பற்பத்திற்குறைவொன்றுமில்லையப்பா
பிறந்தும்போம்வியாதியெல்லா மென்னசொல்வே
னெடுத்திட்டசெம்பினுட வெள்ளைவேகம்
நறந்தபால்சாதத்திற் கூட்டச்சொல்லு
கருப்புட்டிபோட்டுமே காச்சிக்கொண்டு
அறந்தானேதன்மெத்தும் நாகச்சொன்னேன்
அப்பனேநாதத்தின் வெள்ளைநேளே. (6)

நாகபற்பம்.

கேளபபாசுன்னமொடு நாரஞ்சேர்த்து
நொடியாகவமரிவிட்டு தண்ணீராக்கி
வாளப்பரநாளுபல மதற்குள்ளேதான்
மைந்தனேநாகத்தை யுருக்கிச்சார்ப்பாய்
வேளப்பாயிரண்டுபத்து விசையேசாய்ப்பாய்
மீறுகின்றநாகமதி னூறல்போகும்
மாளப்பாபின்னெடுத்துப் பழச்சாற்றில்சாய்ப்பாய்
வப்பனேநாகமது சுத்தியாச்சே. (7)

ஆச்சப்பாயிரஞ்சு திரமேசாய்ப்பாய்
யப்பனேகுகையிலிட்டு வுருக்கிப்பின்பு
வாச்சப்பாசுத்திசெய்த தாளகந்தான்
வரிசையாம்பழச்சாறு லரைத்துக்கொண்டு
நீச்சப்பாபழச்சாற்று லரைத்துக்கொண்டு
நேசமுடன்குன்றியிடை வில்லைசெய்து

காச்சப்பாரருமுகத்தில் லுலர்ந்தபின்பு
கனக்கவேநாகமொரு பலத்தில்தரக்கே. (8)

தாக்கப்பாதாளத்தி லுண்டைதன்னை
தயவாகவொவ்வொன்றாய்க் கொடுத்தபின்பு
வாச்சப்பாநாகமது தெரிக்கும்பாரு
மைந்தனேயின்னுகம் பலமதொன்று
நீக்கப்பாகள்வத்திற் பொடிக்கத்தூளாம்
நேராகவீரமதிற் பாதிபோடு
தூக்கப்பாசூதமதிற் கால்தான்போடு
துடியானவுவருப்பு மறைக்காற்போடே. (9)

போடப்பாநவாச்சார மறைக்காற்போடு
புகழ்ந்ததொருமருந்திடைக்குச் சூரன்போடு
வாடப்பாஎருக்கம்பால் வெணகருவும்விட்டு
வரைந்திடுவாய்சாம மிரண்டுவில்லைதட்டு
போடப்பாவுலர்ந்தபின்பு கன்னச்சீலை
போத்தியேசுண்ணாம்புக் குள்ளேவைத்து
சாடப்பாகெசபுடமாய்த் தீவைப்போக்கி
தவளநிறமாகவந்து வெள்ளையாமே. (10)

வெள்ளையயாகுமது விரிக்கதப்பா
வியாதிக்குமனுபான மறிந்துபோடு
பிள்ளையடாபெருவதன்றி குன்றியிடைபோடு
பேரானவாதமென்ற தெண்பதுக்கும்

கொள்ளையடாபித்தமது றுற்பதுவும்போகும்
கூறுவேன்சேற்றும்நோய் தொண்ணூற்ருறுங்
கள்ளரைம்போற்பயந்தோடும் நாகங்கண்டாற்
கருத்துள்ளதாதிகளேகண்டிடீரே. (11)

செயநீர்.

கண்டாயேயின்னமொரு வயித்தியஞ்சொல்வேன்
கண்கெட்டவாதிகளே கருதிக்கேளே
வுண்டானசேதியிது மகத்தானசாபம்
உத்தமனேபூநீறு பலந்தாஞென்று
கண்டானசாரமது பலந்தாஞென்று
சாமமென்றுவரைத்து பீங்கானிலிட்டு
பண்டானவமுரிவுப்பு காற்பலமேபோட்டு
பதருமல்பனியில்வைக்கச் செயநீராமே. (12)

லோகபற்பம்.

செயநீருலறைத்திடவே மருந்துகேளு
திடமாகங்காரமொன்று சாரமொன்று
செயநீராந்தாரமொன்று வீரமொன்று
செப்புகிறேன்கர்ப்பூர மைந்துகூட்டி
செயநீரால்றைந்திடவே சாமமொன்று
திரண்டல்லோமெழுகாக மூன்றுபங்குசெய்து
தயவாகவரப்பொடியை பழச்சாற்றிற்போட்டு
தனையெடுப்பாய்நாலுநாள்பின் கழுவிவாங்கே.

வாங்கியிந்தவரைப்பொடிதா னென்றும்சோத்து
மைந்தனேவொருபங்கு மருந்துங்காக
வோங்கியமிசைத்தொன்றாய்க் குகைக்குள்விட்டு
வுத்தமனேமேல்மூடிச் சீலைசெய்து
நீங்காமற்குகையுருக நன்றாயூதி
நிலைத்தொருமணியாக நிற்கும்பாரு
சாங்கமாய்நெருக்குமிந்த மணிதன்னையா
தயவாகபின்புமொரு பங்குஞ்சேரே. (14)

சேர்த்துமேவூதிவாய் மருங்கனுந்தான்
சிதறுமலகைமுறையா யறைக்கும்போது
நாட்டியேபின்னெடுத்து வுருக்கும்போது
நலமானதங்கம்போற் கணவிட்டாடும்
தாட்டிகமாயம்மணியைக் கலவைத்திட்டு
சவ்வீரஞ்சரியிடையா யரைக்கும்போது
மூட்டுமடாகண்டைக்குப் பாதிசூதம்
முறவானசாரங்காரச் சூடனென்றே. (15)

சூடனொடுமருந்தைந்து முறவாயாட்டச்
சுகமாகவெள்ளையுடன் வரும்போது
மாடவேமெழுகாகும் வில்லைதட்டு
ரவிமுகத்திலுலர்ந்தபின்பு சுண்ணச்சீலை
வூடவேசுத்தியுடன் சுண்ணம்பில்வைத்து
வுத்தமனேகெசபுடமாய்க் கனலைமூட்டி
வாடவேவேண்டாங்காண் வயித்தியோரே
மகத்தானதவளநிற மாகும்பாரே. (16)

பாரப்பாலோகவெள்ளை வேகமெத்த
பாய்ச்சப்பாமனுபான மறிந்துபோடு
சேரப்பாபாண்டுவகை யெல்லாம்போகுஞ்
செகமறியமேகமென்ற தெல்லாம்போகும்
காரப்பாகெளவையொடு குன்மம்போகும்
காமாலைசோகையொடு விழிவாய்ப்போகும்
வேரப்பாபித்ததினல் சோபம்போகும்
விளங்குகின்றசேற்றுமந்தான்பறந்துபோமே. ()

காந்தபற்பம்.

பறந்துவிடுகாந்தத்தை யிப்படியேசெய்யிற்
பரிவாகக்காந்தமது வெள்ளையாகும்
இறந்துவிடும்நோய்களெல்லா மெங்கேபோகும்
எடுத்திட்டாற்காந்தவெள்ளை வேகமெத்த
மறந்துநீபோகாதே கைமுறைதானப்பா
வளமானலோகத்தின் செந்தூரங்கேளு
அறந்தழுக்கிற்சுத்திசெய்து லோகந்தன்னை
வப்பனேபலமொன்று கல்வத்தாட்டே. (18)

லோகசெந்தூரம்.

ஆட்டுதற்குசுத்திசெய்த லோகந்தன்னை
யப்பனேபலமொன்று கூடப்போட்டு
ஆட்டுதற்குபழச்சாற்றும் சாமமொன்று
வரைத்திடுவாய்வில்லைதட்டி யுலரப்போடு
ஆட்டுதற்குமுப்பதெருக் குள்ளேபோடு
வளமாகலோகசெந்தூரமாகும்

25

ஆட்டுதற்குசெந்தூரங் கண்டிடைச்சி
வப்பனேகெந்தகெத்தைத் தூக்குதூக்கே. (19)
தூக்கியேபழச்சாற்றாற் சாமமொன்று
துவளரைபூநீருங் காலுஞ்சேர்த்து
தாக்கியேயரைத்தபின்பு வில்லைசெய்து
சாதகமாயுலர்ந்தபின்பு புடத்திற்போடு
வாக்கிலேசெந்தூர லோகமப்பா
மைந்தனேயரைப்பணந்தா னனுபானத்தில்
ஆக்கியேயந்த வியாதிக்குத்தான்
அனுபானந்தனையறிந்து லோகம்போடே. (20)
போடவேவாயுவொடு பித்தரோகம்
புகழானசேற்றுமத்தால் வந்தநோயு
வோடவேசெய்யுமிதில் வெளிதாமையா
வுரையார்கள்நாதாக்கள் சுளுகிதென்று
நாடவேலோகச் செந்தூரந்தன்னில்
நலமாகவொருகளஞ்சி யெடுத்துக்கொண்டு
நீடவேலிங்கமொரு கழஞ்சிகூட்டி
நிலையானவீரமொரு கழஞ்சிநாலுங்கூட்டே. (21)
கூட்டியேபழச்சாற்று லரைக்கும்போது
கொடியதொருகெந்தகந்தான் கழஞ்சிபோடு
வாட்டியேயிரண்டெருவிற் புடத்தைப்போடு
வளமாகவுாறினபின் னெடுத்துப்பாரு
காட்டிலேயிருந்தசித்தர் மெய்ப்பாரப்பா
காரப்பாசெந்தூரங் கண்டுகொள்ளே

வீட்டிலேயிருந்தவர்க்குங் கொடுக்கநன்று
வெளியிலேயிருந்தவரும் கொள்ளநன்றே. (22)
கொள்ளாதசெந்தூரந் தனக்குப்பாதி
கூட்டுவாய்லிங்கத்தை முலைப்பாலாலே
விள்ளாமலொருசாம மரைத்தபின்பு
விரல்நீளமுண்டைசெய்து வுலர்த்திப்போடு
தள்ளாதசன்னிவகை யெல்லாம்போகுந்
தாதுவிர்த்தியுண்டாகுஞ் சாதிலிங்க
முள்ளபடிவாதிகளே சொன்னேன்கேளு
வாதத்தில்வாதமது வொழிந்துபோமே. (23)

காந்தச்செந்தூரம்.

ஒழிந்துபோங்காந்தத்தை யிப்படியேசெய்யில்
வுனக்கொப்பார்சொல்வயித்திய னீசனப்பா
மொழிந்துபோங்காந்தமே செந்தூரமாகி
வுத்தமனேசாதிலிங்க கூடச்சேரில்
வொழிந்துபோம்பாண்டு காமாலைரோகம்
முன்மூலமொன்பதும் பறந்துபோகு
மொழிந்திபோம்வாதபித்தம் ஐயங்காணு
முசத்தியப்பாகாந்தத்தின் சிகப்புத்தானே (24)

தங்கச்செந்தூரம்.

தானென்றயேமமது வெள்ளையாகச்
சாற்றுகிறேன் தங்கமொரு பலத்தகட்டில்
வேனென்றநாகத்தின் வெள்ளைதானும்
விளங்கவேகாற்பலந்தா னிறுத்திக்கொண்டு

வானென்றவீரமொரு களஞ்சிகூட்டி
மைந்தனேபுழுகுமறைந் களஞ்சிகூட்டி
கானென்றவெண்கருவா லரைத்துக்கொண்டு
கனக்கவேபூசிடுவாய் பரித்தகட்டின்மேலே. (25)
மேலிட்டமருந்துகளுந் தங்கந்தன்னை
விருப்பமாயண்டநீர் கீழ்மேலிட்டு
பாலிட்டவெள்ளையைப்போற் தங்கநீறும்
பரிவாகசெகபுடமாய்த் தீயைமூட்ட
மேலிட்டபேமமது நொறுங்கிற்கு
மென்மக்காள்கல்வத்தி லரைக்கத்தூளாம்
தாலிட்டதங்கதளந் தனக்குப்பாதி
மாட்டுவாய்பூரமது பலமுங்காலே. (26)
பூரத்தினிடையோடு புழுகுதன்னை
புகழாகவண்டரியம் புனுகுவேகம்
பூரணத்தினிடையோடு ரசத்தைதன்னை
போதத்தாலிவ்வளவுஞ் சேர்த்துப்போடு
வீரத்தால்தங்கமது வெள்ளியாகும்
வீணல்லசெகபுடத்திற்போடுபோடு
தீதற்றவண்டநீர் கீழ்மேலிட்டு
தீப்போடுதங்கமது தவளமாமே. (27)
தவளமென்றயேமத்திற் சரியாய்லிங்கஞ்
சாதித்துமுலைப்பாலா லரைத்துக்கொண்டு
தவளமதுவில்லைசெய்து வுலரப்போடு
சாத்தமாயோரெருவிற் புடத்தைப்போடு

தவளமென்றபரியங்கே செந்தூரமாகும்
சன்னியென்றமூலமெல்லாம் பறந்துபோகும்
தவளமென்றதங்கத்தின் செந்தூரத்தை
சாதகமாய்வாதிகளே செய்துபாரே. (28)

பாரப்பாசந்திரோ தயந்தானிந்த
பரிவெள்ளைலிங்கத்திற் சேர்த்தபோதே
பாரப்பாபூபதியா னிதற்குயீடோ
பலபலசெந்தூரவகை யிதற்குயீடோ
பாரப்பாயிதையெடுத்து வெள்ளிச்செம்பில்
பத்திலொன்றுகொடுத்திடவே யேழுமாகும்
பாரப்பாகுன்றியிடை யனுபானத்தில்
பண்பாகக்கொடுத்திடநோய் பறந்துபோடும்.

பூ ப தி.

போமப்பாசெகந்தனிலே நோய்கள்போக
பூபதிக்குமருந்தொன்று சொல்லக்கேளு
நாமப்பாவொளிக்கறியோம் தங்கவெள்ளை
லோகவெள்ளை காந்தவெள்ளை நாகவெள்ளை
தாமப்பாசெம்புவெள்ளை யஞ்சுமொக்கச்
சரியிடையாய்கழஞ்சிரெண்டு விதந்தூக்கி
காமப்பால்விட்டரைப்பாய் கழஞ்சுபத்து
காட்டப்பாவறுக்கையிலே முத்துப்போடே. (30)
போடப்பாபவழமொடு வயிரம்போடு
புஷ்பராகம்போடு பச்சைபோடு

நாடப்பாசிவந்தமணி ரத்தினம்போடு
நலமாகவகையொன்று மரைக்கழஞ்சிபோடு
தேடப்பாவெந்தகமோ கழஞ்சிநாலு
செயமானமுப்பூவுங் கழஞ்சிநாலு
லூடப்பாசூதமது கழஞ்சியெட்டு
வுத்தமனேதாளகந்தான் கழஞ்சியொன்றே. ()
ஒன்றிடுவாய்மனோசிலைதான் வெள்ளையொன்று
வுறவானதுரிசொன்று துத்தமொன்று
நன்றெனவேசாரமொன்று சீனமொன்று
நலமானவீரமொன்று பூரமொன்று,
சென்றதொருபொற்றிலையின் சாற்றாலாட்டி
திறமாகசாமமொன்று வரைத்தபின்பு
தன்றிடவேயமுரிவிட்டு சுருக்குதாக்க
தம்பழத்தின்சாற்றாலே சாமமாட்டே. (32)
சாமமொன்றுவரைத்திடுவாய் சாற்றைவிட்டு
சாதனையாயுரைத்தபின்பு வில்லைசெய்து
நாமமென்றபுதுக்கலசத் துள்ளேவைத்து
நலமாகமேல்மூடிச் சீலைசெய்து
மோனென்றவைம்பதொரு புடத்தைப்போடு
வொன்றுமங்கேபுகையாமற் கட்டிநீறுஞ்
சேமென்றபுடமாறி யெடுத்துப்பாரு
செந்தூரமருணநிற மாகும்பாரே. (33)
பாருநீசெந்தூரங் கண்டிடைக்கி
பாதிலிங்கமுலைப்பாலா லாட்டியேதான்

பாருநீவிரல்நிலங் கம்பிசெய்து
பரிவாகவுலர்த்தியதை யதனமாய்வை
காருநீகுருபதத்தை மூலம்பாரு
கைலைவாழ்வைரவனை பூசைபண்ணி
சேருநீதேவியைத்தான் தியானம்பண்ணு
சிறங்குமிந்தபூபதிக்கு சிவமொப்பெண்ணே. ()
சிவமானபூபதியை யனுபானத்திற்கு
திறமாகவரிசியிடை கொடுத்தார்கேளு
சவமாகப்போனாலுந் தாதுவுண்டாய்
சாதுரியபிராணன்வரும் விழித்துப்பார்ப்பான்
நலமானபிரமவழி யிவ்வளவேயாகில்
யாசித்துபேசிவிட்டு மரணமர்வான்
தவமானவாதிகட்கு பூபதியைச்சொன்னேன்
சாஸ்திரபடிவையித்தியஞ்செய் தன்மமாமே. ()
ஆம்ப்பாயிந்தபடி வயித்தியம்பாரு
மஸ்டதிசைமெச்சவுன்னை வாழ்த்தும்லோகம்
நாமப்பாவயித்தியன் மருந்தையெல்லாம்
நலமாகக்குறிகிவைத்தேன் முப்பத்தாறில்
வாமப்பாயிந்தவகை மருந்தெல்லாம்வைத்தால்
வாய்க்குமடாவுந்தனுக்கு யிந்தபாகம்
தாமப்பாயெட்டிரண்டு மிருபத்தைந்து
தடையறவேயுருவேற்றச் சித்தியாமே. (36)

அகஸ்தியர் குருக்கிடைசூத்திரம்-௩௱
முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

இருபத் தாறுவது

அகஸ்தியமாகமுனிவர்

குருநூல்முப்பூ - ருய.

காப்பு - வெண்பா.

வானும்புவியு மதியுங்கதிரொளியும்
தேனுந்தெளிந்த சிவகுருவே-தானுந்தான்
நான்மறையுமாராய்ந்து நன்னூலாயைம்பதையுந்
தானருளுங்குஞ்சரத்தின் தாள்.

வேறு.

மயமானமுப்பூவின் மார்க்கந்தன்னை
வயித்தியத்திலாங்கியே விரித்துச்சொல்வேன்
செயமானகணபதியுங் கந்தன்றானுஞ்
சிவனோடேவுமையாள் பார்வதியுங்கூடி
நயமாகவெப்போது முன்னேநின்று
நாடியேமுப்பூவை நயந்துகேட்க
வயமர்கற்சொல்லுகிறே னைம்பதுக்குள்
வயித்தியரேயிப்பொருளை வணங்குவேனே. (1)
வணங்குவதுயெனதையென்றூர் குருவின்பாதம்
வாலையொடுசிவன்பாதம் நிர்வாணிபாதம்

வணங்குவதையாரையென்றாற் கணபதியுங்கந்தன்
வாகாகப்பூசிக்க வரிசையாகும்
வணங்குவதுவைம்பதுக்குள் மிப்பூவப்பா
வாதத்துக்காகிறது வயித்தியத்திற்காகும்
வணங்குவதுவைம்பதையும் வணங்கவேணும்
வயித்தியத்திற்கிதுவுயிர்காண் வாதிகேளே. (2)

வாதியென்றாலிந்தமுறை யறியவேண்டும்
வாதந்தானேதிசெய்ய வயித்தியமேதப்பா
ஆதியென்றவயித்தியந்தான் பிரம்மவித்தை
யாத்துமாவைரட்சித்தா லவனேசித்தன்
நீதியென்றதர்மமது நிலைக்கவேணும்
நீணிலத்திலுயிர்களுக்கிரங்கவேணும்
ஓதியதோர்கன்மத்தில் தர்மமாகி
வுத்தமனேவயித்தியத்துக் குறுதிகாணே. (3)

உறுதியாமொருநூற்றி னன்பதுக்குள்
உரைத்தொருலோகமா மணிதைக்கேளு
உறுதியென்றமுப்பூவின் சுண்ணம்வேணும்
மில்லாவிட்டாலொன்றுமில்லை யுடைந்துநீரும்
உறுதியென்றவைம்பதையும் விட்டபேர்க்கு
வுலகத்தில்வயித்தியந்தா னுண்டோயில்லை
உறுதியென்றமுப்பூவை நிறுத்திக்கொண்டு
ஓகோலோகமெல்லா மோகநீறே. (4)

நீற்றுவகையறிந்தவனே வயித்திருகும்
நிலைத்ததொருவாதியென்றால் நீற்றுவன்பார்
சாற்றுகின்றமுப்பூவை யறியவேணும்
சாதகமாய்க்கைமுறைகள் தப்பாவண்ணம்
பார்த்துரைத்துசுத்திமுறை காணவேணும்
பருவமாய்க்குருமுடிக்குப் பாகவேணும்
சாத்திரத்தின்முறையறிந்து குருவைச்சேர்ந்தால்
தவறாதுபொருளொன்றுஞ் சார்ந்துபாரே. (5)

பாரடாமுன்னுரைத்த முப்பூவெல்லாம்
பரிவானசித்தருக்குஞ் சிவயோகிக்குஞ்
சேரடாவைம்பதுக்குள் சொன்னேன்முப்பூ
செகத்திலுள்ளமானிடர்க்குச் செய்யவேண்டி
ஊராடாவேறுகொண்டா லுத்தருக்கு
உறுதியாய்த்திரேகமது பெலத்துப்போச்சு
ஆரடாயென்னைப்போற் சொல்லப்போறார்
ஆச்சரியமுப்பூவி னருமைபாரே. (6)

பாரென்றவுவருப்பைக் கொண்டுவந்து
பரிவாகசுத்தஜலந் தன்னிலிட்டு
சீருடனேகலக்கியே தெளியவைத்து
தெளிவாக்காய்ச்சிநன்றாய் வற்றினக்கால்
நீரிலேமறுபடியும் விட்டுக்கிண்டி
நிலையாகத்தெளியவைத்து யிறுத்திக்கொண்டு
வாரமுடன்காய்ச்சியே வற்றவைத்து
வாகாகயிப்படியே காய்ச்சுகாய்ச்சே. (7)

காய்ச்சுகின்றமுறைக்கெல்லாஞ் சுத்தஜலம்விட்டு
கலக்கியேதெளியவைத்து காச்சுகாச்சு
ஆச்சிந்தபூவதுதான் வெளுத்துப்போகும்
அப்புறத்தேவைத்துயினி வறையக்கேளும்
வாச்சுதொருநரியுப்பை வாரிக்கொண்டு
மானிடர்கள் கூட்டுமுப்பில் மார்க்கங்கேளு
பாச்சிந்தபடிசுத்த ஜெலத்தைவிட்டு
பரிவாகத்தெளிவறிந்து பத்துமுறைகாச்சே. ()

முறையாகநிலவுப்பைச் சொல்லக்கேளு
மூதண்டபிர்மாண்ட விந்தும்பின்னே
அறையானபூமியுட நாதமாச்சு
பாதியுப்புசிவமென்று யிதற்கேபேரு
மறைவாகவொளித்துவைத்தா னூல்களெல்லா
மார்க்கமெல்லாஞ்சொல்லுகிறேன்வரிசையாக
நிறையாகநல்லுப்பால் வளர்ந்ததப்பா
நீற்றியேதின்பவர்க்கு சுண்ணம்பாச்சே. (9)

சுண்ணமென்றுலோகத்தோர் கட்டுநீற்றி
சுகமாகதாய்போலத் தின்பார்கேளு
சுண்ணம்புக்கல்லென்று யிதற்கேபேரு
சுத்தரவிபூதியு மிதற்கேபேரு
யெண்ணமுள்ளசுண்ணமப்பா காரச்சுண்ண
மியல்பானகல்லுப்பு சுண்ணமாச்சு
தண்ணியிலேபோட்டவுடன் நீறிப்போச்சு
சவுங்காரகுருவாச்சு சார்ந்துபாரே. (10)

சார்வாகயிதைமறைத்தார் சித்தரெல்லாஞ்
சமுசயங்களில்லையப்பா வெளியாய்ச்சொன்னேன்
சீரானகல்லதுதான் துய்யவெள்ளை
செகத்திலிந்தகல்லுதான் மெத்தவுண்டு
நீருனகல்லொன்று மாகாதப்பா
நாமலவாம்வெள்ளைக்கல் பிர்மகற்பம்
சார்வாயிதையெடுத்து வமரிக்குள்ளே
யப்பனேயுவர்மண்ணைக் கரைத்துக்கொள்ளே.

கொள்ளவேயதிலிந்தக் கல்லைப்போட்டு
குறையவேகாய்ச்சிவிடு கட்டிபோகும்
வெள்ளையாய்ச்சுண்ணக்கல் கட்டிப்போச்சு
வேதாந்தமூர்த்தியென்று யிதற்கேபேரு
கல்லென்றகல்லதனை வண்டநீரால்
கருவாக யறைத்ததனை வில்லையாக்கி
வுள்ளபடிசொல்லுகிறே னுலையிலூத
வுத்தமனேசுண்ணும்பா முறைத்துவூதே. (12)

ஊதிடவேசுண்ணமுமாஞ் சலத்தைவாங்கு
வோகோகோகொதித்து வற்றிநீறிப்போகும்
வாடவேபீங்கானில் வைத்துநீற்று
வளமாகஜலம்போலே நிறையவிட்டு
யாதியாமண்டலமதனை வைத்தாயானால்
அதின்மேலேவுப்புவந்து படரும்பாரு

சோதியாமுப்புதனை வழித்துவாங்கி
சுகமாகபலமொன்று தூங்கிக்கொள்ளே. (13)

தூக்கியேவகையொன்று பலமொன்றாக
சுகமாகச்சூடனொரு பலமுங்கூட்டி
நோக்கியவண்டநீர் விட்டுஆட்டி
நுணுக்கமாய்வில்லைசெய்து வூறவைத்து
தாக்கியேவெந்தபின்பு யோடுமூடி
சாதகமாய்ச்சீலைமண்ணுஞ் சாத்திக்கொண்டு
பாக்கியேமுழப்புடத்தில் நீறிப்போகும்
பண்பானவிதையெடுத்துப் பகறக்கேளே. (14)

கேளப்பாவீரமொரு களஞ்சிகூட்டி
கிருபையுள்ளபுழுகதிலே களஞ்சிகூட்டி
நாளப்பாபூரமொரு களஞ்சிகூட்டி
நாட்டிலுள்ளசந்தபளச்சார் விட்டுஆட்டி
தாளப்பாவில்லைசெய்து ரவியிற்போடு
சாதகமாய்முழப்புடத்திற் போட்டுவாங்கி
வேளப்பாசுன்னமது கடுங்காரமாச்சு
வெகுசுருக்குப்பூநீறு குருவிதன்றே. (15)

குருவேதோமுறையேதோ வென்பார்மாண்பர்
கூறியதோர்நூல்காணார்க் குருட்டுவாதி
தருவானமுப்பூவை பாரார்மாண்பர்
தாரணியில்மனிதர்களை மயக்குவார்பார்

உருவானகல்லுப்பை யறியமாட்டா
ருலுத்தருக்குவாதமது வுண்டோயில்லை
தெருவோடேயலைகிறதோர் நாயைப்போலே
செனமித்தவரசருக்கு வாதமேதோ. (16)

ஏதென்றுபோகாமற் சொல்லக்கேளு
யெடுத்ததொருதுறைக்கெல்லா மெளிதேயாகும்
வாதென்றபேர்களெல்லா மயங்கிப்போக
வயித்தியத்தின்றிரவுகோல் மார்பேலாணி
தூதென்றசெந்தூரம் வைப்புக்கெல்லாந்
துடியானபூநீறு சொல்லிப்போட்டேன்
கானென்றவுபதேசங் குருதான்சொல்வார்
கைகண்டவுருவாச்சு கருதிப்பாரே. (17)

பாரப்பாயிதிலேவோர் களஞ்சிவாங்கி
பாச்சியேலோகத்தை நீற்றிப்போகுங்
வாரப்பாவொருநூற்றி லன்பதுக்குள்
வைத்ததொருமர்மந்தான் முப்பூவாலே
சீரப்பாகுருவைவிட்டுச் செந்தூரத்தால்
சிவக்காதுயிடையில்லை செயமாகாதே
ஊரப்பாயிக்கருவை வெளிக்கவில்லை
வொருகோடிநூலுக்கு ளொளித்தார்சித்தர். (18)

சித்தாடவேணுமென்று லின்னூல்பாரு
சிறப்பானமுப்பூவுக் கின்னூல்பாரு

பத்தாகவாதத்துக் கின்னூல்பாரு
 பாரிலுள்ளோர்க்கிந்நூலை பகரவேண்டாம்
பாகான்முப்பூவை விடுக்கலாகா
 பாவிகட்குசெந்தூரம் பகரலாகா
போக்கானகன்மத்தை நிவர்த்திசெய்து
 புவிதனில்வயித்தியஞ்செய் புண்ணியமாமே. (19)

ஆமிந்தவகையெல்லாந் தெரியச்சொன்னேன்
 மப்பனேயுருக்கினதைச் சொல்லவில்லை
நாமிந்தவகையெல்லாஞ் சொன்னேனப்பா
 நரசென்மமானதெல்லா மதிகசென்மம்
ஒழிந்தசீவசென்மச் சிவனார்நீற்றி
 வுலகத்திலுண்டாக்கி சிருஷ்டிசெய்தார்
வாமிந்தசித்துக்கள் நடங்கையாலே
 வந்துதடாநோய்களென்ற வறுமைதானே. (20)

தானென்றநோய்களினால் செத்துப்போனால்
 தாரணியில்மனிதருண்டோ தாயேசொல்வரள்
வானென்றசிவனைக்கேள் மைந்தாவென்று
 வாய்சொல்லமாதாவே நீயேசொல்லு
தேனென்றமனோன்மணியாள் சிவனைக்கேட்டு
 செகத்திலேமனிதரைநீ சிருஷ்டிசெய்தாய்
நோயென்றுவியாதிகளை யுடனேவிட்டு
 ஓகோகோமரணத்தா லுய்வதேதோ. (21)

உய்வதினால்வெகுபாவ மென்றுபோற்றி
வுமையவள் தானவர்பாதம் பணிந்துகேட்க
செய்வதென்னவவரவர்கள் கன்மத்தாலே
தீவினைகளாலெடுக்கச் சடலத்தோர்கள்
நல்வினையாலுய்யாம லடியேனுக்கு
நல்வாக்குத்தந்தருளி நல்கவேணும்
மைவிழிசேருமையாளே வுலகத்தோர்கள்
வயித்தியரேமருந்தொன்று வகைசொல்வோரே

வகையானமூலிகையுங் காரசாரம்
வளமானவுபாசமும் பாஷாணங்கள்
தகையானநவரத்தின மண்டலோகம்
தனிற்சீவசெந்தூமுதல் தரணியோர்கள்
வகையானநோய்கட்கு மருந்திதென்று
மகத்தானமேகமெல்லா மாண்டுபோக
தகையாமற்றுயெனக்கு வுபதேசித்தாள்
சாற்றினேன்வயித்திய மிரண்டுலட்சங்காணே.

காணப்பாபத்துவா யிரமுஞ்சொன்னேன்
கனமானவாயிரத் தைந்நூல்தான்
பூணப்பாவருநூறு மிருநூறோடு
புகழானமூன்றுபத்து மைந்துமாகத்
தோணப்பாகன்மசூத் திரமுந்நூறு
திறையானவன்பதுக்குள் சுருக்கிப்போட்டேன்.

வீணப்பாமற்றதெல்லாமிந்நூல்விட்டால்
வேறானமுப்பூவின் வீதிதானே. (25)

வீதியாய்ச்சொல்லுகிற னுருக்கினத்தை
வெட்டவெளியாகவுந்தான் விபரமாக
யாதியாமுப்பூவிற் காரஞ்சேர்த்து
வழகான காந்தத்தையிடக்கிடையேசேர்த்து
பூதியாமுலைப்பால் விட்டுஆட்டு
புகழானகுகைக்குள்ளே வைத்துமூடி
ஆத்தானகுகையதனி லுருக்கிநீற்று
வோகோகோவொருமணியாயுருகிப்போமே. (26)

போமென்தயிரும்பினுட பொடியைவாங்கி
யிகழானவைந்திடக்கி குருவைப்போட்டு
தாமப்பாமுலைப்பாலில் சாமமாட்டி
சாதகமாய்க்குகைக்குள்ளே வைத்துமூடி
நாமென்றதாக்குகையி லுருக்கியாட்டி
நலமானவொருமணியாய் நிற்கும்பாரு
வானென்றவப்பிரேக நவநீதத்தை
மாட்டியேயிடைக்கிடைமுன்மருந்துகூட்டே. ()

கூட்டியேமுலைப்பாலால் சாமமாட்டி
குகைக்குள்ளே வாரியிட்டுமூடிக்கொண்டு
நாட்டியதோர்குகையிலிட்டுறுக்கித்தீரு
நலமாகவொருமணியாம் நாட்டிப்பாரு

26

மூட்டோடேவாங்கிவைத்துப் பின்புகேளு
முனையானகெருடபட்சைக் கல்லுவாங்கி
பாட்டியேகுணிக்கல்லிற் பொடித்துக்கொண்டு
வழகாகவைந்திடைக்கி மருந்துகூட்டே. (28)

மருந்தென்னகருவிதனைச் சேர்த்துக்கொண்டு
வளமானமுலைப்பாலி லாட்டியாட்டு
குருந்தென்னகுகையிலிட்டுச் சில்லுபோட்டு
கூறுகவூதிடவே மணியுமாகும்
விருந்தென்னகல்நாரை வாங்கியேதான்
விருதானகுருக்கூட்டி விரைந்துஆட்டி
மருந்துநின்றபாலாலே பாட்டித்திரு
வப்பனேயுலையில்வைத்து மூட்டிவூதே. (29)

மூட்டியேயுருக்கிடவே மணியுமாகு
மூதண்டசபஸ்திரமாம் வேதிகேளு
தாட்டியேயிடைக்கிடைபிதான் குருவைச்சேர்த்து
சாதகமாய்முலைப்பாலா லாட்டித்திரு
ஆட்டியே குகையில்வைத்து மாட்டிவூது
வப்பனேயொருமணியாய் நிற்கும்பாரு
தேட்டியேடங்கணத்தைச் சேர்த்துக்கொண்டு
திடமாயிடைக்கிடைதான் குருதைககூட்டே. ()

குருவதனைக்கூட்டியென்ன யொடித்துக்கொண்டு
கூசாமல்முலைப்பாலால் விட்டுஆட்டே

திருவானகுகைபில்வைத்துமூடிகொண்டு
திறமாகவுறற்விட்டு திரளுமட்டும்
பருவமுடன்வகைபார்த்துக் குகைக்குளிட்டு
பாங்காரமூன்றுமுறை குறுக்கிவூதி
மருவாகமணியாகவாங்கிக்கொண்டு
வளமானவண்டத்தோல் வாங்கிடாயே. (31)
வாங்கியேசவ்வுதன்னைத் தள்ளிப்போட்டு
மருந்தென்னகுருதன்னையிடையேகூட்டி
வாங்கியேமுலைப்பாலை விட்டு ஆட்டி
வலமாகக்குகையில்வைத்து வாங்கிவூது
யேங்கியமணியாக யிறங்கிப்போகும்
யின்னமொருசேதியுண்டு யியம்பக்கேளு
தூங்கியேதிரியாதே சொல்லக்கேளு
துடியானசங்கதனைப் பொடியாய்த்தூக்கே. ()
தூக்கியேயிடைக்கிடைதான் குருவைச்சேர்த்து
துலங்கவேமுலைப்பாலை விட்டுஆட்டி
தாங்கியேகுகையில்வைத் தூருங்கியாட்டு
வப்பனைபொருமணியா யாகும்பாரு.
நோக்கியேசலாசத்து சொல்லக்கேளு
நுணுங்கியேயிடைக்கிடைதான்குருவைப்போட்
தாங்கியேமுலைப்பாலை விட்டுஆட்டி [டு
சாதகமாய்க்குகையில்வைத்துசார்வாய்வூதே.
சார்வாகவூதவொரு மணியுமாய்நிற்கும்
கருவானநவரத்தினஞ் சொல்லக்கேளு

யாறுனவொன்பதையும் வெவ்வேறாக
வந்தந்தயிடைக்கிடைதான் குருவைச்சேர்த்து
பேறாகவதைத்ததனைக் குகையில்வைத்து
பெருமைபெறவூதிடவே மணியுமாகும்
கார்வாகமணிதருட வஸ்திதன்னை [ணே.
கலந்ததனைப் பொடியாக்கி குருக்கிடைதான்கா
காணந்தயிடைக்கிடைதான் முலைப்பால்விட்டு
கலந்தரைத்துக்குகையில்வைத்து காடாவூது
பூணந்ததாக்குகையில் வுருக்கித்திரு
புகழாகவொருமணியாய் நிற்கும்பாரு
காணந்ததலையினுட கொம்பைவாங்கி
சுகமாகசீவியதை தூக்கிக்கொண்டு
வூணந்தயிடைக்கிடைதான் குருவையிட்டு
வுறப்பாகமுலைப்பாலா லாட்டிவாங்கே. (35)

வாங்கியேகுகையில்வைத்து வுருக்கத்திரு
வளமாகக்குகையினுள்ளே கண்விட்டாயே
பாங்கியேவாமையுடல் தன்னைவாங்கி
பாங்காகயிடித்ததனை நொருக்கிக்கொண்டு
தாங்கியேகுருவதனைச் சமனாய்ச்சேர்த்து
சார்வாகமுலைப்பாலா லதனையாட்டி
நீங்கியேகுகையிலிட்டு யுருக்கியூது
நேராகவுருக்கினத்தின் நீதிகேனே. (36)

நீதியாயுருக்கினத்தின் மணியையெல்லாம்
நிசமாகயிடைக்கிடைதான் கெந்திசேர்த்து
சேதியாயுடைத்ததனைப் பொடியாய்ப்பண்ணி
திட்டமாயரைத்திடுவாய் நாலுசாமம்
பாதியாம்வில்லைசெய்து வைத்துக்கொள்ளு
வழகானபழச்சாற்று லாட்டிதீரு
வாதியாய்வந்தவனை வெளியில்வைத்து
வரிசையாய்மூன்றுநா ளாட்டிப்போடே. (37)

போட்டதொருவில்லைதனை யோட்டில்வைத்து
புகழாகமேலோடு கொண்டுமூடி
நாட்டமாய்க்கவசித்துக் கெஜபுடத்தில்
நன்றாகச்செந்தூர மருணன்போலே
மூட்டவேசெப்புதனிற் பதனஞ்செய்து
முங்கியமாய்த்தீருநோய் புகலக்கேளு
நீட்டவேயெங்கெந்த நோய்கள்குஷ்டம்
நினைவானவனுபான மறிந்துசெய்யே. (38)

செய்யவேயிரும்பதனைத் தேனிற்கொள்ள
செகத்திலுள்ளபாண்டுவகை யெல்லாந்தீரும்
மையவேகாந்தத்தை தேனிற்கொள்ள
மகத்தானவாயுவொடு பாண்டுபோகு
முய்யவேயிப்பாகஞ் சஞ்சீவி
னுகந்தாக்கால்நீரிழிவு மோடிப்போகும்
நையவேகருடனைத்தான் தேனிற்கொள்ள
நாடாதுகண்ரோகம் நாடிப்பாரே. (39)

பாருநீகல்நாரை சர்ங்கண்ரியிற்கொள்ள
 பாரிலுள்ளலோகமது சேத்துமங்கீருஞ்
சேரவேசஸ்திரபேதி பாலிற்கொள்ள
 சேரானகுஷ்டநோய் சிதறிப்போகும்
வாருநீடங்கணத்தை யிஞ்சிச்சாற்றில்
 மருகிடவேவாதசுரஞ் சன்னிபோகுஞ்
சீரானவண்டத்தை தூதுவேளையிற்கொள்ள
 சயமொடுகாசமிளைப்பு தீரும்பீளை (40)
யீளைபோஞ்சங்குசுண்ணம் பனவெல்லத்தில்
 யிட்டாக்கால்வாயுவெல்லா மிலந்துபோகும்
வாளாகும்பித்தமெல்லா மாண்டுபோகு
 மைந்தனேயனுபான மறிந்துசெய்தால்
காளையாய்சலாசத்துச் செந்தூரத்தை
 கடுக்காயிற்றின்றிடவே மனோதரங்கள்
பேளைதியாம்பெருவாயா நீராம்பல்போகும்
 பெரிதானரத்தினத்தின் பெருமைகேளே. (41)
பெருமையுள்ளமாணிக்கஞ் சாதிங்காலற்கொள்ள
 பெரும்பாடுயெலும்புருக்கி பிரிந்துபோகு
மருமையென்றபச்சைதன்னை கண்டிற்கொள்ள
 வஸ்திசுரம்வெட்டைமுத லகன்றுபோகுந்
தருமையென்றவயிரத்தை சீனிற்கொள்ள
 சகலகழிச்சல்நீரிழிவுச் சாராதோடும்
ஒருமையென்றவைடூரியம் பாலிற்கொள்ள
 உள்வரட்சிகன்றோக மோடிப்போமே. (42)

போகுமேகோமேதகம் நெய்யிற்கொள்ள
புகழானபிளையொடு செயரோகம்போம்
வாகுசேர்தலைக்கொரமைபத் தேனிற்கொள்ள
மைந்தனே கணதூலங்கு மயக்கந்தீரு
மாகுமிந்தநீலத்தை திரிகடுகிற்கொள்ள
வாச்சரியகுஷ்டமெல்லா வகன்றுபோகும்
மோர்க்மாமுத்ததனைத் தின்பாயாகில்
மூர்க்கமாந்தம்பனத்தின் முறைமைக்கேளே.

முறையான்பலகித்தை முலைப்பாலிற்கொள்ள
முக்கியமாந்திரேகமது வறுத்துப்போகு
மழையானபித்தமெல்லா மாய்ந்துபோகு
மகத்தானமேகமெல்லாமாண்டுபோகு
துரையானவப்பிரகஞ் சீனிற்கொள்ள
துன்பஞ்செய்சயரோகந் துலைந்துபோகுந்
துரையானகஸ்தூரி தின்பாயானால்
சுரஞ்சன்னியகன்றுபோஞ் சுகமிதாமே. (44)

சகமானவாமைஷத்து தின்பாரானாற்
சேர்வில்லாகன்னியோடு சூலைதீரு
மகத்தான்வனைக்கெல்லாமதணிரனங்க
னறிந்துகொண்டாற் காலகலும்நோய்கள்.
தவமானசெந்தூர யினங்கள்தோறுந்.
தான்கருக்காற்னாஞ்சிதனைத் தாங்கிக்கொண்டு
முகமானகுழிக்கல்லி லொக்கவிட்டு
முலைப்பாலாலாட்டிவிடு சாம்பொன்றே. (45)

ஒன்றானசாமமது வளர்த்துவாங்கி
உருட்டுவிடுகுன்றியிடைவுலர்த்திக்கொண்டு
நன்றாகவேயரைத்து யிஞ்சுச்சாற்றில்
நலமாகக்கொண்டிடவே சன்னிதீரும்
பண்டானவலியைந்தும் பறந்துபோகும்
படுபாவியானசுரம் கண்ணிற்காணு
உண்டானசேதியெல்லாஞ் சொல்லிப்போட்டேன்
ஒழிக்கறியோமொளிக்கவில்லைவுலகத்தோர்க்கே.
உலகத்தோர்பிழைக்கவென்றுகருவைச்சொன்னே
வுவப்பாகவயித்தியத்தைவூணிச்சொன்னேன்[ன்
நிலைகெட்டாதாந்தருக்கே சொன்னேனில்லை
நிலைதவறுமனிதர்கட்கு நிகழ்த்தினேன்யான்
வலைகட்டிமீன்பிடிக்குந் தண்மைபோலே
வையகத்தில்நோய்களுக்குவலையிதாகுஞ்
சிலையுமெத்தத்திரேகமடா மனிதர்திரேகம்
செய்கையறியாமல் விவர்செத்தார்பாரே. (47)

பாருநீபலநூல்கள் நன்றாய்ப்பார்த்து
செயமானமருந்தினுட குணபாகங்கள்
கேருநீகுணகுறிகள் நன்றாய்ப்பார்த்து
செயமானமருந்தினுட குணப்பாகங்கள்
சேருநீசாதகமுஞ் சாத்திரமுங்கண்டு
செயமானநோயினுட குணமுஞ் செய்கை
வாருநீகன்மத்தை நிவர்த்திசெய்து
வளமானமுப்பூவின் மார்க்கஞ்செய்யே. (48)

செய்யவேகுருவதனை முடிக்கவேண்டுஞ்
செந்தூரமானதெல்லாஞ் செய்யவேண்டும்
நைய்யவேபிணியெல்லாந்தீர்க்கவேண்டும்
நாட்டிலுள்ளபேர்களெல்லாம்வணங்கவேண்டும்
தூய்யவேதியானங்க ளுரைக்கவேண்டும்
துறவானபூசைமுறை யறியவேண்டும்
பையவேகோபத்தத நீக்கவேண்டும்
பண்டிதரேயிந்தமுறை பகருங்காலே. (49)

காலானவயித்தியத்தை வுறுதிபாக்
கைமுறைகள்தப்பாமற் கருவாய்ச்செய்தால்
பாலானநிறமுடைய பிராமணுவான்
பண்டிதரிற்றன்வந்திரி பகவானுவான்
சேலானமச்சமுனி யெண்ணூறும்பார்த்தாற்
சிந்தையிலேகலங்கமறச் சித்தனுவான்
நாலானமணிபெற்று பிரமன்சொன்ன
நலமுடையமுனிமொழிந்தார்நாடிமுற்றே. (50)

அகஸ்தியர் குருநூல்முப்பூ-ருO
முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

இருபத்தேழாவது

அகஸ்தியமகாமுனிவர்

முப்பூ-௩0.

ஆதிபராபரத்தினுட கிருபைபோற்றி
யடிமுடியாமைங்கோலம் நந்திகாப்பு
நீதியாம்வாரணத்தின் முகவன்காப்பு
நின்மலமாஞ்சதாசிவத்தின் வடிவேகாப்பு
பாதிமதியணிந்தசிவன் பாதங்காப்பு
பத்திமுத்திசித்தி வயிரவனேகாப்பு
ஓதியதோர்வாணியின்தன் பாதங்காப்பு
ஓவாங்காரமூலவட்டத் தொளிகாப்பாமே. (1)

ஓங்காரமூலவட்டங் கணேசன்பாதம்
வொளிவெளியாமஞ்ஞேன்மணி நாதாந்தன்பாதம்
நாங்கார்சாரமதை மூன்றுபததில்
நயங்காணும்புலத்தியனே ஞானமாலை
தேங்காரநாதவிந்தாற் சமைந்தவிந்து
சிவமென்றுஞ்சத்தியென்றும் பேருமாச்சு

வாங்காரமானுவமு மடங்கிற்றுனு
வகாரவடிமுடியுங் காப்புத்தானே. (2)

காப்பானவடிமுடியும் நடுமூன்றுந்தான்
கருங்காடுவெளிக்காடு வெளிக்காடாகும்
நாப்பானவடி காட்டிற் குடிசைகட்டி
சங்கையாயிருந்தவரைக் கண்டதுண்டே
பூப்பாடுவாராது மாதுறுதம்
பொங்கிவருவப்புமுப்பு சரியாய்க்காணும்
வாப்பாடுகட்டினுல் வருமேதசமாந்தீட்சை
வகுத்தபடி குருமுடித்து வாதம்பாரே. (3)

பாரப்பாகுருமுடிக்குங்காலஞ்சொல்வேன்
பங்குனியுஞ்சித்திரையு மரகும்பம்
வேரப்பாவெடுப்பத குருவந்தநாளில்
வியன்படையே கதிர்தாண்டிமதியில்நிற்கும்
சீரப்பாவமுர்தபட்சங் தசமியென்று
திதிபார்த்து சாகாக்கால்முடியுமென்று
ஊரப்பாவாயிரத்தெட் டிதழாமென்று
வுச்சிமலைமீதிருந்து பூவைவாங்கே. (4)

பூவானபூவிலொரு விபரங்கேளு
பொங்கிவரும்பஞ்சவர்ணமாதுநாதம்

நாவானதசையாம தல்சையாடாமல்
நாவானகேசரியில் மனத்தைவூணி
தாவானயிடந்தேடி கண்டுபோற்று
சதுர்முகனுமாலயனுங் காணப்பாதம்
மாலானமானனிரங் கொண்டோரெல்லாம்
மவுனமனோன்மணியாகி வாழ்ந்திட்டாரே. (5)

வாழ்ந்திட்டவக்கினியும் வாய்வுங்கூடி
வசமற்றபூமியின் கீழண்டமாச்சு
தாழ்ந்திட்டவங்கினியும் வாய்வுங்கூடி
சமரசமாய்நடுவான பிண்டமாச்சு
சார்ந்திட்டவிரண்டுக்கும் பிலமேதென்றால்
தருவானமண்ணோடே தண்ணீராச்சு
ஆழ்ந்திட்டுபார்த்தாலே வாதிகாண்பான்
அரியென்றும்ஸ்ரீயென்றும் நடுவின்பேரே

நடுவானபூமியுடனேதம்வாங்கி
நல்லவீந்துநீர்கரைத்து ரவியிற்போடு
விடுகாதேயிப்படியே பத்துமுறைநாச்சு
வீந்துவிடநீராலே கட்டிப்போகும்
விடுவானேவாதிமகன் சிவத்தைத்தானும் [தா
விழியொளியாஞ்சத்திஎன்ற பூராணத்தைமைந்

படுபதிமூன்றிலொன்று சிவத்தைச்சேர்க்க
பரிவானரவிமதியி லுப்புண்டாச்சே. (7)

உப்பானவுப்புகரு நாமங்கேளு
வுகமையுள்ளவெடியுப்பு வேண்டும்போவ
அப்பானமேசுத்திற் பிறந்தவுப்பு
வளர்நாட்டிற்குடியிருப்பார் காணரில்லை
செப்பாதனுதகிரி சோதித்தேர
சிவனையொளிநாக்குமிந் தேவியுப்பு
துப்பாகங்கர்ப்பமுள்ள மும்மாதவீடு
துரியம்விட்டுத்தீதவெளி காணுவாயே. (8)

காணுது காணுமடா யிந்தநூலிற்
• கண்டிவர்பொல்லார்கள் வெளியிற்போடார்
தோணுதுபூரணத்தைத் தோற்றிவைக்குஞ்
சொரூபமுள்ளவாயிரத்தெண் சாஸ்திரவித்தை
நாணுதுவொன்றுங்குங் காரசாரம்
நஞ்சுகொண்டுசெத்தவன்போற் சரக்கெல்லாஞ்
பேணுதவுலகத்தில் தசமாந்தீட்சை [சாரும்
பெலத்தபுத்தியறிவதனுற் பேணிப்பாரே. (9)

அறிவானபூரணமே வர்த்தமாகு
வைந்துமூன்றுமெட்டிரண்டுங் கண்டபோதே

குறியானகுறியறிவாய் மைந்தாசொன்னேன்
கூடுமப்போதேகமுட னேகமாகும்
சரியானபனிரெண்டும் பதினாறுள்ளே
சத்திசிவமிரண்டுமொன்றாய் நிற்குமப்பா
பரிவானபரதேசி யிதுவேயாகும்
பதியுடையவமிர்தகலை யாணமுண்ணே. (10)

கலையானபதினாறில் நாலும்பாழாங்
கண்டுதடாசூரியன்றான் பனிரெண்டில்நாலு
துலையாகப்பிரந்ததிலே யெட்டுநின்று
சோமகலைசூரியகலை யாயிற்றப்பா
அலையானவாரியினா லமர்ந்தமண்ணு
ஆதியென்றுமந்தமென்று மமைந்தகுண்டம்
வலையானசிவகலைதா னேதென்றாக்கால்
வாங்குவதும்விடுகுவதும் வழங்கந்தானே. (11)

வழக்கமாய்சிங்குவையை மடித்துவைத்து
வாய்மூடிநடியுமே பறியொட்டாமல்
முழக்கமாய்நாடிநரம் பசையாடாமல்
மூலமுதலாறுதரஞ் சிரேககண்டாய்
பழக்கமற்றுநெற்றிவுச்ச மாகப்பிரமம்
புரம்பாகவாசியதாம் சமாதிநில்லு

பழக்கமாயவ்விதமதை நெருக்கிடாமல்
பார்க்கிலதுயிருகண்ணு மாடாமலில்லே. (12)

நில்லென்றால்வேதாந்தம் நிற்குமோசொல்
நிர்மூடமடையருக்கு வருமோவாதம்
சொல்லென்றாற்பெரியோர்கள் சொல்லுவாரே
சொர்க்கமெள்ளயேறவென்றா றேறலாமே
அல்லென்றவ்வினைபக ரறிந்துசொன்ன
வறிவுதங்குமனநிலைக்கு மரசாளுவாய்
வல்லென்றுஞ்சண்டையிட்டு தர்க்கம்பேசும்
வாய்வினர்தங்களுடன் வாய்பேசாதே. (13)

பேசாதேவுலகத்தில் கர்ப்பகோடி
பேச்சறிந்துபேசலாம் பழியேசெய்வான்
கூசாமல்தானிருந்தாற் கொடுங்கோளென்பான்
கொடுக்காட்டாதந்தநா லுனக்கேனென்பான்
ஆசானைப்போலவன் சரியாய்ச்சொல்வான்
அகஸ்தியன்மேலாணையில்லை சென்றுபோடு
தேசாதிவழக்கமெல்லாம் பாஷாண்டிமெத்த
சிவனாணைமுப்பதையும் பதனம்பண்ணே. (14)

முப்பதுபோல்வொருநாலுஞ் சொல்லாதப்பா
முன்சொன்னவாதமிருனாறும்பாரு

செப்பதுபோற்பாடிவைத்தேன் பன்னிரண்டின்
சிவயோகங்கண்டிலே நூறுஞ்சொன்னேன்
ஒப்புவமையில்லாத கலைக்கியானஞ்சொன்னேன்
வுத்தமரைக்கிட்டவைத்து வுண்மைகேளு
தப்புமொழிசொல்லவில்லை முப்பதிலேமைந்தா
சகலகலைக்கியானமெல்லாம் பாடினேனே. (15)

பாடினேன்கலைக்கியானம் பாடும்போது
பரமசிவன்தன்னோடே ரிஷிகள்சொன்னார்
நாடினேனவரைப் பூசைபண்ணி
நல்வசனங்கேட்டிந்த நூலைச்சொன்னேன்
ஓடிநீர்சொல்வதென்ன வென்றுகேட்டால்
வுண்மைபெற்றசித்தருங்கா மென்றதாலே
நாடினேன்தாய்சொல்லப் பாடிப்போட்டேன்
நல்லோர்களிந்தநூல் விடுகாதெண்ணே. (16)

விடுகாதேயண்டவதி னோட்டைவாங்கி
மேகசிந்தகோதையைநீ வாங்கிப்போட்டு
விடுகாதேமுப்பத்தி ரண்டுதீட்சை
யுத்தமனேபஞ்சகரண முடிந்தபோது
நடுகாதேயடிமுடி நடுமூன்றுப்பும்
நாலவிந்துபிண்டமென்ற பேருமாச்சு

சுடுகோடுதேநீர்நெருப்பு காற்றுமாச்சு
சோமசூரியாக்கினி யென்னும்பேரே. (17)

பேரானவழலைமுறைநன்றாய்க்கேளு
பெரிதானவகாரமென்ற கல்லைவாங்கி
யூரானகல்லூரலில் மாவதாக்கி
யுத்தமனேசுத்தஜலந்தன்னிற்போட்டு
சீராகக்கரைத்திருநீ மருநாளிற்றான்
திருவையொத்தரவிமுகத்தி லுப்பதாக்கி
நேராகயிந்தவண்ணம் பத்துமுறைகலக்கி
நேர்வையொத்தரவிமுகத்தில்வைத்திடாயே. ()

வைத்திட்டவுப்புக்கு நாமங்கேளு
வாசமுற்றபூநீரென் றிதற்குப்பேரு
மித்திரனுப்புவழலையென்று யிதற்குப்பேரு
மேலானவுவர்ப்புவென் றிதற்குப்பேரு
சுத்திட்டலிங்கமென்று மாதியென்றுஞ்
சுடரென்றுமரனுப்பு வென்றும்பாரே. (19)

பேராளவுலர்க்கடுக லிங்கமென்றும்
பெரிதானசிவரூப முடியென்றும்பேர்
ஊரானவெள்ளைக்கல் லென்றும்பேரு
வுருவானவகாரமென்றும் பேருமாச்சு

சாரானசரக்கென்றுஞ் சாரமென்றுஞ்
சிவருத்திரசன்மார்க்கக் கர்த்தாவென்றும்
பேரானவாசியென்றுமலமுமென்றும்
பெருமையுற்றவதாரமென்றும் பேருமாச்சு. (20)

ஆச்சப்பாவரன்றாரம் வெள்ளையாச்சு
வவள்ரூபஞ்சிவப்பான வடிவமாச்சு
நீச்சப்பாவதனுப்பு நீலவர்ணம்
நிலைபானநடுவாச்சு வேறேயில்லை
மூச்சப்பாதூதொன்று கவர்கள்கோடி
மூடர்களைவொன்றல்ல மூன்றுமாச்சு
பேச்சப்பாசொல்லுகிறேன் சத்திநாமம்
பெருமையுள்ளவிந்தென்றி ரவியின்பேரே. (21)

ரவியானநடுமூலஞ் சொல்லக்கேளு
நாலானசிகாரமென்று சிவமாமென்றும்
புவியானசிவமென்றும்பால்தயிராமென்றும்
பொருளானசெங்கையென்றுஞ் சபிலமென்றுங்
குவியானஊசிநீரென்றுஞ் செயநீரென்றுங்
குருவானஅப்பென்றும்கம்பெனநீரென்றுந்
தவியானபிரணவத்தி நீரேயென்றுஞ்
சமுத்திரத்தினறுவகைநீ ரென்றும்பேரே. (22)

பேருனசடாதாரவமிர்தமென்றும்
பெரிதானவமுரிநீ ரென்றும்பேராம்
ஊரானகண்ணீரு முண்ணாப்பாலென்றும்
உலகமெல்லாம்படைத்தவுமிநீரென்றும்
வாருனஆதியுடனுமைந்தேகரு
வளமையுள்ளவெடியுப்பு சத்தமென்றும்
நேருனகமலமென்றும் சிப்பியென்றும்
நிலையானசாகசப் பிறவிபாச்சே. (23)

ஆச்சப்பாகும்பிடுங்கல் லென்றும்பேரா
மதிகாரபாவையென்றும் ரவிதானென்றும்
பேச்சப்பாவெள்ளைக்கல் குல்மமென்றும்
நிலையானவானைக்கல் மவுனியென்றும்
பேச்சப்பாவழலையென்று மவுனியென்றும்
பிலமானஆயிரத்தெண் கமலமென்றும்
நீச்சப்பாகாமப்பால் கானற்பாலென்றும்
நெய்மஞ்சள் கருவென்றுங்கடுவின் பேரா. (24)

கடுவானவாகாச நெர்ப்பமென்றும்
நல்லதண்ணீர்பச்சையென்றுங் கல்லுப்பென்றும்
கடுவானமேகமென்றுஞ் சுன்னமென்றும்
நஞ்சென்றும்பிஞ்சென்று மூமையென்றும்

வடுவில்லாகாந்தியென்று மாதியென்றும்
மாலென்றுஞ்சத்தியென்றுஞ் சிவந்தானென்றும்
துடுக்கென்றுந்துருவென்று பேருமாச்சு
சுகாதீதபூரணமென் றிதற்குப்பேரே. (25)

பேரானசத்தியுப்பு வொன்றுகூடி
பெருமையுள்ளவிந்துப்பு வதற்குப்பாதி
சீரானசுழியுப்பு யிரண்டுங்கூட்டி
சிவகெங்கைவிட்டாட்டி சாமம்நாலு
நேராகவாட்டியபின் வில்லைதட்டி
நிலைத்ததொருயெருவடுக்கி புடத்தைப்போடு
பாரானபரிதகட்டில் பூசிக்காய்ச்சி
பண்புடனேபுடம்போடச் சுன்னமாமே. (26)

ஆமப்பாமுப்பூவை பெருமுறைநீயும்
அக்கினியிற்சுட்டெடுத்துவாயிரத்தின்படியே
ஓமப்பாசொல்லிவைத்த காமியத்தைப்போலே
ஓட்டினேனின்னமொரு நூல்தானுண்டோ
வாமப்பால்கொண்டவர்க்கே செய்துயெய்தும்
மறுசென்மமெடுத்தாலு மவர்க்கேயெய்துங்
கோமப்பால்சூரியன்பால் கொள்தவற்கு
களுவாகயின்னமொன்று சொல்கிறேனே. (27)

சொல்லுகிறேன்பிரிவுதான் கம்பியுப்பு
சுருக்கானவுப்புவல்லோ பாரையுப்பு

நல்லுகிறேனக்கினிதான் கல்லுப்பாகும்
நாடுகின்றவாயுவதே யிந்துப்பாகும்
கல்லுகின்றவாகாசம் வழலையுப்பு
வேதாந்தமனோன்மணியா ளீன்றவுப்பு
சொல்லுகிறேன்சரக்குகளை யென்றுசொல்லி
குலைப்பாவிகாத்திருந்து குடிகொண்டனே. (28)
கொண்டவளையம்பலத்தி லாட்டஞ்செய்து
கூடுவிட்டுமருகூடுநடனஞ்செய்தாய்
கண்டதைநீற்றவென்றாற் கனகசுன்னங்
களஞ்சிகா லிடைகிடை யெட்டு சாரஞ்சேரு
நின்றயிடைதன்னேராய் சாரஞ்சேர்த்து
நிசியென்றவெண்கருவா லைந்துவில்லை
கண்டகனிரெண்டிடமோரவியில்வைப்பாய்
சுளுவாகப்புடமிடவே கன்னமாமே. (29)
ஆமப்பாயிதுநீற்றால் துருசுவெள்ளை
யவ்வெள்ளைசுன்னத்தால் ரசத்தைநீற்றி
ஓமப்பாபரிதகட்டிற் பூசிப்பாரு
ஓகோகோசொர்னமது சுண்ணமாச்சு
நாமப்பாசொல்லுகிறோந் தாம்பரத்திற்கிய
நாட்டோர்க்குப்பிழைப்பதற்குவழியுமுண்டாம்
காட்டப்பாயதையெடுத்து வெள்ளிக்கிய
கனகமாங்கருமூன்று பத்துமூற்றே. (30)

அகஸ்தியர் முப்பூ-௩௦.

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

இருபத்தெட்டாவது

அகஸ்திய மகாமுனிவர்

வாதசூத்திரம் - கஉ.

காரமென்றாற்பல்லியுடன் கல்லோகாரம்
காரத்திற்கடுங்காரவேறவென்றாற்
சாரமென்றாற்சாரமது பூமிநாதஞ்
சாதகமாய்ச்சொல்லாதே யேழுஞ்சுத்தி
வாரமென்றசிறுநீராலேழுஞ்சுத்தி
மகத்தானவஸ்துவின்றற் சுத்தியாச்சு
தீரவென்றால்சேதியுட னமுரிநீறிற்
சிறப்பாகவேழுசுத்தி செய்துபாரே. (1)

பாரென்றுவாயிசொன்ன படியேபார்த்தேன்
பாங்கானகறைநாளிற் சலத்திற்கொஞ்சம்
சீராகவெடுத்துவொருபீங்கா னுள்ளே
சிறப்பாகவிட்டொருநாள் ரவியில்வைத்து
கூராகரவியில்வைத்த நீறும்வற்றுங்
குறிப்பறிந்துபதமாகக் கருவாய்ச்செய்ய
காருனநூற்றிலேகால் தலைவாய்த்தானே
கட்டாகச்சொல்லிவிட்டேன் கருச்சேராமே. (2)

சேராமற்சொன்னதென்று லிங்கப்போக்கு
திறமுடையமூலிகையை முன்னேவைத்து
பராமற்செய்துகொண்டு சுத்திசேரப்பா
பாங்காகச்சுருக்கிடுநீ சுத்தியாச்சு
வீராகசுத்தியது செய்தபின்பு
விளங்கியதோர்நட்டதுவே முன்பின்னாகக்
கூறுகச்செய்ததொரு லிங்கந்தன்னை
குணமாகச்செய்துகொண்டு கூட்டியாட்டே. (3)

ஆட்டியதோர்வங்கமதை லிங்கம்போற்செய்து
மடவாகயுருக்கியொன்றாய் மணியாய்வாங்கிக்
கூட்டியதோர்மணியதனை வெள்ளிஏழுங்
குணமானசெம்பதுதான் மூன்றுஞ்சேர்த்து
நீட்டிடவேபத்துங்கொன்று முப்புசேர்த்து
நிலையாகசிட்டிலிட்டு புடத்தைப்போடு
தாட்டிகமாய்வெண்ணீறு போலநிற்குந்
தண்மையுடனுணர்வினு லறிவாய்தானே. (4)

தானென்றவுப்பைத்தான் செயநீரிலாட்டி
தாரத்தாற்கவசமது போடுபோடு
தேனென்றகல்லுப்புஞ் சாரஞ்சேர்ந்த
செயநீராலிரத்தவர்ன மாகுமாகு

மானென்றகல்வத்தி லாட்டியப்பா
மகிழ்வாகப்புடம்போட செந்தூரமாகும்
ஊனென்றசரங்கெல்லா மிதினாற்சாகு
முத்தமனே துரிசிட்டு சமாதிவையே. (5)

வையப்பாவறுபதுநாள் சமாதிதன்னில்
வைத்திருந்துமறுபடியு மெடுக்கும்போது
செய்யப்பாபராசத்தி வடுகனுக்குந்
திறமானவஸ்துசுத்தி பூசைசெய்து
கையப்பாயெடுத்துநன்றாய்த் தொழுதுநின்று
கர்த்தனே தாவென்று நிஷ்டைபூண்டு
மெய்யப்பாசமாதிதன்னை திறந்துவாங்கு
மெய்ங்கவேதுருசுநன்றாய் ரவியிற்போடே. (6)

போட்டிடவேதுருசதுவும் வெளுக்குமப்பா
நீரணமாமெத்தவெள்ளை யாகுமாகும்
காட்டிடவேதின்னுது காரசாரங் [மேனன்
காண்பித்தாற்கண்டுதறிக்குங் கருவைச்சொன்
பூட்டிடவேதுரிசின்மேற் காரமேற்ற
னிசமாகச்சொல்லுகிறே னினைவாய்க்கேளு
பூட்டிடவேமுன்னுப்பு வீரம்பூரம்
புனுகுடனேவுரம்வண்டு வெடியுப்புகூடே. (7)

சூடமுடன்முன்றரிசுற் சரக்கெல்லாஞ்சேர்த்து
சுருக்காகமுந்நீறு லரைத்துநின்றுப்
பாடமாய்வில்லைதட்டி புடத்திற்போட
பாங்காகவைந்துநாள் குகையில்வைத்து
தேடவேதுருத்தியா லூதவூது
திறமாககுகைப்மூத்தாற் சுன்னமப்பா
நாடவேயிச்சுண்ணமெடுத்துக்கொண்டு
நாட்டுவாய்சூதமொன்றி லறிந்துபோடே. (8)
போட்டவுடன்சூதமெங்கே விரைந்துபோகும்
புகழானநாகமெங்கே விரைந்துபோகுங்
காட்டினார்பாஷாணங் கட்டிப்போகுங்
கலந்திட்டால்தாரமும் மயமுமாகு
மூட்டினால்மனேசிலையும் வெந்துபோகு
மூதண்டவீரமது வடங்கிநிற்கு
மாட்டினேனிதுகொண்டு சாங்கையெல்லாம்
வப்பனேவேதைக்கு வழிசொல்வேனே. (9)

வேதையறிதல்.

சொல்லுவேனகமொடு சூதஞ்சேர்த்து
சுகமாகவுருக்கையிலே களங்கமாகும்
வெல்லவேநாகத்தைக் கொடுக்கவாங்கும்
விறையாமற்கெந்தியைநீ கொடுக்கவாங்கும்

அல்லவேலோகத்தி லொருமாப்போடு
வளமானகளங்கத்தை வாங்கிக்கொண்டு
நல்லவேசெம்புவெள்ளி யொருமாவிதம்
நாட்டிஞேமாத்தெட்டு நவின்றிட்டேனே. (10)

நாட்டுவால்நீகளங்கத்தை சேர்த்துருக்க
யேகாந்தவழலேரி யெடுத்துக்கொண்டு
மாட்டுவாமுருக்கம்பூ கீழ்மேலிட்டு
மகத்தானபொன்னும்பூ யிப்படியேபோடு
காட்டுவாய்பூநீரை கீழ்மேலிட்டு
கலக்கவொருசெங்கல்லைத்தான் குடைந்துவுள்ளே
வீட்டுவாய்நீகளங்கத்தை பதனமாக
மேலேயொருசெங்கல்லைத்தான் மூடிப்போடே. ()

செந்தூரங்கொடுப்பதற்கு சொல்லக்கேளு
செயம்பெற்றவீரமொடு பூரங்கூட்டி
மந்தரமாஞ்சரக்கிரண்டும் பொடித்துக்கூட்டி
வப்பனேகூடவிட்டுக் கலந்துக்கொண்டு
தந்தரமாய்வெள்ளியொன்றி லொருமாப்போடு
தாரணியில்வயதுபதி னுறுமாகும்
நந்திபதியாத்தாளேப் பூசித்தாக்கால்
நாடுவாள்வேதையிட்டு நடத்திப்பாரே. (12)

அகஸ்தியர் வாதசூத்திரம்-கஉ.
முற்றிற்று.

சிவமயம்.

இருபத்தொன்பதாவது

அகஸ்தியயாகமுனிவர்

வழலை சூத்திரம்-கஉ.

தாயானவுன்மனையாள் பாதம்போற்றி
சாஸ்திரமோராயிரத்தி னிருநூற்றுக்குள்
தோயாதகருவொன்று மில்லையில்லை
சொல்லடங்கமாயுரைத்தேன் வழலையொன்
காயாருமிதைக்குருக்கி யிருநூறுஞ்சொன்னேன்
கனியானவிந்தநூல்பன் னிரண்டிற்குள்
வ்யாபாரச்சொல்லுகிறேன் வகாரமார்க்க
மதியிரவிவண்டபிண்டம் வளமைகேளே. (1)

வளமையென்றவண்டமல்ல முட்டையல்ல
மானிடர்கள்மண்டையல்ல சுவாசமல்ல
அளையானரோமமல்ல கண்ணீரல்ல
யீசன்விந்துசூதமென்பா ரதுவுமல்ல
தழையானமூலிகையு மதுவுமல்ல
தானிலையாமுப்பூவின் சத்துமல்ல
குழையானசுக்கிலத்தின் கூறுமல்ல
கொடியதொருசுண்ணாம்புக் கூட்டந்தள்ளே. (2)

தள்ளப்பாசவ்வீரத் துருசுமல்ல
சவுக்காரநவலோகச் சத்துமல்ல
விள்ளப்பாவாணல்லா நீயுமல்ல
வெடியுப்புகரியுப்பு விஷநீரல்ல
கொள்ளப்பாமதுவல்ல மலந்தானல்ல
கோசமல்லவஸ்தியல்ல குருவண்டல்ல
யெள்ளப்பாவஸ்துவல்ல சிறுநீரல்ல
யேதென்றாற்பஞ்சபூ தியத்திலொன்றே. (3)

பூதமென்றவைந்துக்குள் நடுவாய்நின்று
பூரணமேதேய்வாச்சு புலத்தியாகேள்
வேதமடாவட்சரத்தில் காரமாச்சு
மேலாகாகாச வன்னியாச்சு
கோமென்றவெடியுப்பு ரசமுமாச்சு
குலமானதலையாச்சு முடியுமாச்சு
ஓதவென்றால்ரவியாச்சு சுழியுமாச்சு
வுவட்டுமண்ணில்புகுந்திருந்த வுப்புமாச்சே.

உப்பானவாகாசம் வன்னிபேசம்
ஓகோகோசமாதிநிலை யப்பாஅண்டம்
அப்பானதேகத்திற் பிறந்தவன்னி
வாசைகொண்டுபிரிதிவிபீ லடங்கிநிற்குஞ்

செப்பாதேவண்ணானை சோதித்தோர்க்கு
சீவன்வெளியாகுமிந்த தேவியுப்பு
துப்பானபிண்டத்திற் சேரும்போது
சொர்ணவித்தைதனைவசமாய் தோற்றும்பாரே. (5)

பாரப்பாபிண்டத்தை சொல்லவென்றாற்
பாபமில்லைசாபமில்லை பாணமில்லை
பேரப்பாபெண்ணில்லை பெண்ணாற்பெற்ற
பிள்ளையில்லைகருவில்லைபீசமில்லை
கூறப்பாமங்கையர்கள் தூரமானாற்
குரிதியில்லைகும்பிடுங்கள் குணபீடில்லை
வாரப்பாபலசீவ செந்துமில்லை
முதுவில்லைவலமில்லை வகையாய்கேளே. (6)

வகையானவண்ணான்றுமதிதானென்று
வருஷங்காற்றுத்தணலென்றும்ரவிசூடென்றுந்
தகையாரவேழுவகை தோற்றத்துக்குந்
தாயென்றும்யோனியென்றுஞ் சத்தியென்றுந்
திகையாதேமனமுருகி வருந்திடாதே
ஜெகமயக்கத்துள்ளுழன்று பிணமாகாதே
பகையாதேகொடியவெள்ளை காரியென்றும
பகையில்லாவுவர்நிலத்தைப் பகருவாரே. (7)

வாரானமண்ணல்லோ பிண்டமாச்சு
வன்னியல்லோபூமியின் கிழண்டமாச்சு
கூறுனவங்கினியும் வரய்வுங்கூடிக்
குடியிருந்தவுவர் நிலத்தைப்பெண்ணென்பார்கள்
நீரானதண்ணியுடன் மண்ணுங்கூடி
நின்றதினாற்பெண்ணாச்சு நீயேபாரு
பேரானயிவ்விரண்டுஞ் சேர்ந்தபோது
பெரிதானவாதசித்தி பெலத்துப்போச்சே. (8)

போச்சப்பாவாணுக்கு வொன்றேதீட்சை
பேசாதேபெண்தனக் கிரண்டேதீட்சை
நீச்சப்பாபூரணநூல் தன்னிற்சொன்னே
நிஜமாகசொல்லிவைத்தேன் முப்பக்தொன்றில்
வாச்சப்பாமதிபாக விரவிபாகம்
வருடபதமாதபத மிடைபாகங்க
ளேசிலப்பாசொல்லவில்லை கைபாகங்க
ளித்தனையுங்குருதன்னை யிசைந்துகொள்ளே. (9)

இசைய்வேகன்னிக்குக் கலைதானென்று
யிரட்டிப்புவேணுமடா தண்ணீருக்கு
அசையாதேமண்ணுக்கு கலைதானாலு
வாறுதலைவாயுவுக் கதிகம்வேண்டாம்

பச்சையில்லாமாகாசங் கலந்துக்கொள்ளும்
பருவமாமிந்தமுறை யாடமாட்டார்
திசையானபூநீறை சிறுநீர்தன்னிற்
றெளிவிருந்துதீயெரிற்றுத் தியங்குவாரே. (10)

தியங்காமல்மேஷமடா பெண்ணுக்காச்சு
செப்புகிறேன்மீனமடா வாணுக்காச்சு
மயங்காதேகாலையிலே மாலைசேரு
மத்தியானந்தன்னிலே வொன்றாய்ச்சேருஞ்
சயங்காமல்திதிபதி னைந்தென்பார்கள்
சூட்சமுங்காணார்கள் துடர்ந்துபேறும்
நயங்காணும்புலத்தியனே யிந்தமார்க்கம்
ஞானசித்தியோகசித்தி நல்குந்தானே. (11)

தானென்றவண்டபிண்டங் குருவேசெய்ய
தவம்வேணும்சிவம்வேணுந் தயவுவேணும்
மானென்றவல்லியுமை யாளுங்காண
மதிவேணும்விதிவேணும் வைராக்கியம்வேணும்
நானென்றவாணவத்தை யொடுக்கவேணும்
நலமானசிவயோகம் நாட்டவேணுந்
தேனென்றசர்க்குருவை காக்கவேணுஞ்
சித்தியாய்ப்பனிரண்டுஞ் சிறக்கமுற்றே. (12)

அகஸ்தியர் வழலை சூத்திரம்-கஉ

முற்றிற்று.

உ

கடவுள் துணை.

திருச்சிற்றபலம்

முப்பதாவது

அகஸ்தியமகாமுனிவர்

தீக்ஷை பாடல் - ரு.

ஆதியந்தமாய்நிறைந்த தீட்சைமார்க்க
மருள்செய்தேன்புத்திரனே சொல்லக்கேளு
சோதியந்ததுள்ளிருக்குஞ் சுடரேபோற்றி
சொல்லுகிறேன்வகாரமுடன் வுகாரம்போடு
வேதியென்றகமலத்திற் பொருளேயாகும்
வேதாந்தமுடிந்துதா னெட்டிரண்டுஞ்
சாதியென்றதீட்சையது யறிந்துபாரும்
சத்தியந்தானுகுதனுக்குத் தருவாரே (1)

வாறுகேளெட்டிரண்டு கூட்டவைந்தும்
வந்துதடாவுந்தனுக்கு மகிழ்ந்துபாரு
கூறுகோளப்பனுட முப்பும்போச்சு
கொடிதானசுருக்கமது காணப்போகா

நீருகேன் தாளகத்தை மேவிப்பாரு
நிலைத்துதடா தீட்சையது பத்துப்பாரு
மாறுகேள்வொன்றிரண்டுஞ் செபித்தாயானா
லாச்சரியமுலகமெல்லா மதற்குள்ளாச்சே. (2)

ஆச்சென்றுபிண்டமது வண்டமெல்லா
மாச்சரியங்கண்மணியே யென்னசொல்வேன்
வாச்சென்றவண்டத்தை நோக்கிப்பாரு
வாருதிபோல்ரவிமதியுந்தோணுந்தோணும்
நீச்சென்றகுருநிஷ்டைக் குள்ளேபுக்கி
நிலைத்துநடா காயமதில் ரூபமில்லை
ஆச்சென்றுவுபாயமெல்லாந் துறவிற்புக்கு
மிடங்கிற்றுபார்த்துக்கொள் ளுண்மைதானே. ()

தானென்றவிம்முறைமை யறியலாச்சு
தாயென்பார்சனங்களென்பார் தள்ளுதள்ளு
கோனென்றால்வருமோதான் குவிந்துபாரு
கூறவொண்ணயிங்கருவைப்பேசலாகா
வானென்றபெரியோரைக்கண்டுதேறு
வணங்கியேயனுதினமு மகிழ்ச்சியாக
பானென்றயிப்பொருளை யீசன்றானும்
பார்ப்பதற்குத்தானுரைத்தார்பரிட்சையென்றே.

என்றெனவேபொருளதுதான் ரவியேபுக்கு
மெடுத்துரைக்கப்போதமது யென்னசொல்வே
னன்றெனவேபொருளைந்து பாட்டுக்குள்ளே
நன்றாகத்தோணவேசொல்லிவிட்டே
னென்றானபொருளதுதா னுற்றுப்பாரு
ஓகோகோவென்னசொல்வே னுகமைமெத்த
இன்றயதான்புதுமையா யைந்தெழுத்தைக்காணு
ரிப்படியென்றுள்ளுக்குட் களைந்துபாரே. (5)

அகஸ்தியர் தீட்சைபாடல்-௫.

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

முப்பத்தொருவது

அகஸ்தியமகாமுனிவர்

சோதிமணிசூத்திரம்-அ.

காப்பு.

நல்லதொருகணபதியின் பாதம்போற்றி
நவகோணமனோன்மணிதன் பாதம்போற்றி
பல்லல்தவிர்த்தருகோண குகனருள்போற்றி
வன்பத்தோரட்சரத் துடையோர்போற்றி
சொல்லுகிறேனுந்தனுக்கு வகாரவுண்மை
சோதிமணிசூத்திரமோ ரெட்டுமப்பா
தெள்ளுமணிபுலத்தியனே பேரானந்தஞ்
சித்தாந்தமுறையெல்லாந் தெளியத்தானே.

நூல்.

திரிபுடைதன்வட்டத்துள் சிங்-அங்-உங்-யென்று
திரும்பவேஐயுங்கிலியும் அங்கென்றோது
சரிதையொடுகிரியைபது ஞானமப்பா
தப்பாதுஉங்கிலியும் சவ்வென்றோது

பரிசமொடுபூரணத்தி லியங்கும்வாய்வு
பார்க்கையிலேஓம்சிவாய வசியென்றோது
துரியமடாதுரியத்தி லப்புமுப்புஞ்
சூட்டுறேன்பாறையுப்பு சொல்கிறேனே. (1)

சொல்லுகிறேன்பாறையுப்பு யெடுத்துக்கொண்டு
சூட்சமாயத்தாளகத்தி லரைத்துவைப்பா
யில்லைதான்பிடித்ததனை வோட்டில்வைத்து
மேல்கீழுங்கவசமிட்டு வுப்பைப்பூசி
யெல்லையிலாகாட்டெருவில் முழப்புடந்தான்
யிபல்பாகபோட்டுநீ யெடுத்துப்பாரு
சொல்லியதோர்தாளகத்தி லீயமெய்தும்
சூட்சமாய்வாதவித்தை சொல்கிறேனே. (2)

சொல்லுகிறேன்றாளகத்தி லீயமானால்
சுருக்கமாய்க்காரியந் தன்னிலூட்டி
வல்லமைதானில்லைபடா காரீயந்தான்
மகத்தானபதினாறு மாற்றுமாகு
மெல்லையற்றயீசனுக்கு மெட்டாமூல
மேக்ஷாட்சர-அம்-உம்-எம்-மிரையுமிட்டு
தொல்லையில்லைவாதமடா சுருக்கஞ்சொன்னேன்
றுறையோடேசெய்தாக்காற் றுலங்குந்தானே. ()

தானென்றவகாரத்துங் கெழுத்துஞ்சொன்னேன்
தப்பாமற்கேளடா தேய்வைமூட்டு
மோனமுடமௌனவென்று மாத்தானென்று
மருகோணவீடுதான் உகாரமென்றும்
போனென்றநாகத்தை வாங்குவாங்கு
பரிவாகத்தவம்பண்ண பூரம்போடு
தேனென்றவோங்காரத் துள்ளேபுக்கு
சிவயமசியென்றுதான் திறந்திட்டேனே. (4)

திறந்திட்டேனகாரத்துங் காதியென்ன
சிவசிவாயமிர்தமதிக் கெட்டாக்கற்ப
முறைந்திட்டேன் கர்ப்பமது நாளொன்றுக்கு
வுத்தமனேமஞ்சாடி களஞ்சிகூட்டு
திறந்திட்டேனிப்படியே செய்துவந்தால்
யோகிக்குவயதுசொல்ல முடியாதப்பா
வறைந்திட்டேனப்படியே யோகத்திற்கு
வாய்க்கடங்காமவுனத்துக் காசம்பாரே. (5)

அவ்வாகிஉவ்வாகி அகாரமாகி
ஐம்பத்தோரெழுத்துக்கு ஆதியாகி
பவ்வாகிகாலிரண்டுந் தன்னுள்ளாகி
நடுவில்நின்றலிங்கமது அட்சரமாகி

சவ்வாகிவோர்நிலையாய் ஸ்தம்பமாகி
ஓம்நமசிவாயமென்று வகையிலோதி
நவ்வாகிசிவ்வாகி அவ்வுமாகி
நாட்டமாஐயுங்கிலியை நாட்டுநாட்டே. (6)

நாட்டாதசித்தரியை கீழேகீறு
நலமாகவுள்ளரையில் சுழியும்போடு
ஊட்டப்பாமதியமிர்த சூரங்குமப்பா
உண்டுண்டுபோகத்தி லுரைந்துநில்லு
பர்ட்டடாஓம்நமசி வாயமென்றும்
பரிவாகநின்றுஐயுங் கிலியுஞ்சொல்லி
கூட்டடாபோகத்துங் கிதுவேசித்த
குண்டலியை கண்டுகொண்டு குறிவைப்பாரே. (7)

குறியானஅகாரமே சிகாரமாச்சு
குதமில்லாமுதலெழுத்து மிதனுள்ளாச்சு
அறியாதபொருளதுதா னிதனுள்ளாச்சு
அனைத்துயிர்க்கும்பிறப்பிறப்பு யிதனுள்ளாச்சு
வழியாகவிதுமூன்றுஞ் செய்தோர்சித்த
வழியறியாமூடனென்ற கழுதைமாடு
ஒளியாகுஞ்சோதிமணி யிதுவேயாகு
மூயர்ஸ்வத்தநாகமணி கிரீடந்தானே. (8)

அகஸ்தியர் சோதிமணிசூத்திரம்-அ.

முற்றிற்று.

கடவுள் துணை.

முப்பத்திரண்டாவது

அகஸ்தியமாமுனிவர்

திருமந்திரம்-அ

உறையற்றதொன்றைசெய்யுமுமைகாள்
கறையற்றதொன்றைக்கறைகாணலாகுமோ
திறையற்றநீர்போற் சிந்தைதெளிவார்க்குப்
புறையற்றிருந்தான் புரிசடையோனே. (1)

மாட்சியாவது மாதவமுற்றிட
மாட்சியாவது மனமேதெளிந்திட
மாட்சியாவது மன்னுயிரிருந்திட
மாட்சியாவதுமாண்டிடமுத்தியே. (2)

தான்வறையற்றபின் ஆரைவரைவது
தானுவனுனபின் னுரைவரைவது
காமனைவென்றகண் ணுரையுகப்பதும்
தூயமொழிவாசஞ் சொல்லுமென்றீசரே. (3)

மனம்விரிந்து குவிந்துமாதவம்
மனம்விரிந்துகுவிந்தது மன்னுயிர்

மனம்விரிந்து குவிந்ததுவாயுவாம்
மனம்விரிந்துரை மாட்டிடமுத்தியே. (4)

வேறு

சோதியானதுருசியைச் சொல்லவொண்ணுதுப்
பாதியானதுருசியைப்பேசவொண்ணுது
ஆதியான்சொன்ன வரும்பெருடன்னே
வீதிபாய்ச்சொன்னல் விண்ணிடிவீழுமே (5)

விண்ணிடிவீழும் வெளிவிட்டபேர்க்குத்
தண்ணடிதாயைத் தனக்குச்சரியாய்க்
கண்ணடிகண்ணுய்க் கற்றுணர்ந்தோர்க்குப்
பொன்னடிமூலம் பொருள்சொல்லலாமே. (6)

சொல்லாரணமாஞ் சுருதிமுடிந்திட
மெல்லாருங்காண வெடுத்தேவுரைத்தவன்
பொல்லாதசென்மம் புகுந்துபுலையனு
மெல்லாநரகத்துக் கேகலாங்காணுமே. (7)

வெண்பா.

சொல்லாரணமாஞ் சுருதிமுடிந்திட
மெல்லார்க்குஞ்சொன்ன வெழுநரகம்
ஆளாக்கிச்சொன்ன லவனேயிவனுகும்
பாழாக்கிப்போட்டகுரு பாழ் (8)

அகஸ்தியர் திருமந்திரம்-அ.
முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

முப்பத்திரெண்டாவது

அகஸ்தியமாமுனிவர்

அண்டைக்கல்,

முப்புசுண்ணம்—கசு.

ஆதியந்தம்நடுவான சோதிபாதம்
அனுதினமும் நெஞ்சில்வைத்து வருளைப்போற்றி
சோதிமயமானதொரு துரியம்பார்த்துத்
துரியத்திலாடுகின்ற சிவனைப்போற்றி
வாதிநின்றமால்போற்று நடேசன்பாத
மருள்பெற்றும்ஈசனிட வடிதயப்போற்றி
சோதிமயவிந்துவிலே துலங்குமாந்தர்
துரியவெளிபதியெனவேதொழிந்திட்டானே (1)

தொழிந்திட்டபதிநேருஞ்சொல்வேனப்பா
துரியாதீதங்கடந்து துரியமாகும்
வழுந்திட்டபொன்னிறமாய்க்கணுங்காணும்
வடிவான அரனங்கே நிர்த்தமாகும்
முழுந்திட்டமூலத்தின் மேலேயப்பா
முகிழ்ந்துநின்றருயுவனிட வீட்டைப்பாட

வழுந்திட்டாலாவதென்ன மாடேசொல்லு
மப்பதியையறிந்துநிற்கக் கருவைக்கேளே. (2)

கருவேதோகுருவேதோ வெண்பார்மாண்பா
கண்டுபதிதெரிசிக்கான் கசடனாகும்
உருவேதுவென்றுக்கால் விந்துநாதம்
உற்றுப்பாருன்னுடம்பு வேறுமுண்டோ
தருவேதுயிதைவிட்டாற் பொருள்தானேது
தாரணியில்யோகமுதல்ஞானதுமேது
உருவேதுசமரசமே வறிவதாகு
முற்பனமாம்பிறவியது மொழிந்துபோமே. (3)

போமப்ப! யிப்பதியின் கூறுகண்டு
போக்கோடேநிறமறிந்து கருவைவாங்கு
ஆமப்பாயிவராலே குத்தமாகும்
மணியணிவாய்வகுத்ததுவுங் குயவனாகும்
நாமப்பாகருவிரண்டு பொறுமேயாதி
ஆதியந்தமானதுவு மிதுவேயாகும்
வேமப்பிரவேகாத தலையுமாகும்
விளங்குகிறசாகாத காலுமாமே. (4)

சாகாதகாலதுவே யறுகோணந்தான்
தனிவேகாத்தலையதுவே மூலமாகும்

போகாதபுனலதுவே புரவெளிதானப்பா
போக்கேடேயிதுமூன்றும் புதுமைமெத்த
போகாதபிரமகற்பங் கல்லுச்சுண்ணம்
புலனுடையகூறல்லா லெவருமில்லை
மோகாமல்வெந்துநின்ற சவுக்காரந்தான்
விளங்கியதோர்மாவாகும் விந்துபாரே. (5)

விந்துநின்றநிலைகண்டு நாதங்கண்டு
வெளிகாணப்பிரமமென்ற கல்லைக்கண்டு
விந்துநின்றநிலையிதுதான் பேயாகேளும்
வெறும்வாயைமெல்வதுபோற்
வந்தவிதம்போலவித மிரண்டுங்கீண்டால்
மகத்தானசுண்ணக்கல் வெளியதாகும்
வெந்துநின்றசவுக்காரக் கட்டியோடே
மேவியேமருகிருக்கும் வெள்ளைக்கல்லே. (6)

கல்லென்றசுண்ணக்கல் காரமெத்த
கடுவெள்ளையாய்ப்பார்த்து வாங்கிவந்து
சொல்லென்றால்ரவியினுப்பு சுண்ணநீருஞ்
சுகமானஅமுரிபடி யெட்டிற்போட்டு
மங்கநீறைத்துயதை தெளியவைத்து
மகத்தானதெளிவிறுத்த பாண்டத்திலிட்டு

னில்லென்றகல்லுப்பை பாண்டத்திலிட்டு
நேராகவெறித்திடுவாய் சாமம்நாலே. (7)

நாலானசாமந்தா னெரித்தபின்பு
நலமானரவியிட்டுக் காய்ந்தபின்பு
சேலானநாதவுப்பு வதனிற்பாதி
செப்பரியசெயவீரம் நாலுங்கொன்று
மாலானவான்கார மிரண்டுதானும்
மாட்டையிலெட்டிலொன்றாய்மாட்டிக்கொண்டு
மேலானகுளிக்கல்லிற் போட்டுமைந்தா
விரவியேவெண்கருவைபகச் சாமமாட்டே. (8)

சாமந்தானரைத்தபின்பு வில்லைதட்டி
சாதகமாய்ரவியிலிட்டுக் காய்ந்தபின்பு
ஏமந்தானுச்சுதப்பா யிந்தவில்லை
யெடுத்ததொருவோட்டிலிட்டு சீலைசெய்து
ஊமந்தான்றெருவிற் புடத்தைப்போடு
வுத்தமனேபுடமாறி யெடுத்துங்கொண்டு
வாமந்தான்வெடியுப்பு நீரினாலே
மாட்டியேயரைத்ததொரு வில்லைசெய்யே. (9)

வில்லைசெய்துசீலைமண்ணுஞ் சாத்திக்கொண்டு
வேண்டியதோரன்பதெருக் குள்ளேபோடு

தொல்லையிலேவிழுகாதே தொழில்பாரப்பா
சூடாநீயெடுத்துமே கல்வத்திட்டு
மெல்லையிலேபூநீரும் நவாச்சாரந்தா
னொத்தியரைநாலுசாம மெடுத்துப்பின்பு
மல்லையிலேபனிமுகத்தில் நீருண்டாகு
மாட்டியபரைகல்லுப்பு மாண்டவாரே. (10)

வாராகமெடுத்ததனை வில்லைசெய்து
மைந்தனேகுக்கிடமாம் புடமேபோடு
பேராகஆரவிட் டெடுத்துக்கொண்டு
பேசாதேபூநீரை விட்டுஆட்டே
நேராகசாமமட்டு மாட்டித்திரு
நிலைத்தகொருவில்லைபைத்தான்ரவியிற்போடு
கூறுகவோட்டில்வைத்துப் பூநீர்ச்சாலைங்
கொள்கியேமெண்பதெருக் குள்ளேபோடு

போட்டதொருசுண்ணமதாய் நீறிப்போச்சு
புகழ்ரகமெடுத்ததனைக் கல்வத்திட்டு
ஆட்டினபின்கடுங்கார நீரைவிட்டு
வப்பனேவாட்டிடுவாய் சாமமொன்று
நீட்டபின்புவஞ்சுசுண்ணங் குகையில்வைத்து
நேராகப்பூநீரிற் சீலைசுத்தி

மூட்டபின்புரவிக்குள்ளே காயப்போடு
முசியாமனுமியோட்டி லூதிப்போடே. (12)

போட்டபின்புசுண்ணமென்ன வழலையாச்சு
பொற்பிரவியுண்டாச்சு பொருண்டாச்சு
நிட்டபின்புவண்டாண்டம் னீறிப்போச்சு
நிலையாதவாதமிப்பால் நிலைநலாச்சு
காட்டபின்புகன்னியுயிர் நாதத்தாலே
கல்லுப்பேசுண்ணமதாய் கருவுமாச்சு
கூட்டயிதின்துறையறிந்து கூட்டினுக்கால்
குறையாதுதங்கவமை வேதைத்தானே. (13)

தானென்றநற்சுண்ணம் பலந்தான்ரெண்டு
தண்மையுள்ள செயசாரம்பலந்தான்ரெண்டு
ஊனென்றபூரமொன்று கூட்டிக்கொண்டு
வுத்தமனேகல்வத்தி லாட்டுஆட்டு
வேனென்றுயிளகியது குளம்பாய்நிற்கும்
விருதானபீங்கானில் விட்டுகொண்டு
தானென்றபனிமுகத்தி லிருந்ததண்ணீர்
மைந்தனேவீரத்திற் காசுபோடே (14)

போட்டபின்புசெயநீர்வழலையப்பா
புதுமையுள்ளகல்லுப்பை நீராலாட்டி

நாட்டுடையவில்லைதட்டி ரவியிற்காய்ந்து
நல்லதொரு அஞ்சிசுண்ணக் குகையிலூதி
மூட்டதொருசுண்ணம்பாம் வீரங்காட்டி
முக்கியமுள்ளவாய்நீரால் மத்தித்தேதான்
தாட்டிகமாய்ச்சூடணிக்கு அங்கிபூட்டி
தடையறவேமூன்றுநாட் காயவைத்து
கூட்டிடுநீயஞ்சுசுண்ணக் குகையிலூது
சூட்சமில்லைசுண்ணம்பாய் பொருமுந்தானே. ()

தானென்றபூநீரை செயநீர்பண்ணி
தடையரவேசரக்கெல்லாங் கட்டிக்கொள்ளு
வூனென்றவுடலைவிட்டு வெளியைப்பார்த்து
வுளமகிழ்ந்துபோகாதே யுலுத்தாசொன்னேன்
தேனென்றமனோண்மணியே பூரணந்தான்
சிவனெங்கும்பராபரமே கருவதாகும் [கும்
நானென்றுவகம்படைத்தால் தலைதெறித்துப்போ
நல்லதொருகற்சுண்ணத் துப்புமுற்றே. (16)

அண்டைக்கல் முப்புசுண்ணம்-க௬.

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

முப்பத்திரண் நாலது

அகஸ்தியமகாமுனிவர்

ஞானம் சூ.

பாரப்பாசிவன்விட்டுப் போகும்போது
பாழ்த்தபிணங்கிடக்குதென்பார் உயிர்போச்செ
ஆரப்பாவறிந்தவர்க ளாறுமில்லை [ன்பார்
ஆகாயசிவத்துடனே வேறுமென்பார்
காரப்பாதீயுடனே தீச்சேருமென்பார்
கருவறியாமானிடர்கள் கூட்டமப்பா
சேரப்பாகாமிகள்தா னொன்றாய்ச்சேர்ந்து
தீயவழிதனைத்தேடி போவார்மாடே. (1)

மாயித்தானானும் வொருபோக்குண்டு
மனிதனுக்குஅவ்வளவுந் தெரியாதப்பா
நாடுமெத்தநாகமென்பார் சொர்க்கமென்பார்
நல்வினையோதீவினையோ யெண்ணமாட்டார்
ஆடுகின்றதேவதைகளப்பாகேளு
அரியதந்தையினஞ்சேரு மென்றுந்தோணார்
சாடுமெத்தபெண்களைத்தான் குறிப்பாயெண்ணி
தளமானதீயில்விழத் தியங்கினாரே. (2)

தங்காமற்பிழைப்பதற்கு யிந்தஞானம்
 சார்வாகப்பாராட்டு ஞானம்வேறே
மயங்குதற்குஞானம்பார் முன்னோர்கூடி
 மாட்டினோர்கதைகாவியப் புராணமென்றும்
இயலானரசந்தனிலே யீப்புகுந்தாற்போலும்
 இசைந்திட்டார்சாஸ்திரங்களாரென்றேதான்
உரையானபயன்பெறவே வியாசர்தானு
 மாட்டினார்சிவனார்தன் வுத்திரவினாலே. (3)

உத்தாரந்தானிப்படியே புராணங்காட்டி
 லோகத்தில்பாரதம்போல் கதையுண்டாக்கி
கர்த்தாவெத்தானென்று தோணவொட்டாமல்
 நூபடநாடகமாகமேதஞ்சேர்த்து
சித்தர்வழியாக சேர்ந்தோர்க்கெல்லாஞ்
 சதியுடனேவெகுதர்க்கம் பொருள்போற்பாடி
பத்தாகசைவர்க்கு வொப்பிணையுஞ்செய்து
 பாடினார்சாஸ்திரத்தைப்பாடினாரே. (4)

பாடினதோர்வகையேது சொல்லக்கேளு
 பாதகபுராணமென்ற சோதியப்பா
நீடியதோராவணன்தான் பிறக்கவென்றும்
 நிலையானதசரதன்கை வெல்லவென்றும்

நீடியதோராசனென்றும் முனிவரென்றும்
அருள்பெற்றவர்களென்றும் தேவரென்றும்
ஆடியதோர்ராககரென்றும் மனிதரென்றும்
பாடினார்நாள்தோறும் வகையாய்த்தானே. (5)

கழிந்திடுவார்பாவத்தா லென்றுசொல்லும்
கட்டியநால்வேத மாறுசாஸ்திரமு
மழிந்திடவேசொன்னதல்லால் வேறொன்றுமில்லை
யதர்மமென்றுந்தர்மமென்று மிரண்டுண்டாக்கி
யொழிந்திடுவாரென்றுசொல்லிபிறப்புண்டென்றும்
வுத்தமனால்பிறப்பனென்றுமுலகத்தோர்கள்
தெளிந்திடுவோர்குருக்களென்றுஞ்சீஷனென்றுஞ்
சீவனத்துக்கங்கேயல்லோ தெளிந்துதானே. (6)

அகஸ்தியர் ஞானம்-சு.

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முப்பத்தைந்தாவது

அகஸ்தியமகாமுனிவர்

சிவகுளிகை அ.

பாரப்பாசித்தரெல்லாஞ் சொன்னமார்க்கம்
பாங்கானவயித்தியரே யிந்நூல்பாரு
பாரப்பாமாரதமது பிணிகட்கெல்லாம்
பகறினேன்குளிகையொன்று பண்பாய்க்கேளு
சேரப்பாபதினெட்டு பேருங்கூடி
திறமாகக்கோர்வையாய்ப் பாடினார்கள்
ஆரப்பாவதைக்குறிக்கி யொருகுளிகைக்குள்ளே
அப்பனேசிவகணையாய்ப்பாடினோமே. (1)

பாடினவராரென்றாற் பொதிகைக்குள்ளே
பரமசிவன்மகனுடையசிஷனப்பா
ஆடிபேகுளிகையுட கருவைக்கேளு
அப்பனேசுருக்கியே தருசாய்ச்சொன்னேன்
தேடியேதிரியாதே கருமேனிவேரும்
ஜெயமரிஷிதிருநீற்றுப் பச்சைவேறும்

வாடியேயலையாதே சிறுபூளை வேறு
மைந்தனேவாடாத சிறுபொறுமிதானே. (2)

தானென்னகாட்டிலே மொச்சவேறு
சாதவெல்லைச்சாரணையின் தேறுதானுந்
தேனென்றசெப்பரிய வேலிவேறுஞ்
ஜெயமானவழுக்கார வடக்குவேறும்
மானென்றகுளிமுட்டான் சல்லிவேறும்
மைந்தனேகுட்டிவிளா மேற்குவேறும்
வேனென்றவேறுவகை பதினொன்றுக்கும்
விளம்புகிறேன் கடைமருந்தின் விபரங்கேளே.

கேளடாபெருங்காயம் வசம்புகூட
கெடியானசிற்றரத்தை வெள்ளைப்பூண்டு
ஆளடாதிப்பிலி கிறும்புதானு
மப்பனேசாதிபத்திரி யிஞ்சிதானும்
சேரடாசடைமருந்திரண்டுபங்கு
செயமானவேறுவகை யொன்றாய்க்கொள்ளு
வாரடாதின்குரு வொன்றாய்க்கூட்டி
மாட்டியேகுட்டிவிளாக்சாகுவாரே (4)

வார்த்துநீயரையடா வரைச்சாமந்தான்
மைந்தனேகுழம்பதுபோலாகுமுன்னே

பரித்துநீவேலியின்றன் சாருவிட்டுப்
பாங்காகபரைச்சாம மரைத்துக்கொள்ளு
சேர்த்துமேகுன்றிககா யளவுசெய்து
திறமாக அங்-உங்-சிங்-மங்-ஓம்நமவென்று
போற்றியேயெடுத்தார்கள் சித்தியாகும்
புத்திரனேவஷ்டமா சித்தியாச்சே. (5)

ஆச்சப்பாசிவகுளிகைதா னென்றுசொன்னேன்
அப்பனே நூல்களிலே சொல்லவில்லை
காச்சப்பாகுளிகையுட கருவைச்சொன்னால்
காணுமலோடுமடா பிணிகளெல்லாம்
போச்சப்பாபிணிகள்முலைப் பாலிலாட்டிவிட்டால்
பேரானமுப்பத்திரண்டு தோஷம்போகும்
ஆச்சப்பாமாந்தமொடுபதினென்றுபோகு
மப்பனேவேலியுட சாற்றிற்பேரமே. (6)

போமடாமுட்டுதோஷ மொன்பதுக்கும்
புகழாகயிஞ்சிவேர் சாற்றினேடும்
வாமடாபுள்தோஷம் பதினெட்டுக்கும்
வாகானவென்னீரில் விட்டாற்போகும்
தாமடாபொதிகைமுனி சொன்னமார்க்கந்
தப்பாதுவொருநாளும் வீண்போகாது

ஆமடாசிவகுளிகை யிதுதானென்று
வப்பனேபார்த்தவர்க்கு சித்தியாமே (7)

கேளப்பாயெங்களுட குளிகைக்கெல்லாங்
கிருபையால்நொச்சியிலை சாற்றிலோடும்
வாளப்பாகண்ணியொடு யிருமலுக்கு
மைந்தனேவேலியுட சாற்றிற்போகும்
வாளப்பாகரப்பானுக் கெல்லாமைந்தா
வளமான அமுக்கரா சாற்றிற்போகும்
ஆளப்பாகுழந்தைகட்கு வந்தநோய்க
ளப்பனேயக்குளிகையி லடங்கமாமே. (8)

அகஸ்தியர் சிவகுளிகை-அ.

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

முப்பத்தாறாவது

அகஸ்திய மகாமுனிவர்

ஞானம் - அ.

சோதியென்னும்பராபரையாள் தேவிபாதம்
சொற்பெரியநாதாக்கள் பாதம்போற்றி
நீதியெனுமெனையாண்ட நந்திபாதம்
நின்னகத்தில்வைத்துயான் தொழுதிரஞ்சும்
பாதிமதிதரித்தசிவன் நின்றமார்க்கம்
பார்மக்காளுன்னுள்ளே பரிந்துகாட்ட
ராதியென்னும்நின்றபர மூலத்துள்ளே
ஆத்மாவாய்நின்றகண பதியேகாப்பாம் (1)

கணபதியாய்நின்றபர மூலத்துள்ளே
கணங்கொள்ளாநின்றெழுத்தை கருதிக்கேளு
தனபதியாம்பீசத்து ஓங்காரவட்டந்
தனித்துநின்றயிடமதுதான் சார்ந்துபாரு
இனபதியாய்நின்றதொரு பீசந்தானும்
யெழும்புகின்றநந்தியது யதுவேயாகும்
மனமதியாய்நினைவையொட்டிக் குறித்துப்பாரு
மைந்தனேநந்திமயிர்ப் பரதியாமே. (2)

பாதியென்றநந்தியது சிவமேயாகும்
பாரியத்தின்மையத்தில் மண்ணேயாகும்
சோதியென்னின்றதொரு வயிர்தந்தன்னை
சொன்னவினியென்றாலே முடியாதப்பா
பாதியென்றபராபரையால் சொன்னதெல்லாம்
பகருகிறேன்புலத்தியனே பண்பாய்க்கேளு
வீதியென்றமுச்சந்தி யெனக்குமைந்தா
விதமானபெட்டாங்குலத் துள்ளேகேளே. (3)

கேளப்பாவமிர்தமது நின்றதானம்
கெடியானசமண்டுதான் தாரையைப்போல்
நாளப்பாவதிலுருந் தைந்துனுள்ளே
நமனுடையமுடிவதுவே வுயிருமாகும்
பாழப்பாவொன்றுமில்லை ஞானமார்க்கம்
பாடினதிலித்தொழிலை மறைத்தாரையா
தேளப்பாகொட்டுதல் போலமிர்தந்தன்னை
சிந்தாமனுண்பதற்கு வகைகேளே. (4)

வகையென்னவிரண்டுவிழி மருட்டிப்புள்ளே
மைந்தனே அண்ணாக்கி லுண்ணாக்கைநேபோட்டு
தகையொன்றுமில்லாமல் மூலத்தீசற்றும்
சனத்திலேநெந்தியுட வழியிற்செல்லும்

பகையில்லாமுதுகினுட தண்டினுள்ளே
    பரிவானநந்தியது நேரிலோடும்
திகைத்துநின்றுகண்டோ ரமிர்தந்தன்னை
    சிறந்துநின்றநந்திக்குத் துறையாமெண்ணே (5)

எண்ணவேநந்தியுட னியப்புங்காலே
    யிசைந்தநந்திசுழிமுனையில் நாட்டிப்பாரு
வுண்ணவேவாயுவுடன் தேய்வுங்கூட்டி
    யிசைந்தநந்தியதுவழியே யமர்ந்துபோகும்
பண்ணவேயமிர்தமது தலைகீழாகும்
    படரென்றுகொட்டிவிடுஞ் சிவமேமிஞ்சும்
கண்ணவேநந்திக்கி வலுவைத்தேட
    கனமானவாசியைத்தான் வெளியோட்டாதே.

ஓட்டாதவாசியைத்தான் வெளிபீசத்துள்ளே
    யுள்ளிருத்தியழுத்தி வைத்துக்கொண்டால்
தேட்டானஞானவெளித் தெகட்டுமப்பா
    சிவசிவாவொருவருக்கும் வெளியிடாதே
பாட்டானநந்தியுட நிலையைப்பற்றி
    யானுமுன்னேவமிர்தத்தில் செல்லவைக்கும்
பாட்டானநாசிமுனை குறியையுற்று
    பார்க்கையிலேவமிர்தமது சொரியும்பாரே. (7)

பாரப்பாசெடலத்தில் நந்திபாதம
பற்றிக்கொள்கெட்டலைந்துபோகவேண்டாம்
பாரப்பாவாத்மாவே சூட்சப்பாவை
யப்பனையதிலிருக்கும் விபரமெல்லாம்
சேரப்பாவொன்றுமில்லை வீடுமாகுஞ்
சிறந்துநின்றநந்தியது பரமேயாகும்
வீரப்பாவொன்றுமில்லை நந்திகண்டால்
மெய்ஞ்ஞானபோதகமு மிரதமுற்றே. (8)

அகஸ்தியர் ஞானம்-அ
முற்றிற்று.

உ

கடவுள் துணை.

முப்பத்தேழாவது,

அகஸ்தியமகாமுனிவர்

ஞானகக்கிஷட்-ரு.

பரந்தானேவெளியாச்சு வொளியுமாச்சு
பாய்கின்றவாய்வாச்சு வன்னியாச்சு
உரந்தானேபுனலாசசு மண்ணுமாச்சு
வுடலானசீவசெந்து வுதிங்கலாச்சு
மரந்தானபூமிமுத லுண்டாகலாச்சு
மார்க்கமென்றநாலுவகை யோனியாச்சு
சிறந்தானயேழுவகை தோற்றமாச்சு
தெளிந்தரியபூரணத்தின் செயல்தானென்றே. (1)

ஒன்றல்லோவெவ்வேறாய்ப் பிரிந்துதப்பா
வொடுங்குமதுவொன்றிலே வூணிப்போச்சு
ஒன்றல்லோவிரண்டல்ல னியாதோவென்னில்
வுற்றுப்பார்மனந்தானே யிதற்குமூலம்
ஒன்றல்லோவிந்துவினி லடக்கம்போல
ஓகோகோபூரணத்தி னுண்மைதானே. (2)

தானென்றவசியமுத லெட்டுவித்தை
சாதனங்கள்தனக்கெல்லா மொன்றேசூட்சம்

மானென்றயோகமுந்தல் ஞானத்துக்கு
மாராட்டமில்லையடா வொன்றேசூட்சந்
தேனென்றசரிதையொடு கிரியைமார்க்கஞ்
செப்புவதுக்காதியென்ன வொன்றேசூட்சம்
நானென்றவாணுவத்தை நீக்கிப்போடு
ஞானமென்றமனதல்லோ வாதிபாமே. (3)
ஆதியாம்ஞானத்துக் காதிசூட்ச
மாசையற்றவழியல்லோ வாதிமூலம்
சோதியென்றயோகத்துக் காதிசூட்சஞ்
சொற்பெரியநாக்குநுனி தொட்டாற்சூட்சம்
வாதியென்றவாதத்துக் காதிசூட்ச
மகத்தானபூவழலை வைத்தால்சூட்சம்
பேதியென்றகிரியைக்கி யாமுசூட்சம்
பிறப்பறுக்குமமிர்தநாதம் பேசுநூலே. (4)
பேசுவதேசரியைக்கு நீதிசூட்சம்
பிண்டவுப்புஅண்டவுப்பு மிரண்டும்பார்த்து
கூசவேவேண்டாமையா நிலையில்நில்லு
கூறினேன்புருவமையம் நாதகீதம்
ஆசையதுகொள்ளாத பெண்ணைநீக்கு
ஆர்கண்டுசொல்வார்க ளிந்தமார்க்கம்
ஓசையுற்றமணி பூரணத்தின்ஞானம்
உரைத்துவிட்டோங்கங்கிஷ மைந்துமுற்றே. (ரு)

அகஸ்தியர் ஞானசங்கிஷம்-ரு.

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

முப்பத்தெட்டாவது,

அகஸ்திய மகாமுனிவர்

வகாரசூத்திரம்—௧௩.

ஆதியென்றபூரணத்தா யருளைப்போற்றி
   யறையுறேனாயிரத் திருநூறுள்ளே
சோதியென்றவாதத்தின் சூட்சந்தன்னை [வேன்
   சுருக்கமுடன்பதின்மூன்றில் குருவைச்சொல்
பேதியிலேபேதிப்பார் சுத்தபேதி
   பெருமையினிமாணாக்கர் பேசிக்கேளு
சாதியிலேவாதமது வைந்துவுந்தான்
   சாற்றுகிறேன்வெளியாறு சாற்றக்கேளே (1)

சாற்றுகிறேனுலகுக்கு பத்துமட்டுஞ்
   சதிரானபெரியோர்க்கு யறுபத்தினாலு
போற்றுகிறேன்ஞானிகட்கு வாயிரந்தானாகும்
   மைந்தனேசொல்லிவிட்டே னருஞ்சொல்லார்
தேற்றுகிறேனிப்படியே வாதமாச்சு
   செகசாலகுருவினிட திறத்தைக்கேளே. (2)

கேளப்பாரேசகத்தில் பழக்கம்பண்ணு
நெடியானபூரகத்தி லமர்ந்துவாங்கு
மூளப்பாகும்பகத்தி லங்கென்றாணு
முனையானசுழினைபற்றி முட்டிப்பாரு
நாளப்பாமனோன்மணியைக் கண்டத்தாணு
நலமானவாசனையி லகிரிபெற்று
வாளப்பாதன்மயமாஞ் சோதிகண்டால்
வாதமெல்லாமுந்தனுக்குச் சித்தியாச்சே. (3)

சித்திக்கவேணுமென்றால் மூலம்பாரு
திரிகோணவரைதனிலே யெழுத்தையூணு
முத்திக்குப்பாதையது வரிந்துயேறு
மூதண்டங்குருவினுட முறையைக்கேளு
சத்திச்சாரமது பஞ்சாட்சரஞ்
சாதகமாயகாரமது வைந்துகாரஞ்
சித்திக்குமுப்பதிலே யைந்துமாச்சு
திறமானபதினைந்து வுப்புமாமே. (4)

ஆகுமென்றகெந்தியொன்று தாளமொன்று
வழகானவீரமொன்று வெளிரியொன்று
வேகமென்றசூதமொன்று பச்சையொன்று
விதமானசரியிடையே தங்கமேத்து

போகமென்றவலதுகையில்நீரைவாங்கி
புகழாகதுருசதற்குச் சுருக்கையேற்று
மாகமென்றசெம்புவெள்ளி ரெண்டில்தாக்கு
மகத்தானவாதமெல்லா மலைபோலாமே. (5)

ஆசானையறிந்திடவேகுருவைக்கேளு
யடைவானவெட்டுவகை பரிசம்பாரு
வேசாகபரிசகுணம் வெட்டுண்டப்பா
விளம்புகிறேன்மாணாக்கா நன்றாய்க்கேளு
காசானவாதியென்றால் நெத்திசூதங்
கழுத்திலேசாய்வாகுங் கண்டுபாரு
ஓசையுடனிடமுதுகில் மருளைப்பாரு
உத்தமனேயின்னமொரு குறியைச்சொல்வேன்.

சொல்லக்கேளிடக்கரத்தில் சங்குசக்ரச்
சுகமாகவலக்காலில் மருளையாகும்
அல்லுகிறேன்றுலாராசி யவனையாகும்
ஆச்சரியம்பித்தரைப்போல்வார்த்தைசொல்வான்
மல்லுகிறேன்கடன் கேட்பார்சித்தம்சித்தம்
வசைபோடேவாங்கியது கொடுப்பான்பாரு
கல்லவேயவன்மனது பணிகள்பூண
காசினியோர்போல்வாழக் கருதுவானே. (7)

கருதப்பாவவர்பதத்தைப் பணிரெண்டாண்டு
கல்மனதாயிருந்தாலு முருகிப்போகு
மரிதப்பாவவர்மனது விள்ளார்விள்ளா
ராச்சரியஞ்செகசால வித்தைசெய்வார்
விருதப்பாயிடைஞ்சியே மருளுண்டாகு
மிதமாகப்பொருள்கொடுத்து வருளைக்காரு
பொருதப்பாவவர்மனது குறைவாராமல்
பொற்பூவால் பூசைபண்ணப்புகழ்ந்துகாரே. (8)

காரணமாங்குருவிருக்குமனோன்மணியின்சித்தி
கனமான தினந்தோறுங் காணுங்காணும்
பூரணமாம்வாதமுதல் ஞானசித்தி
புகழாகவவர்குறியைக்கண்டுபாரு
நாரணர்க்குமகாரமது னகாரமேதான்
நன்றாகக்கண்டறிந்தோன் வாதஞானி
வாரணமாமுகத்தானை யீன்றயீசன்
வாகானநந்தியெனக் குறைத்தவாரே. (9)

வாகான்வுலகத்தில் சித்தர்கோடி
வாய்மையுடனுலகுதனில் பெரியோர்கோடி
கூரானமால்தனிலே சித்தர்கோடி
கோடிரிஷிகோடியுண்டு கூர்ந்துகாரு

தேரானசமுசார வாட்கைமெத்த
தெரிந்ததொ ரஞானிகள் கோடியாகும்
பாரானகூடுவிட்டு கூட்சத்தூடி
பெருமையுடன்வாழ்வார்கள் கோடியாச்சே.

ஆச்சென்றமவுனவித்தை யறிந்தபேர்க
ளம்புவியில்வெகுபேர்க ளறிந்துபாரு
மூச்சென்றுபிராணைபம் பண்ணலென்ன
முனையானசுழினையிலே சென்றாலென்ன
வாச்சென்றுவஷ்டகர்ம முடித்தாலென்ன
மைந்தனேயதுவெல்லா மவுனமாக
வோச்சென்றுவிந்துவைத் தாட்டிக்கொண்டு
வுத்தமனேமலைவிலகு மவுனம்போச்சே. (11)

போச்சென்றமவுனசித்தி வெளியைக்கண்டு
பெற்றதல்லோபேரென்று பேசினார்கள்
காச்சென்றுவறுவரையுங்கண்டமூர்த்தி [ட்டார்
கன்மம்விட்டுயிரங்கியல்லோ கொங்கணரைந்தே
ஆச்சென்றமவுனியல்லோயிரங்கிவந்தார்
அப்பவுமேமவுனமென்று வறியமாட்டார்
ஒச்சென்றமவுனத்தை தெளிந்தபேர்கள்
ஒசிவனேமாணுக்கா தேர்ந்துபாரே. (12)

பாங்கானமனோண்மணியின் சோதிகண்டால்
பலபலவாம்வாதமெல்லா மவர்க்கேசித்தி
தாங்காமலாடகத்தில் தூங்குதூங்கு
தாசர்களேமாயைவந்து சொல்லும்பாரு
தேங்காமல்மவுனத்தில் திகிரியேற்றி
தென்றிசையில்சஞ்சாரஞ் சமாதிமேவி
பூங்காருமதமடங்கி யைந்தும்போக்கி
பூலோகஞானியென்று வாழ்வாய்முற்றே. (13)

அகஸ்தியர் வகாரசூத்திரம்-௧௫.

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

முப்பத்தொன்பதாவது

அகஸ்தியமகாமுனிவர்

குறிநூல்சூத்திரம்-கஉ.

கார்கொண்டாமாமுகனைப் பணிந்துபோற்றிக்
கடந்துநின்றமூலவன்னிக் கப்பால்நின்ற
பூரணமாமனோன்மணித்தாய் பாதம்போற்றிப்
புகழானவேதாந்தச் சுருக்கஞ்சொல்வேன்
தாரானமாமண்டரண்ட மாலைபூண்ட
சோதிசதாசிவனையென்றன் கருத்தில்வைத்து
சாரணைபாங்குளிகையொடு வாதம்ஞானம்
சாற்றுகிறேன்வெளியாகச் சாற்றுறேனே. (1)

சாற்றுகிறேன்வாசியுட கருவின்மார்க்கஞ்
சார்வாகமாறுக்கா நன்றாய்க்கேளு
ஆற்றுகிறேன்பனிரெண்டு நாலுஞ்சேர்த்து
வாதியந்தமத்திடத்தே யூணிநில்லு
வாற்றுகிறேன்தினமொன்றில் கால்தான்சேரு
வாகானஅகாரமொடு உகாரந்தானு
மேற்றியேயிப்படியே சோடசத்தில்சேர்த்து
மியலானசமாதிக்கு ளிருந்திடாயே. (2)

இருக்கவேவாதமொடு ஞானஞ்சொன்னே
னிறந்திறந்துபிறப்பதற்கோ வாதஞ்சொன்னே
மருந்தவத்துரிஷிகள்சித்தர் பாதம்போற்றி
யறையுகிறேனுதியாய் நகாரந்தானும்
பொருந்தவேசனங்களவர் மாண்டுங்காணர்
பேய்வாதிகுளிகையன்பார்சாரணை தானென்பார்
மருந்திலேசிங்குவைப்பு பேர்காணர்கள்
மகத்தானவாதியென்றால் வர்ணங்காண்பான் (3)

காணப்பாவுயிர்சரக்கு வரண்பெண்ணுகுங்
கன்மானவழலையுடச் சுண்ணமாகுந்
தோணப்பாசூதமது கட்டிப்போகுந்
தொடுகுறிபோலாம்மென்ற மத்தங்காயி
காணப்பாமுப்பதுட ரெண்டுதீட்சை
யப்பனேகாலையிலே சாரணைதானுச்சு
பூணப்பாதம்பனத்துங் குளிகைசொல்வேன்
புகழானவித்துனுட தைலந்தானே. (4)

தைலம்துபூப்புடத்தில் வாங்கிக்கொண்டு
சார்வாகசாமமொன்று கருக்குத்திரு
தைலத்தால்குளிகையுமே தம்பனந்தானுச்சு
சார்வாகவாயில்வைத்து மவுனந்தாக்க

ஒழியினுட்னேவாயிரத்தெட் டண்டந்தோணி
முத்தமனேதேகமது வயிரம்போலாம்
கைலேயீசனுமே நீயேயாச்சு
காணப்பாகுருவருளால் காணுங்காணே. (5)

காணப்பாபுரியஷ்டமெட்டினாலே
காசினியில்மான்பல்லோ யிறந்தார்வீணே
ஊணப்பாபுருவமையத் தொளியினாலே
யுலகெல்லாநீயாகமனதில் காண்பாய்
காணுவநமன்வாயில் மண்ணைப்போட்டு
ஞதவிந்துசூதமுண்டு நண்ணிபேறு
காணுவாயிருக்கவென்றால் சூதந்தாக்குந்
தவறுதுதவறுது செடம்போகாதே (6)

போகாமலிருக்கவென்றால் வாசான்றன்னை
பொற்பூவைச்சாற்றியல்லோ காக்கவேணும்
வேகாதகாலேயல்லோ முன்னேகேளு
விளங்கியசாகரத்தலேயை விரும்பிக்கேளு
வாகாரவகாரவித்தை கண்டோர்க்கையா
வலதுமுழுந்காலிலொரு மருளேப்பாரு
வாகமுடன்கண்டமது சாய்வுகாணு
மப்பனேயின்னமொரு அங்கங்கேளே (7)

கேளப்பாயிடமுதுகில் மருளுங்காணுங்
கெடியானயிடதுகையில் சங்குசக்கிரம்
காளப்பாயிதுகுறியை நன்றாய்ப்பாரு
ணுடியிடனுசியிலே மருளைப்பாரு
கேளப்பாயிடமுதுகில் மருளைப்பாரு
வேதாந்தவாதியென்றால் யிக்குறிதப்பாது
ஆளப்பாயிப்படியே யடையாளங்கள்
ஆரையினிகண்டவரை யடுத்துக்காரே. (8)

காரானகவுசிகனை காவ்வீதன்
காத்தவரைப்பணிரெண்டு வருஷந்தானே
சீராகவர்ணமது வந்தபின்பு
செப்பினார்வித்தையெல்லாந் திறமாய்த்தானே
ஆரானவலைகடலைத் தாண்டிப்போக
யங்கிருந்தசினமேதன் பெண்ணினாலே
பேரானவமிர்த கந்தந்தான்தந்து
பெருமையுள்ளகுருவுனக்கு யீந்தான்பாரே. (9)

யீந்ததுதானேதாதே சொல்லக்கேளு
யியலானகுருபாதங் காணிக்கையாக
வேந்தரிஷிசொன்னவுப தேசந்தானு
மேழாகவொண்ணுகோடி யாகத்தானுஞ்

சாந்தபடியானுமந்தப் படியேசெய்தேன்
சாதயமாயங்கியமா ரிஷிக்குத்தானு
மேந்திழையுநாமுமிரு வோருமாக
யிருந்திட்டோம்பனிரெண்டு வருஷந்தானே. (10)

தானென்றபன்னிரண்டு ஆண்டுபார்த்து
சக்கரத்தினியல்பெல்லாஞ் சார்வாச்சொன்னார்
தேனென்றமந்திரங்க ளெல்லாஞ்சொன்னார்
சிவன்மகனேயினைப்படுத்தி தெளிந்திட்டேனன்
பானென்றபரங்கிவைப்பு சொன்னார்வீரம்
பாடினார்பேரகப்பா பரிந்துபாரு
என்றவாதமப்பா யெவர்களுக்கு
மெளிதிலேயேறுதற்குத் துறையுமாமே. (11)

துறையோடேவீரமொரு கழஞ்சிதூக்கு
தூதர்க்குச்சொல்லாதே யுனக்குச்சொன்னேன்
முறையோடேவிந்துவென்ற சாரங்கூட்டிக்
மூர்க்கமாயைந்துசுண்ணங் குகையிலூது
குறையாமல்வருணனைப்போற் சிவப்புமாகும்
கூறரியநவலோகம் நூற்றுக்கொன்று
நிறையோடேயீந்திடவே மாற்றுமாகும்
நீதியுடன்ஞானத்தைக் காணுமுற்றே. (12)

அகஸ்தியர் குறிநூல்சூத்திரம்-கஉ.

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

நாற்பதாவது

அகஸ்தியமகாமுனிவர்

ஊத்துமுறை—உச.

பாரப்பாணத்துமுறை வகையைக்கேளு
பக்குவமாயுருக்குமுறை தூரித்தியொன்று
சேரப்பாசத்துவகை துருக்கினாலு
செயமானநீற்றினமோ ரெட்டுமைந்தா
தேரப்பாவாண்வகை வுபசாரங்கள்
செய்மார்க்கங்குருமுன்னி லறிந்துகொண்டு
சேரப்பாகுருமுடித்து செந்தூரித்து
சிவசிவாகேசரியை தினமும்நோக்கே. (1)

காலம்.

நோக்கடாஐப்பிசிமுதல் மூன்றுமாதம்
நுண்மையுடனுருக்கினத்துங் காலமாகும்
வாக்கடாதைமுதலாய் மூன்றுமாதம்
மகத்தானசெயநீருங் காலமாகும்
தாக்கடாசித்திரைமுதல் மூன்றுமாதஞ்
சங்கையுடன்குருமுடிக்குங் காலமாகுங்

தூக்கடா ஆடிமுதல் மூன்றுமாதஞ்
சுத்தமுடன் றிருவங்கஞ்செந் தூரஞ்செய்யே (2)

நீற்றினம்.

செய்யப்பா நீற்றினத்தின் கருவைக்கேளு
சிவசிவா புனுகுரவி வீரம்பூரம்
மெய்யப்பா குருவுண்டு சூதந்தாரம்
விதமான நார்முகியுஞ் சவுக்காரமுதலுஞ்
செய்யப்பா சற்குருவை யொன்பதிலுமைந்தா
திருவான நவலோகம் நீறிப்போகுங்
கையப்பா கைமுறையா யறிந்தாயானாற்
கசடற்று வேதமுறை காணலாமே. (3)

உருக்கினம்.

காணவே வுருக்கினத்துச் சரக்கைக்கேளு
காரமுஞ்சவ்வாது வெடிசாரவுப்பு
பேணவே கண்டதொரு மால்தேவிவெள்ளை
பிலமான ரங்குடனே ஆமணக்கங்குன்றி
தோணவே தேனுடனே புருவினெச்சத்
தொகுத்தறிந்து கருமானைக் கண்டாயானா
லூணவே நவலோக முருகிப்போகு
முத்தமனே கண்டந்தோ ரனேகங்காணே. (4)

நவலோகவுபசரங்கள்.

காணவே நவலோக வுபசரங்கள்
கடிதான பர்ஷாண வகைகட்கெல்லாம்

பேணவேசெந்தூரஞ் செய்யநல்ல
பிலமானசரக்குவகை சொல்லக்கேளு
தோணவேமனோசிலை தாரங்கெந்தி
சுத்தமுள்ளவப்பிரேகங் கெவுரிதுத்தம்
பேணவேவெடியுப்பு யிதுவெல்லாந்தான்
புத்தியுடன்செந்தூரத்தின் குருவைப்பாரே. (5)

வாரணவகைசரக்கு.

பாரப்பாவரணவகை சரக்கைக்கேளும்
பரிவானதங்கமொடு நாகசூதம்
நேரப்பாநிமிளையொடு கெந்தியுப்பு
நேரறிந்துகைபாக முறையாய்ப்பார்த்தார்
பேரப்பாஎடுத்ததொரு நவலோகங்கள்
பிலமானவகாரவகைக் கிதுவேயாகுஞ்
சாரப்பாசற்குருவின் பாதங்கண்டு
சங்கையுடன்சவுமியா காரத்தைப்பாரே. (6)

சூதம்.

பாரடாசற்குருவின் கடாட்சத்தாலே
பதிலாகக்கட்டியதோர் சூதந்தன்னில்
நேரடாகாரியஞ் சரியாய்க்கூட்டி
நேர்மையுடனுலிலொன்று தங்கஞ்சேர்த்து
தீரடாகெந்தியுமே நாலிலொன்று
செம்மையுடன்சூதமெட்டி லொன்றதாகுஞ்

சேரடாபொடியாக்கி முப்பின்னேற்றி
சிவசிவாவாலுகையின் மேலேயேத்தே (7)

ஏத்துநன்றாய்த்தீமூட்டி மைந்தாநீதான்
இன்பமுடன்பதம்பார்த்து செந்தூரித்து
போற்றியேநவலோகம் நூற்றுங்கொன்று
பூட்டடாபன்னிரண்டு மாத்துமாகும்
பார்த்திபனேவேறுவகை சூதந்தானும்
பரிவாகப்பலமெட்டு மெடுத்துக்கொண்டு
சாத்தியதோர் சங்கமொரு பலமுங்கூட்டி
சங்கையுடன்தெளிவாக யுருக்கிப்பாரே. (8)

பாரப்பாவுருக்கியதைப் பொடியாய்ச்செய்து
பார்த்திபனேபதினாறு பலந்தான்கெந்தி
நேரப்பாபொடிசெய்து கூட்டிநீயும்
நேர்மையுடன்குப்பியிலே நிறையைச்சேர்த்து
சேரப்பாவாலுகையி லேந்திமைந்தா
தீர்க்கமுடன்பதம்பார்த்து செந்தூரித்து
காரப்பாயிதையெடுத்து நூற்றுங்கொன்று
காட்டவேநவலோகங் கனகமாமே. (9)

ஆமப்பாயிதின்பேர்தான் வாலச்சந்திரன்
அரகராகுன்றியிரு நேரங்கொண்டாற்
காமப்பாமண்டலந்தான் கொண்டாயானாற்
கலைவதிபோற்றேகமது காந்தியாகும்

போமப்பாபட்டையது வுரிந்துபோகும்
பூரணமாங்கண்கள்ரெண்டுமொளிவாய்நிற்கும்
தோமப்பாவுடம்புருகி வாலையாகுஞ்
சுத்தமுள்ள கர்ப்பமடா விந்துமார்க்கம்
போமப்பாவுண்போர்க்கு சோதிகாணும்
பேர்பெரியவேதாந்த சித்தராமே (10)

உபரசசத்தம்

சித்தமுடனுபரசத்தின் சத்துச்சொல்வேன்
செயமானநவாச்சாரம் விராகன்ரெண்டு
புத்தியுள்ளவீரமது விராகன்ரெண்டு
பதிவானமண்டத்தின் நம்பலமோபத்து
புத்தியுடனண்டநீர் விட்டுஆட்டி
பூரணமாய்க்குகையிலிட்டிருக்கச்சத்தாம்
வெற்றியுள்ளசத்து தாரகம்போலே
வேகமுடனுருகுமதைக் கண்டுபாரே. (11)

துத்தசத்து.

பாரப்பாதுத்தசத்து வேதைசொல்வேன்
பரிசமுதல்சந்தான தூபதீபம்
நேரப்பாசூதத்தைச்சமனதாக
நேர்மையுடன்கூட்டிநன்று யுருக்கிப்பாரு
காரப்பாநாலிலொன்று தங்கஞ்சேர்த்து
கருணையுடனுருக்கியதை மணியாய்வாங்கி
தேரப்பாவந்திடைக்குக் கெந்திசேர்த்து
சிவசிவாபொடிசெய்து குப்பிக்கேத்தே. (12)

ஏத்துநன்றாய்நாலுக்கையி லங்கிபூட்டி
  யெடுத்துநீசிவந்தான் பதமும்பார்த்து
போற்றிநன்றாய்நவலோகம் நூற்றுக்கொண்டு
  பூட்டிநாய்பதினாலு மாத்துமாகு
மாற்றிநன்றாய்வீரமிட்டுச் செந்தூரித்து
  மகத்தானசூதமிட் டரைத்துக்கொண்டு
தோற்றியதோர்தூசுவிட்டு திரித்துத்தானே
  சுத்தமுள்ளநீர்தனிலே துவைத்திடாயே. (13)

துவைத்ததொருகிரியெடுத்து தீபமேத்தி
  சூழவேகடுதாசு கூடுகட்டிப்
பலித்ததொருநவலோகத் தகடுங்கேதான்
  பத்தியதோர்திரிபலித்து தூபங்காட்டித்
தலித்ததொருதகடெல்லாங் கறுத்துப்போகுந்
  தண்மையுடன்தணல்காட்டத் தங்கமாகுஞ்
சிவந்ததொருதாம்பிரமாம் வேதைமார்க்கஞ்
  சிரேட்டமுள்ளமாணுக்கா கண்டுகொள்ளே.(14)

காந்தசத்து.

கண்டுபார்காந்தமது பலந்தானொன்று
  கட்டியதோராசாரமது பலந்தானைந்து
விண்டுபார்சவ்வீரம் பலந்தானைந்து
  வெற்றியுள்ளவெங்காரஞ் சமனாய்ப்போடு
கொண்டதொருசெம்பியினி லிட்டுத்தானுங்
  குறியாகத்தானுருட்டிக் குகையில்வைத்து

சென்றிடவேசெப்பிலிட் டுருக்கிப்பாரு
சிவசிவாநாகம்போம் சத்துப்பாரே. (15)

பாரப்பாநாகம்போற் காந்தமாகில்
பதிவாகாயசித்தி யோகசித்தி
நேரப்பாகண்டிடைக்கி ரசமுங்கூட்டி
நிசமானசத்திடைக்கித் தங்கங்கூட்டி
சேரப்பாதானுருக்கி மணியாய்ச்செய்து
தீர்க்கமுள்ளகெந்தகமுஞ் சமனாய்ச்செய்து
காரப்பாபொடிசெய்து குப்பிக்கேத்திக்
கருணையுடன்வாலுகையிற் றீயைமூட்டே. (16)

மூட்டிநன்றாய்ச்செந்தூரப் பதத்தைப்பாரு
மோசங்கள்வாராமல் சலாகைப்போட்டு
நீட்டியதோர்சலாகைமுனைக் காப்புகண்டால்
நிலைத்ததொருசெந்தூரம் பதமாய்ச்செய்து
பூட்டியதோரீசான்யம் பூசைசெய்து
புகழாகக்குழைந்தைபின் னிரக்கிப்பாரு
ஆட்டியதோரருணைப் போலவாகு
மந்திரசந்திரண்டுகுன்றி திண்ணுதிண்ணே. (17)

திண்ணடாமண்டலத்திற் காயசித்தி
சிவசிவாயருணைப்போற் றேகமாகும்
கண்ணடாசோதிவெகு காந்தியாகுங்
கலகலத்ததந்தமெல்லா மிறுகிப்போகும்

எண்ணடா கோடானகோடிபேர்க
ளிதையறிந்து குருமுடிக்கத்திகைத்துநின்றார்
பொன்னடாபொன்னதனைக் காணவென்றால்
பூட்டுகிறவகையதனைப் புகலக்கேளே. (18)

காந்தசெந்தூரம்.

கேளடாகாந்தசத்து நாகமென்று
கெடியானதங்கமென்று ரசந்தானென்று
நாளடாமூன்றுமொன்று யுருக்கும்போது
நல்லதொருநாகமது மூன்றுபோடு
காலடாபகையமர்ந்து கட்டிப்போகுங்
கருணையுடனின்றுருகி மணியுமாகும்
ஆளடாயிந்திடைக்கிநெந்திகூட்டி
அப்பனேநாலுவித வைப்புஞ்சேரே. (19)

சேரப்பாபொடித்தல்லோ குப்பிற்றாங்கி
திறமாகவாலுலகையில் நீற்றிக்கொண்டு
நேரப்பாநவலோகம் நூற்றுக்கொன்று
நீட்டவேபன்னிரண்டு மாத்துமாகுந்
தேரப்பாமயங்காதே பொன்னைப்பார்த்து
தீர்க்கமுடன்குளிக்கல்லிட்டரைத்தபின்
நீரப்பாதுருசுசத்து சமனாய்ச்சேர்த்து
நீற்றியதைபதமாகவெடுத்துப்பாரே. (20)

பூநகரச்சத்து.

பாரப்பாபூநகரச்சத்துச்சொல்வேன்
பறிவாகபூமிவேர் தன்னைவாங்கி
சேரப்பாவுலர்த்திநன்றாய்ப் பொடியேசெய்து
செயமானசாரமது யிடைகளஞ்சி
காரப்பாசவ்வீர மிடைகளஞ்சி
கட்டானவெங்கார மிடைகளஞ்சி
தேரப்பாயிதுவெல்லாஞ் செயநீர்தன்றாற்
செம்மையுடன் வாத்தரைட்டிக் குறைவில்லையே

வைத்துநன்றாய்சில்லியிட்டு வுருக்கிப்பாரு
மார்க்கமுடன் மணிமணியாய்ச்சத்துவீழும்
வைத்தல்லோமணியெல்லா முருகிப்பார்க்க
மகத்தானவயிரம்போற் பளபளக்குங்
கைத்ததொருபூநா கசத்திற்றானுங்
கருணையுடன் காசிடைதா னுருட்டிமைந்தா
நைத்ததொருநாகமைந்திடையேபோட்டு
நல்லகருவிரண்டுமொன்றா யுருகும்பாரே. (22)

பாரப்பாவப்படியே வுருக்கிப்பார்க்க
பதிவாகவோரிடை தானகமட்டுஞ்
சாரப்பாகட்டியதோர் நாகமொன்று
சங்கையுள்ளசூதமொன்று தங்கமொன்று
நேரப்பாயுருக்கியதை வாங்கிக்கொண்டு
நேராகக்கெந்தகமுங் கூட்டிமைந்தா

தேரப்பாகொடியாக்கி குப்பிக்கேற்றி
செழுமையுடன் வாலுகையிலேற்றிடாயே. (23)
ஏற்றியல்லோ தீயெரித்து செந்திரித்தா
லென்னசொல்வேன்கவலோக நூற்றுக்கொன்று
சாற்றியல்லோதானுருங்கிப் பார்த்தால்மைந்தா
சங்கையுடன்பதினாறு மாத்துக்காணுங்
கூற்றனுனைகாண்பதாற் கஞ்சுவான்பார்
குருவருளால்பராசத்து பாதந்தன்னைப்
போற்றிபேயாரவைத்துப் பார்த்தாலுந்தான்
புண்ணியர்க்குரசவாதப் புகழுண்டாமே. (24)

அகஸ்தியர் ஊத்துமுறை-உச
முற்றிற்று.

உ

நாற்பத்தோருவது

அகஸ்திய மகாமுனிவர்

கருணைவாகடம் - அ.

குமரித்தயிலம்.

கருதியேநீநன்று புலத்தியனேஐயா
கருவானகுமரியுட தயிலஞ்சொல்வேன்
பிருதானகுமரிச்சார் படிதானிரண்டு
வெள்ளாவின்பாலதுதான் படிதானிரண்டு
சரியானநல்லெண்ணெய் படிதானிரண்டு
சதிராகதிரிகடுகு திரிபலாதி
மருவானமாஞ்சிலொடு கோஷ்டஞ்சீரக
மதுரமொடுசாந்து யேலமென்ன. (1)
என்னவேபச்சிலை பூலாமூலம்
யிதமானலவிங்க பத்திரியேயும்பட்டை
பன்னவேசெவ்வல்லி யங்கிருநாரம்
பருளானகஸ்தூரி லவங்கங்கெந்தம்
தின்னவேரோகணிசெண் பகப்பூஆனை
திப்புலியும்மண்சட்டி சோம்புமஞ்சள்
பன்னவேவகையொன்று பலமரைதான்வாங்கி
[illegible]வின்பால் விட்டுஆட்டே. (2)
ஆட்டியேயெண்ணெய்பால் சாற்றிலுள்ளே
அப்பனேயப்பேற்றி நலமதாக
மூட்டியேமெழுகுபத மாகவேதான்
முதிராமல்வடித்ததனை சீசாவில்போட்டு

நாட்டுவாய்தாளியதில் வைத்துமூடி
நலமாகமண்டலங்தால் சென்றபின்பு
நாஷ்டிகமாய்மண்டலந்தான் முழுகும்போது
சாதகமாய்த்தீரும்நோய்ச் சாற்றக்கேளே. (3)

கேளுநீமேகமென்ற தெல்லாம்போகுங்
கெடியானஅஸ்திசுரம் வெட்டைபோகுஞ்
காளுநீபித்தமெல்லாஞ் சாந்தமாகுஞ்
சரீரத்தில்வரட்சிமுத லூரல்போகும்
வேளுநீகுன்மமெட்டும் பாண்டுபோகும்
வெளுப்பானதிரேகமெல்லாம் வண்டுபோலாம்
வாளுநீவயித்தியக்காகச் சொன்னேனப்பா
மகத்தானமனமுடையோர் மகிழ்ப்போமே. (4)

கணத்தெண்ணெய்.

போமப்பாகணத்தெண்ணெய்சொல்லக்கேளு
புகழ்முத்தகொட்டையெண்ணெயாமடிநாலெ [ன்று
நாமப்பாகையான்சார் காணிச்சாறு
நலமானகுமரிச்சா றுள்ளிச்சாறு
வேமப்பாநொச்சிச்சார் புளியாரைச்சார்
விதமானகற்பூர வல்லியின்சார்
தாமப்பாவகைக்கொன்று சாறுபடிகால்
தப்பாதேயெண்ணெயிலேகூடவாகே. (5)

வார்த்தப்பாசாதிக்காய் சாதிபத்திரி
மைந்தனேமாசிக்காய் கற்கடகசிங்கி

ஏத்தப்பாகோஷ்டமொடு அக்கிறகாரம்
பிதமாகவிரண்டுபலம் வெந்தயந்தான்
காத்தப்பாலவங்கபத் திரியும்பட்டை
கருவானவெள்ளுள்ளி வகையொன்றுக்கு
சாத்தப்பாகழஞ்சிநிறை வாங்கியேதான்
தளமானஆவின்பால் விட்டுஆட்டே (6)
ஆட்டியேயெண்ணெயிலே கறைத்துவிட்டு
வப்பசோபால்படிவிட் டடுப்பிலேத்தி
காட்டியேமெழுபத மாகவாங்கி
நலமாகவடிகொண்டு கலசத்துள்ளே
கூட்டியேகோரோசினையுங் குங்குமப்பூ
குணமானசாதிக்காய் களஞ்சிவீதம்
ஆட்டியேபொடித்திட்டு களஞ்சிநிறையாக
வப்பனேகுடித்துவரச் சொல்லக்கேளே. (7)
கேளடாகணவெட்டை கணசுரங்கள்
கெடியானமந்தமொடு வுப்பிசங்கள்
நாளடாயுலர்த்துநின்றகணங்களெல்லாம்
நலமாகவாறுமடா கொப்பவெட்டை
காணடாகணம்பாண்டு வெளுத்ததேகம்
க[illegible]ானநீர்[illegible]டித்தல் விடாதசூடு
வேள[illegible]வுடம்பூரு வூஷ்ணம்போகும்
வெ[illegible]சுறுக்குயிவ்வாறு பாடல்முற்றே. (8)

அகஸ்தியர் கருணைவாகடம்-அ.
முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

சற்குருவேநம:

நாற்பத்திரெண்டாவது

அகஸ்தியமகாமுனிவர்

சித்தாதி யெண்ணெய்-அ.

சீர்சிறந்தவுடல்தனிலே கவுசைரோகஞ்
சிரசுகளிற்குடியிருந்த மற்றரோகஞ்
பார்தனிலேவிழுந்தெழுந்த சூலைரோகம்
பம்பரம்போலாடுகின்ற னீராம்பற்கூடி
நீரிழுந்தகற்கூடு நிர்மலத்தின்கட்டு
நேரானசொரியொடு ரணங்கள்தானும்
பேர்பெரியபெரும்பாடு காவடைப்பு
பின்னுமொருகிரந்தியொடு மேகந்தானே. (1)

தானென்றதலைபிடிகள் வாயிற்புண்ணும்
தளும்புகின்றகண்ணெரிவும் ஊதுகாமாலை
ஊரென்றுஉயிரெழுந்து குடிப்போகத்தான்
உத்தமனேயெண்ணெயொன்று புரைக்கக்கேளு
வேனென்றகாயமொடு வுள்ளுவாணம்
விரும்பியேவெண்காரங் காட்டெருமைபாலும்

கானென்றகடுக்காயுமிந்துப்பாகுங்
கருத்ததொருசீரகமுந் திப்பிலியுஞ்சேரே. (2)

சேரேநீதினுசுக்கு வோர்களூஞ்சி
சேகரமாம்வாளமொடு பலமொன்றாகும்
காரேநீவுள்ளிச்சார் கணக்காய்வாங்கு
கடுக்காயுமப்படியே வாங்குவாங்கு
நீரேநீசித்தண்ட பெண்ணெய்சேராகுஞ்
சிறப்பாகதேங்காய்ப்பால் சேரெட்டாகும்
வாதேநீவேலிப் பருத்திச்சாரு
வகையுடனேசேரெட்டு வாங்குவாங்கே. (3)

வாங்குவாய்கண்டொரு சரக்கையெல்லாம்
வகைவகைக்கிவோர்களஞ்சி மைந்தாகேளும்.
பாங்குடனேகலுக்குமிட்டு மைபோலாட்டி
பாலகனேபாண்டத்தில் பால்சார்பெண்ணெய்
தேங்கியசரக்கையெல்லாங் குழப்பிக்கொள்ளு
[illegible]ங்காமல்[illegible]தகமுள்ள விரகால்நீயும்
சாங்[illegible]யதீமூட்டு சட்டமாக
சம்பிரமுடன்வெந்திரக்கசேரிசொல்வேனே. (4)

சொல்லுவேனெண்ணெய்தனை தொட்டுப்பார்த்தா
சுந்தானேசுத்தசலமேபோலிருக்கும்

மல்லுவென்பாண்ட மிறுத்துக்கொள்ளு [ய்
மைந்தனேவுண்பதற்குவோர்களஞ்சியெண்ணெ
வெல்லுமேபறக்குமடா ரோகமெல்லாம்
வேகமென்றசிரங்குமுதல் மிரண்டுபோகும்
அல்லைவேகொட்டிட்டால் பிசாசுபோகும்
அப்பனேயழலையென்ற தாகம்போமே. (5)

போமேதான்விக்கல்சத்தி குன்மம்போகும்
புத்தியல்லபுத்தியனே கவுசைபோகும்
போமேதான் கிரந்தியரை யாப்புபோகும்
பொல்லாதபெருமலொடுபயித்தியம்போகும்
போமேதான்சூலையொடுபறங்கிப்புண்ணும்
பொல்லாதவுட்கவுசை விக்கல்தானும்
போமேதான்நாவடையுங் கெர்ப்பசூலை
போகுமடாவலியுந்தான் பறந்துபோமே. (6)

தானுமேகாதடைப்பு வயத்தல்ரோகம்
தங்காதுகண்ணெரிவு பூச்சிவெட்டு
யானுமேமயங்குமடா குன்மமெட்டும்
வகையெட்டுசூதகத்தின் வெட்டைபோகும்
நானுவேகிரந்தி மாமிசங்களெட்டு
நசித்திடவேகலங்குமடா பவுத்ரரோகம்

பாருமேயிந்நூலை சித்தர்கூடி
பட்சமுடன்மகிழவேபேரிட்டாரே. (7)

பேரிட்டசித்தாதி யெண்ணெய்தன்னை
புலத்தியனேபூசைசெய்து பூரணமாய்வாங்கு
தேரிட்டசிறியோர்க்கு பெரியோர்க்குமாகும்
நிலைமையாய்பத்தியங்கள் நீகூட்டாதே
வாரிட்டயிந்நூலை வெளிவிடாதே
வாங்காதேதோஷத்தை வாங்கிடாதே
காடிட்டபண்டிதங்கள் கருத்தாய்ப்பார்த்து
கண்டுகொள்ளுயிவ்வெட்டு கடாட்சமுற்றே. (8)

அகஸ்தியர் சித்தாதியெண்ணெய்-அ.

முற்றிற்று.

உ

கடவுள் துணை.

நாற்பத்துமூன்றாவது

அகஸ்தியமகாமுனிவர்

தைலச்சுருக்கம்-௫.

மனமகிழ்ந்துசெப்புகிறேன் புலத்தியனேமைந்தா
மகிமையுள்ளதைலத்தின் மார்க்கங்கேளு
கனமுடனேயெள்ளெண்ணெய் படியும்வாங்கு
காரவின்பால்படியு மாகுமாகும்
இனமுடனேசெவ்விளநீர் படியுஞ்சேரு
மியலுடனேபடிசாறுயிசைந்துவாங்கு
தனதானசீரகமுஞ் சந்தணமுமப்பா
தளஞ்சியனேமுள்குடனேசாம்பிராணிகூட்டே.
கூட்டவேபச்சிலிங் கிச்சிலிக்கிழங்கு
குணமாகதினுசுக்குப் பலமுமைந்தா
நீட்டவேகலுவத்தி லிட்டுநீயும்
நினைவாகமைபோலே ஆட்டிமைந்தா
கூட்டவெண்ணெய்யுடன்பாலுஞ்சாறுங்
கூசாமல்சர்க்கரையுமே குழப்பிக்கொள்ளு
தாட்டிகமாய்ப்பாண்டத்தில் விட்டுமைந்தா
தளும்பாமல்தீயெரிப்பாய் சாற்றினேனே. (௨)
சாற்றவேமெழுகுபத மாகும்போது
சட்டமுடன்மறுபாண்ட முருத்துங்கொள்ளு

போற்றவேயுத்தைல முழுகிவந்தாற்
பொல்லாதவிஷசன்னி புலம்பியோடும்
தோற்றியநோர்போமென்ற யிருபத்தொன்று
துடராது நாலெரிவு செவியின்குத்தல்
சாத்துமேகாதலுடன் சர்வதோஷம்
கதரியேயோடுமடா சொரியும்போமே. (3)
போமேதான் கண்டுரோகம் படர்மேகங்கள்
போகாதநீர்குத்தல் புகைச்சல்போகுந்
தாமேதான்மயக்கமென்றே தெல்லாந்தீரும்
தளருமேகர்பத்தின் சூடுபோகும்
வாமேனிதளராது மேனியெல்லாம்
வாய்விட்டு அலருமடா வந்தரோகம்
காமேதான் கருவிற்கண்ட குற்றம்போகுங்
கசடறவேகள்ளிப்பூக் கிறந்திபோமே. (4)
போமடா கணவென்ற பீடைபோகும்
புண்ணியனேபித்த வாதங்கள்போகும்
ஆமடாபுலத்தியனே பண்டிதங்கள்
அறிவுடனேகுணங்குறிக ளறிவாய்ப்பார்த்து
வாம ... வடுகனுக்கும் பூசைசெய்து
வ... காய்த்தைலமதை வழங்குவாய்நீ
யேமடா குருபதத்தைப் போற்றியேநீ
பி... லுடனேயென்னாளும் வாழ்குவாயே. (5)

அகஸ்தியர் தைலச்சுருக்கம்-நு.

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

நாற்பத்துநான்காவது

அகஸ்தியமகாமுனிவர்

செந்தூரமுந்நூருக்கு.

சூத்திரம்—நசு.

செம்புவெள்ளை.

பாரப்பாசெம்பினிடவெள்ளைக்கேளு
  பரிவானதாம்பிரத்தைக் குகையில்வைத்து
சேரப்பாபதினறு பலமேபோடு
  சேர்ந்துருகும்போதினிலே மருந்துகேளு
காரப்பாஅண்டமது பலமேரெண்டு
  கட்டுநவாச்சாரமது பலமிரண்டு
சீரப்பாகல்வத்திற் றாளதாக்கிச்
  சிறந்தபொடிமேற்கார மரைதான்போடு
போட்டதனைபொடித்துநன்றாய்ப்பொடியைத்தூவிப்
  புகழானசெம்பினிட வூறல்போகும்
தாட்டிகமாய்ப்பின்பெடுத்து வங்கங்குத்தித்
  தனியோட்டிலூதிவிடகளங்குபோலாம்

மாட்டிதனைக்குகையிலொரு புடம்போடப்பா
வாகாகக்கண்விட்டு வுருக்கும்போது
நாட்டியதோர்சுன்னத்திற் றாளகத்தைவைத்து
நலமாகப்பதினைந்து தரமுந்நீற்றே. (2)

நீற்றினபின்வாங்கியதை யெடுத்துக்கொண்டு
நிறுத்துவாய்பலமொன்று கீரங்கால்தான்
போட்டுயிதைபழச்சாற்று லரைத்துக்கொண்டு
புகழாகப்பயரளவு வில்லைசெய்து
நேர்த்தியாய்க்கொடுக்கையிலே சத்துவாங்கு
நேரானசெம்பதுதான்வெங்கலம்போலாகும்
மாற்றியிதையரைப்பலந்தான் கல்வத்திட்டு
மாற்றியேபொடித்திடுவாய்தூளாய்க்கேளே. (3)

காணப்பாயிந்திடைக்கு வீரம்போடு
கடுகவேசாமமொன்று அரைத்தாயானால்
தோணப்பாசலமுண்டா மெழுகுபோலாந்
துடியானசூதமரைப்பலமும்போடு
[illegible]ணப்பாசெம்பிடைக்குச் சூடின்போடு
[illegible]க்கும்போதினில் வெள்ளையரைக்கல்போடு
நீணப்பசூடனிடை பூரமும்போடு
நிலைக்கவே அரைத்துநன்றாய் வில்லைதட்டே. (4)

வில்லைதனையுலர்த்தியபின் குகைக்குள்வைத்து
மேல்மூடிச்சீலைசெய்து புடத்திற்போடு

வில்லையதுகெசபுடத்தில் வெள்ளையாகும்
விளங்கியதோர்தாம்பிரத்தின் வெள்ளையையா
வெள்ளையதுபதனமாம் வைத்துக்கொண்டால்
மோகமொடுபதினெட்டுக்குஷ்டந்தீரும்
வில்லையினால்வாய்வெல்லா மொழிந்துபோகும்
விளங்கியதோர்பித்தமெல்வாம்பறந்துபோமே. ()

பறந்துபோமனுபான மறிந்துகொண்டால்
பற்பத்திற்குறைபொன் றுமில்லையப்பா
இறந்துபோம்வியாதியெல்லா மென்னசொல்வே
னெடுத்திட்டசெம்பினிட வெள்ளைவேகம்
கறந்துபால்சோற்றின்மேல் குடிக்கச்சொல்லு
கருப்புட்டிபோட்டுமே காச்சிக்கொண்டு
அறைந்தேனுன் கருமத்துக் காகவல்லோ
அப்பனேநாகத்தின் வெள்ளைக்கேளே. (6)

நாகவெள்ளை.

கேளப்பாசுன்னமொடு சாரங்கூட்டி
கெடியாகஅமுரிவிட்டுத் தண்ணீராக்கி
வாளப்பாநாலுபல மதற்குள்ளேதான்
மைந்தனேநாகமதை யுருக்கிச்சாய்ப்பாய்
வேளப்பாரெண்டுபத்து விசையேசாய்ப்பாய்
மீறுகின்றநாகத்தி னூறல்போமே
வாளப்பாபின்பெடுத்து பழச்சாற்றிற்சாய்ப்பாய்
மைந்தனேநாகமது சுத்தியாச்சே. (7)

ஆச்சப்பாசரைந்து தாமேசாய்ப்பாய்
அப்பனேகுகையிலிருட்டுங்கிப்பின்பு
வாச்சப்பாசுத்திசெய்த தாளகந்தான்
வரிசையாய்கழஞ்சிகொண்டு காரங்கல்தான்
நீச்சப்பாபழச்சாற்றிலரைத் துக்கொண்டு
நேசமுடன்குன்றியிடை யுண்டைசெய்து
காச்சப்பாரவிமுகத்தி லுலர்ந்தபின்பு
நனக்கவேநரகமொரு பலத்திற்றுங்கே. (8)

தாக்கப்பாதாளகத்தி னுண்டைசெய்து
தயவாகவொவ்வொன்றாய்க் கொடுத்தபின்பு
வாக்கப்பாநாகமதுதெரிக்கும்பாரு
மைந்தனேயிந்நாகம்பலமதொன்று
நீக்கப்பாகல்வத்திற் பொடிக்கத்தூளாம்
நேராகவீரத்திற் கால்தான்போடு
தூக்கப்பாசூதமதிற் கால்தான்போடு
துடியானவுருப்பு அரைக்கால்போடே. (9)

போடப்பாநவாச்சார மரைச்கால்போடு
[illegible]ந்தமருந்திடைக்குச்சூடன்போடு
ஆடப்பாயெருக்கம்பால் வெண்கருவும்விட்டு
யரைத்திடுவாய்யிருசாமம்வில்லைதட்டு
சூடப்பாவுலர்ந்தபின்பு சுன்னச்சீலை
சுற்றியேசுண்ணாம்புக் குள்ளேவைத்து

சாடப்பாகேசபுடமாய்த் தீயைப்போடு
தவளநிறமாகவரும் வெள்ளையாமே. (10)

வெள்ளையாய்நாகமது விரிந்ததப்பா
வியாதிக்குவனுபான மறிந்துபோடு
பிள்ளையார்போதென்றுற் குன்றியிடையேபோடு
பேரானவாதமென்ற வெண்பதுந்தான்
கொள்ளையடாபித்தமது நாற்பதும்போம்
கூறுவேன்சேத்துமங்கள் தொண்ணூற்றாறு
கள்ளரைப்போல்பயந்தோடும் நாகங்கண்டால்
கருத்துள்ளவாதிகளே கண்டீரே. (11)

அயலோகவெள்ளை.

கண்டாயேயின்னமொரு வயித்தியன்தான்
கண்கெட்டவாதிகளே கருதக்கேளு
வுண்டானசேதியிது மகத்தாம்பற்ப
முத்தமனேபூநீறு பலந்தானொன்று
தண்டானசாரமது பலந்தானொன்று
சாமமொன்றரைத்தனைப் பீங்கானிலிட்டு
பண்டானஅமுரியுப்புக் கால்பலமேபோடு
பதனமல்பணியில்வைக்கச் செயநீராமே. (12)

செயநீரிலரைத்திடவே மருந்துகேளு
திடமாகக்காரமொன்று சாரமொன்று

செயநீரில்தாரமொன்று வீரமொன்று
செப்புகிறேன்சூடனொன்று ஐந்துங்கூட்டி
செயநீரிலரைத்திடவே சாமமொன்று
திரண்டல்லோமெழுகாகு மூன்றுபங்காய்
தய்வானஅறப்பொடியைப்பழச் சாற்றிற்போட்டுத்
தனையெடுப்பாய்நாலாநாள் கழுவிவாங்கே. (13)

வாங்கியிந்தஅரப்பொடிதா னொன்றுங்கூட்டி
மைந்தனேபங்குமொரு மருந்துகூட்டி
ஓங்கியேபிசைந்துவொன்றாய்க் குகைக்குள்ளிட்டு
வுத்தமனேமேல்மூடிச் சீலைசெய்து
நீங்காமற்குகையமுக நன்றாயூது
நிலைத்துவொருமணியாக நிற்கும்பாரு
சாங்கமாய்நொருங்குமிந்த மணிதானப்பா
தயவாகயின்னமொரு பங்குகூட்டே. (14)

கூட்டியேயூதிடுவாய் மறுக்காலுந்தான்
குன்றுமல்கைமுறையால் மூன்றுபங்குமூது
காட்டியேபின்னெடுத்து வுருக்கும்போது
கலைமானதங்கம்போல் கண்விட்டாடுந்
தாட்டிகமாயிம்மணியைக் கல்வத்திலிட்டுச்
சவ்வீரஞ்சரியிடையா யரைக்கும்போது
ஊட்டிடுவாய்கண்டிடைக்குப் பாதிசூத
முறவானசாரங்கால் சூடனொன்றே. (15)

சூடனொடுமருந்தைந்து முறைவாயாட்டச்
சமமானவெள்ளையுர மொன்றுபோடு
நாடவேமெழுகாமே வில்லைகட்டு
ரவிமுகத்திலுலர்ந்தபின்பு சுன்னச்சிமி
ஊடவேசுற்றியபின் சுண்ணாம்பில்வைத்து
வுத்தமனேநேசபுடமாய்க் கனலைமூட்டு
வாடவேவெண்டார்ங்காண் வைத்தியோரே
மகத்தானதவளநிற மாகும்பாரே. (16)

பாரப்பாலோகவெள்ளை வேகமெத்த
பாய்ச்சலாமனுபான மறிந்துபோடு
சேரப்பாபாண்டுவகை யெல்லாம்போமே
செகமறியவேணுமென்ற தெல்லாம்போமே
காமப்பாவாயுவென்ற தெல்லாம்போமே
காமாலைசோகையொடு ஈளைபோமே
வேமப்பாபித்தத்தின் கோபம்போமே
விளங்குகின்றசேத்துமங்கள்பறந்துபோமே. (17)

காந்தவெள்ளை - அயலோகச்செந்தூரம்.

பறந்துவிடுங்காந்தத்தை யிப்படிசெய்யிற்
பரிகாரகாந்தமது வெள்ளையாமே
இறந்துவிடுநோய்களெல்லாமெங்கேபோமே
யெடுத்திட்டகாந்தவெள்ளை வேகமெத்த

மறந்துநீபோகாதே கைமுறைதானப்பா
வளமானலோகச் செந்தூரங்கேளு
அறந்தழைக்கச்சுத்திசெய்த லோகந்தன்னை
யப்பனேபலமொன்று கல்வத்தாட்டே. (18)

ஆட்டுதற்கேசுத்திசெய்த கெந்திதன்னை
யப்பனேபலமொன்று கூடப்போடு
ஆட்டுதற்கேபழச்சாற்றாற் சாமமொன்று
வரைந்திடுவாய்வில்லைதட்டி யுலரப்போட்டு
ஆட்டுதற்கேமுப்பதெருங் குள்ளேபோடு
அயலோகச்செந்தூர மாமேகண்டீர்
ஆட்டுதற்கேசெந்தூரம் கண்டிமைக்கு
வப்பனேகெந்தகத்தைத் தூங்குதூங்கே. (19)

தூங்கியேபழச்சாற்றாற் சாமமொன்று
துவளவரைபூநீரும் காணுங்கூட்டி
தூங்கியேயரைத்தபின்பு வில்லைசெய்து
சாதகமாயுலர்ந்தபின்பு புடத்தைப்போடு
வாங்கியேசெந்தூர லோகமப்பா
மைந்தனேயரைப்பணந்தா னனுபானத்தில்
ஆங்கியேயெந்தெந்த வியாதிக்குந்தா
னனுபானமறிந்துகொண்டுலோகம்போடே. (20)

அயலோகச் செந்தூரம்
வேறுவிதம்.

போடவேவாய்வுப்த்திர பித்தம்போகும்
புகழான சிலேற்பனத்தால் வந்தநோவு
ஊடவேசெய்யவிது வெளிதாமப்பா
வுரைப்பார்கள்நாதாக்கள் சுளுவிதென்று
நாடவேலோகச்செந்தூரந் தன்னில்
நலமாகவொருகழஞ்செடுத்துக்கொண்டு
நீடவேலிங்கமொருகழஞ்சுகூட்டி
நிலையானவீரமொரு காலுங்கூட்டே. (21)

கூட்டியேபழச்சாற்றி லரைக்கும்போது
கொடியதொருகெந்தகந்தான் கழஞ்சுபோடு
நாட்டியசாமமொன்று மரைப்பாயப்பா
நலமாகவில்லைசெய்து வலர்த்திக்கொண்டு
வாட்டவேயிரண்டெருவிற் புடத்தைப்போடு
வளமாகவூறினபின் னெடுத்துப்பாரு
காட்டிலேயிருந்தசித்தர் மேப்பாரப்பா
கண்த்ததொருசெந்தூரங் கண்கொள்ளாதே. (22)

கொள்ளாதேசெந்தூரந் தனக்குப்பாதி
கூட்டுவாய்லிங்கமதை முலைப்பாலாலே
விள்ளாமலொருசாம மரைத்துப்பின்பு
விரள்நீளமுண்டைசெய்து வுலர்த்திப்போடு

தள்ளாதேசன்னுவகை யெல்லாம்போமே
தாதுவிர்த்தியுண்டோமே சாதிலிங்க
முள்ளபடிவாதிகளே சொல்லக்கேளு
வுதரத்தில்வாதபித்த மொருந்துபோமே. (23)

காந்தச்செந்தூரம்.

ஒழிந்துபோங்காந்தத்தை யிப்படியேசெய்து
லொப்பார்சொல்லுலகத்தி லவேனேயீசன்
ஒழிந்துபோங்காந்தமே செந்தூரமாகி
லுத்தமனேசாதிலிங்க மொங்கச்சேரில்
ஒழிந்துபோம்பாண்டு காமாலைரோக
முள்மூலம்புறமூல மொழிந்துபோமே
ஒழிந்துபோம்வாதபித்தசிலேர்பனந்தா
னுயர்த்தியப்பாகாந்தத்தின் சிவப்புத்தானே. (24)

ஏமவெள்ளை.

தானென்றஏமமதுவெள்ளையாகச்
சாற்றுகிறேன்தங்கமொரு பலத்தகட்டில்
வேனென்றநாகத்தின் வெள்ளைதானும்
விளங்கவேநூற்பலந்தா னிருந்துகொண்டு
வானென்றவீரமொரு கழஞ்சுகூட்டு
மைந்தனேபுனுகுமரைக் கழஞ்சிகூட்டி
கானென்றவெண்கருவா லரைத்துங்கொண்டு
கனக்கவேபூசிடுவாய் தகட்டின்மேலே. (25)

மேலிட்டமருந்துள்ளந் தங்கந்தன்னை
　விருப்பமாயண்டநீர் கீழ்மேலிட்டு
பாலிட்டவெள்ளையைப்போல் தங்கம்நீறும்
　பரிவாகெஜபுடந்தான் தீயைமூட்டு
மேலிட்டதங்கமது நெருங்கிநிற்கும்
　மேன்மக்கள்கல்வத்தி லரைக்கத்தூளாம்
மாலிட்டத்தங்கத்துள் தன்னிற்பாதி
　மாட்டுவாய்வீரமது பூரங்காலே. (26)

பூரத்தினிடையோடு புனுகுதன்னை
　புகழாகவிவ்வளவும் புனுகுவீதம்
பூரத்தினிடையோடு சூதந்தன்னை
　புகழாகவிவ்வளவுங் கூட்டிபாட்டு
பூரத்தால்தங்கமது வெள்ளையாமே
　வீணல்லசெசபுடத்தில் போடுபோடு
சீரோத்தவண்டநீர்கீழ்மேலிட்டு
　தீப்போடுதங்கமது தவளமாமே. (27)

தவளமென்றகியமத்திற் கரியாய்லிங்கஞ்
　சமரித்துமுலைப்பாலா லரைத்துங்கொண்டு
தவளமாம்வில்லைசெய்து வுலரப்போடு
　சாதகமாயோரெருவிற் புடமுந்தீர்ந்தால்

தவளமென்றபரியங்கேசெந்தூரமாமே
சன்னியென்றமூலமெல்லாம் பறந்துபோமே
தவளமென்ற தங்கத்தின்செந்தூரத்தைச்
சாதகமாய்வாதிகளே செய்துபாரே. (28)

பாரையாசந்திரோ தயந்தானிந்த
பாரில்வெள்ளைலிங்கத்தை சேர்ந்தபோதே
பாரையாபூபதிக ளிதற்குமீடா
பலபலசெந்தூரவகை யிதற்குமீடோ
பாரையாயிதையெடுத்து வெள்ளிச்செம்பில்
பத்திலொன்றுகொடுத்துப்பா ரேழுமாற்றும்
பாரையாகுன்றியிடை யனுபானத்தில்
பண்பாகக்கொடுங்கநோய் பறந்துபோமே. (29)

பூபதி

போமடாசடலத்தி நோய்களெல்லாம்
பூப்தன்மருந்தொன்றுசொல்லக்கேளு
காமடாவொழிந்தரியோம் தங்கவெள்ளி
நாகவெள்ளைலோகவெள்ளை காந்தவெள்ளை
தாமடாசெம்புவெள்ளை யைந்துமொச்சச்
சரியிடையாய்க்கழஞ்சிரண்டு விதந்தூக்கி

காமப்பால்விட்டரைப் பாய்ந்கழஞ்சுபத்து
காட்டப்பாயரைக்கையிலேமுத்துப்போடே ()
போட்டாவயிரமொடு பவளம்போடு
புட்பராகம்போடுபச்சைபோடு
நாமடாசிவந்தமணி ரத்தினம்போடு
நலமாகவைநயொன்றுங் கரைக்கழஞ்சு
தேடடாகெந்தகமோ கழஞ்சுநாலு
திறமானலிங்கமது கழஞ்சுமெட்டு
ஊட்டடாசூதமது கழஞ்சுமெட்டு
வுத்தமனேநாளகந்தான் கழஞ்சியொன்றே. (31)

ஒன்றிடுவாய்மனோசிலேதான் வெள்ளையொன்று
வுறவானதுருசொன்றுமொன்லதாகும்
நன்றெனவேசாரமொன்று பூரமொன்று
நலமானவீரமொன்று பூரமொன்று
சென்றதொருபொற்றுயின சாற்றுலாட்டி
திறமாகச்சாமமொன்றி லறைத்துபின்பு
துன்றிடவேஅமுரிவிட்டுச் சாமமொன்று
சுருக்காகச்சம்பழச்சார் சாமமொன்றே. (32)

சாமமொன்றன்றத்திவா யுப்புநீரால்
சாதகமாயரைத்துபின்பு வில்லைசெய்து

காமமென்றபுதுக்கலசத் துள்ளேவைத்து
நலமாகமேல்மூடிச் சீலைசெய்து
ஓமமென்றஜம்பதெருப் புடத்திற்போடு
வொன்றுமங்கேபுகையாமற் கட்டிநீருஞ்
சேமமென்றுபுடமாறி யெடுத்துப்பாரு
செந்தூரமருணநிற மாகும்பாரே. (33)

பாருநீசெந்தூரங் கண்டிடைக்குப்
பாதிலிங்கங்கூட்டிமுலைப் பாலாலாட்டி
பாருநீவிரல்நீளங் கம்பிசெய்து
பரிவாகவுலர்த்தியதைப் பதனம்பண்ணு
காருநீகுருபதத்தை மூலம்பாருங்
கயிலாசவயிரனைப் பூசைபண்ணு
சேருநீதேவியைப் பூசைசெய்து
சேர்க்குமிந்தபூபதிக்குச் சிவமும்பண்ணே. (34)

சிவமான்பூபதியை யனுபானத்தில்
திரமாகயரிசியிடை கொடுத்தாற்கேளு
சதமாகப்போனாலும் தாதுவுண்டாஞ்
சாதுரியப்பிராணன்வரும்விழித்துப்பார்ப்பான்
அமாவனபிரமலபி யவ்வளவேயாகி
வாசித்துப்பேசிவிட்டு மரணமாவான்

நவமானபூபதியைச் சொன்னேன்சொன்னேன்
சாதிங்கும்வயித்தியஞ்செய் தர்மமாமே. (35)

ஆமடாயீந்திடவே வயித்தியம்பாரு
வஷ்டதிசைவொக்கவுன்னை வாழ்த்தும்லோகம்
ணாமடாவயித்தியத்தில் மருந்தெல்லாந்தான்
நலமாகக்குறுக்கிவைத்தேன்முப்பத்தாறில்
வாமடாயிந்தமருந் தெல்லாம்வாய்ந்தால்
வயித்தியன்பேருரைகையிலேநோய்களெல்லாந்
தாமடாயெட்டிரண்டு மிருபத்தஞ்சுந்
தடைபறவேஅரனுனை சித்தியாமே. (36)

அகஸ்தியர் செந்தூரசூத்திரம்-௩௬.

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

நாற்பத்தைந்தாவது

அகஸ்திய மகாமுனிவர்

முப்புக்கெந்தகத்தயிலம்-௧௬.

காணப்பாகெந்தகத்தின் தைலஞ்சொன்னேன்
கைமுறையாய்க்கெந்தகமும் பலமும்பத்து
பூணப்பாகல்வத்தில் போட்டுக்கொண்டு
புகழாகவெள்ளை தாமரை பூச்சாற்றால்
தோணப்பாயிருபது நாளாட்டிஆட்டு
துடியானயமுஞ்சுவித்து பலமும்போடு
ஊணப்பாமூன்றுநா ளரைத்துவாங்கி
வுத்தமனேநன்றாக வுலர்த்திடாயே. (1)

உலர்த்தியல்லோகுப்பியிலே போட்டுநீ
முத்தமனேகுப்பிக்குச் சீலைசெய்து
கலர்த்தியல்லோகுப்பின்வாய்க் கம்பைவைத்து
கட்டியதோர்சட்டியிலேநடுவேவைத்து
மலர்த்தியல்லோவையாமற் கவிழ்த்துகூப்பி
வைத்தல்லோசட்டியுடதமருக்குள்ளே

தளர்த்தியல்லோசீலைசெய்து சந்துக்கெல்லாஞ்
சார்வாகக்குப்பியின்மேல்மணலைப்போடே (2)

போட்டல்லோமணல்மேலே புடத்தைப்போடு
புகழானசட்டியைத்தான் முக்கவரில்வைத்து
நீட்டியல்லோகுப்பியுட மூங்கிற்குள்ளே
நேராகபீங்கானில் வைப்பாயப்பா
மூட்டியல்லோ தலமெல்லாம் பீங்கானில்வீழும்
முறையாகவிழுகுமட்டும்புடத்தைப்போடு
ஆட்டையிலேதைலத்தில் சவுக்காரம்ப்போடு
வப்பினால்துரிசியின்மேல் வெள்ளையாமே. (3)

வெள்ளையென்றதுரிசியதிற் சூதத்தில்மூட்டு
விரவியேகுப்பியதில்தைலம்வைக்க
சள்ளையென்றத்தமது கட்டிப்போகும்
சரக்கெல்லாமிப்படியே கட்டுங்கட்டுங்
கொள்ளையென்றவொவ்வொன்றிற் கோடிவேதை
கூட்டலாஞ்செந்தூரங்களங்கங்கோடி
அள்ளையென்றதங்கமிட்டுச் சூதங்கட்ட்
வறுபத்திநால்முகமு மாடுந்தானே. (4)

தானென்றசெப்புவகை நறுக்கிக்கொண்டு
சாதகமாய்க்குழிகையிலிட்டு வுறுக்கும்போது

காலென்றதயிலமது மூன்றுதுளிருத்த
நடுங்குளிப்புகட்டிரவி சிகப்புமெத்த
ஊனென்றசெம்பினிட வூறல்போச்சு
வுத்தமனேசெம்பொன்னே யாச்சுயாச்சு
தேனென்றசெம்பிரண்டுதங்கமொன்று
தெளிவானவெள்ளிபதினேலழுங்கூட்டே. (5)

கூட்டியல்லோவுருக்கிடவே மொன்றுமாகுங்
குறையாமல்வெட்டரைபேகாணுங்காணும்
நீட்டியல்லோதினந்தோறுந்தயிலந்தானு
நினைவாகமண்டலமே நொண்டாயானாற்
லாட்டியல்லோநோய்களெல்லமகன்றுபோகு
மப்பனேவிந்துமெத்த வமிர்தமாகும்
பூட்டியல்லோயிதினோடே செயரசமுங்கண்டாற்
பொன்போலேகாயமது சித்தியாமே. (6)

வேறுவிதத்தயிலம்.

ஆட்டானகெந்தகத்தின் தைலஞ்சொல்வே
னப்பனேகெந்தகந்தான் பலமும்பத்து
நீட்டானகற்பூர வுப்பத்தானும்
நிறுத்தல்லோபலமிரண்டையுங்கூட்டு
மூட்டானசவுக்கார வெண்ணெய்யோடே
மோகமிலாரெண்டரைப்பலமுங்கூட்டு

கூட்டானவிதுகளெல்லாந் திராவகத்தைவிட்டு
குமரவாதினமொன்று வில்லைக்கட்டே. (7)

கட்டடாவில்லையது போலேநீயுங்
காயவைத்துகுப்பியிலே யடுநப்போடு
மாட்டடாபூப்புடத்தில் மைலம்வாங்கு
மகத்தானகெந்தியுட தைலமாச்சு
பட்டடாதைலத்தின் வேதைசெர்லேன்
பருவனுட்னயேமரசம் வாலைரசமாக்கி
விடடாயித்தைல வாலைரசத்தினுள்ளே
விதமாகமத்திங்கத் தயிர்போலாமே. (8)

ஆமிந்தத்தயிலந்தான் கருத்துநிற்கும்
அப்பனேதிராவகத்தை விட்டுஆட்ட
ஓமிந்தகூநமது சிவமாய்ப்போகும்
வுத்தமனேவாலைரசந் தண்ணீரென்பார்
சேமிந்தவாலைரசந் தண்ணீர்விட்டு
செம்பானகாசுகளை போட்டுநொம்ப
வாமிந்தகாசுகளை சட்டியிலேபோட்டு
மருவியதையடுப்பேத்தி தீயைமூட்டே. (9)

மூட்டியல்லோவறுக்கையிலே சிவந்தாற்காசு
மூதண்டகெந்தகத்தின் தயிலஞ்சூதம்

பூட்டியல்லோபுனுகுசட்டம் ரெண்டுமூன்று
புகழாகவெட்டியதிற் கூடப்போட்டு
நீட்டியல்லோவறுக்கையிலே காசுதானும்
நேராகக்கருக்குமடா பாருபாரு
ஊட்டியல்லோதைலத்தை குத்திகுத்தி
யுத்தமனேநன்றாய் வறுத்திடாயே. (10)

வறுத்தபின்புயிறக்கியல்லோ ஆத்திக்காசை
மைந்தனேபின்பொருக்கா லடுப்பிலேத்தி
கருத்தபின்புகாசுக்குள் தைலங்குத்தி
கலங்காமற்சற்றேயடா வறுப்பாய்நீயும்
பெருத்தபின்புயிப்படியே மூன்றுதிரஞ்செய்து
புகழாகக்காசெடுத்து நருக்கிப்பாரு
மருத்தபின்புகாசடா பொன்காசுமாச்சு
மைந்தனேதசமாற்றங் கெந்திபாட்டே. (11)

ஆட்டானகாசையெல்லாங் கோணியிலேபோட்டு
வப்பனேகாசோடு கிராசக்கல்லுமிட்டு
நீட்டானபாறையிலே யடித்தாயானால்
நேராகக்காசெல்லாஞ் சோதிபோலாம்
பூட்டானகாசெல்லாம் பொற்காசாகும்
புதுமையுடசெம்பெல்லாம் பொன்மயமாயாச்சு

ஆட்டான்வேதையிது கெந்தகத்தின்வேதை
வுத்தமனேரசதண்ணீர் வேதைநேரே. (12)

நேரப்பாவெடியுப்பு கம்பிதானும்
கெடியானரசத்தண்ணீர் தனிற்றுவைத்து
நாளப்பாதினந்தோறுந் தோய்ச்சுதோச்சு
நலமாகக்காயவைப்பாய் பட்சமொன்று
சூளப்பாயிதையெடுத்து மேலேபூச
சொல்லுகிறேன்திராவகத்திற் பூநீர்வெள்ளை
ஆளப்பாசங்குநீர் கூடக்கூட்டி
யரைத்தல்லோவெடியுப்பு கம்பிக்கப்பே. (13)

வெடியுப்பு சுண்ணம்.

அப்பியல்லோகாயவைத்து தினந்தான்மைந்தா
வப்பனேகிளிஞ்சிநீர்க் குள்ளேவைத்து
வொப்பியல்லோகனலெரிப்பா யாறவாற
வுத்தமனேசட்டியைத்தா னிறக்கிநீயும்
செப்பியல்லோகனலெரிப்பா யாறவாற
சிவசிவாவெடியுப்பு யெலும்புபோலாந்
தப்பியல்லோதீயெரிகிற கருகிற்குஞ்
சாதகமாய்த்தீயாத்தி யெடுத்துப்பாரே. (14)

ஏறடாவெடியுப்புக் கம்பியைத்தான் [போச்சு
யென்னசொல்வேன்புலத்தியனே யெனும்பாய்
தேரடாவெடியுப்புக் கம்பித்தானுஞ்
சிவக்கவினிக்கருச்சொல்வேனன்றாய்க்கேளு
ஆரடாதங்கமென்றசுண்ணத்தோடே
வப்பனேபிசமிட்டு வறைத்துப்பூந
கூரடாரவியிலிட்டுங் காய்ந்துதானாற்
கொடுஞ்செகப்புகொடுஞ் செகப்புவப்புத்தானே

தானென்றசிவந்தவுப்பு காரியத்துள்ளே
சாதகமாய்ப்பத்திலொன்றுயிட்டாயானால்
வேனென்ற வெண்கலம்போ லிருக்குமப்பா
வேதாந்ததுரிசிட்டு வதிலேவூதி
கோளென்றபொன்னாதம்பத்துமாற்று
கொள்ளையடாவாதமெல்லா முப்புக்குள்ளே
தேனென்றமொழியடாட்குச்சிவந்தான்சொன்னார்
செயற்கையெல்லாஞ்சூத்திரமாம்செப்பினேனே

அகஸ்தியர் முப்புக்கெந்தகத்தயிலம்-கசு.

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

நாற்பத்தாறுவது.

அகஸ்தியமகாமுனிவர்

காவியச்சுருக்கம்-க.

ஆதியந்தமாதார மகண்டநாதம்
அடுத்துநின்றநிராதாரந் துரந்துக்கப்பாற்
சோதியந்தநகரமடாபிரமன்வீடு
சுடரொளியாமகாரமடாமாலின்வீடு
நீதிபெருஞானமொழிசிகாரமப்பா
நிற்குணத்ன்ருத்திரனும்நிலைத்தோர்பாரு
மாதியெனும்வகாரத்தால் மயேசன்றானும்
வம்புத்தியறிவுமதி விவேகமுள்ளோன்
சாதியெனுமுயர்வாழ்க்கை யகாரபீடஞ்
சதாசிவனுங்கொலுவிருந்தார் நிற்குணத்தின
ஓதியந்தபெரியோர்கள் ஓம்-நம-சி-வ-ய-மென்று
வுற்பனமாய்ஸ்தம்பித்துவொருநிலையாய்நின்றார்
காருதியாமாயிரத்தைச்சுருக்கியானுஞ்
சடாட்சரப்பொருளாக்கிவொன்றிற்சொன்னேம்
காருதிபோற்புலத்தியனே மைந்தாநீயுங்
கடப்பிள்ளையுந்தனுக்குவாச்சுதப்பா

சீருலகத்திருந்தாலு மெய்ஞ்ஞானம்போலஞ்
சிக்காதுவொருவருக்குஞ் சிட்டர்கேளு
மாறுபடாபிள்ளையென்றால் விந்தைதகட்டி
மலையேறிக்குகைதனிலே கர்ப்பமுண்ணு
வருபதிமனையாள்பெண் மாய்கைவிட்டு
ஒருமனமாய்ஞானம்பெற உண்டுதேரு
பாடுபடவேண்டாம்நீ சரிதைவிட்டு
பண்பான கிரிகையிலே பாடிப்பாடி
பேறுபெறவேணுமென்றால் மவுனவாழ்க்கைப்
பெறவேணுஞ்சிவயோகம்பெற்றால்மோட்சம்
வாருமென்றவாயுவடா ஞானம்ப்பா
மைந்தனேவொன்றல்லா மகத்தாம்வித்தை
தாருமாறாகவல்லா தீட்சைபெற்றார்
சாராதுவொருநாளுஞ் சாபம்போட்டோம்
ஆறவரைகடந்துசரா சரங்கள்தாண்டி
அருளின்றேம்ஆயிரத்தின் சுருக்கமுற்றே. (1)

அகஸ்தியர் காவியச்சுருக்கம்-க.

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

நாற்பத்தேழாவது

அகஸ்திய மகாமுனிவர்

முப்புதீக்ஷைசூத்திரம்-க௱.

பூரணமாம்புங்கவன்றன் பாதம்போற்றி
புகழவேசிவசாமி பாத்தாள்பாதம்
காரணமாமறிவில்நின்று மனத்தைப்போற்றி
கந்தனுக்குக்கருணைபெறச் சீஷனை
வாரணமாமுகத்தோனைப் பணிந்துபோற்றி
வல்லமையாயிந்நூலின் பொருளைக்காணச்
சீரணமாய்ப்போகாமற் றெளிந்துசொல்வேன்
சித்தர்பதமனதில்வைப்பா யொன்றுங்காப்பே.

ஒன்றானமுப்பூவின் தீட்சைமார்க்கம்
ஒளித்தாரோநோ பூரணமெயாகும்
நன்றானசிவதீட்சை நெங்கையொன்று
நல்லதொருசத்திக்கு சிறுநீரைந்து
சென்றிடுங்கல்லுப்புக் கின்னரேழு
செய்தபின்புமூன்றுமொன்றாய்ச் சேகரித்து
வென்றிடும்வெருகுருக்குஞ் சிறுநீர்தேசி
வெளியாச்சுவாதமது சோடசம்பாரே. (2)

பாருநீசோடசத்தின் குருதான்மக்கள்
பகரார்கள்நாதாக்கள் பாடல்தோறும்
சேருநீசித்தரிடஞ் சேராவிட்டால்
செய்வதென்னயிந்நூலைத் தேடிப்பாரு
காரடாமேருவிலே வைத்தவாறு
கணமணியேகழறுதே கருவைச்சொன்னேன்
ஆரடாவென்னைப்போற் சொல்லப்போரா
ராச்சரியமிந்நூலின் பெருமைதானே. (3)

பெருமைதனைப்பாடிவிட்டார். சட்டைநாதர்
பிசகாமலெவ்வளவுந் தப்பில்லாமல்
அருமையென்றநூல்தனைக் களித்தாரையோ
ஆகாகாதிருமூல நாதாக்களெல்லாம்
உருமையென்றவாதத்தை வெளியிற்போட்டார்
உத்தமனேநவகோடிசித்தராச்சுங்
கருவதனையொளியாமல் முன்பின்னாக
கைமுறைகொங்கணவர் நூல்நாலுபத்தே. (4)

பத்தாகும்நாற்பதிலே நன்றாய்ச்சொன்னார்
பரியாசமாகவுந்தான் பாடிப்போட்டார்
வித்தாகும்வெகுசுறுக்கு யிந்நூல்பார்த்தால்
வேதாந்தவாதமது தெண்டம்பண்ணுங்

கொத்தாகக்கனிந்தபழம் போலாமிந்நூற்
கூறினேன்குகைதோறு மொளித்துவைத்தார்
சித்தாகும்பூரண மிந்நூலிரண்டும்
தெளிவாகும்வழலைமுறை பதினாறுங்காணே. (5)

கருவிடையம்.

காணவேதீட்க்ஷைசொன்ன முப்பூவுக்கு
கருவிடயஞ்சொல்லுகிறேன் பூவொன்றப்பா
பூணவேயிரண்டுபடி நீறைவார்த்து
புகழவேகலக்கிவைக்க வுப்பாய்போகுந்
தோணவேபதின்மூன்று மாச்சுப்பாரு
துகையானவுப்புநோ சமண்தான்மூன்று
மூணவேகுருவாச்சுக் கருவிதுகாண்மைந்தா
முழுதுமேகண்டுநீ முறையைபெற்றே. (6)

ஏற்றுவதுங்கிந்நூலை வைத்துக்கொண்டு
மியலாகபதினெண்மர் சூத்திரத்தைப்பார்த்து
நாற்றிசையுங்கீர்த்திபெற அவர்முறைப்படிக்கு
நன்றாகஅவ்வகைநீற்று சுண்ணஞ்செய்தாற்
போற்றுமேமாற்றதுவு மேருக்கொங்கும்
புத்திசொன்னேனவர்கள் வழலைமுறைபோக்கு
தோற்றுமற்சித்திசொல்வார் சிவத்தைபொல்வார்
சுகமாகசுட்டகல்லுச் சிவன்தான்பாரே. (7)

கல்லதுதான் துய்யவெள்ளை யாகுமைந்தா
கடுமிரவியுப்பாகு மதியன் கட்டும்
அல்லதுதான் காட்டாதே மலைபோற்காணும்
மதியிருக்கிமுவர்க் நாட்டில் முத்தர்வாழ்வார்
நல்லதுதானென்னசெய்வேன் வாரிக்குள்ளே
நயமாகவுரைத்திருக்குங் கல்லுப்பெங்கே
சொல்லியதுவேநாடிவிட்டா லொன்றுமில்லை
சுகமானநடுமுடியை விட்டாற்போச்சே. (8)
போச்சென்றுமலையாவ தொன்றுசொல்வேன்
புகழ்பெறவேயம்பதுக்குள் முப்பூவித்தை
ஆச்சுதான்பொன்னைகு முருகியாடும்
அப்பனேசெந்தூரம் நோய்களோடும்
வாச்சுதேயித்தியந்தா னென்னசொல்வேன்
வரிசையாய்ப்பாடிவிட்டே னனதுமக்காள்
காச்சுதேவுலகத்திற் கிட்டாதையா
கருவடக்கமில்லை வெளியாதிபாரே. (9)

சித்தர் செய்கை.

ஆதியிலேதிருமூலர் வாதந்தேடி
யதிசயமாம்பலபலசாத் திரத்தைக்கண்டு
வீதியிலேவாராமல் மனதடக்கி
வேதாந்தசாஸ்திரத்தை யாராய்ந்துபார்த்துச்

சோதியிலேமனமுருகி அமிர்தமுண்டு
தொடுகுறிபோலாதார மாறும்பார்த்து
வாதியென்றும்பிறகல்லோ தனித்திருந்து
வநிசயமாய்க்கற்பமுண்ணகாயசித்தியாச்சே. ()

காயசித்திசெய்தல்லோ மேறிற்சென்று
கயிலைபதினாதனையுங் கண்டுபோற்றி
மாயசித்திகுளிகையல்லோ திறமாய்ச்செய்து
மலைதொடுத்துவண்டமுதல் செயமேபார்த்தார்
தேயமொருமட்குணமாஞ் சிதம்பரத்திற்
செகமுழுதுமாண்டதொரு சோமனப்பா
நேயமுடன்கனகத்தால் நடேசன்வார்த்தால்
நிசமாகச்செம்பொருகா சிட்டிட்டாரே. (11)

இட்டிட்டார்கனகமது செம்பாப்போச்சு
யியல்பானதெந்தகத்தின் மகிமைப்பா
பொட்டிட்டாப்போலெனவேதொழில்கள்செல்
பொருள்காணுமவர்நூலைப் புகுந்துபாரு [வார்
மட்டிட்டதொழிற்செய்துகர்ப்பங்கொண்டு
மலையேறிவந்துபெரி யோரைக்காரு
வெட்டிட்டகிணறதுபோ லூற்றுங்காணும்
வெளியாகும்பதினெண்பேரின்னூல்தேடு. (12)

தேடியேபார்த்தவுடன் சித்தியாகுந்
தெளிவாகுஞ்சட்டைமுனி நூலைப்பாரு
வோடியேதிரிந்தலைந்து யோகம்பாரு
வொளிகண்டால்வெளியாச்சுஞானந்தோயும்
பாடியதோர்சுந்தரந்தன் நூலைப்பார்த்தாற்
பதிவாகும்வாலவித்தைவெளியாப்போகும்
காடுசெடியலைவானென் வகாரமொன்று
கருதிப்பார்கைகண்ட தொழில்தான்பாரே. ()

வெடியுப்பு செயநீறு.

தாணைவெடியுப்புச் செயநீர்கேளு
சாதகமாய்பலத்து ணிருத்துக்கொண்டு
வேணைசோடசமாங் குருபூநீறு
விளங்கியகாசைந்தாகுங் கல்லுப்பைந்து
தோணைநவாச்சார மன்னபேதி
கொடியதொருஅப்பிரேகந் துருசுசீனம்
வாணைகூடன்வெள்ளை வெண்காரம்பூரம் [டே
வரிசையுடனிந்துப்புக் கடல்நுரைத்தான்கூட்
கூட்டுவதுவீரமுடன் காசைந்துகேளு
குறிப்புடனேதுகைபெற்றப் பூரணமும்பாரு

ஆட்டுவதுபுளியெட்டுங் கொருக்காயெட்டு
அழகானயீரலென்ற சதையுமெட்டு
பூட்டுவதிற்பழச்சாற்றிக் கரைத்துக்கொண்டு
புகழாகமுறையோடே யேழுநாளாட்டுத்
தீட்டுவதுவில்லைதட்டிக் கலையத்துள்ளே
சிறப்பாககற்சுண்ணம் பூசியாற்றே. (15)

ஆறினபின்வில்லைவைத்துச் சீலைசெய்து
அடைவாகநூறெருவிற் புடத்தைப்போடு
தேறியபின்னுலிலொன்று சாரங்கூட்டி
சிறப்பாகவாட்டியதை வழித்துப்பீங்கான்
கூறினபின்னீராச்சு வீரம்பூரங்
கூடவிட்டுச்சரக்குகளிற் றடவிவாட்டி
மாறினபின்சரிகையைந்து சருக்குத்தாக்க
மாண்டுபோம் நவலோகம்பொன்னும்பாரே. (16)

அகஸ்தியர்முப்புதீக்ஷைசூத்திரம்-கசு.
முற்றிற்று.

சிவமயம்.

நாற்பத்தெட்டாவது

அகஸ்தியமகாமுனிவர்

வகாரச்சூத்திரம் - ௰.

பாரப்பாவாதியென்றாற் பூசைவேணும்
  பரிவானசிவன்வேணுந் தியானம்வேணும்
நேரப்பாவாசியென்றால் யோகம்வேணும்
  நெடுகவேலெட்சயத்தை நிறுத்தவேணும்
காரப்பாகுருபதத்தைக் காக்கவேணுங்
  கைகாட்டிதொழில்முறையை யறியவேணுஞ்
சாரப்பாசாஸ்திரஞ் சூத்திரமுங்கண்டு
  சார்வாகக்காத்திருந்து வாதம்பாரே. (1)

பாரப்பாவாதத்தி லட்சங்காப்பு
  பாடினேனதைக்குறுக்கி யிருநூற்றுங்கு
ளாரப்பாஆதிகுரு வயலைமார்க்க
  மடைவாகச்சொல்லிவிட்டேன்முப்பூவைத்தா
னேரப்பாமுந்நூற்றி லடக்கிவிட்டே
  னேர்மையென்னவைப்பதிலே நிஜமாய்ப்பாரு
ஆரப்பாயதையடக்கி பதினாறுக்குள்
  ளாச்சரியம்பதின்மூன்றும் பத்தும்பாரே. (2)

பாரப்பாவங்கப்பே சொன்னதெல்லாம்
　பரிவாகக்கண்டிருந்து முடிக்கவேண்டுந்
தீரப்பாசருக்கிடையுங் குருங்கிடையுங்கண்டு
　திடமாகச்செய்தாக்கால் முப்பூவாகும்
ஆரப்பாவென்னைப்போற் சொல்லப்போறா
　ராச்சரியமானிடர்க்கு நோய்தான்தீர
வேரப்பாவண்டோட்டச் சுத்திசெய்த
　மேதினியிற்கற்சுண்ண முறைருங்கூட்டே. (3)
கூட்டியேயமுரியுடன் கலக்கிக்கொண்டு
　குமரவேகாச்சிவிடச் சுத்தியாச்சு
ஆட்டியேபடிங்கமோ டுப்புங்கூட்டி
　வழகானவுகாரமுடன் சாரஞ்சேர்த்து
தீட்டியேவெள்ளைபொடு வீரந்தானுந்
　திடமாகச்சரிபிடையாய்த் தூக்கிக்கொண்டு
காட்டியேகல்வத்தில் விட்டுஆட்டக்
　கலங்காதேவெள்ளெருக்கம் பாலைவாரே. (4)
வார்த்துநீயரைத்திடுவாய் மைபோலாக்கி
　வாகாகவில்லைசெய்து காயப்போடு
சேர்த்துநீயோட்டில்வைத்து வோடுமூடி
　திடமுறவேகெஜபுடத்தில் நீறிப்போகும்
பார்த்துநீவேதத்தை யிட்டுஆட்டிப்
　பாதையால்வில்லைசெய்து ரவியிற்போடு

சாத்துநீபோட்டில்வைத்து யோடுமூடிச்
சதிராகமுன்போலே புடத்தைப்போடே. (5)
போடப்பாசூட்சத்திற் குருவுமாச்சு
பொல்லாதபிள்ளைகட்குச் சொல்லவேண்டாம்
ஆடப்பாகண்டத்திற் சாரங்கூட்டி
யப்பனேசெலமாகுஞ் செலத்தைவிட்டுச்
தேடப்பாநாகத்தை யுருக்கிச்சாய்க்க
திடமாகநாகமது கட்டிப்போமே
சூடப்பாசெம்புவெள்ளி களஞ்சிக்குந்தான்
சுகமாகயெட்டிலொன்றாய்த் தாக்குத்தாக்கே. ()
தாக்கியேபார்த்தாக்கா லேழரையுங்காணும்
தயவாகவங்கத்தைக் குத்தியூது
நோக்கியேயிதைக்கண்டு செலவுசெய்து
நுணுக்கமாய்முப்பூவைப் பிறகுபாரு
ஆக்கியேசூட்சத்தில் முப்பூவாகும்
மல்லாட்டால்முப்பூவில் நன்மையில்லை
தூக்கியேயிதையெடுத்து வைத்துக்கொண்டு
துயராலேசெய்நீரா லெல்லாங்கட்டே. (7)
கட்டியேதனித்தனியே வேதைபாரு
கசடருக்குச்சொல்லாதே காயம்பாழாம்
நிஷ்டையிலேயிருந்துகொண்டு தியானம்பண்ணு
நினைவுதப்பியிருந்தாக்கா லெல்லாம்போகும்

கட்டையிலேவாலையைப்பூசைபண்ணு
  கனமூங்குமத்திலேகருதிப்பாரு
முட்டையிலேதலைகவிழ்ந்து குனியவேண்டா
  மூர்க்கமுள்ளமுப்பூவின் முறையைப்பாரே. ()
பார்க்கையிலேசட்டைமுனி மகன்தானப்பா
  பரிவாகக்கண்டறிந்து பார்த்துக்கொண்டான்
சேர்க்கையிலேசூத்திரத்தின் செயநீர்க்குள்ளே
  செயலாகக்கல்லுப்பை வைத்தூட்டு
நாற்கமலத்தாயாராம் பதியைக்கண்டு
  நளினமுடன்சதாசிவத்தின் குறியில்நின்று
நோக்கையிலேதிரிகோணத் தயிலத்தைக்குத்தி
  நேர்மையாயூதிடவே கட்டிப்போமே. (9)
போமடாகரியோட்டி லூதும்போது
  போக்காகக்கண்விட்டுஆடுமாடும்
ஆமடாகல்லுப்பைக் கட்டியூத
  ஆகாகா வயிரமணி போலேபாடும்
நாமடாவாணுவத்தால் வெளியில்விட்டேன்
  நாட்டாதேகள்ளரென்ற மானிடர்க்குத்
தாமடாயிதுவெல்லா மறிந்துகொண்டு
  தாரணியில்விள்ளாதேயடக்கமுற்றே. (10)

அகஸ்தியர் வகாரசூத்திரம்-க0

முற்றிற்று.

உ

கடவுள் துணை.

நாற்பத்தொன்பதாவது.

அகஸ்திய மகாமுனிவர்

ஞானோபதேசம் - ௯௪.

ஆதியந்தமில்லாதசிவன் மயத்தின்பாதம்
அகண்டபரிபூரணமா மாத்தாள்பாதம்
சோதிநிறமாகிநின்ற கணேசன்பாதஞ்
சொல்தனக்கெட்டாத சுடரின்பாதம்
வீதியென்றபராபரத்து நந்திபாதம்
வேதாந்தசாஸ்திரத்தின்வெளியின்மார்க்கஞ்
சோதியெனுமென்றதனி னடனஞ்செய்யுஞ்
சுடரொளியின்பாதமது காப்புத்தானே. (1)

தானென்றஞானிக்கி குளிகையொன்று
சாற்றுகிறேன்புலத்தியனே சார்ந்துகேளு
தேனென்றகண்மணியே யுனக்காய்ச்சொன்னேன்
சேர்ந்துநின்றவாசிபல்லோ மூலியாகும்
மானென்றஅக்கினியே பீடமாகும்
மங்களரசமணியின் மார்க்கத்தாலே
ஊனென்றசமாதனை மணிபோற்செய்தால்
உத்தமனேகெவுனத்தி லோடலாமே. (2)

ஓடலாம்பராபரத்தி னடியுற்குள்ளே
ஓகோகோசொக்கிவிக்கு பணியின்மார்க்கங்
காடெல்லாந்திரிந்தலைந்து ரசத்தைவாங்கி
கட்டியொருமணிபாகச் செய்யவன்றே
நாடெல்லாமாயிரத்தோ ருனுத்தமாண்பார்
நாடாதேவவரிட்த்தில் நரகமாவாய்
பாடெல்லாம்பட்டல்லோ விந்தைக்கட்ட
பரப்பிர்மமணியாகும் பாருபாரே. (3)

பாரப்பாவிந்துவைத்தான் மணியாப்ச்செய்ய
பாடுகிறேன்புலத்தியனே வையாகேளு
வீரப்பாவுன்னிடத்தில் வாசிதன்னை
விதமாஸ்தம்பத்துள் ளடங்கியெத்து
காரப்பாவாசிதன்னை ஸ்தம்பனமேசெய்ய
காட்டுகிறேன்கபாலத்தில்கண்டுகொள்ளு
வீரப்பாநுணிநாக்கை அண்ணாக்கில்மோதி
விளங்கிநின்றமாதனையு லடைத்துப்பாரே. (4)

அடைக்கையிலேகும்மென்று யிருட்டுகாணும்
அலைத்துவிடும்திரேகத்தைமலைக்கவேண்டாம்
உடைக்கையிலேயவ்விடத்திற் சத்தங்காணும்
ஓடுகின்றசுடரொளியுங்கதிரும்வீசும்

படங்கையிலேவிழியிரண்டு மரைக்கண்பாரு
பருமூங்குசுழிமீதிற் குறிப்பாய்பாரு
கடைங்கையிலேகாதிரண்டு மசைவுகாணுங்
கண்டத்தில்வாசல்கத வடைங்கும்பாரே. (5)

பாரப்பாவடைத்துவிடும் வாசலேழும்
பண்பானவாசியது கீழேநோக்குஞ்
சேரப்பாவாசியது பிருங்கும்போது
சிவ்வென்றேசுழிமுனையை யழித்திங்கொள்ளு
ஆரப்பாலிங்கவட்டம் அபானவாயல்
அசைங்குமடாநந்தியுட வேகந்தானே. (6)

தானென்றவாசியது பீஜஞ்சொல்லுஞ்
சரிவரவேசென்றபின்பு சொல்லக்கேளு
மானென்றகபாலமெல்லாம் விம்மலாகும்
மயங்காமற்கவனத்தா லுள்ளேசெல்லுங்
தேனென்றதிடர்கம்பங் கொதிம்புங்கொள்ளுஞ்
சொல்லவென்றால் மனமங்கேபயங்ங்காணும்
ஓமென்றமனத்தாலே கும்பத்தோடே
ஓதுங்கிநீபீஜத்தில் மனத்தையூனே. (7)

ஊணவேவாசியது மேலேநோக்கு
முப்புகுந்துதண்டுவழி யோடும்பாரு

காணவேசுடர்கம்பம் நரம்புஒன்று
 காணதுங்கள் அஞ்சுமாங்-
வேணதுவேபதுவழியேவாசியோடி
 வேகமடாகமலத்தின் அண்டத்துள்ளே
யாணவேவமுர்தத்தில் வாசிநிற்கும்
 வப்பவல்லோமங்கினியு மதிகமாமே. (8)

அதிகமென்ற அங்கினியோ கதிரோகோடி
 ஐயையோ கண்ணிமைக்குளடங்குமோசொல்
கதிகமென்றவிந்துவைத்தான் வாசிதானும்
 பம்பரம்போற் சுத்திபல்லோ மணிபோற்பண்ணு
பதிகமென்றவிந்துமணி சாரணேபோசெய்ய
 காட்டுகிறேன்புலத்தியனே கருதிக்கேளு
உதகமென்றநுணிநாக்கை யனுப்போல்நீக்கி
 விருண்டுவருமணியுடனே வாசிபாரே (9)

பாரப்பாவிந்துமணிவாசிகூடப்
 படீரென்றுயிறங்கிவிடுங் பீஜத்துள்ளே
காரப்பாநந்தியுட வழியிற்செல்லுங்
 காணுதற்குச்சுழுலுண்டுசிக்கிக்கொள்ளும்
பாரப்பாவவ்விடத்தி லங்கினியின்வீடு
 வப்பவல்லோ அண்ணாங்கிற்றிறந்துமூடுஞ்
சேரப்பாவுருதிறந்து வுட்சிவந்து
 சிவசிவாவுருகிநிற்குஞ் சாரணையாயெண்ணே. ()

எண்ணவேநூற்றெட்டுற் சாரணையேபாரு
யேகுமடாவண்டத்தில் மணியின்வேக
முண்ணவேமுனைநாக்கை அரைவாசிவாங்கு
மோடிவருங்கபாலத்தில் மணிதானப்பா
கண்ணவேபிண்டத்தில் அணையைவைத்து
கபாலமறைபெருவாசல்மூடும்போது
நண்ணவேசடலத்தை உயரத்தூக்கும்
நாவிரண்டுவரைவரைக்குஞ்சேர்க்கும்பாரே (11)

சேர்க்கவேஅண்டமுதற் றிசைகளெட்டுஞ்
சுழண்டுவரம்நிமிஷத்தில் மணியின்வேகம்
தாக்கவேமுன்போலே கதவைமூடே
சணத்திலேகம்பநுணி மேலேசெல்லும்
சீக்காகேசுதவிநுணி சற்றேநீக்கி
சிறப்பாகநாடிவரு மணிதானப்பா
கார்க்கவேரசமணியின் மார்க்கஞ்சொன்னேன்
கண்டுகொள் ஞுபதிஞுலின் காட்சியாமே (12)

ஆமென்றரசமணியின் வேகத்தானை
அண்டர்களுமுனிவர்களு மயங்கினார்கள்
தேனென்றயிம்முறையைச்சொன்னேன்யானுஞ்
சிவஞானிமவுனிக்கிச் சொன்னதல்லால்
ஊணுண்டுபிறந்திறக்கு மாண்பருக்கு
முத்தருக்கு யிம்முறையைச் சொன்னாயானால்

கானென்றகழுதையுட சென்னமாகிக்
கடைப்பிறப்பாய்ப்பிறந்திடுவாய்கருதிப்பாரே (13)
பார்க்கையிலேயிம்முறையைச் சொன்னாயானால்
பாழானநரகமெய்தும் பாருபாரு
தார்க்கையிலேசீஷனுட மனதைக்கண்டு
னைகமுறையாய்ச் சொல்லிவிடுஞானமார்க்கம்
ஏர்க்கவேவரசமணியின் மார்க்கந்தானு
மேன்மங்கள்சொல்லிவிட்டேனெழும்புமார்க்கஞ்
சேர்க்கவேயிம்முறையை யுனக்குச்சொல்வேன்
செழுங்கருணைபதினாலு தீர்க்கமுற்றே (14)

அகஸ்தியர் ஞானோபதேசம்-கச.

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

ஐ ன் ப தா வ து,

அகஸ்தியமகாமுனிவர்

பாலவாகடம் – ௨0.

பூரணமேருருவாகத் தன்னைப்போற்றி
போதரவாயறிவுடனே யிருந்துபாரு
கண்ணமாம்வாயுவினால் நீரசங்களாக்கி
கனமானரசமதுதான் சுரோணிதங்களாக்கி
தாரணமாய்சுரோணிதம் சுக்கிலங்களாகித்
தழைத்துதப்பாவுலகத்தில் தையல்தேடி
வாரணியுங்கொங்கைதமை யின்னாள்வந்து
மகிழ்ந்திருந்துவொருமணியாம்வாங்கினாளே. (1)

வாங்கினாள்வைத்திழிக்கயிடமெங்கேது
மயிர்னுனிபோற் சுழியுண்டு வதிலேசிக்கி
தேங்கினாள்நாதவிந்தா லிரண்டுங்கூடி
திரண்டுதப்பாகுமிழிபோல்பிண்டமாச்சு
தூங்கினாள்மிகுந்தாசை யகாரங்கொண்டு
துதித்திருந்தால்சனனத்தா லினிப்பினாலே
ஏங்கினாள்புசிப்பதற்கும் பிலிப்பதற்கும்
இதமானவகைபொசித்தானினிப்பாய்த்தானே.()

பொசிப்பதினால்வாதமுடன் பித்தம்பொங்கி
புகழாகபிண்டத்தை வளைத்துதப்பா
புசிப்பதினாற்சூட்டேற நீரருந்தி
புகையானசேற்றுமந் தானுமாகி
கசிப்பதினால்மூவருமே கூடிக்கொண்டு
கருவோடேயாவியுமே கலந்துபோச்சு
முசிப்பதினால்மூன்றுஞ் சென்றபின்பு
மூதண்டலோகத்தி லுதித்தவாரே. (3)

உதித்ததொருபிள்ளைக்கு வியாதிகண்டால்
வுண்மையுடன்சொல்லுகிறேன் தன்மமாக
பதித்திருக்குநாடிதனைப் பார்க்கும்போது
பரிவுடனேதோணாமல் கலங்கிப்போகும்
கதித்திருக்குங்குணங்களைத்தான் சொல்லக்கேளு
கருவுடனேகிரந்தியுடனிரண்டுபாரு
மதித்ததொருகரப்பானுங்கன்னவெப்பு
வசனமதுபோலுமுலை வஞ்சியரே. (4)

வஞ்சியரேகருவாசச் சார்ந்துபாரு
வண்மையுடன்வாயுவந்துவுடலைப்பற்றி
மிஞ்சியேமலஞ்சிக்கிக் கரிக்கிக்கொண்டு
மிகுந்தசலமிரண்டுமே கட்டிக்கொண்டு
அஞ்சியேவலறியழுந் தேங்கித்தேங்கி
யன்னையென்றுமிகுதிபெறத்தேடுமப்பா

உஞ்சியதுவுண்ணுது மிரண்டுபேர்க்கும்
வுள்மாந்தக்குணமிதுவென் றுகந்துகொள்ளே. ()

கொள்ளடாவியாதியென்றுற் நொஞ்சமல்ல
கொடுங்காரமேற்றுதற்கு வகையைக்கேளு
விள்ளடாநிலவேப்பு சிவயோகிவேறுப்
விரவானநிம்பவேர் வுள்ளிகாயம்
கள்ளமல்லவொன் றங்கு கழஞ்சிசேர்த்து
கருத்துறவேயெண்ணையரைப்படியில்வெந்து
வுள்ளதொருகாசிடையாய் யுள்ளேவாரு
வொருமித்தவுள்மாந்த மோடிப்போமே. (6)

ஓடிப்போமலபேதி நீரைப்போலே
வொருநிறமாயிருக்காது பிள்ளைதேகந்
தேடிபேதிகைத்ததுபோல் சோங்கிக்கொண்டு
சிலவிழிகள்மஞேக்காயச் சொருகிக்கொள்ளும்
வாடியதோரன்னைமுகம் பாராதப்பா
மைந்தனேசலமாந்தம் மலத்தில்காணும்
காடியதோரிராட்சதனுஞ் சிறையில்வைத்த
வெம்பியதோர்வெள்ளியாள்மீதுரையும்வேறு.(7)

இன்னமும்சொல்லவெனி லதிகமுண்டு
இதக்கமுடன்சுருக்கமா யெழுதிவைத்துச்
சொன்னதொருமுனிவர்களும் ரிஷிகள்சித்தர்
வியாசன்முதல்யோகிக்குநிரைப்பதான

துன்பமறநரிங்கிடுவாய் கழஞ்சுவீதம்
தூங்கிடுசேர்யெண்ணைசார் மெழுகதாகத்
தென்புடனேயெரியிடுவாய் மெழுகதாகத்
தினமுமொருகாசிடையாய்க் குலுங்கிடாயே. (8)

குலுங்கிடுவாய்முலைப்பாலில் மூன்றுநாள்தான்
கூப்பிட்டேயோடிவிடுஞ் சலமாந்தங்கள்
அலக்கமறும்பிள்ளைமாந் துளிர்போலாகும்
மதைவிட்டுபின்னமொரு வடைவுகேளு
கலக்கமறதிப்பிலியு மிளகுதாளுங்
கனமானயிந்திலையில் விட்டவியில்வைத்து
நலக்காமல்திரிபொழுது வார்ப்பாயப்பா
நாடிவந்தசலமாந்தம் நடுங்கிப்போமே. (9)

நடுங்கியதோர்பித்தமது நோபங்கொண்டு
நல்லதொருவாய்வைப்பற்றியமுத்திக்கொள்ளுங்
கடித்திருந்தபிள்ளைக்குங் கதித்தசூடுங்
கனகனப்புமென்னேரங் கைவிடாது
வொடுங்கியேவாயுலர்ந்து தண்ணீர்கேழ்க்கும்
உத்தமனேமலபேதி வழும்பாய்வீழ்கும்
மடங்கியேஊண்கழனிற்போல பாண்வர்சல்
மாளாதேயெப்போதும் வருகும்பாரே. (10)

பாருநீயிங்குணத்தால் கணக்களென்று
பருவமாய்க்கடன்றிநீ புத்திரனேயையா

சாருதர்க்குமுள்வேருஞ் சித்திரபாலை
சாந்தெருக்கன் காந்திவேர் பொன்னப்பூவேர்
பேரரசனமதிமயக்கம் பூண்டவேரும்
போதரவாய்ப்பட்டைவகை பலமேதுக்க
யினியதோர்மெழுகதுபோ லெண்ணெயிற்றான்
வெந்தபின்புபீங்கானி லிருத்துவையே. (11)

இருத்திட்டயெண்ணெய்க்குப் பொடியைச்சொல்
ஏலஞ்சீரகமது தான் பலமேவாங்கு [வேன்
வருத்தித்துப்பொடித்திடுவாய் மயினம்போலே
வாரியெண்ணெய்மேல்தூவி குலுக்கிவைப்பாய்
நிறுத்துவொருநாசிடையாய் மூன்றுநாள்தான்
நேராகமுலைப்பாலைக் கலந்துவாரு
திருந்திவிடும்பாணத்தால் சொரிந்தரெத்தம்
நீர்தூளாய்கணங்களெல்லாந் துறந்துபோமே. ()

தூரப்புமிருங்கக்கலுடன் சுவாசந்தோற்றும்
தூக்கமதுபிடியாது தொங்கிக்காயும்
இரப்புடனேவிக்கலுடன் விலாவிற்பள்ளம்
யேந்துநோங்கைபிடியாது வீங்கிறைப்போல்
வெருப்பார்கள்சிறுவன்மே லிதுயேதென்பார்
வேறேநீமனந்தவிக்க வேண்டாமப்பா
வுரப்பானகுணங்களிது தானுங்கண்டால்
வோகோகோசுழிமாந்த மென்றுசொல்லே. (13)

சொல்லுதற்குச்சொலைதூளாய் தொடருந்தும்பி
தொண்டைக்குக்கும்முட்டியிலையுடனே குறிக்குநாதா
வல்லியுடன்சிட்டியுமே வைத்துக்கூட்டி
வாநான்யிலைகளெல்லாஞ் சாறுவாங்கிச்
செல்லுமோசாதிக்காதிப்பிலியுங்காயஞ்
செல்கடுகுரோகணி நோமேசனையுங்கூட்டி
நல்லக்கமலாங்கினியில் மெழுகதாக்கி
கழுகவினைகாசிடையாய் நாட்டிடாமே. (14)

நாட்டியேவஸ்திரியிலே சூடுகொண்டு
நல்லுடம்பின்மேற்குளிர்ந்து சுரங்கள்காயு
மோடியதோர்சுவாசத்தா லனல்புடைக்கும்
வுதடுகளும்வெடித்துவாய்ப் புண்ணுகும்நெஞ்சு
தேடுயென்னையழுகவப்பா துயரமெத்த
தேம்பிவாய்த்திறப்பதற்கு வருத்தமென்ன
வாடுமேசிறுவனுக்குத்தேகமெல்லாம்
வெளுப்புடனேபேதியாக்கிராமாந்தமென்றே ()

மாந்தமிது காணில்முன் குமரிச்சார்வேர்
வாங்குவதுயெண்ணைச்சே ருள்ளிச்சாறுஞ்
சேர்ந்தருங்காரைப்புல் துத்திவேர்தோல்
செய்மெழுகுபோலரைப்பாய் பலமதாக
வாய்ந்ததொருவெங்காயமும் பலமதாக
வறுத்தரைத்துயேமமாய்க்கலக்கிக்கொண்டு

சாந்தமாய்த்தீயெரித்து மெழுகதாக்கி
சாதகமாய்ப்புண்வாய்க்கித் தாக்கிடாயே. (16)

தாக்கிடுவாய்முன்போல மூன்றுநாள்தான்
தடவிவிடுபுண்சூடு தணிந்துபோகும்
துவக்கிடுமேமலபேதி பச்சென்றேதான்
தோயந்ததயிர்போலநிறமாய் வயறுவுப்பி
துக்கமிகும்பாலருந்துங் கக்குங்காயஞ்
சொருகிவிழிகால்கைகள்சில்லிட்டேகும்
எக்கயிலேதலைதரட்டல் குணங்கள்கண்டால்
இயலானபிரகலையென் றியம்பினோமே. (17)

இயம்பாறைகோழிகுறை சனகிவவள்ளை
யியலவேதும்பையிட்டியிலி யிடுகானுள்ளே
சுயமாகயிலைகளெல்லாஞ் சாருவாங்கி
சூட்டதிலேயெண்ணெய்ச்சார சமமதாக
வயமுள்ளிகரியவணி ரிஷிமூலந்தான்
வகைக்கழஞ்சிசேர்த்திட்டுத்தீமைமூடி
நயம்பாகுமுன்போலே நாசிடையேவாறு
நாள்மூன்றில்பிரகணையும் நாடாதோட்டும் (18)

ஓடுமப்பாவாயுவென்றநாற்பத்தெட்டும்
முடலெங்குமகன்கனத்துச் சூடுண்டாகும்
நாடுமேசதைகளெல்லாங் குலுங்கிக்கொட்டும்
நலமுழிகால்கைகள்பதைபதைக்குமப்பா

பாடுதற்குவாயில்லைத் தாளைப்பற்றும்
பருந்துங்போமிரும்பதுபோல்திரேகங்காயு
கூடுமேபசைந்து மலிக்குமப்பா
கோமகச்சன்னி மாந்தையுட கொடுமைதானே.

கொடுமையென்றுசொல்லாதே வதிநட்கெல்லாம்
நோதவிந்துதூருடின் வேம்பின்பட்டை
படுமையில்லாகாற்றிகையின் கிழங்குமள்ளி
பருகெருடன்தவசிவேர் சிவகூலிவேர்
படுமைபடாசிவதண்ட மூசுரண்டங்கள்
பதனமாநெய்வகை பலமேதூக்கு
கடுமையுள்ளமுட்டிங்காய்ச் சாறுநாழி
கனவேம்பின்கியாழமது நாழிகூட்டே. (20)

கூட்டிவெள்ளைச்சா ரணைவேர்நொத்தான்
கோதையமேரயேழுவகை யிரண்டதாக
கட்டினரும்வாமணங்கெண்ணெய் நாழிசேர்த்து
யேளசிரகமிரண்டு கடுகுரோகணி
வாய்த்திட்டுவகைபலமிரண்டு பொடித்துப்போடுத்
தணலெரித்துமெழுநாகிக் காசிடையேவாரு
மூட்டோடேவோடிவிடும் மலிமையந்துந்தான்
மூன்றுநாள்பத்தியமாய்முனைந்துமுற்றே. (21)

அகஸ்தியர் பாலவாகடம்-உ௦.

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

ஐம்பத்தொருவது

அகஸ்திய மகாமுனிவர்

ஞானம் - ௫0.

திருவிருத்தம்.

மெய்ஞ்ஞானகுருபரனைப் பூசைபண்ணு
விந்தைந்துசற்குருவை நிதமும்போற்று
மையாறமனமாற ஞானஞ்சொல்லு
காரமாங்குருபதத்தைக் கருதிப்பாரு
வையமெல்லாங்கொண்டாட கருவைச்சொல்வேன்
மதிகெட்டுவிள்ளாதே மகிழ்ந்திடாதே
பொய்யாதவுபதேச குருவைப்போற்றி
புகழாகபணிரெண்டு வருஷங்காரே. (1)

கார்த்தாக்கள்லோரெழுத்து தழியுஞ்சொல்வார்
கருச்சொல்வார்குருச்சொல்வார்களங்கமற்று
பார்த்தாக்காற்சித்திமுத்தி யிரண்டுஞ்சொல்வார்
பரிவாசிவாலைமூன்றெழுத்துஞ்சொல்வார்
சேர்த்தாக்காலெட்டோடே யிரண்டுஞ்சொல்வார்
சிவஞ்சொல்வார்நாலுக்குமிடமுஞ்சொல்வார்

பூத்தாக்காலாயிரத்தெட் டிதழின்வாசி
பூங்கமலத்திருவடியை பூசைசெய்யே. (2)

பூசையென்னமானிலமே பூசையாகும்
புருவமையத்தொளிகண்டா லதுவேபோது
மாசையென்னஅற்றவிடங் கடந்தஞானம்
அம்பரத்தைசெய்யதுவே யாசையாகும்
ஓசையென்றவாசிவைத்து மூலத்தூணி
லுயர்ந்துநின்றசிலம்பொலியே ஆசையாச்சு
பாசையென்னபலவகையு முற்றுப்பார்த்தால்
பகட்டாதசொரூபத்தாற் பணியகன்றே. (3)

நன்றானரேசகத்தை முன்னேகேளு
நலமானபூரகத்தை வாங்கிக்கொள்ளு
வொன்றானகும்பகத்தை யுற்றுப்பாரு
வுண்மையென்னவிடங்கேளு வுறுதிக்கேளு
பன்றாகபழுகுவதாங் கடிமைகேளு
பதிவுசொன்னால்மூன்றுக்கும் வடிவுகேளு
குன்றானமூன்றுக்குங் குறிகுணங்கள்சொன்னால்
குருவுக்குவுடலாவிபொருள் தத்தம்பண்ணே. ()

பண்ணிநின்றவுடலாகு முயிர்தானாகும்
பகருகின்றபொருளாகு வுற்றாரு
நண்ணிநின்றகுருவாரு பரந்தானாரு
நலமானவகார மாறும்பாரு

கண்ணில்நின்றவொளிபாரு வெளியைப்பாரு
காலடங்கிவாடுகின்ற கருவைப்பாரு [றி
விண்ணில்நின்றுபொருள்சொன்ன குருவைப்போற்
வேதாந்தஞ்சித்தாந்த மிரண்டும்பாரே. (5)

வேதாந்தசித்தாந்த மிரண்டுமென்ன
மேன்மையுள்ளபெரியோர்க்கு மெல்லாமொன்று
நாதாந்தநடனவொளி கண்டபேர்க்கு
நானென்றவகம்போச்சு மெல்லாம்போச்சு
பேதாந்தம்பொங்கிஷமாம் வாமபூசை
பூசித்துக்கும்பித்து வுள்ளேரேசி
கீதாந்தவெளியேழும் நாதங்கேட்கும்
கிருபைதருமுனற்றிய மனத்தைக்கட்டே. (6)

மனந்தானேபுத்தியாங் காரஞ்சித்தம்
மதியிரவியண்டபிண்ட மானவாறும்
மனந்தானேசத்திசிவ மாய்கைஞானம்
வாசிபார்தேசிபர பிரமம்யாவும்
மனந்தானேநாதவிந்து அருபரூபம் [ம்
வழிகனல்விண்புனல் பண்புனல்மண்ணானவாறு
மனந்தானேவுதிக்குமிட மொடுங்குமிடமிரண்டும்
வகைசொல்லுஞ்சற்குருவை வணங்கிடேனே. (7)

கேளப்பாவங்கெண்ணு வுள்ளேரேசி
கெடியாகசிங்கெண்ணு வுள்ளேபூசி

ஆளப்பா அங்கெண்ணு வுள்ளேகும்பி
ஐம்-ஓம்-சிம்யம்மென்று தியானஞ்செய்வாய்
சூளப்பாசுழிமுனை கண் ணொளிபையேற்ற
சொல்லுகிறேன் அம்-உம்-சிம்-வம்-ஓமென்று
வாளப்பா-ஓம்-ஐயுங்-கிலியும்-சவ்வும்-வாசி
வாலைபாமும்பரையே சிவாவென்றேனே. (8)

என்னவேரேசகந்தான் முப்பத்திரண்டு
இயலானபூரகந்தான் பதினாறு
முன்னவேகும்பகமே னறுபத்துநாலு
முயர்ந்துநின்றபிராணனைக் குருசொற்கேட்டு
பின்னின்றதசனாடி தாரணையாற்
பிலமறிந்துசையோ நிலையைப்பற்றி
கண்ணில்நின்றயிடமறிந்து வாமபூசை
கருவானசிவயோகங் காணலாச்சே. (9)

ஆமென்றும்ஓமென்றும் வங்-சங்-ஓம்-ப-வ-சி-ம-ந-
மைந்தெழுத்தைமாறிவுச்சரிக்கவேணும்[வென்
வாமென்றயிடகலையில்-சிங-வங-யங
நங-மங-ஓம்-ந-ம-ப-சி-யென்று
வளமையுடன்சிகாரமதை யறியவேணுந்
தாமென்றசுழிமுனைகி-ஓம்-மங்-நங்-யங்-வங்சிங்

தாமென்றமவுனத்தால் தியானஞ்செய்து
சதாசிவமாஞ்சுழிமுனையிலொளியைப்பாரே. (10)

பார்க்கையிலே பவலவொளி பச்சைநீலம்
பருவானபொன்பசுமை வெண்மையைந்தும்
சேர்க்கையிலேசூரிய னுதயம்போல
செகசோதிபூரத்தின் காந்திதானும்
ஆர்க்கையிலேகொடுத்தபொருள் வாங்குமாப்போல்
ஐந்துமிவுமொன்றான தடியேதோணும்
காப்பதுதான்திவுவடியே சரணமென்று
காத்தவர்க்குத்தீங்கில்லை கருணைதானே (11)

கருணைதருமங்கினியர எத்தன்சந்திரன்
கலந்தொன்றாய்நின்றது பூரணமேயாகும்
பொருள்நயமாயரிபவனை புண்ணியவானும்
புகழ்சொன்னசற்குருவே யாசானுகும்
அருள்கிரணசோதியதா யுதிக்குமேலே
வாயிரத்தெட்டிதழ்மேலே யமிர்ந்தகர்ப்பந்
திருவறிந்தவுண்டவனே சிவயோகியாகுஞ்
சிவசிவாகாலறிந்தோன் சித்தனாமே (12)

சாகாதகாலைநன்றாய்க் காணவேணும்
தணல்வேகாதலையறிந்து கூடவேணும்
போகாதபுனலறிந்து வுண்ணவேணும்
பொருளறிந்தசற்குருவை போற்றவேணும்

வாகாகமூன்றறையுந் தன்னுக்குள்ளே
வகைதெரியலட்சியத்தை வணங்கிக்கேளு
ஆகாதுவொன்றுமில்லை யெல்லாமாகும்
அதைரியமிலாப்பொருளாகுஞ் பகலசித்தே. (13)

சித்தென்னசிற்றின்பம் பேரின்பமென்ன
செல்காலம்நிகழ்காலம் வருங்காலமென்ன
சித்தென்னசித்தினுட வானந்தமென்ன
சடமென்னபொருளென்ன வுயிர்தானென்ன
வித்தென்னமரமென்ன வேர்தானென்ன
வெள்ளியென்னதங்கமென்ன லோகமென்ன
பத்தென்னவெட்டென்னயிரண்டுமென்ன
பாமரகசியமான விந்தைக்கட்டே. (14)

விந்துகட்டசுழிமுனைகண் ணொளியைப்பாரு
விழிரேகையைப்பாரு சுழியைப்பாரு
அந்தவட்டத்தோங்கார மதனைப்பாரு
ஐந்துபஞ்சாட்சரத்தைப்பாரு
விந்துவிட்டுப்போகாதே விந்தைக்கட்டு
விதரணையாய்கோமுகத்தி லிருந்துபாரு
விந்தைவிட்டால்யோகிகட்குச் சலனம்விந்து
விடாமலேவேதாந்தக் கயிற்றிற்கட்டே. (15)

கட்டுவதுமூன்றோடே வைந்தைச்சேரு
கலந்தெட்டுந்தன்னோடே யிரண்டைச்சேரு

ஒட்டுவதுசத்துடனே யொன்றைச்சேரு
வுறுதியாய்ச்சேர்ந்தபின்பு வொக்கச்சேரு
முட்டுவதுசுவாசந்தா னடங்கிற்றுனால்
முனையோடுசுழியாணி யாதாரந்தானும்
சட்டமுடன்லட்சதீக்ஷை நன்றாய்க்கேளு
சாரமரிபூரணநூல் தன்னைப்பாரே. (16)

நூல்பாருகொங்கணவர் கடைக்காண்டத்தின்
நுணுக்கமெல்லாமதிற்றோணும் பூசைதீட்சை
பால்சீனிபழந்தேன்கற்கண்டு வைந்துமாகும்
பால்திரட்டியுண்டருசி போலேகாணும்
மூலகுருமந்திரமுமமிர்தந்தன்னில்
மூட்டினார்நியாயவகை யெல்லாஞ்சொன்னார்
கால்பாருதலைபாரு புனலைப்பாரு
கண்காதுமூக்கிதுவாய்க் கண்டவாரே. (17)

கண்டத்தில்நின்றசித் தரியைப்பாரு
கண்புருவத்திடைவெளியி னொளியைப்பாரு
அண்டத்தில்வெளிதோன்றும் நடுவேநின்று
அங்குமிங்குமெங்குநின்ற வடவைப்பாரு
சண்டமாருதம்போன்ற காலினாலே
தட்டிவிடுயகரஅவ் வலகரனைப்பற்றி
துண்டத்தின்முனைபாரு குண்டலியைப்பாரு
சுதமானமூலவாதாரம்பாரே. (18)

ஆதாரமூலவட்டத் தம்பம்பாரு
அறிமுகவண்டசரத்தைக் கண்டுதேரு
வேதாவிமாலுடையயெழுத்தைக்கண்டால்
வெட்டவெளிபாங்காரங் கம்பந்தோணும்
சூதாகமாணிடற்கு யென்றும்வாசிச்
சூட்சமா-பங்-வங்-கென்றுந்திபாணி
பாதாரமேனெதிலும் அங்கென்றானு
பதியிலேவங்கங்கே யெழுத்தைநாட்டே. (19)

நாட்டப்பாபாழ்வெளியில் பசும்பொன்பச்சை
நாடியிடைபின்கலையுஞ் சுழிபேசுந்து
வோட்டப்பாநந்திகம்பத் தொளியைப்பாரு
ஓங்காரமுங்கொண்ட சிம்-வங்-யென்று
ஈட்டப்பா-பம்-மம்மென்றெண்ணி
யியங்குகின்றமூலத்தின் படியைநாட்டி
ஆட்டப்பாவைங்கோண மேலேவட்டம்
அதன்மேலேநாலிதழி னெழுத்தைமூட்டே. (20)

மூட்டியேவாசிவைத்துபிராணபஞ்செய்ய
மூலகணபதியும் வல்லபையுஞ்சித்தி
சூட்டியேஅத்திபடி மூலங்கண்டாற்
சொல்வதென்னசகலசித்துமதின்மேற்பாரு
பூட்டியேதருதிவப்பா சுவாதிஷ்டானம்
பொன்னிறமாம்நாற்கோண மிதழாருக்கும்

தாஷ்டிகமாய்வாசிவைத்தும் ஓம்-நம் மென்று
சாதகமாய்ப்பிராணயைந் தாக்கநன்றே. (21)

நன்றானநான்முகனுஞ் சரஸ்வதியுங்காணும்
நாடோறுஞ்சந்தஷ்டிநினைக்கலாகும்
அன்றானும்நடமெத்த வாலைபூசை
வந்திசந்திவுச்சியிலு மடைவாகச்செய்து
ஒன்றானபிரமநிறம் பொன்னதாகும்
ஓகோகோகுவலயத்தோர் காணுமற்பார்
மன்றானமணிபூரகம் பிறைபோலநிற்கும்
விட்டத்தின்பத்துபத்திதழ்தான மாயனுமே. ()

மாயனும்பூரகந்தான் மயங்குவர்ண
ராமச்சீதாலன்சுமியுமாலும்பாரு
ஆயனும்பச்சைமா கமலமேனி
மாயனேடுஅரனைப்போற் காந்தியாகும்
தூயமாம்புரியவட்டம் வாசிதேசி
யுயிர்க்குசுகமாந்தி ஆலம்பொசிப்பாய்
ஞாயமாம் ஓம்-வம்-மம்-உமாவென்று
நாட்டமாம்பிராணய வரிசையாமே (23)

வரிசித்துங்கெணசித்தும் வரவேசெய்தார்
பரிசையாய்நினைத்ததெல்லாஞ் சித்தியாகும்
பரிதிமுதியாய்மனதில் செயிக்கவேணும்

உரிசையாயுணர்வுபற்று மதற்குமேலே
ருத்திரனார்முக்கோண வட்டமேலே
சரிதையாய்ப்பணிரெண்டு யிதழேநிற்கும்
சத்துருத்திருத்திரனார் தன்னைக்காணே. (24)

தன்னைத்தான்காணவே அம்-உம்-ஓம்-ஆம்மென்று
சார்வாகராசியொடு ரேசியாதே
உன்னைத்தானறிவிக்குஞ் சங்காரகர்த்தன்
வுருக்காட்டுஞ்சரிநாமம் பசுமைநீலம்
அன்னத்தான் அநாதமாஞ் சுழித்தவீடு
வறிவானநினைவுக்கு ளடங்கம்பீடம்
பின்னைத்தானிதுவன்றி வேறேயுண்டோ
புரிவைசொல்லக்கூடாது சின்மயமாமென்றே. ()

சின்மயத்தின்செயலறிவார் சித்தர்முத்தர்
தேசிகரும்நவமுனிக ரிஷிகளாகும்
பொன்மயத்தின்செயலறிவார் வாதிசமுசாரி
விழிராசர்வசியமுதல் யோகிசித்தர்
மின்மயத்தின்விசுத்தியறு கோணம்நிறங்கருப்பு
மேல்வட்டமீரெட்டு யிதழேயாகும்
தன்மயத்தின்ரோபவமா மகேஸ்பரனும்
மகேஸ்வரியானவம்பிகையின் ரூபங்கேளே. (26)

அம்வகையையறிவதற்கும் அம்-உம்-ஓம்-வம்-யம்
அழகானகாலடக்கி யோகஞ்செய்ய [மென்று

தம்பிகையாம்பதியின்கோடி யீசன்காந்தி
  தாய்காந்திஅருணவொளி கோடிக்கொப்பாம்
நம்பினபேர்க்கெந்நாளு மழியாசித்தி
  நவகோடிநாதாக்கள் தெரிசனையேயாகும்
உம்பரோடுவிளையாட கௌனசித்தி
  வுயர்ந்துநின்றகாயசித்தி யுருதியாமே. (27)

உறுதியாம்ஆக்னை சக்ரவட்டம்
  உள்ளிரண்டிதழாகுங் கருப்புவண்ணம்
சோதியாமாகாயம் மனுக்கிரகந்தோற்றும்
  புகழாக-இம்-உம்-ஓம்-ஆம்-மென்று
திருவாலெட்சியத்தால் யோகஞ்செய்ய
  செய்யவேசதாசிவனுந் தெரிசிப்பார்பார்
அறுதியாமனோன்மணியா ளம்மையாஞ்சித்தி
  ஆயிரமென்னுமிரவிமதிபோ லொளியாங்காணே.

ஒளியதுகாணிரண்டுமொன்றாய்ச் சேருசேரு
  வுற்றுப்பார்புருவத்தி லூணிப்பாரு
அறியாதகாயமப்பா வனந்தவரைமட்டும்
  மந்திடந்தான்சகலசித்துக் காதிபீடம்
வெளிகாணசதாசிவந்தான் மின்னல்கோடி
  வெளிச்சம்போல்கண்கூசும் பார்க்கப்போகா
வழிகாணமுத்தினி துவாதசந்தான்
  மகாசொர்க்கமுத்தியுமா மஷ்டசித்தே (29)

அஷ்டசித்தாமெட்டெட்டுஞ் சித்தியாகு
மடிமுடியாமிரண்டுக்கும் வழிதானீது
விட்டெழுத்துந்தொட்டெழுத்தும்விட்டாதெழுத்து
வேதாந்தசற்குருவை வணங்கிக்கேளு [ம்
சட்டமிட்டவாதாரனை மிம்மட்டமாச்சு
சண்முகமாமாதகரக் கருவைக்கேளு
திட்டமுடன்மனவுறுதி சின்மயத்தைவெல்லுந்
திருச்சிற்றம்பலம்போற்ற ஞானமுற்றே. (30)

திருச்சிற்றம்பலமென்னு முண்மைஞானஞ்
சித்தாந்தமுத்தர்மா தேசிவாசி
அழிபசிற்றம்பலமறிந்தா லகண்டசோதி
அய்யரையுமப்பானு மங்கேதோணும்
பொருள்சிற்றம்பலங்காட்டி புதுமைகாட்டி
புருவமையத்தொளிகாட்டி வெளியுங்காட்டி
ஒருசிற்றம்பலங்காட்டி யுயிருங்காட்டி
வொருக்காலுமழியாத பதவிமுற்றே. (31)

அகஸ்தியர் ஞானம்-௩௦
முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

ஐன்பத்திரண்டாவது,

அகஸ்தியமகாமுனிவர்

கேசரிகுருநூல்-௫௨.

காப்பு.

சீர்பதிஞானதேவி திருமகள்சோதிகாப்பு
ஆர்தனில்கொன்றைதும்பையணிந்தநல்வருளேகாப்
பார்தனில்வேதஞான கிரிகையும்பாடவேண்டி [பு
கார்முகில்மேனியான கணபதிகாப்புதானே. (1)

ஆதியாங்கடவுளாணை பதந்தினமனதில்வைத்து
சோதியாங்குருவின்தீட்சை சொற்பொருள்விளங்க
நீதியாம்பூமிதன்னில் நேர்நிறையறிவோர்க்கெல்லாங்
கோதிலாஞானதேசி குமரனுங்காப்பதாமே. (2)

நூலின்வரலாறு.

அறியரனமுதலெழுத்தை யறியமாட்டார்
அப்பாலும்நகார பட்டணத்தைக்காணார்
அரியானமுதலெழுத்தை சிவமுஞ்சுத்தி
ஆச்சரியம்நகாரமட பூமியாச்சு

சரியானபதினெட்டு மெழுத்துக்கெல்லாம்
தானந்தவாதியென நின்றதாலே
விரியாமல்விரிதப்பா பிரமமாகி
வேதாந்தசாஸ்திரமாய் விளங்குந்தானே. (3)

தானதுவேதானுகத்தனித்துக்கொண்டு
தான்செய்யுந்தொழில்தானே தானுமென்று
தானேநான்நீயெனவே தன்னைத்தானே
தான்பார்த்துதீட்சைநிலை தன்னைக்காண
தானதுவேதானதுவாய்நின்றநாதன்
சங்கற்பசங்கற்ப மறிந்தேகொள்ள
நானதுவாங்குறியாங் குறித்தபேர்க்கு
நாதாந்தபேரருளா யேறுவானே. (4)
ஏறியேநமைக்காண வேணுமென்று

யிருதயத்தில்நினைக்கையிலே கண்ணீர்தோன்றுங்
கூறுவோமுபதேசம் பொருளேயாகுங்
கூப்பிடுவோமெய்ச்சித்தா மென்றுசொல்லு
ஆறியேசனுமாதி முதலாயெட்டும்
ஆட்டிடவும்ரிஷிமூலம் நதியின்மூலங்
கூறியேநாபாசர் மவக்கேயிந்து
குறியறியாதிருவிருத்த பதியைத்தானே (5)

ததிலத்தில்மதியொடுங்கி வளரும்சூட்சம்
தங்கமதிவிருபங்கம்வாரமேழிற்

பதிதலத்திலீரெட்டு யிதழுமொன்றாய்ப்
பதினாய்ச்சோடசமாய் வளர்ந்துதேய்ந்து
திதிபிலத்துக்கதிர்நாளுற் பௌரணையேயானாற்
றினமறிந்துயிடகலைக் கதிரிற்சேரு
கதிமுத்திக்காயசித்தி யிதுவேதீட்சை
கருதியன்னகஸ்தியனுங் கருவைத்தானே. (6)

கருத்தரித்துள்ளர்ந்துவெளி பேருக்காலங்
கருவாளிநீயானாற் கருவைப்பாரு
உருப்படுத்தியுனைவளர்த்த அருமைத்தாயே
உற்றுப்பாருன்மனதி லறிவாய்நீயும்
கருத்துள்வைத்துப்பருதிமதி கதிரிற்சேர்ந்த
கலையறிந்துருதிபெற்றக் காயசித்தி
திருத்தமாயுட்புகுந்து கண்டால்முத்தி
தேறுவதுதிண்ணமிது சித்தியாமே. (7)

சித்தாதிபதினெட்டுஞ் சேருசித்தார்
சிறுத்துமதிபெருத்துவளர் பதியைக்கண்டு
அத்தர்திருநடனந்தான் பதியைப்போற்று
ஆதியிரோதாயினுட மாய்கைநீங்கி
முத்தர்பரிபூரணமாய்த் தாயைப்போற்றி
மூலமுதலாறுவரை யகண்டாகண்டோர்
இத்தகமையறிந்தசித்தர் கெல்லாநாமே
யேகரிஷியானேம்பர னறிவாற்றானே. (8)

அறிவுகுருநாதனருள் பெற்றோர்க்கெல்லாம்
அத்தீட்சநாணும்வினை யகன்றுபோகு
மறிவுகுருநாதனென்பா ருலகத்தோர்கள்
அகத்தியனுமென்பேரின் தீட்சைநாணார்
அறிவுகுருநாதனென்று நீயேபாரு
ஆதிமுதலந்தம்வரை தீட்சைதோணும்
நெறியில்சலரிஷிகூலம் ரெண்டும்பார்த்தால்
நின்றபதிநீயறிவாய் நாமேயெண்ணே. (9)

என்னுடையபிள்ளையென்று லறிவான்தீட்சை
யெத்தொழிலுங்கற்றறிவான் சித்தனாவான்
என்னுடையபேர்சொல்வான் தன்னைப்பார்ப்பான்
ஏறியநேரைதாண்டி யகண்டமேவி
என்னுடையபொதிகைதனி லென்னைக்காண்பா
னெல்லோர்க்குங்குருவாவா னென்னைத்தானுந்
தன்னுடையகுருவென்பார் தாயைப்போற்றி
சதகோடிசித்துமெடுத் தாடுவானே. (10)

ஆடுவான்சித்தரெல்லாங் கண்டுமெச்சும்
அகண்டபரிபூரணமா யறிவிலேறி
பாடுவான்சாஸ்திரங்க ளனேகங்கோடி
பதியானத்திருநடனப் பதியில்நின்று
நாடுவான்சுழிமுனையில் நாட்டமுற்றும்
நாதாந்தகருணைபெற வடிவாற்கண்டு

கூடுவாநம்மோடே தன்னைக்கூட்டி
குருபுத்திரனாவதுந் திண்ணந்தானே. (11)

திண்ணமது பூரணநூல் தன்னைப்பாரு
தீட்சைசெய்துயிருநூறும் நன்றாய்ப்பாரு
எண்ணரியசாத்திரங்க ளநேகமுண்டு
யென்னுடையயெட்சணியை நன்றாய்ப்பாரு
தண்ணுபொருளாகிநின் சத்தியாட்டை
யுற்றுப்பார்தண்டகத்தின் கருவைப்பாரு
எண்ணுமிந்தநூல்பார்த்து தன்னைப்பார்த்து
யென்னுடையமரமென்று யறிவில்நில்லே. (12)

அறிவிருந்தபதியில்நா மிருந்தோம்பாரு
அதீதமாய்நின்றதுவும் நாமேசொன்னோம்
நெறியிருந்தநிஷ்டைநாடி நீயேநாண
நீவாசியோகொள்ள வாசிசொல்வோம்
குறியறிந்துதொடுகுறியிற் சுக்கிலத்தின்வாசல்
குருவிருந்தவுருவமதைத் தொனியைப்பார்த்து
அறிவானவாம்வகையறிந்து பிலத்துக்கொண்டா
லானந்தவாச்சரியம் பெறுவாயென்னே. (13)

என்பொருட்டாற்சித்தரெல்லா மகிழ்ந்துகொண்டா
ரெட்டெட்டாங்காலொன்றிற் காட்சிகண்டார்
என்பொருட்டாநீயெட்டு ரெண்டுந்தோண
யிந்நூலின்கருத்தோண நன்றாய்ச்சொன்னேன்

என்பொருட்டாலுனக்குமிது வறிவால்தோணும்
ஏழுசத்தசாரமு மப்புமுப்பு
என்பொருட்டாற்கண்டுகொண்டு நாமேநீவாம்
இருப்பதற்குக்குறியச்சொன்னேன்கேளே· (14)

கேளெழுத்தனுங்கோடிதீர்த்தமாடி
நெதிபெறவுந்திருமாலை கண்டுபோற்றி
நாளெழுதினமதிலே வாரம்வைத்து
நாம்வருவோம்நடுச்சாமம் வந்தேயுன்னை
கேட்டெழுகிரிசுத்தி லரியேமூட்டி
நேசரித்திலேத்திடுவோம்பொதிகைதன்னில்
நீளவுமேயிருத்தியிந்தவுலகுதன்னில்
வித்தைஎல்லாமறிந்துகொள்ள தொழிலிதானே.

தொழிலெல்லாமனுபவித்துங்குறியுஞ்சொன்னேன்
யசாற்பொருளையுட்குறித்துப்புகழான
வழியெல்லாமிதுவழியாய்க் காணவேண்டும்
மகாசித்தனென்றுபேரெடுக்கவேணும்
அழியாதசிறுபிள்ளை வாலைதேவி
யடங்காதகன்னியடா வாமிசாமி.
தெளிவானமனத்தெளிவா மவளைப்போற்று
செகமெலாம்வளர்த்தவள்தான் சிவமதாமே. (16)

சிவசத்தியானசிவ மேகரூபஞ்
சேருமிடைப்பிங்களையாஞ்சோடசமும்பாரு

நவசத்திசித்தர்பதி னெட்டுமாகி
நடுவிருந்தாள்சத்தியமாய் நாமேகண்டோம்
கவசத்தில்மூன்று பேருமொன்றாய்ச் [டோம்
காலொன்றாய்க்கால் தலையாய்க்கண்டோங்கண்
தவசத்திதீட்சைபெற வம்மாவென்று
தர்ப்பணமாயறிந்துணர்ந்தோர்க்கமிர்தமாமே.

அமிர்தரசவல்லிதிரு ஞானதேவி
அதிரூலஅபளங்கி அபிராமிவாமி
அமிர்தகுணசகலகலைக் கியானதேவி
அடங்காதமாயையிந்திர சாலிமோடி
குமுர்தவொளிநாதாந்த நாதரூபி
குமரிதிருசூலிசிறு வாலைதேவி
சமரசமாயவளையல்லோ பூசைபண்ணி
தானிருக்கமாய்கையெல்லாந் தவிர்ந்துபோமே.

போமென்றுநாமுரைத்தோ மவளைநாமும்
போக்கறிந்துகண்டு கொண்டோம்பின்னுங்கேளு
நாமென்றுமவையென்று மில்லைபாரு
நாதாந்தசித்தனென்று பேருங்கொண்டு
ஓமென்றுவெளியேறு வந்தசூட்சம்
ஒருவருக்குந்தெரியாதுவுனக்கேசொன்னோம்
ஆமென்அகண்டுகொண்டா லவனேசித்தன்
ஆறியபோரார்க ளறிவாய்த்தானே. (19

தானெனவேஞானத்தின் கிரியைசொல்வேன்
தவிராதுபத்தியாய்ச் சொல்லக்கேளு
பானெனவேபெண்வடிவா மவட்குநாம
மந்தானநேசரியாளெனக்குச்சொன்னாள்
தானெனவேஅறிவதனாற் கண்டுகொண்டு
தெளிவாயுனக்குமிது சொல்லக்கேளு
தேனெனவேசோதிப்பால் சிரங்கைதாங்கி
சிவசத்திமூலமது யிரண்டுஞ்சேரே. (20)

சேர்த்தபின்பூரமொடு புனுகுசேரு
சேர்முங்கால்விராகனிடை கண்டுசேரு
சேர்த்தபின்புகமலப்பா ளாக்கிற்பாதி
திடமானகாந்தமது விராகன்சேரு
சேர்த்தபின்புஅரிதாரம் லிங்கமிரண்டுஞ்
சேருமரைவிராகனிடை சேர்த்துங்கொண்டு
சேர்த்தபின்புநவமூல மிதுவேபாச்சு
செகசோதியதுவாச்சி சொல்லக்கேளே. (21)

சொல்லங்கேள்நவமூலம் ஏகமூலம்
சேரவொன்றுதுடாது கண்டுசோதி
சொல்லக்கேள்கடைசரக்கு வைந்துமொன்றாய்
சோதனையாய்க்கல்வத்தி லாட்டிக்கொண்டு
சொல்லங்கேளோரண்டத் தெண்ணைவிட்டு
சோதிதிருவிளக்கேற்றி மையைச்செய்து

சொல்லக்கேளாரவைத்து செம்புதன்னில்
சோதித்துபார்ப்பவர்க்குச் சொல்லக்கேளே. ()

கேளடாதாம்பரம் பதிஞருக்குட்
கெட்டிசாயிந்தமையைக் காலேயிய
கேளடாமாத்தேழு தப்பாதையா
கேசரியாள்சொன்னமொழி நூமேசொன்னேங்
கேளடாதாம்பரம் பதிஞருக்குட்
கிருபையாயிந்தமையி லரையேயிய
கேளடாபதிஞரு மாத்தேகாணுங்
கெட்டியடாயட்டியில்லை பாருபாரே. (23)

பாரடாதாம்பரப் பதிஞருக்குட்
பகருகிறேன்மையதிலே முக்காலீய
பாரடாமுப்பத் திரண்டுமாத்து
பரன்சோதியக்ஷரமே தப்பாதையா
பாரடாதாம்பரம் பதிஞருக்குட்
பழமைமொழிமையொன் றீந்தாயாஞல்
பாரடாபரஞ்சோதி யிதுவேயாகும்
பகரினுமாத்தில்லைத் தங்கத்தானே (24)

தங்கத்தால்பரப்பிரம சோதித்தாயை
தானிழுத்துப்பாடுதற்கு தாவுமுண்டோ
மங்கத்தாயநாலாக்க வானதிந்த
னப்பாலேபேருபெற்று ரனந்தங்கோடி

லிங்கத்தாய்பஞ்சலிங்கம் வொன்றாய்க்கண்டு
நிரைநேராய்க்கண்டத்தாய் பொதிகையானன்
தங்கத்தாயாதியிலே நம்மைக்கூவி
தான்பொதிகையாமெனவே யிருத்தினாளே. ()

இருத்தினாளென்னசொல்லப் போரேனையா
ஏகாந்தமான திருவிளையாட்டாட
வருத்தினாள் தனதனென்று மயங்கிவிட்டேன்
மனதுகந்துபெண்மயக்கந்தவிழ்த்தாள்பின்னும்
திருத்தினாள்பொதிகைமுனி யென்றேநாமஞ்
செப்பியேதிருவாயா லழைத்தாள்கேளு
கருத்தினாள்மவுனம்வைத்து பார்த்தோர்க்கெல்லாங்
கைகண்டமையெனவே கருதினேனே (26)

கருதினேன்கைகண்ட மையாவென்று
கரைக்கண்டதில்லை யென்றுமையின்போக்கு
கருதினேனுருகியிந்த மையினாலே
காலனையும்வெல்லுதற்குக் கருத்தானூன்றி
கருதினேனான்சொன்ன கருவைத்தானுங்
கண்டுணர்ந்துகொண்டவர்க ளண்டமெச்ச
கருதினேனேமனில்லை யென்றேசொல்லி
கரைகண்டாரறியவுமே கருதினேனே. (27)

கருக்குருவாய்நின்றகரு யெடுத்துச்சொன்னேன்
கருவறியார்பிரபஞ்சக் கழுதைமாண்பா

திருக்கருத்துத்திருத்தானே பற்றிக்கொள்ள
செகத்திலேயறியாம லலைந்துகெட்டார்
அருக்கலைந்துமூலமுமாய்க் கட்டியொன்று
யதின்சாற்றில்திலதமிட வசியமாகும்
உருக்குமிதுமனுவெடுத்தார் மனத்தையெல்லாம்
உச்சிதமாயரன்முடியிற் றரித்ததாமே. (28)

ஆமென்றவசியமது வுறுதிமெத்த
வவரவர்கள்சொன்னார்கள் வசியப்போக்கு
நாமென்றவசியமிது நாமேசொன்னோம்
நாதாக்களறிவார்கள் மற்றோர்காணார்
ஓமென்றவசியத்தாற் திலர்தம்போட்டு
வுலகத்திலுள்ளோர்க ளுன்னைக்கண்டால்
ஓமென்றுதன்மையுடன் மயல்விளைந்து
வுன்பேச்சைத்தட்டார்க ளுலகத்தோரே. (29)

உலகமதிலரசனொடு மனுக்களெல்லாம்
முன்னுடையசிஷரைப்போல் வணங்கிக்கொள் [வர்
திலதமதுசிவனறிய வண்மைசொன்னோம்
தீர்க்கமுதுதிடமெத்த உறுதிமெத்த
கல்விழிமாதரசி மோகஞ்செய்வார்
கடிதடத்தின்படுகுழியி லீயவேண்டாம்
தலமுழுதுமுனதுகை வசமேயாகுந்
தவராதுசத்தியமே சொன்னோம்பாரே. (30)

சொன்னமொழியெவ்வளவுந் தப்பேயில்லை
சோதித்தோமிதுவுறுதி யின்னங்கேளு
சொன்னமறைவேதனொடு மாலும்மெச்ச
சொல்லுகிறோமறைப்பு வித்தைபையாகேளு
இன்னமதுமொருநாளு மில்லைசொன்னேன்
மெய்யானமையினுட வுண்மைகேளு
சொன்னமொழிகுளிகரியி னுதிரத்தாலே
சூட்சமாயரைத்துநீ திலர்தம்போடே. (81)

போடுநீமறைபோனை மவுனம்வைத்து
போடயிலேதியானமதை சொல்லக்கேளு
நாடுரீங்கென்று யிறுத்திப்போடு
நாதாந்தபேரொளியின் மையைப்பாரு
நாடுநகர்பூமியிலே சீவசெந்து
நாதாக்களானாலுங் காணமாட்டார்
தேடுபொருளிதற்குநிக ரொவ்வாதென்று
செப்பினேனென்னைப்பார்த் துன்னைத்தானே. ()

உன்னைத்தான்காணரிது வுலகத்தோர்கள்
ஒருவருக்குந்தெரியாது வுண்மைசொன்னோம்
மென்னைத்தான் கண்டாலு முன்னைக்காணா
ரென்பேச்சுபொய்யாது நிசமேசொன்னோந்
தன்னைத்தானறிந்தசிவ யோகத்தார்கள்
தபோதனர்கள்பெரியோர்கள் தானேமெச்சு

வுன்னைத்தான்மறைத்தகரு வித்தைதன்னை
வுற்றுப்பார்த்தறிவாலே னூலைப்பாரே. (33)

பாரென்றுனூல்பார்த்துக் கொண்டாயானால்
பரமர்திருஅடிமுடியைக் கண்டுகொள்வார்
பாரென்றசொல்லரிது தீட்சைகண்டு
பகருகின்றகருவறிந்து நம்மைக்கண்டு
பாரென்றபொதிகைதனி லறிவாலேறி
பலம்பெற்றுக்கதிபெறவு மிருக்கச்சொன்னோர்
ஆரென்றுபொதிகைதனை யறியப்போறா
ரையனேநீயறிவா லறிவாற்றானே. (34)

அறிவாய்நீமரப்புவித்தை யதனைச்சொன்னோ
மஞ்சனத்தின்கருச் சொல்வோமையாகேளு
அறிவாய்நீயஞ்சனமா யிருந்தமைதான்
ஆருக்குந்தோற்றாது அருமையாகும்
அறிவாய்நீயஞ்சனமா யிருந்தோநாமும்
அகத்திலேகண்டறிவாய்க் கண்டோம்பாரு
அறிவாய்நீமைபோக்கு வநேகமுண்டு
ஆச்சரியமிந்தமையை யறிந்துபாரே. (35)

அறிந்துபார்மைதனை சிமிளில்வைத்து
அனுமதிஅனுமானை யறிவாற்கண்டு
அறிந்துபாரஞ்சனா தேவிமைந்தன்
ஆகமத்தின்அடிபணிந்து மவுனம்வைத்து

அறிந்துபாருள்ளங்கை யடங்கமாக
ஆதிமுதல்பாதாள வரையும்பாரு
அறிந்துபார்பூமியின்கண் ணுள்ளதெல்லாம்
ஆத்தாள்தன்கிருபைகொண் டறிந்துபாரே.

பாதாளமுதலான மேற்போங்கெல்லாம்
பார்க்கையிலேவெட்டவெளி யாகத்தோணும்
வேதாளபூதமொடு பிசாசுங்கெல்லாம்
வேறுமொருமந்திரங்கள் தியானம்வேண்டாம்
தாதாவேயென்றுசொல்லித் தனங்கள்வைத்த
தலமதிலேபோயிருந்து தனக்குத்தானே
தாதாவேயெனக்கேட்கப் பொன்னைக்காத்த
தனங்கள்பூதத்தேவதைக ளீயும்பாரே. (37)

ஈவதுவேணுமென்று கேட்டதெல்லா
மிருதயத்திலினைநீயு மிங்கவேண்டாந்
தாயெனதுமைவசமா யிருந்தசூட்சந்
தன்னைப்பார்த்தென்னைப்பார்த் தனக்குச்சொன்
பாயுமதுபுலிபோல பதுங்கிக்கொண்டு [னேம்
பக்கத்திலேதிரோதாதி நின்றுள்பாரு
ஆயிமதியிடையாகி யுன்னைக்கொல்ல
ஆசுகாயெமனை னிவள்தான்பாரே. (38)

அவளானதிருவுமையா ளருளினாலே
ஆகாசம்பூமியிலே நடக்குஞ்சோதி
தவமானபெரியோர்கள் தன்மத்தோர்கள்
தான்செய்யுந்தொழில்களெல்லாந் தானேதோ
நவமானமையருமை மெத்தநன்று [ணும்
நாதாந்தம்வேதாந்தம் பார்ப்போர்க்கெல்லாஞ்
சிவமாகிசிவகுருவாய் நின்றமையை
செப்பினேன்சற்புத்திர னானல்பாரே. (39)
பாரிந்தமையொன்றில் வசியம்வாதம்
பகருகின்றயஞ்சனமு மரப்புஞ்சொன்னோம்
ஆரிந்தமைபோக்கை யறியப்போரார்
அதீதமடாநாலுவித்தைபொன்றிற்சொன்னோம்
வாரிந்தபடிபார்த்து மையைப்பாரு
மகத்தானயொருவறிவாற் கண்டுகொள்ள
பாரிந்தப்படியேநாம் பார்த்துக்கொண்டு
பாடினேஞ்சாஸ்திரமாய் நூலேத்தானே. (40)
நூல்பார்த்துப்பின்கலையி னுடையைச்சேர்க்க
நூறுதரஞ்சொன்னாலு மறியமாட்டார்
கால்பார்த்துமூலத்தி லிருத்திபூதி
கனிவானவமுர்தத்தைக் கொள்ளமாட்டார்
சேல்பார்த்துபிழைக்கவகை யறிவதெப்போ
சிவதீட்சையின்னமொரு சேதிகேளு
மால்பூத்தவுந்திதிரு வைந்தெழுத்தை
மவுனத்தால்தியானத்தைச் செய்யக்கேளே.

கேளடாசிவாலயங்க ளனேகமுண்டு
கேளதிலேவேறுவகை லிங்கமுண்டு
கேளடாதெய்வுலிங்கங் கோவிற்சென்று
கிருபைதான்சோதியடா வாதினாலில்
கேளடாதசமிருன் னன்றுப்பார்த்து
கேளந்தளதினாலே மையைநீயுங்
கேளடாலிங்கமதா யுருவஞ்செய்து
கிருபையதின்பெருமைதனை சொல்லக்கேளே. ()

சொல்லக்கேள்மையான லிங்கந்தன்னை
சுயம்பாகமுளைந்தலிங்க மெதிரேவைத்து
சொல்லக்கேள்தியானித்து தீட்சைதன்னை
சுகமதுவெசீக்கிரமாய் முடிக்கவேணுஞ்
சொல்லக்கேளென்னானை திரந்தான்பேச்ச
சொல்லையிலேகருவறிந்துங் கொண்டாயானால்
சொல்லக்கேளெத்தொழிலு முணங்கேசித்தி
சொரூபநிலையின்னமுமே மறியக்கேளே. (43)

கேளந்தசொரூபசித்தி நீயேகாண்க
கிருபையதுகாமமாகி வுன்னுள்மேவி
கேளிந்தவுலகமெல்லா நாமேயாகிக்
கெதிமுத்திப்பெருமவர்க்கு நாமேயானோம்
கேளாதான்சொரூபநிலை யார்க்குந்தோணர்
கேசரமாயோரறிவா யிருந்தேன்கேளு

கேளேதான் னூல்சொன்ன வறிவாற்கண்டு
கிரிகையென்றவித்ததனைக் கண்டுபாரே. (44)

கண்டுபார்தியானமே வனுக்கச்சித்தி
கருவானபூமிமுத லறியச்சொன்னேன்
கண்டுபார்மவுனத்தா லார்தானென்ன
கண்டஅப்புலிங்கமது கண்ணிற்றோற்றுங்
கண்டுபார்சுயம்புலிங்க மெங்கேபோச்சு
கரியோனும்வேதவனு மறியானென்னு
கண்டுபாரென்னாலே குருவாய்ச்சொல்லுங்
கருவெல்லாம்வெளிதோணக் காட்டுந்தானே. ()

தானென்றசொரூபமது தேய்வுலிங்கந்
தனைப்பாராரொருவருங்குந் தோணுதையா
ஏனென்றால்மையதன்மேற் போக்குசெய்த
யேகாந்தத்தேய்வுதனில் வாய்வோடொக்க
தானென்றுசெய்தொழிலி லுருக்கம்வைத்து
தான்செய்ததொழிலதனால் கண்ணிற்காண
நானென்றவாண்பிள்ளை களுக்குநன்றாய்
நான்சொன்னகருவறிந்து கண்டுகொள்ளே. (46)

கண்டுகொள்ளநீயுமொரு சித்தன்சித்தன்
கண்காணத்தெரியவென்று லுமையென்று
பண்டுதிருவுமையெழுத் தருதிகண்டு
பதினாறுவுருவேற மார்க்கமாகும்

அண்டர்பிரான்சடாதார னருளினாலே
ஆகாசமுட்டிநின்று வெளியேவீசும்
கண்டபோர்பிரபையொளி யென்சொல்லேன்
காத்தமுடிபூரணத்தின் காட்சிபாரே. (47)

பாருமொருபூரணமே சோதிசோதி
பரஞ்சுடராய்க்கதிர்கோடி கோடாகோடி
தேரில்வருசித்திரம்போல் நியமைநாட்டு
செப்பரிதுசதா கோடாகோடி
மேருவதுவணுவாகு மணுவும்வேறும்
மெய்யானமையறுவை சித்தர்க்கெல்லாஞ்
சீருறுதிகாலுறுதி வாசியேற்றந்
திறமடாசிவயோகி யானவர்பாரே. (48)

சிவயோகிமவுனகுரு யோகியாகி
செகமெல்லாம்நீயாகி யருளேமீறி
தவயோகிநவமூல மொன்றாய்க்கண்டு
சதாகோடிவித்தைகளை க்ஷணத்திலாடி
பவயோகம்பசாசுகளை யடித்துத்தள்ளி
பரப்பிரமவெளியேறி யறிவிலேறி
தவயோகிசகலகலைக் கியானதேசி
சாயுச்சியபதமாகி யிருப்பாயென்னே. (49)

இருப்பாய்நீயென்றுறுதி சொன்னேம்நாமும்
என்மனமறிந்தவுண்மை யிந்நூல்தன்னில்

விருப்பமாயுரைத்ததுவு மறிவாயென்று
விளம்பினேமூலநத்தோ ரறியமாட்டார்
திருப்பணிகள்கல்லாலே கட்டிவைப்பார்
செம்புருக்கித்தங்கமதை சேர்ப்போமென்பார்
துருப்பிடித்தது ருவனிலே சேரத்தங்கம்
தொக்கிவேவாய்வுக்கு முனங்கிந்தப்பேரே. (50)

இந்தாபார்நாமுமத வாணையேறி
ஏழையைப்போல்வந்தோம்பாருன்னைத்தேடி
முந்தாளுளிருபேருங் கலந்துபேசி
மூலமடாமூடரிதை யறியமாட்டார்
எந்தனதுபொதிகைதனில் வந்தாயானால்
எமனில்லைநமனில்லை யென்றுதானே
சந்தாமாவதெப்போ வறிவதெப்போ
சண்டாளமனந்தவிர்ந்தா லென்னசெய்வாய்

என்றென்றுமழியாத பதியேவாய்க்கு
மேகாந்தத்தனிப்பொருளைக் கலந்துகொள்வாய்
மன்றென்னும்நீரிரங்கி கால்வாயென்றும்
வானென்றதைந்துமொன்றாய் கலந்துகட்டி
நன்றென்றுஞ்செடமெடுத்தால் நெஞ்சுலைந்தே
நாட்டியொன்றாய்மூலத்தில் நின்றாயானால்
வென்றென்றதவ்விடத்தில் நாமேவந்து
மேவியேயுனைதூக்கிக் கொள்வோம்பாரே. (52)

கொள்ளவென்றுலிந்நூல்தா னன்பத்திஞன்கும்
குறியறியசொன்னாலுங் காணமாட்டாய்
தள்ளென்றுமாய்கையெல்லா மறிந்துத்தள்ளி
தன்னைப்பார்த்தறிவாலே தன்னைக்கண்டு
யென்னென்றதன்வசமா யிருந்தசூட்சம்
யென்வசமாய்கலந்தேறி யறிவாய்ப்பாரே. (53)

அறிவாய்நீவன்பத்தி நான்கேதீட்சை
ஆதிமுதலந்தம்வரை மூலஞ்சொன்னேங்
குறியானதிதுகுறியின் கருவைக்கண்டு
குருபாதமுட்கொள்ளக் குறியுஞ்சொன்னேம்
அறிவாய்நீயென்றுனக்கு வுறுதிசொல்லி
ஆணையிட்டுகொடுத்தகுறி யறியநீயும்
அறிவாய்நீயென்றுனக்கு வருமையாக
அன்பாகயிருந்தனடா யன்பத்திஞன்கே. (54)

அகஸ்தியர் கேசரிகுருநூல்-நிச.

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

ஐன்பத்திமூன்றுவது

அகஸ்தியமகாமுனிவர்

பச்சைவெட்டு

வைத்தியசூத்திரம்-கசா.

அரிதாரம்பிருதிவி யாகிநிற்கும்
மானதொருசவ்வீரம் அப்பதாகும்
பெரிதானகெவுரியோ தேயுவாகும்
பின்னுமெனும்வெள்ளையோ வாயுவாகும்
அரிதானலிங்கமோ ஆகாசமாகும்
அருந்தியபச்சையுடன் மாட்டலாகும்
தெரியாதவயித்தியரே யிந்நூலப்பா
சித்தரப்பாசொன்னவித்தை செகத்திற்பாரே. () 1

செகத்திலுள்ளவயித்தியரே செப்பக்கேளு
திரமானஅரிதாரங் கட்டிவாங்கி
சுகத்திலேசுண்ணாம்புக் குள்ளேவைத்து
சுத்தியதைசெய்துநீ ரெடுத்துக்கொண்டு
யிகத்திலேமனிதருக்கு ஈளைகாசம்
எலிகடிகள்விஷபாக பித்தப்பாண்டு

மகத்தானகுளிர்காச்சல் மகோதரங்கள்
வருகின்றநோய்களுக்கு வையேசுக்கில். (2)

சுக்கானசவ்வீரங் கட்டிவாங்கிச்
சுவாசமொடுகாசம் நீராமைமவீக்கம்
மெங்கானகுன்மமெட்டு றிளைப்புசுளை
மிங்கமொருநெஞ்சடைப்பு மிளகிற்கொள்ள
தொக்காகுஞ்சூலையொடு வயிற்றிற்கெண்டை
தோஷமாகநீரிழிவு நீராமைக்குஞ்
சிக்காதகொடிவேலி பேரறத்தை
திறமாகஅரையுண்டை செய்யப்போமே. (3)

போமடாகெவுரியுட போங்கைச்சொல்வேன்
புகழானதோஷமொடுசுரத்துங்கெல்லாம்
தாமடாசுக்கனிட தண்ணீர்தன்னில்
திரியாதேநெல்கிடைக்கு மேலதாக
நாமடாசொரிகிரந்தி அரிகிரந்திமேகம்
நயமாகவயிற்றுவலி சூலைக்கெல்லாம்
ஓமடாகருப்புகட்டி தன்னிமேலதா
னொருகோடிநோய்களெல்லா மொழியும்பாரே.

பாரென்னவெள்ளை பாஷாணந்தன்னைப்
பாங்காகயெருக்கம்பால் விட்டுஆட்டி
சீரென்றசிறுபயறு அளவுவுண்டை
திறமானபெறுவயறு வுள்மாங்கைக்கும்

சாரென்றவேப்பிலைச்சா றுள்மாந்தைக்கும்
க்ஷணத்திலேகொம்மட்டிக்குத் தீருமென்றே
வேறென்றசோகைக்கு மிப்படியேசெய்ய
வெகுகாலநோய்களெல்லா மிரண்டுபோமே. (5)

போகுமேலிங்கமடா சன்னிதோஷம், பொரு க்காதநெஞ்சடைப்புமூர்ச்சை, தாகுமேவயிற்றெறி வுவலிற்றிலூதல், தனியிஞ்சிச்சாற்றிலிடத்தவிர்ந்து போகுங், காகுமேசூலையொடு பித்தங்காமாலை விஷ பாகம்வலிகுன்மஞ்சோகையெல்லாம், பாகமாம்கொ டிவேலிச்சாற்றிற்செய்யப், பறக்குமடாயின்னம்வெ குரோகந்தானே. (6)

காந்தநாலுநெந்திசமன் கறுப்பஞ்சாறும்விட் டரைத்துவோர் சட்டிதனிற்றடவி, ஓடுமுடியொரு சட்டிபாந்தமாகச் செய்துபாங்காய்ப்புடத்திற் போ ட்டெடுத்து, வாந்தமாகப்பின்னு மொருவளமாய்மு ன்போற்சீலைசெய்யே. (7)

செய்யுமுறைசொல்லுகிறேஞ் சீருப்செந்தூர த்துடனே, வையநந்திசரிசமனுப்வாகாகப்பிளச்சாற் றுலரைத்து, உய்யும்படிமுன்போலேவொருசட்டிவி ட்டுமேல்மூடி, செய்யுமேசீலைசெய்து திறமாய்ப்புட மேபோட்டுயெடே. (8)

போட்டுயெடுத்துச்செந்தூரம்போகும்வெள்ளை நீரடைப்பு,நீட்டுசோகைபாண்டுடனேநீராம்பலுமே

வயிற்றுவலி, மூட்டுந்தேனில்திரிகடுகு மூன்றுநாள் தான்கொடுத்திடவே, வாட்டமடாதேநொன்று விடும் வரநாஞ்சித்தர் செந்தூரத்தே. (9)

சாதிலிங்கம்நாலுடனே சமனுவாரைக் கரிநாலு ஆதிசிலையையாராக்கி யதிலேயுருட்டிபாறுதரம்,திக ரஞ்சூமண்டைக்குந்து தொடர்ந்தேயேகு மேக மெல்லாம், வாதமாய்க்கூட்டியோடிவிடும் மகத்தான சித்தர் புகையிதுவே. (10)

எருக்கன்வேரிளகவைத்து யியல்பாய்லிங்கமதிற் சோத்து, புரட்டிரவியிற்காய்ந்தெடுத்துப்பொருத் தச்சுக்கறன்ரனிற்கூட்ட, வருத்கமான பிளவைக ளும்வயற்றிற்கட்டி தலைகுத்து, யிருக்கத்துடனே யோடிவிடு மியல்பாஞ்சித்தர் புகையிதுவே. (11)

ஆவாரம்கரியேநாலு வதிலுடன்லிங்கமூன்று தேடரும்வீரமொன்று தேவாதிலிங்கம்ரெண்டு, தா வாதை யரைத்துச்சுங்கான் தன்னிலே வைத்துக் கொள்ளு,போவதேசூலேபுண்கள் பொய்யல்லசித்தர் சொன்னார். (12)

ஆலத்திற் பூரம்நாலுவதினுடன்காந்தமூன்று, கோலப்பாஷாணம்ரெண்டு கொடியதோர் கெவுரி யொன்ன்று, சாலவேகொடிவேலிவேர் சவ்வீரமரை தான்கூட்டி,மூலமாய்முன்றுவில்லை முடித்துக்காய வைத்திடுவே. (13)

எடுத்துவில்லைமுதலாக யியல்பாம் புளியஞ்சிரா
பிற்கட்டு, வடிப்பமாகவுலைமுடியில் வைத்தேதீயிற்
புடம்போடு, அரைத்தவில்லைபொடித்தெடுத்துஆச
னத்திற்பிடித்திடவேதொடுத்தபுண்கள் புரைவிலகும்
சொன்னார்சித்தர் புகையிதுவே. (14)

தாரமும்ரசமுங்கெந்திசரியதாய்த் தூளேசெய்து
பாரமாஞ்சீலைதன்னிற் பற்றியேதிருத்துருட்டி, வீர
மாம்விளக்கிற்போட்டு வேப்பெண்ணெய் தன்னைவா
ர்த்து, கோரமாந்திரிகொம்மகைமுகத்திலேற்றே.

ஏற்றிடிற்சன்னி தீருமெலும்படி குட்டந்தீரும்,
பார்த்திடிற்பரங்கிதீரும்பரவைசூனியமுந்தீரும்,கோ
த்திடிற்கண்டமாலைகுன்மங்கள்முதலாய்த்தீரும், ஏற்
றிடில்வியாதிக்கெல்லா மேழுநாள்பத்தியமாமே.

அகஸ்தியர் வயித்திய சூத்திரம்-கசு.

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

ஐன்பத்திநான்காவது

அகஸ்தியமகாமுனிவர்

சுத்தஞானம் — ௯.

பன்னிரண்டுகாலான புரவிபப்பா
பாங்காகமூலவெளி தன்னில்நிற்கும்
நன்னயமாய்வாசிதனி லேறிக்கொண்டு
நாட்டியந்தநடுவீடு தன்னிற்சென்றால்
முன்னின்றமுப்பாழுங் கப்பாலேறி
மூகப்புண்டுமுச்சந்தி வந்துகூடும்
சின்னஞ்சிறுவாசல்கடந் தப்பாற்சென்றால்
சிதம்பரமுங்கண்டுமுத்தி சித்தியாமே. (1)

பன்னிரண்டுபேரான ருத்திரற்கு
பதியாகநின்றபொருள் பகரக்கேளு
விதிமுறையாய்சுழிநடுவே முளைத்தெழுந்து
விளங்கிநின்றஓங்கார ஸ்தம்பத்துச்சி
அதிசிதங்காணுநாயம் ஆதாரபீடம்
அமர்ந்தபராபரத்தினிலை யறியவேண்டி

நிதமானதிருச்சிற்றம் பலத்தைக்கண்டு
 தெரிசிக்கஅவர்க்குமுத்தி சித்தியாமே. (2)

பத்துதிக்கும்பதிறு கோணந்தானும்
 பாங்கானபலகோடி யண்டமெல்லாம்
சுத்தநின்றஜங்கருவிக் காதியான
 சொல்லறியதத்துவத்தின் சோருதிமுத்தி
அத்திமுதலெறும்புகடை தானுய்நின்ற
 அதிகபொருளிதனையறி துண்பாராகில்
சித்தமதில்திருச்சிற்றம் பலத்தைக்கண்டு
 தெரிசிக்கவவர்க்குமுத்தி சித்தியாமே. (3)

ஒன்பதெனும்வாசலது உலகந்தன்னில்
 உணர்வார்களெல்லோரும் வந்துகாண்பார்
அன்புடையஒருவாசல் ஒருவர்காண்பார்
 அடுத்தடுத்தவாசல்கடந் தப்பாற்றாண்டி
வன்புடையமயிர்ப்பால் மீதிலேறி
 மனதுதுணிந்துருகிநின்ற மகிழ்வினோடு
தென்பாகதிருச்சிற்றம் பலத்தைக்கண்டு
 தெரிசிக்கஅவர்க்குமுத்தி சித்தியாமே. (4)

எட்டெழுத்தாயிரண்டெழுத்தா யேகமாகி
 யியங்கிநிற்கும்பெருமைதனை யெவருங்காணர்
னெட்டெழுத்தின்வட்டெழுத்தின் மேலேநிற்கும்
 நிலையறிந்துவுரைத்திடுவோர் குருவுமாகும்

விட்டிடமுந்தொட்டிடமும் அறிந்தாயானால்
விளங்கிநின்றஅகாரமுதல் உகாரங்காணுந்
திட்டமதில்திருச்சிற்றம் பலத்தைக்கண்டு
தெரிசிக்கஅவர்க்குமுத்தி சித்தியாமே. (5)

ஏழானயுபாதியென்று லெளிதேயல்ல
யிதுநடக்கும்வாறதுதா னியம்பக்கேளு
வேளானமன்மதனை காலால்நீக்கி
விளங்கிநின்றங்கிதனை மேலேயேற்று
கோளானகருவியெல்லாம் வீரிட்டோடும்
கூறுவதுமேலான குறிப்புங்காணும்
தேனானபசியடங்க அமிர்தமுண்டு
திருநடனங்காணமுத்தி சித்தியாமே. (6)

ஆரானகோட்டைக்குள் மூலவட்டம்
அதினாலுகொத்தளமே சுவாதிட்டானம்
கூரானகோணமது கொத்தலிங்கன்
கூரறியபிறைமோட்டை கொத்தளமேபத்து
வீரானவனாகதமே கொத்தளமீராறு
விசுத்தியறுகோணங் கொத்தளமீரெட்டு
தோராதவட்டமிரு கொத்தளந்தான்மேலே
சிதம்பரமுங்காணமுத்தி சித்தியாமே. (7)

ஐந்தானபெத்ததுதான் விபரங்கேளு
  அப்புநீனடிரிதிவுக்கு நங்கென்றோர்சொல்
சிந்தையதாய்அப்புவுக்கு மங்கென்றோர்சொல்
  சாதகமாய்த்தேயுவிலே சிங்கென்றோர்சொல்
சிந்தையாய்வாய்வுக்கு வங்கென்றோர்சொல்
  விளங்குகின்றஆகாயம் யங்கென்றோர்சொல்
சிந்தையில்வகைதெளிந்து சொன்னாயானால்
  சிதம்பரமுங்காணமுத்தி சித்தியாமே. (8)

நாலானவேதத்தின் முடிவில்நிற்கும்
  நாதாந்தபேரொளியைக் காணவேண்டி
மூலதளம்மூளத்தெழுந்த வகாரமேலே
  முட்டிநின்றகம்பத்தின் முடிவிலேறி
காலகாலமறுப்பதற்கு மேலேநோக்கு
  காரணமும்பூரணமுங் கலந்துதோணுஞ்
சீலமதாய்த்திருச்சிற்றம் பலத்தைக்கண்டு
  தெரிசித்தவர்க்குமுத்தி சித்தியாமே. (9)

அகஸ்தியர் சுத்தஞானம்-கூ.

முற்றிற்று.

உ

கணபதிதுணை.

ஐன்பத்தைந்தாவது

அகஸ்தியமகாமுனிவர்

ஞானம் - ௧௫.

கர்ப்பமென்னவெகுதூரம் போகவேண்டாம்
கனமலையில்குவடுகளி லலையவேண்டாம்
சர்ப்பமென்னநாகமது வொருதலையில்நின்று
சாகாதகால்கண்டு முனையிலேறி
நிர்ப்பமென்றுமனமுறுத்து மனதில்நின்று
நிஜமானகருநெல்லி வெண்சாறைநாளும்
சொற்பமென்றுவிட்டுவிட்டா லலைந்துபோவாய்
துரியமென்றபராபரத்திற் சென்றுகூடே. (1)

கூடப்பாதுரியமென்ற வாலைவீடு
கூறியநாதாக்கள் மயேஸ்வரமேயென்பார்
நாடப்பாஅவள்தனையே பூசைபண்ணு
நந்திசொலுசிங்காரந் தோணுந்தோணும்
மூடப்பாசிகாரவரை யெல்லாந்தோணும்
ஊமையென்றஅமிர்தவெள்ளம் ஊரலாகும்
தேடப்பாயிதுதேடு காரியமாகுஞ்
செகத்திலேயிதுவல்லோ சித்தியாமே. (2)

ஆமென்றபூரணந்தான் சுழிமுனையிற்பாரு
அழகானவிந்துநிலை சந்திரனிற்பாரு
ஓமென்றரீங்காரம் புருவமையம்பாரு
வுத்தமனேவில்லென்ற வீட்டிற்காணும்
வாமென்றஅவள்பாதம் பூசைபண்ணு
மற்றொன்றுபூசையல்ல மக்காள்சொன்னேன்
பாமென்றபரமனல்லோ முதலெழுத்தாம்
பாடினேன்வேதாந்தம் பாடினேனே. (3)

பாடுகிறபொருளெல்லாம் பதிவேயாகும்
பதியில்நிற்கும்மக்ஷரந்தான் அகாரமாகும்
நாடுகின்றபரமனது ஓங்காரமாகும்
நலம்பெரியபசுதானே உகாரமாகும்
நீடுகின்றசுழிமுனையே தாரையாகும்
நின்றதொருயிடகலையே நாதவிந்தாம்
மூடுகின்றஓங்கார வித்தையாகும்
வெளியானஅரியெழுத்தை வூணிப்பாரே. (4)

ஊணியதோர்ஓங்காரம் மேலுமுண்டு
'வுத்தமனேகீழுண்டு வூணிப்பாரு
ஆணியம்நடுநாடி நடுமேமுட்டும்
ஆச்சரியமெழுத்தெல்லாம் அடங்கிநிற்கும்
யேணியாயிருக்குமடா அஞ்சுவீடு
யேகாந்தமாகு மெழுத்தைப்பாரு

தோணிபோற் காணுமடா அந்தவீடு
சொல்லாதேயொருவருக்குந் துரந்திட்டேனே.

துறந்திட்டேன்மேல்மூலங் கீழ்மூலம்பாரு
துயரமாய்நடுநிலையை யூணிப்பாரு
அரைந்திட்டேன்நடுமூலம் நடுநாடிப்பார்
அப்பவல்லோவஸரதாக்கும் தாரைகாணும்
உரைந்திட்டஐவருந்தான் நடனங்காணும்
ஒளிவெளியும்சிலம்பொலியுமொன்றாய்க்காணு
நிறைந்திட்டபூரணமு மிதுதானப்பா
நிஜமானபேரொளிதா னிலத்துப்பாரே. (6)

சும்மாநீபார்க்கையிலே மனத்தையப்பா
சுழிமுனையிலோட்டியங்கே காலைப்பாரு
அம்மாநீதேவியென்று அடங்கிப்பாரு
அப்பவல்லோநாயசித்தி போகசித்தி
உம்மாவும்அம்மாவும் அதிலேகாணும்
ஒருமனதாய்ச்சுழிமுனையில் மனத்தையூணு
நம்மாலேஆனதெல்லாஞ் சொன்னேமப்பா
நாதாக்களிதையாரும் பாடார்காணே. (7)

காணுகின்றஓங்கார வட்டஞ்சுத்து
கனலெழும்பிகண்ணிலே நடுப்புற்றேன்றும்
பூணுகின்றபிடக்லையில் பரம்போலாடும்
பொல்லாததேகமென்று உருகிப்போகும்

ஆணுவங்களானதெல்லா மொழிந்துபோகும்
அத்துவிததுரியாஷ்ட மாடிநிற்கும்
வூணியதோரெழுத்தையெல்லாந் தேவியாகும்
ஓங்காரக்கம்பமென்ற வுணர்வுதானே. (8)
உணரவென்றுற்சந்திரனி லேறிப்பாரு
ஓடியங்கேதலையென்ற வெழுத்தில்நில்லு
அணுவென்றால்மனையாகுஞ் சிவனேயுச்சி
அகாரமென்னபதியுமென்ன சூட்சமாகுங்
கணுவென்னவிற்புருவ மகண்டவீதி
கயிலாயமென்றதென்ன பரத்தின்வீடு
துணுவென்னசூரியன்றன் னெருப்பைக்கண்டு
தூணென்றபிடரியிலே தூங்குதூங்கே. (9)
மூவெழுத்தும் ஈரெழுத்துமாகிநின்ற
மூலமதையறிந்துரைப்போர் குருவுமாகும்
ஊவெழுத்துக்குள்ளேதா னிருக்குதப்பா
உணர்வதுவேகண்டறிந்தோ னவனேயாசான்
யாவருக்குந்தெரியாது வறிந்தோமென்று
அவரவர்கள்சொல்வார்க ளறியாமூடர்
தேவரொடுமாலயனுந் தேடிக்காணார்
திருநடனங்காணமுத்தி சித்தியாமே. (10)
ஈரெழுத்துமோரெழுத்து மாகியங்கே
யியங்கிநிற்குமசைவையப்பா மூலத்துள்ளே
வேரெழுத்தம்வித்தெழுத்து மிரண்டுங்கொண்டு
வித்திலேமுளைத்தெழுந்து விளங்கிநிற்கும்

சீரெழுத்தையூணிநல்ல வாசியேறி
தெருவீதிகடந்தமணி மண்டபத்து
தாரெழுத்துட்பொருளாம் பரத்தைநோக்கி
சார்ந்தவர்க்குசித்திமுத்தி தருகுந்தானே. (11)

ஏகமெனுமோரெழுத்தின் பயனைப்பார்த்து
யெடுத்துரைத்துமிவ்வுலகி லெவருமில்லை
ஆகமங்கள்நூல்கள்பல கற்றுங்கொண்டு
அறிந்தோமென்பார் மவுனவித்தைஅவனைநீயும்
வேகாத்தலைசா காக்கால் விரைந்துகேளு
அதையெடுத்துரைப்பவரே ஆசானாகும்
தோகமதிலோரெழுத்தைக் காண்போன்ஞானி
திருநடனங்காணமுத்தி சித்தியாமே. (12)

குருவானுமைபாக னெனக்குத்தந்த
கூறியஞானமது பத்தின்மூன்றும்
பொருளாகச்சொல்லிவிட்டே னப்பாநீங்கள்
பொருளறிந்தாற்பூரணமும்பொருந்திகாணும்
அறியார்களிந்நூலைப் பழித்தபேர்க
ளருநரகிற்பிசாசெனவே யடைந்துவாழ்வார்
அருளாகஆராய்ந்து பார்க்கும்பேர்கள்
ஆகாயம்நின்றநிலை யறியலாமே. (13)

அகஸ்தியர் ஞானம்-௩௩.
முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

ஐன்பத்தாறாவது.

அகஸ்தியமகாமுனிவர்

அறிக்குநிலைபோதம்-௰.

சொல்பிறந்தவிடமெங்கே முப்பாழெங்கே
துவாரபாலகரெங்கே முதற்பாழெங்கே
நல்லசங்குநதியெங்கே வைகுந்தமெங்கே
நாரணனும்ஆலிலைமேற் படுத்ததெங்கே
அல்லல்படும்ஐம்பூத மொடுக்கமெங்கே
ஆறஞ்சுயிதழ்ரெண்டு முளைத்ததெங்கே
சொல்லவல்லாருண்டானா லவரைநாமுந்
தொழுதுகுருவெனப்பணிந்து வணங்கலாமே. (1)

உந்தியெனுநிலையெங்கே அறுகோணமெங்கே
ஓங்காரநிலையெங்கே வுற்றவிடமுமெங்கே
மந்திரமுஞ்சாத்திரமும் பிறந்ததெங்கே
மறைநாலும்விரித்தவயன் தானுமெங்கே
முந்திவருங்கணபதியும் பிறந்ததெங்கே
முக்கோணமுனையெங்கே யடிதானெங்கே
இந்தவகைபொருளறிந்து சொல்வார்தம்மை
யிறையவனென்றேகருதி யியம்பலாமே. (2)

பற்பதத்தில்பொங்கிவரும் வழிதானெங்கே
பரிந்துமுறைகொண்டுநின்ற அறிவுமெங்கே
உற்பனமாங்கருநின்று விளைந்ததெங்கே
யொருபாதந்தாக்கிநின்ற வடையாளமெங்கே
தற்பரமாயாகிநின்ற நிலைதானெங்கே
சர்வவுயிராயெடுத்த சிவனுமெங்கே
இப்பொருளையறிந்துரைக்கும் பெரியோர்தம்மை
இறையவனென்றேகருதி யியம்பலாமே. (3)

அடிமுடியுநடுவான நிலையுமெங்கே
அறுசுவையுங்கொண்டொளித்த விடமுமெங்கே
வடியானவைந்துதலை மாணிக்கமெங்கே
வரையானவுமையெனு மெழுத்துமெங்கே
இடமாகஆடிநின்ற பாதமெங்கே
இச்சையுடன்பேசிநின்ற யெழுத்துமெங்கே
யடைவாகப்பொருளறிந்து சொல்வார்தம்மை
யடிதொழுதுகுருவென்று நம்பலாமே. (4)

சற்குருவுஞ்சந்நிதியு மானதெங்கே
சாகாதகாலெங்கே வேகாத்தலையுமெங்கே
முப்பொருளுமொருபொருளாய் நின்றதெங்கே
முனையெங்கேதலையெங்கே முகமுமெங்கே
நற்கலமாயிரத்தெட் டிதழுமெங்கே
நாலுகையொருபாத மானதெங்கே

இப்பொருளையறிந்துரைக்கும் பெரியோர்தம்மை
　யிறையவனென்றே நருதி யியம்பலாமே. (5)

நஞ்சணிந்தமுகமதுதா னைந்துமெங்கே
　ஞானக்கண்மற்றக்கண் மூன்றுமெங்கே
அஞ்சுவுயிரதனைக்கெடுக்கும் யேமமெங்கே
　வாயிரக்கண்ணிந்திரனார் தானுமெங்கே
பஞ்சறிவாய்நின்றபரா சத்தியெங்கே
　பதினாலுலோகமெனு மதுதானெங்கே
வஞ்சமறப்பொருளறிந்து சொல்வாராகில்
　வணங்கிகுருபரனென்று வாழ்த்தலாமே. (6)

நகைபிறந்தவிடமெங்கே நினைப்புமெங்கே
　நரகமேழாநரக மானதெங்கே
திகைத்துபறந்திடமெங்கே நினைப்புமெங்கே
　தீராதகுறைவரைந்து சூழ்ந்ததெங்கே
பகைத்தவிடந்தானெங்கே ஒழுங்கமெங்கே
　பகலிரவுயிருந்தவிடந் தானுமெங்கே
வகைப்பொருளையறிந்துரைக்கும் பெரியோர்தம்மை
　வணங்கிகுருபரனென்று வாழ்த்தலாமே. (7)

ஆறுகால்முகமாறு மானதெங்கே
　அறுபத்துநாலுகலை நின்றதெங்கே
சிறுகால்பனிரெண்டிற் கழிந்ததெங்கே
　செத்திடமுஞ்சாகாதிருந் திடமுமெங்கே

பூருவநீயிருந்துவந்த புறந்தானெங்கே
புந்திதனிலன்பத்தோ ரட்சரமுமெங்கே
வேறுபொருளிறைந்துள்ள படியேசொல்வார்
மெல்லடியிலேபணிந்து மெலியலாமே. (8)

ஆதிகதிர்சந்திரனும் பிறந்ததெங்கே
அவரொடுங்கிநிற்குமது விடமுமெங்கே
சாதிபலவொன்றாகக் கண்டதெங்கே
சத்திசிவமென்றும்பிரி யாததெங்கே
ஓதியுணர்ந்தேபூசை மறந்ததெங்கே
வுச்சிட்டணிட்டத்த விடமுமெங்கே
சோதிபோல்ஞானமொழி பெற்றபேர்கள்
சொல்லியதெல்லாமுடலிற் சொல்லுவாரே. (9)

இருள்பிறந்தவிடமெங்கே ஒடுங்கிடமுமெங்கே
யிரண்டுதிருச்சங்குநின்ற விடமுமெங்கே
அருள்பிறந்துபாடிநின்ற விடமுமெங்கே
அறுத்தடைந்தவாசலொன்று கண்டதெங்கே
திருபிறந்தவிடமெங்கே ஏழுகிணறுமெங்கே
திருக்கணத்திலிருக்கின்ற ஏத்தமெங்கே
விருப்பமுடனடுக்குநிலை போதகத்தை
விளம்பினேமெய்ஞ்ஞான அறிவுள்ளோர்க்கே. ()

அகஸ்தியர் அடுக்குநிலைபோதம்-ம.

முற்றிற்று.

உ

கடவுள் துணை.

ஐம்பத்தேழாவது

அகஸ்திய மகாமுனிவர்

வாதச்சுருக்கம் - சூ.

சித்தாதிஆதியிலே பதினெண்பேரும்
சிவனறியதேவியுட வரத்தினாலே
கர்த்தாவின்சிவனுடைய திருங்கூத்தப்பா
காரணமாம்சிவமுனிவர் பாருபாரு
வித்தானசாஸ்திரங்கள் கோடானகோடி
விளம்பினேன் இந்நூலில் விறைந்துபாரு
அந்தாதியானவர்க்கு மெய்தும்மெய்தும்
அல்லாட்டவேனாது அறிந்துபாரே. (1)

பாரப்பாசுந்தரமே அய்யாகேளு
பகர்பெரியவர்தநூல் பனிரண்டுலக்ஷம்
சேரப்பாசூஸ்திரமாம் கோடானகோடி
செப்பினேன்காவியந்தா னாயிரமும்பாரு
வாரப்பாமகத்தான வாமமாறு
வாசிபோலாருக்குந் தெரியாதப்பா

காரப்பாவாதமடா சுழியில்நிற்கும்
கனமானமணந்தாக்கில் பலிக்கும்பாரே. (2)

பார்க்கையிலேவுப்பினிட மார்க்கங்கேளு
பாங்கானவுப்பதனை யெடுத்துவாநீ
சேர்க்கையிலேஅல்லேதான் வீரம்பூரம்
சிறக்கவேஅண்டோடு நீரைவாரு
கார்க்கையிலேகாட்டிலுள்ள தில்லைப்பாலே
கனகமதாய்ச்சொரிந்துவிடு அதற்குமேலே
மார்க்கவொருபுடம்போட்டு முன்னம்போல
வார்த்திடாய்நீரதனை வார்த்திடாயே. (3)

வார்த்தெடுத்துமுன்போலே புடமுந்தீர்ந்து
வளமாகச்சிமிளியிலே வைத்துநீதான்
கோர்த்துமெத்தகண்டருட மேலேபூசி
குணமாகப்புடம்ரெண்டில் போட்டாயானல்
பார்த்திபனேகண்டாது சுண்ணமாகும்
பாங்காகக்கட்டிவிடு மகத்தானவேதை
கார்த்துமெத்தசிவனுடைய ரத்தவித்தில்
கட்டுமடாபுடம்ரெண்டில் போடுபோடே. (4)

போடப்பாவனிகரமே சுண்ணமாகும்
பொடியானசரக்கெல்லாங் கட்டுங்கட்டும்

கோடப்பாகோடாலி போலேசுண்ணம்
கூறினேன்சுந்தரமே குவிந்துகேளு
ஆடப்பாமகிமையெல்லாங் காவியத்தில்
மைந்தனேகாவியத்தை மகிழ்ந்துபாரு
நாடப்பாவிந்நூலை வெளியில்போட்டேன்
கொள்ளையாம்வாதமது கொள்ளைதானே. (5)

வகாரமடாஆறுக்குள் ஒளிக்கவில்லை
மைந்தனேசமுத்திரத்து வுப்புஆதி
சிகாரமடாவேதைகளோ கோடாகோடி
செகமதிலேயிதைவிட்டால் சாபமாகும்
மகாரமடாயிந்நூலே அண்டபிண்டம்
ஆகுந்தானறியவே வெளியில்தந்தேன்
நகாரமடாசுந்தரமே இந்நூல்போலே
நாட்டார்கள்வாதத்தின் செய்கைமுற்றே. (6)

அகஸ்தியர் வாதச்சுருக்கம்.

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

ஐம்பத்தெட்டாவது,

அகஸ்தியமகாமுனிவர்

வழலைச் சுருக்கம் - எ.

வாதமென்றாலுப்புவித்தை யறியவேணும்
வாய்ப்பேசினால்வருமோ வாதந்தானும்
வேதமென்றவறிவுகொண்டு நிலைக்கவேணும்
வெஞ்சினங்கள்பேசினால் வருமோஞானம்
காதமென்றால்வெகுதூரம் போகவேணும்
கண்மூடியிருந்துவிட்டால் நடந்ததெங்கே
நாதமென்றால்வாசிகொண்டு லூதவேணும்
நாய்போலேதிரிந்தாக்கால் நலமாகாதே. (1)

நலமான ஆயியுட நாதந்தானே
நல்லதண்ணீர்பட்டக்கால் சிவந்துபோகும்
மலையானமஞ்சல்பட ரத்தமாகும்
மயக்கமில்லைதேவியுட நாதமாச்சு
குலமறியாசண்டாள ருலகினுள்ளே
கோதைநடயோனியிறு வடிந்தரத்தம்
பிலமரவாதத்துக் காதியென்று
பேசுவார்வீணரெல்லாம் பேசுவாரே. (2)

பேசுவார்பூநீரே சாரம்சாரம்
பிலமானயீசனுப்பே காரம்சாரம்
கூசாமல்ரெண்டுக்கும் நிலமேதெய்வம்
குடியிருப்புஓரிடத்திற் குறித்துப்பார்க்க
தேசமெல்லாம்போனாலுந் தெரியாதப்பா
சிவயோகவாழ்க்கைவந்தால் சித்தியாகும்
விசுவாருப்பநிந்தோமென்றுசொல்லி
மிலேச்சர்களேபாராதே குருவைத்தேட. (3)

குருமுடிக்குங்காலமல்லோ மீனம்மேஷம்
கொண்டாட்டமாகவே குறித்துச்சொன்னார்
கருவெடுக்குங்காலத்தை குறித்துச்சொல்லி
காட்டாமல்சூஸ்திரங்கள் கட்டிப்போட்டார்
பொருள்முடிக்கப்போரதெப்போ உப்பில்லாமல்
பூநீற்றைமாத்திரமே போசிக்கியென்ன
இருவகைக்குந்தீவுக்குநாள் மூன்றும்பண்ணு
எட்டுரெண்டும்பாசமறிந் தெடுத்துக்கொள்ளே.

எடுத்தக்கால்தீக்ஷைக்கு ஆதியென்ன
ஏகாந்தபிரணவநீ றூட்டவேணும்
குடித்தக்கால்பூதபஞ்சீகரணம்யாகம்
கூட்டினலப்போதே குருவுமாகும்
பிடித்தாக்கால்நில்லாத சூதராஜன்
புலிகண்டஆடதுபோல் யொசுங்கிப்போகும்

படித்தாக்கால்என்னவுண்டு வுன்பூருயம்
பாருமல்சுட்டதெல்லா பாழ்கண்டீரே. (5)

பாழாகப்போகாமல் ஈசனுப்பே
பதிஞறுகலைமதியில் பாடம்பண்ணு
யெழ்ம்மையாய்ப்போகாமல் தேவியுப்பை
ஈராறுசூரியனில் ரெட்டித்தேறி
கோளாகப்போகாம லிவைகள்ரெண்டுங்
குற்றமில்லாசுத்தஜலம் குளிரத்தாங்கு
நாளாகவிதிப்படியே மாறிமாறி
நாளொன்றுங்கிருநேரம் நயந்துச்செய்யே. (6)

செய்யிலேயிடைபாகம் சிதறிடாதே
தீக்ஷையிலேமூவர்தீட்சை மறந்திடாதே
சொல்வதிலேஉப்பெடுக்கும் நாள்விடாதே
குருமுடிக்கும்காலமதைக் கோறிடாதே
பொய்வசனசீஷர்களைச் சேர்ந்திடாதே
பூவையர்களாசையிலே புக்கிடாதே
தொய்வதிலேமருந்துதனைப் பேதியாதே
தொண்டாகவேயிருந்து தொழிலைசெய்யே. (7)

அகஸ்திபர் வழலைச்சுருக்கம்-எ.

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

ஐம்பத்தொன்பதாவது

அகஸ்தியமகாமுனிவர்

ஞானசுருக்கம் - ௧௬.

பூரணமேதெய்வமென்று வுரைத்தீரையா
    பூரணத்தையின்னதெனப் புகலவேணும்
காரணத்தைச்சொல்லுகிறே னினைவாய்க்கேளு
    கலையானபதினாறு பூரணந்தான்
மாரணமாவுலகத்தோர் மதிமயங்கி
    மதிகெட்டுப்பூரணத்தை யிழந்தாரையோ
வாரணத்திலூணிப் பூரணத்தைபார்க்கில்
    வாசியென்றசிவயோக வாழ்க்கையாச்சே. (1)

ஆச்சப்பாவிந்தமுறை பதினெண்பேரும்
    அயன்மாலுமரனோடு தெய்வமெல்லா
மூச்சப்பாதெய்வமென்று அறியச்சொன்னார்
    முனியோர்கள்ரிஷியோர்களிப் படியேசொன்னார்
பேச்சப்பாபேசாம லிந்நூல்பார்த்து
    பேரானபூரணத்தை நினைவாய்க்காரு

ஆச்சப்பாபூரணத்தை காக்கும்பேர்கள்
வாசிதருமையத்தினால் வாழ்ந்தார்தானே. (2)

தானென்றபெரியோர்க ளுலகத்துள்ளே
தாயானபூரணத்தை யறிந்தபின்பு
ஊனென்றவுடலைநம்பி யிருந்தபேர்க்கு
ஒருநான்குவேதமென்றும் நூலாமென்றுந்
தேனென்றபதினெட்டு புராணமென்றும் [றும்
தேவனென்றுந்தேவியென்றும் ரவிதானென்
நானென்றும்நீயென்றும் ஜாதியென்றும்
நாட்டினாருலகத்தோர் பிழைக்கத்தானே. (3)

பிழைப்பதற்குநூல்பலது சொல்லாவிட்டால்
பூரணத்தையறியாம லிறப்பாரென்று
உழைப்பதற்குநூல்கட்டிப் போடாவிட்டால்
உலகத்தில்புத்திகெட் டலைவாரென்றும்
தழைப்புதற்குச்சாதியென்றும் பந்துவென்றும்
தந்தைதாய்பிள்ளையென்றும் பாரியென்றும் [லை
அழைப்பதற்குச்சொன்னதல்லால் கெதியொன்றில்
அப்பனையறிந்தவர்கள் பாடினாரே. (4)

பாடினாரிக்கதைதான் சொல்லாவிட்டால்
பரிபாஷையறியார்கள் உலகமூடர்
சாடுவார்பலபலநூல் பார்த்துப்பார்த்து
தனைமறந்துபடுகுழியில் வீழ்வார்சாவார்

வாடுவார்நாமமென்றும் ரூபமென்றும்
வையகத்தில்நல்செம்பைத் தெய்வமென்றும்
நாடுவார்பூரணத்தை யறியாமூடர்
நாய்போலேகுலைத்ததல்லால் வழிகாணாரே. (5)

காணமலலைந்தார்கள் கோடாகோடி
காரணத்தையறிந்தோர்கள் கோடாகோடி
வாணளெமாய்த்ததினு லறியப்போமோ
வாய்ஞானம்பேசுவது மேயதுங்காகும்
கோணமல்சுழிமுனையில் மனத்தைவைத்து
குருபாதமிருநான்கி னன்கைச்சேர்த்து
காணமலெயாருதினைவாய்காக்கும்போது
நாலுமெட்டுமொன்றாக நாட்டியூதே. (6)

ஊதியதோர்வூத்தறிந்தா லவனே சித்தன்
உத்தமனேபதினாறு பதியேயாகும்
வாதிகளேயிதினுலும பதியின்பாதம்
வங்கநாலுமுயிராகு மார்க்கங்கண்டு
சோதிபரிபூரணமே யிதுமூன்றுந்தான்
தூங்காமற்றூங்கியங்கே கார்க்கும்போது
ஆதியென்றபராபரையு மாகுமொன்று
பண்ணுக்குவட்டத்து ளடங்கும்பாரே. (7)

பாரப்பாவுதயத்தி லெழுந்திருந்து
பதாரமல்சுழிமுனையில் மனதைவைத்து

காரப்பாபரிதிமதி யிரண்டுமாகி
கருவானசுழிமுனையி லூதும்போது
தீரப்பாஅங்கென்று அண்ணாக்குள்நின்று
தியங்காமல்தெளிவித்த வுகமைதானே. (8)

உகமையின்னஞ்சொல்லுகிறேன் உலகத்துள்ளே
ஓடாதேஒளியாதே நலிபேசாதே
பகைபண்ணிக்கொள்ளாதே வீண்சொல்லாதே
பரப்பிலேதிரியாதே மலையேறாதே
நகையாதேசினவாதே வுறங்கிடாதே
நழுகாதேசுழினைவிட்டுப் பின்வாங்காதே
செகமுழுதும்பரிபூரண வஸ்துவென்றும்
தெளிந்தபின்புவுலகத்தோ டொத்துவாழே ()

வாழாமலுலகம்விட்டு பலவேஷம்பூண்டு
வயர்பிழைக்கவாய்ஞானம் பேசிபேசு
தாழ்வானகுடிதோறு மிறப்பார்மட்டி
தனையறியாச்சண்டாள முறுமாடப்பா
பாழானபாவியுட சொற்கேளாதே
பதறாதேவயர்பிழைக்க மயங்கிடாதே
கோளாதபேச்செல்லாங் கேட்டுக்கேட்டு
கெடுகாதேயுடலுயிரென் றுரைத்திடாதே. (10)

உடலுயிரும்பூரணமு மூன்றுமொன்று
உலகத்திற்சிறிதுஜெனம் வெவ்வேறென்பார்

உடலுயிரும்பூரணமு மேதென்றாக்கால்
உத்தமனேபதிறு பொருள்தானாகும்
உடலுயிரும்பூரணமு மயன்மாலீசன்
உலகத்தோரறியாமல் மயங்கிப்போனார்
உடலுயிரும்பூரணமு அடிமுடியுமுச்சி
உதித்தகலையறிந்துணர்ந்து பதியதனில்நில்லே.

பதியின்னவிடமென்று குருவின்சொல்லை
பரப்பிலேவிடுகாதே தலைரெண்டாகும்
விதியின்னவிடமென்று சொல்லக்கேளு
விண்ணுனவுன்னுங்கி லண்ணுக்கப்பா
மதிரவியும்பூரணமும் கண்வாய்மூக்கு
மகத்தானசெவியோடு பரிசமெட்டும்
பதியவட்குசுழிமுனையென் றிதற்கேபேராம்
பகருவார்சொர்க்கமென்றுங் கைலாசமென்றே.

கைலாசம்வைகுந்தம் தெய்வலோகம
காசிகன்னிகாகுமரி சேதுவென்றும்
மயலாகுமேகமென்றும் நாதமென்றும்
மாய்கையென்றுமின்னலென்று மவுனமென்று
துயிலாதவாடையென்றுஞ் சூட்சமென்றுஞ்
சொல்லாதவிடமென்று மொடுக்கமென்றும்
தையலாளடிநடுவு முடிதானென்றும்
தாயானவஸ்துவென்றும் பதியின்பேரே. (13)

பேர்சொன்னேனூர்சொன்னேன் இடமுஞ்சொன்னேன் பின்கலையுமின்கலையு மொடுங்கஞ்சொன்னேன், பாருலகில்பலநூலின் மார்க்கஞ்சொன்னேன் பலபேர்கள்நடத்துகின்ற தொழிலுஞ்சொன்னேன், சீறுலகிலின்னதென்று தொட்டுச்சொன்னேன் சித்தானசித்தெல்லாஞ் சுருக்கிச்சொன்னேன், நேர்சொன்னேன்வழிசொன்னேன்நிலையுஞ்சொன்னேன், பின்னுடம்பையின்னதென்று பிரித்துச்சொன்னேன். ()

பிரித்துரைத்தசூத்திரமீ ரெட்டுக்குள்ளே
பிசகாமலொவ்வொன்றாய்ச் தெளிந்துபார்க்கில்
விரித்துரைத்தநூலினுட மார்க்கந்தோணும்
விள்ளாதேயிந்நூலி லிருக்குதென்று
கருத்துடனேயறிந்துகொள்ளு கலைமாறாதே
காரியத்தைநினைவாலே கருதிக்கொள்ளு
பருதியென்றசோதியெல்லாஞ் சுருக்கிச்சொன்னே
சூத்திரம்போற்பதினாறுந் தோத்தேன்முற்றே. ()

அகஸ்தியர் ஞானசுருக்கம்-கசு.

முற்றிற்று.

உ

கடவுள் துணை.

அ று ப தா வ து.

அகஸ்தியமகாமுனிவர்

காரணசூத்திரம் - சஅ.

நாடியதோர்பூரணமாம் வேதாந்தத்தில்
நடனதிருசூத்திரத்தைப் பாடுதற்கு
ஆடியதோர்கணபதியுங் கந்தன்காப்பு
அருள்பெருகுஞ்சித்தர்முதல் ரிஷிகள்காப்பு
கூடியதோர்ஞானமருள் வாலையாலே
கூறுகிறேன் அகாரமுட்டி சிறீங்காரத்தால்
பாடியதோர்பலநூல்கள் பொய்யாய்ப் போகப்
பாலாகுமெந்தனுட நூலதாமே. (1)

தானானஞானமது பத்துநூறும்
தனைக்குறுக்கிஒருநூறு சார்ந்துசொன்னேன்
தேனானவாதமது லட்சங்காப்பு
செப்பினேன்ரெண்டுகாண்டந் திறமாய்த்தானும்
பானானவிதைக்குறுக்கி யிருநூறுஞ்சொன்னேன்
பாங்கானவயித்தியத்தில் ரெண்டுலட்சம்
கோனானயிதைக்குறுக்கி லட்சம்சொன்னேன் (2)
கூறியதில்படுபாதி கூறினேனே.

கூறினேன்வயித்தியத்தில் சூஸ்திரந்தான்
கொட்டினேன் கருமறையில்
ஆறினேன் அதிலடக்கி மூன்றுனூறு
அழகானசூஸ்திரமா யடக்கிப்பாடி [ன்
தேறினேன்வயித்தியத்தில்கருக்குருவுஞ்சொன்னே
செவிடனுக்குங்குருடனுக்குந் தெரியவென்றே
மீறியேவாதிசெய்யும் வயித்தியந்தான்
விளம்பினேன்ஞான சூத்திரந்தான்பாரே. (3)

பாரப்பாயிருனூற்றுப் பதினருள்ளே
பலனெல்லாமிதில்சூட்சம் பரிவாய்சொன்னேன்
ஆரப்பாயிந்தநூல் நாற்பத்தெட்டும்
ஆடலாம்வாதமொடு ஞானவரைசித்தி
காரப்பாயிந்தநூல் வெளியில்போட்டேன்
காரணமாங்குருவருளை காணப்பெற்றீர்
சேரப்பா பூரணத்தின் வாசியாலே
செகச்சாலம்கூடிநின்ற தேவியாமே. (4)

ஆமப்பாவாதமது சொல்லக்கேளு
அரனெனக்குவுபதேசம் அகாரத்தாலே
தாமப்பாஅரிதாரக் கட்டுச்சொல்வேன்
தனித்திருந்தமஞ்சளுடன் கருவுநீர்தான்
வேமப்பாகொடிக்கள்ளிச் சாறுவிட்டு
விரைந்துகன்றுய்நேகித்துத் தாரம்போட்டு

நாமப்பாசொல்லிவிட்டேன் தாரக்கட்டி
நாலுபலமெரிபுடத்தில் நாரல்தானே. (5)

நாரலடாமலப்பிணியும் பூநீறுமொன்ருய்
நலமாகமேல்கவசம் நன்ருய்ப்பண்ணு
பாரலடாமேலாகுந் தாரந்தன்னை
பாச்சடாவெள்ளிசெம்பில் பருக்குத்தங்கம்
கூறுவதுகெந்தகத்தின் போக்குந்தன்னை
குழிக்கள்ளியில்காரமிட்டு நாதம்போட்டு
தோலடாகாட்டுள்ளி தைலத்தாலே
சிக்கெனவேஅரைத்தந்த உள்ளிள்வையே.

வைத்ததொருகெந்தகத்தின் மேலேமுன்போல்
வரிசைபெறக்கவசமது வலுக்கப்பூச்சி
நைந்ததொருதிருவாணி பூசையாலே
நான்சொல்லமுடியாது வேதையாகும்
கைத்தமென்றபாஷாணக் கட்டுக்கேளு
கடுசுருக்கால்பூவழலை சூட்சாசூட்சம்
சத்தமென்றஉப்புடனே சாரஞ்சேர்க்க
சலமாகுமிதனுள்ளே பூரங்கேளே. (7)

கேளுநீதுரிசியறி தாரங்காரம்
கெடியானமருந்தேயுஞ் சமனுயாட்டி
நாளுமேபாஷாணந் தனக்கேபூசி
காயகிலைத்தொழுதுபுடம் நன்ருய்நீயும்

பாறுமேபாஷாண மாகும்மாகும்
வாய்திறக்கப்போகாது மவுனம்போலாம்
தாளுமேபூரணத்தில் சூத்திரந்தான்
சாடிவிட்டேனிந்தநூற் றொவ்வாவாறே. (8)

வாறுனமதியமூர்த மண்டையோடு
வளருகின்றசத்தமுப்புச் சாரங்காரம்
வீறுனவெடியுப்புச் சீனக்காரம்
விள்ளுகிறேன்நாதரிஷி விள்ளாதெல்லாம்
பாளானபூநீறு அண்டத்தோடு
பாச்சிகன்றுயரைத்துருட்டிப் பின்புகேளு
கூறுனநாகமதை ஆடாதோடை
குமரிகள்ளிதிருகள்ளி சாற்றில்சாயே. (9)

சாய்க்கவேநாகமது வெள்ளிபோலாந்
தானரைத்தமருந்ததனை நாகதர்ப்பி
மேய்க்கவேபுடம்போடு நாகங்கட்டும்
மேவியதோர்கோதிசவ் வீரஞ்சேர்த்தே
மாய்க்கவேமனோசிலையும் லிங்கங்கட்டி
மாளவரையெலுமிச்சம் பழச்சாற்றாலே
காய்க்கவேசெம்பிலிட வேதைகாணும்
கரைசொல்லமுடியாது காணுங்காணே. (10)

காணப்பாவயித்தியந்தான் கெர்ப்பரோகம்
கடுஞ்சுருக்காந்தீருதற்குக் கடுகுமஞ்சள்

தோணப்பாயிந்துப்பு கடுங்காய்வீழி
 தாய்வேளையிலவரசை தானேயுள்ளி
பாரப்பாவெண்காரம் ஆமணக்கிலையும்
 பரிவாகமூன்றுபலம் வகையொன்றுக்கு
தோணப்பாவிளக்கெண்ணெய் படிதானென்று
 சொல்லுகிறேன்கொடிகள்ளிப்பால் களஞ்சிதனில்வாரே.

வார்த்துநீயெரித்தெண்ணெய் கொடுக்கக்கேளு
 மாதவிடாய்மூன்றுநாள் முழுதும்போது
கார்த்துவரப்பத்தியந்தா னென்றுமாகா
 கடினவென்றவாயுவறுங் கெர்ப்பமுண்டாம்
சாற்றுவேன்சதாசிவத்தி னாணையிந்தச்
 சண்டாளகசடருக்குச் சாற்றவேண்டாம்
கூற்றமேவருமடா சித்தியாதே
 கொடுஞ்சுருக்காம் அண்டமுதல்புவனம்பேசமே.

வேமடா திரிகோண சிகாரபீசம்
 வளம்புகிறேன்சிவாயநம வென்றகோது
காமமடாபிச்சியர்தே மோகத்தாலே
 கருணைதரும்பூரணத்தில் கலந்தேயாளும்
நாமமடாஉரைத்ததல்லால் வேறேனூலில்
 நன்றாகசொல்லவில்லை நாடியாட
தர்மமடாபெருனூலில் சாரஞ்சொன்னேன்
 சரியானசெம்புசுத்தி சார்வுமேனே.

கேளுநீபுளியிலையை பழச்சாற்றாலாட்டி
கெடியாகவழித்ததனை செம்பில்பூசி
வாளுமேகற்றாழை மடலில்வைத்து
வரிசையாய்முழுபுடத்தில் வர்ணமாகும்
ஆளுமேபூரணத்தில் தேவிரூபம்
அரகராசெம்புசுத்தி யானவாறும்
நாளுமேவேதையுட னிந்தச்செம்பை
நாவுரைகள்சொல்லாதேநாட்டுள்ளோர்க்கே. ()

நாட்டிலுள்ளவாதிக்கி யின்னூல்கிட்டா
கண்பருக்கும்சிவயோகி ஞானயோகி
வீட்டிலுள்ளபூரணத்தின் யோகிக்கேதான்
விளம்பினேன்வேதாந்தச் சுழினையோர்க்கும்
பாட்டிலுள்ளகுருவான துரிசிபோக்கை
பாடறிந்துயென்றுமேலே சற்றேசொல்வேன்
கூட்டிலுள்ளவெண்மலந்தான் குரும்பிவெள்ளை
கூடவேகெந்திரசம் அண்டந்தானே. (15)

அண்டத்தின்தலையோடு நாகமவங்கம்
அனைத்திடவேநவாசாரம் வெடியுப்போடு
பண்டத்தின்தீபமடா புழுகுநாபி
பாலமிர்தமுமிநீரா லாட்டியாட்டி
பிண்டத்தின்மருந்தெல்லாம் நிறையாய்வாங்கி
பேசாதேபுழுகுவொரு பணவிடைதானும்

லண்டருக்குமேல்பூசி அண்டாவேகங்
கதிரவன்றன்முகங்காட்டு மூன்றுநாளே. (16)

மூன்றுநாள்காய்ந்தபின்பு சூடன்றூசில்
மூர்க்கமுடன்வைத்தெரித்தால்குருவேயாகும்
நான்கானகுவடியை நித்தம்போற்று
நாடகத்தைஆடுகிற வரிசைக்கெல்லாம்
தான்தானேநின்றுடும் ஆதிமூர்த்தி
சகலசரக்கறுபத்து நாலுமாகும்
தேன்போலேயித்தொழிலை உலகத்தோர்க்கு
செப்பாதேசாபம்வரும் வாதியோரே. (17)

வாதியென்றால்முப்பூவைபறி யன்பத்துள்ளே
வரிசைபெறச்சொல்லிவிட்டேன் மகிழ்ந்துபாரு
ஆதியென்றபூரணமாஞ் சூத்திரத்தில்
அடக்கினதோர் பொருள்களெல்லா மன்பாய்ச்
சொன்னேன், தேரினதோர் சூத்திரந்தான் நாற்பத்
தெட்டில், திறமாகப்பாடிவிட்டேன்தெளிவாயிந் [நூல்
ஜாதியென்றபிரமகுல ராஜயோகி
சாற்றுகிறேன் புலத்தியனே தர்மமாமே. (18)

தர்மமாமெந்தனுட லேகியந்தான்
திரிகடுகுநெல்லியுடங் ஓமம்ஏலம்
வர்மமாம்வால்மிளகு மதுரமிஞ்சி
வகையானநாற்களஞ்சி பொடியாய்ச்செய்து

கர்மமெல்லாந்தீருமடா சீனிகூட்டி
களஞ்சிதின்னமேலுளைச்சல் மேகம்ரெத்தம்வி [க்கல்
பர்வதம்போலிறப்பிளைப்பு பிருமலீளைசூடு
பறக்குமடாமந்தார காசந்தானும்
கர்மமடாபால்நாழி தேனுரியாய்த்
திறமாகக்காச்சியதைப்பதமாய்க்கிண்டே. (19)

பதமானசிதம்பரத்தின் நடனங்கண்டு
பாரைவலையெட்டெழுத்தால் மவுனயோகம்
இதமானஓரெழுத்தே யேறிற்முறல்
இழுக்குமடா அதிகமென்றசுழினையேறும்
சதமாகிமேல்கடந்து அப்பால்சென்றால்
சதகோடிரவியினுட பிரகாசந்தான்
பதமாகும்அகாரமது உகாரம்ரெண்டு
பதியிருந்தமகாரமொன்று மூன்றும்பாரே. (20)

பாரப்பாபால்வடிதான் உரிதான்வாங்கி
பரிவாகமுதலியுடப் பூவாலாட்டி
ஆரப்பகுத்திடுநீ வெட்டைபோகும்
அரையாப்புமருந்துவகை யரையக்கேளு
சீரப்பாஒருசிரங்கை வெள்ளியுள்ளி
சேர்த்திடவேசுத்தைசூரிவேர் பிடிதானென்று
வாரப்பாநெல்லெண்ணெய்ப்படி யரைக்கால்விட்டு
வளமாகமருந்தைநன்றாய்க் கூட்டிக்கொள்ளே.

கொள்ளவே அரையாப்புத் தெரித்துப்போகும்
    கூடம்போலேதிரண்டதொரு கரப்பான்தீரும்
அள்ளவேவிப்புருதிகிரந்திபுண்கள்
    மாறுதற்குஇன்னமொரு கூட்சந்தன்னை
விள்ளவேபொடுதலைக்கு மப்படியேதீரும்
    விதமானவுப்பினுட செந்தூரந்தான்
பள்ளவேதுரிசிநீர் விந்திலிட்டு
    பார்க்கவேயிருபதுநாள் படருந்தானே. (22)
தானான இந்தவுப்பில் சூதம்வீரம்
    சாதிலிங்கஞ்செந்திபொடு மனோசிலையுங்கூட்டி
பானான துரிசிநீர் விட்டுஆட்டி
    பதமாகவில்லைசெய்து ரவியிற்போட்டு
தேனானசெந்தூரங் கண்டுகொள்ளாது
    சிகப்பென்றாலருணநிற மதற்கொவ்வாது
மானானநவலோகம் வெண்டையாக
    மாட்டுவாய்துரிசினுட குருவைத்தானே. (23)
குருவானதுருசானங் காலினாலே
    குஷ்டமுடன்கரப்பான நீச்சூலைபாண்டு
அருவானதேங்காயைத் திரிகிப்பாலில்
    அரைத்துநீர்காத்தமொடு சீனிரெண்டும்
பருவமாய்பால்கலக்கியெரித்துக்கொண்டு
    பழையதுநீவெங்காயம் உண்டுமேலே

கருவானநெய்யதனைக் குடித்தாயானால்
காதடைப்புமூக்கடைப்பு கடலோடும்பாரே.
பாரப்பாவைரவனார் பூசைதன்னைப்
பாவனையமறுகோணம் முக்கோணத்தில்
சேரப்பாவங்கென்று வுள்ளேயிட்டுத்
திறமாகஅறுகோணத் துள்ளேகேளு
வீரப்பாகொண்டெழுந்த மூன்றெழுத்தை
விருப்பமுடனோம் நமச்சிவாயவென்று
ஆரப்பாபீசங்கள் வாசல்தோறும்
அடைத்திடவேவைரவனார் நாமங்காணே. (25)
காணவேவைரவனார் தியானம்பண்ண
கடுஞ்சுருக்கும்பூரணத்தில் கலந்துஆடுந்
தோணவேதனித்தனியே விள்ளவேண்டாம்
சொல்லாதநூலிருக்கு தென்றுநீயும்
பாணரவிசதாசிவத்தின் ரவிமதியுமொன்றாய்
பார்க்கவேதணலாக நீறிப்போவாய்
வேணபுலித்தோலுடுத்துஞ் சிவன் தன்னை
விடுபட்டமதவானை வீதிதானே. (26)
வீதியாமதனை செந்தூரத்தை
வில்லாதசூட்சமெல்லாம் வெளியில்விட்டேன்
ஆதியானதுரிசிலுட குருவென்றப்பா
அதில்பாதிவீரம்மே சிலைதான்சத்தி

பாதியாம்லிங்கமொடு காரம்சாரம்
பலமாகச்சூதமுப்பு இணங்கன்பூரம்
சாதியாம்புழுகொடு ரோசனையுங்கூட்டி
தானரைத்துவில்லைசெய்து ரவியிற்போடே. (28)
போடுநீநாடையென்ற புடத்திலேதான்
பூசைசெய்துஆயிக்குந் தியானம்பண்ணி
சோடுநீசெந்தூரம் உலகங்கொள்ளாது
சுகமானதேவியுட வர்ணம்போலாச்சு
நாடுநீசெம்புரெண்டு வெள்ளியொன்று
நல்லதங்கமாவினிடையும் குகையில்தாக்க
ஆடுநீபொன்மாத்து இருபதாகும்
அறிந்துகொள்ளும்வாதிகளே அடவாய்ந்தானே.

தானனபூரணசூத் திரத்திற்சொன்ன
சாபமதுதீருமடா தாயினாலே
தேனனஇந்தநூல் சூட்சமாக
திறந்தப்பாபாடிவிட்டேன் சிவன்தன்னாலும்
மானகத்தீராது பூரணசாபம்
பலித்தாலுங்கைகூடமாட்டாதப்பா
நான்நன்றாய்ச்சொல்லிவிட்டேன் சாபகோபம்
நாடினின்றசூத்திரத்தைப் பார்வையாமே. (29)
ஆமேகேள்சூடுளேவு காந்தல்விக்கல்
அறுகிறுப்புவாந்தியொடு கண்கடுப்புதீர

தாமேநீகொள்கிரும்பு அதிமதுரம்ஏலம்
சாதிக்காய்மிளகோடு சீனிசேர்த்து
பாமேகள்பால்தனிலே மெழுகுகோலம்
பதங்கண்டுஎடுத்துநீ கொள்ளச்சொல்லு
தாமேதாநோயெல்லாம் தீருமென்றே
சாஸ்திரமாய்சூஸ்திரத்தில் சார்ந்துகாணே. ()

காணுநீதிலர்தவகை தாரமஞ்சள்
கானகத்தின்சந்தணமும் வழலைசேர்த்து
வேணுமென்றநேரமதிற் திலர்தம்போடு
விளங்கவுந்தான்மன்மதன்போல் வசியமாகும்
தோணுநீகோரோசனை குழுகுபூரம்
துடியாதத்திலர்தமிடப் பெண்மோகந்தான்
காணவேதருசான சூத்திரத்தை
கறந்தபடிசொல்லிவிட்டேன் சூக்ஷம்பாரே. ()

பாருமேஅஷ்டலேகியங் கடுகுஓமம்
பரிவானகாயமிந்து சீரகந்தான்
தேறுமேதிரிகடுகு கடுஞ்சீரகமும்
சிறக்கவேபிடித்துதைவேளையிஞ்சிசாறும்பாலும்
வாருமேபதத்தில்வெந்து இறக்கிக்கொண்டு
வகையானமண்டலந்தான் இருநேரங்கொண்டு
பாருமேவயறூதல் புளித்தஏப்பம்
பரிவானதிலைகவாய்வும் கண்டேயோடும் (32)

ஓடுமேயின்னமொரு சூக்ஷந்தன்னை
உரைக்கிறேன்நாவேழும் ஆடப்போகா
ஆடுமேவாதிகளே யிந்தனூலை
அகப்பட்டபேர்தனக்குஞ் சொர்க்கமோக்ஷம்
நாடுமேபூரணத்தில் அகார-உகார-மகார-மூன்றும்
நடுச்சுழியில்முக்கோண நாதாந்தத்தில்
தேடுமேசதாசிவத்தின் கூத்துங்காணும்
சிலம்பொலியாஞ்சிதம்பரமுந் தீட்சைபாரே. ()

தீக்ஷையிலேயிருனூறும் நன்றாய்ச்சொன்னேன்
திறமானபூரணசூத் திரமுஞ்சொன்னேன்
காச்சையிலேலேகியங்கள் னூற்றன்பதுவுஞ்சொன்
கருணைபெறபற்பங்கள் முப்பத்தஞ்சும்
பாச்சையிலேவழலையுட வேதையாகும்
பரமாகஅன்பதிலே வழலைபோக்கு
நீச்சையிலேநடுநீச்சு முன்னூறப்பா
நிஜமானகாரணமா மின்னூல்காணே. (84)

இன்னூலேசித்தருக்காம் சிவயோகிக்காம்
என்னைப்பெற்றதேவியுட பூசையோர்க்காம்
நன்னூலேயிதைப்போலே சூக்ஷமில்லை
நாட்டிலுள்ளவயித்தியர்க்காம் நன்றாமின்னூல்
தன்னூலேகொங்கணவன் ஆயிரத்தில்
தாண்டினண்டாண்ட முப்பூவாலே

பன்னூலேமச்சமுனி சட்டைநாதர்
பரமானகருவூரார் நந்தியாமே. (35)

நந்தியோடுஇடைக்காட்டார் புண்ணாக்கீசர்
நலமானபிரமரிஷி பூனைக்கண்ணர்
சந்தியிலேயாடிவிட்டார் முன்பின்னாக
தபவானசூலமுனி கமலமுனியிவர்கள்
முந்தியதோர்வழிலைபைத்தான் மயங்கங்கொண்டு
உழலுவாருலகத்தில்வாதியோர்கள்
அந்தியிலேசந்திரன் பூவுதித்தார்போலே
ஆடிவிடவின் னூலின் ஆட்டைகளே. (36)

கேளுமேமஞ்சளது பலந்தான்ரெண்டு
கிருபையதோர்மண்கட்டி பச்சைப்பூரம்
வாளுமேலாமச்சு சந்தணமுங்கோஷ்டம்
வளமானசாம்பிராணி யோடேயேலம்
நாறுமேகஸ்தூரி பூலாங்கிழங்கு
நாறுகின்றநரந்தையொடு துளசிபச்சை
ஆறுமேநாவுருவி செம்பருத்திப்பூவும்
ஆவின்கோரோசனையோ டொக்கக்கூட்டே.

கூட்டியேசரியிடையா யிடித்துத்தூளை
குங்குமப்பூதனைச்சேர்த்து அடைத்துக்கொண்டு
தாட்டியேபோட்டிடவே பூமிநாதம்
நன்றாகசத்தெடுத்து பூசிச்சொல்ல

நாட்டியேயுள்ளபொருள் தந்துவுன்னே
நல்லதிகமோகநமும் வசியமாகும்
மாட்டிடவேயிதுவாடை தோணுமப்பா
மாதர்களையழைத்தாக்கால் புணற்செய்யாதே

செய்யாதசத்துருக்கள் பூதமொடுபேய்கள்
சேனையதிராசாக்கள் உலகமெல்லாம்
கையாரதன்வசமே பணிவார்பெண்கள்
காலில்விழச்செய்யுமிந்த வாடைவேகம்
நய்யாதமாந்தரிய மிதற்கொவ்வாது
நலமானஒட்டயமு மிதற்கொவ்வாது
தையென்றஅம்புதான் நேரஞ்செல்லும்
சார்வாகபண்ணிவைக்கும் பரமூலிவாங்கே. (39)

பரமூலிவாஙகுவது கிடையாவிட்டால்
பாங்கானவித்தையெல்லா மாணுமாணும்
தரவேநீசிற்பறையில் மூடிக்கையில்
தன்னகம்போய்கருந்தும்பைச் சாறுவாங்கி
வரம்நீதாதேவியென்று கேட்டபோது
வருடம்நல்லாணையிட மருவச்சேனை
துரவுநீசொல்லுவென்று கேட்டபோது
தும்பியதுச்சரீலெனவே துலங்குங்காணே.

காணுதகிமித்தியந்தான் தண்ணீருள்ளே
காகாத்தாவென்றுசொல்லுங் கடாக்ஷமாச்சு

மானனைநீயறிந்துகொண்டு செய்வாயானால்
மகிழ்ந்துன்னைநானழைப்பேன் மயங்காதேநீ
தோனதபேர்களுக்குங் கிட்டாமூலி
திறவுகோல்போலாகுஞ் சூட்சஞ்சொன்னேன்
தானனைநீயிருந்து பாருபாரு
சாயுச்சியபதமருள்வார் தாயுமீசன். (41)

தாவைவிட்டால்வாசத்தில் வர்ணமேது
சாரம்விட்டால் செயநீர்க்குங் காரமேது
வாயுவிநீர்விட்டாக்கால் போகமேது
வரிசைரசங்கெந்திவிட்டால் சிவப்பங்கேது
நோயென்றவீரம்விட்டால் குருவங்கேது
நோக்காந்தாரம்விட்டால் களங்கமேது
நீநன்றாயிக்கருவைப் பாருபாரு
நிகரில்லைவாதத்திற் காதியாமே. (42)

ஆமேநீபால்படியில் மருந்துகேளு
அதிமதுரஞ்சுக்கோடு திப்பிலியுஞ்சீனி
தாமேநீகாச்சிவிட்டு குடித்தாயானால்
கனக்கடுப்புவீக்கமடா வுலைச்சல்பித்தம்
வாமேநீபமூர்தமது ஊரும்ஊரும்
மகிழ்யின்னம்வாதமது சூத்திரந்தான்
நாமேநீதுசுலிங்கம் கெந்திகாரம்
களங்கானவரைப்பொடியில் பிசறிக்கிண்டே.

கிண்டியபின்னரிவுதன்னை யரைத்துப்பூசி
நருகிடெனவூதுகுகை செம்பாமப்பா
வண்டியறதங்கமொன்று நெந்திருதம்
வளரவரைச்செந்தூர மருணம்போலாம்
வெண்டியாய்ச்செம்புவதில் நூறுதொந்தம்
மேலானவெள்ளியிலே நூறுதொந்தம்
பண்டிதத்தின்வயித்தியரே யிந்தப்போக்கு
பாருநீமற்றதெல்லா மத்தின்பாகம். (44)

பாகமாய்செந்தூர மறுபானத்தில்
பாரிந்தநோய்களெல்லாம் பறந்துபோகும்
தேகமேவச்சிரமிட்ட காயமாகும்
சிவனிவனும்ரிஷிகளெல்லாம் ஏவல்செய்வார்
ஆகுமென்றபூரணசூத் திரத்தைப்பாடி
அடங்கிவிட்டேனப்பாகேளுமோக
வாதமொடுவயித்தியமுந் தனக்குத்தோணு[பாரே
முன்பின்னுய்சொல்லிவைத்தேன் முறையைப்

பாரப்பாகெவுனத்தில் கூட்டுமூலம்
பத்துடண்டொருஅளவுநறுக்கிவைத்து
சேர்ப்பாவெள்ளீயங் கட்டியாகச்
சீலைசுற்றிணூறெருவிற் புடத்தைப்போடு
காரப்பாவயிரவனைத்யானஞ்செய்து
கணலாறியெடுத்துப்பார் பற்பமாகும்

ஆரப்பாமேகவெட்டை வாய்வுசூலை
அகலுமேபொன்ளுக இன்னங்கேளே. (46)

கேளடாசீனமொன்று தாய்பேர்நாமஞ்
சிமந்தரெண்டுமூன்று மொன்றாய்பொடித்துக்
வாயடாகட்டுவெள்ளெருமைப்பாலால்[கொண்டு
மகிழுரைத்துதுட்டுக்குப் பூசிக்கொண்டு
கீளடாஅதின்மூலம் பொதிவுசெய்து
கெடியாகநூற்றெருவிற் பற்பமாகும்
தூளடாசெய்துகொண்டு சிமிளில்வைத்து
சூட்டுவாய்பிணிபனைத்துந் தீருந்தானே. (47)

தானென்றலிங்க செந்தூரஞ்சொன்னேன்
தாம்பிரப்பொடிவெண்கருவா லரைத்துப்பூசி
மானென்றதேன்வளகில் முலைப்பால்மேலே
மடல்துத்தம்எருக்கம்பா லதற்குமேலே
நானென்றசாம்பிராணி கூடன்ரெண்டு
நாற்சீலைமண்செய்து காடைமூன்று
வேனென்றஜாதிலிங்கம் வெகுநோய்க்காகும்
விளம்புநாற்பத்தெட்டு சூத்திரந்தான்முற்றே.

அகஸ்தியர் காரணசூத்திரம்-சஅ.

முற்றிற்று.

அறுபத்தோராவது,

அகஸ்திய மகாமுனிவர்

ரசகுளிகை கச.

ஆதியந்தமில்லாத சின்மயத்தின்பாதம்
அகண்டபரிபூரணமாம் ஆத்தாளபாதம்
சோதிநிறமாகிநின்ற கணேசன்பாதம்
சொல்தனக்குமெட்டாத சூக்ஷாசூக்ஷம்
வீதியென்றபராபரத்தில் நந்திபாதம்
வேதாந்தசாஸ்திரத்தின் வெளியின்மார்க்கம்
சோதியெனும்அம்பரத்தில் நடனஞ்செய்த
சுடரொளியின்பாதமது காப்புத்தானே. (1)
தானென்றஞானிக்குங் குளிகையொன்று
சாற்றுகிறேன்புலத்தியனே சார்ந்துகேளு
தேனென்றவிந்துவல்லோ ரசமுமாகும்
திரண்டுமணியாதவற்கு வகையைக்கேளு
மானென்றஅக்கினியே புடமுமாகும்
மக்களேரசமணியின் மார்க்கத்தாலே
ஊனென்றசடத்திலே மணிபோல்செய்து
உத்தமனேகெவுனத்தில் ஓடலாமே. (2)
ஓடலாம்பராபரத்தின் னடியிற்குள்ளே
ஓங்காரகோசொக்குவிக்கும் மணியின்மார்க்கம்
காடெல்லாந்திரிந்தலைந்து ரசத்தைவாங்கி
கட்டியொருமணியாகச் செய்வேனென்று

நாடெல்லாமலேவார்கள்உலுத்தமாண்பர்
நாடென்றவவனிடத்தில் நரகமெய்தும்
பாடெல்லாம்பட்டல்லோ வித்தைக்கண்டால்
பரப்பிரமமணியாகும் பாருபாரே. (3)
பாரப்பாவிந்துவைத்தான் மணியாய்ச்செய்ய
பாடுகிறேன்புலத்தியனே ஐயாகேளு
வீரப்பாவுன்னிடத்தில் வாசிதன்னை
வீரமாகப்பீஜத்துள் அடங்கியேத்து
காரப்பாவாசிதனைத் தம்பஞ்செய்து
காட்டுகிறேன்பாலத்தில் கண்டுகொள்ளு
வீரப்பாநுனிநாக்கை அண்ணாக்கில்மோதி
விளங்குகிறதாமதனை யடைத்துப்பாரே. (4)
அடைக்கையிலேகும்மென்று இருட்டுக்காணும்
அலைத்துவிடும்தேகந்தை மலைக்கவேண்டாம்
உடைக்கையிலேயவ்விடத்தில் சத்தங்காணும்
ஓங்கிநின்றசுடரொளியுங் கதிரும்வீசும்
படைக்கையிலேவிழிரெண்டு மரைக்கண்பாரு
பருமூக்கின்சுழிமீதில் குறிப்பையூணு
கடைக்கையிலேகாதுரெண்டு கசைவுகாணும்
கண்டத்திலெழுவாசல் கதவடைக்கும்பாரே. ()
பாரப்பா அடைத்துவிடும் வாசலேழும்
பண்பான்வாசியது கீழ்நோக்கும்
சேரப்பாவாசியது இறங்கும்போது
சவ்வென்றுசுழிவயற்றை யழுத்திக்கொள்ளும்

காரப்பாநந்தியுட பீடமாகும்
  கமறவிட வாசியைத்தான் சுழித்துக்கொள்ளும்
ஆரப்பாலிங்கவட்டம் அபானவாயில்
  அடைக்குமடாநந்தியுட வேகந்தானே. (6)
தானென்றவாசியது பீஜத்திற்சொல்லும்
  சரிவரவேசென்றபின்பு சொல்லக்கேளு
மானென்றகபாலமெல்லாம் விம்மல்வாங்கு
  மயங்காமல்கெவனத்தில் உள்ளேசெல்லும்
தேனென்றசுடர்க்கம்பம் கொதிப்புக்கொள்ளும்
  சொல்லவென்றால்பங்கமது நாலும்நாலும்
ஊனென்றமவுனத்தால் கம்பத்தோரம்
  ஓதுங்கிநீபீஜத்தில் மந்தையூனே. (7)
ஊண்மேவவாசியது மேலேநோக்கும்
  உள்புகுந்து தண்டுவெளி யோடும்பாரு
காணவேசுடர்கம்பங் காண்பதொன்று
  காணுதற்குள் அஞ்சுதமர் சண்போல்நிற்கும்
ஏணவேஅந்தவழியே வாசியேறி
  ஏகுமடாகமலத்தி லண்டத்துள்ளே
ஆணவமுமூர்த்தத்தில் வாசிசிக்கும்
  அப்பவல்லோ அக்கினியும் அதிகமாமே. (8)
அதிகமென்ற அக்கினியோ கதிரோகோடி
  ஐயையோகண்ணிகைக்குள் அடங்குமோர்சொல்
பதிகமென்றவிந்துவைத்தான் வாசிதானும் [தும்
  பம்பரம்போல்சுத்தியல்லோ மணிபோல்பண்

அதிகமென்றவிந்துமணி சாரணையேசெய்ய
காட்டுகிறேன்புலஸ்தியனே கருதிக்கேளு
அதிகமென்றநுனிநாக்கை பணிப்போல்நீக்கி
உருண்டுவருமணியுடனே வாசிப்பாரே (9)

பாரப்பாவிந்துமணி வாசிகூட
பழரென்றேயிரங்கிவிடும் பீசத்துள்ளே
காரப்பாநந்தியுட வழியிற்செல்லும்
காணுதற்குள்சுழண்டுமணி சிங்கிக்கொள்ளும்
ஆரப்பாஅவ்விடத்தில் அக்கினிவீடு
அப்பவல்லோஅண்ணாக்கைத் திறந்துமூடி
சேரப்பாணுறுதிரம் திறந்துமூடி
சிவந்துருசிவலமாகும் சாரணையாமெண்ணாண. ( )

எண்ணவேனூற்றெட்டு சாரணையுமாகும்
ஏகுமடாஅண்டத்தின் மணியின்வேகம்
உண்ணவேமுனைநாக்கை அரைவாசிவாங்க
ஓடிவருங்கபாலத்தில் மதிதானப்பா
கண்டவுடனவ்விடத்தில் மணியைவைத்து
கபாலவரைபெருவாசல் மூடும்போது
நண்ணவேஜலவலத்தை யுயரத்தூக்கி
நாலுரெண்டுவரைவணக்கும் சொக்கும்பாரே.

சொக்கவேஅண்டமுதல் திசைளெட்டும்
சுழண்டுவரும்நிமிஷத்தில் மணியின்வேகம்
தாக்கவேமுன்போலக் கதவைமூட
க்ஷணத்திலேநம்பநுனிமேலேசெல்லும்

சிக்கவேகதவு நுனி சற்றேநீக்கி
 க்ஷணத்திலேயோடிவரு மணிதானப்பா
கார்க்கவேரசமணியின் மார்க்கஞ்சொன்னேன்
 கண்டுகொள் இந்த நூல் தன்னிலாமே. (12)

ஆமென்றரசமணியின் வேகத்தாலே
 அண்டர்களும்முனிவர்களும் மயங்கினார்கள்
தேனென்ற இம்முறையைச் சொன்னேன்யானும்
 சிவஞானிமவுனிக்கும் சொன்னதல்லாய்
ஊனென்று திறந்திருக்கும் உலுத்தருக்கும்
 உற்பனமாயிம்முறையைச் சொன்னாயானால்
கானென்றகழுதையுட ஜென்மமாகி
 கண்டபிறைப்பாய்பிறந்திடுவார் கருதிப்பாரே. ()

பார்க்கவேயிம்முறையைச் சொன்னாயானால்
 பாழானநரகமெய்தும் பாருபாரு
கார்க்கவேசீஷனுட மனதைக்கண்டு
 கைமுறையாய்சொல்லிவிடு ஞானமார்க்கம்
ஏர்க்கவேரசமணியின் மார்க்கந்தானும்
 என்மக்காள்சொல்லிவிட்டேன் மோகமார்க்கம்
சேர்க்கவேயிம்முறையை யுனக்குச்சொன்னேன்
 செழுங்கருணைபதினாலில் கடாக்ஷமுற்றே. (14)

அகஸ்தியர் ரசகுளிகை-நஉ.

முற்றிற்று.

உ

கடவுள் துணை.

அறுபத்திரண்டாவது.

போகர் அருளிச்செய்த

பூஜாவிதி-நஎ.

பராசத்திபூசை.

பாரப்பாவாலைதனைத் தியானஞ்செய்யப்
பாங்கானநவகோண மிட்டுச்சூழ
சேரப்பாவிருவளைய வாசல்நாலு
சிகாரமுதரீங்கார மிட்டுநன்றாய்க்
காரப்பாகீழ்வாசல் கணபதியுங்கந்தன்
கருணையுள்ளசெவ்வீர வாகுதேவர்
ஆரப்பாஅரைகள்முதல் கிழக்குத்தொட்டு
அகாரமுடன்உகாரசவ் வகாரம்போடே. (1)

சவ்வூடேஓங்கி லீங்காரமிட்டுத்
தடுத்துநின்றமஹேஸ்வரியை நடுவேவைத்து
செவ்வேதான்மும்மூலச் சூலம்போட்டு
சிகாரங்காரமதிற் சிறக்கப்போட்டு
யவ்வவ்வுகாரமடி கீழேயிட்டு
வாலீஹூவென்றுமுடி மேலேபோட்டு

வவ்வோடேயிருபுறமும் சக்கரங்கள்போட்டு
வாலைதன்னைநடுவீட்டில் மதித்திடாயே. (2)
மதித்திருந்தவாலையிட வலபாகத்தில்
மயேசுரனும்விந்துவதில் வளையம்போட்டு
விதித்திருந்தமூல ஓங்காரந்தன்னை
விருகவிடப்புறத்தே மேவிப்போட்டு
சதித்திருந்தவடுகனொடு துர்க்கைகாளி
சாமுண்டிமாலினியும் வராகிதானும்
விதித்திருந்தஉன்மனையும் புவனைதானும்
விருகவாசலிலே வைத்துப்போற்றே. (3)
போற்றென்றால்கெங்கைக்கு நந்தியீசர்
புகழாகவிந்தமுறை யெனக்குச்சொன்னார்
ஆற்றென்றுங்கொங்கணர்க்கு யானுஞ்சொன்னேன்
அப்படியே கண்டவர்க்கு கொங்கணருக்குதான்
சொன்னார், சேற்றென்றுபூரணத்தின்விலாசம்போல
இயல்பாகசித்தரெல்லா மிப்படியேசெய்வார்
மாற்றென்றசமயோக மென்முறைதானிற்கும்
வாதகமேருவென்று நாமஞ்சொல்லும்
காற்றென்றுவாலைதனை நித்தநித்தம்
கருணைமறவாமல்நீ பூசைசெய்யே. (4)
பூசையாதுசெய்வதற்கு வாதஞ்சித்தி
பூண்டிருந்தால்காயசித்தி யோகசித்தி
ஆசையென்றுபேரின்ப ஞானமெய்தும்
அண்டபகிரண்டமெல்லா மடியிற்போற்று

மாசையென்றபலவிதங்க ளெல்லாம்வீழு
மாறுவிதமறியாமல் மாண்டார்சுவாமி
நாசையென்றும்தேடுகின்ற சண்டாளர்க்கு
நாலுநெறியில்லை கடினந்தானே. (5)

நாலுநின்றுரைத்த வாலைதன்னை
கண்முக்குமத்தியிலே கருதிப்பாரு
தோலுமற்றென்று குருக்கள்பேதம்
சொற்பேதம்பொருட்பேதம் துறையோபேதம்
பூலுவேதமொடு சாத்திரங்கள்பேதம்
பொற்பதுமைபோலிருக்கும் பொறிகள்வாடி
நோலுநின்றவரே குருவைக்காண்பார்
குருக்காலானைகண்ட குருடராமே. (6)

ஆமப்பாயிதுவல்லோ தசதீட்சையென்று
அறிவுடையபெரியோர்களறிவிப்பார்காண்
ஓமப்பாமூலமென்ற மந்திரத்தைக்கேளு
ஒருமொழியாய்மூலகுரு வுபதேசித்தார்
வேமப்பாஐயென்றுங் கிலியுமென்று
வீறுடையசவ்வென்று மூலமூன்றுஞ்
காமப்பாசஞ்சிதம் பிரார்த்தகாமியன்
தலைமாறிஓலையிலே வரைந்திட்டாயே. (7)

வரைந்தமூன்றெழுத்துத் தலைதூக்காக
வாள்கடுகுவெத்தியமு மோமங்கூட

விரைந்துள்ளிகாயமிவை யைந்துநேராய்
மீறுமற்சாமமரைத் தகட்டிற்பூசி
நிறைந்தபலகையாரென்ன நாமஞ்சொல்
நிமிஷத்திற்தணல்காட்ட நீறிப்போகும்
மறைந்தபரைசிவனாலும் வெல்லப்போகா
பாரித்தில்பொறிபோலே பகற்றுந்தானே. (8)

தானென்றவிப்பொருளை விஞ்சைஎன்றுசொல்வார்
தவமாகுமவமாகுஞ் சராசரங்களாகும்
தேனென்றமதுவாகு மாறுதல்காணுஞ்
சித்தியுடன்குளிகைநன்றாய் சிங்கிக்கொள்ளும்
கோனென்றபுவனையைப் பூசைபண்ணக்
குறியாகச்சொல்லுகிறேன் குவிந்துகேளு
பாலென்றமதுவோபார் பலகாரங்கள்
பாங்கானசித்தியொன்று படைத்திடாயே. (9)

படைத்தெல்லோபதியவொரு சாட்டிகூட்டி
பராபரமாஞ்சடத்தைமுன்னே சுத்திசெய்து
அடைத்தல்லோபத்திரங்க ளோந்துவைத்து
அப்பனேதூபமொடு தீபமேற்றி
முறைத்தல்லோகதரபுட்பத்தாலர்ச்சனைகள்செய்து
முறையோடேசித்தரிட சாபம்தீர்த்து
விடைத்தல்லோபோகாமல் மனதிடத்தைகொண்டு
வீறுகபூசித்துப் புசித்திடாயே. (10)

புசித்தவுடன்சொக்கிவிடும் பூரணத்திலன்பு
பொல்லாதபாவியென்றால் மாய்கையெழும்
படுத்தல்லோசெத்தார்க ளுலகத்தோர்கள்
பசியாதுவாலைதனைப் பணிவோர்க்கென்று
நிசித்தல்லோஈராறு சமயத்தோர்கள்
நிதியற்றார்கதியற்றார் நிர்மூடமானால்
நசிந்தால்கனிந்தாக்கால் எல்லாசித்தி
நணியாட்டாலொன்றுமில்லை கண்டுபாரே. (11)

கண்டுகண்டுமனந்தேறி நிலையில்நிற்கக்
காரணமும்பூரணமும் கலந்துபோகும்
மொண்டுமொண்டு இளைப்பாறி யனைத்தும்விட்டு
மூலமுதநாள்வரைக்கும் முடிவிலேறி
தண்டுமுண்டுசெய்யாமல்மூன்றெழுத்தைபோற்றிச்
சச்சிதாநந்தமென் றறிவில்நின்று
கொண்டுசெய்யப்பரையுனது வசமேயாவாள்
துரியம்விட்டு அதிகமதிற் றொடர்ந்துகூடே.

கூடியங்கேயவரவரைக் கண்டுபேசு
கூசாமலனவரதமா குழுறியாடு
தேடியெங்குமிந்தமுறைகிட்டாதப்பா
தேவிமுதல்சிவனங்கே திருநடனஞ்செய்வார்
நாடிநின்றுவாடாதே யென்றுதாய்பூசி
நல்லவர்க்குமெய்துமடா நன்மிக்கில்லை

பாடியிந்தபதின்மூன்று பாட்டுக்குள்ளே
பரபூசைசிவபூசை பணிந்திடாயே. (13)

அஷ்டாங்கபூசை

பணிந்துநின்றஅஷ்டாங்க முறையைக்கேளு
பண்பாகப்பெரியோர்கள்முன்பின்னுய்சொன்னார்
பணிந்துநின்றபிராணாயாமம் முதலாயுள்ள
அளப்பரியவபிவிரத்தி யாகாரந்தானும்
தணிந்திட்டபூரகமுஞ் சகத்திறூடே
தாளாதகும்பகமு மூன்று மொன்றாய்ந்
கணிந்திட்டயிடைபின்கலை சுழிமுனையினோடு
கிலந்துநின்றவித்திலொரு கருவைக்கேளே. (14)

கருவென்னசையோகன் கர்மவித்தை
காணார்களுலகத்தில் கன்மயோகி
கருவென்னகாலவேளை யுணரும்போது
ஓங்காரம்நின்றிடத்தே வித்தையாய்ச்சு
வருவென்னவாவென்று வாங்கிக்கொண்டு
வாய்பேசாமூலத்தோ வனத்தைவைத்து
தருவென்னநீயென்ன விரண்டுமொன்று
தடையரவேகேட்டதெல்லாந் தருகும்தானே

தானென்றமாதர்களைச் சம்போகித்தேன்
தாரணில்போகரென்று பேருங்கொண்டேன்
ஊனென்றயோகமென்ன சையோகமப்பா
ஒருமன்தாமொருநினைவாயுரைத்துக்கொண்டு

கோனென்றசரர்சாங்கள் மாறியோடும்
குறிப்பறிந்துநெறியறிந்து கூடுகூடு
வேனென்றசந்திரனில் பூரணந்தானால்
வெகுகாமிவெகுபோகி பிராணனாமே. (16)

பிராணனுமென்றென்றுஞ் சாகாதப்பா
பேரானசயனத்தில் யோகங்கேளு
பிராணனுஞ்சாகரத்திற் சரிந்தாயானாற்
பின்னுமில்லைமுன்னுமில்லை சுழியிதேற்றம்
பிராணனென்றகல்வியிலே சையோகித்தீர்.
பிரியமிட்டுநீங்காது பேருமெத்த
பிராணனுமகந்தலொடு எழுதல்தானும்
பிறந்துநின்றசாய்தலொடு சரிதனாலே. (17)

நாலென்றகல்வியிலே யோகம்நாலு
நல்லவாகளறிவார்கள் வீணர்நாணர்
காலென்றவிரண்டாலே காலைக்கட்டிக்
கனியாதுகாயமப்பா கல்லுகல்லு
பாலென்றுங்கொள்ளாட்டால் காவடிபோலாகும்
மயங்கினனுங்கிலிடை வந்தமீளும்
பாலென்றசுந்தரனும் பாலையுண்டு
பதையாமற்றிகையாமல் பாய்ந்திடுமே. (18)

பாய்ந்தேறியிருக்கவென்றால் குளிகைகேளு
பாதரைநாதஞ்சிவ்விந்து இரண்டுங்கூட்டி

வாய்ந்தடியில்விழிமடவார் விந்திலோர்நாள்
வளமாகமந்தித்து வைத்துப்பின்னுஞ்
சாய்ந்தலொடு எழுதலொடு
தவறாமல்மனிதனுக்குப் பூசிபூசி
காய்ந்தபின்புகாடையொரு புடத்தைப்போடு
கானமாமணிச்செவனக் குளிகையாமே. (19)

ஆகுமிந்தமனிதனுக்குச் சாரணையேகேளு
ஆயிரத்தொண்மூலியொடு சரக்கோடெட்டு
ஓமிந்தகரத்தில்வைத்துப் புடமேசெய்தால்
ஓங்காரசடத்தோடே வுயரத்தூங்கும்
தாமிந்தவரையாறுட் டெந்துபாயும்
தாயானவுன்மனையைத் தாண்டியோடும்
வோமிந்தஅண்டபகி ரண்டத்தப்பால்
போய்மீளும்பூரணத்தில் பொருந்துந்தானே.

தானென்றஞானத்தின் கருவைக்கேளு
தப்பாதுநானுரைத்த தத்வஞானம்
ஊனென்றசடத்திற்கு ளிந்திரியம்பத்து
உற்பனமாம்காரணமொடு பதினாலுந்தான்
கானென்றசெடியொன்று தள்ளிப்போட்டு
காரணமாஞ்சித்தத்தே முளைமூலத்தே
மேனென்றுசயனித்து நித்திரையேசெய்தால்
வினையில்லைசி உ ஞானம் விளங்குந்தானே. (21)

விளங்குகின்றமுன்னுரைத்த மணியைமைந்தா
  வீணாகஅப்பிரக மர்தர்விந்தில்
கலங்கிதென்றுஅரைத்திந்த மணிக்குப்பூசிக்
  கண்விடாச்சட்டியிலே கல்லுப்பிட்டு
முளங்குகின்றஉப்பின்மேல் மணியைவைத்து
  முன்போலேயதின்மேலே உப்பையிட்டு
தளங்குதென்றுஅடுப்பேற்றிச் சீலைமண்செய்து
  தாய்பதத்தையர்ச்சித்து எரித்திடாயே. (22)
எரித்தெடுத்தசெந்தூர முருக்கம்பூப்போல்
  இறுக்குமடாபண்விடைதான் தேனிற்கொள்ளு
எரித்தசெந்தூரமண்டலந் தானுமுண்டால்
  ஈரெட்டுவயதாவான் மௌனமாய்நின்று
எரித்தசெந்தூரமது மகிமைமெத்த
  யெடுத்துரைப்பேனுந்தனுக்காய் கண்ணேகேளு
மெரித்தெடுத்தசெந்தூரமொருமாலிய
  இருநூறுதரம்பிறந்தான் சொர்னமாமே. (23)
ஆமப்பாயிப்பொருளால் வெகுகோடிகால
  மாடினேனாடினேன் மாதர்களைமேவி
நாமப்பாபுகலென்று லெத்தனேயோகாணே
  ஞெருமனதாய்ச்சுழுத்தியொடு துரியங்காணல்
நாமப்பா தவசிருந்தோய் யோகஞ்செய்தோம்
  நாதாக்களிக்குருவை நாடிக்காணார்
வேமப்பாஅடியோடு முடிகள்தானும்
  வேதாந்தங்கடந்தவிடம் விரைந்துகூடே. (24)

கூடியந்தநாகநற்பம் கொள்ளுமைந்தா
    கோளில்லைநாளில்லை குறையுமில்லை
ஆடியந்தஅம்பலத்தை நித்தம்நித்தம்
    ஆயிபிடஆட்டமெல்லா மறியலாகும்
தேடியந்திருவரிட நிலையுங்கண்டால்
    சிவமென்னபரமென்ன தேகந்தேகம்
வாடிநின்றுதேடாதே தன்னைப்பாரு
    வடிவென்னவிந்துவிட வடிவுதானே. (25)

வடிவென்னவாலையுட நாடிமூன்று
    மணிபுதருமத்தியிலே விளைந்துமூடி
வடிவென்னயின்மன்றி நிட்களங்கமாக
    மநத்தானசோதியுடன் கலந்துநிற்கும்
கடிவென்னஈராறு சமையம்விட்டு
    சத்துநின்றபூசையொடு தியானம்விட்டு
முடிவென்னஒன்றுமில்லை எல்லாமையா
    முன்னின்றநீயல்லாப் பொருள்காணேனே. (26)

பொருள்காணச்சங்கரத்தில் ஞானயோகம்
    பூட்டினேனட்டாங்கம்பிரித்துசொன்னேன்
அருள்காணவழியொன்று விதுவேகாணும்
    ஆயிக்குமெட்டாது அறிவிற்காணும்
இருள்காணுஞ்சமயத்தில் சேரார்சேர்க்கை
    யென்றுநின்றறிவா லறிவெல்லாமொன்றாய்

வெருளாமற்பூரணத்தி லிங்கியஞ்செய்து
மேற்கொள்வாய்பானத்தின் பெருமைகேளே.

பானத்தின் பெருமை.

பானமென்றுவஸ்துவென்று மமிர்தமென்றும்
பாங்கானமதுவென்று நாமதரமென்றும்
ஈனமுறுக்களென்றுஞ் செபநீரென்றும்
இயல்பாக்ச்சாருயம் வெறிநீரென்றும்
கானறுதேனென்றுங் கன்மமென்றும்
கரையற்றலகிரியென்று மனவேதியென்று
மோனமுறுவாயுவென்றும் புனைநீரென்றும்
மூச்சற்றமதியமிர்த தீநீர்தானே. (28)

தீநீறும்திராவகமுஞ் செயநீரென்றுந்
திறமாகத்தீர்த்தமென்றுந் தண்ணீரென்றுந்
தாய்நீராய்முத்திதனைக் கெடுப்பாரென்றுஞ்
சாயுச்சியமோக்ஷத்தைத் தருவதென்றுந்
தோய்நீராம்பூதங்கட் குயிர்தானென்றும்
துரியத்தில்நடம்புரிந்த சோதியென்று
மாயிநீராயண்டபகி ரண்டத்தப்பால்
ஆதிவிந்துந்தொடர்ந்துநின்ற மூலங்காணே.
மூலமென்றபானத்தின் மகிமைதன்னை
மொழிந்திடவுநாவுமுண்டோ பாவுமுண்டோ
ஆலமுண்டசிவன்தேவனையழைத்து
அறுபத்துநாலுசித்து அடியாராட

கோலமென்றவிதமேது என்றுகேட்கக்
கோமளையுமாருடனே கூர்ந்துசொல்வாள்
ஞாலமென்றபிரபஞ்ச பெரியோரெல்லாம்
நாதாந்தப்பிரணவத்தைப் பூசித்தாரே. (30)

பூச்சித்தார்சத்திதன் பாதமென்று
போற்றினராகையாற் சித்தியாச்சு
ஆச்சிந்தபொருளெல்லாம் மானத்தாலே
யாடலாம்பாடலாம் மண்டரண்டம்
வாச்சிந்தவாமமென்ற பெண்தானப்பா
வாதமாம்போகமாம் ஞானமாகும்
நேச்சிந்தநாயசித்தம் குளிகைசெய்து
நேராகஏந்துவிதம் நடந்தபேச்சே. (31)

பேச்சென்றபேச்செல்லாம் வஸ்துவாலே
பேசாதமவுனமெல்லாம் வஸ்துவாலே
நீச்சென்றபூரணமும் வஸ்துவாலே
நீங்காதவைம்பூதம் வஸ்துவாலே
பாச்சென்றபஞ்சகர்த்தா வஸ்துவாலே
புரமரிஷிதேவரெல்லாம் வஸ்துவாலே
மூச்சென்றசித்தர்களு முனிவருந்தான்
முடிமூலமென்றவஸ்து வுள்முடிவுதானே.

முடியாதகருமமெல்லாம் முடிக்கும்பான
முக்காலமுக்குணத்தின் முதலாம்பாகம்

அடியார்கள்நினைத்தபடி நல்கும்பானம்
ஆதிவஸ்துமனுதிவஸ்து ரண்டுபானம்
விடிபாதகங்குல்பக லாகும்பானம்
வேதாந்தப்பெரியோர்கள் விளங்கும்பானம்
கூறியதோர்பானத்தால் பதங்களாச்சு
கோடானகோடிபேர் கொண்டபானம்
ஆறியதோர்காமுகரைக் கதிகொடுத்து
மாளானநரகத்தில் மாட்டும்பானம்
தேடியதோர்தேட்டெல்லாம் பானம்பானம்
தெரியாமலுலகத்தோர் திகைத்தபானம்
மீறியதோர்கணபதியு முருகன்தானும்
வெற்றியுயிரவிமதியும் விள்ளங்கேளே. (34)

விள்ளுவேன்மன்மதனும் அஷ்டபாலர்
வேளசுரராசன் விசுவாமித்திரர்
விள்ளுவேன்விஷ்ணுவும் வசிஷ்டர்தாமும்
வியாக்கிரபாதாளமுதல் பதினெண்பேரும்
விள்ளுவேனகத்தியருஞ் சைவர்தாமும்
வேதாந்தபெரியோரும் வேதியோரும்
விள்ளுவேனீரேழு லோகத்தாரும்
மென்கமல அர்ச்சனையால் மேலானரே. (35)

மேலான அர்ச்சனையாம் பானத்தாலே
மேதினியிலெட்டெட்டுத் தொழிலுநன்றாய்

காலாலேநடந்துசென்றால் போகலாகும்
காலைவிட்டுத்தலைபாலே நடந்தாராகில்
சேலைதுவலுவேது அப்படிதானையா
திறமாகக்காலாகும் வாமம்வாமம்
ஆலாலவிஷமுண்ட ஈசனப்போ
அறம்பாவிபிரண்டுக்கு மாளென்றாரே. (36)
ஆளில்லையென்றுசொன்னார் பெரியோர்தம்மை
அழைப்பித்துயாவருந்த னருள்சேராமல்
பாழ்புனலகரியொடு நாற்றமாய்மை
பாசமுடன்குரோதமத லோபமோகம்
வீளாதஅகங்காரம் களவுகாமம்
வெண்சமருந்தலைமுதலாய் வினையுண்டாக்கி.
மாளாமல்மாளவென்று சாபம்நல்கி
மாநிலத்திலீசருக்கா மென்றிட்டாரே. (37)

போகநாயனார்பூஜாவிதி-௩௧.
முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

அறுபத்திமூன்றுவது

போகர்

சுடலைசூத்திரம்-சு.

வங்கென்றவெழுத்துக்கு வகாரமாகும்
வரவழைக்கும்வித்தையெல்லா மவத்திலாடும்
அங்கென்றவெழுத்துக்கு பூமிபீடம்
ஆயிபிடபதங்காண மறிவிற்சேர்க்குஞ்
சிங்கென்றவெழுத்துக்கு விடங்கண்டந்தான்
றேகமதுநிட்சயமா யாகுஞ்சொன்னேன்
உங்கென்றுவுண்டவர்க் கெல்லாம்சித்தி
யுத்தமிபாள்பதமறிய வுரைத்திட்டேனே. (1)

இட்டமுடனின்னமொன்று சொல்லக்கேளு
யின்பமாய்ச்சட்டமுனி நூறும்பாரு
விட்டகுறைவந்ததென்றாற் பற்பமுண்ணு
வேதாந்தமூர்த்தியென்று விருதுவாங்கி
அட்டியொன்றுஞ்சொல்லாதே யாட்பார்க்காதே
மகங்காரமாய்கையிலே வருந்திடாதே
வெட்டவெளியாகுமடா வறிந்தபேர்க்கு
மெஞ்ஞானங்கண்டவர்க்கு வெளியுமாமே. (2)

வெளியாகவெளிக்குள்ளே யிருந்தமூலி
வேகமாய்க்கைகொண்டு தைலம்வாங்கி
பழியாதநாசிடைதான் கொண்டாயானாற்
பறக்குமடாநாற்றிசையும் பயந்துபோகு
மழியாதேசுமப்பா ஆத்தாள்சொன்னு
னன்றல்லோசித்தரெல்லா மறைத்துக்கொள்வார்
வெளியானவெளிக்குள்ளே மெய்யோகாண்பாய்
வேதாந்தசாரமெல்லாம் வெளியாய்ப்போமே.
போக்குடனேபூசையைத்தான் சொல்லக்கேளு
புத்தியுள்ளசீடருக்கும் புகழுண்டாக
நாக்குடனேபேசாதே வட்டம்போட்டு
நாயகியாள்முக்கோணம் நடுவேகாட்டு
ஆக்கமுடன்சூலமிட்டு வதுக்குள்நீதா
னையாவேலுமென்று மொழிந்திடாயே
மூர்க்கமுள்ளவட்டமுக மிருந்துகொண்டு
முத்திதரவேணுமென்று மொழிந்திடாயே. (4)
மொழிந்திடவேவலக்கரத்தில் கடத்தைவாங்கி
மோனந்தாற்சாபத்தை நிவர்த்திசெய்து
தெளிந்திடவேவேணுமென்று தாய்பதத்திற்
றிவ்வியமுள்ளபத்திரமோ ரைந்தும்சாத்தி
குளிர்ந்திருந்தவண்ணமோ டன்னசுத்தி
கொள்கியதோர்அடைக்கிலையும்பாக்கும்வைத்து
பளிங்கொளிபோல்நின்றவட்கு பழமுந்தேங்காய்
பாலோடுதேன்கரும்பும் பூசிப்பாயே. (5)

பூசிப்பாய்த்தூபமொடு தீபங்காட்டி
போகருடயெட்டெழுத்தைவர்ச்சனையேசெய்து
நேசிப்பாயுபசார மனேகஞ்செய்து
நிஷ்டையுள்ளதாய்தந்தை நினைவிற்கொண்டு
பாசிப்பாய்சாஸ்திரங்கள் கோடாகோடி
மனோன்மணியே மாதாவேமாதங்கிநீலி
பூசிப்பாய்மந்திரங்க ளனந்தங்கோடி
உத்தமிபால்பாதமது வுகந்ததானால்
ஆசிப்பாயதின்பிறகு ஆத்தாள்தந்தை
வன்பானபூரணத்தி னருள்தான்முற்றே. (6)

போகர் சூடலைசூத்திரம்-கூ.

முற்றிற்று.

அறுபத்தினென்காவது,

போகமுனிவர்

முக்கோணசக்கரமகிமை-ய.

காணவேமூலமது அண்டம்போலக் காரணமாய்த் திரிகோணமாய்நிற்கும், பூணவேமூன்றின்மேல் வளையமாகும் பிரம்பாக ழிதழுதுதா ஞெலுமாகும், காணவே நாற்கமலத் தட்சரத்தைக்கேளு நலமான வயனமசிரீரியாகு, மூணவே முக்கோணத்துள்ளொளிவோங்கார முயற்சியாயதற்குள்ளே யகாரமாமே.

அகாரத்தின் மேலாகக் கணேசனிற்பார் ஆதியொருகோணத்தின் உகாரம் நிற்கும், உகாரத்தில் வல்லபையாள் சத்திநிற்பாள் ஒடுங்கியதோர் முனையொன்றில் கதலிப்பூவாய், எகாரமாய் முகங்கீழ்குண் டலியாஞ்சத்தி பெண்பாம்பு போலுருட்டிச் சீறிக்கொண்டு, சிகாரமாய்ச் சுழிமுனையோடுருவிநிற்பாள் துரியாதீதமென்ற அவத்தைத்தானே. (2)

அவத்தைக்கு மிருப்பிடமு மூலமாகும் அழகான கதலிப்பூவெட்டிதழாய்நிற்கும், நவத்தைக்கும் நந்தியனுள் வாயில்நிற்பாள் நற்சிவமாஞ் சிகாரத்தில் கோடியானும், வவத்தைக்கும் வாய்திரவான் மலராய் மூடும் மைந்தனே யெட்டிதழி லெட்டுசத்தி, பவத்தைச் சத்தியெட்டின்மேரேதென்றால் பாங்கான அணிமாவும் லகிமாத்தானே. (3)

தானனலகிமாவும் கிரிமாவோடு தங்குயீசுரசத்
துசத்தில்சத்தி, பூனைபிராசத்திபிரகாமிசத்தி பே
ரெட்டுத் தேவதையுந் தளத்தில்நின்று, ஏனையித
மாலே மூடிக்கொள்ளவார் ஏத்தமாம்நந்தியைத்
தான் காணாமல், வானவஸ்துவைநீபானம்பண்
ணி வங்கென்றுவாங்கியே கும்பிட்டுதே. (4)

ஊதினலென்வசத்திலகிரியாதே உலாவுவாரித
ழெல்லாந்திறந்துவிட்டு, போதினலாயிசொன்னயே
வல்லேகளு பூந்துபார் நந்திகண்டால் யோகமாகும்,
வாதினல்பத்தான வருவித்துக்கும் வாசலையே திற
வாமல்மூடிக்கொள்வா, னேதினலிதுக்குள்ளேவாசி
மாட்டி யிடத்தோடிவங்கென்று உள்ளேவாங்கே.

வாங்கியே நந்திதனில் சிங்கென்றுகும்பிவலத்
தோடில் சிங்கென்று உள்ளேவாங்கி, தாங்கியேவங்
கென்று யிருத்துக்கும்பி தளமானதெளிவாறும்
வெளியாய்காணும், ஓங்கியே மாணிக்க வொளிபோ
ன்றும் உத்தமனைமூலத்திலுண்மைகாணுங், தே
ங்கி யேவல்லவையாஞ் சத்திதானுஞ் சிறந்திருந்
தாள் பச்சை நிறமாகத்தானே. (6)

பச்சைநிறம் வல்லவையைப் பணிந்துபோற்று
பாங்கான ஆறுக்கும்பருவஞ்சொன்னாள், மொச்
சையாய்மூலமது சித்தியானால் மூவுலகுஞ் சஞ்சரி
த்துதிரியலாகும், கச்சைநிறக்காயமுமோ கனிந்து
மின்னும் கசடகன்று ஆறுதலந் தோன்றும், துச்

சைகிறவாதமது சொன்னபடிகேட்குந் துரியத்தின் சூட்சமெல்லாந் தோன்றும்பாரே. (7)

பாரென்றுபுரியட்டநாலில்சேர்க்கும்பளிச்செ ன்று மூலத்தில்சோதிகாணும், காரென்ற தீபவொ ளிகண்ணேகூசுங் கணபதிதா கண்முன்னே நிர்த்த ஞ்செய்வார், ஊரென்றயோகத்தக் குறுதிசொல் வார் உற்பனமாம்வாதத்திலுண்மைசொல்வார் நே ரென்றசதாசிவத்தி னிலையுஞ்சொல்வார் நீச்சென்று விட்டாக்கால் யோகம்போச்சே. (8)

போச்சென்றுவிடுகாதே மூலந்தன்னைப் போ கையிலுமிருக்கையிலுமனத்தையூணு, பேச்சென்ற பிரசத்தங் கேளாபக்கம் புறத்திருந்து லட்சியத் தைப்பூட்டிவாங்கு, மாச்சென்றுவாசியைநீதவறு ட்டாதேமனந்தன்னை மூலத்தில் மருவிச்சேர்க்கும், வேச்சென்றுகடினம்போல் முன்னேகாணும்விடுகா தே மாச்சலாய் விரைந்து உண்ணே. (9)

உன்னியேபழகுமட்டும் கடுசாய்காணு முட் புகுந்துபார்த்துவந்தா லுறுதிகூடும், வன்னியே து லங்கமட்டுமனச்சலேங்கு மாசற்றவொளிவுகண்டால் மகிழ்ச்சியாகும், பின்னியேபின்கலையி லிடையில் கூடும் பேரானசுழினைதன்னில் நெட்டிட்டேறும், நன்னியேநமன்வெருண்டு அப்பாற்போவா னெல் லாங்கடிகையுமாய் நாட்டமாமே. (10)

போகர் முக்கோசக்கரமகிமை-50-முற்றிற்று.

உ

அறுபத்தைந்தாவது

போகமுனிவர்

பறங்கிபாஷாண வைப்பு-அ.

கூட்டியேமும்முறைதான் செய்தாயானால்
கொடுசிவப்பாய்செவ்வீற மிருக்கும்பாரு
நீட்டியேசிறுவிஷமும் பலமுஞ்சு
நெடியான அலறிவேற் பட்டைபலம்பத்து
வாட்டியேகெந்தகந்தான் பலமும்ரெண்டு
முட்டையாமஞ்சளென்ற கருவாலாட்டி
மூட்டியேவில்லைப்பண்ணிப் புடத்தைலம்வாங்கி
வகையான வீரத்தில் சருக்குப்போடே. (1)

போட்டேனமெழுகான பதத்தில்வாங்கிப்
பேரானரேக்குசிற்றிவைக்கத் தின்னுப்போடும்
நீட்டேனேவுள்ளுக்கு நாலுதங்கம்
நிகழாமல்சுற்றிவைக்கத் தின்னுப்போடும்
மூட்டேனே ஆயிரத்துக் கொன்றேயீய
முசியாதேபதினாறு மாற்றுமாகும்
மாட்டேனேவுபசாரங்க ளீயமாகு
மாசற்றவீரத்தை யொளித்தார்பாரே. (2)

ஒளித்தாரேநாதாக்க ளென்றுசொல்லி
உத்தமித்தாய்பாதத்துக் குண்மையாக

அளித்தாரேலோகத்தோர் பிழைக்கவென்று
ஆச்சரியம்வீரம்விட்டால் வாதம்போச்சு
களித்தாரேமுன்சொன்ன வீரமெல்லாங்
காரமிடும்வயித்தியத்துக் காகுஞ்சொன்னேன்
சளித்தாயேயமமொன்றுங் காணுதேங்கிச்
சுணங்களாய்ச்சிட்டலைந்து மாள்வான்றனே. (3)
மாளாமல்பரங்கியென்ற பாஷாணத்தை
மகிழ்வாகவைக்கிறதோர் முறையைக்கேளு
தாளாமல்சூதமொரு பலந்தான்பத்து
சாதகமாய்க்கல்லுப்புப் பலந்தானெட்டு
மீளாமல்வெள்ளையென்ற பாஷாணமைந்து
விரவியேகல்வத்திற் பொடித்துக்கொண்டு
கேளாமல்திராவகத்தா லெட்டுநாளாட்டிக்
கெடியாகப்பொடிபண்ணி மேருக்கேற்ற. (4)
மேருக்கேயேற்றியபின் வாலுகையில்வைத்து
விதமாகத்தீயுங்கள் பனிரண்டுசாமம்
பேருக்கேபதங்கமது யிறங்கியேறும்
பெருந்தேங்காய்போலிருக்கும் பாஷாணந்தான்
பேருக்கமுன்போல மருந்துகூட்டிப்
பேசாதேதிராவகத்தை விட்டுஆட்டிப்
பாருக்கேபொடிபண்ணி மேருகேற்றிப்
பக்குவமாய்வாலுகையில் பதித்திடாயே. (5)
பதித்திட்டுப்பனிரெண்டு சாமந்தீயை
பகல்முழுதுமெரியிட்டு ஆறிப்போட்டு

விதித்திட்டபக்குவத்தி லிரங்கிப்பாரு
மேலோடுதெள்ளியே பொடியாய்ப்பண்ணு
மதித்திட்டமுன்போல மருந்துகூட்டி
மறவாதேமூன்றுதரந் திரந்தாயானல்
நதித்திட்டுபறங்கியென்ற பாஷாணமாகும்
கண்ணிமைக்குள்ரசிவித்தை யாகும்பாரே. (6)

பாரப்பாபுறங்கியென்ற பாஷாணந்தான்
பலமெடுத்துத்துயசட்டிக் குள்ளேவைத்து
நேரப்பாதுண்டிப்பால் நாலுசாமம்
நீந்தாதேசுருங்கிடவே மெழுகாய்போகும்
தூரப்பாயிரும்புசெம்பில் நூற்றுக்கொண்டு
துடியானரசிதமது பதினறுகும்
சீரப்பாரசங்கெல்லாங் கட்டிப்போகும்
சிறுபிள்ளைபாடுமிந்த வாதந்தானே. (7)

வாதமென்ருல்கொஞ்சத்தில் கிடைக்குமோதான்
பகத்தானபோகிமுதல் ரிஷிகள்சித்தர்
நீதமென்றபஞ்சகர்த்தா ளிவர்களெல்லாம்
நேர்ப்பகார்ப்பையிலுந் தப்பிப்போகும்
வேதமென்றஅந்தரத்தின் முடிவுகேற்கும்
விரைந்தமனேன்மணித்தாயார் சொல்லயானும்
பாதமென்றன்சிரசில்வைத்துக் கேட்டுக்கேட்டுப்
பரிவாகப்பிள்ளைகட்கா லுரைசெய்தேனே. (8)

போகர் பரங்கிபாஷாணவைப்பு-அ.
முற்றிற்று.

சிவமயம்.

அறுபத்தாறுவது,

போகமுனிவர்

காத்தாடிவித்தை-௬.

தானானபிரமகோடி வித்தைசெய்தான்
 தாங்கானகாத்தாடி வித்தைபித்தை
மானானவித்தையிலு மதிகவித்தை
 மாணாக்கன்புகலுகிறேன் மகிமைகேளு
லவணானபட்டமது கெஜமோபத்து
 கவகமுடன்நீளமது கெஜமோபத்து
பானானவட்டமது நடுவட்டந்தான்
 பாங்குடனேவுள்வட்ட முழுந்தான்ரெண்டே. (1)

இரண்டானபங்கவட்ட மூன்றேயாகு
 மெழிலானனெடுவட்டம்நாலேயாகும்
முரண்டானவெளிவட்டம் சக்கரம்போல்
 மூத்திணுள்வட்டம் கமலமாகும்
திரண்டானசுற்றோரம் கம்பியப்பா
 திரளானகபிகளில் காதுரண்டாம்
உருண்டானநடுக்கம்பில் சூட்சாதாரம்
 வுத்தமனேபுரம்வட்ட வளையமாமே. (2)

வளையுடனேயவ்வொன்றில் கொளுசுமாகும்
வரிகளிலேகாந்தமது சத்தையாகும்
களையுடனேநாரென்ற பட்டையாகும்
கம்பிகளில்தையல்களை வோட்டவேணும்
துளையானகொளுசுகளில் குண்டையாகும்
தோருதகயிறுகளில் சூட்சமாட்டு
முளையுடனேபூமிதனில் கயிறைமாட்டி
மூர்க்கமுடன்பறக்குகையில் கயிறைத்தட்டே. ()

தட்டையிலே காத்தாடி தான்பறந்து
சந்திரனார்மண்டலத்தி னளவுமட்டும்
நெட்டையிலேதான்பறந்து நின்றுவாடும்
நிலையானசூட்சத்தின் சூட்சத்தாலே
முட்டையிலேவுள்ளிருந்த கருவைப்போலு
மொங்குடனேநின்றாடும் நெடுநேரந்தான்
சட்டையிலேநாற்பட்டுக் காற்றைக்கொண்டு
சடுதியிலேதானெடுக்கும் பான்மைபாரே. (4)

பான்மையாம்வாதமது மேலேதாரம்
பற்றுகையில்காத்தாடி மேலேநோக்கும்
வான்மையுடனடுக்கம்பி வட்டந்தன்னில்
வாளானசூட்சாதி சூட்சந்தன்னை

மேன்மையுடன்கயிர்மாட்டி சுறுக்கும்போது
மெல்லெனவேகாத்தாடி யிறங்கலாகும்
தான்மையுடன்சுங்கானின் சூட்சமப்பா
தாரணியிலாரறிவார் விசுவர்தானே. (5)

விசுவனும்வேத கம்மாளசித்தன்
வேணபடிசெய்துமல்லோ சூட்சங்காண்பான்
பசுவுடனேகண்சேர்ந்த கதையைப்போல
கருத்தறியார்மூழ்மூடர் காண்பாரோதான்
முசருடையயிரும்பதினில் காந்தஞ்சேர்த்து
முடித்தார்கள்காத்தாடி விநோதவித்தை
நசுநுண்டாய்சூக்ஷாதி சூக்ஷமார்க்கம்
நாமுரைத்தபடியாருங் கண்டிடாரே. (6)

கண்டபடிகருத்துடைய சித்தர்தாமுங்
காசினியில்செய்தவருங் கண்டோரில்லை
கண்டபடிகாத்தாடி சூக்ஷாசூக்ஷங்
கயிர்நிற்கும்வழியறியார் துறையுங்காணார்
கண்டபடிகருவூரார் செய்துபார்த்தார்
கருத்திலேயவர்தனக்குந் தோன்றவில்லை
கண்டபடியெந்தனிட புத்தியாலே
காத்தாடியான்முடித்தே னளனியோர்க்கே. (7)

முடித்தேனேசீனமென்ற பதியில்தானும்
முனையாகனுத்தாடி யடிவாரத்தில்
படித்தளமாந்தோணியது மிகபோல்கட்டி
பாங்கானமாருகைபோல் தானமைத்து
குடித்தெனமாஆசனங்கள் பதினாயிரம்பேர்
குடியிடையில்தானேத்திக் கொண்டுசென்று
நடிப்புடனே தேவாதிதேவர்தானும்
நாணமுற்றுப்பார்த்திடவே நடத்தினேனே. (8)

நடத்தினேன்சீனபதி சனங்களெல்லாம்
நலமுடனே காத்தாடி தன்னிற்கொண்டு
திடத்துடனேசீனபதி மூன்றுகாதம்
திறமையுடன்சுத்திவந்தேன் சித்தர்மெச்ச
வடத்திடமாய்சூத்திரங் கயிர்திரட்டி
வாகுடனேசீனபதி யிறக்கிவிட்டேன்
தடத்துடனேசீன்பதி தனங்களெல்லாஞ்
சந்தோஷத்தென்பேரி லன்புற்றாரே. (9)

போகர் காத்தாடிவித்தை-கூ.

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

அறுபத்தேழாவது,

போகமுனிவர்

நேத்திரரோகத் தயிலம் - கூ.

உறுதியாயின்னமொன்று பாகம்பாரு
வுண்மையாயிருக்கிறே னுறுதியாக
சிறுதியாய்நெல்லிக்காய்ச் சார்தானுழி
நீடானகையானின் சாருனுழி
பறுதியாமுசுக்கைச்சார் நாழியாகும்
பாங்கானவெள்ளருஞ் சார்தானுழி
முறுதியாம்பெள்ளெண்ணெய் படிதானென்று
துடிப்புடனேயாவின்பால் படிதானென்றே. (1)

ஒன்றான இளநீரு படிதானென்று
வுத்தமனேயிதிற்சேர்க்க மருந்துகேளு
பற்றான நற்நவகை கடுக்காய்த்தான்றி
பாங்கானசந்தனமு மகிலுங்கூட்டி
தன்றானவிலாமிச்சு வெட்டிவேறு
தாக்கானசந்தனமு மகிலுங்கூட்டி
நன்றானநன்னாரி கோரைதானும்
குறிப்பானபச்சிலையு மொக்கச்சேரே. (2)

சேர்க்கவேவதிமதுரம் தேவதாரம்
சிறப்பானகச்சோலம் சீரங்கூட்டி
பார்க்கவேமுட்டியுடன் சாம்பிராணி
பாகமுடன்யேலங்காய் கோஷ்டந்தானும்
தீர்க்கமுடன்வலம்புரியு மிடம்புரியுமாகும்
திறமானசீரகமு மொக்கக்கூட்டி
ஏர்க்கவேசடாமாஞ்சி பூலாதானும்
யெழிலானதண்ணிவிட்டான் கிழங்குமாமே. ( )

கிழங்கானசரக்கெல்லா மொன்றாய்க்கூட்டி
கெணிதமுடன்வகைவகைக்குப் பலந்தான்காலம்
தழங்கானசரக்கெல்லாம் வொன்றாய்க்கூட்டித்
தயவாகதேங்காய்ப்பால் தன்னாலாட்டி
வழங்கானயெண்ணெய்தனில் கலங்கியப்பா
வாகுடனேமெழுகுபதம் தன்னிற்காய்ச்சி
பழங்கமுடன்கணபதியைப் போற்றியேதான்
பாகமுடன்சிவப்பதாய் காச்சிடாயே. (4)

காய்ச்சவேயென்ணெய்தனை வடித்துக்கொண்டு
கலங்காமல்சீசாவி லடைத்துமைந்தா
பாய்ச்சலுடன்வாரத்திற் கிரண்டுமுறையப்பா
பாலகனேமுழுகிவரப் பலனைக்கேளு
தீச்சலென்றபிடறிவலி சன்னிபாதம்
திகழானமயக்கமுதல் காணாதோடும்

மாய்ச்சலுடன்நேத்திரத்தின் ரோகம்போகும்
மகத்தானவொருதலைநோய் யேகும்பாரே. (5)

ஏகுமேபாலவலி சன்னிபாதம்
யெழிலானகலைகளப்பு யெல்லாமாறும்
போகுமேமந்தார காசமாகும்
பொடிவானகண்கூச்சம் புழுவெட்டும்போம்
சாகுமேகண்ணில்நீர் வடிதலும்போம்
சார்பானகுதற்கம்மல் சன்னலாகு
பாகுடனேயித்தயிலங் கொள்ளும்போது
பறக்குமடாநேத்திரநோ யகலும்பாரே. (6)

அகலுமேபத்தியமோ வரையக்கேளு
அப்பனேகாரப்பென்ற பதார்த்தந்தள்ளு
நிகலவேபகல்நித்திரைக் கொள்ளலாகா
நீடூழிநாள்வரைக்கும் போகமாகா
தகலவேசிதளமாட் பண்டமாகா
தாங்கானபுளிப்புகையு மதிகமாகா
புகலவேகாலாங்கி நாயர்பாதம்
புகழுடனேயான்வணங்கி புகன்றிட்டேனே. (7)

புகன்றிட்டேன்தயிலமது யென்னசொல்வேன்
புகழானசந்தனுதி யிதற்கொவ்வாது

தகன்றிட்டசாஸ்திரத்தி லநேகமுண்டு
தங்கவேயாருந்தான் சொல்லவில்லை
அகன்றிட்டசாஸ்திரத்தி லநேகமுண்டு
அப்பனேயான்சொன்ன கவிபோலல்ல
பகன்றிட்டநாதாக்கள் முனிவர்தாமும்
பாடினார்கோர்வைகளு மனந்தமுண்டே. (8)

உண்டானசாத்திரங்க ளநேகமுண்டு
உத்தமனேயென்போலே யாருஞ்சொல்வார்
திரண்டானபோக் கேழாயிரந்தான்
திறட்டினேன்சத்தகாண்டத் திறமதாக
பண்டானசீசபதி யுலகத்தாற்கும்
பலபலவாமோதிவைத்தேன் பான்மையாக
சண்டாளமானதொரு தேசத்தார்க்குச்
சாற்றினால்பாவம் வருமென்றாலே. (8)

போகர் நேத்திரரோகத்தலம்-கூ.

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

அறுபத்தெட்டாவது,

போகமுனிவர்

பொம்மைகாகிதம் ஓட்டம்-எ.

தாமானமையொன்று சொல்லக்கேளு
சார்பானகாகிதத்தில் தங்கவர்ணம்
காமாளுமஞ்சளென்ற கோபிதன்னால்
களரவிடுவிளாம்பிசினிச் சமானமாக
பூமான்போலோருருவம் யெழுதிப்பப்பா
பொங்கமுடனவ்வருவில் தூவங்கேளு
தேமமானதொரு சரக்குசொல்வேன்
வித்தகனேமென்மையுடன் செய்துபாரே. (1)

செய்யவேசாரமது பலமொன்றாகும்
சேர்மானங்கெந்தியொரு பலமொன்றாகும்
துய்யவேசாரமது பலமொன்றாகும்
துப்புறவாம்வெண்வங்கம் பலமொன்றாகும்
நையவேகாரமது சீனக்காலா
காட்டமுடன்கல்வமதில் பொடித்துநன்றாய்

யெய்யவேபொடியாக்கி குப்பிக்கிட்டு
   யென்மகனேகல்லாலே சீலேபோடே. (2)

போடவேசீலையது வலுவாய்ச்செய்து
   பொங்கமுடன்தளவாயாகு சட்டிதன்னில்
கூடவேமணலதனை பாதிகொட்டி
   கும்புறவாய்புட்டிநடு மையம்வைத்து
மூடவேமனலதனைமேலேகொட்டி
   முக்கியமாய்சட்டிகொண்டு மேலேமூடி
நீடவேசீலையது வலுவாய்ச்செய்து
   நினைவாநரவிதனிலே காயப்போடே. (3)

காய்ந்தபின்புவாலுகையா மெந்திரத்தில்
   கருவாகத்தீமூட்டியெட்டுசாமந்
தோய்ந்திடவே யானெரிப்பாய் மைந்தாகேளு
   தோற்றமுடன்பதங்கமது யேறிநிற்கும்
மாய்ந்திடவேசொர்னமென்ற பதநந்தானும்
   மகத்தானபதங்கத்தை யெடுத்துக்கொண்டு
வாய்ந்திடவேமுன்சொன்ன வர்ணந்தன்னில்
   மார்க்கமுடன்றூன்தேய்க்க செர்லிப்புண்டாமே.

சொலிக்கவேயெளவர்ன வானுலுந்தான்
   சூட்சமுடன்முன்னெழுதி மேலேதூவு
பலிக்கவேபிசினியது பதங்கந்தன்னை
   பாகமுடன்தானிழுக்கும் பண்மைப்பாரு

ஒளிக்கவேசெகசோதி யென்னசொல்வே
    னுத்தமனேரூபலா வர்ணந்தோற்றும்
கெலிக்கவேபதங்கமது சொர்னமென்பார்
    பேரானவெள்வங்கக் கூத்துதானே. (5)

கூத்தான நாகிதங்கள் வர்ணபேதங்
    கூறுவென்மாணாக்கன் பிழைக்கவென்று
ஈர்த்தானவெள்வங்கஞ் சூதன்தானும்
    நாயகனேவரிதார்ரம் மடல்துத்தந்தான்
காத்தானலிங்கமுடன் செங்கால்பச்சை
    கருவானநாகமொடு கெந்திதானுந்
துத்தானசாரமுடன் மதியுப்போடு
    துடியானகண்டரொடு பேதியாமே. (6)

பேதியாம்வரப்பொடியும் பச்சைலோபி
    பேரானதாரமுடன் சங்கால்பச்சை
சோதியாமித்தனையும் வர்ணபேதம்
    தோரகரூபமது வதிகங்காட்டும்
வாதியாங்கண்டறிவார் சரக்கின்பேதம்
    வகையுடனேமற்றவர்கள் காணமாட்டார்
நீதியாமித்மித்தனையு மாறுதாரம்
    நிலையானவர்ணத்துக் குறுதியாமே. (7)

போகர் பொம்மைகாகிதங்கள் ஓட்டம்-எ.

முற்றிற்று.

௳

சிவமயம்.

அறுபத்தொன்பதாவது,

போகமுனிவர்

சூதமுனி நாடி - ௬௰.

வாதமது முன்னெழுந்து தாழ்ந்துசற்றே
மயிலதுபோல் நடைநடந்து மங்குமாகில்
சேதமது இல்லையென்பத் தாறுமாண்டி
செய்பவர் மரணமொன்று தீர்க்கமாகா
நாதமது துறைந்துவிடில் போலேகண்டால்
நாளெட்டில் மரணமென்று நவிலலாகும்
பேதமது இல்லையிது பிசகிடாமல்
பெரியவனுஞ் சூதமுனி பேசுங்காலே. (1)

காலானபித்தமது துடிபேசண்டு
கனலெழுந்து வந்திடில் சீதமாச்சு
மாலாகிலும்பார்க்க மருந்துமில்லை
மரணமது மூன்றுதிங்கள் வரிசையாகும்
காலானபித்தமது தொங்கந்தொங்கி
நடைநடந்து பாம்பதுபோல் நடக்குமாகில்
மேலானபதின்மூன்றுந் திங்கள்தன்னில்
வீற்றிருந்தகூட்டழியும் விரும்பிம்பாரே. (2)

பாரப்பாவயித்தியனே மரணநாடி
பாங்குடனேசொல்லுகிறேன் பாரின்மீது

சேரப்பாசீதமது சிலேத்துமமாகும்
சிலநிப்யேயாமைபோல் நடந்துதானல்
கூரப்பாசாவுபதி னென்றுமாண்டி
குறையில்லைகண்டதுபோல் நடந்துதானல்
பாரப்பாநாள்வந்து தென்றுசொல்லி
மருந்துகளையருந்தாம லிருந்திடீரே. (3)

இருந்திடவே வயின்னமொரு குறிதான்கேளு
இயல்பானவாதமது கீழேநோக்கி
லருந்திடவேமேலேகி நடக்குமாகி
லப்பனேயன்பதுநா ளாகுமென்ன
மரிந்திடவேபித்தமது தொங்கிச்சற்றே
நுனிநாக்கு அசைவதுபோ லசையுமாகில்
சுரந்திடவேவிக்கலது கழிச்சலாக்கி
சேர்வுடனேவைந்தஞ் சுகந்தாமே. (4)

ஆமடாகண்சிவந்து சுழித்துவாங்கி
யறிவுகெட்டுமதிமயங்கி யோசைகுன்றிற்
போமடாஆறுநாள் சீவன்போகும்
போதமதுநின்றுசற்றே பேசுமாகில்
நாமடாபித்தமது விழவேயில்லை
நம்பரிதுவம்பிவரும் நாடாதேகேள்
சாமடாமூன்றுநாள்சீவன்போகும்
சக்கரமுமறுதியென்றே சாற்றலாமே. (5)

சாற்றுகிறேன்வாதபித்த சிலேத்துமமூன்றுஞ்
சாவானதசநாடி பத்துண்டென்றும்
ஏற்றுகிறேனோர்விரலுக் கிரண்டுநாடி
யியலானஐவிரற்குப் பத்துநாடி
மாற்றுகிறேன்தற்சனியாம் விரலுக்குதான்
வகுத்தறிவீர்பிராணனொடு அபானன்றானும்
போற்றுகிறேன்தற்சனியாம் விரலுக்குதான்
புகழ்பெரியனொடு வியானனாமே. (6)

ஆகுமேமத்திமையாம் விரலிற்றானே
அடுத்துநின்றகூர்மனை நோக்காதானு
போகுமேஅனுமியெனும் விரலிற்றானும்
புகழ்பெரியசமானனொடு கிரிகரன்றான்
ஏகுமேகனிஷ்டக விரலில்தானே
யியல்பானதேவனொடு தனஞ்செயன்றான்
தாகுமேயிப்படியே விரலில்தானுந்
தானிருக்குஞ்சயன்றான் சமானனாமே. (7)

தனஞ்செயனுந்தசவாய்வு பத்தேயாகுஞ்
சாற்றுகிறேன்தசநாடி முன்போலேதான்
தனஞ்செயனுமிடையினொடும் பிங்கலையுமாகும்
காட்டிநின்றசுழிமுனைசங் குறையுமாகும்
தனஞ்சயனும்புருடனங்காந் தாரனொடு
தனித்துநின்றஅசுவினி அலம்புருடனுக்

தனஞ்செயனுஞ்சங்கிலியுங் குமுதனோடு
வருத்துநின்றதசநாடி பத்ததாமே: (8)

பத்தாகும்வாதபித்த சிலேத்தும்மூன்றும்
பங்குவங்கள்தப்பியே பதறுமாகில்
வத்தாதசீதமது வந்துதோன்றில்
வறட்சியுடன்விக்கலது குளிர்ச்சிமேவும்
எத்தான இளைப்புடனே பேச்சுமில்லை
யிதமானவாதமது விழுந்தென்றால்
அத்தமவர்க்கிருபத்தோர் நாளில்சாவா
ரரதிதிந்தம்பித்தமதைப் பிரிந்துபாரே. (9)

பிரிந்துபார்பித்தமது அசைவுநின்றால்
பேசரிதுமரணமது நிமிஷமாகுந்
தெரிந்துபார்சிலேத்துமமது வசைவுநின்றால்
தேகம்விட்டேகிவிடு மிருபதாநாள்
வறிந்துபார்நாடியது முப்பதுந்தான்
வாகாகச்சொல்லிவிட்டேனுந்தனுக்காய்
குறிந்துபார்பித்தமொடு வாதங்கூடில்
குறிசொல்வேனேயிரண்டிற்குறைந்துபோமே. ()

குறைந்துபோம்வாதமொடு சீதங்கூடிற்
கூட்டிமேலமாற்றிவிடுஞ் சயத்தைதானும்
நிறைந்துபோங்கபயீளை யிறைப்புமாகும்
நெஞ்சடைக்குங்காதடைக்கும் நிலைமையில்லை

மறந்துபோம்பித்தமதில் வாதஞ்சேரில்
வலிக்குன்மம்வாந்தியுமாம் அன்னந்தள்ளும்
உறைந்துபோமின்னமொரு குறியைச்சொல்வேன்
உயிர்நிலைக்குவிரதநிலை உரைக்கிறேனே. (11)

உரைக்கிறேன்சீதத்தில் வாதங்கூடி
லுதிரவலிகொண்டுமிக வுடம்புவீங்கும்
நிலைக்கிறேன்தத்தமது வசைவுகண்டால்
நெஞ்சுவதிப்பிறவலிப்பு நெஞ்சுக்குத்து
மறைக்கிறேனேரேழில் மரணமாவார் [ம்
கண்டடைதளிலெரியெழும்பிவழியைப்பார்க்கு
அறைக்கிறதோர்மருந்துதனைச் செல்லவொட்டார்
வாதகரிதுகொள்ளுமடா வதின்பேர்கேளே. (12)

கேளப்பாமூன்றாமிட வசைவுநின்று
கெடியானரவிமூன்றில் துடிப்புகாண்கில்
நாளப்பாசிசுனத்திற் சூடுகொள்ளும்
நலமானமூத்திரமுஞ் சிறுத்துப்போகுந்
தாளப்பாபிராணவலி யெரிவுகுத்துச்
சரீரத்தில்பெயர்வெழும்பி வாயுவாகுஞ்
கூடப்பாமூலமலை வெளியிற்காணுங்
சுரங்காணுஞ்சதியோடு சோபங்காணும். (13)

சோபமேயேப்பமது கலந்துகாணுஞ்
சோதியங்களில்லையது துணிந்துமெய்தும்

தாபமொடுவிக்கல்வந்தால் நீரைக்கட்டிச்
சஞ்சலத்தையுண்டாக்கு மலமுங்கட்டும்
வாதமுடன்தேகமது கூடும்போது
வந்துவிடுமிழும்புடனே யிருப்பதானல்
பூதமதுகூடுவிட்டு எகிறிப்பாயும்
பொய்யல்லசூதமுனி புகழ்ந்திட்டேனே. (14)

புகழ்ந்திட்டேன்சன்னியெல்லா மூன்றுக்குள்ளே
பூட்டினேன்சிலேற்பனத்தைப்புகந்துக்கேளு
இகழ்ந்திட்டேன்வாதபித்தம் பார்க்கவேண்டா
மினிதானசடலமெல்லாங் குளிர்ச்சியாகு
மகிழ்ந்திட்டேன்சிறேபலத்தைப் பிரிந்துபார்க்கில்
மதித்தெழுந்துயரதுபோல் பொங்கித்தண் [டால்
தகழ்ந்திட்டவிசைபோச்சு ஆவிபோச்சு
தப்பாதுஎழுபதுநாள் தான்சொன்னேமே. (15)

சொன்னதினல்நாடியெல்லாங் காணுர்காணுர்
சூட்சமாய்நிலையறிந்து சொல்லவேணும்
இன்னதினலாகாது யென்றேயெண்ணி
இருமாந்துதிரிந்தார்கள் காணுர்காணுர்
முன்னதினல்வாதநிலை பார்க்கவேணும்
முறைப்படியேதொந்தநிலை யறியவேணும்
பின்னதனல்வேறென்றும் பகர்க்கவேண்டும்
பிரிந்துவரும்நாடியெல்லாம் பேரக்கேளே. (16)

கேளப்பாமூலத்தி லெழுந்தவாய்வு
விகிதருமாய்ச்சொல்கிறேன் குணத்தைக்கேளு
நாளப்பா தினந்தோறும் வாய்வுமீறில்
நலமுடனேவலமிருகு மசனஞ்செல்லாச்
சூளப்பாகுடல்பொருமி வலியாய்க்காணும்
தொந்துமிகவாதபித்தங் கடினமாகுங்
கேளப்பாதேகமெல்லாம் பண்போனேகும்
சிக்கெனவேவலங்கழியுஞ் சீரைப்பாரே. (17)

பாரப்பாமூலமதி லெழுந்தவாயு
பாங்குடனேதீருமது பதினோர்நாளில்
சீறப்பாதவறாமல் மருந்துசெய்தால்
தீருமதுவாதபித்த மிதிலேவாங்கு
ஆரப்பாயிதையறிந்து செய்யாவிட்டால்
அண்டத்தில்சூடேறும் மாய்வுமூறுந்
தாரப்பாகிராணியைப்போற் குணமேகண்டு
தவறுமன்பத்தோர் நாளில்தானே. (18)

தானென்றகக்ஷயமிருமல் நாடிகாணச்
சாற்றுகிறேன்பித்தமதில் சீதங்கூடிற்
கோனென்றசிரசுதனில் நீரேகொள்ளுங்
குத்துடனேயிருமல்களுங் கோழைகாணுந்
தேனென்றஇளைப்புவரு மிரத்தங்காணுந்
தீராதமாதமறும செப்பலாகு

மூனென்றவுடம்புதனில் தீராரோக
முறைங்கிறேனின்னமொதன்று முந்திமுந்தி. (19)

முந்தியதோர்பாதமுடன் புறங்கால்பீச
முகத்திலேவீங்கமது கண்டுதாறு
பிந்தியதோர்கழிச்சலுடன் கிறாணியாகும்
பேசரிதுதீராது சத்தியமாகுஞ்
சித்தியதோர்வாந்தியுடன் விக்கல்கண்டால்
தீராதுதீராது ஙிண்ணமாகும்
அத்தியதோர்க்ஷயமிருமல் சலக்கிறாணி
ஆறுலுந்தீராது அசாத்தியந்தானே. (20)

அசாத்தியந்தான்சொல்லுகிறேன் ராசாங்கத்தி
லறிந்திடவேயின்னமொன்று மடைவாய்க்கேளு
அசாத்தியந்தாநீர்நோவை சத்திபேகுன்மம்
மானதொருவலிகுன்மம் யோனிப்புத்து
அசாத்தியந்தான்குறைநோவு நாக்கில்புத்து
அண்டத்தில்பவுத்திரமுங் தொண்டைத்தூதும்
அசாத்தியந்தான்முதல்கிறாக்கு உளவிச்சோடு
ஆறுலுந்தீராது அறிந்துதானே. (21)

தானென்றசலக்கழிச்சல் மசமதப்பூத்
த்லைதனிலேவைத்தெழுந்த பிளவைத்தானுங்
காணென்றருத்திரவலிகாசி கண்டமாலை
கன்னத்திற்புத்துடனே குமரகண்டன்

தேனென்றுமாவாதஞ் சன்னிவாதஞ்
சேத்துசமயமுளமாந்தை சுரமாந்தைகவிசை
ஊனென்றுஉயிரழிக்கு மளவுபோகா
துள்ளபடிசொன்னோம்நாம் வாதநிலைப்பாரே ()
வாதமதுகீழேநோங் காதிருந்து
மயங்கத்திற்சேராதே யனல்தாழாதே
பேதமதுசெய்யாமற் பிலத்திருந்தாற்
பிராணனங்கேபிலத்திருக்கும் பிசகோவில்லை
நீதமதுதப்பியே ஐபத்தோடே
நீர்வாதஞ்சேர்ந்துகீழ் நேரேயோடில்
தீதானவியாதியெல்லாஞ் செனிப்பித்தோடுஞ்
சீருடையவாதநிலை நாடித்தேறே. (23)
நாடியுடவிதங்களெல்லாம் வாதவீட்டிற்
நாடலாமலையாதே நலமாய்பாரு
தேடிவரும்நோய்களெல்லாம் ராசாவைத்தான்
சேர்ந்துநின்றார் கனுமானஞ்செப்பவேண்டாம்
சாடிவரும்பித்தமது ராசன்கீழே
சமைந்திருப்பான்தைரியவா னவனத்தனல்ல
கொடியகவமுண்டவர்க்குக் குற்றஞ்செய்தார்
கொடுமைசெய்தசீதத்தை அழைப்பாரென்றே ()
அழைத்துடனே அனுபவிப்பான் பித்தராச
னதுகேட்பான்சீதமது அம்புபோலே
களைத்துடனேவந்திழுப்பான் குயிறுதட்டிக்
கண்ணெல்லாமுழிப்பிரளக் கயந்தான்வந்து

விளைத்துடனே அங்கினியும்விந்துகண்ணீர்
மண்ணுங்கரைந்துவிடும் வகைதான்பாரு
இளைத்துடனேகூடுவிட் டேகும்பாரு
இன்னமொருகுறியதனை யியம்புவோமே. (25)

இயம்புகிறேன்வாதமொடு பித்தங்கூடி
யிணிப்பானதித்திப்பென் றறியலாகும்
நயம்பெறவேசிலேற்பனமுங் கூடிற்றானாற்
நாட்டலாகுடிலமென்றே நாட்டலாகுஞ்
சயம்பெறவேபித்தமது வீழ்ந்துபோனாற்
சொல்லரிதுபேசாதே சுருங்கதாகும்
இயம்புகிறேன்கபம்வீழ்ந்தா லாறுமாதம்
இனிதானசடலமது ஏகும்பாரே. (25)

சடலமதுயேகிவிடும் வகைதான்கேளு
சாற்றுகிறேன்வாதத்தில் நிலையைப்பாரு
உடலமதுநடுநடுங்கி திரைந்துதானால்
ஒன்பதாமாதத்திற் சவாரென்றுங்
சடலுமதுகலங்கிவிடும் பித்தராசன்
க்கித்திருந்துவீடுவிட்டே கபத்திற்சென்றால்
நடலமதுகுறைந்துவிடுமறுபதாநாளில்
நாடுவிட்டுகாடுபுகும் நடையைப்பாரே. (27)

நடையதுவேயறிந்தாக்கா லாறுதாரம்
நாள்தனிலேயறிவார்கள் ஞானவார்

விடைதனிலேஏறிவரும் சிவனார்சொல்ல
வேதாந்தசூதமுனி வெளியிற்போட்டேன்
கடைதனிலேயின்னமொரு சூட்சஞ்சொன்னேன்
கழித்தறியாநாளதுவே நீளதாகி
யிடைதனிலேஏழுநாள் சாவாரென்றும்
இனிதானசூதமுனி யியம்பினாரே. (27)

இயந்தற்றநாடியெல்லா மிந்தநூலில்
இடையினொடுபின்கலையுஞ் சுழிமுனையுமாகும்
இயம்பினார்நாடியெல்லா மிந்தநூலில்
இடுக்கங்களொன்றுமில்லை யிருக்கலாகும்
இயம்பினார்குடிலமது லோன்றிற்சித
மெழும்பினார்பணியளவு றெய்துந்தானே. (9)

தானென்றநாடிநிலை யறியவேணுஞ்
சதாகாலஞ்சரித்திரத்தைப்பார்க்கவேணுஞ்
ஊனென்றதத்துவங்கள் சரீரங்கூறும்
உற்றுணர்ந்துபஞ்ச பாதகங்கள்நீக்கி
தேனென்றம்மோன்மணியாள் பாதந்தன்னைத்
தினந்தோறும்மாறாமல் சேவித்தேற்றி
நானென்றஆவணங்கள் மாய்கையற்று
நல்பரிகாரஞ்செய் நாடிமுற்றே. (30)

சூதமுனிநாடி-௩௦.
முற்றிற்று.

அறுபத்தொன்பதாவது

சூதமகா முனிவர்

ராஜாங்கநாடி—உரு.

வாதமது முன்னெழுந்து தாழ்ந்து சற்றே மயி லதுபோல் நடைநடைந்து மங்குமாகில், சேதமது இல்லையென்பத்தாறுமாண்டிற் செப்பலாமரணமெ ன்று தீர்க்கமாக, நாதமது குறைந்துவிடில் போலே கண்டால் நாளெட்டில்மரணமென்று நவிலவாகும், பேதமது யில்லையிது பிசகிடாமல் பெரியவனுஞ்சூத முனி பேசுங்காலே. (1)

காலானபித்தமது துடியேகண்டு கனலெழுந்து வந்திடுகில் சீதமாச்சு, மாலாகிலும் பார்க்க மருந்து மில்லைமரணமது மூன்றுதிங்கள் வரிசையாகும், நாலா னபித்தமது வெங்கத்தொங்கி நடைநடைந்து பாம் பதுபோல நடக்குமாகில், மேலானபதிமூன்றாந் திங் கள் தன்னில்வீற்றிருந்த கூடழியும் விரும்பிப்பாரே

பாரப்பா வயித்தியனே மரணநாடி பாங்குட னே சொல்லுகிறேன் பாரின்மீது, சேரப்பா சீதமது சிலேற்பனமாகுஞ் சிதறியேயாமைபோல் நடந்துதா னால், கூரப்பாசரவுபதினொன்றுமாண்டிர்குறைவில்லை

நண்டதுபோல் நடந்துதானால், மாறப்பாநாள்வந்து தென்றுசொல்லிமருந்துண்ணையருந்தாமலிருந்திடீரே
இருந்திடவேயின்னமொருகுறிதான்கேளு இயல்பானவாதமதுகீழே நோக்கி, மருந்டவேமேலேறி நடக்குமாகில் லப்பனையன்பதுநாளாகுமென்ன, மறிந்திடவே பித்தமது தொங்கிச்சற்றேமணிநான்குதுசைவதுபோலசையுமாகில், சுரந்திடவே வீங்கமதுக ழிச்சலாகிச் சேர்வுடனே வைகுந்தஞ் சுகமதாமே.
ஆமடாகண்சிவந்து சுழித்துள்வாங்கி யளவு கெட்டுமதிமயங்கி யோசைகுன்றிப், போமப்பா ஆறுநாள்சீவன்போகும் வாதமதுநின்றுசற்றே பேசுமாகில், நாமடாபித்தமதுர் வீழவில்லை நம்பரிதுவரும் நடர்த்தேகேள், சாமமடா மூன்றுநாள் சீவன்போகுஞ் சக்கரமுமருதியென்றெ சாற்றலாமே. (5)
சாற்றுகிறேன் வாதபித்த சிலேற்பன்மூன்றுசகிதங்கள் தப்பியே கொள்ளுமாகில், வாழ்த்துகிறேன்சீதமது வந்துதோன்றி வறட்சியொடு விக்கல்வரும் குளிர்ச்சியாகு வேற்றுகிறேன் இளைப்புவரும் பேச்சோயில்லை யிதமாகவாதமது வீழ்ந்துதென்றால், ஆற்றுகிறேன் இருபத்தொன்றுநாள் சாவான் ஆதியந்தம் பித்தமதை அறிந்துபாரே. (6)

அறிந்துபாராஜாங்கமைந்துமுள்ளே அறியாத பிள்ளைகளும் நாடிகாண்பார், பிரிந்துபார்பித்தமது அசைவுநின்றால் பேசரிதுபோகமது மரணமாகும், தெரிந்துபார்சிலேற்பனமும் அசைவுநின்றால்திரே கமதுயேகிவிடும் இருபதாநாள், குறிந்துபார்பித்த மொடுவாதங்கூடி குறிசொல்வார்யேழாண்டில்விரை ந்துபோமே. (7)

குறைந்துபோம் வாதமொடுசீதங்கூடில்கூட்டி யேமாட்டிவிடும் க்ஷாரத்தைத்தானும்,நிறைந்துபோ ம்கபவேளை யிளப்புமாகும் நெஞ்சடைப்பு நாநடை ப்புநிலையேயில்லை, வரைந்துபோம் பித்தமதில் வாத ஞ்சேரில் வலிபகுன்மம்வாந்தியொடுஅன்னாந்தளரு ம், உரைந்துபோம் இன்னமொரு குறியைச்சொல் வேன் உயிர்நிலைக்குவாதநிலை உரைக்கிறேனே. (8)

உரைக்கிறேன் வாதத்தில்சீதங்கூடில் உதிரவலி கொண்டுமிக உடம்புயீங்கும், மறைக்கவுல்லைபதிஞ லில் மரணமாகும், மண்டைதனில் வெறியெழும்பித் தழவழியையபாற்கும், கரைக்கின்ற புளிபோலகண் ணேசொல்வேன்கண்டு சொல்வாய் ராஜாங்க நாடிக் குள்ளே, அுறைக்கிறமருந்துதனைச் சொல்லவொட் டா தாக்கரித்துக்கொள்ளுமடா அதின்பேர்கேளே.

கேளப்பா மூன்றுமிக அசைவுநின்றால் கெடி யாகவிரல்மூன்றின் துடிப்புக்காணில், நாளப்பூ தனஆசனத்தில் கூடுகொள்ளும் நலமானமூத்திர முஞ் சிறுத்துப்போகும், தாளப்பாபூரணவலி எரிவு குத்துந்தனசிரத்தில் வேர்வெழும்பிவாயுமாகும், சூளப்பாமூலமிகவெளியில் காணுஞ் சுரங்காணுஞ் சதியோடு சோகங் காணும். (10)

சோகமது ஏப்பதுவந்துகாணும் சோத்தியங்க ளில்லையது சுகமேஆகும், தாகமொடுவிக்கல்வந்தா ல்கீரைக்கட்டிச் சஞ்சலத்தையுண்டாக்கு மலத் தைக்கட்டும் வாதமொடுசீதமது வந்துகூட்டு வந்திடு மிளைப்புடனேயிருபதாநாள், தமதுகூடும் விட்டே யேகிப்போகும் பொய்யல்லராஜாங்கப்புகழ்ந் திட் டேனே. (11)

புகழ்ந்திட்டேன் சன்னியென்றமூன்றுக்குள்ளே பூட்டினேன் சிலேற்பணத்தைப் புகழ்ந்துப்பாரு இழந்திட்டேவாதபித்தும் பார்க்கவேண்டாம்இனி தானசடலமெல்லாங் குளிர்ச்சியாகும், மகிழ்ந்திட் டேன்சிலேற்பனத்தைப் பிரிந்துபார்க்கில் மதித் தெழுந்து துடிப்போலே யேகிக்கண்டால், தாழ்ந் திட்டால்விசைபோச்சு ஆவிபோச்சு தப்பாது ஒன் பதாநாள் தான் சொன்னேனே. (12)

சொன்னதினால்நாடி யெல்லாங் காணார்காணார் சூட்சமாய் நிலையறிந்து சொல்லவேணும், என்னதினால்காது எண்ணுஎண்ணு இருதயத்தில் வைத்தாங்காற் காணுங் காணும், அன்ன மொழிபோலுடைய வாத்தாள் பாவம் வந்தித்துசிந்தித்து வரைகிறேன்கேள், பின்னதினால் வேறொன்றும பார்க்கவேண்டாம் பிரிந்துவரும்நாடி யெல்லாம் பேசக்கேளே. (13)

கேளப்பாமூலத்தி லெழுந்தவாய்வு கோபிதமாய்ச்சொல்லுகிறேன் குணத்தைக்கேளு, நாளப்பாதினந்தோறும் வாய்வுபிறந்து நலமுடனேமலமிருக்கும் கடினமாகும், சூளப்பாகுடலெரியும்வலியேகாணுந் தெந்தங்களுண்டான கடினமாகும், தேளப்பாமலமீதில் தேரைக்காணுஞ் சிக்கெனவே வெல்லாங்கழுஞ்சீரைப்பாரே. (14)

பாரப்பாமூலத்தி லெழுந்தவாய்வு பாங்குடனே நீருமது பதினொருநாள், தீரப்பாதவிராமல் மருந்து செய்தால் நீருமதுவாதபித்தம் அதிலேவாங்கும், ஆரப்பாயிதையறிந்து செய்யாவிட்டால் அண்டத்தில்சூடேறும் வாய்வுமீரும், காரப்பா கிராணிபோல் குணமேகண்டு தட்டுமதுமண்ப தோர்நாளில் தானே. (15)

தானென்றகக்ஷயமிருமல் நாடிகாணச்சாற்றுகிறேன்யுதமதிற் சிதங்காட்டிற், கோனென்ற சிரசதனி

ல்நீரைக்கொள்ளுங் குத்துடனேயிருமல் வருங்கோழைகாணுந் தேனென்றயிளைப்புவரும் ரத்தங்காணும்தீராது ஆறுமதில் செப்பலாகும், ஊனென்றஉடம்புதனில் தீராரோகம் உரைக்கிறேன் இன்னமொன்றுமுந்திமுந்தி (16)

முந்தியதோர் பாதம் புறங்கால்பீச முகத்திலே வீக்கமது கண்டதானால், பிந்தியதோர் கழிச்சலது கிறுணியாகும் பேசரிது தீராது திண்ணமாக, சுந்தரனே லதிமோக சையோகத்தால் சூடெழும்பி வந்த நோய்கள் சொல்லொணாது, அசிர்த்தியந்தான் சொல்லுகிறேன் ராஜாங்கத்தில் அறிந்திடவே யின்னதென்று அடைவாய்க்கேளு. (17)

அசாத்தியந்தான் நீர்க்கோவை சத்திகுன்மம் ஆனதொருவலிகுன்மம் போணிப்புத்து, அசாத்தியந்தான் குறைவானலிங்கப்புத்து, ஆனதொருதொண்டைதனில் தூறுமாகும், அசாத்தியந்தான் முதல்கிறுங்கு உள்வீச்சோடு ஆராலுந்தீராது அறிந்துதானே. (18)

தானென்ற சலக்கழிச்சல் போணிப்புத்து தலைதனிலேதித்தெழுந்த பிளவைதானுங், காலென்றஉதிரவலிகாசநோவு கண்டித்தமேகமறி கண்டந்தீராரோகந், தேனென்றநாடிதனிலே பவுத்திரங்கள் தீராது இன்னமொன்று சொல்லக்கேளு, மானெ

ன்ற உளமாந்தை யிவைகளெல்லாம் மகாவதை பண்ணுமடா வாதநாடி. (19)

காடிபுடவிதங்களெல்லாம் வாதவீட்டில் நாட்டா மலில்லையதை நலமாய்ப்பாரு, தேடிவரும் நோய்க ளெல்லாம் ராஜாவைத்தான் சேர்ந்து நின்றால்நாணு மடாசெப்பலாகும், ஆடிவரும்பித்தமது ராஜன்கீ ழே அமர்ந்திருப்பான் தைர்யவா னவனைப்பார்த் தாற், கோடிகளா முண்டுமவர்க்குக் குற்றஞ் செய் வோர்க்குணமாகுஞ் சீதமதையழைப்பாய் நன்றே.

அழைத்துடனேயனுபவிப்பான் பித்தராஜன் அ துகேட்பான் க்ஷயமான ராஜன்தானும், தழைத்து டனேயெழுந்திருப்பான் அவன்றனக்கேதான் கண் மூடிமுருக்கு முன்னே பிழைக்காமல் வந்து, வழை த்துடனே அக்கினியும் விந்துதன்னில் வந்துமண் ணுங்கரைத்துவிடும் வகைதான்பாரு, இழைத்துட னே கூடுவிட்டுயேகும்பாரு இன்னமொரு குறியத னையியம்பக்கேளே. (21)

இயம்புகிறேன் வாதமுடன் சீதங்கூடில் இயல் பாகதொந்திப் பென் றறியலாகும். நயம்பெறவே சிலேற்பனமுங் கூடித்தானாய் நாட்டலார் குடிலமெ ன்று நாட்டலாகும், சுயம்பெறவேகபம் விழுந்தால் ஆறுமாதம் சொல்லரிது பேசரிது கறுக்கதாகும்

இயம்புகின்றபித்தம்மது விளைந்துதானால் இனிதான சடலமது யேகுந்தானே. (22)

சடலமது யேகிவிடு மகனேனேநரு சாற்றுகிறேன் வாதத்திலேபஞ்சேர, உடலமதுநடுநடுங்கி விரையில் நாணும் உத்தமனே நான்நாமாத மரணமாவார், ஜடலமது நலங்கிவிடும் பித்தராஜன் சுகித்திருந்து வீடுவிட்டு சுபத்திற் சேர்ந்தால், நடலமது குறைந்துவிடு இருபதாநாள் நாடுவிட்டுக் காடுபுகும் நடையைப்பாரே. (23)

நடையதுவே யறிந்தாக்காலாறுதாரம் நாள் தனிலே யறிவார்கள் நாதனுவார், வுடைதனிலே யேறிவரும் சிவனார் சொல்ல வேதாந்த ராஜமுனி வெளியில் போட்டார், கடைதனிலேஇன்னமொரு சூட்சஞ்சொல்வேன் கருத்தறியும் நாவதுவே வுலரதாகும், இடைதனிலே யேழாநாள்சாவானென்று இனிதானராஜமுனி இயம்பினாரே. (24)

இயம்பினார் நாடியெல்லாம் இந்நூற்குள்ளே இருபத்தஞ்சல்லாமல் வேறேயில்லை, இயம்பினார் நாடியெல்லாம் தெளிவாய்க்காண எளிநல்லநாடி குணமறியுந்தன்மை, இயம்பினார் நாடி யெல்லாம் வகையாய்க்கண்டு இதமாக மானிடரின் கூறுசொல்லி, இயம்பினார் நாடிகள் தொண்ணூற்றாறு இயல்பறிந்து குணமுரைப்பாய் நாடிமுற்றே. (25)

ராஜாங்கநாடி-உ௫, முற்றிற்று.

சிவமயம்.

சுந்தரானந்தர்

பூஜாவிதி-௩௭.

ஆதிபராபரமான் மூலநாய்
னறுமுகவனிருபதத்தை யன்பாய்போற்றி
வீநடுவீதிதனில் நின்றசோதி
விளங்கிநின்றசரஸ்வதியாள் பாதம்போற்றி
பாதியிறைவிமலரவி மருமைமால்தன்
பார்தனிலேவச்சுதன்றன் பாதம்போற்றிச்
சோதிமயமாகிநின்றப் பூசைதன்னை
சொல்லுகிறேன் கணபதிதான் பாதங்காப்பு. (1)

வேளடாஅறுகோணந் தன்னைநன்றாய்க்
கீறுவேனறுமுகன் பாதம்போற்றி
தாளடாயிடைநேகைக் குறுக்கோகீறி
சாற்றுகிறேனொரு நெல்லுநீளமப்பா
வாளடாபின்கலையின் ரேகைகீழே
வயணமானூ நெல்லுநீளங்கீறு
நீடடாசுழிமுனையின் ரேகைகீறி
நிகழ்த்துகிறேன் மூன்றுநெல்லுநீளங்கீறே. (2)

கீறியேயிடையினுட ரேகைரெண்டு
கீழாகபின்கலையின் மையங்கூட்டி
ஆறியசுழிமுனையும் ரேகையின்தா
ளாச்சரியம்கீழ்வாங்கி மேலேயேந்தித்
தூறியேசுழிமுனையின் ரேகைமுனைரெண்டிற்
றிறமாகப்பாய்ச்சியபின் கலையைக்கேளு
மாறியேயிரண்டுநெல்லு நடுவேநிற்க
மைந்தனேயிரண்டுநெல்லும் கடசிநிற்க. (3)
கடசிநெல்லும்நடுநெல்லும் பொருந்துமுனைமேல்
கடினமில்லையென்றொருநெல் மேலேவைத்து
துட்சியுடன்நெல்நுனியின் விரலைஊன்றி
சுகமாகப்பின்கலையின் கீழேவாங்கி
நட்சியென்றுசுழிமுனைமேற் பொருந்திவைத்து
நன்றாககீழ்வாங்கி நிற்கரேகை
விட்சியடாபின்கலையின் ரேகையென்று
விதமாகவதையுமிப் படியேகீறே. (4)
இப்படியேவாங்கியே சுழியின்கீழே
யிதமாகமூன்றுரேகை நடுவிலேற்றி
இப்படியேஅதின்சரியாய் வாங்கிக்கொண்டு
யியம்புகிறேனிரண்டு மொன்றாய்ச்சேர்த்தால்
இப்படியேஆனந்த னிர்த்தஞ்செய்வான்
இதுக்கிடுவுலகமெல்லாம் நலமோயில்லை
யிப்படியேகீறினாலங்கோணஞ்சூழந்
திருக்கும்நடுக்கோணமென்றேயியம்பக்கேளே. ()

இயம்புகிறேன்டுவீட்டிற் கிடையவீட்டி
    லென்மகனேமஞ்சலிடு பின்கலையின்கேளு
நயம்புகிறேன்பச்சையடா தாளாம்வீட்டில்
    நன்றாகவெள்ளையிடு மூன்றுமாச்சு
தயம்புகிறேன்மேல்மூன்றின் சிகப்புக்கேண்பின்
    தயவாகத்தாள்கருப்பாய்ச் சாற்றிக்கொண்டு
வயம்புகிறேன்பஞ்சபாண மைந்துமாக
    வாகாகவட்சரத்தை வரையக்கேளே. (9)
கேளப்பாமேல்மூன்றி னடுக்கோணத்திற்
    கிருபையுடன்றீங்கிலியும் ஓம்மென்றுநாட்டு
நாளப்பாநாட்டினபின் தாளாம்வீட்டில்
    நன்றாகவ்வீட்டுப் பின்கலையிற்கேளு
வேளப்பாமகாரமிட்டுத் தாள்மூன்றிற்றன்
    வெகுசுருங்குநடுவிலே சிகாரம்போடு
ஆளப்பாவதுக்கிடையில் வகாரம்நாட்டு
    அதினுடையபின்கலையில் யகாரம்போடே. (7)
போடுவாய்நடுவுடைய பிரகாரந்தன்னில்
    புகழுகிறேன், அங்கென்று முங்கென்றுந்தா
னூடனேமங்கென்று மூட்டேபின்ன
    மாச்சரியம்வுாலீலு வென்றுநாட்டு
சுடுகிறநடுக்கோணந் தனக்குப்பின்பு
    யியம்புகிறேன்வங்கோணந் தன்னைச்சுத்தி
ஆட்டெல்லாமிதினுட்டு கைலாசமூர்த்தி
    அடியேனுக்குரைத்தபடி அறையுறேனே. (8)

அறையுறேன் பானுவைப்போல் விருத்தமிரண்டு
அப்பனே அன்பத்திறென்றையுந்தா
னறையுரேநாட்டியபின் நால்வாசலிட்டு
வாசாகவாசலிரு வீதியாக
நிறையுரேன்மூன்றேறைச் சதிரமாக
நினைவாகவருந்தியபின் தானங்கேளு
நிறையுறேநால்வாச லன்பதாகத்
தீர்க்கமாய்க்கொடிக்கம்பம் போலேநாட்டே. (9)

நாட்டியேநுணியிலே சூலம்போட்டு
நலமாகச்சிங்கென்று மங்கென்றிட்டு
ஆட்டியேயின்னமொரு சேதிதன்னை
யப்பனேசொல்லிவிட மறந்துபோனேன்
தூட்டியேஅட்சரங்க ளிட்டதெல்லாஞ்
சுகமானயதின்தாழே சிகாரமிட்டு
மாட்டியேஅட்சரத்தை சுத்திவாங்கி
வளையத்திநிடைதனிலே சிங்குவாங்கே. (10)

வங்கென்றுமிருபுறமும் வைத்தபின்பு
வாகாகயிருமூலே நாசுற்கேளு
சிங்கென்றுங்கணபதியும் வீரபத்திரன்
திறமானதட்சிணா மூர்த்தியோடு
வங்கென்றுஞ்சுப்பிர மணியரோடும்
வாகாகஉள்மூலே வைத்துப்பூசி

அங்கங்கேயவர்களையும்வைத்துப்பூசி
அப்பனேவெளிமூலை ஞலிற்கேளே. (11)
கேளப்பாயிரவனுஞ் சண்டிகேசன்
கிருபையுள்ளகெந்திரனுங் கந்தனைத்தா
ளைப்பாவைத்துநே மித்தனைபின்பு
நலமான அஷ்டகெஜ மஷ்டநாகம்
வாளப்பா அஷ்டசித்தி அஷ்டபாலாள்
வரிசையுடனவர்களுட பீசப்போடு
நாளப்பாயிவர்களுட பீசம்போடு
நவிலுகிறேனென்னுடைய தீட்சைபாரே. (12)
பாரடாஎன்னைப்போ லாருஞ்சொல்வார்
பரிவாக சொன்னதென்ன குருவேசொல்வார்
வீரடாகாயாதி பிராணயத்தோடு
விதமாககற்பங்கள் கொள்ளுமார்க்கந்
தூரடாபுவனையுட ஆட்டத்தோடு
சுகமாகதீட்சையொன்று சொன்னேன்பாரு
ஆரடாயிவ்வளவும் வெளியாய்ச்சொன்னேன்
ஆச்சரியஞ்சித்தர்சொல் வில்லைதானே. (13)
தானென்றயெந்நூலைப்பார்த்தீசன்
தப்பாமற்போடுநடு கோணத்திற்கேள்
வேனென்றஉகாரமிட்டுச் சுழித்துத்தாழ
தமாகச்சுழித்துசுத்தி வளைத்துக்கொண்டு

வூனென்றசிங்குவங்கு ஞட்டிஞக்கா
லப்பனேவுலகமெல்லா மிதுவேயாச்சு
தேனென்றசத்திசிவ மிதுவேயாச்சு
சிதம்பரத்தின்மூலமெல்லா மிதுதாஞச்சு. (14)

எந்திரக்கட்டின் பிரமாணமும் பூசைவிபரமும்

ஆச்சப்பாயின்னங்கேள் நடுக்கோணத்தி
யாதிசிவஞ்சாம்பவியைப் பகித்துப்பின்பு
பேச்சப்பாயினியேது வொன்றுமில்லை
பெருமைமெத்ததாயைநீ நேமஞ்செய்ய
பாச்சப்பாதகடந்துதான் கனகமநன்று
பண்பாகயில்லாவிட்டாற் செம்பாற்செய்து
பாச்சப்பாவாகாது யெட்டுவிரல்நீளம்
விதமான அகலமது அளவுதானே. (15)

தானேதான்செய்துகொண்டு நடுங்கோணத்தில்
தயவாகப்பணவிடைத் தங்கத்தைவார்த்து
வேனேதானட்சரங்க ளழுத்துப்பின்பு
விபரமாய்நேமஞ்செய்ய விதத்தைக்கேளு
தானேதான்நேமமடம் வடக்குமுகமாய்ச்
செய்துகொண்டுமேற்கட்டும் விதானஞ்செய்து
மானேதாஞற்காலி காட்டிற்போட்டு
மவுனமுடன்நெத்தைவிதித் தொழுகுபோடே.

ஒழுகும்லைமையாநீ நேமஞ்செய்ய
ஓதுகிறேன்என்மகனே வுருதியாகச்

சிலுகிலேநாலுவித சாதியுண்டு
செப்புகிறேன்பதுமினிதான் சித்தினிநன்றாய்
மலுகிமேகசங்கினிசத் தினிதானப்பா
வகாரபத்மினியே மெத்தனன்று
குலுகிலசித்தினி ரண்டாம்பட்சங்
குறிப்பானசங்கனி அத்தினிதான்காணே. (17)
காணடாஅக்கினிதான் தாமஷமாகும்
கருவானநாலுவகை சாத்திக்குள்ளே
பூணடாசங்கினிதான் கிரிகைக்காணும்
புதுமையுள்ள அக்கினிதான் சரிதைநேமம்
நாணடாசித்தினிதான் யோகநேமம்
நன்றாகப்பதுமினியே ஞானநேமம்
ஆணடாகிடைத்தக்கா லிப்படியேபண்ணு
அரகராகிடையாட்ட லொன்றென்றெண்ணே. ()
எண்ணிநலொன்றாய்ச்சி உலகமெல்லா
மினிஷ்டைபண்ணுகிற வரிசைகேளு
அண்ணிநாலுவகை சாதிக்குள்ளே
அகப்பட்டபெண்களுக்கு ஸ்தானஞ்செய்து
நண்ணிநல்தேகமெடில் நீர்விட்டாடி
நன்றாகப்புனுகுசந்தனஞ் சவ்வாதும்
பன்னீராற்குளுப்பியே தேகமெல்லாம்
பண்பாகமொழுகியே பட்டுக்கட்டே. (19)
கட்டியபின்மெத்தையின்மேற் குனியவைத்து
கருத்தியேயேறுசிந்தை வைய்யாமற்றான்

தட்டியவுடன் ஒருமனதாய் மவுனமுன்னத்
 தனதான அம்பிகையே தாயேதேவி
நாட்டிசாம்பவியே உமையேயென்று
 நன்றுநாபூரணி காரணியேநீவி
வாட்டியதோர்வல்லமையே பிரமன்பாரி
 வரிசையுள்ளசரஸ்வதி லட்சுமியேயெண்ணே. ()
யெண்ணவேருத்திரியே மாயோன்மாரி
 யென்தாயேமயேஸ்பரியே மனோன்மணியே
யுண்ணவேலட்சுமியாந்தெவியம்மா [கூத்தை
 ஒருமையுடன்றுளரமதி லிருந்ததேவி
யெண்ணவேவேணுமடா சிந்தைதன்னி
 விதமாக அவ்விடத்தில் செலுத்தவேணுங்
கண்ணவேநவரத்தின முடிகிரீடங்
 காதிற்குண்டலமணிந்து மஞ்சத்தின்மேலே.(21)
மஞ்சமதிலரனிருக்கு மஞ்சத்தின்தாழ்
 மகத்தானதேவரொடு முனிவர்சூழத்
தஞ்சத்திலரன்மடியி லிருந்ததாயே
 சச்சுதானந்தரருள் பெற்றதாயே
கஞ்சத்தினுரைமாதே காரணியேதேவி
 கருணைபெருஞ்சச்சிதா னந்ததாயே
துஞ்சத்திலாதார சத்தியென்றுஞ்
 சுருக்காக வொருமனதாய்க் கூவுகூவே. (22)
சுருக்காககூவியபின் சொல்லக்கேளு
 சுகமானதேன்நெல்புஞ் சக்கரையினோடு

பருக்காகக்கருப்பஞ்சார் மாம்பழத்தினோடு
மைந்தனேவஸ்துவரைப் படியும்விட்டு
பருக்காகபொறிகாரச் சுண்ணம்போடு
பசுந்தனைப்பால்புனுகுடனே பூரஞ்சேர்த்து
உருக்காகதற்சனையிற் றேய்த்துக்கொண்டு
உத்தமனே திரிகோணத் துரைக்கச்செய்ய. (23)
செய்யவேநரிகரணங் காமாலைஊருந்
தேனெனவேவஸ்துவைத்தான்காதில்வாங்கு
வெய்யவேவிடலைபழந் தாழம்பூத்தான்
விடத்தலைவேர்பிண்டகனி தேனாலாட்டி
பையவேஉந்தியிலே தடவிக்கொண்டு
பராபரைக்கிகரிகரணஞ் செய்யும்போது
மையவேஆரோடும் நாற்காலிக்குள்ளே
வாங்கிவைத்துநியமுதல் தூபங்காட்டே. (24)
காட்டியேயறவுவிடம் நீர்விட்டாடி
கமகமென்றுசுகந்தபரி மளங்கள்தூவி
கூட்டியேதுவாலையிட்டு பட்டுவஸ்திரங்
குணமாகக்கட்டியபின் பாதநேமம்
நீட்டியேசொல்லுகிறேனின்றுநன்றாய்
நினைவாகஅவனுக்கே ஆபரணந்தரித்து
ஆட்டியேதாயுடைய பெருவிரல்தன்னி
லன்பாகமணைதனைவைத்து அப்பாகேளே. (25)
கேளடாசொல்லுகிறேனினைவாயப்பா
கெடியானபிங்கானில் போதந்தன்னை

ஆளடா நீயெடுத்து தாய்தைக்கீய்ந்து
அவள்கொங்கைநடுவைத்து சொல்லிப்பின்பு
நாளடாவஸ்துவினிட காபம்நீங்கி
நன்றாகஉனக்குதந்தால் வாங்கிக்கொண்டு
மூளடாவாலையுட மந்திரத்தையுன்னி
முன்குருவுக்குதந்தபின்பு வாலைக்கீய்ந்தே. (26)
ஈயடாஅவள் தனக்கு யீந்தசேடம்
யென்மகனேமிச்சமெல்லாம் உண்டயாகில்
தூயடாவலதுகையிரத் தேகமாச்சு
சுகமாகப்பாக்குபெறக் கொண்டானையா
வாயடாவங்கென்று மொச்சு முண்டால்
மருவினதால் சதாசிவத்தின் நேமமாச்சு
மையடாயினிவேரை நேமமில்லை
மைந்தனே யின்னேமம் ஆதியாமே. (27)
ஆமப்பாயவள் நேமம் முன்பேசெய்ய
அன்னமொடுபலகாரம் வைத்தபின்பு
நாமப்பாசொன்னபடி ஒளிகாணக்கேளு
நன்றாகப்புருவமையம் பார்க்கச்சொல்லு
தாமப்பாநவகோணத் தகடுதன்னை
தப்பாமல்கடிதலத்தில் வைத்துப்பூவால்
காமப்பாலற்றபின்பு சுத்தநீராற்
கலியாணிபெருவிரலில் மனத்தைவையே. (28)
வையடாஒருநினைவாய் பலநினைவைவிட்டு
மகாரத்னதூஓதிடவே வரிசைகேளு

பொய்யடாசொல்லவில்லை யோகதீட்சை
புகட்டினேன் தனியிருந்து லட்சந்தீரு
மெய்யடாவுருவேற மட்டுங்கேளு
விதமாகயிடக்கண்ணில் உகாரம்நாட்டி
நெய்யடாபுருவமத்தில் நிலைமைநாட்டி
நீயடாவலக்கண்ணில் அகாரம்நாட்டே. (29)
நாட்டியேமவுனமுன்னி தீட்சையோகி
நன்றாகபுருவமையம் பார்க்கப்பார்க்க
கூட்டியேபருவமட்டு நன்றாய்த்தானே
கூர்ந்துபார்கோடிரவி கோடிபானு
மாட்டியேஒளிகாணு வெளியிற்சென்று
மைந்தனேயீராறு தலமுங்காணுந்
தாட்டிவேதலங்கண்ட போதுதானே
சகலசித்திபாகுமடா சார்ந்துபாரே. (30)
பாரப்பாயோகசித்தி குளிகைசித்தி
பண்பாகவாதசித்தி காயசித்தி
ஆரப்பா அஷ்டகன்மம் சித்தியாகு
மாச்சரியந்தாயுடையபெருமையாலே
கூரப்பா அவன்முன் வைத்திருந்த அன்னங்
கொடுமையுள்ள கரிபத்ரார்த் தங்களெல்லாம்
வாரப்பாதள்ளி முறப்பின்வர்க்கம்
வயணமாயொருமனதாய் பொசித்திடாயே. (31)
பொசித்தல்லோதகடதிலே மாளச்சிந்து
புதுமையுள்ள தூபமுதல் தீபங்காட்டி

வசித்தல்லோவசியென்று தகடெடுத்து
 மைந்தனேதின்னேமம் செய்யக்கேளு
நசித்தல்லோமுன்செபித்த தீட்சைதன்னை
 கருவாகநூற்றெட்டு உருச்செபித்து
பொசித்தல்லோபுராணத்தி லன்புவைத்து
 புதுமையுடன்யென்மகனே வணங்குவாரே. (32)
பூசிக்கும்போது ஒரு முறைமைகேளு
 புதுமையுள்ளஉலகமெல்லா மகண்டபோது
ஆசிக்குமுபசாரஞ் செய்துநிற்பா
 ளன்பாகப்பெண்கள்வந்து அணுகவென்பார்
நாசிக்கும்அவர்களைநீ யணுகவேண்டாம்
 நன்றாகத்தாய்சொன்ன படியேசொன்னேன்
வாசிக்கும்பூசைசெய்யா விட்டாலாகா
 வாயாது காயசித்தி வாயாதென்ன (33)
வாயாதுதேவருக்கும் ரிஷிகளுக்கும்
 மைந்தனேமும்மூர்த்தி தனக்குங்கூட
வாயாதுபூசையினி யுனக்குமைந்தா
 விட்டகுறையாயல்லோ வாய்த்ததப்பா
வாயாது ஒருநாளு மனிதர்க்கையா,
 மகத்தானபூசையிது கிரிகைபூசை
வாயாதுயென்றுசொல்லி விட்டிடாதே
 மரவாமல்சிவயோகி மருவிப்பாரே. (34)
மருவிப்பாரிப்பூசை முன்னேசெய்து
 வகையாகக்கிருபைதன்னை யேகாந்தம்பார்த்து

உருவிப்பாரிதற்கெல்லா முன்னேசெய்ய
ஓகோகோர்சரிதையுட விபரங்கேளு
மருதிப்பார்சித்தர்சொன்ன தீட்சைமார்க்கங்
கருணையுடனுருச்செப்பித்தால் சரிதையாகுந்
தருவிப்பாரவன்பிறகு கிரிகைபூசை
தப்பாமற்செய்தபின்பு யோகம்பாரே. (35)

யோகத்தைப்பார்த்தபின்பு கற்பமுன்னு
வெகுசறுங்காயறுசுவையுங் களத்திப்போடு
போகத்தைநைவிட்டு யோகம்பாரு
பொலிவானசம்பலது நித்திரையேவேண்டாம்
பாகொத்தநோங்கணருமென்னுடையதந்தை
பர்டிஞானிறுதுறந்தா னென்றுபோல
சேகொத்தஅம்முறைக்குங் கற்பங்கொண்டு
தேகசாலமார்க்கமெல்லாஞ் சேரத்தள்ளே. (36)

தள்ளியேவலைகளிலே செல்வதற்குச்
சாரணைங்கியேத்தகொரு குளிகைபண்ணி
அள்ளியேமலைகளிலே நடந்துதெட்ச
ணாமூர்த்திபொதிகைதனிற் கண்டுசேவி
மள்ளியேநானிருப்பேன் மகேந்திரத்தில்
மைந்தனேவந்தென்னைக் கண்டுசேவி
வள்ளிதனையுன்க்களிப்பேன் வாழ்வேயீவேன்
[illegible]தானகவகோண்ம் பூசைமுற்றே. (37)

சுந்தரானந்தர் பூஜாவிதி-௩௭ முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

எழுபத்தோராவது,

சுப்பிரமணியர் ஞானம்-நூ௨.

காப்பு.

ஒழியாதசுழிமுனையி லொடுங்கிநல்ல
உற்றகலைவாசிசிவ யோகத்தேகி
வழியானதுறையறிந்து மவுனங்கொண்டு
மகனத்தானஆண்டவரை முடிமேற்சென்று
தெளிவானஓங்கார வடிவேல்கொண்டு
தெளிந்துமனதறிவாலே தன்னைக்கண்டு
வெளியானபரவெளியில் தன்னைக்கண்டு
வேதாந்தசத்திசித்தி ஆதிகாப்பே. (1)

நூல்.

ஆதியிலேபராபரத்திற் பிறந்தசத்தும்
அருவுருவாய்நின்றபர சிவமுமாகி
சோதியென்றசிவனுடைய மாயாசத்தியாகித்
தொல்லுலகிலெழுவகையாந் தோற்றமாகி
நீதியென்றஅறிவதனால் தானாய்நின்ற
நிறைந்தபரிபூரணமாய் நிஷ்களமுமாகி

சர்தியென்றசத்திசிவ மருள்தன்னாலே
சண்முகனுங்கணபதியுந் தானுண்டாச்சே. (2)

உண்டானசத்திசிவம் யேகமாகி
உள்ளங்கனிந்துபூரணமாய் நிற்கும்போது
குண்டானமரங்கனியைக் கையில்வாங்கி
குமரனுடன்கணபதியைக் குணமாய்ப்பார்த்து
நன்றாகக்கிரிவலமாய் வந்தபேர்க்கு
நல்லகனிதானீவோ மென்றுசொன்னார்
பன்றானகனியறிந்து குமரன்றானும்
பாய்ந்துமயிலேறிகிரி வலஞ்சென்றாரே. (3)

சென்றபின்புகணபதியு மாலோசித்து
தீர்க்கமுள்ளமேருகிரி நீர்தானென்று
கண்டவுடன்சிவனுமைபாள் பாதந்தன்னைக்
கருத்துடனேசுற்றிவந்து கனியைவாங்கிக்
கொண்டுவந்தசிவனுமையைத் தியானஞ்செய்து
குறியறிந்துநெறிதமக்குள் திருவைப்போற்றி
தின்றுருசிகண்டறிந்து நிற்கும்போது
தீர்க்கமுள்ளகணபதியை வாவென்றாரே. (4)

வாவென்றயெடுத்தணைத்து அருட்பாலீந்து
[illegible]தானஐவருக்கும் பீடமாகி
[illegible]வென்றுமூலமதிற் கரசாய்நின்று
ஐந்தெழுத்திற்குயிரான ஆதியாகி

கூவென்றசத்துசித்த சுத்தமாகிக்
குவிந்தெழுந்தவாதிசிரு தேசியாகி
பூவென்றவாயிரத்தெண் மலருங்குள்ளே
பொருந்திமனவறிவாலே யிருந்துவாழே. (5)

இருந்துவாழென்றுரைத்த வேளைதன்னில்
ஏகாந்தமயில்வீர னெதிரில்வந்து
அருந்தவமாய்நின்றநிலை தன்னைப்பார்த்து
அருமையுள்ளகண்மணியே வாவென்றேதான்
வருந்தியேமரங்கனியொன் றீந்துநல்ல
மகத்தானஅண்டரண்ட வகைகள்சுற்றி
திருந்தியேதீர்க்காயுள் பெற்றுவாழ்ந்து
தீர்க்கமுடன்மலங்கார யிருந்துவாழே. (6)

வாழென்றுசொன்னவுடன் மயில்வீரன்தான்
மகத்தானசிவசத்தி பதமேற்கொண்டு
ஆவென்றுமயிலேறி கயிலாசத்தை
யாவலுடன்சுற்றிவரும் போதிலேதான்
சூழென்றுஇமயகிரி வடபாகத்திற்
சுத்திசித்தமானதபோ தனர்கள்கண்டு
தாள்பணிந்துவணக்கமதாய் நிற்கும்போது
தபோதனர்கள்ரிஷிகளுமே தான்வந்தாரே. (7)

வந்தவரைத்தான்பார்க்க வரையில்நிற்க
மகத்தானசற்குரு வென்றடிபணிந்து

இந்தமலைச்சாரலிலே வெகுநாளாக
  இன்பமுடன்றவஞ்செய்து வாழ்ந்தோமையா
அந்தரமாய்ராட்சதர்க ளண்டிவந்து
  அலங்கோலஞ்செய்துமே துரத்துகின்றார்
சுந்தரமாயிருந்துதவங் காருமென்று
  சுத்தசித்தமாய்தவத்தைத் துடங்கினாரே. (8)

துடங்கிமன தடங்கநிலை தன்னைக்காத்து
  சுத்தமுடனின்றுவிளை யாடும்போது
அடங்கிமன மடங்காத அசுராள்தானும்
  அஞ்சாமலழும்புசெய்ய முத்தைப்பார்த்து
திடங்கொண்டுமயிலேறி செவ்வேல்கொண்டு
  சிவந்துவருமசுரர்களைமாளவென்று
படங்குவிந்துவேல்முனையைத் தியானம்பண்ணி
  பாயவிடஅசுரர்கிளை பறந்துபோச்சே. (9)

பறந்துபோய்பலவிதமாய் ரூபங்கொண்டு
  பறந்திபந்தியாயசுரர் மறைந்துவந்தார்
சிறந்துவந்தசேனைகளை நன்றாய்ப்பார்த்து
  தீர்க்கமுள்ளமயிலேறித் தெளிந்துநின்று
அறந்தழைக்கவேணுமென்று ஸ்தூலசூட்சம்
  அரூபமென்னுங்காரணமாய் ரூபங்கொண்டு
நிரந்தரமாய்தத்தொரு அசுராள்தன்னை
  நிர்த்தூளிசெய்துதவ் நிலைகொண்டாரே. (10)

நிலைகொண்டுநின்றசெயங் கொண்டசிந்தை
நேர்மையுடன்தவஞ்செய்யு முனிவர்கண்டு
கலைகொண்டுமனந்தெளிந்து மகிழ்ச்சியாகி
கானமயில்வீரனடி கருதிப்போற்றி
தலைகொண்டுதாள்பணிந்து அருட்கண்பெற்று
தபோதனரும்ரிஷிகளுமே தான்பணிந்து
சிலைகொண்டுநின்றவடி வேலர்தன்னைத்
தெரிசித்துஅவரவர்கள் பதிசென்றாரே. (11)

பதிதேடியவரவர்கள் செல்லும்போது
பத்தியுள்ளஅகத்தியமா முனிவர்வந்து
விதியுறிந்துஅசுரர்களை மாளவென்று
வெற்றியுள்ளவடிவேலைத் தியானம்பண்ணி
நெறியறிந்துஸ்தூலமுடன் சூட்சமாகி
கிருபையுள்ளகாரணமாய் ரூபங்கொண்டு
சதியறிந்துசங்காரஞ் செய்தீரையா
சண்முகமேயென்குருவே சரணந்தானே. (12)

சரணமென்றஅகஸ்தியமா முனியைப்பார்த்து
சண்முகமாய்நின்ற வடிவேலர்தானுந்
திரணமதாய்த்தானறிந்து நீயாரென்ன
திருவடியைப்பூசைசெய்யுஞ் சேயனென்றார்
கரணமந்தக்காரணமதாய் வந்ததேதோ
கருணையுடன்வாருமென்று கடாட்சம்நல்கி

தருணமறிந்துதவுவது தருமமென்று
சங்கையுடன்தான்வந்த வகைசொல்வீரே. (13)

சொல்லென்றுமயில்வீரன் கேட்கவந்த
சோதிமயமானதொரு அகஸ்தியர்சொல்வார்
சல்லென்றுவந்ததொரு அசுராள்தன்னை
சண்முகமாய்நின்ற வடிவேலுங்கொண்டு
சொல்லென்றுசங்காரஞ் செய்தீரந்த
திருவுருவால்நின்ற காரணத்தைக்காட்டி
உள்ளென்றஆகார ஸ்தூல்சூட்சம்
உண்மையென்றகாரணமு முரைசெப்வீரே. (14)

உரைசெய்வீரென்றுசொன்ன வுறுதிக்கேட்டு
உண்மையென்றுமயில்வீரன்உறுதியாகி
உரைசெய்துஎங்கியங்கள் தானுண்டாக்கி
நேமமுடன்அகத்தியமா முனிவர்வென்று
அரையறிந்துஅருகிருத்தி வோமக்குண்டம்
அதியென்றமந்திரத்தி லக்கினியுண்டாக்கி
புரையறிந்துமந்திரங்கள் செபிக்கும்போது
பூரணமாய்கும்பமதில் தானுண்டாச்சே. (15)

உண்டானபூரணமாய்க் கும்பம்வாங்கி
உண்மையென்றமாமுனிக்கு அபிஷேகித்து
நன்றானநவக்கிரக மொன்பதுக்கும்
நலமான அனுக்கிரக நிலையுங்காட்டி

குன்றான அனுக்கிரக வாசல்காண்க
குவிந்துமனதறிவதனால்வின்னென்றானே. (16)
வின்னென்றுவிசையுடனே முனைநாவிண்ண
மெஞ்ஞானவாசலது திறக்குமப்போ
கன்னென்றகபாலவழிக் குள்ளேநின்று
கலைபறிந்துவாசியினால் கமலநோக்கி
யுன்னென்றுமூலமதில் வங்கென்றுபூரி
யுறுதியென்றசமாதியிலே சிங்கென்றுரேசி
என்னென்றுமிப்படியே கொண்டுநின்றாய்
யோகமுள்ளதசதீட்சை யுண்மைகேளே. (17)
உண்மையுடன்சுழிமுனையிலே வின்னென்றாணி
உறுதியுடன் ஆதார தீட்சைகேளு
நன்மையுடன்ஓங்ரீங் அங்உங்கென்று
நாட்டமுடன்பதினாறு உருவேசெய்தால்
தண்மையுடன்கணபதியும் பிரகாசிப்பார்
தானமென்றசுழிமுனையிலே தன்னைப்பார்த்து
நுண்மையுடன்ஓம் நமசிவாயமென்றால்
நோக்குமுன்னேபிரமன் தரிசனமுமாமே. (18)
ஆமப்பாநமசிவாய நமவென்று
அதின்பிறகுவயநமசி வயநமசிவாவென்றும்
தாமப்பாதலைகாலாய் மாறிக்கொண்டு
சங்கையுடன்கால்தலையா மாறிக்கொள்ளு

ஆமப்பாநமசிவாய நமசிவயநமவென்றும்
அதன்பிறகுசிவயநம சிவயநமவென்று
ஓமப்பாநமசிவய வென்றுமாற
உண்மையென்றஆதாரஞ் சித்தியாமே. (19)

சித்தமுடனைந்தெழுத்தை யைந்தாநீயும்
செம்மையுடன்தலைகாலால் கால்தலையாய்மாற
சுத்தமுடன்ஆதாரதேவதைகள் வந்து
சொன்னபடியிருதயத்தில் சுகமாய்நின்று
பத்தியுடனிப்படியே தியானம்பண்ணிப்
புதிவாகவிபூதியுந் தளமாய்ப்பூசி
நித்தியமுமிப்படியே செய்துநின்றால்
நிலையில்லாத்தூலசடம் நிலைக்கும்பாரே. (20)

பாரப்பாமலையறிந்து நிலையில்நின்று
பத்தியுடனாதாரசூட்சங்கேளு
நேரப்பாஓம்கிலி அங்கென்றோது
நிலையறிந்து அங்கிலி நங்கென்றோது
காரப்பாமங்கிலி சிங்கென்றோது
கருணையுடன்சிங்கிலி வங்கென்றோது
சாரப்பாவங்கிலி யங்கென்றோது
சித்தியாய்அங்கிலி மங்கென்றோதே. (21)
ஓதியபின்யங்கிலி உங்கென்றோது
உண்மையுடன்அங்கிலி ஆங்கென்றோது

நீதியுடன் அங்கிலி மங்கென்றோது
நிலையறிந்துமங்கிலி ரீங்கென்றோது
ஆதியுடன்ரீங்கிலி ஓமென்றோது
அப்பனேதலைகாலாய் மாறியோது
சோதியுடன்சுழிமுனையிலே மனக்கண்சாற்றி
சுத்தமுடன்விபூதியைநீ தரித்துக்கொள்ளே. (22)

கொள்ளப்பாவிபூதியைநீ தரித்துக்கொண்டு
கூர்மையுடன்கால்தலையால் மாறிக்கொண்டு
சொல்லப்பாஓங்கிலி ரீங்கென்றோது
சுத்தமுடன்ரீங்கிலி மங்கென்றோது
வில்லப்பாமங்கிலி யங்கென்றோது
விபரமதாய்த்தோற்றுமடா செய்கையாவும்
உள்ளப்பாமங்கிலி சிங்கென்றோது
உத்தமனேசிங்கிலி மங்கென்றோது. (23)

ஓதியபின்னங்கிலி சிங்கென்றோது
உத்தமனேசிங்கிலி மங்கென்றோது
நீதியுடன்மங்கிலி நங்கென்றோது
நிலையறிந்துநங்கிலி யங்கென்றோது
சோதியுடன்மங்கிலி ஓமென்றோது
சுத்தமுன்னாறு தவமுஞ்சித்தி
வீதியென்றஆதார மேலாதாரம்
விண்ணடங்கிகண்ணடங்கி மேவிநில்லே. (24)

நில்லப்பா நண்ணடங்கி விண்ணென்றாணி
நீயறிந்துபிராணாயஞ் செய்தால்மைந்தா
பல்லப்பாதிரேகமது மதுகாலனேது
காலனென்னும்வியாதியெல்லாங் காணுதோடுங்
உள்ளப்பாவாசியது வுறுதியாகும்
ஓதுகின்றமந்திரமுஞ் சித்தியாகும்
சொல்லப்பாஸ்தூலமுடன் சூட்சுமஞ்சொன்னேன்
தூலங்கிநின்றஸ்தூலத்தின் சுருக்கங்கேளே. (25)

சுருக்கமுடன் ஆதார தூலசூட்சஞ்
சொன்னபடிபிராணாயஞ் செய்துக்கொண்டு
உருக்கமுடன்செபதபங்கள் பூசையாலும்
உண்மையாயுனக்குள்ளே கண்டுதேறி
பெருக்கமுடன்தானிருந்து சீவான்மாமே
பிரணவமாய்நின்றபரம் நின்றுமாகி
நெருங்கியந்த அண்டவெளிக் குள்ளேசென்று
நேமமுடன்பிராணயம் நினைவாய்ச்செய்யே. (26)

செய்யப்பாபிராணாயம் நினைவாய்ச்செய்ய
சிவசிவாகருமானஞ் செப்பக்கேளு
பொய்யப்பாபோகாது பிராணாயவாழ்வு
பொருந்திநின்றுவிளையாடு புதுமைகேளு
பையப்பாசுழிமுனையிலே விண்ணென்றாணி
பதிவாகமூலமதில் வங்கென்றுபூரி

மெய்யப்பாசுழிநிலே சிங்கென்றுரேசி
வேகமுடன் கண்டமதில் அங்கென்றுகும்பே. ()
அங்கென்றுகண்டமதில் கும்பித்தேதான்
அசையாதுவாசிதிரு வாசிதானும்
செங்கமலமானசுழிபிண்டத்தேறும்
திரும்பியந்தபிண்டமதில்சென்றுவாழும்
சங்கையுடன் தனகத்தில்தானேதானாய்
தன்மையுடநின்றுவிளை யாடுவாசி
மங்களமாய்ச்சுழிமுனையிலே வின்னென்றாணி
மார்க்கமுடன் இகபரமாயிருந்துதானே. (28)

காணவேசத்தியவன் தியானம்பாரு
கருவாகச்சொல்லுகிறேன் கருத்தாய்க்கேளு
பூணவேயுரைத்திடுவாய் அங்கிக்கென்று
புத்தியுடன்பதினாறுவுருவேசெய்து
தோணவேவிபூதி தூளிதமேபூச்சு
சுத்தமுடன்பராசத்தி னிர்த்தஞ்செய்வாள்
ஊணவேயிப்படியே தியானம்பண்ணி
வுண்மையுடன்பிராணுப வுறுதிபாரே. (29)

உறுதியுள்ளஅகத்தியமா முனியேகேளு
வுண்மையுள்ளசத்தியைநீ தியானம்பண்ணி
பருதிமதிசுடரொளிபோல் பஞ்சகர்த்தன்
பதியறிந்துபிராணயம்பதிவாய்ச்செய்து

சுருதிபொருளானதொரு பொதிகைமேவி
சுகசிவபிராணகலை வாசியேறி
கருதிமனமொன்றாகி சுழியில்நின்று
கலகமற்ற அமிர்தபானங் கைக்கொள்வாயே. (30)

பானமென்றமதியமிர்தபானங்கொள்ள
பரப்பிரம்மானசுழி வழியுங்காட்டி
தானமென்றஆதார மேலாதாரந்
தனையறியும்பிராணையச்சங்கைசொல்லி
ஞானமென்னநிலைகாட்டி மூலங்காட்டி
நாதாந்தஆறுமுகநிலையுங்காட்டி
மோனமென்றவடிவேலின் முனையுங்காட்டி
முனையறிந்துகலைநிறுத்தி முடிமேல்நில்லே (31)

நில்லப்பாசதுரகிரி முடியிற்சென்று
நிலையானபொதிகையின்மேல் வாசமாகி
உள்ளப்பாதானாகி வின்னென்றாணி
உன்மனதில்நினைத்ததொரு மந்திரந்தன்னை
சொல்லப்பாதியானமுடன் செபிக்கும்போது
சித்தமுடன் சித்திக்கும் சும்மாய்நின்று
சொல்லப்பா அஷ்டாங்க யோகத்தேகிச்
சிவாய்திருபாதமதில் தெளிவாய்நில்லே. (32)

தெளிவானதெளிவதனால் தன்னைக்கண்டு
தீர்க்கமுடனிருந்து தவஞ் செய்யவென்று

மழியாதவனுக்கிரக வரமுமீந்து
  மார்க்கமுடன்மயில்வீரன் வடிவேல்கொண்டு
அழியாதஆண்டவரைமுடிமேற்சென்று
  அஷ்டகிரிபர்வதத்திற்காரசுமாகி
ஒளிவாகிஅண்டவெளியெங்குந்தானாய்
  ஓங்காரவடிவேலையுவந்தான்முற்றே. (33)

சுப்பிரமணியர் ஞானம்-நூல்.

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

எழுபத்திரண்டாவது

மச்சமுனி

சூத்திரம்–௧௧.

காப்பு.

ஆதிவேதாந்தமனோன் மணியேகாப்பு
வருளானமுப்பாழாம்வெளியேகாப்பு
சோதியிலேமுளைத்தெழுந்தசுடரேகாப்பு
சுத்தவெளிங்கப்புரத்திற்சுடராய்நின்ற
வாதியென்றுபேர்படைந்தபொருளுக்கெல்லாம்
வகையாகச்சுருக்கமொரு பதினொன்றுக்குள்
நீதியுடன்சொல்லுகிறே னறிவுள்ளோர்க்கு
நிலையாகநாதவித்துக்கருதிப்பூணே. (1)

நூல்.

பூணப்பாஓங்கார முயிர்தானச்சு
புகழானசூதமது வுயிர்தானச்சு
காணப்பா அகாரமதுபொருந்தப்பாரு
கனமானநாதமதுபொருந்தப்பாரு
தோணப்பாயிப்படியேவாதவித்தை
சொல்லிட்டேன்சூட்சத்தை யாருஞ்சொல்லார்
தோணப்பாசெகத்திலே யிளைப்புகாணல்
கோடிதரம்வதைதாலுங் கூடாதோடும் (2)

ஓடுமது நொச்சிவெள்ளைப் பலமேவொண்ணு
உறவானதங்கமது விராகனொன்று
நாடியதோர்வட்சரந்தான் பலமேபோடு
நலமானகெந்தியுந்தான் பலமேபோடு
தேடியதோர்சவ்வீரம் பலமேபோடு
திடமானவெண்காரம் பலமேபோடு
ஆடியதோர்ஐந்துசுண்ண செயநீராலே
அரகராவொருசாமம் ஆட்டுவாட்டியே. (2)

ஆட்டியேவில்லைசெய்து ரவியில்போட்டு
ஆணுப்புபெண்ணுப்பு கீழ்மேலிட்டு
காட்டாவின்முட்டை ஐந்தில்புடமுந்தீரு
கன்னெப்பினப்பெடுத்து செயநீராட்டு
பூட்டாகவொருசாமம் ஆட்டிப்பின்பு
புகழாகவில்லைசெய்து ரவியில்போடு
தேட்டானசங்கதிபோற் செந்தூரந்தான்
திறமானவெள்ளியிலே நூற்றுக்கொன்றே. (3)

உண்டானகெந்திசெம்பு செப்பக்கேளு
ஓதுகிறேன்கெந்தியின்கா பலமேயொன்று
நன்றானவறிநல்லிச் சாற்றாலாட்டி
நலமாகவில்லைச்செய்து செயநீராட்டி

பண்டாகவைத்துசுன்னச் செயநீராலே
பதராமற்கொச்சிவெள்ளைக் கவசங்கட்டி
தண்டானபச்சைவெள்ளை மேலேயேப்பி
தயவாகநெந்தியொன்று வெள்ளையெட்டே. (4)

எட்டிலேயிருக்கின்ற சோதியாலே
யெழுப்பியந்தவுலைதனிலே வைத்தூது
மட்டிலாநில்லாது சாமமொன்று
வகையோடேயெடுத்ததனை யரைத்துக்கொண்டு
கெட்டியாயஞ்சிலொன்று செம்புதானுங்
கெடியாகதங்கத்திற் பாச்சுபாச்சு
சட்டமாய்பத்துக்கு ஒன்றேயாச்சு
சாதகமாம்பின்பெடுத்து புடத்திற்போடே. (5)

போட்டதிலேவணுவளவு தப்பிற்றானல்
போய்விடும்போட்டசரக் கெல்லாந்தானும்
போடதிலேதீயனுவீ மிஞ்சிற்றானல்
புகழானவேதைமொன்ற சரக்குப்போகும்
போடதிலேதீட்சையது யெழுத்தில்லாவிட்டால்
பொருளானவாதமெல்லாம் வீணாய்ப்போகும்
போடதிலேபோச்சென்றுவிட்டுவிட்டால்
புண்ணியமாந்தவமெல்லாங் கூடாவாரே. (6)

பாரானகோபத்தைத் தீராவிட்டால்
 வாதமென்றபேச்சுமொரு காதம்போகுந்
தீராதபிராணய மில்லாப்பாவி
 திரிலோகஞ்சென்றாலும் வாதங்காணன்
கூரானகுருவோடே யெதிர்த்தகோபி
 கோடிதவஞ்செய்தாலும் ஞானல்காணன்
தேரானசரக்கதிலு மட்டியானல்
 திரணமுந்தான்பாயாது திண்ணந்தானே. (7)

திண்ணமுள்ளயேமவித்தை யிடைகண்பாரு
 திறமாகவெள்ளிதனை வலங்கண்பாரு
வணக்கமுள்ளவாலைபுர மகாரம்போடு
 வாமத்தின்பங்கமது வ்காரமாச்சு
எண்ணமுள்ளமேல்வீட்டிற் சிங்கென்றாணு
 ஏகாந்தந்தோன்றுமடா எட்டிப்பாரு
கண்ணிமையுங்கொட்டாமல் பார்த்தையானல்
 காணுமடாவைந்தெழுத்துத் தீபம்பாரே. (8)

பாரிலேவங்காளப் பச்சையப்பா
 பரிவாகசமமாகப் பலமுந்தூக்கி
நேரிலேமனோசிலையும் பலமுந்தூக்கி
 நெடிதானனிணங்கன்தான் பலமுந்தூக்கி

சீரிலேஉவங்கரர்தான் பலமுந்தூக்கி
சிறப்பானகொஞ்சிவெள்ளை பலமுந்தூக்கி
காரிலேகாள்கண்டத் தப்பிப்போகும்
கனமானவைந்துசுன்னம் செயநீராலே. (9)

ஆலமென்றசரக்கந்துதா னருணனுகா
மழகாகவைந்தெருவிற் புடமுந்தீரு
கோபமென்றவமுரியுப்பு நாதத்தாலே
கொள்ளையப்பாவாதமது குயிரதாகுஞ்
சீலமென்றநாதத்தை யறியாதர்க்கு
செகமெல்லாந்திரிந்தாலும் வாதங்காணு
ஞேலமுடன்செந்தூரந் தன்னைத்தாக்கி
யுத்தமனேவெள்ளியிலே நூற்றுக்கொண்றே. ()

ஓன்றுகமனந்தன்னை நிறுத்தவேணு
மொருமனதாய்குருபதத்தைக் கார்க்கவேணும்
பன்றுகப்பிராணுபஞ் செய்யவேணும்
பரிவாகத்தெரிசனையே பார்க்கவேணும்
நன்றாகவிப்படியே பதிஞென்றுந்தான்
நலமாகசெப்பினேதோ ரருளேபோற்றி
நன்றாகப்பார்த்துணர்ந்து வருவீர்மக்காள்
நயமானபிரகாச முண்டாம்பாரே. (11)

மச்சமுனி சூத்திரம்-௧௧.

முற்றிற்று.

கணபதி துணை.

எழுபத்தி மூன்றாவது

மச்சமுனி

சன்னி கியாழம் – அ.

பூரணமாய்நின்றபரா சத்திபாதம்
போற்றிசெய்தேயுன்னடியே பாதங்காப்பு
காரணமாய்மானிடர்கள் பிழைக்கவேண்டி
கர்த்தாவைமனுகேட்டு மருந்துசொன்னேன்
காரணமாய்நாதாக்கள் பதினெண்பேரும்
கட்டிவைத்தாரதின்பிறகு நூல்களெல்லாம்
வாரணமாயென்தாயார் உபதேசித்தாள்
வைத்தியந்தானெட்டினிலே பாடினேன்பார். (1)

பாரடாயென்குருவின் கிருபையாலே
பாடிவைத்தார் நூல்களிலே வநேகமுண்டு
ஆரடாதக்ஷிணா மூர்த்திதானும்
அப்பனேபிணிகளுக்கு எட்டிச்சொன்னார்
சேரடாகொங்கணவ ரெட்டுக்குள்ளே
திறமான பார்வையெல்லாம் பாடி-வைத்தார்
வாரடாநந்தீசர் யெட்டுக்குள்ளே
வடித்திட்டாரெட்டுக்குள் நேளுகேளே. (2)

கேளப்பாமானிடரே யின்னங்கேளு
கிருபையாய்திருமூலர் எட்டும்பாரு

மாளப்பாகருவூரார் எட்டும்பாரு
மைந்தனேசட்டமுனி எட்டும்பாரு
நாளப்பாபோகருட எட்டும்பார்த்தாத்தால்
நலமாகத்தோணுமடா வைத்தியந்தான்
வாளப்பாபெருநூலில் நுழையவேண்டாம்
வடிவாகயிருக்குமே எட்டுந்தானே. (3)
தானென்றநன்றிபடல் பற்படாகம்
தப்பாதேசித்திமுதல் சித்தாமுட்டி
வானென்றவாசனைவேர் வளத்திதானும்
வளமானயமுதவல்லி வகைக்கிபணந்தான்கேளு
கோனென்றவசம்புசுக்கு மிளகும்கூட்டி
கோபித்ததிப்புலியும் தேசிதானும்
ஆனென்றவகைக்கி கழஞ்சியொன்று
யஞ்சகையின்படி தண்ணீர் விட்டுநாச்சே. (4)
காச்சியேஓங்கிலியும் ஓம்சிவாய
கனக்கவமேமனோன்மணிதா நாமஞ்சொல்லி
மாச்சியேதிருநீற்றில் உபதேசத்து
மைந்தனேகியாழத்தில் போட்டாயானால்
பாச்சியேசாபமது நிவர்த்தியாச்சு
பலிக்குமடாவெகுசுருக்காய் பலிக்கும்பாரு
வாச்சுதேயரைச்சிரங்கை கொண்டாயானால்
வலுவானபுத்துவலி யெல்லாம்போமே. (5)
போகுமடாவயத்திருவு குன்மங்காச்சல்
பொல்லாதவளவற்ற சன்னியெல்லாஞ்

சாகுமடாசன்னியென்ற தெல்லாம்போகும்
தப்பாதேமூலிகையின் கியாழத்தாலே
பாகமாய்தேனதிலே கூட்டிக்கொண்டால்
பறக்குமடாசகலசன்னிகண்டசென்னி
வாகமாய்மானிடரே வைத்தியோரே
மாட்டாகியாழத்தை வழியாய்ப்பாரே. (6)
பாரப்பாநாதாக்கள் சன்னிக்கெல்லாம்
பாலிஞற்கியாழங்கள் சுருக்கமாக
ஆரப்பாபாடினதை குறிக்கித்தானும்
அப்பனேசுருக்கமாய் எட்டிச்சொன்னேஞ்
சேரப்பாவயித்தியரே செய்துபார்த்து
திரமானசாபத்தை நிவர்த்திபண்ணி
வாரப்பாயுச்சாபஞ் சுருக்கியப்பா
மைந்தனேதீட்சையது சொன்னேன்கேளே. (7)
கேளப்பாபதினெண்பேர் பாடினார்கள்
கிருபையாலயனிடத்தே யிருத்திவைத்தார்
நாளப்பானோயறிந்து செய்தாயானல்
நலமாகவுனைப்போலே வைத்தியரில்லை
மாளப்பாபெருநூலி லலையவேண்டாம்
மைந்தனேசிறுநூலி லூணிப்பாரு
வாளப்பாமானிடரே சுருக்கஞ்சொன்னேன்
வகைதுகையாய்மச்சமுனி பாடல்முற்றே. (8)

மச்சமுனி சன்னியாழம்-அ முற்றிற்று.

உ

கணபதி துணை.

எழுபத்திநான்காவது

திருமூலர்

கிரந்தியெண்ணெய்-அ.

காப்பு.

நாதாவேநந்தி தயவாயுரைத்தமொழி
மாதாவேயெந்தாய் மனோன்மணியினருள்போற்றி
ஆதாரமான அறுமுகத்தோன்பாதம்
வேதாந்தபூரணமெய்ப்பொருளுங்காப்பாமே.

நூல்

ஆமென்றநாதாக்கள் மானிடர்க்கு
அறியவேவயித்தியங்க ளனேகங்கோடி
தாமென்றநேர்வைநூல் கிட்டாதென்று
சாதகமாய்சுருக்கிதுண்டாய் பாடினார்கள்
கோனென்றுமிப்படியும் தெரியாதென்று
குறுக்கிவைத்தாரதன்பின்பு யெட்டுதானும்
வானென்றவொருவனெட்டில் சிங்காதப்பா
மைந்தனேபதினெண்பேர் எட்டும்பாரே. (1)

பாருநீவெள்ளருகு சித்திரமூலம்
பண்பாகநிலக்குமிழி சங்கங்குப்பி

ஆருமேமலைவேம்பு செங்குப்பூடு
அன்பானபூவரசம் பட்டனஇலைப்பழுப்பு
கூறினேன்காய்ப்பூவு மைந்துதானும்
குருவானஊச்சுத்தி லத்திவெள்ளம்
பாரினிலேஇவைகளையே சமனாய்ச்சேர்த்து
பண்பாகவுரல்தனிலே யிடித்துவுண்ணே. (2)

அண்ணனபசகளிட அமுரிநீறு
உத்தமனேயிரண்டுவெள்ள மிடாவில்விட்டு
பண்ணகமூன்றுநா ளூறவிட்டு
பரிவாகப்பிசைந்துவடி கட்டிக்கொண்டு
கண்ணனஆமணக்கன் னெண்ணெய்படிரெண்டு
கருவானசாறுபடி யிரண்டதாக
உண்ணனமிளகுசுக்கு வெள்ளைப்பூண்டு
உத்தமனேபறங்கியுட பட்டைத்தானே. (3)

தானென்றவகைக்குநிறை மூன்றதாகும்
சாதகமாப்பொடியிட்டு மெழுகுபதமாக்கி [று
ஆமென்று-ராங்-உரீங்-உங், கம்ஓம்-நமசிவாயவென்
அப்பனேஆயிரத்தெட் டுருதானேதி
நோமென்றுவுருவேற சித்தியாகுங்
கூறுயெண்ணெயில்நீர் போட்டாயானல்

வாமென்றவெண்ணெயுட சாபம்நீங்கும்
மைந்தனேநால்சிரங்கை வெண்ணெய்கொள்ளே.
கொள்ளவேகிரந்திகுஷ்டம் சூலேபுண்கள்
கூறானவெட்டைமுதல் மேகமெல்லாம்
தள்ளவேயரையாம்பு புரமியங்கள்
சாதகமாய்சரக்கட்டு யெல்லாம்போகும்
மெள்ளவேவெண்ணெயடா மூன்றுநாளும்
வென்னீருருஞ்சோறுமடா கூட்டவேணும்
உள்ளபடிசொன்னனடா மறுபத்தியமூன்றதாகும்
உத்தமனேஏழாநாள் தண்ணீர்வாரே. (5)

வாரப்பாயின்னமொரு சூட்சமாக
மைந்தனேசுருக்கத்தி லெண்ணெய்சொல்வேன்
சேரப்பாவாசியுட மூலத்தாளுந்
திறமானகாரமிட்டு அமுரியில்வூரப்போட்டு
சாமப்பாபிசைந்துதா நாலுபடிநீரில்
சாதகமாம்வெள்ளறுகு சாறுநாழி
மாரப்பாகளஞ்சிச்சார் நாழியாகும்
மைந்தனேகுப்பிச்சார் படியரைதான்பாரே. (6)

பாரப்பாமிளகுசுக்கு வெள்ளைப்பூண்டு
பாங்கமாய்வகைக்குபல மூன்றதாகும்

காரனபரங்கிபட்டை காசிடைதான்பத்து
கருவாகபொடிபண்ணி வெண்ணெய்படிரெண்டு
யீரானவெழுகுபதம் ஒருவிரகில்தானும்
விவரமாய்நாளொன்றுங் கால்படிதான்கொள்ளு
வேராகமூன்றுநாள் கொண்டாயானால்
வெகுசுருக்குதைலத்தின் சுருக்குத்தானே. (7)

தானான இதுகளுக்கு சித்தியாக
சாதகமாய்சிவாயநமா அங்கிரீங்-உரீங்சீயென்று
கோனானவினாயகனைப் பூசைபண்ணி
குருவென்றுவெண்ணெய் வைத்துக்கொள்ளு
வீணானவீணனுக்கு கொடாதேயப்பா [கொள்ளு
விருதாவாய்போகுமென்றன்குருதான்சொன்னார்
தானானமேகத்தில் பிரந்தரோகம்
சதாகுருவுன்வெண்ணெயிலே தீருமுற்றே. (8)

திருமூலர் கிரந்திவெண்ணெய்-அ.

முற்றிற்று.

உ

கணபதிதுணை.

எழுபத்தைந்தாவது

திருமூலர்

நாதாந்தக்குறிப்பு-கக.

அடியாகியண்டரண்டத் தப்பாலாகி
அகாரமென்னுமெழுத்ததுவே பாதமாகி
முடியாகிநடுவாகி மூலந்தன்னில்
முப்பொருந்தானுகி முதலுமாகி
படியாகிமுப்பாழற்று படிக்குமப்பாற்
படிகடந்தபரஞ்சோதி பதியுமாகி
அடியாகிமூலமதே அகாரமாகி
அவனவளாய்நின்றநிலை யணுவதாமே. (1)

அணுவாகியவனவளா யல்லாமாகி
அடிநடுவுமுடியாகி யகண்டமாகிப்
பொதுவாகிப்பல்லுயிர்க ளனைத்துக்கெல்லாம்
புகலிடமாயெப்பொருட்கு மூலமாகி
மதுவாகிவண்டாகிச் சுவையுமாகி
மலராகிமணமாகி மதிக்கவொண்ணா
அதுவாகிஅகாரமதே மூலமாகி
அண்டமெல்லாந்தாங்கிநின்ற பம்பரமூலமாமே.

மூலமெனுமதார வட்டந்தானே
முச்சுடருமுக்கோண மூன்றுநாடி
சீலமெனுஞ்சிவலிங்க பாதத்தீர்த்தந்
திருவடியுந்திருமேனிநடனமாகும்
கோலமுடனண்டமெல்லாந் தாங்கிக்கொண்டு
கொழுந்துவிட்டகப்பமதாய் மேலேநோக்கி
ஆலமுண்டரண்டமெல்லாந் தானாய்நின்ற
அகாரமுதலவ்வெழுத்தை அறிந்துபாரே. (3)
அறிந்ததுவுந்தற்பரமே யகாரமாகும்
அறிவுடையஉகாரமே சிற்பரமதாகும்
பிரிந்ததுவுமூலகமெல்லாஞ் சமையந்தானும்
பேதமெனுங்கருவுவகை யெல்லாமாகும்
அறிந்தடிவும்அகாரமென்னும் பாதந்தன்னை
அடிமுடியென்றனுதினமு மறிந்துநோக்கே. (4)
நோக்கமுடன்மூலமென்னும் பாதந்தன்னை
னுட்பொருளாஞ்சிற்பரத்தி னூடேநோக்குந்
தீர்க்கமுடனாதார வகையுந்தாண்டித்
திருநயனம்நாசிநெற்றி நடுவேபார்த்து
போக்கறிந்துயிந்தநிலை நோக்கவல்லாற்
புரிசடையோ அறனுடைய புதல்வராவார்
ஆக்கமுடனதுசுடர்போற் குருவைத்தானே
அநுதினமும்நோக்கிநிற்பா ராசானும்மே. (5)
ஆசானுமீசானு மொன்றேயாகும்
மவனவளுமொன்றாகும் அதுதானாகும்

பேசாதமந்திரமு மிதுவேயாகும்
 பேரொளியின்வடிவாகும் பேருமாகும்
நேசாருங்கலைகளெல்லாந் தானேயாகும்
 நிலையானஓங்கார பீடமாகும்
பீசானையாசானுக் காணும்பேர்க்கு
 யின்பமுடன்கைலாச மெய்தலாமே. (6)

எய்தரியபரசிவத்தை மூலந்தன்னி
 லிருசுடருமுதித்தொடுங்கு மிடமேயென்று
மெய்தொழியுஞ்சுழிமுனையே கம்பமாகும்
 மெய்ப்பொருளாஞ்சோதியெனமேயிநிற்கும்
யிவ்வகையேமூலமெனும் பாதந்தன்னை
 யிருநேரமற்றிடத்தே யிரஞ்சிகாணே (7)

காண்பதுதான்பேரொளியின் காட்சியாகுங்
 காணரியபொருளாகுங் காட்டும்போது
ஆண்பெண்ணுய்அலியாகி அடியுமாகி
 அப்பாலுக்கப்பாலா யமர்ந்தசோதி
வீண்பயிலும்வேதமெல்லாந் தேடிக்காணு
 வெறும்பாழ்த்தாகியே வெளிநின்றுற்
செண்பயிலுஞ்செகசோதி மூலந்தன்னை
 தேடரியபாதமென்றே தெளிந்துநோக்கே. (8)

தெளிவரியபாதமது அகாரமாகி
 சிற்பரமுந்தற்பரமுந் தானேயாகி

அறிவறியசோதியது தானேயாகி
அடிநடுவுமுடியாகி யமர்ந்துநின்று
மொருவறியமுத்தாகி மூலமாகி
முச்சுடருந்தானாகி முடிந்தசோதி
சுழிமுனையிலேமுனையாகிக் கோபமாகி
சொல்லரியவெழுத்தென்றே தொழுதுப்பாரீர். ()
தொகுப்பதுதாள்மந்திரங்கள் கருவிநூல்கள்
சொல்லரியதத்துவங்கள் தன்னையெல்லாம
வகுத்துடனேவித்தையெல்லாங் கண்டுநீங்கி
வாகானஉடலுயிரை வகையாற்கண்டுப்
பகுப்புடனேசேராமற் பாதந்தன்னைப்
பரகதிக்குவழியெனவே பற்றிக்கொண்டு
விகர்ப்மில்லாமூலமதில் நின்றசோதி
மேலானபாதமென்றே மேவிநில்லே. (10)
மேவியதோர்சற்குருவின் பாதந்தன்னை
மெய்ஞ்ஞானமென்றதனை மேவிக்கொண்டு
ஆவியுடல்காயமெல்லா மறிந்துபார்த்து
அந்தணர்வடிவென்றே அறிந்துகொண்டு
பாவவினைகளானதெல்லாம் விட்டுநீங்கிப்
பகலிரவுமற்றிடத்தே கருத்தைவைத்துச்
சீவனையுஞ்சிவந்தனையு மொன்றாய்த்தானே
திருமூலப்பாதமென்றே திடமாக்காணே. (11)

திருமூலர் நாதாந்தக்குறிப்பு-கக முற்றிற்று.

உ

கடவுள் துணை.

எழுபத்தாறுவது.

கொங்கணர்

முக்காண்டசூத்திரம்-கஎ.

செப்புகிறேன்மனத்தாலே தலமுமாச்சு
சேரவிழலாவதுவு மனமேயாச்சு
ஒப்புகிறேன்மாயமெல்லா மனமேயாச்சு
ஓகோகோசஞ்சலந்தான் மனமேயாச்சு
அப்புநீருப்பதுபோல் மனமேயாச்சு
அகண்டத்திசென்றதன்று லதுதான்போச்சு
செப்புகிறேன்மனம்விட்டால் மௌனம்போச்சு
கொள்கையிந்நூல்விட்டால்மௌனம்போச்சே

போச்சென்றுவிடுகாதே மௌனமார்க்கம்
புகழ்நாயனுன்னையுமே புத்திபிள்ளாயென்று
மூச்சென்றுபிராணாய முன்னேசொன்னோர்
முதிர்ந்தபின்புசெப்புகிறேன் முயந்துகேளு
வாச்சுதென்றமூலத்தில் அகாரமீசன்
மருவிநின்றஉகாரமது சத்தியாச்சு
கூச்சென்றுயிரண்டுமொன்றாய்க் கூட்டினால்தான்
குறியொத்தமௌனமதுகூட்டுகூட்டே. (2)

கூட்டப்பா மூலத்தை முந்திமுந்தி
குறையாமற் பளிச்சென்று லிங்கங்காணும்
நீட்டப்பா லிங்கமது நந்திநந்தி
நேராகவொளிதழும் விரிந்துகாணும்
ஊட்டப்பாயிதையொட்டிச் சுழிமுனையுனூடே
ஓங்காரோங்கா அனந்தத்தில் மௌனமட்டும்
தோடப்பா அசைந்துநின்ற மௌனத்தாலே
சோமசடை அசைந்தாட நடனம்பாரே. (3)

பாரப்பா இதையொட்டி அக்கினியினுள்ளே
பாங்காகமௌனத்தைத் தாங்குநன்றாய்
நேரப்பா சதாசிவனும் நிர்த்தஞ்செய்வார்
நிலையான சிவகாமி நின்றுபார்ப்பாள்
காரப்பா அவ்விடத்தை நிலைத்துநித்தங்
கர்த்தாக்காற் பலாபலத்தைக் காணலாகுஞ்
சேரப்பா யிதையொட்டி அறிவுமூலஞ்
சேர்ந்தோர்கள் வரிசையினஞ் செப்புவேனே. (4)

செப்புகிறே னறிவுக்குள் மௌனமூன்று
சேர்தமனந்தேறமட்டுந் திரமாய்நில்லு
செப்புகிறேன் அன்னமென்று வெளித்தோன்மைந்
சேர்கிறதும் தவர்கிறது மிதுக்குப்பாரு [தா
செப்புகிறேனறிவுடனே மூலங்கண்டால்
தேகமில்லைகற்பூர தேகமாச்சு

செப்புகிறேன் ஆலயத்துள் சிவன்றான் வந்து
திரட்டியன்னந் கொடுக்கையிலே வுண்ணலாமே.

உண்ணலாமென்றுசொல்லி அண்ணருண்டார்
ஓகோகோயானுமிந்தப் படியேயுண்டேன்
கண்ணலார்மனம்படைத்த மாணாக்காகேள்
கறையேறப்போறதெப்போ கலந்துநீங்கள்
மண்ணுசைவிட்டல்லோ மகிபாகேளு
மார்க்கமாமம்பாளி ணட்டம்பாரு
விண்ணெல்லாம்வெளியாச்சு வுலாவலாச்சு
விறைந்தேறமௌனமென்ற பேணிதானே. (6)

தானென்றபேணிவித்தை பத்தாதீட்சை
சாதகமாயுலகத்தோர் காணார்காணார்
பானென்றமதுவையுண்பார் பூசைசெய்வார்
பலபலமாய்மந்திரத்தை செபிப்பாரப்பா
கோனென்றகுருகாணார் பொருளுங்காணார்
குவிந்தவிடஞ்சுகங்காணார் குருட்டுவாமீ
வானென்றயிடமெல்லாம் வாமபீடம்
வாங்கையிலே ஆனந்த அறிவுங்காணே. (7)

அறிவானதேதென்னில் மைந்தாகேளு
ஆருமல்லஆருமல்ல ஆத்தாளேத்தான்
யறிவாதவதுகடந்தால் கண்டமப்பா
பெயரென்னசொல்லுவேன் பேணிக்கூடு

மறிவாகக்கூடாவிட்டால் வாதசித்தில்
மயங்கியல்லோவெகுசனங்கள் மாண்டுபோனார்
நெறியாகச்சொல்லிவந்தேன் கண்டத்தோரும்
நேராகயிகட்சியில்லை மௌனந்தானே. (8)

மௌனமுனி அறிவினோர்க்குள் நிதமுந்தாண்ட
மகத்தான அண்டமுத லறிவிற்சேர்க்கு
மௌனமுனிமௌனத்தே மௌனமூண்டு
மகத்தானசொல்லங்கே மௌனமுண்ண
மௌனமுண்ணமௌனமாகு மாசியற்ற
மௌனமதுவந்துதோன்று மௌனமுண்ணு
மௌனமுண்ணும்வரிசையிது மக்காள்கேளு
வர்ய்முடவோங்கிநிற்கு மார்க்கங்காணே. (9)

காணப்பாமௌனத்தி லடைந்தபேர்கள்
கைகெட்டாதீபம்போ லொளியைக்காணும்
பூணப்பா அறிவினுள்ளோ அடைந்தபேர்கள்
புகழாகரவிபோலக் கோடாகோடி
ஊணப்பாஅண்டத்தி லடைந்தபேர்க
ளொருகோடிரவிமதியும் வன்னிபோலாக்
கோணப்பாதொந்திகொண்ட ஞதாக்கள்கோடி
சொற்பெரியபூரணத்தின் சோதிதானே. (10)

தானென்றபூரணத்தின் சோதியைத்தானோக்க
சமாதியுள்ளேயிருந்துறைத்த பெலத்தினாலே

வானென்றவெளியெல்லாம் நாதமாகி
வாய்திறந்துபேசாதே நசியமப்பா
சோனென்றயெனையீன்ற ஞயன்சொன்னர்
சொல்லியந்தப்படிசென்று யானுங்கண்டேன்
ஊனென்றஉடம்பெடுக்கு மாணுக்காகேள்
உண்ணியுண்ணிஉரைத்துநிற்க மோங்கிடீரே. ()

ஓங்கிடீர்மயங்கிடீர் மௌனமுண்ணு
ஓகோமயக்கமில்லை திரோதாயில்லை
தேங்கிடீர்தேங்கிடீர் மௌனமுண்ணு
சித்தியில்லைசுத்தியில்லை சேரவொன்றாய்
வாங்கிடீர்மௌனவிதி மாய்சித்தி
மணிபோலநாதமங்கே சப்திக்கும்பார்
தூங்கிடீர்தூங்கிடீர் நாதாந்தத்துள்
சுத்தசைதன்னியத்திற் றாக்கங்காணே. (12)

காணப்பாயிதைவிட்டு யோகம்பார்த்தாற்
கயையறசமுத்திரத்தின் தவளைபோலாம்
ஊணப்பாயிதைவிட்டு ஞானம்பார்த்தா
லுத்தமனேமனக்குறங்கு பிழுத்துக்கண்ணுந்
தோணப்பாயிதிறைமேல அகண்டந்தோறுஞ்
சொல்லிவந்தேன்சொல்லிவந்தேன் மௌனமுண்டு
தூணப்பாகுருவாகு மௌனயோகஞ்
சூட்சத்தையறியாவிட்டால் ஞானம்போச்சே. ()

போச்சென்றுயிந்தபடி அடியேன்சொன்னேன்
புகழுற்றபெரியோரே கோபம்வேண்டாம்
வாச்சென்றுமுக்காண்ட மடியேன்சொன்ன
அரும்பொருளின்தப்புக்கா மடியின்மேலே
பாச்சென்றுகோபம்வந்தால் மைந்தனென்று
மகத்தானகருணையினால் மாற்றுமாற்றம்
வோச்சென்றுயின்னூலா லுரைத்தகர்மம்
ஓங்கியதோர்மனிதர்க்குங் குருவுக்காச்சே. (14)

குருபதத்தைபோற்றியிரு பதியிலேறிக்
கூறுகப்பதியினுள் மூவரையும்போற்றி
கருவூராருரைத்தநித்தை அனுதினந்துதித்து
கரைகண்டபெரியோர்கள் பாதம்போற்றி
திருவுரைத்தயின்னூலைப் பார்த்தோரெல்லாஞ்
சிவயோகமுறைப்படியே சித்தியாக
பறவுகின்றநாளென்றி பராபரமுமாவார்
பாடியதோர்முக்காண்டம் பதினேழும்முற்றே.

கொங்கணர் முக்காண்டசூத்திரம்-கரு.

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

எழுபத்தேழாவது

கொங்கணர்

பூஜாவிதி - கரு.

உரைத்தமன மொன்றாகி உற்றுப்பார்த்தாலொன்றும் பொய்போகாதென் றுமைபாள் சொன்னாள், விரைத்து மனம் பொய்யென்று எண்ணினுக்கால் மெய்யான வார்த்தை யெல்லாம் விழலாய்ப்போகு, மரத்தியென்ற சிறுபிள்ளை ஆயிபாத மறவாமற் பூசைபண்ண வருங்காண்ஞானம், யெறைச்சியென்றால் மதுவென்று லென்னுபாகு மெழுபிறப்பும் நாய்ச்சென்ம மெடுப்பாய்காணே. (1)

எடுப்பார்கள் பூசைபைத்தான் தூஷித்தோர்க்கு
பிறக்கத்திற்பெருவயிறு யீளை காணும்
தொடுப்பார்கள்பேய்பிடிக்கும் பித்துக்கொள்ளும்
சோறுசோறென்றலைந்து சோறுவார்தள்
கொடுப்பதற்குயாருமற்று மதியுங்கெட்டு
கூடிநின்றகுடும்பமெல்லாம் கொள்ளைப்போகும்
கெடுப்பார்களின்றலைவா ரென்றுதேவி
நிட்சயமாய்சாபமிட்டால் நிசந்தான்காணே. (2)

காணப்பா உட்சமைய மாறுமுண்டு
கடந்தபின்புபிறசமைய மாறுமுண்டு
பேணப்பாபனிரெண்டுங் கவளைதெய்வம்
போக்கறியாப்புலவர்களோமெத்தமுண்டு
வீணப்பகுத்தமென்பார் நீறுபூசி
வெகுசுத்தம்நாங்களென்பார் சைவமாடு
தோணப்பாயிதினாலே வருவதேது
தோஷம்வந்துசுத்துமிந்த முறைசொன்னாளே. ( )

சொன்னாளே சிறுபிள்ளை வயதோகொஞ்சம்
சொற்றிறமாய்ப்பேசறியாள் மௌனியப்பா
யெந்நாளோவெவ்விதமோ யானுங்காணே
னிப்படியேசிறுபெண்ணா யிருந்தாளாத்தாள்
தன்னாளோவயசுமத்து சந்திரனார்வீட்டில்
தாயார்க்குக்குடியிருப்புத் தாங்கிப்பாரு
வன்னாளோகவிகோடி பாடிவைப்பாள்
வாலையடாசித்தருக்குத் தெய்வந்தானே. (4)

தெய்வமல்லோகுலதெய்வஞ் சித்தர்க்கெல்லாஞ்
சிறுபிள்ளையறனுடைய தேவிதேவி
வையமடாநாங்களெல்லாம் நங்கைபாளாத்தாள்
மணிவீட்டைப்போலேயல்லோ வண்டமெல்லா
கொய்வமடாவினையிளிப்பா ஞொடியிற்குள்ளே
க்குறையாமற்படைத்திடுவாள் கூர்ந்துபாரு

சைவமடா கடுஞ்சைவம் பாணம்வேணும்
சதாநித்தமானந்த சுத்திதானே. (5)

சுத்தியல்லோ நூறுபங்கு சிவன்றென்று
சார்வாகயிருந்துகொண்டு வுலகமெல்லா
முத்தியல்லோகொடுத்தாண்டு ரட்சித்தார்கள்
மோசமில்லைஉன்னுள்ளே முட்டிப்பாரு
பத்தியல்லோகண்டுமெச்சி வார்த்தைசொல்வார்
பாரடாசதாநித்த மனத்தையூன்றி
அத்தியல்லோயவள்வார்த்தை கேட்டாயானா
லறுபத்துநாலுசித்து மாடலாமே. (6)

ஆடியதோர்பாட்டெல்லாஞ் சொல்லக்கேளு
அண்டமுதலாயளவு மளித்துநண்ணி
ஓடியதோர்சிறுவீடு போலேயாத்தாள்
பொருநிமைக்குள்படைத்தளிப்பாள் பாருபாரு
நீடியதோரெட்டெட்டுஞ் சித்தியாச்சு
நிராமயமாப்பரையனுட் கூறுமாச்சு
கூடியதோர்புவனமுத லிவளேயாச்சு
குறும்பரேசிவமென்று உன்னிப்பாரே. (7)

உன்னிடத்தில்யெத்தியது மூமைமைந்தா
டத்துநின்றமனமல்லோ மனோன்மணித்தாய்
தன்னிதத்தில் மாயமெச்சு பாசந்தீர்ந்து
தாசகமாய்ப்பதியுள்ளே தாய்தான் சேர்ப்பாள்

பன்னிதத்தில்நினைத்ததொரு சமத்தில்வைத்து
பரத்துக்குலுக்குமென்று பணிந்துநோக்கு
அன்னகத்திலாயிவந் தென்னைப்பெற்று
ளவளவர்க்குத் தாயாகி நிற்பாள்பாரே. (8)

நாயானபூரணியே அகண்டரூப
சச்சிதானந்தவெள்ளச் சார்பினாளே
பேயானபிள்ளையைநீ பெத்திட்டாக்கால்
பேய்பிள்ளையென்றுதள்ளப்பேச்சுண்டோசொல்
ஓயானவாகாய வாய்வுதன்னி
லுதித்தஜலம்பூமியுரு வெடுத்தாய்நீதான்
மாயானமாயமென்றுங் கருவியென்றும்
வைத்தாய்நீவாசனையாய் வைத்தாய்நீயே. (9)

நீயென்றும்நானென்றும் ரெண்டாய்க்கண்டாய்
நிட்சயமாய்ப்பிறவியோர்க் காச்சுதென்பாள்
தாயென்றும்பிள்ளையென்றும் சொன்னாளாத்தாள்
சர்வசங்கத்தியாகி சங்கராசாரியானேன்
காயென்றும்வித்துயென்றுஞ் சொன்னோமானால்
கடியதொருமரம்போலே பிறவியாச்சு
ஓய்வன்றிவேதாந்த மௌனம்நின்றோன்
ஓநோநோவொருநாளும் பிறவார்தாமே. (10)

பிறவாதனெறிவேணுமென்பார்கோடி பேரான
கர்யத்தைவேணு மென்பார்கோடி மறவாக குணிகை

யிட்டாடவேணு மென்பார்கோடி மகத்தான மதிய முர்தம்வேணு மென்பார்கோடி, திருவாதசையோ கம்வேணு மென்பார்கோடி, திருட்டுவித்தைதிலத வித்தைவேணு மென்பார்கோடி, உறவாகரிஷிகளு டனிருக்கவேணு மென்பார்கோடி, உத்தமியேயவர வர்க்கு கொடுப்பாம் நீயே. (11)

கொடுத்தல்லோ அவரவர்க்குமுன்றைப்நின்றுகுளி ந்தபின்பு நல்வினையுந்தீவினையுமானோர், அடுத்தல் லோயுனைப்போற்றி யெத்தனையோசென்மமனந்த வரையெடுத்தல்லோயுனைப்பணியச்சேர்க்கும், தறித் தல்லோயாட்கொண்டாய்விட்டகுறையாலே, தாயே நான்பிறக்கரிது யென்பாரில்லை, மடுத்தல்லோமோக த்திற்கா மூகனைப்சென்று வஸ்துவென்றசத்தியி லேமயங்கினாரே. (12)

மயங்கினார்தியங்கினார் சையோகத்தில்
மனமர்காயத்துடனே வாய்வுதப்பி
தியங்கினார்லாகிரிமிஞ்சி வாந்தியாகி
சிற்றின்பமோகத்திற் சேரக்கேட்டார்
துயங்கினார்சரணமென்ற ஆலிங்கனத்தாலே
சுத்தினார்பத்தினார் பார்த்துப்பார்த்து
மூயங்கினாரிதுவல்லோ முத்தியென்றார்
மூட்டரைநாமுலகத்தில் வாயிதானே. (13)

வாமியென்றநாமமது ஆருங்காச்சு
வன்பரியஉண்டிருந்த ரிஷிகட்காச்சி
வாமியென்றநாமமது ஆருங்காச்சு
மருவிநின்றசித்தயோகி தமக்குமாச்சு
வாமியென்றநாமமது சித்தர்க்காச்சு
மகத்தானமெய்ஞ்ஞானி பெரியோர்க்காச்சு
வாமியென்றநாமமது ஆருக்காச்சு
வாதிக்காமத்தவர்க்குப் பசுவென்றநாமந்தானே.

தானென்றதத்துவத்தை யறிந்தானாகில்
தவசியிவனறியாவிட்டால் வாதியல்ல
வானென்றவனந்தனிலே சென்றுசித்தர்
தாலடியைநாணவிட்டால் கழுதைமேய்க்க
கோனென்றகுருவறிந்தோ னவனேபாசான்
குருவறியானவன் பேயன் வயர்பிழைக்க
ஓனென்றபெண்ணைை விட்டோன்யோகி
ஓகோகோயிடுகாட்டி லுதித்தோனேமே. (15)

கொங்கணர் பூஜாவிதி-கரு.
முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

எழுபத்தெட்டாவது

கொங்கணர்

முக்காண்ட திருமந்திர-அ.

உரையற்றதொன்றை வுரைசெய்முறைமைகள்
கரையற்றதொன்றை கரைகாணலாகுமே
திரையற்றநீர்போற் சிந்தைதெளிவோர்க்கு
புறையற்றருந்தான் புரிசடையோனே. (1)

மாட்சிமையாவது மாதவமுற்றிடம்
மாட்சிமையாவது மனமேதெளிந்திடுமே
மாட்சிமையாவது மன்னுயிரிருந்திடும்
மாட்சிமையாவது மாண்டிடமுத்தியே. (2)

தான்வகையற்றபின் னுரைவரைவது
தானவனானபின் னுரைநினைவது
காமனைவென்றகண் ணுரையுகப்பது
தூய்மொழிவாசகஞ் சொல்லுமொன்றீசரே. (3)

மனம்விரிந்துகுவிந்தது மாதவம்
மனம்விரிந்துகுவிந்தது மன்னுயிர்
மனம்விரிந்துகுவிந்தது வாயுவாம்
மனம்விரிந்துரை மாண்டிடம்முத்தியே. (4)

வேறு.

சோதியான துரிசையைச் சொல்லு
பேதியானகுரிசையைப் பேசொணு
ஆதிதான்சொன்ன அரும்பொருள்தன்னை
வீதியாச்சொன்னால் விண்ணிடிவீழுமே. (5)

விண்ணிடிவீழும் வெளியிட்டபேர்க்கு
தன்னடிதானய்த் தனக்குச்சரியாய்
கண்ணடிகண்ணுய்க் கற்றுணர்ந்தோர்க்கு
பொன்னடிமூலம் பொருள்சொல்லலாமே. (6)

சொல்லாரணபரஞ் சுருதிமுடிந்திடம்
எல்லாருங்காண வெடுத்தேவுரைத்தவன்
பொல்லாதசென்மம் புகுந்துபுலையனய்
எல்லாநகரத்துங் கேய்குரார்காணுமே. (7)

வெண்பா.

சொல்லாராணமாஞ் சுருதிமுடிந்திடம்
எல்லார்க்குஞ்சொன்ன வெழுநகரம்—நல்லாம்
ஆளாக்கிச்சொன்ன லவனேயிவனுக்கும்
போழாக்கிப்போட்டகுருப் பால். (8)

முக்காண்ட திருமந்திரம்-அ
முற்றிற்று.

உ

கணபதிதுணை.

எழுபத்தொன்பதாவது

கொங்கணர்

கருக்குளிகை—அ.

—•—

பாடுகிறேன்பார்வைக்கு ஐங்கரனே காப்பு
பரிவானசின்மயத்தின் பாதங்காப்பு
நாடுகிறேன்சித்தருட பாதங்காப்பு
நாதாந்தமனோன் மணித்தாய் பாதங்காப்பு
தேடுகிறேனென்னைப்போலே நூல்கள்தோறுஞ்
செப்பார்கள்பார்வைக்குச் சித்தரப்பா
சூடுகிறேன்பார்வையொரு நூல்கள்முன்னே
சுருக்கியேசொல்லுகிறேன் கேளுங்கேளே. (1)

கேளடாநாதாக்கள் சொன்னமார்க்கங்
கிருபையாய்நூல்களிலே அநேகமுண்டு
ஆளடாஅதைக்குறுக்கி குளிகைக்குள்ளே
அப்பனேஉயிர்க்கிணையாய்ப் பாடிப்போட்டேன்
காளடாகுணியங்கள் பில்லிக்கெல்லாம்
நலமானபார்வையென்ற தெல்லாத்துக்கும்
வாளடாகருக்குளிகை யாகத்தாளு
மைந்தனேசூட்சத்தில் பாடினேனே. (2)

பாடினேனென்றால் செம்பொன்னாதி
பாங்கானமுனிவனடா ஐயாகேளு
நாடினேன்மனமுழுங்கி பூதண்டகண்ணி
நலமானமந்தபெருச் சாளிதானுந்
தேடினேன்செங்காத்தி மூலிதானுந்
தஜயமானமுசல்காது முட்டைநாறி
வாடியேமலேங்காத நாலச்சுள்ளி
மைந்தனேயின்னமுண்டு பின்னுங்கேளே. (3)
கேளப்பாகுக்குடராய் மூலிதானும்
கிருபைபாய்அப்பைமனத் தனேயுங்கூட
நாளப்பாமரமென்று யெண்ணவேண்டாம்
நலமானதோதநத்தி கனேயுங்கூட்டி
சாளப்பாபிரப்பங்காய்த் தனேயுஞ்சேர்த்து
நாடியேபதினென்று வகையைத்தானும்
கூளப்பாமயினம்போ லாட்டிநீயும்
குருபார்த்துசாருநீ வாருவாரே. (4)
வார்த்துமேமெவயடா சாமந்தானு
மைந்தனேமெழுகதுபோ லாகும்பாரு
பார்த்துநீகல்வத்தி லுரைக்கும்போது
பதையாமலொருமனதா யரைக்கவேணுஞ்
சேர்த்துமேயரைத்துபின் சிவாயநமஅம்உம்என்று
செப்பவேஅங்கிலியும் உரிமசியென்றுசொல்லி

வாழ்த்தியேபயரளவு குளிகைசெய்து
மைந்தனேவுருவேற குளிகையாச்சே. (5)

ஆச்சப்பாகுளிகையது வொன்றுசொன்னேன்
அப்பனேநூல்களிலே சொல்லவில்லை
காச்சப்பாகுளிகையின் தன்பேர்சொன்னாக்கால்
நாணமேலோடுமடா பில்லியெல்லாம்
போச்சப்பாசூனியங்கள் பார்வையெல்லாம்
போகுமடாமபயமெனக் கதறிக்கொண்டு
ஆச்சப்பாபார்வையினால் வந்ததோஷ
மாண்டேதான்போகுமடா புகலக்கேளே. (6)

புகலவேகோரமென்ற வகைகட்டெல்லாம்
போடடாவொருகுளிகை வுரைத்துப்போடு
நிகழுகிறேன்மற்றவகை யெல்லாத்திற்கும்
நிசமாகக்கையிலே குளிகைகொள்ளு
தகஞுகிறேன்குளிகையி லிருந்துதென்றால்
சாடியேபோகுமடா பதினெட்டுந்தான்
அகஞுகிறேன்தீட்சைநீ வோதிக்கொண்டு
அப்பனேநீகொடுமெய் யாகும்பாரே. (7)

பாரடாதீட்சைநீ கொள்ளாவிட்டால்
பாங்கானகுளிகையது பலிக்காதப்பா
ஆரடாவுண்மைதனை யறிந்துக்கொண்டு
அப்பனேதீட்சைபெற்று வுருக்களேற்றி

சேரடாகருக்குளிகை சித்திராணும்
திறமாகநூல்களிலே சொல்லவில்லை
வாரடாகருக்குளிகை யெட்டுக்குள்ளே
மைந்தனேயடங்கியே யுரைந்திட்டேனே. (8)

கொங்கணமுனிவர் கருக்குளிகை-அ.
முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

எண்பத்தொன்பது

நந்தீசர்

குளிகை - அ.

ஓர்பெருகுமனோன்மணியே மாதாவென்றும்
சிவபிரானென்பிதா தென்னுமவர்சீஷனென்றும்
கார்பெருகுந்திருமூலர் பிள்ளையென்றும்
கைலாசபோகர்தான் தமையனென்றும்
பேர்பெருகுஞ்சின்மயத்தின் கருணையாலே
பேசிவைத்தாள் சரஸ்வதியென் னாவில்தானும்
ஏர்பெருகுமெய்ஞ்ஞானப் பொருளைநாதி
யெடுத்துரைக்கக்கணபதியுங் காப்புத்தானே.(1)

தானென்றவிஷக்காரி கண்டபேரும்
சாதகமாய்சிற்பரியும் தாருசுமாகுங்
கோனென்றநிம்பவிரை சிலையுங்கூட்டி
கூராகக்காபமது கூடச்சேர்த்து
தேனென்றமகாவிந்து பாலாலாட்டி
சிறக்கவேகுளிகையது செய்துங்கொண்டு
வானென்றவொருகுளிகை விஷத்துக்கெல்லா
மைந்தனேகுடுத்தாக்கா லோடிப்போமே. (2)

போகுமேகடுகுவேர் துங்கிவேரும்
புகழானவூர்ச்சாளி தலையுங்கூட

சாகுமேநற்சுள்ளி நற்கன்னிதானும்
சாதகமாய்நாறிபது முசற்காதுதானும்
ஏகுமேஅப்பைதுரு அமுரிதானும்
இருள்வளத்திசளிப்பூச்சி நாயந்தானும்
வாகுமேபழச்சாற்றில் குளிகைசெய்தால்
மைந்தனேபில்லியது போகும்பாரே. (3)

பாரப்பாநீறுபச்சை கூறுவெள்ளி
பாங்கானநாறுமொச்சை மேனிதானும்
ஆரப்பாகாவளையின் சிற்றரத்தை
அப்பனேகடைநாயம் வசம்புதானும்
வேரப்பாவெலிபருத் திறளைசார்வார்த்து
விட்டரைத்துக்குளிகைதனை செய்துக்கொண்டு
வாரப்பாபிள்ளைபிணி நூற்றெட்டுந்தான்
மைந்தனேகுளிகை கொள்ளப் புகலக்கேளே. (4)

புகலுகிறேன்சலிகடிகள் பதினெட்டுக்கும்
பொல்லாதசலிபுலியின் சீலந்தானும்
நிகலுகிறேன்கதிர்வாரம் தன்னிலப்பா
நிலைபாகஅதையெடுத்து குளிகைபண்ணி
தகலுகிறேன்நாகவல்லிக் குள்ளேவைத்து
சாப்பிட்டாலெலிகடிகள் சாடிப்போகும்
அகலுகிறேன்குளிகையது வெல்லாஞ்சித்தி
அறிந்தவனேவயித்தியந்தா னாகுவானே. (5)

ஆகுமேநெல்லிவித்து கிளாக்காய்வித்து
அப்பனேஅகண்டப்பால் விட்டூட்டி

தாகுமேகுளிகையது பதனம்பண்ணி
தப்பாமலொருகுளிகையுரைத்துப்போட்டாற்
போகுமேதேள்கொடுக்கு விஷங்களெல்லாம்
பூரான்செய்யான்கருந்தேள் விஷங்கள்போகும்
வாகுமேகடிப்பெருப்புந் தீருந்தீரும்
மைந்தனேபணிரெண்டு குளிகைகேளே. (6)

கேளப்பாவசிகரந்தான் லோகத்துக்குங்
கிருபையாய்ஸ்திரீகளுக்குஞ் சொல்லக்கேளு
நாளப்பாவேகாங்கொல்லு தராமணியுங்கூட்டி
நலமானபிராமணிட நசனத்தாலுந்
தாளப்பாபசுவின்பால் விட்டுஆட்டி
சாதகமாம்சிவயநம அங்கிலியும்உரிசீயவென்று
வாளப்பாசொல்லியே திலர்தமிட்டால்
மைந்தனேஸ்திரீகளுமே வசியமாச்சே. (7)

ஆச்சப்பாபரங்கிலவ கிரிதானும்
அப்பனேஅகிலியது மூணுங்கூட்டி
மூச்சப்பாகருங்கழுத்து குருவிதானு
மூன்றுகவேகிழித்து வரிந்துபோடு
வாச்சப்பாநெய்யிலே பொரித்துத்தானு
மைந்தனேகுளிகையது செய்துக்கொண்டு
நாச்சப்பாதிலர்தமிட யெல்லாஞ்சித்தி
நலமாகநந்தியுட பாடல்முற்றே. (8)

நந்தீசர் குளிகை-அ முற்றிற்று.

உ

கடவுள்துணை.

எண்பத்தோராவது

பதஞ்சலி மகாமுனிவ ரருளிச்செய்த

வாதசூத்திரம்-௨௦.

பூமலியன்கண்ணுடன் பாதம்போற்றி
புகலுவேன்வாதத்தின் திறவுகோலை
நாமுறைப்போமைநான்கு பாடற்குள்ளே
நலமானவாதவித்தை ஞானமார்க்கஞ்
சோம்னுற்றவேணியனு ருபதேசத்தால்
துறையறியும்பதஞ்சலிதன்சூத்திரத்துக்குள்ளே
ஏமவித்தைக்காதியென்ற வஸ்துவுப்பை
யிதையறியமாட்டாம லேங்கினாரே. (1)

ஏங்கினார்வஸ்துவுப்பைக் கண்டாற்போல
யிதினாலேயிருக்குதென்பார் எறுதானென்பார்
பாங்கியர்கள்தீட்டுமென்பார் விந்தாமென்பார்
பனிரெண்டும்பதினாறும் பருவமென்பார்
தாங்கிவளர்த்திட்டதலைப் பிள்ளையென்பார்
சமாதியிலேவைத்திருக்குந் தலையோடென்பார்
தூங்கையிலேசொர்ப்பனத்தி லாயிவந்து
சொன்னதென்பார்பூடென்பார் சுசியென்பாரே.

சசியென்பார்க்கோழிமுட்டைக் கிளிஞ்சிரெண்டுஞ்
சுத்தஜலபாணுக்கால் தொழிலாமென்றுந்
தகையென்னபுளிதானே பலமாமென்றுஞ்
சாரமென்றுமூத்திரமே தப்பாமென்றுங்
குகையென்னசெவிநஞ்சங் கண்ணீரென்றுங்
கோசமென்றும்பூசமென்றுங் குருவன்டென்றுந்
திகையாதேசடத்திலையுஞ் சாபமென்றுஞ்
சிகையென்றும்பூநாத் தெளிவென்பாரே. (3)

தெளிந்தவர்போற்சித்தர்சொன்ன சூத்திரத்திற்
சிக்கறுத்துப்பாராமல் செகததுள்ளோர்கள்
அருந்தியதிலுத்திமண்ணி பாராமற்றான்
அவரவர்கள்நினைத்தபடி சுட்டிப்பார்த்து
இளந்தைசொல்லாமென்று சொற்கள்நூல்வெத்து
இல்லாமேனல்லாமென் றிருந்தார்கோடி
களிந்தபிணம்போல்மெலிந்து சிலதுபேர்கள்
கானகத்துமலையிடத்துக் கருதினரே. (4)

கருதினர்சிலதுபேர் குருதான்வந்து
காட்டுவாரென்றுசொல்லி சூஸ்திரத்தை
புருவியேகிழித்தெரிந்து வீண்வாய்ப்பேசி
உழன்றுதவிப்பார்களதி லனந்தம்பேர்கள்
மருகினர்சிலதுபேர் வாதவித்தை
வந்தவர்போற்சொல்லியவர் பிழைப்போமென்று

உருகினார்யோகிதண்டுங் காயரசங்கள்
யோகநிஷ்டைபெற்றவர்போ லுருக்கொள்வாரே.
கொள்ளுவார்செபமாலை கையிலேந்தி
குரடுமிட்டுநடையிடப்பர் குகையிற்சார்ப்பார்
விள்ளுவார்மாதமொடு யோகம்ஞானம்
வேதாந்தஅதீதமும் விசாரித்தோர்போல்
தள்ளுவாருபதேசம் செய்வோமென்பார்
சூதமணிகட்டுகிறேன் தொழிற்பாயென்பார்
தள்ளுவார்பொருளாசை நமக்கேதென்பார்
சவுக்காயகுருமுடிக்கத் தனமென்பாரே. (6)
தனமென்னவாலைமனோன் மணிதானென்பார்
சாராயம்பூசிக்கத் தண்ணீரென்பார்
கனமென்னகாந்தசத்து கிண்ணம்பண்ணி
கற்பமென்றுபெண்ணாசைக் கடந்தோமென்பார்
மனமென்னவாய்பிரட்டாற் கைப்பிரட்டால்
வாதவித்தைப்போற்காட்டி மயங்கச்செய்வார்
தினமிந்தப்படிதானே யுலகத்துள்ளே
சீவனத்தாற்செய்வார்கள் சிலதுபேரே. (7)
சிலதுபேர்பிரம்மவித்தை பொய்யென்பார்கள்
சித்திசுத்தியானவரை தெரியப்போமோ
தொலையாதபூமியிலே அறிவுகொண்டு
சோதித்தார்கோடியிலே ஒருவனுண்டு

கலகமிடாநற்சீடனறிந்துகொண்டால்
காந்தமயமிழுப்பதுபோல் கலந்துகொள்வார்
மலையென்னஉலகமென்ன மனந்தானென்ன
மௌனவித்தைஅறிந்திருக்கும்வகையாளர்க்கே.

வகையறிந்தபெரியோர்கள் மலையிலுண்டு
வையகத்திலுண்டுசெகத்திலுண்டு வாழ்ந்தாலுந்
பகையணுகாருறவுகொள்ளா ருலகாசாரம் [தன்
பந்தம்விடாகர்மானு பவத்துட்சிக்கார்
செகம்விலையாட்டதிலிருக்கார் சினந்துபேசார்
சிவமயவிகற்பமுறார் திறந்துசொல்வார்
அகமுறையாசீவபர மாத்மாவெல்லாம்
அவராகிநிறைந்திருப்பார் ஆசான்றானே. (9)

ஆசானைகண்டபேர்க்கும் ஞானப்பேர்க்கும்
அப்போதேயோகத்துங் கருளுண்டாகும்
பேசாதேமௌனமென்ற பிரமவித்தை
பிடரிவழிகண்திறந்து பிரகாசிக்கும்
பூசாரவஸ்துவுப்பு வண்ணிபீசம்
புதைத்தவிடந்தனைக்காட்டிப்பொருளுஞ்சேரும்
சோதிபாதமுதல் நடுவுந்தோன்றுங்
கெவுனமென்றகுளிகையடா கிடைக்கும்பாரே.

கிடைக்குமோயின்னூற்று முதனூலையா
கெட்டியாய்ப்புதைத்துரைத்தேன் சூஸ்திரத்துள்

முடிகனலும் அடிப்புனலும் நடுக்கால்மூன்று
மோசமில்லைபாடிவிட்டேன் னிருநூச்சங்கம்
கொடைக்கொருவனென்பதுபோ லிந்தநூலிற்
கூட்டுவேன் வஸ்துப்பின் பூவுக்குள்ளே
உடைக்கவொன்றாலக்கினியின் பூவுக்குள்ளே
உகர்விடம்வஸ்துவுப்பென் றரையலாமே. (11)

அடையார்களாதியென்ற வஸ்துவுப்பை
ஆகாகா அவனியிலே கலங்கினார்கள்
வரையாமற்றிரந்தாரே நந்திதேவர்
வாய்ப்பூச்சிக்கடக்கிவிட்டார் மற்றோரெல்லாம்
உரையாமற்போனாரே வுலகத்தோர்க்கு
ஓகோகோநாதாக்கள் மறைத்துச்சொன்னார்
கரைகாணவிருட்சிகமாம் வன்னிபீசம்
காண்பதற்குயெவ்வனமுங் கண்டபோரே. (12)

பாரையாகாலத்தைமுன்பின்னாகப்
பாடினாரதைத்தெளிந்து பார்க்கவேணும்
நேரையாவஸ்துவுப்பைக் காணவென்றால்
நிலமறியவேணுமதில் நிஜமும்வேணும்
தூரையாசந்திரனுக் கைந்துதீட்சை
சுயமானசூரியனுக் கைந்துதீட்சை
பேரய்யாஅக்கினிக்கோர் தீட்சையொன்றாற்
பின்றசவாம்தீட்சையொன்றாப் பேசினாரே. (13)

பேகினதிலொன்றுமில்லை யோகதீட்சை
பெரியோர்களுட்கருவை புதைத்தாரந்த
சூட்சணைதானறியவென்று லகாரமிட்டும்
சுழித்திருக்கும்உகாரமல்லோ ஏகதீட்சை
பூசைவிதிமரந்தாக்கால் முப்புசத்திப்
பூரணமுமாகாது பொய்யாய்ப்போகும்
காசினியோரிதைவிட்டு ஆசைபூண்டி
கரிசுட்டுக்காணுமற் கலங்கிறுரே. (14)

கலங்காமல்வன்னிக்கு நாலுகாலு
கதிரவனுக்கொருநான்கு காலுமாகுஞ்
துலங்கினர்சோமனிலே யிரண்டுகாறு
துணைபார்க்கப்பற்குகால் தோன்றலாச்சு
மயங்கினர்விடைதப்பி குருவைச்செய்தால்
வாய்க்குமோபூதமைந்தும் காணவாழ்க்கை
துலங்கிமுன்னூலிற் கண்டுபாரு
துருசுகுருஆவதற்கு துரைசொன்னேமே. (15)

சொன்னதென்னதரிதிவுக்கு தீக்காலொன்று
சுகமானவுப்பினுக்கு தீக்கால்மூன்று
பின்னமெல்லாதேயுவுக்கு தீக்கால்மூன்று
பிலமானவாய்வினுக்கு தீக்கால்நாலு
கன்னயமாயாகாச மைந்துதீக்கால்
ஞானுநாலுக்குமிந்த ஞாயஞ்சேர்க்க

பின்னமில்லா தீட்சைக்கு பிலன் தானாச்சு
மேலானவாதவித்தை வெளியாய்ப்போச்சே. (16)

போச்சிந்தபூதத்தை பிறிந்துபார்க்க
போகர்சொன்னார்பூவழலை புலன்சொல்லாம
லேச்சித்தவகையாறே பார்த்துப்பார்த்து
யெடுபட்டுப்போனார்க ளுலகவாதி
ஆச்சிந்தம்படிதானே செயநீர்வைப்பார்
ஆதியென்றசுத்தகெங்கை யாற்றைக்காணான்
மூச்சிந்தப்படிவானே யோகத்துக்கு
மூலமடியிதைவிட்டால் மூடனாமே. (17)

மூடாமலொன்பது வாசலையும்விட்டு
மூத்திரப்பாதைவழி மூச்சைவிட்டு
சூடானமேகத்தில் வியாதிபூண்டு
தூங்கியல்லோமாண்டார்கள்தொழும்பரெல்லாம்
ஆடாமற்சேகரமா மரணபத்தில்
அறிவுக்குளாயிருந்து அசனவயெல்லாம்
ஓடாமற்சுழிமுனையை புரையிலூட்டி
வுயிரடக்குப்பெரியோர்க ளுண்மைதானே. (18)

உண்மையென்றகுண்டலியே பிராணவாய்வு
ஓங்காரபிண்டத்தி லுதித்தவான்மா
மேன்மையென்றவாதாயத் திழிந்தவாறு
மேலெழுத்துங்கீழெழுத்து மானவாறும்

தன்மையென்றவிந்துவிலே நின்றவாறுஞ்
சாஸ்திரவிகழ்சாமரத்தில் சார்ந்தவாறும்
கன்மையென்றசுருங்குவங்கி னிறைந்தவாறுங்
கண்மூக்குமத்தீயிலே கண்டுபாரே. (19)

கண்டுபார்பிராணுப மாகுமார்க்கங்
காட்சிபெற்றலாகுங் கற்பூரதேகம்
இரண்டல்லமூன்றல்ல ஒன்றுமல்ல
நின்றவிடமெல்லாம்நீ ரிறைந்துகொள்வாய்
கண்டமடித்துண்ணுக்கிற் கும்பகத்திற்
காலநிறுத்தின்சடத்தை காக்கவேணும்
மண்டலத்தில்வஸ்துவுப்பை மாணவென்றால்
மணம்பார்த்துமணம்பார்த்து வாழுவீரே (20)

வாணுமேநடுவெழுத்தை யகாரந்தன்னில்
ஞட்டிவைத்தாதலையெழுத்து பிரகாசிக்கு,
மீளவேகண்டெழுத்து ஓடாதையா
விட்டெழுத்துந்தொட்டெழுத்தும் மேல்கீழாச்
தாளவேவேண்டாங்கா ணன்பத்தொன்றும் [சே
தலையெழுத்துக்குள்ளாகிங் கிரந்துபோச்சு
கோணுமேவாராது மாவியாவாம்
கூறியவாதத்திறவி கோல்தான்முற்றே. (21)

பதஞ்சலியார் வாதசூத்திரம்-உ0.

முற்றிற்று.

உ

கணபதிதுணை.

எண்பத்திரண்டாவது,

கொங்கணர் முப்பு-ச.

சொல்லும்பூநீர் துடியாமொருபலம்
புல்லுமேபடி காரமிருபலம்
வெல்லுமாமதி யுப்புமிருபலம்
கொல்லுமேகரி யுப்புசமனெடே. (1)

உடுத்துமண்டக்கல் சுண்ணம்மிருபலம்
மொடித்துமேயென்றுய்க் கூடவேமாட்டு
தொடுத்துவெண்கரு வாலாலரைத்திடு
சடுத்துமேபில்லைப் பாங்காயுலத்திடே. (2)

உலகத்திக்குக்குடமெழு லாகம்போட்டு
அலர்த்துமேசுண்ண மாகவேதானெடு
புலத்தியாசொன்ன போங்கதுவாகவே
எலத்திடாமல் எருக்கன்பால்போட்டிடே. (3)

போட்டிடச்செயநீ ராகும்பழெல்லாம்
மாட்டிடுவேறு பத்துமுபாசம்
மாட்டிடச்சுன்னம் கடினமகாவேதை
பூட்டினார்கொங்க ணையர்புகன்றதே. (4)

கொங்கணர்முப்பு-ச முற்றிற்று.

உ

கணபதி துணை.

எழுபத்திமூன்றுவது

கைலாச சட்டமுனிநாயனாருளிச்செய்த

சூத்திரம் - ருஉ-

சோதியெனுந்துய்யவெளிக் குருவேவையா
　சொற்பெரியகைலாச மயமேஞானந்
தாதியேஞானத்திற் கேதுமார்க்கந்
　தாதாவேயென்றுரைத்தா லார்தான் காண்பார்
வாதியெனப்பேர்கொண்ட சுந்தரமேயையா
　லரிசையுடன்னட்சரமே வழலைமார்க்கம்
நீதியாய்ச்சொல்லுகிறே னினைவாய்த்தானு
　நிகண்டுயெனிரண்டுநூல் நிலைத்திட்டோர்க்கே. (1)

நிலைத்திடவேநிகண்டுபத்து சொச்சசூத்திரம்
　தேரப்பார்கருக்குருவும் பொருளுந்தோண
மலைத்திட்டேனொண்ணாதே முப்பூவின்மார்க்கம்
　வகைபெறவேசொல்லுகிறேன் மனதுகூர்ந்து
கலைத்திட்டார்திருமூலர் தீட்சையிருநூறுங்
　கருவென்றுவிழித்தாரே யென்றுசொல்லு
உலைத்திடப்போகாதெனவே நிகண்டுசொச்ச
　முறுதியாய்ச்சொன்னுகிறே னுண்மைதானே. (2)

வேறு.

பூதலமாம் புகழ்கின்றசுக்கில்
மாதைவிடைநீர் மாகியசுண்ணந்தான்
சோதியினாலால் சுகப்படச்செய்தார்
வேதைமுழுங்கும் விளங்குங்கதிரிலே. (3)

கதிரவன்வண்ணான் சங்கைகளிசியா
முதிரம்பிலங்தோன் சங்காரவாசன்
மதியுடன்சேர்ந்து மருவிங்கலந்துபின்
கதியரிணங்கிங் கந்தனுமாமே. (4)

கந்தனேயாகுஞ் சீனங்கலந்தபின்
சந்தமாய்விண்ணேன் தரணிக்குறைதம்
வெந்தவர்காவி சரத்தையுண்டவன்
அமர்ந்தவாகவி காலனுமாமே. (5)

பாலனேயென்றுமே கணவன்வெங்காரியாம்
பால்சுத்தவெள்ளை சிவமானபூரணம்
வாலைப்பிராய பெண்ணைமருவுவன்
காலவன்சத்தியன் தன்பேரைக்கேட்டிடே. (6)

பேரானபூரணம் பாரிற்பிறந்தவன்
காராளசூத்திமண்ணேன் மணியாங்காரி
சீரானபெண்ணாள் திருநாமஞ்செப்பக்கேள்
பேரானசிரோன்மணி பேசிடுஞ்சாரியே. (7)

சாரியிதென்றுந்தனித்த கல்லுப்பென்றும்
பாரியினுப்புடன் மாமதிகூடனும்
சேரவேநாலாய் சேரகையென்று
மாரிப்பிறப்புக்கு யினுப்பே. (8)

வழலையினிப்பென்று மாணிலையுப்பென்றும்
வழலைக்கிச்சாரமா மதியப்பென்றும்
கிழலைக்கடத்து நேரேகாந்திட்டேன்
களவில்லைசொன்னேன் கைகண்டவாதமே. (9)

வாதம்பிறக்கும் பாறையினுப்பாலே
நாதம்பிறக்கும் நல்லகல்லுப்பாலே
போதம்பிறக்கும் பூரணன்றன்னாலே
வேதம்பிறக்கும் வெய்யுப்புகூடே. (10)

சூரச்சிப்பியின் சுண்ணஞ்சேர்த்திட
சிதமிணங்காற் சீனஞ்சேர்த்திடில்
வீரமேவிளங்கும் வேந்தனுமாயிடுந்
தோடாமார்க்கந் துறையறிவோர்க்கே (11)

வேறு.

அறிவானசபையென்று பஞ்சபூத
மாகியேமிகச்செய்யும் புரியஷ்டத்தால்
குறியானபூரணமாம் விந்துநாதங்
கொள்கையாய்மேருவில் பேருண்டாகி

பிரியாமலொன்றாகிச் சடலமாகி
பெருமையுற்றுச்சவுக்கார பிறவிக்கப்பால்
வறியாதபேருக்கு வாதமேது
மகத்தானவழலைசெய்யும் வகையைக்கேளே. (12)

வேறு.

கேளாயமுரி கெடியாய்ப்பதினாறு
வாளாயுவிவட்சாரம் வளமாய்ப்பதினெட்டு
நேளாகல்சுன்னங் கொட்டுபடிரெண்டு
நாளாய்கல்லுப்பு காட்டும்படியொன்றே. (13)

ஒன்றாய்தெளியவை யுறவாகக்காய்ச்சி
நன்றாய்க்குழப்பும் பருவத்தில்நிறைகேளு
சென்றேயடிமுடி குள்ளேயிணங்கனேக்
கொண்டேயெடுத்துக் குழப்பிடுமெண்ணைக்கே. (14)

எண்ணெயரைப்படி யிணக்கனரைப்படி
ஒன்றாய்க்கரைத்தூர் விடுமெண்ணைக்கு
கண்ணிவீரமும் பூரமும்வெள்ளையும்
தண்ணான்சீனமும் தான்வகைக்கொன்றே. (15)

வகைவீதங்காசிடை வகையாயெண்ணெய்க்குள்
தகையாமல்சொன்னேஞ் சத்தியமாமது
வகையாய்வழலையில் அப்பனேவார்த்திடும்
சுகமாய்ப்பதத்தில் தோன்றிடுமுண்டையே. (16)

உண்டைவிளங்காய்போலே யுருட்டிடுங்
கண்டிடுங்கொங்கணர் கடைக்காண்டஞ்சூத்திரம்
விண்டேயுரைத்தார் மேவிக்கலந்துபார்
சாண்டாதிந்தீர சாற்றினார்சத்தியம். (17)

சத்தியுட்சாரந்தான் புகலக்கேளு
முத்தியாய்ச்சொன்ன முகதீட்சைப்பூநீர்
பத்தியொருநூறு பத்தமிணங்கனுஞ்
சித்தித்தசூடனுஞ் சேர்க்கின்றகல்லுப்பே. (18)

கல்லுப்புதாள கடப்பாரையுடன்
முல்லங்கிமுத்திசிப்பியின் சுன்மும்
சொல்லவேபத்து சேர்க்கருபச்சாரம்
வல்லவர்காண்பார் மற்றோரறியாரே. (19)

அரியாற்கற்சுன்ன மாதிகளஞ்சிதான்
பிரியாதவூமையி லகப்பட்டசுன்னங்கேள்
தறியாங்கிளிஞ்சிதான் பம்பலத்துக்கு
வெறியாமுவர்ப்பு வீரமும்பூரமே. (20)

பூரத்துடனே புகழ்சுன்னங்கல்லுப்பு
தாரணமிணங்கனுங் கடுஞ்சார்துத்தமுந்
தாரந்துருசுடன் தான்வகைக்கொன்றுசேர்
சூரங்களஞ்சியாங் குறித்திடுமண்டமே. (21)

அண்டத்தின்சுண்ணம் பத்துக்களஞ்சிதான்
கண்டவேயதற்கப்பா லால்வெண்கரு

கொண்டேயரைத்துக் கூறுங்கிளிஞ்சிக்குள்
கண்டெனப்பூசிக் கன்புடம்பாச்சிடே. (22)

பாச்சுங்கிளிஞ்சி சுண்ணம்பலித்தது
வாச்சுதுநவசாரம் வழலைசவுக்காரம்
பேச்சினியேது யிரப்புக்கருங்குரு
வாச்சுதேசுந்தரர் வாதிமுப்பூவிதே. (23)

முப்பூவின்தீட்சை முப்பத்திரண்டு
செப்பமாய்கொங்கணர் செப்பினார்கைமுறை
தப்பிலாவண்ணஞ் சாற்றினார்கண்டிடு
வைப்பாகவிந்து நாதத்திலேறியே. (24)

நாதமுப்பூவையை நாதவிந்தேயுற
வாதக்கடுங்காரம் வாதமென்றேகருச்
சாதினைமுப்பத் திரண்டுசரக்கெல்லாம்
வேதைகள்கண்டது மெய்யற்றவாதமே. (25)

வேறு.

வாதமென்றகருவழலைக் கென்னமார்க்கம்
மகத்தானஉவச்சார முப்பூதீட்சை
கோதாவேசொன்னேநா னுலகத்தோர்க்கு
குளிகைசெய்யுஞ்சித்தரெல்லா மிளைத்துயேங்க
போதமனக்கொங்கணர்தான்முதற்காண்டசூத்திரம்
போதித்தார்முப்பூவின் தீட்சையெல்லாம்

சாதிக்கபதினெண்பேர் சூத்திரமும்பாரு
சடையற்வேசுந்தரமே தாக்கிற்னாணே. (26)

வேறு.

மாணவேயண்டங் கருவொடுசுன்னங்கேள்
பூணவேமுட்டைக்குள் மேற்பூச்சுப்பூசி
தோணவேகாந்த சூடன்றுருசியும்
பாணியிணங்கள் படிகியிந்துப்பே. (27)

இந்துப்புரவி னுப்பொடுநல்லுப்பு
சுந்தரமேகேள் துத்தமும்வீரமுஞ்
சந்தித்தபூர்முஞ் சாரமுங்காரமுஞ்
சந்தேகந்தீரச் சாற்றுங்களஞ்சியே. (28)

களஞ்சியதொன்று வகையொன்றுக்காப்பா
பளஞ்சாரவெருக்கம் பால்வார்த்தரைத்திடு
மிளம்பிறமுட்டை இருபதுமேற்பூசு
வளம்பெறக்காய்ந்தபின் மாட்டாய்கவசமே. (29)

கவசமுவருப்பு கற்சுன்னமெட்டொன்று
அவசம்வார வண்டதின்மேற்கட்டு
சிவபூசைசெய்து திறமாய்முழும்புடம்
நவகண்டஅண்டம் நற்சுன்னமாமே. (30)

ஆமேயின்ன மடங்குங்கிழஞ்சியை
தாமேயடக்கமாய் நாட்டினேஞ்சுந்தரா

ஊமேவினைந்து யுவறிபுவைக்கொல்லவே
வேமடாநாத விந்துக்குளேறிடே. (31)

ஏறிட்டுக்கொல்லும் யெடுத்தசரக்கெல்லாம்
கூறிட்டுபாதி கூறுயிணங்கனை
தேறிட்டுச்சாற்றில் தோயவேவைக்க
மாறிட்டுவிந்து மெழுகுமிதாகுமே. (32)

தெளிந்திருமண்ட முருக்கச்சின்வட்டுக்கு
தெளிந்திடுஞ்சீனம் வெடியுப்பிடைகூட்டி
தெளிந்திடுவெண்கரு சேர்த்தேயரைத்திடு
தெளிந்திடுவில்லை செய்திட்டுலத்திடே. (33)

உலர்த்தியேவில்லை பிடமுங்குக்குடமாய்
தலத்தியேசுண்ணத்தில் தானேபுடம்போடு
கலத்தியண்டங் கடுஞ்சுன்னமாமிது
விலத்தியேவெண்கரு வெட்டங்கரைத்திடே. (34)

அரைத்திடுவில்லை யடவானகுக்குட
மரைத்திடும்பத்துப் புடம்போடுஅண்டந்தான்
துறைக்குருவாகும் சொன்னத்தைநீறுக்கும்
தறைக்குள்ளடங்காத தண்டத்தின்சுண்ணமே. (35)

சுண்ணத்தினாலே சேறுங்கிளிஞ்சிதான்
சுண்ணங்கொரேம் துடியாமல்வழலைக்கி

சுண்ணமிதுவிட்டால் கற்சுண்ணமேது
திண்ணக்கருவைத் திறந்துவிட்டேனே. (36)

துறந்தேனேவாசி சூட்சத்தைச்சொல்லக்கேள்
இறந்துவிடாம லியம்புகிறேன்சுந்தரா
மலந்துவிடாதே மகத்தானகுண்டலி
சிறந்தஓங்காரியாம் செப்புகிறேன்மூலமே (37)

மூலமுக்கோணத்தில் மூர்க்கமாய்ரீங்காரஞ்
சாலத்திரிகோணம் தன்மேல்மகாரமா
வாலையிடத்தே வழங்குமுகாரந்தான்
கோலத்தின்பிங்கலை கொள்கைஅகாரமே. (38)

அகாரமுக்கோணத்தில் குண்டலியாத்துள்
ரிகாரத்தின்மேலே யிருக்கின்றவல்லபை
விகாரத்தினாலே விபசாரியானவள்
சகாரம்பமட்டுந் தப்பாதிருந்தாளே. (39)

இருந்தாள்முக்கோண மியலறுகோணத்துள்
ளிருந்தாளிருகோண மென்பாள்சடாதரி
யருந்தவமான அட்சரத்துள்ளாய்
பொருந்தவேபஞ்ச பூதங்கணின்றதே. (40)

நின்றதுயாதி யந்தமுதலாக
நின்றதுநிச்சயம் நினைவில்வைத்தேபார்

நின்றவடிவை நினைவாலறிந்துபார்
சென்றிடுமோரா தாரமுந்தோணுமே. (41)

தோணுமேயோகம் வாசிசுழிமுனை
காணுமோகண்டிப்பிற் கணபதிநீயாச்சு
பூணுமேவல்லபை பொங்கிழுந்தாணுச்சு
யாணுமேபோச்சு வதிகாரிநீயாச்சே. (42)

நீயாச்சசுந்தரா நிலைத்திடுபோகத்தை
மாயாச்சுவல்லபை தானுங்கணேசனு
மாயாவிகாரமாண்டுதேமாய்கை
தோயாதசித்தந் தொலையாமனம்பாரே. (43)

மனத்தாலேலட்சிய மாட்டினல்வாசியாம்
மனத்தாலேலட்சியம் மாட்டினல்யோகமாம்
மனத்தாலேலட்சியம் மாட்டினல்ஞானமாம்
மனத்தாலேலட்சியம் மாட்டினல்பூசையே. (44)

பூசிப்பதாரை புகழானநந்தியை
பூசிப்பதாரை புகழானசந்தியை
பூசிப்பதாரை பொருளாங்கணேசனை
பூசிப்பதாரை பூட்டுங்கணேசனே. (45)

கணேசனேதாராய் கேவலம்லட்சியம்
மணமானமட்டு மார்க்கங்கொண்டேதான்

குணமானநாற்பத்து முக்கோணசக்கரம்
குணமாயறிந்திடுங் கூறும்பறையிதே. (46)

பறையானபறையும் பாலிக்கலட்சியந்
திறையானதாக்கின சொல்லுஞ்சதாசிவத்
தரைகண்டபோது வளரும்பெரியதே
கரைகாணலட்சியம் காட்டுமேவத்தையே. (47)

அவத்தையின்சூட்சமம் போலாயறிந்திடு
சிவத்தையறிந்து சிவாக்கினைசெய்திடு
தவத்தையறியார் சடலத்தைரட்சிக்க
சவத்தைப்போலாவார் தன்தேகம்வேறாகவே. (48)

வேறாகப்பூசினி விளவோர்குருவென்பார்
கூறுதுகாணுர் கூறினேன்கோச்சத்தில்
தேறவேசொன்னேன் சிந்துநீகூற
பேறதினாலே பிறக்கும் மௌனமே. (49)

மௌனத்தின்மூலமும் வாசியின்மூலமும்
மௌனத்தின்பஞ்ச பூதத்திமூலம்
மௌனத்தின்சாங்கிர லட்சியமூலமும்
மௌனத்தின்சத்தி சிவபூசைமார்க்கமே. (50)

மார்க்கமாய்ரோமன் மச்சமுனிசூத்திரம்
சேரவேகுருமுனி செப்பினரிதல்தாம்

பார்க்கத்தெரிசனம் பத்தியுமுத்தியுஞ்
சேர்க்கவேபாரு தெளிவுநூலாமே. (51)

வேறு.

ஆமப்பாசுந்தரமே வையாகேளு
யண்டத்தின்சுண்ணமொடு வாசிமூலம்
நாமப்பாநிகண்டுபனி ரெண்டுநூறு
நலமாகச்சொன்னேன் சூத்திரத்தை
வாமப்பாரெண்டுகாண்டம் வாதந்துகரு
மகத்தானசூத்திரமிரு நூறுஞ்சொன்னேன்
தாமப்பாசூத்திரமும் நிகண்டுநோஞ்சஞ்
சாத்திரமும்பார்த்தவர்க்கு முத்தியாமே. (52)

சட்டமுனி சூத்திரம்-ருஉ.

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

எண்பத்திநான்காவது

கைலாசசட்டமுனிநாயனு ரருளிச்செய்த

கற்பவிதி - க00.

பாடுகிறேன்காயகற்ப மைங்கரனேகாப்பு
பரிதானசின்மயத்தின் பாதங்காப்பு
நாடுகிறேன்சித்தருட பாதங்காப்பு
நாதாந்தமனோன்மணித்தாய் பாதங்காப்பு
தேடுகிறேனென்றாலு மென்னூல்போலச்
செப்பார்கள்காயசித்தி சித்தரப்பா
சூடுகிறேன்காயசித்திங் காதியந்தஞ்
சொல்லுகிறேனன்றாகக் கேளுகேளே. (1)

உள் வழலை.

கேளப்பாமுந்திமுந்தி வழலைமார்க்கங்
கெடியானவாங்கிறதோர் வரிசைசொல்வேன்
னீளப்பாபெருவிரலிற் கருசாலஞ்சாறு
நெய்யோடேமத்தித்துப் பூசிக்கொண்டு
சூளப்பாஅண்ணாக்கில் விரலையோட்டி
சுழட்டையிலேகபாலத்திற் கபமெல்லாம்வீழும்
காளப்பாநாலுதயத்திற் செய்வாயாகில்
நலமானகுணத்தையினிச் சொல்லுகிறேனே. (2)

சொல்லுகிறேன்வாருதிபோற் கபநீர்வீழுஞ்
சோதிக்கிலண்ணாக்கிற் குறியைக்கேளு
மல்லுகிறேன்சுழிமுனையின் ராகுகேது
மைந்தனேசங்கோடு சக்கரம்போலநிற்கும்
அல்லுகிறேனிதின்பேரு ரவிமதிதானென்பா
ராச்சரியமிடைபின்னு யமர்ந்தநாக்கு
சொல்லுகிறேனென்றுசொல் ஜனங்களைத்தான்
கூட்டியல்லோகபத்தையுள்ளே வளக்குந்தானே.
தானென்றயிதைமடக்கி விறலேயேற்றச்
சாதகமாய்ச்சுழிமுனைதான் விறலிற்றட்டுங்
கோனென்றசுழிமுனையே திறந்துதானால்
குறிசொல்வெனமுர்தமங்கே குமிழிபாயு
மூனென்றஅமிர்தமடா சுந்தரமேயையா
உற்றுப்பாரிளந்தேங்காய்ப் போலேகாணுந்
தேனென்றஅமுர்தமுண்டாற் காயசித்தியாகுஞ்
செப்பாமற்சித்தரெல்லா மறைந்திட்டாரே. (4)
மறைந்திட்டாரமுதத்தை விழுங்கிக்கொள்ள
மைந்தனேவிஷமதுதான் கண்டத்தில்நிற்கும்
நிறைத்திட்டதட்சணையு மத்திமையுங்கூட்டி
நேராகக்கண்டத்தே அமைத்துஆட்டி
உரைத்திட்டவிஷங்களெல்லாங் கக்கிவீழு
முத்தமனேபித்தமென்பா ருலகமாடு [ர்
கரைத்திட்டகரைகண்டாற் சின்மயந்தான்சொன்ன
காயசித்திக்கின்னமொரு மங்கங்கேளே. (5)

கேளப்பா ஆமணக்கி னெண்ணெய்போடு
 கொடியானகுமரிச்சார் கூடக்கூட்டி
நாளப்பா தட்சணையிற் றேய்த்துங்கொண்டு
 நலமானபாவையைப்போலிருந்துகொண்டு
நீளப்பா அபானத்திற் சுத்திபாட்ட
 நேரானதுர்மலங்க ளெல்லாம்போகுஞ்
சூளப்பா இதைமறைத்துக் காயசித்தி [னே
 சொன்னார்கள் துரந்துவிட்டேன் வழலைமுறைதா
சித்திக்கக்காயமுதல் வாதந்தானுஞ்
 செப்புகிறேன்வாலையுட மூன்றெழுத்தைக்கேளு
பத்திக்கக்குருவினுட வுபதேசங்கேட்டு
 பண்பாகத்தேவியைத்தான் பூசைபண்ணி
ஒத்திக்கமேனோக்கி தாரகத்தைப்பார்த்து
 துண்டிடுவார்கற்பகத்தை யுடனேசித்தி
மதிக்கவாலையுட மூன்பெழுத்தைவிட்டால்
 மண்ணாச்சுசித்தியெல்லா மனதிற்காணே. (7)
காணப்பாவாலையுட மூன்றெழுத்தைநாட்டு
 கைமுறையாய்ப்பூமியொன்று ஆகாயமொன்று
தோணப்பாபிரபஞ்சமொன்று மூன்றாய்நின்று
 சுகமோகசித்திகளை யீயும்பாரு
ஊணப்பாசொல்லார்கள் வாலைதீட்சை
 ஒருகோடிதனமீயுஞ் சொல்லார்சொல்லார்
வீணப்பாதேவியுட தீட்சைவிட்டால்
 வெறும்பொய்யாம் நூல்முதலாய்சித்திபோமே. ()

வாலை.

போகாமற்சிவனுடைய சங்கரத்தின்மையம்
புகழானதேவியுடன் சக்கரத்தைவைத்து
வாகாமற்சிவசத்தி சமாதிபூசை
மைந்தனேதசதீட்சை கேட்கவேணுஞ்
சாகாமவிருத்திவைப்பா ளவனுங்கூடி
சவுசஷ்டிவித்தையெல்லா வமனுக்குள்ளாம்
வேகாமல்வேகுதடா தீவினைகளெல்லா
மேனேக்கிக்கத்தமுண்டு யேறுயேறே. (9)

நூல் பெருமை.

ஏறுமென்றபலநூலிற் கோடாகோடி [டார்
யென்னைமெச்சுங்கொங்கணர் தான்பாடிபோட்
டேறுமென்றுகண்டுகொண்டு கோரக்கர்சொன்னார்
சிவமானமூலகுரு உண்டுபாரென்றார்
கூறுமென்றுசிலநூலிற் கண்டுகொள்ளுமென்பார்
கூறுதமச்சமுனி அறிந்துபாரென்றால்
மாறுகின்றமடபதியாஞ் சித்தரெல்லாம்
வைத்தாரேகாயசித்தி மாண்டார்காணே. (10)

காணப்பாகாயபற்பங் கொள்ளுவோர்க்குக்
கைமுறையாய்க்காட்டுகிற வரிசையில்லை
தோணப்பாகொள்ளேயிலே யக்கந்தாகஞ்
சொற்பரியஉடனேவு வருத்தமானல்.

வீணப்பாவென்றுவிட்டோர் கோடாகோடி
விதியளவேமகயளவே வினையோகாணேன்
ஊணப்பாவென்றுசொன்ன நூலின்தொன்மை
யொருமொழியாய்குருசொல்லாத் தோஷந்தானே
தானென்றபடி நூலிற் பாடிவிட்டாரப்பா
சட்டமுனிநூல்பாரு வென்றேகோடி
கானென்றகாடுபோற் காயசித்திமாதங்
கைமுறையாய்ப்பாடாமல் மறைத்தாரையோ
ஏனென்றுகேட்டாங்காற் சுந்தரரானந்தர்
யெல்லாருங்காயசித்தி யாவாரென்று
கோனென்றஆதிமுத லொன்பதுபேர்சித் ர்
கோடியாய்நவகோடி சித்தராச்சே. (12)
ஆச்சப்பாநவகோடி கோடாகோடி
யாச்சுதென்றுசித்தரெல்லாம் பேசிகொண்டு
போச்சப்பாகாயசித்தி மறைத்துச்சொன்னார்
போக்கறியாருலகத்தோர் நின்று கேட்டார்
ஏச்சப்பாவாதசித்தி லாதியென்றகருவை
எழுப்பாமல்வழலையைத்தா னிழுக்கச்சொல்லி
காச்சப்பாமடுநீச்சு காயசித்தியாகக்
கண்டோடியென் னூலை யொளித்தார்பாரே. (13)
பாருமெந்தநூலோடு கண்டுகொண்டு
பார்த்தோருக்குப்பரிசமுதல் சந்தானவேதை
காருகண்டாயவர்பதித்தை பன்னிரண்டாண்டு
கருணையுடன்கைகொடுத்தார் கண்டுபாரு

மாறுகொண்டுதிருடாதே வாயாடாதே
மயக்கமோடுவல்லவைகள் செய்திடாதே
போருகொண்டுவாங்காதே பொய்சொல்லாலே
புத்திகெட்டசித்தர்களே புகலக்கேளே. (14)
கேளப்பாயென்னாலே வைத்திருந்தோர்பாதங்
கெடியாகதொழுதிரஞ்சி வாங்கநன்று
நாடப்பாயில்லாவிட்டாற் கேட்டதனமீந்து
நலமாகவாங்குவது யிரண்டாம்பட்சந்
தாளப்பாயென்னாற்குச் சரினாலில்லை
சாதகமாய்க்கொடுப்பதற்கு சிலராலுமொவ்வா
சூளப்பாறூல்கொடுத்தேன் மனதுநொந்தார்
சுத்தபாழாகுமென்று சகித்திட்டேன். (15)
இட்டதொருசாபத்தார் பயந்துசித்த
ரென்னாலேவாங்கையிலே குளிகையீவார்
பட்டதொருதனங்கேட்டார் கோகுயீவார்
பரிவாகத்தொண்டுசெய்து வாங்குவார்கள்
திட்டமுடன்வாங்கையிலே பூசைசெய்வார்
செகத்தோர்க்குக்கிட்டினால் சித்தராவார்
மட்டமருங்குழலாளுஞ் சிவனும்வந்து
வசனிப்பார்கயாசித்தி வரிசைகேளே (16)
வரிசையுடன்கடுக்காய்குச் சுந்தரானந்தர்
மாதத்தைச்சொல்லுகிறே னியாடி
உரிசையுடவெல்லத்தோ டொக்கக்கொள்ளு
வுத்தமனே ஆவணிக்கும் புரட்டாசிக்கும்

பரிசையுடனிந்துப்பு வுடனேகொள்ளு
பாங்கானஅற்பிசிக்குங் கார்த்திகைக்கும்
தரிசையுடன்சக்கரையிற் கூட்டிக்கொள்ளு
சாதமாய்மார்கழிக்குந் தைக்குங்கேளே. (17)

கேளப்பாசுக்கினுட லொழுத்திற்கொள்ளு
கெடியானமாசியொடு பங்குனிக்குந்தேனும்
நீளப்பாசித்திரைக்கும் வைகாசிக்கும்
நிலையானஅமுரியிலே கொண்டுயேறு
தூளப்பாசெய்யும்போற் கடுக்காய்நன்று
சுகமானசெங்கக்கால் மெத்தநன்று
தாளப்பாகடுக்காயை நன்னயமாய்ச்செய்து
சாதகமாய்வயதறிந்து சாப்பிட்டாரே. (18)

ஏறியபின்மிளகுதன்னைக் கணக்காய்ப்பார்த்து
யெடுத்தல்லோபீங்கானில் வைத்துக்கொண்டு
மாறியபின்னமுரியிலே முறித்துக்கொண்டு
வாகாகவைத்தால் தினமுமேற்றி
கூறியதன்னூறுமட்டாய்க் கொண்டுதள்ளு
கொள்ளேயிலேவெட்டைசற்றே மீறிற்றானல்
தேறியபின்னறுகுடனே மிளகுகாய்ச்சி
சிறுகவதிலெண்ணேயிட்டு திரமாய்க்கொள்ளே.

கரத்தை.

கொண்டபின்புகரத்தையைத்தான்சூரணமேசெய்து
கூட்டியல்லேசக்கரையி னுனுக்கொன்று

தண்டவதுதேனோடு கழஞ்சிகொள்ளு
சாதகமாய் மண்டலத்தில் வாசியேறி
ஒண்டவதுகிடமற்று வாதமோடு
முத்தனேபித்தமெல்லாம் கீழேநோக்கும்
கண்டிதமாய்க்கொண்டுமௌனந் தீர்ந்தபின்பு
கற்பகத்தின்வரிசையெல்லாஞ்சொல்லுகிறேனே.

சொல்லுகிறேன்பொற்சீந்தி யாலன்று
துலங்காதுகிடையாவிட்டால் நல்லசீந்தி
அல்லுறதோர்மேற்றோலை யுரித்துப்போடு
யடித்தண்டாய்க்கொண்டுவந்துகிழித்துப்போட்
நல்லுறவேயுலர்ந்தபின் யிடித்துத்தூளாய் [டு
நலமாகநாழிலொன்று சக்கரையுங்கூட்டி
ஒல்லுறவேதினந்தோறுங் கழஞ்சிங்கொள்ளு
ஓராதமண்டலமு முண்டுத்தேறே. (21)

தேரப்பாசுரதோஷ மெல்லாம்போகுஞ்
செகமறியமேமென்ற தெல்லாம்போகும்
வாறப்பாகபாலத்தில் வெட்டைபோகும்
வற்றிநின்றகாதுவெல்லா மருவியூரும்
வேறப்பாஅஸ்திசுரம் வெட்டைபோகும்
மெய்நிறைந்தநாடியெல்லா மமுர்தமாகும்
பேரப்பாசீந்திச்சார் வேறேயில்லைப்
பேரேஅமுர்தசஞ் சீவியாமே. (22)

ஆமப்பாயிறுக்கடந்து நூறுண்டின்வேம்பை
யப்பனேபட்டையைத்தான் வெட்டிவந்து
ஓமப்பாமேற்பரணே சீவிப்போட்டு
உத்தமனேநிழலுலர்த்தா யுலர்ந்தபின்பு
தாமப்பாயிடித்துநன்றாய்ச் சூரணமேசெய்து
சாதகமாய்க்கருங்குன்றிச் சாறுவார்த்து
தேமப்பாயேழுதிரம் பாவனேயேசெய்து
திறமாகநிழலுலர்த்தா யுலர்த்திடாயே. (23)

உலர்ந்தபின்புவெட்டிலொன்று கற்கண்டுகூட்டி
உத்தமனேயிருகழஞ்சி யிருநேரங்கொள்ளு
மலர்ந்துநின்றலேயாமல் மண்டலந்தான்கொள்ளு
மைந்தனேவயிரம்போ லிருக்குந்தேகங்
கலந்துநின்றநாடியெல்லா மிருகுமேறி
கண்துலக்கமுண்டாகி அழுந்துந்தேகம்
நலந்திகழும்வரைதிரைகள் பிலமுங்கெட்டு
நமனுக்குநமனவான் நன்றாய்ப்பாரே. (24)

பாரப்பாயிதுகடந்து பின்புநீதான்
ப்ரிவானகரிசாலேக் குப்பைமேனி
சேரப்பாசிறியதொரு செருப்படையினேடு
தெளிவாகசமன்கூட்டிச் சூரணமேசெய்து
வாரப்பாதேனதிலே கிண்டிவைத்து
மைந்தனேதினங்கழஞ்சி கொண்டுவாநீ

நாரப்பாயிருபதுநாள் கொண்டாயானாற்
றமையினுள்ளதோஷமெல்லாஞ் சாடிப்போமே.

வாக்குண்டாதல்.

சாடுமேநயம்பாட வாக்கில்வாலே
சகலநூல்கருவெல்லாந் தானேதோன்றும்
வாடுமேதேகமெல்லாம் பொன்னிறம்போலாகு
மன்மதன்போற் கண்ணிரண்டுஞ் சிவப்பதோடித்
தேடுமேபெண்மேலே மோகமப்பா
தெளிந்துகொண்டுமாயத்திற்சிக்கவேண்டாம்
ஓடுமேசேற்றுமந்தான் கீழேநோக்கு
முதரத்தில்வாயுவெலா மொழிந்துபோமே. (25)

சிவனார் வேம்பு.

போனபின்புமின்னுமொரு கற்பங்கேளு
புகழ்ந்துநின்றசிவனார்தன் வேம்பினோடு
ஆனபின்புவாறுழுவை வித்துங்கூட்டி
யப்பனேசமனாகக் கூட்டிக்கொண்டு
தானபின்புயிதையிடித்துப் புடத்திற்றைலஞ்
சாதகமாய்வாங்கியல்லோ வடித்துக்கொண்டு
ஏனபின்புசீரகமுஞ் சர்க்கரையும்போட்டு
யிதமரகக்கலக்கியதை வைத்துக்கொள்ளே. (26)

வைத்ததொருதைலத்தை தினந்தோறுமைந்தா
வாகாகக்காற்கழஞ்சி கொண்டுவாநீ

னைந்ததொருமண்டலமே யுண்டானால்
நலமானதாதுவெல்லாஞ் சுத்தியாகுங்
கைத்தமொழிபித்தமறுங் தபத்தைச்சாடு
கனகம்போற்றேகமுமாங் கண்டுகொள்ளு
மெய்த்ததொருசரஸ்வதியாள் நிர்த்தஞ்செய்வாள்
வேதாந்தசாரமெல்லாம் வெளியாய்ப்போமே.' (27)

தூதுவளை.

போமப்பாயிதைவிட்டு கற்பஞ்சொல்வேன்
புகழானதூதுவளை யிலையினோடு
ஓமப்பாதக்கோலஞ் சாதிக்காயு
முத்தமனேவாலுளுவை வித்துவங்கூட்டி
சேமப்பாகொடிவேலி வேரினோடு
சேர்ந்துநின்றநிலைப்பனையின் கிழங்குகூட்டி
தாமப்பாகொன்றையுட பூவினோடு
சாதகமாயைங்கோல வித்துங்கூட்டே. (29)

கூட்டியல்லோயிதுவெல்லாஞ் சமபாகமாகக்
குமிறிடித்துச்சூரணமாய் செய்துகொண்டு
ஆட்டியல்லோமுட்பன்றி நெய்யினோடு
அப்பனேகாசிடைதான் தினமுங்கொள்ளு
பூட்டியல்லோமண்டலமுங் கடந்துதானாற்
பொற்சடையோன்றேகமும் பொய்யேயில்லை
காட்டியல்லோமூலகுரு யிந்தகற்பங்
கைமுறையாகவுந்தன் பாடினாரே. (30)

பாடினதோர்கற்பத்தை கடந்தபின்பு
பார்மைந்தாயண்த்தின் கற்பஞ்சொல்வே
ணீடினதோர்கருங்கோழி சாவலுடன்பேரடு
நிலைபாகவளர்த்ததின முட்டையெல்லாம்
ஊடினதோர்கல்லுப்புக் குள்ளேவைத்து
வுத்தமனேகல்லுப்பு மேமேலமூடித்
தேடினதோரிரண்டுதிங்கள் கடந்தபின்பு
சிவசிவாஅண்டமெல்லாங் கட்டிப்போச்சே. (31)

அண்ட கற்பம்.

கட்டியதோரண்டமெல்லா மெடுத்துக்கொண்டு
கைமுறையாலேக்கெருடனுட கிழங்குச்சாற்றில்
மட்டியதோரண்டமிட் டிரண்டுசாமம்
வாகாகவெடுத்தெரித்து வைத்துக்கொண்டு
தட்டியல்லோமேலோடு தள்ளிப்போட்டுச்
சாதகமாய்த்தினமொன்று அண்டமொன்று
துட்டியல்லோயிரண்டாகிப் பேர்பாதிகொள்ளு
துயர்தீருஞ்சுகமாகக் கொள்ளுகொள்ளே. (32)

கொள்ளப்பாயிருபதுநாள் காயந்தானுங்
குறுகாதுநெடுகாது கற்றாலுதும்
விள்ளப்பாசுங்கிலத்தைக் கட்டிநிற்கு
மேமேலற்றுமல்லாது கீழோடாது
துள்ளப்பாயடங்கிற்றுக் காமவித்தை
சுகபோகஞ்செய்தாலும் விந்துவீழா

தள்ளப்பாயிவ்வளவிற் சுன்னமாகச்
சட்டைபோஞ்சட்டைபோஞ் சாதித்தேறே.

தாம்பூலச் சுன்னம்.

சாதிக்கஇவ்வளவும் பத்தியத்தைக்கேளுந்
தாம்பூலந்தின்பதற்குச் சுன்னஞ்சொல்வேன்
ஓதிக்கக்கற்பூரச் சிலையைவாங்கி
வுத்தமனேவெண்கருவா லரைத்துக்கட்டிப்
பேதிக்கக்கரியோட்டி லூதயூது
பேரானசுண்ணாம்பாம் பண்ணுங்கேளு
வாதிக்கக்கன்னுரை யிப்படியேயூது
மகத்தானயண்டத்தோ லூதிடாயே. (34)

ஊதிடவேசுன்னமா வெர்வொன்றப்பா
வுத்தமனேபழுத்தருந்து வெற்றிலையிற்பூசிக்
கோதிடவேகொட்டைப்பாக் கதனைச்சீவி
குமரவேதாம்பூலந் தின்னநன்று
ஓதிடவேமுன்சாற்றை யுமிழ்ந்துப்போட்டு
உண்டபின்புதாம்பூலந் தின்றுதுப்பு
வாதிடவேசேற்றுமத்தை யறுத்துப்போடு
மகத்தானயுபசரத்தின் சுன்னந்தானே. (35)

தலைமுழுக.

தானென்றதலைமுழுக வரிசைகேளு
சாதகமாம்பிளகோடு கடுக்காய்மஞ்சள்

வேனென்றவேப்பரிசி நெல்லிக்காயு
மீராதசமபாகம் நிறுத்திக்கொண்டு
கோனென்றயாவின்பால் விட்டூட்டிக்
குமரவேமுழுகிவர பட்சந்தோறும்
ஊனென்றநெய்வார்த்து வாரந்தோறு
முத்தமனேபசும்பெயர்க்காய்ப் பாகம்றண்ணே.()

அன்னத்திலுப்புக்கூட்ட.

பண்ணப்பாயன்னத்தி லுப்பொடுங்க
பாடுகிறேனுதாங்கள் பாடாதெல்லாம்
கண்ணப்பாயண்டமைந்து கல்வத்திட்டுக்
கல்லுப்புபலம்பத்து மதிலேபோடு
விண்ணப்பாவெடியுப்பு பலந்தானைந்து
மேவியதோர்நவாச்சாரம் பலந்தான்ரண்டு
ஒண்ணப்பாசீதமது பலந்தான்மூன்று
வொக்கநன்றாயரைத்துலர்த்த மெழுகுமாமே. ()

மெழுகெடுத்துபாறையுப்பை யுடைத்துப்பூசி
வெய்யிலிலேயுலரவைத்துக் காய்ந்தபின்பு
உழுகெடுத்தஊஷரத்தை சீழ்மேலிட்டு
ஓடிலேமூடிநன்றாய்ப் புடத்தைப்போடு
நழுகெடுத்துப்போகாது உப்புகட்டும்
நலமாகவுடைத்தவாய் வயிரமின்னும்
தழுகெடுத்தவுப்பையல்லோ கரிசோத்திலிட்டுச்
சாப்பிடவேமிகநன்று சாப்பிடாயே. (38)

வேதையாகும் உப்பு.

சாப்பிட்டாலிந்தவுப்புச் சட்டையெல்லாந்தள்ளுந்
தாமதிக்குயுருவமைந்த மாதிறங்குயப்பா
கூப்பிட்டாலுன்மனத்தாய் வாவாவென்பாள்
கூசாதேகட்டோடே மேலேயேற்றும்
வேப்பிட்டயமுரியிலே யிறங்காதுப்பு
யிதுவுமொருகற்பமுமா யிருக்குந்தோஷ [ல்
வாய்ப்பட்டகொழுப்பாலே பச்சையுப்பைத்தின்று
வாய்த்திருத்திசித்தியெல்லா மண்ணுப்போமே.

உப்பு சுண்ணம்.

போமென்றவுப்புக்கும் சாரமேற்றி
புகமூாகவூதிடவே சுண்ணமாகுந்
தோமென்றசுண்ணத்திற் சாறஞ்சேர்க்கச்
சலமாகுமிதுக்குள்ளே வீரம்போட்டு
ஆமென்றசரக்கையெல்லாந் தோய்த்துவாட்ட
அசையாதுஅசையாது மணிபோலாடுமே
நாமென்றநவலோகத் துள்ளேயீந்தால்
நாலாறுமாற்றுக்கும் நயந்துகாணே. (40)

காணப்பாயிதையெடுத்து செலவுசெய்துகொண்டு
க்னமானகற்பகத்தைத் தின்றுயேறு
வீணப்பாவெடுக்காதே கெதியில்லையென்று
வேதாந்தவாலையைத்தான் நித்தம்பூசி

தோணிப்பாயெந்தனைப்போற் சொன்னாரில்லை
 சொன்னதினாற்சித்தரென்மேல் பகையுமாச்சு
வணப்பாயிதைவிட்டு கற்பஞ்சொல்வே
 னுத்தமனேவெகுசுருக்கா யுறைத்துப்பாரே. ()

செயநீர்.

பாரப்பாளறைப்பொடியை பழச்சாற்றிலிட்டு
 பாங்காகவூறவைத்து மூன்றுநாள்தான்
நேரப்பாவுறஞ்சியதைக் கழுவிப்போட்டு
 நிருத்தல்லோபலமைந்து மெடுத்துக்கொண்டு
தாரப்பாபலமொன்றுங் கட்டியதோருப்பு
 தன்னோடேஅறப்பலந்தான் வீரம்போட்டுச்
சேரப்பாவெண்காரம் பலமும்ரெண்டு
 திறமானசாரமதுப் பலமுங்காலே. (42)

அயச்செம்பு.

காலோடுயரைப்பலந்தான் துருசுபோட்டு
 கைமுறையாயறைப்பலந்தான் துத்தம்போட்டுத்
செயலோடுசூதமதிற் காற்பலமும்போட்டுத்
 திறமானவெடியுப்பு நீராலாட்டிச்
சாலோடுசாரநீர் விட்டுபாட்டிச்
 சாதகமாயிருசாம மிரண்டுநீரு
மேலோடுயெரிபலம் பருப்புத்தானு
 மெச்சவேயிரண்டுபலங் கூட்டுபோடே. (43)

போட்டரைத்துயைந்து பங்காய்பகுந்துகொண்டு
புகழாகயொருபங்கு அரைப்பொடியிற்கூட்டி
நீட்டதனைகுகையிலிட்டுச் சில்லுபோட்டு
ரோகக்குகையினுள்ளே வுருகயாட்டு
மீட்டிதனையரைத்தெடுத்து நொறுக்கிக்கொண்டு
மீளவொருபங்கெடுத்து யுருக்கிநீயும்
பூட்டதனையிப்படியே யைந்துபங்கும்
புகழாகயுருக்கியே மாடும்பாரே. (44)

பாரப்பாயிந்தயைந்துக் கிடையேதங்கம்
பாச்சியொருமணியாக வுறுக்கிவாங்கி
நேரப்பாயிதிலேயொரு கழஞ்சியோடு
நிலைக்கவொருகுகையிலிட்டு வுருக்கும்போது
தூரப்பாநரகமொரு கழஞ்சியோடு
சுகமாகவாங்கியது ஆடும்போது
காரப்பாகாரீயங் கழஞ்சிபோடு
கண்திறந்துஅப்பனே பிரளுந்தானே. (45)

தானாககண்திறந்து பிரளும்போது
தாக்கதிலேமுக்கழஞ்சி லிங்கந்தானுந்
தேனாகக்களங்காரு மிதனைவாங்கிச்
செம்பிரண்டுவெள்ளியெட்டுச் சிறக்கஆட்டி
கோனானகளங்கையொன்று குடுத்தாயானாற்
குறையாதுயேழரைதான் கூர்ந்துபாரு

பாணைலோகமங்கே பொன்னுவாறு
பண்பாகக்காயசித்தி சொல்லக்கேளே. (46)

காயசித்தி அயச்செந்தூரம்.

கேளப்பாவுருகினதோ ரிரும்பினிடைக்குத்தங்கந்
தெடியாகவைத்துருக்கி யெடுத்துக்கொண்டு
தாளப்பாயிதிற்பாதி சூதங்கூட்டிச்
சாதகமாய்ச்சூதத்தி லிரட்டிப்புகெந்தி
நீளப்பாயிதிற்கூட்டிப் பொற்றலையின்சாற்றால்
நிலைக்கவரைத்தொருசாமம் வில்லைசெய்து
நாளப்பாஓட்டிலிட்டுச் சீலைசெய்து
நலமாகலகுபுடமாய் போட்டிடாயே. (47)

போட்டிடுவாய்புடந்தோறுங் கெந்திகெந்தி
புகழாகவெளிமட்டும் பிறகுசும்மாய்
நாட்டிடுவாய்பின்புபுடங் கனமாய்நீயும்
நலங்கமதுசெந்தூர மாகட்டும்ம
ஆட்டிடுவாய்செந்தூர மானபின்பு
அப்பனேகார்கழஞ்சு சர்க்கரையிற்கொள்ளு
கூட்டிடுவாய்காயமது யிருப்புத்தூணாய்
செயலோடுமண்டலந்தான் கொண்டுதேரே. (48)

காந்தகற்பம்.

தேறியபின்காந்தமென்ற கற்பங்கேளு
ஜகமறியப்பயிர்கரந்த முருளைக்காந்த

மாறியதிலூசியெட்டிப் பிடிக்குங்காந்த
மைந்தனே அரக்காந்த பலமொன்றாகும்
ஆரியமேதாரிதுநாலி லாகநன்று
அப்பனேகிடைபாவிட்டால் நீதான்கேளு
கூறியமேதாருசிதனைப் பிடிக்குங்காந்தங்
கொண்டுவந்துநெறிக்கி நன்றாய்புடத்தைப்போடு
போடப்பாவெள்ளாட்டி ரத்தத்துள்ளே
பூட்டியல்லோவெள்ளாட்டின் கொழுப்புப்போ [ட்டு
நீடப்பா வதின்றேலிற் கட்டிநன்றாய்
நிலையானநெற்குழியிற் கூடவைத்து
மூடப்பாநாலுதிங்க ளானபின்பு
உத்தமனேயிதையெடுத்து யுருக்கிக்கொள்ளு
கூடப்பாயிந்திடைக்கும் பாதிகாரங்
குறையாமற்சாரமைந்து காந்தம்பத்தே. (50)

பத்தோடுதுரிசிரண்டு பலமுங்கூட்டிப்
பாங்கானசாரமதைப் பலமும்போட்டுக்
கோதோடுசொன்ன மீதுளந்துமொச்சை
குறையாமற்கோதும்பை குன்றுமணிகொள்ளு
சித்தோடுபிறுவெத்தஞ் சர்க்கரைதேன்வெண்ணை
சிறப்பாகவகைகையொன்று பலமதொன்று
நத்தோடுசூட்டுரத்தம் விட்டுசூட்டி
நலமாகவைந்துபங்கு கூறுசெய்யே. (51)

செய்தபின்புநாந்தத்தி லெல்லாருகூறுகூட்டி
திரளநன்றாய்த்தாக்குலையி லூட்டியாட்டுப்
பைபதன்பின்புதைத்தெடுத்து வூதிப்போட்டு
பங்காகப்பின்னுமொரு பங்குகூட்டி
நைந்தபின்புமுன்போலே யுருக்கியாட்டி
நலமாகவைந்துபங்கு முடைத்துவூதி
நைந்தபின்புநாதமது சத்தாய்நிற்கும்
காயசித்தியிதின்பெருமை காட்டுவேனே. (52)

காட்டுகிறேன் நாந்தசத்து பலந்தானிரண்டு
கனகமிகமில்லாத்தங்கம் பலந்தானொன்று
ஊட்டறவேயிரண்டுமொன்று யுருக்கிவாங்கி
வுத்தமனேசூதமதிற் பலந்தானொன்று
நீட்டறவேகெந்தகமும் பலந்தானொன்று
நேரவிதைபொற்றலையின் சாற்றாலாட்டி
மூட்டறவேவில்லைதட்டி யோட்டில்மூடி
மூதண்டயனல்மரவிற் புடத்தைப்போடே. (53)

போடப்பாயிப்படியே பதினொன்றுபுடந்தான்
புகழாகவிதையெடுத்து வரைத்துக்கட்டி
நீடப்பாவோட்டிவிட்டுச் சீலைசெய்து
நேர்ப்பாகவெளிப்புடமா யேற்றிப்போடு
ஊடப்பாசெந்தூர மாகுமட்டு
முத்தமனேபுடம்போட்டுத் தீர்ந்துவாங்கி

தேடப்பாயிரண்டுபணைந் தூக்கந்தானுந்
தினந்தோறுமண்டலந்தான் தின்றபாரே. (54)

ஏறையிலேகாயமெல்லாஞ் சிவந்துமின்னு
மெழுந்ததொருநறைகளெல்லா முதிர்ந்துபோகு
தேறையிலேகண்ணிரண்டுஞ் சிவந்துமின்னுஞ்
சிறுபிள்ளைமுகம்போலே சிவந்துகாணும்
நாறையிலேவுடம்பெல்லாம் கஸ்தூரிவீசும்
நலமானதந்தமெல்லா மிருகியேருங்
கூறையிலேகாந்தத்துச் சுருக்கிமெத்த
கோரக்கர்சித்தியெல்லா மிதற்குள்ளாச்சே. (55)

சூதமணி.

ஆச்சப்பாகாந்தத்தால் வேதைசொல்வே
னண்டரண்டந்தாண்டியப்பே மணகொட்டாது
ஓச்சப்பாயதின்வேறை சித்தர்மெச்ச
மூட்டுகிறவகைசொல்வேன் சுந்தரானந்தர்
பாச்சப்பாகாந்தசத்தின் சமனாய்த்தங்கம்
பாங்காகவார்த்திடித்து வுலர்த்திப்போட்டு
ஓச்சப்பாயுருக்கையிலே நாசமிட்டசூக
மூட்டுயொருமணியாக வாங்குவாங்கே. (56)

வாங்கியந்தமணியிடைக்கி கெந்தகத்தான்கூட்டி
மருவியதோர்மணிக்கும் மனோசிலையுங்கூட்டி

ஓங்கியிதைபொடியாக்கி குப்பிக்கேற்றி
வுத்தமனேவாலுகையி லெறித்துயேறு
தாங்கியதுசெந்தூரப் பதத்தைக்கேளு
சதாகிட்டாற்காய்ப்பாகு மடியிலேதான்
பொங்கியிந்தபதத்தோடே செந்தூரம்வாங்கி
புகழாகத்தேவியைத்தான் பூசைபண்ணே. (57)

பூசைபண்ணுமவள்பதமுஞ் சிவனுடையபதமும்
புகழ்பெரியயீசனவர் நிர்வாணிவாதம்
பூசைபண்ணிவஸ்துவைநீ பானம்பண்ணி
போக்கோடேதாரகத்தில் நின்றுபாரு
பூசைபண்ண்மறந்தாக்காற் காபசித்தி [கும்
பொய்பூட்டும்வேதையெல்லாம் பொய்யாய்ப்போ
பூசைபண்ணதேவியுட பத்துதீட்சை
புகழாகக்கேட்டவரே சித்தராமே. (58)

வாதசித்தி.

ஆமப்பாகாந்தமென்ற செந்தூரத்தை
யரைகிறேன்வேதமுக மாடங்கேளு
ஓமப்பாசெம்பதிலே நூற்றுங்கொன்று
வுத்தமனேவெள்ளியிலே எண்பதுவுக்கொன்று
தேமப்பாகுடவனிலே யன்பதுக்கொன்று
திறமானயிரும்பதிலே முப்பதுக்கொன்று
தாமப்பாதராவிலே பத்துக்கொன்று
தாக்கிப்பார்சரிமாற்று தப்பாவாறே. (59)

வாறானபூரணக் குளக்கரையில்தோறு
மண்திணறுக்கக்கிபல்லோ புத்தாய்நிற்குந்
தாரானபுத்தெடுத்துத் தண்ணீர்வார்த்துச்
சமர்சமாயறித்திருத்து யடியிற்பார்க்க
விறாகபளபளப்பாய் மின்னிக்கொண்டு
விடங்கியதோர்சத்தெல்லாம் கீழேநிற்கும்
பூறானதிதுவெல்லாம் வழித்துக்கொண்டு
குமுரமேகாரமிட்டு குக்கிட்டோ. (60)

உருக்கிபதுமணிபோல வெடுத்துக்கொண்டு
வுத்தமனேகருவனையல் சவ்விரங்கார
மருக்கியதுநாலுக்கு வொன்றுகூட்டி
மைந்தனேகுகையிலிட்டு நன்றாபோது
செருக்கியிதுமணிபோல சத்தாய்நிற்குஞ்
சிவசிவாபூறாக சுத்தியாச்சு
சுருக்கியிதைச்சொல்லாம லெடுக்கச்சொன்ன
கருத்துக்கேசித்தரெல்லா மெச்சினரே. (61)

மெச்சினதோர்சத்துருக்கு நாலிலொன்று
மேலானத்கந்தை யிட்டுயாட்டி
நச்சினதோர்கற்றூக மிடைக்கிடையேகூட்டி
நன்றாக அரைத்திதனை பொடிபோலாக்கி

காச்சினதோர்கெந்தகத்தைச் சமனாய்க்கூட்டிக்
கற்றாழம்பாலாலே அரைத்துக்கட்டி
ஓச்சினதோர்வில்லையைதான் ஓட்டில்வைத்துமூடி
வுத்தமனேமணல்மறவிற் புடந்தான்பத்தே. (62)

பூநாகசெந்தூரம்.

பத்தானபுடமிட்டு மேருக்கேற்றிப்
பாங்காகப்புடம்பத்துத் தீர்ந்தபின்பு
முத்தானகற்றாழம் பாலாலாட்டி
முதிராமலொருவில்லை யாகக்கட்டி
அத்தானவெளியிலே பிடமேற்றிப்போடு
அரகராபூனாகஞ் செந்தூரமாச்சே
சிற்றாகவேணுமென்றாற் றினமிரண்டுபணந்தான்
தேன்கூட்டிச்சர்க்கரையிற் கூட்டிக்கொள்ளே. ()

கொள்ளப்பா யிருபதுநாள் சட்டையொன்று போகும், கூப்பிட்டார் சித்தரெல்லாம் வார்த்தை சொல்வார், பிள்ளப்பா லவரோடே குளியுகமார்க்கம் வேதாந்தத்திருமூலர் மார்க்கமென்றால், உள்ளப்பா நம்முடைய வர்க்கமென்று வோடுகிற குளிகை யைத்தான் கையிலீந்து, நள்ளப்பா யாளிடைய வர்க்கமென்று நலம்பெரியசட்டமுனி வர்க்கமென்னே

நூற்பெருமை.

என்னவேயென்னுடைய நாமஞ்சொல்லி
யெடுத்ததனைச்சித்தரெல்லா மியல்பாஓப்பேசி
மன்னுமேலசட்டைமுனி நாலுக்குள்ளே
வாமமென்னவென்றுசொல்லிக் கேட்டாராகில்
தன்னவேசனகாதி மூலரோடு
சபையாகக்கயிலாயத் திருக்கும்போது
பன்னவேகொங்கணரென் னூலைவைத்துப்
படியுங்கோளென்றுசொல்லிப் பகுந்திட்டீரே. ()

பகுந்திட்டநூலெடுத்து மச்சமுனிதானும்
பாடினார்சபையெல்லாம் கேட்டுமெச்ச
வகுத்திட்டவாதத்தி லாயிரத்திலொன்று
மைந்தனேகாயசித்துங் கிதுதானூறு
நகுந்திட்டநிகண்டதுவும் பன்னிரண்டுநூறு
நவமானஞானமதில் ரண்டுநூறு
ஓகுந்திட்டவாறுபத் தைந்துநூறு
மொழிப்புல்லேசித்தருக்கா மென்றூர்காணே. (66)

காணப்பரிபிதன்பிறகு மிருநூறுபாட்டு
கைம்முறையாய்தீட்சைவிதிப் பாடியதைப்பார்த்
ணப்பாதீட்சைவிதி சத்திமார்க்கம் [து
உத்தமனே பூசைவிதி சிவசத்திமார்க்கம்
தோணப்பாவெட்டவெளி யாகச்சொன்னேன்
தொன்னதொருயிருநூறு பாட்டும்பார்த்து

ஆணைப்பார்பாணவுத்தாற் சொன்னாரென்று
யரைட்சணத்திலென்னைபங்கேயழையென்றாரே.

அழைத்துயென்னைமச்சமுனி கூட்டிப்போனா
ரப்பவல்லோஜனாதி சித்தரெல்லாம்
குழைத்தகுருவலங்காதில் சொல்லுந்தீட்சை
கொழூப்போடாபாடினது வென்றுகேட்டுத்
துழைத்தகுருசித்தருக்கு நீரானீரோ
சொற்பெரியபூரணத்தைத் தள்ளினீரோ
யிழைத்தகுருவானேரா சித்தரெல்லாம்
யிடும்போடாபாடினது வெனச்சொன்னார். ()

சொன்னமொழிகேட்டசத்து நிற்கும்போது
துடியானமூலகுரு யிருநூறும்வாங்கிப்
பன்னநல்லபாழென்றுக் கிழித்துப்போட்டார்
பாடினதோரிருபத்து மைந்துநூறுங்
கன்னநல்லசித்தருக்கா மென்றுசொல்லி
கைகொடுத்துகுறைக்குள்ளே வையுமென்றார்
இன்னபடிகண்டமுனி நூல்தான்சித்த
ரிருபத்துயைனூறு யிதுதான்பாரே. (69)

கருப்புஅமைய செங்கோட்ட மகிமை.

பாரென்றுகைகொடுக்கச் சித்தர்மெச்சிப்
பாங்கானகெவுனத்தே யரைத்துப்போவார்
காரென்றுகறுப்பாங்கி மூலிகைவைத்தானுஞ்
சாதகமாயதின்பிறகு வண்ணகற்பம்

நேரென்றுபூமியிலே குழியைவெட்டி
நினைவாகசெங்கோட்டை வெட்டிப்போட்டுத்
தூரென்றுமுழுவுயரம் பரப்பிங்கீழே
சுகமாகமண்வெட்டி மேலேபோடே. (70)

போட்டதின்மேல்நீர்விட்டுக் காயாமற்கட்டும்
புகழாகமூன்றுதிங்க ளழுகிப்போகும்
நீட்டதிலேகிறுவகைக் நோத்திப்பார்த்து
நேராகமண்கறுத்த பதத்தைக்கண்டு
மூட்டதிலேமுழுக்கொட்டை போட்டாயானால்
மூதண்டமாறுதிங்கள் பொருமிநிற்கும்
காட்டிலேஜலம்விட்டு மேலேகிண்டிக்
காயாமலேமூதிங்கட் சேருமாமே. (71)

ஆமப்பாவெட்டினதோர் கொட்டையாறு
லசைவில்லைமூன்றுதிங்கள் வித்தெல்லாம்போடு
ஓமப்பாலேட்டாதே கொட்டையாறு
லோரெட்டுத்திங்களிலே வித்தெல்லாம்போடு
சேமப்பாவித்தென்ன தெளிப்பதென்றுற்
செப்புகிறேன்நீலியொடு கரிசாலைகந்தை
தாமப்பாபொற்றலையும் வல்லாரையோடு
சாதகமாய்ச்சிறியதொரு செப்படியும்போடே.

போடப்பாகுமரிக்கண் ணேடுதானும்
புகழானநீலைப்பனையுங் கொல்லங்கோவை

நீடப்பா திருமேனி வீழிவீழி
நிலையானமுறைமசைக்கி சிவனார்வேம்பு
ஓடப்பாகொடிவேலி யிதுகளெல்லாம்
ஒவ்வொன்றாய்வரிசையுடன் பலரேசெய்து
சூடப்பாதேவிபதம் பூசைபண்ணி
சுணங்கலாய்மறந்துவிட்டாற் பயிராகாதே. (73)

அவுரிமுதலான கற்பமூலிகை உற்பத்தியின்விதி.

பயிரான மூலிகைதான் முதற்றரத்திற் கேளு, பாங்காகக் கால்வாசி கருப்பேயோடும், பயிரான மறுமரத்தி லரைவாக சீகறுக்கும், பாரப்பா மறுதிரத்தில் முக்கால்வாசி, முயிரான மறுதரத்தில் முழுவாசி கறுக்கும் மோசமில்லைக் கறுப்பாகு முன்பெரியோர்செய்தாற், மயிராகுங் கறுப்பதற்குச் சோதினையே சொல்வேன் மைந்தனே மனமகிழக் கண்டிடாயே. (74)

கண்டுகொள்ளச் சோதினைதான் கொக்கிரகுதானுங் கைமுறையாய் முக்கரப்பின் பன்னீர்க்குள்ளே, கண்டுமொள்ளப் பிரட்டியதைத் தேய்த்துப் பார்த்தாற், சாதகமாய்க் காகத்தி னிறமேயாகும், ஒன்றுகொள்ளக் கழுவியதைத் தேய்த்தாலும்போகா துண்டவர்க்கு மயிர்க்கறுக்குஞ் சமுசயமோ சொல்வீர், பண்டுகொள்ளக் கால்கறுப்பை முன்னேகொள்ளு பாங்கான யரைக்கறுப்பை பின்னேகொள்ளே. (75)

கொள்ளப்பாவதின்பிறகு முக்கால்வர்ணங்
கூசாதேமுழுக்கறுப்பைச் சண்ணித்தின்னு
முள்ளப்பாகட்டையொன்று கழன்றுபோகும்
உத்தமனேரோமமெல்லாந் தும்பிபோலா
மெள்ளப்பாமுந்திமுந்தி வல்லாரைகொள்ளு
விழுங்கியபின்கரத்தைகொள்ளு கரிசாலைகொள் [ளு
நள்ளப்பாகுமரிகொள்ளு வோமங்கொள்ளு
நலமாகச்சேரும்படி வீருக்கொள்ளே. (76)

மச்சமுனி முதலானோர் உண்டகற்பவிதி.

வீழிகொண்டமச்சமுனி வூழிகாலம்
வேதாந்தசமாதியிலே யிருந்துமுண்டாற்
ஆழிகொண்டகமலமுனி கொடுவேலிகொண்டு
வடங்காதசமாதியிலே வுகந்துநின்றாற்
வாழிகொண்டபிரம்மமுனி செறுப்படியையுண்டு
வாகாமல்சமாதியிலே யிருந்துபோனார்
சூழுகொண்டவாகமுனி பொற்றலையைக்கண்டு
சுகமாகசமாதியிலே யிருந்திட்டாரே. (77)

இருந்திட்டார்கஞ்சாவைக் கோரக்கர்தானும்
ஏழுயுகங்கடந்தபின் பெருந்திருந்தாரையா
அருந்திட்டகரிசாலை கொங்கணர்தானுண்டி
யாச்சரியம்நாலுயுகம் வாதம்பார்த்தாற்
பெருந்திட்டதிருமேனி சொரூபநந்தர்
பேணியுண்டுசமாதியிலே யுகண்டுநின்றாற்

பொருந்திட்டமொல்லனுட கோவையுண்டு
போகமுனிகோடிவரை யிருந்திட்டாரே. (78)

கருநெல்லி உற்பத்திவிதி.

இருந்திட்டமலைதோறுஞ் சுந்தரானந்தர்
யெல்லோருங்கருப்பமதாய் செய்தமார்க்கம்
பருந்திட்டக்குழிவெட்டி யிரண்டால்மட்டு
பாங்காகவதிநிறையச் செங்கொட்டைப்போட்டு
வருந்திட்டமண்போட்டு வதின்மேலையா
வைத்தாரேகருநெல்லி கருத்தநொச்சி
கருத்திட்டகாஞ்சாவுங் கொடிவேலியோடு
கைமுறையாய்வைத்தார்கள் கருத்துப்போச்சே

பொய்யாமை.

கருத்திருந்தமூலிகைதான் குகைதோறும்நிற்கும்
கைமுறையாயிதுகள்ரண்டுங் கடந்தபின்பு
ஒருத்திருந்தகுளிகையிட் டோடிச்சென்று
வுத்தமனேஅவரவரைக் கேட்டுவுண்ணு
மறுந்திருந்துதிருடாமே பொய்சொல்லாதே
வாயாடித்திரியாதே நமக்குங்கொஞ்சம்
பொருந்திருந்தசட்டமுனி பிள்ளைகள்தாமென்று
போகுமுன்னேகொடுத்து புகள்செய்வீரே. ()

சாதிவிருக்ஷமுதலானதுகளின் பறலுண்ணல்.

புகழானயிதின்பிறகு முட்பனியையுண்ணு
மோக்கோடேசோதியொடு சணங்கமுண்ணு

தகளாதேரோகத்தின் விருட்சந்தானுஞ்
சாதகமாய்ச்சோந்தோடு பாலையுண்ணு
துகளாகசுரபிவிருட்சஞ் சோமவிருக்ஷஞ்
சொற்பெரியயெருமை விருட்சமுன்னு
இகளாமலுன்மனையைக் கண்டுதேறி
யிவளுடையநாட்டத்தின் கற்பங்களே. (81)

கெந்தபானம் நாகற்பம்.

கேளப்பா அண்டத்தைப் பணம்போற்பொத்துங்
கெடியானவீரமொடு கற்பூரஞ்சாரம
தாளப்பாவெடியுப்பு சவுக்காரஞ்சுன்னஞ்
சாதகமாய்வகையொன்று பலந்தானொன்று
நாளப்பாபொடிசெய்து நாலண்டத்தில்
நலமாகப்பொட்டிகளை வெயிலில்வைக்கச்
சீளப்பாகொடியதொரு வேகம்போலச்
சினத்திலேயிரண்டுக்குச் சிலமுமாச்சே. (82)

ஆச்சப்பாகெந்தகந்தான் பலமேபத்து
யப்பனேகல்வத்தி லிட்டுக்கொண்டு
ஒச்சப்பாஅண்டத்தி னீர்தான்விட்டு
வுத்தமனேயண்டங்கள் தண்ணீர்பண்ணி
ஆச்சப்பாகெந்தகத்தில் மூன்றுவிட்டு
அரைத்தபின்புவெண்காரப் பலந்தான்தூக்கி
தேரப்பாகழுவியதை யிதிலேபோட்டு
திறமாகவெகுநாள்நா னரைத்துக்கெட்டே. (83)

நட்டியதோர்வில்லைதனை யாமையோட்டிற்
நடுநவைத்துவாலுகையி லேற்றிமல்ல
ஒட்டியதோர்தீயெரிப்பாய் தினந்தானொன்று
வுரவாகக்கட்டிபோங் கெந்திகெந்தி
மாட்டியதோர்கெந்திக்குப் பாதிசூதம்
மாட்டியல்லோபொடியாக்கிவைத்துங்கொண்டு
கெட்டிதோர்பூநாகங் கழுவிப்போட்டு
நேராகப்பப்பீங்காணிற் பிரிந்துபோடே. (84)

போட்டதிலேசவுக்காரச் சுன்னஞ்சாரம்
புகழானவெடியுப்பு மூணுங்கேளு
நீட்டதிலேவகைக்குவொரு காசுதூக்கி
நேராகப்பொடிசெய்து அதிலேபோட்டு
மூட்டதிலேதுள்ளியது தண்ணீராகும்
மோந்துமந்தத்தண்ணீரை கெந்தகத்திலிட்டு
ஆட்டதிலேதினமூன்று மெழுகுபோல
மப்புறத்தேவாங்கிவைத்து யறையக்கேளே. (85)

தங்கச்செம்பு.

கேளப்பாதங்கமது குகையிலிட்டுக்
கெடியானசெம்பதிலே நாலிலொன்றுபோட்டு
நீளப்பாவுருக்கையிலே மெழுகுதானும்
நேர்ப்பாகம்பணம்போலே வெடுத்துப்போடு
தாளப்பாதங்கமிடை யிட்டபின்பு
சாதகமாய்ச்சோதித் தெடுத்துநன்றாய்

காளப்பாகுகையிலிட் டுருக்கிக்கொண்டு
நலமாக முன்போலே செம்புகூட்டே. (86)

செந்திச்செம்பு.

கூட்டியல்லோமுன்போலே யுருக்கிக்கொண்டு
குறையாமல்முன்போலே மெழுகுபோடு
நீட்டியல்லோயிதையெடுத்து சோதித்துவாங்கி
நேராகமுன்போலே செம்புகூட்டி
ஆட்டியல்லோவுருக்கையிலே மெழுகுபோடு
யப்பனேயிப்படியே முறைகள்தோறு
பூட்டியல்லோபத்துதரந் தீர்த்தாயானாற்
பொன்னிற்கும்செப்பெல்லாம் போகும்பாரே. ()

பாரப்பாகுகைதோறுஞ் சோதித்துவாங்கி
பதறுமலெடுத்தல்லோ முறித்துக்கொண்டு
நேரப்பாவோட்டிலிட் டுருக்கிக்கொண்டு
நிலைத்தங்கம்விராகனுக்கு பணமதிகநிற்கும்
தாரப்பாதங்கமது கெம்பேயாச்சு
சாதகமாய்க்கெந்தகதின் செம்பினாலே
ஊரப்பாகொள்ளாது செம்பின்வேதை
யோட்டிவைக்கஆண்பிள்ளை புண்டோசொல்லே.

ஆபரணமணியும்விதி.

சொல்லியதோர்செம்பதனாற் குளிகைபண்ணு
சுகமாகவேடங்கள்பண்ணுபண்ணு

சொல்லியதோர்செம்பதனாற் குண்டலங்கள்பண்ணு
துடியானமோதிரமு மாத்திரையும்பண்ணு
சொல்லியதோர்செம்பதனால் வளையல்பண்ணு
துலங்கியதோரருட்சட்டிற் குவளைபண்ணு
சொல்லியதோர்சித்தரெல்லா மிப்படியேசெய்து
சுகமாகவாபரணம் பண்ணினாரே. (89)

கெந்திமெழுகு.

பண்ணியதோர்கெந்தகத்தின் பெருமைதன்னை
பணவிடைதானிரண்டுதிங்கள் தின்னுதின்னு
உண்ணியதோர்மண்டலத்தி லசட்டைதானு
முத்தமனேதளமாகத் தள்ளிப்போடும்
நண்ணியதோர்மேனிதன்னைப் பார்க்கும்போது
நலமாகஅருணனைப்போற் காணுங்காணும்
புண்ணியமேசெய்தவர்க் கித்தனையுமெய்தும்
பொய்சொல்லும்பாவிகட்கு யெல்லாம்பொய்யே.

நூல் பொய்யென்று இகழ்ந்தவர் பெருஞ்சாபம்.

பொய்யாகும்நூல்கொடுத்த குருவைப்பார்த்து
புகழாமற்றூஷித்தாற் போகும்பாழாய்ப்
பொய்யாகுங்காயசித்தி வாதமுதலென்றாற்
போக்கோடேகோடிசென்மம் புலையனாவான்
பொய்யாகுந்தேவியுட வாதமென்றாற்
புகழாகவிகத்திலே பெறுவயறுமாவான்

பொய்யாகுமூலகத்தே சித்தருண்டோவென்றாற்
போசனமுங்கிடையாது புலையனுமே. (91)

வாலை அருள்கிடைப்பது.

ஆமப்பாமுன்னெடுத்த தங்கச்செம்பை
யடித்துநன்றாப்த்தகடாக்கி பதிலேநேரு
ஓமப்பாவாலைரசம் நெந்திகூட்டி
வுரவாகத்தகடுகொண்டு மூடிக்கட்டிச்
சேமப்பாவப்பிரேகத் தகட்டில்வைத்து
திறமாகத்தகடுகொண்டு மூடிக்கட்டித்
தேமப்பாவோட்டிலிட்டு வோடுமூடி
தீக்கொளுத்திக்கன்புடமாம் சிறக்கச்செய்யே. ()

செய்யயிலேதேவியைநீ பூசைகிண்ணு
திறமாகச்சமாதியிலே யிருந்துபாரு
மையிலேதாரகத்தில் தேவிநின்று
வாய்த்துதடாவாய்த்துதடா காயசித்தி
கையிலேவாதசித்தி கௌனசித்தி
கைமுறையாய்பலிற்துதடா மைந்தாயென்பார்
கொய்யயிலேயாதலம் வெளியாய்க்காட்டி
கூப்பிட்டுசக்கரத்தின் குறிசொல்வாளே. (93)

சொல்லியதோர்புடமாறிக் குளிர்ந்தபின்பு
சுகமாகப்பூசித்து யெடுத்துப்பாரு
மல்லியதோர்பொடியாக நெருங்கிநிற்கு
மைந்தனேயிதையெடுத்து வைத்துக்கொண்டு

ஒவ்வியதோர்பொழுதுங்கேகுன்றியுண்ணு
ஓங்கியதோர்மண்டலத்தி ரொளியேமீறுஞ்
சவ்வியதோரிருண்டறையி லிருக்கும்போது
சந்திரசூரியனே யென்பார்காணே. (94)

பூசைசெய்யுமுறை.

காணப்பாபூசைசெய்ப முறையைக்கேளு
கைமுறையாய்ச்சுவடிவைத்து பூசைசெய்வார்
பூணப்பாசிலபேர்தான் தீபம்வைத்துப்
புகழாகபூசைசெய்வார் பெண்ணைவைத்தும்
நாளப்பாசக்கரத்தைப்பூசைசெய்வார்
நம்முடையபூசையென்ன மேருபோலே
ஓணப்பாநாற்பத்து முக்கோணம்வைத்து
உத்தமனேபூசைசெய்வார் சித்தர்தானே. (95)

தானென்றமேருவைத்தான் பூசைசெய்வார்
சாபமிட்டாலண்டரண்டம் தீயாவேகுந்
தேனென்றமேருவுக்கு தசதீட்சைவேணுஞ்
சிறுபிள்ளையாமொருவர் தீண்டற்போகா
வானென்றமேருவைத்தான் பூசைசெய்தோம்
வாய்திறந்துஉபதேசஞ் சொன்னாராகிற்
கோனென்றவாதசித்தி கௌனசித்தி
கொள்ளையிட்டானவன்சீஷன் கூறினானே. (96)

கூடியதோர்வாலையுட மூன்றெழுத்தைக்கேளு
குறியறிந்துபூசைசெய்து பின்புகேளு

மாறியதோர்திரிபுரையி னெட்டெழுத்தைக்கேளு
மைந்தனேயிவளை நீ பூசைபண்ண
தேறியதோர்புவனையுட யெழுத்தைக்கேளு
திறமாகபுவனையைநீ பூசைபண்ணு
ஆறியதோர்யாமளையி னுறெழுத்தைக்கேளு
யவளுடையசதம்போற்றி பூசைபண்ணே. (97)

பண்ணியபின்யாமலையி னங்கெழுத்தைக்கேளு
பண்பாகதீட்சைசையைந்து முடிந்தபின்பு
விண்ணியதோர்வாசியென்ற போகத்துக்கு
மைந்தனைவைத்து பிராணயாமந்திரு
கண்ணியதோரித்தனையு மறிந்திருந்தார்
காயசித்திவிக்கினங்க ளில்லையில்லை
உண்ணியதோருலகமென்ன சித்தரென்ன
வுத்தமனேவிட்டகுறை யெடுக்குங்காணே. (98)

காயசித்திசெய்ய வயதினளவுகூறல்.

காணப்பாகாயசித்தி பண்ணும்போது
காட்டுகிறேன்வாலையிலே நின்றாராகிற்
பூணப்பாவாலைப்போ லிருந்துவாழ்வார்
புகழாகயெவ்வனத்தே நின்றாராகிற்
ஊணப்பாயவ்வண்ண மொன்றும்வாழ்வார்
வுத்தமனேமுப்பதிறே நின்றாராகில்
தோணப்பாமுப்பதுபேர் லென்றும்வாழ்வார்
சுகமாயைம்பதிலே நின்றற்கேளே. (99)

கேளப்பாயைம்பதுபோய் பதினாறும்
 கெடியானவெண்பதிலே தின்றாகில்
வாளப்பாயிருபதுபோ லென்னாளுந்தான்
 வாங்காமல்நின்றுவிடும் வளர்த்திகூடா
நாளப்பாயிதின்மேலே வளர்த்திடிஞ்சில்
 நரம்பெல்லாந்தளர்ந்துபோங் கடினம்பாரு
வேளப்பாயெரித்தசிவன் சொன்னமார்க்கம்
 வெவ்வேறும்சித்தர்சொன்ன வித்தைபாரே. ௧00

நூலினருமை.

பாரப்பாகாயசித்தி செய்யுமார்க்கம்
 பஞ்சிட்டுப்பாரம்வைத்துப் போலேசொன்னேன்
ஏறப்பாசித்தர்சொன்ன கற்பத்துக்கு
 மென்றுடைநூலுக்கு மிசைந்துபாரு [ன்
தூரப்பாதொட்டல்லோ முடிவரைக்குஞ்சொன்னே
 சொல்லாதேவொலித்திட்டாச் சித்தரெல்லாம்
காரப்பாகுருபதத்தைக் காத்தார்சத்தி
 காயசித்திபாடியதோர் காட்சிமுற்றே.

சட்டமுனி கற்பவிதி-௧00.

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

எண்பத்தைந்தாவது

உரோமரிஷி சூத்திரம் - ௫00.

மூலவட்டமானகுரு பாதங்காப்பு
முத்திக்குவித்தான முதலேகாப்பு
மேலவட்டமானபரப் பிரமங்காப்பு
வேதாந்தங்கடந்துநின்ற மெய்யேகாப்பு. (1)

காலவட்டதங்கிமதியமிர்தப்பாலைக்
கண்டுபசியாற்றி மனக்கவடுநீக்கி
ஞாலவட்டஞ்சித்தாடும் பெரியோர்பாதம்
நம்பினதாலுரோமனென்பேர் நாயன்றானே. (2)

தானாகமுன்னுரைத்த ஐந்நூற்குள்ளே
தவறாமல்பாடிவிட்டேன் யோகமார்க்கம்
தானாகும்வாதத்துக் காதியுப்பைச்
சமுசயங்களில்லாமல் சொல்லிவைத்தேன். (3)

தானாகும்வழலையென்ற உப்பின்வித்தை
தன்னுக்குள்தன்னினத்தைத் தாக்கும்பாரு
தானானகருவுண்டி சுத்தகெங்கைச்
சலமதனைமறைத்துவைத்தேன் தன்மைபாரே. ()

பாருநீவழலையென்ற வுப்புமூன்றும்
பரிபாஷையில்லையடா கைபாகங்கள்
சேருநீபூதபஞ்ச தாணமான
தீட்சையுடபாகநன்றாய் செப்பிப்போட்டேன்
காருநீசுத்தகெங்கை மறைப்பேதென்றால்
கருவறியுஞ்சித்தருங்காய் பயந்துவிட்டேன்
சேருநீஐநூற்றின் பொருளையாய்ந்து
செப்பிவைத்தஐம்பதுக்குள் தெளிவுபாரே. (3)

தெளிவென்றாலதின்சூட்சங் காணப்போமே
நேசமாய்ப்பதினாறு சேர்த்துப்பாரு
குளிவென்னமுந்நூல்தா னூறும்பாரு
குறிதெறியுஞ்சூத்திரமோ ராருகாண்டம்
தெளிவில்லையென் னூற்கு நந்திசொன்ன
நிகண்டல்லால்பன்னொன்றும் நிகரொவ்வாது
கனியினுடபோக்குமச்ச முனியென்னூற்றில்
கபடாகக்காட்டிவைத்தார் கருத்தோதோ. (4)

தோணாமல்பாடிவிட்டார் சித்தரெல்லாஞ்
சூத்திரங்களறியவென்றால் குருதான்வேணும்
வீணாகப்போகாது அதிகபுத்தி
வினையாளர்காண்பதல்லால் மற்றோர்கேது
கோணாமல்தோணுமடா இந்தநூலில்
கொட்டினேன்வயித்தியமும் வாதயோகம்

51

காணுமலலையாதே நினைவாய்ப்பாரு
கைபாகமைந்நூற்றிற் கண்டிடாயே. (5)

கண்டதென்னஉலகத்தில் வயித்தியமையா
கைகண்டபலன்காணுஞ் சரிதைமார்க்கம்
விண்டனப்பாநீற்றினத்தாத் காதிசிங்கி
விட்டுவிட்டால்வைத்தியமும் வீணாய்ப்போகுந்
தொண்டுபண்ணிகுருவினுட பாதம்போற்றி
சொல்லுவாரில்லாவிட்ட தென்னூல்சொல்லும்
சண்டையிட்டுப்பேசாதே திங்கிமார்க்கஞ்
சாற்றினேன்பொதிகைமுனி தயவுதானே. (6)

தயவுவைத்துச்சொல்லவில்லை வெகுவாய்ச்சொன்
தனையறிந்துகொங்கணவர் சரக்குவைப்பில் [னார்
நயமிருந்துச்சொல்வதுபோல் நிமிளையொன்று
நாட்டினார்துருசுக்குக் குருத்தானென்று
சுயம்வாக்குநன்றாக நடக்கும்வாக்குச்
சொல்லதிலேநடுங்காரத் துறையொளித்தார்
செயமிருந்தபோகரிஷி னூலிற்சொன்ன
திருஷ்டாந்தங்கருக்கிடையுந் திறம்போதாதே.()

திறம்போதாதென்றால் குப்பிக்கேற்றி
தீயெரிக்கச்செல்லலாமல் தீநீர்தள்ளிக்
குறும்பாடினைப்போலே குரைத்தாறையா
குறுக்குவழிசெய்வதிலே மோசமாகும்

அறந்தழைக்குந் திருமூல ராயிரத்தில்
அவ்வடக்கம்சிங்கிவித்தை யாய்க்குந்தோணைப்
பரம்பரையாம்வந்தசித்தர் பாதம்போற்றிப்
பாடுகிறேன்சிங்கிவித்தை பலிக்குந்தானே. (8)

பலிக்கவென்றால்சிங்கிக்கு நாதபேதம்
பாடினாரதனாலே ஆவதென்ன
கலக்குகின்றதங்கசித்தி யிணக்கச்சேர்த்து
கலந்ததற்சிங்கியென்ன பேருமாச்சு
வலிக்கவென்றாலிதின்பெருமை வெகுசாயுண்டு
வாதமுண்டுவயித்தியமுண்டு வழிபாடுண்டு
மெலிக்குடையசிங்கியொரு பலந்தான்வாங்கி
விருதான கல்வத்தில் பொடித்திடாயே. (9)

பொடித்திட்டுப்பீங்கானில் பழச்சாற்றூட்டிப்
பொடிமணலாய்ரவிமுகத்தில் வைத்துக்கொண்டு
ஒடித்திட்டருச்சியினால் கிண்டிக்கிண்டி
ஓரேழுதினம்ரவியில் வைத்தபோது
குடித்திட்டபொடிகளெல்லா மாடைப்போலே
குணமாகக்காட்டுமடா பழச்சாறு வேகக்
கடித்திட்டபழச்சாறு முன்விடும்போது
சார்வாகப்படியமாரதான் தாக்குவாயே. (10)

தாக்குவதாவிசூடு மெத்தவானால்
சாரெல்லாமேயெழு தினத்தில்வற்றும்

மார்க்கமாம்ரவிதிழின்முகங் கண்டாற்சாறு
அற்றுமட்டுங்காய்ந்து வெண்மையாகும்பாரு
தீர்க்கமாம்காரத்தசிங்கி பலந்தானென்று
சீனமென்றவெள்ளியென்று பூரமொன்று
கார்க்கவேசாரமொன்று கெவுரியொன்று
கண்டுபாரிடுநாலுங் கழஞ்சிதானே. (11)

கழஞ்சானதிவைநாலுஞ் சிங்கியிலேசேரு
கல்வத்திலிவையைந்தும் பொடித்துக்கொண்டு
விளையுஞ்சவுக்காரமொன்று திராவகத்தில்
வெல்லையொன்றுகிளிஞ்சிநீறு சங்குச்சுன்னம்
நலஞ்சல்லோபொடித்திடுவாய் விராகன்ரெண்டு
நுண்மையாய்மொளமொளனக்கொதிக்குந்தந்நீர்
கிளிஞ்சல்லோகுருச்சுக்கால் படியாந்தண்ணீர்
கெனநாதன்தனக்குவிட்டுங்கிடறியாட்டே. (12)

ஆட்டுவாய்சேர்த்தசர கெல்லமாள
அய்யனேதிராவகந்தான் வேகமெத்த
மூட்டுவாயிருசாமம் மரைத்துக்கொண்டு
முசியாமல்மயினப்த் மாக்கிப்போடு
கேட்டுவாய்கும்பிடுத லண்டத்தோகுங்
கெடிபெற்றசுண்ணமப்பா ஆதிகொண்டு
பூட்டுவாய்திராவகத்தில் குழைந்துநீயும்
வித்தியுடன்குப்பிக்குள் பூசபூசே. (13)

பூசியேகாயவைத்து மயினமெல்லாம்
புகழானகுப்பியரை திட்டம்போடு
தேசியெனுமதிகனந்த தாழிபொன்றில்
சிறுமணலாயரைவாசி மட்டுங்கொட்டி
வாசியென்றகுப்பியினில் நடுவேவைத்து
வளப்பங்கல்கொண்டுகுப்பி வாயைமூடு
தோழிகளேயினிமேலுந்தெரிந்திடாதே
சுருதிமனோன்மணித்தாயைத்தொழுதுபோற்றே.

போற்றுவதுமுத்தியு மூன்றுசாமம்
பொங்காமல்வெடியாமல் பூண்டுபாரு
ஆற்றிவிடுகும்புமது நாளில்தானு
மப்பனேபதங்கமென்ற குருத்தானேயா
நிற்றினத்துப்பிதுவாதி துருசுங்காதி
நீருட்டால்சுட்டலேங் துருட்டுவாதி
சாஸ்திரந்தானென்னசெய்யும் வித்தியில்லாச்
சண்டாளர்பொய்யெனவே தள்ளுவாரே. (15)

தள்ளுவதுமவள்பேரிற் குற்றமில்லை
சவுக்காரவழலையைதான் மறைத்ததாலே
வெள்ளையென்றசிவனுப்பை மறைத்ததாலே
வெடியுப்புகட்டுவது விள்ளதாலே
கொள்ளியென்றபூநீர்தான் போனதாலே
குடதில்சயிறீகல்லுப்பு காணாதாலே

துள்ளியென்றசுத்தஜல தீட்சைமார்க்கஞ்
சொல்லாமல்போனதினால் தோணுதென்றே. ()

தோணுகின்றசித்தர்கள்தான் கூடிக்கொண்டு
சூட்சகாரணத்தாலே லுப்புமார்க்கம்
காணுகின்றபலபாஷை நாமத்தாலுங்
கபடாகமுன்பின்னு யுகமையாலும்
வேணுமென்றேஅவரவர்கள் நூல்கள்தோறும்
விளம்பினார்பூராய மெத்தமெத்த
ஊணுகின்றஉப்பல்லால் வேறொன்றில்லை [றே
யொளித்தென்னவழலையொன்றுந்தீட்சையொன்

தீட்சையென்றும்வழலையென்றுஞ் சூட்சமாகச்
செப்பினார்பாரதிலே உலகவாதி
மாச்சலுண்டுமனம்புண்ணாப் சாஸ்திரத்தை
மனம்வெறுத்தாற்புத்திபண்ணி வருந்தினாக்கால்
நீச்சென்றகடுகீச்சு நீஞ்சலாகும்
நெட்டிலேதிரியாதே அடுத்துப்பாரு
வாச்சுதேவழலையென்ற உப்புதானும்
வகையானசரக்குகளின் மார்க்கந்தானே. (18)

தானென்னசிங்கியல்லோ குருந்தனுச்சு
தாரணியில்லாதமிந்தக் குருவிலாச்சு
ஏனென்றகுருவாலே வயித்தியந்தா
னிலக்குண்டோ ஆனாது மிறைசந்துகேளு

தோனென்றதாம்பிரத்தைத் தகடுதட்டி
குருவிலொருபணம்பூசிக் கைகுள்மூடி
கானென்றகுக்கிடத்தில் நீறிப்போகு
களிப்புற்றசெம்புநிறங் காட்டொண்ணாதே. (19)

ஒண்ணானபற்பத்தைத் தேனில்கொள்ள
ஓடுகின்றமேகமெல்லா மொடுங்கிப்போகும்
கண்ணானசுக்கிலத்தை கட்டிக்கொள்ளுங்
காயபலமுண்டாகுங் கனகம்போலே
வெண்ணையொரு கழஞ்சிக்குப் பணந்தான்பற்பம்
விரவினால்தைலமதை விளங்கிப்போடும்
புண்ணியமேசெய்தவருக் கட்டிக்கொள்ளும்
புசுண்டனுக்குமெந்தனுக்கும் வாதுண்டாச்சே.

வாதுவந்தநெதினாலே யெந்நூற்குள்ளே
மார்க்கமெல்லாம்பாடிவிட்டேன மனிதர்காகச்
சாதுவென்றதிருமூல ரெந்தனாலேத்
தம்முடையகுகைக்குள்ளே மறைந்துபோட்டார்
ஏதுவென்றஅதற்கீடா யைம்பதுண்டோ
ணிகத்திலேசொல்லிவைத்த னேறுமார்க்கஞ்
சூதுகொண்டுபார்த்திருந்தால் தோயுந்தோயும்
சொர்ன்னமதைச்சுத்திசெய்து துட்டாவாங்கே
வாங்கியந்தக்குருவிலொரு பணந்தான்பூசி
வான்பிரமியிலேயரைத்துக் கவசங்கட்டிப்

பாங்குபெறக்குக்குடத்தில் போட்டாயாநால்
பசலைநிறம்போகாமல் பற்பமாகுந்
தூகியேதிரியாதே திரிபலாதி
சூரணத்திற்கொடுத்துவிடு மண்டலந்தான்
காங்கைக்ஷயரோகமத்தி மூலச்சூடும்
கிருணிகுன்மம்பீலிகையுங் கடலிற்போமே. (22)

கடல்போகும்வெள்ளியொரு பணந்தான்பூசிக்
கானகத்திநீராலே சத்திபண்ணித்
திடமானகுருவிலொரு பணந்தான்பூசித்
திருமேனிதனையரைத்து கவசங்கட்டிப்
புடமேதுக்குக்குடத்தில் நீடுப்போகும்
பூசைதனைமறவாதே புண்ணியந்தா
னுடலெடுத்தாம் காமவினைக்கீடாகாதே
உறுதிபற்பத்தனுபான முறைக்கிறேனே. (23)

உறைக்கிறேன்சஞ்சீவி லேகியத்து
ளுண்டுவரமண்டலத்தில் கண்ணோவில்லை
பிழைக்கிறேன்குடல்வாத மேற்றதில்லை
யெலும்புருக்கிப்பரும்பிள்ளைவெப்போதுமில்லை
நரைதிரரோமமில்லை பித்தமில்லை
நாவில்வருரோகமெந்த நாளுமில்லை
திறைக்கிறதோருமில்லை மேகமில்லை
சிவசிவாவிதன்பெருமை செப்பொணாதே. (24)

செப்புவேன் அயத்தநடு லேசாய்த்தட்டி
சிறுநீரிலாதபழச் சாற்றிலாதல்
துப்புறவாச்செய்துகொண்டு தகட்டின்மேலே
நாருசிகுருவானசுட்சந் தன்னைச்செய்து
அப்படியேபணவிடைதா னெடுத்துப்பூசி
ஆமணக்கினிலையறாத்துங் கவசங்கட்டி
உற்பனமாய்க்குக்குடத்தில் நீரிப்போகு
மோனோகோவிதன்பெருமை யுறுதிதானே. (25)

உறுதியென்றலோகநற்ப மண்டலந்தான்
உத்தமனேகரிசாலை லேகியத்தில்
பருதிமதிரெண்டிலுமே கொண்டாயானால்
பாண்டுவொடுமூலமெல்லாம் பறந்துபோச்சு
குருதியென்றதாதுபுஷ்டி யூறலாச்சு
குணங்கேடுசெய்கின்ற சோகைபோச்சு
சுருதியிந்தப்படியேதான் கிரந்தம்செய்ய
சோகைநாமாலையெல்லாந்தோற்றுபோச்சே. (26)

போச்சென்றுவிடுங்காதே கருவங்கத்தை
புளிப்பானமோரிலே சுத்திசெய்து
ஆச்சென்றகுருவினிமேல பணந்தான்தூக்கி
அருளானவங்கத்துக் கப்பிப்போட்டு
காச்சென்றகருஞ்சீலை யரைத்துக்கொண்டு
கவசமிட்டுக்கருவங்கள் கட்டிப்போர்க்கு

மூச்சென்றுமோட்டாது குக்கிடத்தில்
முழுவெள்ளையாகுமடா மூர்க்கமென்னே. (27)
மூர்க்கமிந்தநீறுமேலே களங்குசெய்தால்
முன்பின்னாப்ஞ்சாறு மாற்றுக்காணுஞ்
சேர்க்கையடாபறங்கிபடா பட்டைத்தூளி
தின்னுவரமண்டலத்தில் தீரும்நோய்கள்
நீர்க்குழியில்புண்ணுறும் வெட்டைதீரும்
நீர்செரிப்புக்காலெரிய நின்றுபோகும்
ஊர்க்குளுனக்கீடாறே ரொருவரில்லை
உத்தமனேவங்கத்தி னுண்மைதானே. (28)
உண்மையிந்தப்படிதானே வெள்வங்கத்தை
உண்டுபண்ணிமண்டலமே கொண்டாயானால்
பண்மையிந்தநீறுமேலே மேகமெல்லாம்
பறக்குமடாஉலகத்தில் பண்டிதந்தான்
தண்மையல்லோவேணுமடா தேகரோகந்
தாதுவறியாதவர்க்கு மருந்தேதுவுக்கு
வண்மையினார்செய்துநெடு நாள்பழக்கம்
வந்தல்லோவிம்மூன்றும் வாய்க்குந்தானே. (29)
வாய்க்கவேசிறுநாகந் துத்தநாகம்
வாங்கிவந்துகண்டுயினி லுருக்கியேதான்
காய்க்கவேயுப்பைநெய்யில் சுத்தியாச்சு
தகடுஒருவிரல்கனமாய்த் தட்டிக்கொண்டு

சீக்கிரமாய்குருவிவொரு பணந்தான் தூக்கி
சேர்த்துவிடுநாதத்தின் சீறல்போகும்
பேய்க்குமட்டிக்காயரைத்து கவசங்கட்டிப்
பேசாதேபத்தில்வைத்து பேணிச்செய்யே. (30)

செய்யவேநாகபற்பந் தெளிவுமெத்த
திரிகடுகுலேகியத்தில் மண்டலந்தான் கொள்ள
அய்யமில்லைநாசமில்லை மூலத்துள்ளே
ஆணிமுளையில்லைபடா மேகத்தாலே
குய்யமதில்பிறந்துபவுத் திரங்கள்யுற்று
குன்மமில்லைபித்தமில்லை தாதுபுஷ்டி
தையலரைக்கைவசமு மார்க்கும்பற்பம்
தாரணியில்சொல்லிவிட்டேன் தனதுபாரே. ()

தனதானபூமியிலே உப்போமெத்
தன்னிலேமூன்றுவுப்பு சவுக்காரந்தான்
மனதானபேய்க்குகங்கு வேனென்றெண்ணி
மாளுவார்தினமுடிந்த மார்க்கம்பாரார்
கனமானபொன்னென்று பணிதிவேறே
கம்மாளன்தான்செய்த கதையைப்போலே
சினமானதேசாதி பாஷைமெத்த
செப்புவார்வார்த்தையெல்லாந் திரட்டினாரே.

திரட்டினருப்புக்கு வெகுநாமங்கள்
தேசாதிவழக்கமல்லோ சித்தர்சொன்னார்

மருட்டினாரென்றுசொல்லி உலகமாடு
மதிமயக்கப்பலநூலின் வகைதோணாமல்
உருட்டினதோயல்லாமல் னாப்க்குத்தேங்கா
யுடைக்கறியுமோவிதுதா னுண்மைஅய்யா
குருட்டுநாயீசனுக்குத் தாவுகின்ற
குணமாச்சுஆணைகண்ட குருடர்தானே. (33)

குருடனுக்குபால்நிறந்தான் கொக்குபோலே
கொண்டுவந்துகாட்ட அவன் தடவிப்பார்த்து
புருட்டாசிக்குழந்தைவித்தை விழுங்கினாக்கால்
பிழைக்குமோவென்றுசொன்னபுதுமைபோலும்
கெருடனுக்குஈப்பறவை காட்டினாப்போல்
கிஞ்சியமாம் புத்தியுள்ளோர் வேறுண்டென்பார்
திருடனுக்குதோணாது வழலைமார்க்கந்
திராயத்தகடுலேசாக செய்திடாயே. (34)

செய்திட்டதகடுதன்னைப் பழங்காடிக்குள்
திரப்பாகக்காச்சியதில் தோய்க்கச்சுத்தி
மெய்த்திட்டமாய்க்குருவி லொருபணந்தான் தூக்கி
விரவிவிடுதகடுகட்டி மேலுங்கீழ்
கைதிட்டமாஞ்சிலையி நொச்சிவேரைக்
கல்வத்திலரைத்தெடுத்து கவசஞ்செய்து
வைத்திட்டகுக்குடத்தில் பறபமாகும்
மாசலத்திலிருந்தமுன்ற மகிமைத்தானே. (35)

மகிமையென்றவெண்கலம் பித்தளையிரண்டும்
வாங்கிவந்துலேசாகத் தட்டிக்கொண்டு
பகலவனைக்கோல்பழுக்க வெதுப்பித்தேசிப்
பழச்சாற்றில்தேய்த்திடவே சுத்தியாகும்
சகலகுருவானதிலே பணந்தான்துருசித்
தடவிவிடுஞ்சகத்தின் தகட்டின்மேலே
குறைமுறையாய்க்குக்குடத்தில் போடும்போது
குறுநீற்றுப்பற்பமென்ன குணந்தான்காணே. (36)

குணமானபற்பத்தைத் தேனிற்கொள்ளக்
குன்மம்பீலிகையெல்லாங் குடியோடிபோகும்
க்ஷணநேரமானாலு மோடுங்காமம்
சன்னதமாம்தாதுவிர்த்தி தானேயுண்டாம்
பணமானதென்னசெய்யும் பாதாளத்தில்
பாயுமென்றசொல்போலே இந்தபற்ப
மணமாகுநரைசிரையு மாறிப்போகும்
மகத்தானகுருவென்று மதிக்கலாமே. (37)

மதிக்கலாமப்பிரேகம் நிமிளைரெண்டு
மகிமைமெத்த வுபாசகத்தில்
துதிக்கலாங்கோசலத்தில் சுத்திசெய்து
சுருதிபெற்றகுருவிலொரு பணந்தான்தூக்கி
விதிக்கலாமிருதாமுந் தடவிக்கொண்டு
வெண்குன்றிமணிவேரைக் கவசங்கட்டிக்

கதிக்கவேகுங்கிடமாய்ப் போட்டபோது
கனமானபற்பமிது கண்டுகொள்ளே. (38)

கொள்ளடா அமுதாதிலேகியத்தில்
கொண்டவாமண்டலத்தில் தீருநோய்கள்
கள்ளடாபோலிருக்கு மஞ்சள்கழிச்சல்
காந்தல்பரதாபரீ ரிழிவுதீரும்
விள்ளடாபோகாது நீர்ச்சிறுத்து
மேலேறுஞ்சூலைமுதல் வீக்கந்தீருந்
தள்ளடாபெண்மாய்கை மூன்றுதிங்கள்
சகித்துவிடுதேகமென சவிங்கியமாமே. (39)

ஆகுமேசூதமொரு பலந்தான்வாங்கி
அரைத்துவிடுசெங்கல்தூள் மஞ்சள்தூவில்
போகுமேயெவிகாரன் செந்தியீபம்
போக்கிவிட்டாலதுதானே யிறந்தசுத்தி
யேகுமேசுதம்பீங் காவிலிட்டே
எடுத்தகுருவதிலொருதான் பணந்தான்போடு
வேகுமேகிறுகிறுத்துப் பொங்கிமிங்க
விரைந்துவிடுஞ்சூதபற்பம் வியாதிக்காமே. (40)

வியாதிபோய்வழிங்கியர தாளிதன்னில்
விருதான்பற்பமதை மண்டலந்தான்
பபாதியுடன்குணம்பார்த்துக் கொண்டாயானல்
பறக்குமேமேகபிரு பதுந்தானப்பா

காயாதிகுணம்வாயில்வந்து கட்டிஞ்க்கால்
　தூற்றிவிடத்தனேவேறு கொப்பளிப்பாய்
தாயாநாரீயென்று செகமுன்னேவாழ்த்துஞ்
　சாதிலிங்கபற்பத்தைச் சாற்றுவேனே. (41)

சாற்றுவேன்சாதிலிங்கங் கழஞ்சிநாலு
　தனிசுரசங்கொள்ளுந்தாரை சாற்றுவாங்கி
ஊற்றிடுகலசமதி லிங்கந்தன்னை
　உச்சிதமாய்த்தோள்ந்திர மாகதூங்கிப்
பார்த்திருக்கத்தீயெரிப்பாய் சாறுவார்த்து
　பதங்கண்டுஇறங்கிவிடு சுத்தியாச்சு
தீர்த்துவிடுகுருவுலொரு பணந்தானேயா
　சிறுநெருஞ்சிங்கவசமிட்டுப் புடஞ்செய்வாயே.()

வாய்க்கொள்ளப்பேசினால் வருமோவாதம்
　வீசினேச்சிலவழித்தால் வருமோயோகம்
காயில்லாபழமாமோ வேதமார்க்கங்
　காலடக்கமில்லாட்டால் ஞானமாமோ
தாயில்லாப்பிள்ளையுண்டோ உவதவாசந்
　தழுவுகின்றகுறிபோலே சமாதிதானுஞ்
சேயனுக்குச்சொன்னதிது லொன்றுமில்லை
　பிடரிவழிமார்க்கத்தைப் பேசொண்ணாதே. (43)

பேசினதுமுன்னுரைத்த ஐந்நூற்குள்ளே
　பேசிவைத்தேனதிலே மறைந்தசித்தர்

காசினியில்சட்டைமுனி தீட்சைக்குள்ளே
கறுப்புமில்லாமல்வெளி நாணச்சொன்னார்
மோசமொன்றுதிருமூலர் கிழித்துப்போட்டார்
மூலகுருதர்க்கமெல்லா மோசங்காரர்
பாஷையினால்பாடிவைத்தார் நூல்கள்தோறும்
பற்றிநின்றுபார்த்தாலும் பனிரெண்டாண்டே. ()

ஆண்டுபனிரெண்டுக்கும் வேறுசித்த
மாநாமல்சேகரித்துப் பலநூலெல்லாம்
பூண்டிருந்துப்பார்த்தால் குருத்தானாகிப்
புத்தியெனுமறிவதினா லேதுசெய்யுந்
தூண்டுவதுசொர்க்கபத மடைந்தாப்போலே
சுளிக்கிலேயிது தோற்றுந் தோற்றமப்பா
மாண்டதினால்பலனென்ன ஞானமென்ன
மரணமடைந்தாற்போலே மனிதர்வாழ்வே. (45)

மனிதரெல்லாமரண மடைந்தார்களென்று
மனதிரங்கிஐந்நூற்றில் வழியாய்ச்சொன்னேன்
சனியனைப்போல்சித்தரெல்லாம் கூடிக்கொண்டு
சமாதிக்குளடங்கிவிட்டார் சட்டைநாதர்
கனிவுவந்துசொன்னதையுங் கிழித்தாரையோ
கன்றாவிகன்றாவியென்னசொல்வேன்
அனீதமாய்ப்போகுதையோ மனிதர்வாழ்க்கை
அறனும்புத்தியில்லை சண்டாளர்க்கே. (46)

சண்டாளர்பெரியோரை அடித்துக்காரு
சாஸ்திரத்தில்விநயம்வைத்துத் தாக்கிப்பாரு
பெண்டாட்டிப்பிள்ளையுட கழுத்தைக்கட்டிப்
பிதற்றுகிறாய்போனவுயிர் கொடுப்பாரோசொல்
திண்டாட்டம்பண்ணாதே யுனக்கேபுண்ணியஞ்
சேரடாவளையினுள்ளே சாராப்பாம்பைக்
கண்டாங்கால்சந்திரனு மொடுங்கமாவான்
நவசமிடசாதிலிங்க கற்பமாச்சே. (47)

ஆச்சப்பாலிங்கபற்பஞ் சூடுமெத்த
ஆவின்பால்சருக்கரையாச் சேர்த்துக்கொண்டு
தோச்சுண்ணமண்டலத்தில் மேகவெட்டை
சூலையொடுசன்னியெழு தோஷந்தீருந்
தீச்செய்யாமல்லாண்டு மூலத்துள்ளே
சிக்கிநின்றவாயுவெல்லாந் தீருந்தீரும்
காச்சல்குளிரண்டுமாறல் கண்டமாலை
நன்னத்தில்சுயெழுதல் கடந்துபோமே. (48)

கடந்துபோமிக்குருவில் வீரம்பூரங்
கானத்திப்புழுகோடு சேருமாகில்
துடர்ந்துபோஞ்சரக்கெல்லா மணிபோலாடுஞ்
சுகமானஉபசரங்க ளீசமாகும
படர்ந்துமணிகளங்காகுஞ் செந்தூரித்துப்
பார்க்கிறைல்வேதையென்ற பரிசமாகும்

விடந்தானேசிங்கநவ லோகத்துக்கு
வீரனென்றுசித்தரெல்லாம் விளம்பினாரே. (49)
விளம்பினேன்சிங்கியினால் செந்தூரபற்மம்
வேணபடிசெய்துகொண்டு உலகத்துள்ளே
பழம்பிணிகள் கொண்டவர்க்கே மருந்தேயீந்து
பரிகாரஞ்செய்துவரப் பாவம்போச்சு
தளம்யெல்லோதிரியாதே கிராமநற்பந்
தயிலசுரணகிரதஞ் சகலத்துக்கும்
உளம்பிமிக்கவிங்குருவில் காணிசேரில்
உசிதமடாதுருசுகுரு உறைக்கிறேனே. (50)

உரைத்தவகையேதென்றால் குயுத்தானென்று
உயர்ந்திட்டவீரமொன்று பூரமென்று
துரைத்தனத்தார்பூசுகின்ற புழுகதொன்று
சுருக்காகமத்திக்க துருசுகப்பி
யெரித்துஅண்டத்தின் சுன்னத்துள்ளே
என்மகனேகொடுஞ்சுன்ன மிதுக்குப்பாதி
விரித்துசுன்னஞ்செய்ததுபோல் சவுக்காரத்தை
மிளகளவண்டத்துடனே கூட்டியாட்டே. (51)

ஆட்டிவிடுஅண்டநீர்த் தெளிவினாலே
அடைதட்டிசுன்னத்தி லெரித்துவாங்கு
பாட்டிலென்னபடியாதே வுற்றுப்பார்த்தால்
பலிக்குமையாஅக்குருத்தான் பட்டபோதே

ஊட்டிவிக்கும்ரசமதிலே கட்டிப்போச்சு
ஒருநாற்றுகிலும்நிசமாய்க் காணலாச்சு
வீட்டிலிருந்தாயிழையைக் கொஞ்சிக்கொஞ்சி
விளையாடவேவுரைத்தேன் விளங்குமாறே. (52)

மாறடாதுருசுக்கு சவுக்காரத்தை
வளமானகெந்திக்குப் பூசியூது
நீறடாசுண்ணாம்பு மிந்தச்சன்னம்
நேரானசூதகத்தை மணிபோலாட்டுங்
கூறடாஇம்மணிக்குப் பாரையுப்பைக்
கொண்டுவந்துக்கவசமிட புடந்தான்பத்து
தீரடாசவ்வாது காரமிட்டு
சேர்த்திருக்கமணியென்ன சிதத்தின்கூறே. (53)

சிவுத்துடனேதங்கமொன்று காரமொன்று
சேர்த்துருக்கிச்செந்தூரம் செய்தாலையா
அபத்தமில்லைகாவிக்கு நிலைக்குஞ்செம்பொன்
அலையாதேசாண்வயிறு அகலமோடா
குவித்திருக்கவேணுமோ மலைபோல்தங்கம்
கொண்டமனையாட்டியர்க்கோ கூத்தியார்க்கோ
தவத்தை அனுசரிப்பார்க்குச் சொன்னவாதந்
நலைதெரித்துப்போகாதே ஜாரத்தாட்டே. (54)

சாரத்தில்குருப்பூசி யூதுவூது
தந்தம்போல்கட்டுமடா சிவசிசுன்னம்

விரத்திலேரினல் மெழுகாய்ப்போகும்
பேதைசொல்லவேணுமோ விருதாமாடே
தூரத்திலலையாதே அடுத்துப்பாரு
சுணையானவெடியுப்பு சுன்னஞ்சுன்னங்
காரத்தைக்கண்டாலு மாங்காரந்தான்
கட்டுமடாவில்லாட்டில் சடினந்தானே. (55)

கடினமென்றுந்தள்ளாதே தூருச்சுன்னங்
கண்டதினல்சித்தரெல்லாஞ் சொல்லிவைத்தார்
படினமதுக்கேதென்றால் வயிலையாதி
பண்ணூட்டால்சிங்கியிலே பலிக்குஞ்சுன்னஞ்
துடிமிகுந்தகண்டதினல் சுத்தராஜன்
துடியடங்கியுன்னிடமாய்த் தோண்டுசெய்வான்
அடியிருக்குங்நடுமுடிக்கும் பேரேதென்றால்
அறைகிறேன்சுணுக்கமெள்ள வறிந்திட்டாயே. ()

அறிந்துகொண்டுவழலை சுவுக்காரஞ்செய்யில்
அடிமுடியைத்தடியடியா யனந்தஞ்செய்தார்
விரிந்துதையாஅதிஞலே வண்ணான்சீலை
வெளுப்பதற்குச்செய்தாரே கேள்வியுண்டோ
தெரிந்துமூன்றுள்பாங்குசெய்யும் பேதிலேனே
சிற்றறிவால்மயங்கிவிட்டார் திரம்போதாது
எறிந்துவிட்டார்சித்தரெல்லாம் பேசிக்கொண்டு
ஈசனுப்பைநந்திமுன்ன ளியம்பினரே. (57)

இயம்புகின்றவகையேது ஆதியுப்பு
ஈசனுப்புரெண்டுமென்ன ஒன்றேயாச்சு
சுயம்புலிங்கமென்றுபேர் ஆன்மியென்றுஞ்
சுசாதிகப்படிகரவிற் சுடர்தானென்றும்
நயம்பிலக்குஞ்சுகனார் விந்தமென்றும்
ஞானதிஷ்டிக்காரசொல் லாரேயென்றும்
பயம்பிடிக்கச்சொன்னதல்லால் வேறொன்றில்லை
பற்றிப்பாரவர்கடுக்கப் பளிங்குதானே. (58)

பளிங்கென்னசிவரூப முடிதானுச்சு
பராபரையால்ரூபமல்லோ சிவப்புமாச்சு
விளங்கியல்லோசொல்லுகிறேன் நிலவானுப்பு
வேதனுப்புநடுவாச்சு வேறேயில்லை
முளங்கியல்லோதூரென்று மவர்கள்கோடி
மூடர்களேஒன்றல்லோ மூன்றுமாச்சு
உளங்கருக்காச்சொல்லுகிறேன் சத்தியுப்பை
உவரென்றுமிந்தென்னும் ரவிதானென்றே. (59)

ரவியென்றுங்காலென்று மூத்தமென்றும்
ராசியென்றும்பூமியுட நாதமென்றும்
புவியென்றும்பூவென்றும் யோனியென்றும் [றும்
புல்லென்றும்பொலிந்தமணல் பொடிதானென்
குவியென்றுந்தருவென்றும் வந்தாளென்றுங்
குருதியென்றுஞ்சுட்டகள் கூத்தனென்றுந்

தவியென்றுமுப்பென்றுங் காரமென்றுஞ்
சத்தியென்றும்வனையலென்றுஞ் சாற்றுவாரே.()

சாற்றுவார்வழுவென்றும் வண்ணுனென்றுஞ்
சவுக்காரந்தானென்றுஞ் சாரமென்றும்
பூத்திமலர்சுரோணிதமாம் புஷ்டியென்றும்
புலம்பத்தாவிடமென்றும் பூநீரென்றுங்
கார்த்திகையில்மேகஜெல வித்தனென்றுங்
கருவென்றும்பங்குனிக் கதிர்தானென்றும்
நீற்றினத்துக்காதியென்று மண்டமென்றும்
நிசமானமூலமென்று மடியின்பேரே. (61)

அடிதானேநடுவிக்கு மாதியாதி
ஆகாசபிரமகெற்பத் தமூர்தமென்றும்
கடிதானபச்சையென்றுங் கம்பியென்றும்
கல்லென்றுங்கானலென்றுங் கம்பியென்றும்
வெடியோசைக்காரியென்றும் வில்தானென்றும்
மேகமென்றுஞ்சுன்னமென்றும் விஷ்ணுவென்
குடியானவிடமென்றுங் குசத்தியென்னுங் [றும்
கூறையில்லாச்சுவுயென்றுங் கூறுவாரே. (62)

கூறுவார்கூர்மையொன்று வணங்கியென்றுங்
கூச்சமற்றபேரெல்லாம் கடுதானுச்சு
வேறுவிதமொன்றுமில்லை சாத்திரங்கள்
மெய்யாகப்பாடிவைத்தா வீண்தானல்லால்

ஏறுதற்குத்தீட்டையொன்று மறைத்துப்போட்டா
இதினாலேசவுக்கார மெளிதாய்போச்சு [ர்
நாறுகின்றமண்ணோடே நீருஞ்சேர்த்தால்
நாமென்னசொல்லுவது நாட்டுள்ளோரே. (63)

உள்ளமென்றுமனந்தானே அறிவாதாச்சு
ஓகோகோஉங்கள்மனங் கெடுதலாச்சு
கள்ளமனம்போவதெப்போ மண்ணுந்தண்ணீர்
காண்பதெப்போமண்டாலுங் கங்கைதீட்சை
வெள்ளமென்றபாலுருந்தி யேறலெப்போ
மேலானகுருபாதஞ் சேர்வதெப்போ
பிள்ளைகளேயுங்கள்புத்தி மூடத்தாலே
பிழைத்தரியீநான்சும்மா புலம்பினேனே. (64)

புலம்பிட்டேனென்றுசொல்லி வுலகத்தோர்கள்
புத்தியறிந்தவர்போலே பரியாசங்கள்
குலபுழுக்கைபயல்களெல்லாங் கூடிக்கொண்டு
குருவுரைத்தசாத்திரங்கள் பொய்யென்பார்கள்
சிலம்புபோலிருக்குமென்பாய் சொன்னவித்தை
தேவடியாள்மக்களுக்குச் சித்தியாமோ
தலம்பிலக்கவந்தடுத்த மகனேயுந்தன்
தனக்காகச்சொல்லுகிறேன் கங்கைதானே. (65)

கங்கைநதியாடினால் வினைபோமென்றுங்
காசினியோர்சொல்லுவது கேட்டிலாயோ

அங்கலலோதீட்சைவிதிக் கந்தசரங்கம்
அடையாளமேமெதன்றால் பிண்டமண்டம்
வங்கணமாமண்டபிண்டஞ் சேர்ந்தபோதே
மண்ணலலோபொன்னுச்சு மற்றுமுண்டோ
வுங்கையில்கருமுடித்துக் கொடுத்திருக்க
வுங்கள்யுத்திவழுநெடுக விளம்பம்போச்சே. (66)

போச்சென்றுவிடுகாதே முருககுன்னம்
புகழானசிவயோக தீட்சைக்குள்ளே
ஆக்கசன்றுதிருமூலர் சொல்லிவைத்தார்
அந்தமுறைப்படிகாரமே சாற்றிக்கொள்ளு
நீச்சென்றகுருகுவித்தை கடுநீச்சையா
நெறியானசித்தர்களும் நிகழ்த்தப்போகா
மூச்சென்றகாரத்தின் முடித்தான்காணேன்
முடித்தவிடங்கண்டவரே மூர்த்தியாமே. (67)

மூர்த்தியாஞ்சாகரத்தைக் கட்டும்பூர
மோசமில்லேசாரத்தால் துருசுசுன்னம்
கீர்த்தியென்னதுருசாலே சொர்னமாச்சு
கெவுனமென்றகுளிகையது கைக்குள்ளாச்சு
வார்த்தையிநால்பகட்டுவ தேதுக்காச்சு
மனங்குவித்துழைத்தாக்கால் வாராதுண்டோ
கார்த்திகையாக்கனன்புதைப் புதையல்லெல்லாங்
கம்மாளனெடுத்தடித்த கண்ணுடிதானே. (68)

கண்ணுடிச்சிலமுடித்தா னுப்பிணுலே
 கருவதனையறியாமல் மாண்டுபோனார்
விண்ணுடிப்பாராத குற்றங்குற்றம்
 வெறுமண்ணுய்ப்போச்சுதவன் வித்தையெல்லா
ஒண்ணுனமவுனமென்ற யோகம்விட்டால்
 ஒருபோதுச்சித்தியில்லை வாதந்தானும்
பெண்ணுர்தன்ணுசையதை வந்துவிட்டால்
 பேரின்பமுயுதிவழி பேசுவேனே. (69)

பேசுவேனிடகலையே சந்திரகாண்டம்
 பின்கலைதாணுதித்த ணுதியாச்சு
நேசமதாய்நடுவிருந்த சுடர்தானிங்கே
 நீங்காமலொன்ருணு லதுதான்முத்தி
காதலாய்ப்பார்த்தோர்க்கு இதுதான்மோட்சங்
 காணுதபேர்க்கென்ன காமதேகஞ்
சோதனையாயிடகலையி லேறவாங்கி
 சுழிமுனையில்கும்பித்துச் சொக்குவீரே. (70)

சொக்குவீரேசகத்தை செய்யவேதான்
 சூரியனுஞ்சந்திரனு மொன்ருய்ப்போகும்
அக்கினியால்மதியமுர்தங் கக்குங்கக்கும்
 அப்பனேநோய்களெல்லாம் வெந்துபோச்சு
பக்குவத்தில்தேகமெங்கே சித்தியாச்சு
 பதிறுைறுடன்னிரண்டு இருபத்தெட்டு-

முங்கியமாயிதுவெல்லா மடக்கியட்ட
 முளைத்தபதினாறிதழில் வாங்குவாங்கே. (71)

வாங்கியந்தபனிரெண்டு னுள்ளேரேகி
 வன்னிநின்றவிடமல்லோ ரவியின்வாழ்க்கை
யோங்கியிந்தரேண்டிடமு மறிந்தோன்யோகி
 உற்றபரமடிதானே பதினாறுகுந்
தாங்கிநின்றகாலடிதான் பன்னிரண்டு
 சார்வானபதினாறில் மெள்ளவாங்கி
யேங்கினத்தப்பன்னிரண்டில் நிறுத்துயூது
 எழுந்தபுரியட்டமடங் கித்துப்பாரே. (72)

பாரையாகுதிரைமட்டும் பாய்ச்சல்போச்சு
 பரப்பிலேவிடுங்காதே சுத்தந்தன்னை
நேரய்யாரெண்டிதைழி னடுவேவைத்து
 நிறைந்தசதாசிலநாரைத் தியானம்பண்ணு
கூரையாஅங்குலந்தா னுஞ்சென்று
 குறிக்குள்ளேதானடங்கிக் கொண்டுதையா
ஆரையாஉனக்கீடு சொல்லப்போறேன்
 அருமையுள்ளவெண்மகனென் றழைக்கலாமே. ()

அழைப்பதுவுநல்லபிள்ளை யானால்நன்று
 ஆகாதசீடர்களைச் சேர்ந்தால்தோஷம்
பிழைப்பதற்குவழிசொன்னால் பார்க்கமாட்டேன்
 பெண்டாட்டிமனக்குளிரப் பேதமாடு

உழைப்பதற்குச்சென்ன மெடுத்தானேயல்லால்
உடலதுதான்கெதிபெறவே பொன்றுங்காணுன்
இளப்பமிவன்பேச்சையடிக் கடிதானுகு
மேதுக்குச்சொல்லுகிறே மினிமேல்தானே. (74

மேலென்னவிருக்கையிலும் நடக்கும்போது
வேறுரையால்காரங்கள் விடாமலேற்று
காலென்னவெட்டென்ன வெல்லாமொன்று
னலமான அஷ்டாங்க மப்பியாசித்துக்
காலென்னபிராணய முன்னேசெய்யில்
கணக்காகப்பூரகமாங்கு மும்பகம்நாலு
கோலென்ணரேசகந்தா னென்றுமூன்று
குறையாமற்சுரபூசங் கூடடித்தீரே. (75)

கூட்டியேபழகினபின் சரபீசத்தில்
குறையாமல்சாதித்தால் பிரமனந்தங்
காட்டிவிக்குமலடுவிழிக் குறியினலே
கண்மூக்குமத்தியிலே கண்டுபாரு
மூட்டிவிக்குமாதார மாறுந்தானே
மூலவட்டகணபதிதான் முகத்தோன்மயன்
தாட்டிகமாமணிப்பூரங் கையன்வட்டந்
தணலானசூத்திரனும் தணலுமாமே. (76)

தணலாகும்விசுத்தியறு கோணவட்டஞ்
சதாசிவனர்வட்டமல்லோ குருபீடந்தான்

மலையாளபதியிதிலே குறித்துப்பார்க்க
மதியமுதல்கரிகொண்டு தூங்குந்தூங்கும்
கனலேறிக்கொண்டிருந்தா லெல்லாமுண்டு
காற்றைவெளிவிட்டாக்கால் கருமத்திதான்
புனலூறும்வழிப்பாதை யிந்தமார்க்கம்
பொல்லாததுரோகிக்குப் பொய்யாமென்றே.(77)

பொய்யாதுசிங்கியிலே காரஞ்சுன்னம்
போட்டாதுருசுருங்கு பொய்யாப்போச்சு
எய்யாமற்சிங்கிக்குக் காரமேற்றி
யெரியட்டால்நவலோகத் தேறிடாது
கையாரக்கண்டதிந்த வித்தைபோலக்
காட்டுகிறேனுன்மனதில் கவலைவேண்டாம்
வையாதேயென்மகனே யுனக்குப்புண்ணியம்
மாமுனிவர்சாபம்வரு வழியிதாமே. (78)

வழிவுண்டுநல்லானே யாறுக்குள்ளே
வாகாகவிண்டுப்பு கம்பியாச்சு
கழுவானவெடியுப்பு வேகமெத்த
சுத்தஜலதீக்ஷைவிட்டா லொன்றுமில்லை
பழியாகசாகுதடா நாதம்வற்றிப்
பாழானஉடம்பிரண்டு முயிருமொன்றாய்
கழியாகுங்கும்பிடுதல் கண்ணீராலே
கட்டுமேடாமுப்பூவுங் கட்டுந்தானே. (79)

கட்டுகிறோமென்றுசொல்லி சிறிதுபேர்கள்
  கண்மூக்குமத்தியிலோ ரெழுத்தைவைத்து
பட்டினியேதானிருந்து சாமநேரம்
  பார்க்கின்றபோதுபளிச் சென்றுமின்னி
முட்டுமடாபசுக்கொடுமை யாலேதிட்டான்
  முழிமுழிப்பார்நயனஞ் சிவந்துபோகச்
சுட்டிகளேயிதினாலே ஆவதுண்டோ
  சோமப்பாலுண்டோமென்று சொல்லுவாரே.

வாறுனமதியமுகம் பிறிட்டோதி
  வருவொன்றுசிறிதுசன மாண்டாரையோ
நீரேதுநீர்குடிக்க வாறங்கேது
  நினைவுகெட்டதோஷிகளே நிறுத்திப்பார்க்க
கூறுனசந்திரனி ஞலேமிச்சல்
  குடிக்கிறதும்பிடிக்கிறது மதுதானையா
சீரானமெய்வாசல் தமருக்குள்ளே
  சிங்குவைநலங்குலமுஞ் செலுத்திடாயே. (81)

செலுத்துவ்துஉண்ணுக்கி தண்ணுங்கையா
  சென்றேறிப்பிடரிவபித் தியானந்தானு
மலுத்ததடாநாலுமுனைக் கமுதம்மாச்சு
  மவுனமென்றநிருவிகற்ப வாழ்க்கையாச்சு
சொலித்திருக்கும் பனிரெண்டில்நி றுத்திப்பார்
  சோடசமாம்சந்திரகலை தேய்ந்துபோச்சு

பலிக்குதடா யோகசித்தி ஞானசித்தி
பருவமாய்நாடிவைத்துப் பழக்கம்பண்ணே. (82)

பழக்கஞ்செய்நாள்தனிலே நோய்வராமல்
பாடிவைத்தேனிந்நூலில் பற்பமெல்லாம்
விளக்கமல்லோகொண்டத்தி விடித்தல்நன்று
வீணாசைகொள்ளாதே பெண்கள்மேலே
வழக்கமல்லோபசிதாகம் பிராணதாகம்
வஞ்சகக்கூற்றிற் றனிலேமயங்கவேண்டாம்
பிளக்குமடா உன்சிரசு வெளியாகிவிட்டால்
பிணியாளனுயிரு பாம்பேணிப்பாரே. (83)

பேணிக்கொள்ளாமல்வெகு பேர்கள்தானும்
பேதமையினால்மயங்கிப் பிறந்துபோனார்
காணிக்கொத்ததினாலே கோடிக்காச்சு
கலைகுறையிநாள்குறையுங் கருத்தொணாதோ
வீணுக்கோசொல்லுகிறே னிந்தபோக
மிஞ்சாதேகுறையாதே விட்டிடாதே
தோணிக்காள்னரதோடா புத்திமானே
தொட்டல்லோகாட்டுஇந்தச் சுருதிநூலே. (84)

நூலிலே[illegible]சொன்னார் முன்னூருக்குள்
நன்னியமாய்க்கொங்கணவரைந்நூறுக்குள்
[illegible]ல்லிவைத்தார் பொதிகைநாயன்
[illegible]ருனூறுக்குள்ளே

பாலிலேரோமரிஷித்தாம் போலேஐயா
பாடிவைத்தார்சித்தரெல்லாம் பாருபாரு
நாலிலேதிருமூலர் பதினாறுக்குள்
ஞானமுண்டுகாலாங்கி நவின்றிட்டாரே. (85)

நவிலாமலிருக்கவில்லை சுத்திரங்கள்
நாதாக்கள்பாடிவைத்தோர் மறைப்புமெத்த
புவியாளர்களைந்நூறு சொன்னேனத்தைப்
புதைத்தாரேதிருமூலர் பொருள்களாலே
கவியாமல்சட்டமுனி சொன்னதீட்சை
சாங்கமாய்க்கோள்சொல்லிக் கிழித்தாரையா
குவியாமல்பலபலவா யோகமார்க்கங்
கொட்டினார்மர்மத்தைக் குறைத்திட்டாரே. (86)

குறைத்தாரேயென்றுசொல்லி மயங்கவேண்டாம்
கூர்ந்துபாரேதேனுங் கூடிக்கொள்ளும்
இரைத்தாரைக்காராத பள்ளமுண்டோ
வொன்றுசொன்னர் மச்சமுனியிருனூருக்குள்
சிரித்தாரேமூலகுரு ஆஆவென்று
திட்டாந்தான்பேச்சருமை செய்துநன்று
வுரைத்தாரென்றதிசயித்தா ரானதாலே
உங்களுக்குச்சொன்னதிந்த உகமைதானே. (87)

உகமையென்றதொன்றுமில்லை வழலைக்காதி
உலராதிஉப்பாதி உண்மையாக்கு

வரையாதற்கேதென்றால் தீட்சையாதி
  வாய்திறந்துசொல்லிவிட்டேன் உள்ளேசேதி
பரமைபண்ணிக்கொள்ளாதே உலகத்தோரைப்
  பழியாதவியாசரிஷி பண்ணுங்கூற்று
சகமுழுதுநீயல்லால் வேறேயுண்டோ
  தம்பியுந்தன்குண்டியிலவம் தன்னைமூடே. (88)

மூடாமல்சிறிதுசன முகபாடம்பண்ணிப்
  முழுதுமவன்வக்கதுபோல் பிரசங்கித்து
வீட்டதுஉடலேது யோகமேது
  வீண்பேச்சாசொலியல்லோ மாண்டுபோனார்
காடேறிமலையேறி நதிகளாடிக்
  காய்கிழங்குசருகிதின்று காமத்தீயால்
சூடேறிமாண்டவர்கள் கோடாகோடி
  சொரூபமுத்திபெற்றவர்கள் சுருக்கமாச்சே. ()

சுருபமுத்திக்கடையாள மேதென்றக்கால்
  சுடர்போலேகாணுமடா தூலதேகம்
அரூபமுத்தியிடமல்லே பிரமஞான்
  பாரோட்சமென்றுசொல்லுஞ் சிரவனந்தான்
பருப்பதத்தை அசைப்பனெனச் சிற்றெறும்பின்
  பழங்கதைபோலாச்சிந்த யோமவிட்டால்
வெருங்கடத்திலிப்புகுந்த வாறுபோலே
  வேதாந்தமறியாத மிலேச்சர்தானே. (90)

Page number incorrect

மிலேச்சனென்றுசொன்னமொழி யேதென்றுகால்
விபரீதபுத்தியினால் விண்ணைப்பார்த்து
மலைச்சல்லோபோனார்கள் வேறேயெண்ணி
வாய்பினுங்காநுப்படித்து மாண்பரெல்லாங்
குலைச்சதல்லால்நிருவிகற்பங் காணாரையர
குருங்களென்பார்சாராயக் கோஷ்டியாலே
பலிச்சதில்லைமேனோங்கிப் பார்க்கும்வித்தை
பண்பெல்லாமைந்நூற்றிற் பாடினேனே. (91)

பாடுகிறேன்மணியொளியாம் நாக்கின்கீழே
பலநரம்புபிடித்திருக்குங் கேளுகேளு
கூறுபற்றிக்கூடியே யிருந்தாப்போலக்
குணமில்லாகூற்றுவ னின்றான்பாரு
நாடுகின்ற நருவினா லறுங்கும்போது
நாக்குநரம்பற்றுமணி குறுகிப்போகும்
பாடுபட்டுண்ணாக்குநுனி தடித்துப்போனால்
பாரியாசமாச்சுதிந்த யோகம்பாரே. (92)

யோகமில்லான்ஞானமென்ன வீண்வீணையா!
ஊடுருவிப்பாயாவிட்டா லென்சொல்வேன்
நாகமல்லோசந்திரனைக் கவ்வினாப்போல்
நான்முகன்றன்சூட்சமெல்லாம்நாவிலாச்சு
சாகவல்லோபடைத்தவிதி தன்னைத்தாண்டி
சட்டைமுனிகரிசாலை சாறேயென்றார்

சோகமதுபோகாகி நெடுநாள்செல்லுஞ்
சூட்சமுண்டுவெகுவர்கச் சொல்லுகிறேனே. ()
சொல்லவென்றுலெனக்குப்பின் கூடாதையா
சொல்லவென்றுற்சொல்லுகிறேன் சூட்சமாக
வெல்லவென்றுல்கானகத்தில்கடலாமூலி
வெகுசுருக்குதோத்திரத்திற் பிசினியுண்டு
செல்லடாபின்புரெண்டு கற்பந்தானுஞ்
செபபமதுமூலரெண்ணு யிரத்தில்பாரு
அல்லவடாரோமரிஷி யென்றுலுந்தான்
அடுத்தவர்க்குரகசியமாயருளுவோமே. (94)
ஓமென்றகெட்டபுத்தி மாணுக்காளே
வுலகத்தில்மானிடர்க்கு ஆண்டுநூறு
ஆமென்றுயிருபத்தோ ராயிரத்து
அறுநூறுசுவாசமல்லோ வொருநாளைக்குப்
போமென்றுபோனதினுல் நாள்குறைந்துபோச்சு
போகவிட்டால்போறதில்லை புந்திதானே
தாமொன்றுநினைக்கையிலே தெய்வமென்று
தானினைத்ததன்மையல்லோ விதிகள்தானே.(95)
விதியல்லோமதிபாச்சு வேறேயுண்டோ
வேதாந்தப்பொருளறிந்த மெய்யோரே
சதியல்லோ பண்ணிநீ விதியைத்தாண்ட
தள்ளாமலுள்ளுடைந்து சாகுறீர்கள்

நீதியல்லாசவுக்கார சுன்னஞ்சுன்னம்
நேராமல்போகுதடாநிஷ்களத்தின்
பதியல்லோநதியர்கும் மோட்சமாகும்
பரலோகஞ்சாதகமாம் படைத்தவாரே. (96)

படைத்திட்டசவுக்காரத் தெண்ணேவாங்கி
பாடினார்சித்தரெல்லாம் பாஷையாலே
உடைத்தல்லோசொல்லுகிறேன் கருமானத்தை
ஊஆஓவென்றெழுத்து கங்கையாச்சு
மடத்தனமாய்த்திரியாதே அதுதானுந்தம்
பாங்கியல்லோசவுக்கார வழலைத்தோய்த்து
புடத்திலிட்டுயெறிந்துவிட சுண்ணாம்பாகிப்
பொன்மேருமாருச்சு புத்திபாரே. (97)

புத்தியுடன்பூரவுப்பு சொல்லக்கேளு
பூநீறுபலமொன்று பூரமொன்று
சுத்திபண்ணிபூநீற்றைக் கல்வத்தட்டு
துடியானபூரமதைக் கூடசேர்த்து
பொற்றிபெறக்கும்பிடுநல் சுண்ணநீரால்
விரவயொருபீங்கானி லடைத்துக்கொண்டு
சத்தியம்போலசீலைமண்ணே ரேழுஞ்செய்து
தனிபுடமாய்ரண்டுமுழத் தாவுசெய்யே. (98)

தாவுள்ளக்குழிதனிலே பீங்கானிட்டுச்
சருகுசுட்டசுண்ணாம்பு வதின்மேலேகொட்டி

காவலிட்டுகுழிமூன்று திங்களப்பா
கடந்தெடுத்தால்விளைந்துநிற்கும் கற்பூரந்தான்
பூவெல்லாந்தானெடுத்து அண்டநீரில்
பொடித்திட்டுரவியில்வைக்க வுப்பேயாகும்
ஊவல்லேஆவுங்கு வுயிருமாச்சு
உத்திபண்ணிப்பார்க்கவுங் கற்பூரமாமே. (99)
உப்பல்லோபிண்டத்தில் சேர்ந்தபோது
வுடலுயிருமொன்றாகித் தண்ணீராச்சு
அப்பல்லோமுப்பூவுக் காணியாணி
அதைவிட்டால்கட்டாது வழலைமார்க்கஞ்
செப்பல்லோயந்துங்கு மூடலாச்சு
தீட்சணமாயிந்தநூல் தெளிவேவாமெந்த
முப்பொருளிமொன்கி நின்றசோதி
மூலவட்டகுருவருளால் மொழிதான்முற்றே. ௱

உரோமரிஷிசூத்திரம்-௱.

முற்றிற்று.

கடவுள் துணை.

என்பத்தாராவது

உரோமரிஷி

கருமானச் சுருக்கம் - ருக.

மூலதாரத்தெளிவாய் வெளியாய்ரூபாய்
முக்கோணவட்டமதில் மூளைத்ததேவி
மேலானபாதமது போற்றியேத்தி
மெஞ்ஞானசித்திமுதல் வாதஞ்சொல்வேன்
ஆலாலமுண்டதோ ரையர்பாத
மருளானபார்வதித்தா யருளைபோற்றி
சாலோகசாரூப சாமீபந்தான்
சாயுச்சியகண்டபதந் தானேகாப்பு. (1)

காப்பானதீட்சையது பத்துங்கண்டு
கருவானரேசகத்தின் குறியைப்பார்த்து
மேலானபூரகமுங் குறியுங்கண்டு
மேன்மையுள்ளகும்பகமுஞ் சித்துங்கண்டு
வாப்பானஆறுவகை யகண்டங்கண்டு
வாகானவாதசித்தி முழுதுங்கண்டு
கோப்பானபதினொன்பேர் பாதம்போற்றி
குறியானஞானமது கூறுவேனே. (2)

கூறுவேன்வாலையுட சாபந்தீர்த்து
குற்றமில்லாசித்தருட வசையுந்தீர்த்து
ஆரவேதீட்சையது பின்னேசொல்லு
அப்பனேகடுஞ்சுருக்கு பிராணயந்தான்
தேரவேதேவியுட பூசைவிட்டால்
தெருமண்ணைப்போகுமடா சித்தியெல்லாம்
பேரானபரையின்பதந் தெரிசித்தாலும்
பேதமில்லைபூசையப்பா பேருமைகேளே. (3)

கேளப்பாமுக்கோண முன்னேயிட்டு
கெடியானசட்கோணம் பின்னேயிட்டு
காளப்பாநவகோணஞ் செய்நன்று
நலமானநாற்பத்துமுக்கோணங்கடினமெத்த
தோளப்பாயிப்படியே செய்யாவிட்டாற்
சுளுவானபூசையொன்று சொல்லக்கேளு
மீளப்பாபலகையின்மேல் புட்பம்போட்டு
மூலமுதல்தாயைநீ பணிந்துசெய்யே. (4)

செய்தபின்புபெண்ணைவைத்துப் பூசைபண்ணி
திறமாகக்கடத்தையவள் கையிலீந்து
செய்தபின்புகுருநாதன் கடத்தைவாங்கி
தெரிவையர்க்குமுன்னீந்து ஜெபத்தைபண்ணு
செய்தபின்புதாம்பூல மடைக்காயீந்து
தெரிவையாதன்பாதமதை பிடித்துக்கொள்ளு

செய்தவர்கள்சித்தியப்பா மாணுங்காளே
சித்தானசித்தியெல்லாஞ் சித்தியாச்சே. (5)

ஆச்சப்பாஐந்துவகை தீட்சைபெற்றால்
அடவானரேசகந்தா னெழும்புமப்பாரு
மூச்சப்பா ஆளுயர வெழும்பும்பாரு
மூங்கிரமாய்வழிநடக்கத் தானேசொல்லு
நீச்சப்பாவெகுதூரம் நடந்தாலுந்தான்
நிலத்தில்கால்பாவாது ரேசிரேசி
கூச்சப்பாகும்பகத்தில் சிங்கென்றாணி
குறிப்பாகசுழிமுனையில் நிறுத்தியாட்டே. (6)

ஆட்டானவீரமொன்று சூடனென்று
அடவானகாரமொன்று சூதமொன்று
மூட்டாளகெவுரியொன்று கெந்தியொன்று
மூனையானகொச்சியொன்று முத்தியொன்று
கூட்டானபரியிடையே களஞ்சிதுக்கு
குணமானவைந்துசுண்ண செயநீராலே
வாட்டாகபில்லைதட்டி யுலரப்போடு
வகைபோடுகெவுரியினால் குகையைச்செய்யே. (7)

செய்யப்பாசெயநீரால் கெவுரியாட்டு
திறமாகக்குகைசெய்து குகைக்குள்வைத்து
பையப்பாமூன்றெருவிற் புடமுந்நீரு
பாங்காகச்செத்தூரம் ரவியுமாச்சு

தையப்பாசெம்பதுக்கு நூற்றுக்கொன்று
தரக்கிடவேதங்கமது வாகுமாகும்
வையகத்திற்காட்டாதே தோஷந்தோஷம்
வகையோடேதீட்சைகொண்டு மலையிலேறே. (8)

ஏறினவர்க்கல்லவப்பா பலந்தானுண்டு
இகத்திலுள்ளமாண்டருக்கு யேதுமில்லை
ஆறுதற்கைந்துவகை தீட்சையில்லான்
அழகானரேசகத்தி மல்ரெட்டாது
மாறுகின்றவயிரவன்றன் சாபந்தீர்ந்து
மகத்தானகுருபதத்தை வணங்கிப்போற்று
பார்தனிலேயுரையாமல் மவுனங்கொண்டு
பக்குவமாயிந்நூலைப் பதனம்பண்ணே. (9)

பண்ணுணதெரிசனைதான் வகையாய்க்கேளு
பண்பாகவுதையத்தி லைந்துநாழி
நன்றாகரெண்டெழுத்தங் குலத்தில்தூக்கி
நயந்தனைநீவெகுவாக வெடுத்துப்பாரு
விண்ணோடுகடந்துவிடுஞ் சோதியப்பா
விள்ளார்கள்மகத்தான பெரியோரையா
அண்ணலெனுமானுமைக்கிச் சரநூல்சொன்னார்
அக்குறியுமிக்குறியு மொக்கும்பாரே. (10)

சேர்த்தபின்புஓரெழுத்தைச் சுழிணைவைத்து
திருப்பிவிடுபூதகத்தின் சுவாசஞ்சேருஞ்

ஏற்றபின்புகும்பகத்தில் கடிகையொன்று
இதமாகனிருத்திபதை பழக்கம்பண்ணு
நாற்றிசையும்புகைபோக விடங்கள்பார்த்து
நாட்டிவிடுமேனோக்கி திரும்புமட்டும்
வாய்த்தபின்புமெத்திடமுஞ் செய்யநன்று
வகையுடனேகுருபாதம் வணங்கிக்காரே. (11)

காரானயிருள்தனிலே நடந்தாலென்ன
கருமேகயிரவதிலே சென்றாலென்ன
சீரான அறைவீட்டி லிருந்தாலென்ன
திறமாகரவிமதியெப் போதுங்காணும்
பாரானவுலகத்திற் கண்டோர்விள்ளார்
பாங்காகபனிரெண்டு வருஷங்காரு
தீராதமூடருக்கும் அறிவிலார்க்கும்
திறம்பார்த்து ஆசானுஞ்செப்புவாரே. (12)

செய்கையிலேகண்குறியு முகங்குறியும்பாரு
சுகமாகயிடைக்கையிலே சங்கும்பாரு
அப்பயிலேநெற்றியிலே ரேகைபாரு
அடவாகபையைப்போற் காணுங்காணும்
சுந்திரம்போம்பிரகாசஞ் சொலிக்கும்பாரு
சொரூபநிலைக்கண்ணுக்குக் குறியாய்த்தோணுஞ்
செம்பியிலேயிங்குறிகள் தப்பித்தானல்
சிவசிவாபிராணையஞ் சித்தியாமே. (13)

சித்திசெய்யும்பராபரியை திங்கள்தோறுஞ்
சித்திசெய்வோர்மானதமாம் பூசைசெய்வீர்
பத்திசெய்துதொண்டுபணி ஏறுவோர்க்கு
பாங்காகபெண்ணைவத்துப் பூசைசெய்வார்
வெத்திபெறுயிப்படியே வுலகத்தோர்கள்
வெகுகோடிமாணுக்கர் மலையில்வந்தோர்
சித்திசெய்யும்வச்சிராதி லேகியந்தான்
தினந்தோறுங்கொண்டவனே திரமுமாச்சே. ()

வச்சிராதிர லேகியம்.

ஆச்சப்பாவுடலினுள்ள மந்தவாய்வு
கெந்தான குன்மமெட்டு மேகச்சூலை
முச்சப்பாவுள்மூலம் புறமூலந்தான்
ஒய்ந்துயிருமுன்னூற் றிருபத்தைந்து
போய்ச்சப்பாயிப்படியே அயனிங்கொண்டாற்
பொற்கம்பிபோலிருக்குந் தாதுவிர்த்தி
போச்சப்பாலேகியத்தின் விபரமெல்லாம்
பெருமையுடன்பேசுகிறேன் வகையாய்க்கேளே.

கேளப்பாஜாதிக்காய் பலந்தானொன்று
கெடியானஏலமது பலந்தான்ரெண்டு
நாளப்பாவால்மிளகு பலந்தானொன்று
நலமானலவுங்கப்பூ பலந்தானொன்று
நீளப்பாசிரகந்தான் பலந்தானைந்து
நியமானக்கொடிவேலி பலந்தான்ரெண்டு

நாளப்பாகோஷ்டமது பலந்தான்ரெண்டு
நலமான அதிமதுரம் பலந்தானைந்தே. (16)

அஞ்சாதே அக்கிராரம் பலந்தானொன்று
அடவானபறங்கின்வேர் பலந்தான்பத்து
துஞ்சானகுங்குமப்பூ அரைக்கால்போடு
சுகமானகோரோசனை பலந்தான்காலே
பிஞ்சாதேரவியில்வைத்து பிடித்துக்கொண்டு
விபுநாகத்திருத்தியதை பிடித்துக்கொண்டு
மஞ்சானபசுவினெய் யுலையாய்வைத்து
வகையோடேமெழுகுபோல் தூவிக்கொண்டே.

கிண்டையிலேபழச்சாற்றில் சக்கரையைப்போட்டு
கிருபையுடன் கிண்டையிலேவார்த்துவார்த்து
பண்டாரும்பதமாக யிளகொட்டாமல்
பதமுமற்கலசத்தில் வைத்துக்கொண்டு
வண்டாரும்பூங்குழலாள் மாதுபூசை
வகையோடேசெய்தபின்பு வுண்டுவாநீ
தண்டாருந்தாய்தந்தை மறந்தாயானால்
தவறிவிடும்வித்தையெல்லாஞ் சாற்றுறேனே. (18)

சந்தனாதித்தைலம்.

சாற்றுவேன்சந்தனத்தின் தைலமப்பா
தப்பாமற்செய்வர்க்கு யெல்லாம்சித்தி
ஆற்றுகிறேனதிமதுர மக்கிராகாரம்
அழகானகோஷ்டமது தேவதாரம்

போற்றுகிறேன்சந்தணமுஞ் சுக்குமேலம்
புகழாகச்சரியிடையாய் வாங்குவாங்கு
காட்டியேபிராயம்வேர் வில்லவேரும்
கனமானபத்திரிவேர் வெட்டிவேரும்
வாட்டியேகியாழத்து வைத்துக்கொண்டு
வகையாகச்சாறுவகைப் பகருவேனே. (19)

பகரவேபழச்சாறு சேர்த்தானொன்று
பழமானதென்னம்பால் சேர்த்தானொன்று
பகருவேன் ஆவின்பால்சேர்ந்தானொன்று
பாங்காகபசுவினெய் சேர்ந்தானைந்து
தகரவேமுசுமுசுக்கை சேர்ந்தானொன்று
தவறாமல்தெல்லிப்பால் சேர்ந்தானொன்று
நகரவேயிவ்வளவுங் கூட்டிக்கொண்டு
நண்ணிமையாய்கியாழந்தி லுள்ளேகொள்ளே.

கொண்டபின்பு அடுப்பேத்தித்தணலைமூட்டி
கொழம்புடனேபக்குவத்தில் பொடியைதூவி
பிண்டியனலெடுத்தாக்கால் முறிந்துபோகும்
விழித்திருந்துகமலத்தீ யாகப்பாரு
கண்டபின்புபுதைலத்தை யிருத்துக்கொண்டு
கன்னியுடபூசையைநீ கனமாய்ச்செய்து
மண்டலத்தான்மூன்றுமட்டும் முழுகினோர்க்கு
மகத்தானபிணிகளெல்லா மாறிப்போமே. (21)

மாறுமேநாட்சென்ற வுதிரமேகம்
மகத்தான வுள்மூலந்தான்
தூறுசினம்பெருநோயு சகோதரந்தான்
சூலையுடன்பித்தமெல்லாந் தொலைந்துபோகும்
ஏறுகின்றரேசநந்தான் செய்வோமப்பா
என்னசொல்வே னாரோக்கியம்யேறும்யேறும்
மாறுகின்றருலகத்தோ னுண்டாநாநால்
மகத்தானபிணியெல்லாம் மயங்கிப்போமே. (22)

போகமதுசெய்திந்த அவிழ்தங்கொண்டால்
புத்திகெட்ட மானிடர்க்கு வீணாய்ப்போகும்
போகமதுசெய்வதற்கு மனமுண்டாநால்
பிர்மாவைரவிகலையில் தன்னிற்சேரு
போகமது திங்களுக்கோ தினமுமாகும்
புண்ணியனேவித்துவைநீ நிறுத்திக்கொள்ளு
போகமதுபூரகத்தி லிருத்தியாடு
கூவையுடவித்துவெல்லா முனக்கேயாச்சே. (23)

ஆச்சிந்தப்படிசெய்வா ருலகஞானி
ஆடிடுவான்பின்னுமப்பா புலகத்துள்ளே
போச்சிந்தப்படியப்பா வுலகத்துள்ளே
பேராகக்கோடான கோடியுண்டு
மூச்சிந்தப்படிகண்டோர் விள்ளாரை
மூளையாகப்பண்ணிரண்டு வருஷங்காரு

பாச்சிந்தப்படியப்பா மலையில்வாழ்வோர்
பாவையரைக்கூடார்கள் பகந்திட்டேனே. (24)
இட்டமுடன்குருபதத்தைத் தொண்டுபண்ணி
யினிதாகவாழ்ந்தவனே சீஷனாகும்
நஷ்டமிதுகுருவுக்கு நினைத்தானானால்
நம்பாமல்மனம்வேறாய் நிற்பார்பாரு
அஷ்டகர்மங்கோகர்ண மாடினாலும்
அப்பனேநாள்வரட்டும் மென்பார்மேலோர்
கட்டளையாலவர்மனது வரவேவேணுங்
கார்க்கையிலேமனதிரங்கி கடாட்சிப்பாரே. (25)
பாரிலேசித்துண்டு ஞானமுண்டு
பண்ணிவிட்டகுறையோர்க்கு எதிரேகாண்பா
பாரிலேதுலாராசி கன்னிராசி
பண்பில்லாப்பாவிகட்கு யெதிர்தோணாது
நேரிலேவந்தாலு மறந்துபோகும்
நிலையோடயாத்தாளும் கலைத்திடாது
சீரிலேயுதித்தவர்க்குச் சுத்தியாகுஞ்
சிறப்பானவாதமெல்லாஞ் சித்தியாமே. (26)
ஆச்சிந்தப்படிசொல்லி மறைப்பார்மேலோர்
ஆகடியஞ்செய்யாதே அவமாய்ப்போகும்
போச்சிந்தப்படியப்பா வுலகவாதி
முறையாகவுலகத்தில் ஒத்துவாழ்வார்

வாச்சிந்தவிட்டகுறை யானோரானால்
   பண்பாகக்காத்தவர்க்குப் பலிதமாகும்
வாச்சிந்தவுலகத்து வாருக்கப்பா
   வச்சிரத்தின்பாரையுப்பா மரணந்தானே. (27)

தானென்றமுப்பூவின் றுறையினாலே
   தரணியெல்லாம் பொன்னாக்க தறிந்துபாரு
பானென்றபெண்ணைவிட்டால் வித்தையெல்லாம்
   பாழாச்சுபாழாச்சு பகுந்துபாரு
கானென்றகர்ப்பூர வுப்பினாலே
   காடெல்லாமலையெல்லாம் பொன்னாய்ப்போகும்
மானென்றமனோன்மணித்தாயருள்வேண்டும்
   மகத்தானபூசையிலே வருந்துவாயே. (28)

வருந்துவாயாத்தாளை தினந்தோறுந்தான்
   வகையோடேகுருவினுட முறையைக்கண்டு
திருந்தவேநூல்பார்த்துக் தேரவேணுந்
   தேங்குவாநூல்பாரன் திருடன்தானும்
அருந்தவேவாதத்தை முன்னேகேட்பான்
   ஆகாதகாமியென்றே யகலப்பாரும்
வருந்திவேகாத்தபின்பு குறிகள்கண்டு
   வாதமென்றவார்த்தையைநீ பின்னேபோச்சே. ()

பேசுவதுயாருக்கு மைந்தாகேளு
   பேரானகுலத்தோர்க்குங் கன்னியோர்க்கும்

வீசியதோர்தனுசானுமீனைத்தோனும்
வியநானமேஷத்தோர்க்கு விரைந்துகூறு
ஆசானுமுன்சொன்னத் துலாமுங்கன்னி
அரைவாசிப்பின்மூன்று மறைத்திட்டார்கள்
தேசுடையதாய்பூசை செய்யாவிட்டால்
தெட்டியவன்பறிந்திடுவான் தெரிந்துகொள்ளே

கொள்ளப்பாமூலாதா ரத்தினுள்ளே
குறிப்பானரேசகந்தான் பத்துஞ்செய்கை
பிள்ளையாருள்ளங்கை நெல்லிக்காய்போல்
பேசுகிறேனுள்ளதெல்லாம் பெருமைகேளு
அள்ளியிடுமூலத்தில் ஓங்காரந்தான்
அடவாகக்கொண்டெழுப்புமாதியாச்சு
கள்ளியிடுஞ்சுவாதிஷ்டானகத்தில்தானே
நண்ணிவைத்தநகாரமதை நன்றாய்ப்பாரே. (31)

பாங்கானமணிப்பூ ரகத்திற்கேளு
பண்பானமகாரமுமே யடங்கும்பாரு
ஆங்கான அனாகதத்தில் சிகாரம்வைத்து
அசையாமல்விசுத்தியிலே வகாரம்பார்த்து
நீங்கானஆக்கினையில் யகாரமாச்சு
நிருத்தியபின்னைந்தையுமடைத்துகொண்டு
தூங்கானநவவாசல் கண்டுகொண்டு
துரையானரேசகத்தில் நேசிப்பாரே. (32)

பாயாமல்மனத்துள்ளே அங்கென்றாணி
 பதியானவங்கென்று சிங்கென்றாணி
ஓயாமல்மேனோக்கி ஓட்டிடாது
 உயராதுசந்திரகலை தேயும்பாரு
தாயானமாதாவைப் பூசைபண்ணு
 தவராமல்பூரகத்திற் சாருசாரு
மாயானகாலன்வந்தா லோடிப்போவான்
 மகத்தானபூரகத்தின் வறையிற்றானே (33)

தானென்றகும்பகத்தில் கலையைவைத்து
 தவறாமல்விண்ணோக்கி யிருந்துப்பாரு
கோனென்றவெளியெல்லாம் நீயாய்க்காணும்
 கோமகளுங்கூப்பிட்டால் வாவாவென்பாள்
மானென்றப்பெண்மாயை மறைத்துப்போடு
 மகத்தானகுருவினிட வழியிற்காரே. (34)

கார்மேகம்போலெழும்பும் மாய்கையெல்லாம்
 கனமானரேசகத்தாற் கலந்துபோகுங்
தார்பூணத்தாய்பூசை மறந்தாயானால்
 தவறிவிடும்வித்தைமுதல் ஞானமெல்லாம்
சீர்மேவும்அரியேது அயன்றானேது
 சிறப்பானசிவமெல்லா மொன்றேயாச்சு
ஆர்மேவுமாகாசம் ஆணேயாச்சு
 அழகானபிரிதிவு பெண்ணேயாச்சு (35)

54

ஆச்சப்பாஆணென்று பெண்தானென்று
அறியாதமாண்பருக்கு வெவ்வேறாகும்
கூச்சப்பாபூதலைமந்து மெங்குமாச்சு
குவலையத்துள்ளறியாத மூடருக்கு
ஏச்சப்பாபறையனென்றும் பறச்சியென்றும்
வெளிதாகப்போசிடுவா ரறிவில்லார்கள்
பாச்சப்பாபூசையென்றால் தேவிபூசை
வறையனென்றுமறையனென்று பதிற்றோணுதே.

ஒன்றானபூசையப்பா லொண்ணூற்றெட்டு
ஓதுகின்றசாதியருக் கொன்றேயாகும்
பன்றினபூசையதை பழித்தபேர்க்குப்
பரநெறியுங்கிட்டாது பாருபாரு
கண்ணாட்டிக்குள்ளிருக்குஞ் சோதிபோலக்
கனகசபைதிருநடனங் காணமாட்டார்
அண்ணாடம்நித்தியசாமம் ஜெபங்களாலே
அலைந்தலைந்து திரிவார்கள் ளசடர்தான. (37)

தாமென்றஆத்துவத்தை போக்கமாட்டார்
தருகுதப்பாகோபத்தைத் தள்ளமாட்டார்
ஓமென்றஷீங்கார மொழிக்கமாட்டார்
உகந்தகுருபாதமது வணங்கமாட்டார்
வாமென்றவாம்மது அவனுக்கேது

தாமென்ற கர்மத்தி லெல்லாம்போச்சு
   தவமான மனோன்மணியின் சகாயத்தாலே. (38)

தாலமென்ற பூமியிற் பிறந்தால்கேளு
   தாமென்றுந் தவமென்றுஞ் செய்யவேணும்.
தோலமென்ற தானமது செய்தபேர்க்கு
   குவலயத்தில்மறுபிறவிக் கொள்ளுங்கொள்ளு
சீலமது பிறவிக்குச் செய்தானையா
   செல்வமதி தருணிருந்து திறமாய்வாழ்வோர்
பாலமெனுந் தீஷையுள்ளோர் தவங்கள்செய்வோர்
   பரலோகசித்தரென்றும் பகரலாச்சே. (39)

அஞ்ஞானம்.

ஆச்சப்பா அஞ்ஞானத்தைப் போட்டுப்பார்த்து
   அளவற்ற திரவியந்தா னிருந்ததென்றும்
மூச்சப்பா நெடுநாள்கள் சென்றதானால்
   முக்கியமாய்த்தெய்வமுதல் பூதங்காற்கும்
போச்சப்பா அதைபெடுக்கச் சுளுவாய்க்கேளு
   பேரான பொண்ணினுட வழலைவாங்கு
காச்சப்பா வழலையுப்புங் காணுமுன்னே
   காதவழி யோடிவிடும் பூதந்தானே. (40)

தானென்ற வழலைபது வாங்குவாங்கு.
   சஞ்சாரக்கிரியையுடன் வாங்குவாங்கு

கோனென்றஅஞ்சனத்தி லெழுத்தைநாட்டிக்
கூட்டியல்லோநாவாலே வாங்கிக்கொண்டு
வேனென்றகழுதையின்பால் கூடச்சேர்த்து
விஞயகலூருகளஞ்சி வுப்பில்தாக்கி
தேனென்றத்திரிவாங்கி யெண்ணெய்விட்டுத்
தீபமிடஓடிவிடுத் திடமாய்ப்பாரே. (41)

பார்க்கையிலேதேவியுடப் பூசைபண்ணி
பதினைந்துநாளலவும் வழலைவாங்கி
பேர்க்கையிலேதனமெல்லா மெடுத்துக்கொண்டு
இதமாகத்தேவியுடப் பூசைப்பண்ணி
கார்க்கையிலேயெந்தனுக்கு வுபதேசிப்பாள்
கருணையுடன்பணிந்தவளை வழலைவாங்கு
சேர்க்கையிலேவேதாந்தக் குறியைக்கண்டோர்
மேதினியிக்குறியோர்க்குவெளிப்படாதே. (42)

என்னசொல்வேன்வேதாந்த பெழுத்திறலே
இதமானபொருள்முதலா யுருவங்கண்டால்
மன்னுபுவியோர்வறமே மந்திரத்தால்
மாட்டாதுமாட்டாது மயங்கிப்போகுந்
துன்னுபுகழ்பவழமது துணியில்வாங்கி
முன்புசொன்னவழலையிலே கூடச்சேர்த்து
பண்ணியதோரஞ்சனத்தைந்தப்பா
பாவைமுமந்தனில்வைத்து வாங்குவாங்கே. (43)

வாங்கியே அலைவீசும் வையகத்துள்
வகைபானதனக்கோடி கிடராங்கோடி
தாக்கியேயிதையெடுத்து யோகம்பார்த்து
தயவாகக்காயசித்தி கற்பங்கொள்ள
ஏங்கியேதிரிந்தாக்கா லென்னவுண்டு
ஏரப்பாவுழுதல்லோ விரைக்கவேணுந்
தாங்கியே கருவில்லான் குருவுமில்லான்
காலிழியோன்வீட்டிருந்த கழுதைதானே. (44)

தானென்றவாதமது வேணுமென்றால்
சதாநித்தியம்நூலதனைப் பாருபாரு
பானென்றமனமிருந்தா லெடுத்துப்போட்டு
பதறாமற்பூசைபண்ணிப் பணிந்துநில்லு
கோவென்றகுவலயத்தின் வெகுபேரப்பா
குறையாமற்பூசையினாற் சித்தர்வாழ்வு
ஊனென்றஉலகத்தில் வாதிமார்க்கம்
உத்தகுறிநன்றாக உரைக்கிறேனே. (45)

உரைக்கிறேனுலகத்து வாதிவாய்வை
உணர்வீகக்குருமுடித்து பதனம்பண்ணி
யுரைக்கிறேனென்றுசொல்லி சேருகேட்பான்
ஏழையென்பான்கடன்படுவா னிரந்துதிரிவான்

தக்கவேபணிபூணு ஞடைசாத்தான்
நீநிலத்துமானிடரோ டொத்துவாழ்வான்
சிரக்கவேயவர்பாதம் பூசைபண்ணி
செம்பொனூர்பூச்சொரிந்து திறமாய்க்காரே. ()

காரப்பாபன்னிரண்டு வருடமட்டுங்
கல்நெஞ்சாயிருந்தாலுங் கரைந்துபோகும்
நேரப்பாபணங்கேட்டால் எடுத்துப்போடு
நெறிபார்த்துப்பின்பல்லோ பொருளைச்சொல் [வார்
ஏரப்பாமுதலல்லோ விளையுண்டாகும்
ஏரில்லனுருதுண்ட வஸ்துவாச்சி
ஆரப்பாயிவ்வளவு நூறுங்கஞ்செய்வார்
ஆசானைக்கண்டல்லோ போற்றுவாயே. (47)

போற்றுவாய்பூவுலகில் ஞானிகட்கு
புகழாகவாதமது வந்ததென்றால்
நேர்த்தியாய்ப்பணிபூணுன் கடனும்வாங்கி
நீநிலத்தில்மானிடர்போல் வாழ்க்கைசெய்வன்
வார்த்தையாற்பிரட்டுவான் மானிடர்க்கு
வழக்கம்துவருமென்று மதுக்கனுண்ணுன்
தேற்றியேபணங்கேட்பா னெளியனெட்பான்
திகமாகவவர்பாதந் திருத்திவாழே. (48)

வாழ்ந்ததொருரோமர்சொன்ன அன்பதுந்தான்
வகையோடேபடித்தவர்கள் யோகியாவார்
ஆய்ந்ததொருரிஷியாவார் சித்தராவார்
அழகானஞானியுமா யீசனாவார்
போழ்ந்ததொருமாணாக்கன் சொன்னநூலை
புகழ்ந்துபோதிகைமேல்முனிவன் திருத்தக்கொ
ஏழ்ந்திதுவுமுலகுக்கு வேணுமென்று [ண்டு
இயம்பினேன்அன்பத்து ஒன்றுமுற்றே. (49)

உரோமரிஷி கருமானச்சுருக்கம்-நூக.

முற்றிற்று.

உ

கடவுள் துணை.

என்பத்தேழாவது

உ ரோ ம ரி ஷி

மூப்பு சூத்திரம்—௩௰.

மூலவட்டமானகுரு பரந்தாள்காப்பு
முத்திக்குவித்தான முதலேகாப்பு
மேலவட்டமானபரப் பிரமன்காப்பு
வேதாந்தங்கடந்துநின்ற மெய்யேகாப்பு
காலவட்டந்தங்கிமதி யமூர்தப்பாலைக்
கண்டுபசியகற்றிமனக் கவடுநீக்கி
ஞானவட்டஞ்சித்தாடும் பெரியோர்பாதம்
நம்பினதாலுரோமனென்பேர் நாமந்தானே. (1)

தானேனென்முன்னுரைத்த ஐந்நூற்றுள்ளே
பதறாமல்பாடிவிட்டேன் யோகமார்க்கந்
தானானவாதத்துக் காதியுப்பைச்
சமுசயங்களில்லாமற் சொல்லிவைத்தேன்
தானாகும்வழலையென்ற வுப்புவித்தை
தன்னுக்குடன்னினத்தைத் தாக்கும்பாரு
தானானகருவுண்டு சத்தங்கெங்கை
சலமதனை மறைத்துவைத்த தன்மைபாரே. (2)

பாருநீவழலையென்ற வுப்புமூன்றும்
பரிபாஷையில்லாமற் கைபாகங்கள்
சேருநீபூதபஞ்ச கரணமாகி
தீட்சையுடபாகநன்றாய்ச் செப்பிப்போட்டேன்
காருநீசுத்தகங்கை மறைப்பேதென்றாற்
கருவறிந்தேன்சித்தருக்காய் பயந்துவிட்டேன்
தேருநீஒருநூற்றின் பெருளாராய்ந்து [ரே.
செப்பிவைத்தெனன்பதுக்குள்தெளிவாய்ப்பா
தெளிவதென்ன அதின்சூட்சங் காணப்போமோ
சேகரமாம்பதினாறுள் சேர்த்துப்பாரு
குருவென்னயிந்நூல்தா நூறும்பாரு
குறிதெரியுஞ்சூத்திரங் கண்டாயானால்
நெறியில்லைஇந்நூற்கு நந்திசொன்ன
நிகண்டல்லாம்மற்றொன்று நிகரொவ்வாது
கறியினுடபோக்குமச்ச முனியெண்ணூற்பார்
கட்டாகக்கூட்டிவைத்தார் கருத்தோனுது. (4)
தோணுமங்பாடிவிட்டார் சித்தரெல்லாஞ்
சூத்திரங்களறியவென்றாற் குருதான்வேணும்
வீணாகப்போகாது அதீதபுத்தி
வினையவானல்லாது மற்றோர்க்கேது
கோணுமற்றோணுமடாயிந்தநூலில்
கொட்டினேன்வயித்தியமும் வாதயோகம்
காணுமறலையாலே நினைவாய்ப்பாரு
கைபாகமைந்நூற்றிற்கண்டாயே. (5)

கண்டதென்னஉலகத்தில் வயித்தியம்போக்கு
    கைகண்டபலன்காணுஞ் சரிதைமார்க்கம்
விண்டன்பாய்நீற்றினத்தை காதிரஞ்சி
    விட்டுவிட்டால்வைத்தியமும் வீணாய்ப்போகுந்
தொண்டுபண்ணிகுருவினிட பாதம்போற்றி
    சொல்லுவாரில்லாவிட்டா லென்னாற்சொல்லும்
சண்டையிட்டுப்பேசாதே சித்திமார்கள்
    சாற்றினார்பொதிகைமுனி தயவாய்த்தானே. (6)
தயவுவைத்துச்சொல்லவில்லை லகுவாய்ச்சொன்ன
    தானறிந்துகொங்கணவர் சரக்குவைப்பில்
நயமிருந்துசொல்வதுபோல் நிமிளையென்று
    னட்டினார்துருசுக்குந் குருதானென்னுஞ்
சயம்பாடனன்றாகக் கண்டம்வைத்து
    சொன்னதிலேகடுங்காரத் துரையொளித்தார்
செயமிருந்தபோகரிஷி னூற்றிற்சொன்ன
    திட்டாந்திறங்கருக்கிடையுந் திரம்போதாதே. ()
திரம்போதாதேதென்ன குப்பிக்கேத்தி
    தீயெரிக்கசொல்லாமற் றீயிற்றள்ளிக்
குறம்பாடினாப்போலே மறைத்தாரப்பா
    குருக்குவழிகுருக்குவழி மோசமாகும்
அறந்தழைக்குந்திருமூலர் மூவாயிரத்தில்
    அவையடக்கம்சிக்கிவித்தைத யார்க்குந்தோணு
பரம்பரையாம்வந்தசித்தார் பாதம்போற்றி
    பாடுகின்றேன்திறஞ்சிவித்தைப் பலிக்கத்தானே.()

பலிக்கதென்றாற்சிறங்கிக்கிணுமபேதம்
பாடிணுரதணுமேல் யாவதென்ன
கலிக்கின்றவஞ்சத்தி லிங்கஞ்சேர்த்து
கலங்கிணுற்சிரங்கியென்ற பேருமாச்சு
கவனிக்கவென்றால்தன் பெருமைவெகுசாயுண்டு
வாதமுண்டுவெயித்தியமுண்டு வழிபாடுண்டு
மெலுங்குடையசிரங்கியொரு பலந்தான்வாங்கி
விரிவானகல்வத்திற் பொடித்திடாயே. (9)

பொடித்திட்டபீங்கானிற் பழசாறூற்றி
பொடிமணலில்ரவிமுகத்தில் வைத்துங்கொண்டு
ஒடித்திட்டசூச்சியிணுற் கிண்டக்கிண்டி
ஒரேழுநாள்ரவியின் வைத்தாயாணுல்
குடித்திட்டபொடிகளெல்லா மாண்டாப்போல
குணமாகக்கட்டுமடா பழச்சார்வேகந்
தடித்திட்டபழச்சார்முன் விடுகும்போது
சார்வாகப்படியரைத்தான் விட்டுதாக்கே. (10)

தாக்குவாய்ரவிசூடு மெத்தவாணுற்
சாரல்லாமேரேழு தினத்தில்வற்றும்
மார்க்கமாயிரவிமுகங் கண்டால்சற்று
வற்றுமட்டுங்காய்ந்ததுதே வெண்மையாகும்
தீர்க்கமாய் காந்தசிரங்கி பலந்தாணென்று
சீனமென்றவெள்ளையொன்று பூரமொன்று
தாக்கவேசாரமொன்று கவுரியொன்று
கண்டுபாரிதுணுலுங் கழஞ்சிதானே. (11)

கழஞ்சானதினைவன்னுஞ் சிரங்கியிலேசேரு
கல்வத்திலிவைவையைந்தும் பொடித்துக்கொண்டு
விளைந்தசவுக்கார மென்றுந் திராவகத்தில்
வெள்ளையென்றகிளிஞ்சிநீற் சாரசுண்ணம்
வளஞ்சல்லோபொடித்திடுவாய் விருகணிரண்டு
வன்னிமையாய் மொளுமுளென
கிளிஞ்சல்லோகுருவாச்சு கால்படியாந்தீநீர்
கொண்ணுதன்றனைவிட்டுக் கிண்டியாட்டே.(12)
ஆட்டுவாய்சேர்த்தசரக் கெல்லாமாடு
தப்பனேதிராவகந்தான் வேகமெத்த
மூட்டுவாய்யிருசாமம் மரைத்துக்கொண்டு
முங்கியாமல்மயனபத மாக்கிப்போடு
கெட்டிவாய்க்குப்பிக்கல் லண்டத்தோடுங்
கெடிவாகச்சுண்ணாம்பாற் றாற்றிக்கொண்டு
பூட்டிவாய்திராவகத்தில் குழைத்துநீயும்
புத்தியுடன்குப்பிக்குள் பூசுபூசே. (13)
பூசியேகாயவைத்து திட்டம்போட்டு
புகழாகக்குப்பியரைத் திட்டம்போடு
தேசியென்னும்டிகனத்த தாளியொன்றிற்
சிறுமணலாய்ரைவாசி மட்டுங்கொட்டி
வாசுயென்றகுப்பிகடு வைத்துமங்கே
வலைப்பாலேக்கொண்டுகுப்ப வாயைமூடு
தேசிகனேயினிமேலுந் தெரிந்திட்டாதோ [ற்று.
சொரூபமனேன்மணித்தாயைத் தொழுதுபோ

போற்றுவதுமுத்தீயு மூன்றுசாமம்
பொங்காமல்வெளியரமாற் பூண்டுபாரு
ஆற்றவிடுங்குப்பிமறு ளுனிற்பாரு
அப்பனேபதங்கமென்ற கருத்தானப்பா
நீற்றினத்துக்கிதுவாதி துருசுங்காதி
னீத்தாட்டாற்சுட்டலேந்த குருட்டுவாதி
சாத்திரந்தானென்னசெய்யும் புத்தியில்லாச்
பண்டாளர்பொய்யெனவே தள்ளுவாரே. (15)

தள்ளினது அவன்பேரில் குற்றமில்லே
சவுக்காரவழலேத்தான் மறைந்ததாலே
வெள்ளேயென்றசிவனுப்பை வுள்ளத்தாலே
வெடியுப்புகட்டுவது மறியாத்தாலே
கொள்ளியென்றபூனீருப்பு போனதாலே
குடைதிசையில்கல்லுப்பு காணுத்தாலே
துள்ளியென்றசுத்தஜல தீட்சைமார்க்கன்
சொல்லாமல்போனதினுல் தோணுதென்றே. ()

தோணுகின்றசித்தர்கள்தான் கூடிக்கொண்டு
சூட்சங்களிந்நூலில் முப்புமார்க்கங்
காணுகின்றபரிபாஷை நாமத்தாலுங்
கபடாகமுன்பின்னு யுரைத்ததாலும்
வேணுமென்ற அவரவர்கள் நூல்கள்தோறும்
விளம்பினார்புராய மாகமெத்த
ஊதுகின்றவுப்பல்லால் வேறென்றில்லே
வொளித்தென்னவழலேயொன்றுதீட்சையொன்று

தீட்சையென்றவழலையென்றுஞ் சூட்சமாக
செப்பினைவத்தாரதனாலே யுலகவாதி
மாச்சலின்றுமனம்புண்ணாப் சாத்திரத்தை
மனம்வெறுத்துபயந்தெரியா வருத்தினாககால்
நீச்சென்றகடுநீச்சுநிச்சலாகும்
நெட்டிலேதிரியாமல் முட்டிப்பாரு
வாச்சுதேவழலையென்ற வுப்புதானு
மங்கையானசரக்குணர்ந்த மார்க்கந்தானே. (18)
தானென்றசிரங்கிபல்லோ ருத்திரனச்சு
தாரணியில்வாதமிந்த குருவிலாச்சு
யேனென்றகுருநீவாலே வைத்தியந்தான்
யென்னசொல்லேனென்பிள்ளா யிசைந்துகேளு
கோனென்றதாம்பரத்தைத் தகடுதட்டி
குருவிலொருபணம்புசி குகைக்குள்வைத்து
கானென்றகுக்கிடத்தில் நீறிப்போகுங்
களிம்பற்றுசெம்புநிறங் காட்டொண்ணாதே.(19)
ஒண்ணான்பற்பத்தைத் தேனிற்கொள்ள
புறத்திருந்தமேகமெல்லா மோடிப்போகும்
கண்ணானசுங்கிலத்தை கட்டிக்கொள்ளுங்
காயமெலமுண்டாக்குங் கனகம்போலே
வெண்ணெணெய்போடுகளஞ்சி பணந்தான்பற்பம்
விரவினால்தைலமதை விழுங்கிப்போடும்
புண்ணியமேசெய்தவர்க்கு யிந்நூல்கிட்டும்
புகண்டனுக்குமெந்தனுக்கும் வாதுண்டாச்சே.

வாதுவந்தெதினாலே ஐந்நூற்றுள்ளே
மார்க்கமெல்லாம்பாடிவிட்டேன் மனிதர்க்காக
சாதுவென்றதிருமூலர் யெந்தநூலை
தம்முடையகுகைக்குள்ளே மறைத்துப்போட்
யேதுவென்றயதற்கீடா யன்பந்தான் [டார்
யிநத்திலேசொல்லிவெத்தே னியன்றமாத்திரம்
சூதுகொண்டுபார்த்தாலே தோயுந்தோயுஞ்
சொர்ணமதைசுத்திசெய்து கட்டாய்வாங்கே.

வாங்கியபின்குருவிலொரு பணந்தான்புசி
வான்பிரமியிலையரைத்துக் கவசங்கட்டி
பாங்குமெபறக்குக்கியத்திற் போட்டாயானால்
பசுமைநிறம்போகாது பற்பமாகுந்
தூங்கியேதிரியாதே திரிபலாதி
சூரணத்திற்கொண்டுவிடு மண்டலந்தான்
சாங்கைகயமேருகமது மேகமூலம்
கிருணிகுன்மம்பீலிகையுங் கடலிற்போமே. (22)

கடல்போகும்வெள்ளியொருக் கட்டிவாங்கி
கனத்தம்பினீராலே சுத்திசெய்து
திடமானகுருவிலொரு பணந்தான்புசி
திருமேனிதனையரைத்துக் கவசங்கட்டி
புடமேத்திருக்குடத்தில் நீசுப்போகும்
புசைதனைமரவாதே புண்ணியந்தான்
உடலெடுத்தால் ஜன்மவினைக் கிடங்கொடாதே
உறுதிபற்பத்தனுபான முறைக்கின்றேனே. (23)

உறைக்கிறேன்சஞ்சீவி லேகியத்தில்
உண்டுவாமண்டலந்தான் கண்ணிணையில்லை
எவரக்கின்றகுடல்வாத மெத்தயில்லை
எலும்புருக்கிப்படாமேக மெப்போதுமில்லை
நறைக்கிறமேருகமில்லை பித்தமில்லை
நாவில்வருமேருகமெத்த ஞளுமில்லை
திறக்கிறதோருடல்தனிலே மேகமில்லை
சிவசிவாயிதன்பெருமை செப்பொணுதே. (24)

செப்பவேஅயத்தகடு லேசாய்த்தட்டி
சிறுநீரிலாதலப்பழச் சாற்றிற்சுத்தி
துப்பரவாய்செய்துகொண்டு தகட்டின்மேலே
துருசுக்குருவான சூட்சந்தன்னை
அப்பனேபணவிடைதா னெடுந்துப்புசி
ஆமணக்குயிலேபறிந்துங் கவசங்கட்டி
உற்பனமாங்குக்கிடத்தில் நீறிப்போகும்
ஓகோகோயிதின்பொருமை உறுதிதானே. (25)

உறுதியென்றலோகபற்பம் மண்டலந்தான்
உத்தமனேகரிசாலை லேகியத்திற்
பருதிமதியிரண்டதுவே கொண்டாயானுற்
பாண்டுவொடுமூலமெல்லாம் பறந்துபோகும்
குறுதியென்றதாதுபுஷ்டியூரலாச்சு
குணக்கேடுசெப்புகின்ற சொலிபோச்சு

சுருதியிந்தப்படிதானே கார்த்துசெய்ய
சோணகாமாலையெல்லாந் தொலைந்துபோச்சே. ()
போச்சென்றுவிடுநாதே கருவங்கத்தை
புளிப்பானமோரிலே சுத்திசெய்து
ஆச்சென்றுகுருவினிலே பணந்தான்தூக்கி
அருளானவங்கத்துக் கப்பிப்போடு
நாச்சென்றகுருஞ்சியைநீ யரைத்துக்கொண்டு
கவசமிடுகருவங்கங் கட்டிப்போகும்
மூச்சென்றுமோடாது குக்கிடத்தில்
முழுவெள்ளையாகுமடா மூர்ச்சுமென்ன. (27)

மூர்க்கமிந்தநீராலே களங்குசெய்தால்
மீன்பின்னையைந்தாறு மாற்றுங்காணுஞ்
சக்கையடாபரங்கியென்னும் பட்டைச்சாற்றில்
தின்றுவாமண்டலத்திற் றீரும்நோய்கள்
நீர்க்குமிழியிற்புண்ணுறும் வெட்டைதீரும்
நீர்சொறிப்புங்காலெரிவு னின்றுபோகும்
ஊர்க்குள்ளேவுனக்கீடு வொருவரில்லை
வுத்தமனேவங்கத்தி னுண்மைதானே. (28)

உண்மையிந்தப்படி-தானே வெள்வங்கத்தை
வுண்டுபண்ணிமண்டலமே கொண்டாயானால்

பண்மையிந்த நீராலேமேகமெல்லாம்
பறக்குமடாவுலகத்திற் பண்டிதந்தான்
தண்மையல்லோவேணுமடா தேகரோகந்
தத்துவமறியாதவர்க்கு மருந்தேதுக்கு
வண்மையினால்செய்துநடு நாள்பழக்கம்
வந்தல்லோயிம்மருந்து வாய்க்குந்தானே. (29)

வாய்க்கவேசிறுநாகந் துத்தம்வாங்கி
வந்துமேகரண்டியினி லுருக்கியேதான்
சாய்க்கவேயினுப்பைநெய்யில் சுத்தியாக்கி
நடுவிலொருவிரல்கனமாய்த் தடித்துக்கொண்டு
சீக்கிரமாய்க்குருவிலொரு பணந்தான் தூக்கி
சேர்த்துவிடுநாகத்தின் சீரல்போகும்
பேய்க்குமட்டிக்காயரைத்துக் கவசங்கட்டி
பேசாமற்குக்குடத்தில் நீறுமுற்றே. (30)

உரோமரிஷி முப்புசூத்திரம்-50.

முற்றிற்று.

உ

கணபதி துணை.

எண்பத்தெட்டாவது

உரோமரிஷி

வகார சூத்திரம் - க௬.

நந்திமுகத்தான சதங்கைத்தாள்பாதங்காப்பு
சகலபொருளாகினின்ற தாயார்காப்பு
முந்திபுரையென்முதனூலைம்பதுக்குள்
மூலமுதற்றிரிகோண வாசிவாதஞ்
சுந்தரன்போலறிவுடைய மக்களுக்குத்
தொடுகுறியுமிடுநலமுந் தோணுந்தோணும்
இந்தமுறைபதினாறுஞ் சொன்னேனுரோம
ரிஷிநூலுங்கெதிர்நூலொன் றில்லைதானே. (1)

தானென்றமூலமதை லாறுவீடு
சாகரத்தின்கோட்டையிலே சார்ந்துநிற்கு
மூனென்றவளையமடா திரிகோணந்தான்
உற்றுப்பார்பவளநிறம் போலிருக்கும்
வானென்றவீட்டினுள்ளே கணேசன்றானும்
வல்லபையும்வீற்றிருப்பான் மூளைபோலேயா

நாடுனென்றுமிவரையல்லோ பூசைபண்ணி
நலமாகசிவயோக நலம்பெற்றேனே. (2)

பெற்றசுழிமுனைதானே வித்துனுதம்
பேதமில்லைமேல்மூலத் தடையாளந்தான்
உற்றதிரிகோணமதிற் சீவாத்மாவுக்கு
ஓரெழுத்துமீரெழுத்துங் கீழ்மேலையா
பற்றிநின்றரவிமேலே மதிதானிற்கும்
பதிநடந்தவாகாசம் பிரமபீடம்
முத்தியறிந்தவன்யோகி ஞானியாவான்
முனைமூக்குமத்தியிலே மூட்டுமூட்டே. (3)

மூட்டுவதுவோரிதழ்தா மரையினுலே
முக்கோணவளையதி னூடுதாக்கி
நீட்டுவது அங்குலந்தம் னுலுசென்றால்
நீங்காமல்ரவிமதியு மொன்றாய்ப்போகும்
கோட்டைவிட்டுங்குதியாது வுடலுய்யாது
குறுகாதுநெடுகாது பொறிசொல்லாது
காட்டிலென்நாட்டிலென்ன யிந்தயோகம்
கண்டவர்க்குமவுனமுத்தி கைக்குளாச்சே. (4)

ஆச்சப்பாயிந்தகுறை நவ்வேசிவ்வாய்
ஆதித்தமண்டலத்துக் கப்பாற்சென்றால்

மூச்சப்பாமேலடங்கும் கீழ்நோக்காது
முனைமூக்குப்பிடரிவழிக் குள்ளேயேறும்
நீச்சப்பாசுழியிலொரு மயிர்ப்பாலந்தான்
நினைவுகொண்டுதாண்டாலற் கெட்டுப்போனூர்
பேச்சப்பாபேசினதால் வருமோயோகம்
பிராணபனூயமெல்லாம் பிசகுந்தானே. (5)

பிசகாது அபானத்தில் மலமேகுற்றம்
பேசுகின்றவுதானத்தில் நாடிகுற்றம்
விசையானகண்டத்திற் கபமேகுற்றம்
மேல்மூலவளையிலொரு மீனகுற்றம்
மசையானமனதுக்கக் கியானங்குற்றம்
மையைந்துபோக்கிலிட்டா லாமேஞானம்
பசியாதுஞானத்திற் பிரகாசித்தாற்
பூரணமல்லோபதினாறும் பானுகொள்ளே. (6)

கொள்ளையிலேகாரமறிந் துண்ணவேணுங்
கோளானவியாதிகண்டு தீர்க்கவேணுந்
தள்ளாமல்ரேசகபூ ரகமாக்கும்பந்
தவறாமற்சாதித்துச் சாரவேணு
மெள்ளளவுமனதுபிச காமல்மூல
வேணியிலேகொல்நிறுத்தி யேறவேணி
முள்ளபடியானுரைக்குஞ் சிவயோகத்தில்
ஓமத்திற்கேமதிப்பா யுணர்வாயூட்டே. (7)

...ட்டடறியாமடையார் காஷாயங்கொண்டு
வெரடியானம்விபூதி யுத்தளமாய்பூசி
சேட்டையாய்பலவிதநூல் கற்றுக்கொண்டு
சிவயோகம்வந்ததுபோற் றிரிவாரையா
சாட்டியில்லாபம்பரங்கொண் டாட்டலாமோ
தண்ணீரென்றெண்ணெயுண்டால் தாகம்போ
வேட்டைபெரிதென்றுபெ நாயைக்கட்டி [மோ
வேடிகைபாருக்கும் வீணர்காணே. (8)

சாணுதுபசுவுக்கு ஞானயோகம்
கருத்தறிந்துகொண்டாலுங் கைக்கூடாது
தோணுதுசற்குரு முன்னுகவந்து
சொன்னாலுந்தெரியாது தோசிதோசி
வீணுகவென்மீதிற் சொல்லவேண்டாம்
வெட்டவெளியைநூற்றி விபரமெல்லாம்
பூணுதேபோனாலு மென்மேற்குற்றம்
பிசகாமற்சொல்லிவைத்தேன் பொருந்தீடீரே. ()

பொருத்தமிலாப்பிள்ளைக்குப் பொருந்தாதப்பா
புதைத்தாலும்பிழைப்பார்கள் பொறியுள்ளோர்
அறித்தாலுமறைகீரை தழையுமாப்போல் [கள்
அவரவர்கள் தன்குணத்தின் படிதானுகும்
ருத்துடனேகற்பகத்தைச் சார்ந்தாலுந்தான்
காஞ்சிரங்காயீந்தகதை கடகப்போமே

பெருங்கமிலாம்பழத்திறுக்கு ஆர்தானீயும்
பிடித்துவந்துவிட்டானரோ பேணிப்பாரே. (10)

பேரானசாகரமே பிரமவித்து
பேசுமறைமாற்றுவிக்கு மோகமுண்டு
பூரானகுலமிதுக்கு வசந்தகாலம்
நிமிடத்திலிடிமழையுங் காற்றுமாச்சு
கூரானமூன்றுவித மானதாலே
குமுறுகின்றவங்கினியே யீசன்விந்து
பேரானவாயுவதே மாலின்விந்து
பிரமாவின்விந்துமழை பெய்தலாமே. (11)

வகாரம்.

ஆமைய்பாசசன்விந்து இடியாய்வீழு
மங்கினிமண்ணூடுருவிச் சலத்தைக்கோர்க்கும்
ஓமைபாபாறையுப்பு மீள்போற்றோன்று
முத்தமனேமண்ணெடுத்துப் பூவாய்நிற்கும்
சாவைபாமழைக்காலங் காற்றுச்சென்று
சக்கரத்தின்நீர்திரட்டித் தண்ணீர்கள்ளாய்
நாமையாசொல்லிவிட்டோம் பாறையுப்பாய்
நள்மிரதப்பூர்வத்தி னடத்தைதானே. (12)

நடத்தையிந்தவாயுவங்கி அப்புமூன்று
நாதமென்றசாக்ரத்தி னீர்ாலாச்சு

திடத்திலேயெழுபிறப்பு யோனியாச்சு
சித்தர்களெலாமிதனைச் செய்யலாச்சு
உடைத்துவிட்டேனிம்மூன்றுங் கொன்றேயாதி
வுகராமல்லோபூமியொன்று வூணிப்பாரார்
மடத்தையகலங்களெனக் கட்டிக்கொண்டு
வாழ்ந்திருக்கும்வீணருக்கு வகைநேராதே. ()

வகையறியாரக்கினியி னுப்பைக்காணார்
வாய்வினுப்புக்கண்ணீரான மார்க்கங்காணார்
தொகையறியார்தீட்சையினிற் சுழியுங்காணார்
துருசுகொண்டுசூதத்தைக் கட்டச்சொல்வார்
வகையறியார்காலபரு வங்கள்காணார்
பாசாணங்கட்டென்று பணந்தாவென்பார்
குகையறியார்குடுகுடுக்கைக் கொண்டாவென்பார்
குருபூசைக்கிருபதுபொன் கொடுவென்பாரே. ()

நாதவிந்துவாலை.

கொடுப்பதற் கென்றாலறிந்தோரைக்
கோடிதனமானாலுங் கொடுத்துவாக்கு
பிடிப்பதற்றுவகையதனிற் கண்டுபாரு
பித்தெறிந்துபோடாதே பிசகாய்ப்போமே
இடிப்புகுந்தவுவர்நிலத்தை நன்றாய்ப்பாரு
இரண்டுமொன்றாய்ச்சேர்க்கவொரு கடலையாறு

அடிகனத்தபானையல்லோ தீக்குநிற்கு
மவனைநினைந்துமழை பிடிகாற்றாதன்றே. (15)
ஆநாதோவேலையிலே கண்டாற்சிப்பிக்
காசாசவித்துவல்லோ முத்தாய்ப்போச்சு
சாகாதோயிந்நீரி லானைநல்லு
சத்தியுடவர்ச்சூடனங்கே சற்றேபோடே
மேநாதோ இனயினமுஞ் சேர்ந்தாலையா
வெண்கிளிஞ்சிற்கேநீர் விட்டாற்கொல்லும்
போகாதோகுருமுடிக்கும் பாகமெல்லாம் [றே.
பூட்டறிந்துபார்த்தவர்க்குப் பொருள்தான்முற்

உரோமரிஷி வகாரசூத்திரம்-௧௬.

முற்றிற்று.

உ

கடவுள் துணை

எண்பத்தொன்பதாவது

உரோமரிஷி

வகாரச் சூத்திரம்-உ௫.

காப்பு.

ஓம்மூலத்தந்திமுகவன் சரணமித்தொழுது
ஆம்மூலநந்தீசர் சரணடியான்றொழுது [று
தாம்பூலம்பராபரைசரசயோதியெந்தன்வாக்கினின்
ஏம்மூலஞ்சூத்திரக்காப்புதொழுதிரைஞ்சவோற்கே

நூல்.

மயமானசூத்திரத்தி லுப்புமார்க்கம்
வாதத்திலாதியதாய் விரித்துச்சொல்ல
செயமாகக்குருநந்தி யுபதேசித்தார்
சிவனோடுபார்வதியும் நிர்வாணிதானும்
நயமாகயெப்பொழுது முன்னேநின்று
நாடியேசூத்திரத்தை நயந்துபாரு
வயமாகச்சொல்லுகிறே னிருபத்தைந்தில்
வாதியரேயிந்நூலை வணங்கிக்கேளே (1)

கேளடாகரியப்பைக் கட்டத்தாலும்
கணபதியின்தேவியருள் பதத்தைப்போற்றி.

ஊரடாதிரிந்தலையு முலுத்தருக்கு
வொளித்துவைத்தாரென் னூலை கைக்கொடாதே
வாளடாதீட்சணமாங் கபந்தமோடு
வளமானதக்காளை முசுமுசுக்கை
ஆளடாகைக்கொன்று சாயுலூட்டிக்கால்தா
னதிற்சொல்வேன்கறியுப்புங் கால்தான்பாரே. ()

பாரடாசொரூபானந்த நிசந்தான்சொன்னேன்
பரிவாகயென்னூலைப் பழித்தாரானால்
ஊரடாநாயைப்போற் றிரிந்தலைவா
ருயர்தலைவெடிக்கும்நந்த பாபமப்பா
காரடாகுருபதத்தைக் காத்தார்சொல்வார்
கண்டித்தநூல்தன்னைக் கருதிவாங்கி
ஊரடாவருவார்க ளனேகம்பேர்க
ளுத்தமர்க்குக்கொடுக்கவுந்தான் வேணிப்பாரே.

பாரப்பாயிதைவிட்டு வுப்பைச்சொல்வேன்
பருமணியாய்கருயுப்பை கலந்துக்கொண்டு
தீரப்பாதீட்சணமாங் கபந்தச்சாறுஞ்
சிறக்கவிடுநாழியப்பா வுப்பிலேதான்
காரப்பாரவிதனிலே மூன்றுநாள்தான்
கடுரவியில்வைத்தபின்பு தாளிச்சாறு
வாரப்பாமுன்போல விட்டுநீயும்
வளமாகவற்றினபி னின்னங்கேளே. (4)

இன்னப்பாமுசுமுசுக்கைச் சாறுநாழி
யிணக்கமுடன்விட்டதோ னின்னஞ்சொல்வேன்
வண்மையாயிப்படியே வகையொன்றுக்கு
வளமாகக்காய்ந்தபின்பு ஒன்பதாநாள்
அன்னமடாவரக்காம்பால் நாழிவிட்டு
யதின்பிறகுவதிறுடைய கட்டைவெட்டி
தின்னமதாய்த்தோண்டினி லுப்பைவிட்டுத்
திடமாகமேருமதாய் மூடக்கேளே. (5)

கேளடாவொருக்கிலையை யரைத்துப்பூசி
கிருபையுடனுப்பிட்டுப் பாலுமிட்டு
ஆளடாமுன்னிலேதான் மேலேபூசி
யதின்மேலேசில்லிட்டுச் சீலைசெய்து
வாளடாயீசானம் நிருவாணிபூசை
வளமாகவாலையுடன் கணபதியின்பூசை
நாளடாசெய்யதபின்பு முழுப்புடந்தான்போடு
நயமானவுப்பதுவுங் கட்டுந்தானே. (6)

தானென்றவுப்பதுவு முலகத்தோர்க்கு
தாங்காதுசித்தருக்கா மிந்நூலப்பா
வானென்றபசகளுக்கு கொடுக்கவேண்டாம்
வளர்ந்திக்குருசாபம் பலிக்கும்பாரு
தேனென்றமனோன்மணியாள் சிவனைக்கேட்டு
திரமாகவெந்தனுக்கு வுபதேசித்தாள்

பேனென்றரவிகோடி காந்திமட்டும்
பஞ்சபோலெரித்திடுவாய் பாழ்போலாவே. (7)

போகாமற்சொல்லுகிறே னிந்தவுப்பிற்
பொய்யல்லமெய்யாக யினிமேல்நாதம்
வாகாமலிரண்டையுந்தான் கூட்டிக்கொண்டு
வயிரவர்க்குப்பூசைபண்ணி புடத்தைப்போட்டு
ஆகும்பார்செந்தூர மருணன்போலா
கதிருடனேவீரமொடு தங்கஞ்சேர்த்து
நோகாமற்செந்தூரங் களஞ்சிசெம்பி
னேகுக்கியிட்டுவெளியேழு சேர்த்திடாயே. (8)

சேர்த்தபின்புமாத்தேது வெட்டரைதானப்பா
செகமென்றசெம்பதுவிந் தங்கமாகும்
மாத்தென்றமற்றநூல் சொல்லாதுப்பு
யடக்கிவிட்டேன்சுருக்கமதா யிருப்பதைந்திற்
கூத்தென்றகோருக்கு கொடுக்கவேண்டாம்
கொடுத்தாக்கால்பெறுவயிறு குத்திருமல்வாயு
வாதமென்றநரகத்தில் வீழ்வார்சொன்னேன்
வயதெல்லாகுறைநோயாகச் சாமந்தானே. (9)

சாபந்தான்தீராது யாவர்வந்தாலுஞ்
சற்குருவாம்நந்தியருள் பதப்பெற்றாலும்
அபலமாய்ப்போகாதே யின்னூல்தன்னை
யாராய்ந்துபார்த்தவர்க்கே வாதந்தங்கும்

நிபமானனூல்தன்னை யொன்றுசொல்லி
    நிமிஷத்தில்சித்தியா முப்பின்மார்க்கம்
சம்பாகப்போகாதே பேணிப்பாரு
    சண்டாளனுக்காற் சாவான்பாரே. (11)

சாகாமலிருக்கவென்றாற் றுறைப்போற்றி
    சரணமென்றுநந்தியடி தெண்டம்பண்ணு
வேகாமல்நின்றதொரு தலைபைங்கேளு
    விதமாகச்சாகாத காலைங்கேளு
வாகானவிரண்டையுந்தா ளுருஞ்சொல்வார்
    மகத்தானநந்திகுரு வுபதேசிப்பார்
போகாமற்பரிவாசி யம்மென்றேற்றிப்
    பொறிவழியேலாடத்தைப் புகழ்ந்துபாரே. (12)

பார்த்தபின்புவெளிபேது வெளியாய்ப்போகும்
    பரமானநந்திபைப்போ தெரிசனமுமுண்டாம்
கார்த்தபின்புயின்னமொரு சிமிட்டிச்சொல்வேன்
    கரைகண்டநந்தியப்பா வுபதேசித்தார்
நாத்தமென்றசெந்தகத்தில் மெழுகைக்கேளு
    நன்றாககாரத்தையுட சாறுவிட்டு
தீச்சென்றரசமிட்டு வீரமிட்டுத்
    தீர்க்கமனேசிலையிட் டாட்டுவாயே. (13)

ஆட்டியதோர்தங்கமப்பா கூடச்சேர்த்து
    வழகானவூர்க்குருவி புடந்தான்போடு

வாட்டியப்பாசெந்தூரங் கண்கொள்ளாது
வளமானசிதம்பரத்திற் கொடுத்தார்கேளு
வெட்டியதோர்வெள்ளியப்பா பொன்போலாகும்
விளங்கவெள்ளிசேர்ந்திடவேவாயதாகு
மூட்டியதோர்மூட்டெல்லாமிதினுடையமூட்டு
மூதண்டங்கிழித்தாடு மூடந்தானே. (14)

தானையின்னமொரு சிமிட்டுச்சொல்வேன்
தனிச்செம்புகட்டுதற்கு வகைகேளு
தேனையனேன்மணியாள் சிறந்தரூபி
சிரக்கரைத்துதகட்டின்மேற் பூசிப்போடு
காணன்சிலைசெய்து புடத்தைபோடு
களிம்பற்றுசெம்பதுதான் கனகமாகும்
மானகயிப்படியே யைந்துதிரம்பார்
வளமாகப்போட்டிடவே வளஞ்சொல்வேனே. ()

சொல்லுறேன்கேளடா சொரூபானந்த
சூட்சமாய்செம்புசுத்திச் சொல்லொணாது
வெல்லுமப்பாமுன்றுபின் செந்தூரத்தை
விதமாகசெம்பிலே விரைந்தூட்டி
சொல்லுமடாவெள்ளியிலே செம்பையூட்டி
சிறந்துருகிலெடுத்துப்பா ராறுமாற்று
கொல்லுமடாப்புடம்போடத் தங்கமாச்சு
கொடிதானநவலோகம் பொன்னுமாமே. (16)

ஆமப்பாயித்தொழிலை சொல்லவேண்டா
  மழகான னூல்தன்னை கொடுக்கவேண்டாம்
நாமப்பாசொல்லுகிறேஞ் சொரூபானந்தா
  நாய்போலத்திரியாதே நயந்துபாரு
வேமப்பாபூனீற்றின் குருவைச்சொல்வேன்
  விரிந்தண்டங்கிருந்தாடச் சித்தர்மெச்ச
ஆமப்பாயகத்தீச மூர்த்திசொன்ன
  வழகானபூரணசூஸ் திரந்தான்பாரே. (17)

பாரப்பாபூரணசூஸ் திரந்தான்கேளு
  பாடினார்சவுக்கார வைப்புத்தானும்
யாரப்பாகைமுறைகள் சொல்லவில்லை
  யாச்சரியமாய்வழலை சொன்னார்நீ
சீரப்பாசவுங்கார வைப்புசொன்னார்
  திறமானபெண்ணையமு தமுடச்சொன்னார்
வேரப்பாமாதமொன்று காய்தானென்று
  வெட்டவெளியாகவுந்தான் விளம்புறேனே. (18)

வெளியாகத்தோனுமடா யிந்தநூலில்
  வேருவிதமொன்றில்லை வண்ணனைதி
யளியாதபூநீறு நிலவுபோடு
  யனலுரைத்தகெங்கையுப்பு வமுரிநீரில்
மொளியாகவைந்து தரங் காச்சிப்பின்பு
  மோசமேவாராம லேழுதிரங்காய்ச்சி

களியானமெழுகுபதம் வரும்போதப்பா
கடைமருந்தைச்சொல்லுகிறேன் கருத்திக்கேளே
கேளப்பாவீரமுடன் சாமவெள்ளை
கிருபையுடன்வெடியுப்பு ஊசியுப்பு
வாளப்பாசீனமொரு புழுகோடொக்க
வளமாகயறத்தூபு நுணிக்கிப்போடு
ஆளப்பாயண்டம்போ லுருட்டிக்கொண்டு
அப்பனேரவிதனிலே காய்ந்தபின்பு
தூளப்பாகடுங்கார மேற்றியேற்றி
துறியுள்ளசுண்ணாம்பிற் புடத்தைப்போடே. (20)

போட்டபின்புவழலைதன்னை தங்கச்செம்பிற்
புகழாகவைத்துமேற் கொண்டாற்கேளு
யிட்டதொருவறுபத்து நாலுபேரு
மிறைப்பார்கள்பாம்பதனைக் கண்டாலையா
மேட்டியாய்ச்சொல்லாதே வழலைவைப்பி
மேன்மக்கள்சாபமது வந்துதீருங்
காட்டிலேதிரிந்தாலு மெலியாய்போவாய்
கண்குருடுநால்முடங்கள் செவிகேளாதே. (21)

கேளாதேபோனுக்கா லிந்தநூலை
கிழித்துதான்விட்டெரிவார் கிளைகளெல்லாம்
பாளாகுந்தலைமுறைகள் குருடிநொண்டி
பறையனும்நாய்போலே படுவாய்நீதான்

வாளடாயிந்நூலைக் கொடுக்கவேண்டாம்
வாய்க்குமொருசாபமப்பா தீர்க்கச்சொல்வேன்
நாளானசப்பாணி குலைநோயப்பா
நாற்குத்துக்ஷயரோக நாடுந்தானே. (22)
தானென்றயின்னமொரு சமிட்டுசொல்வேன்
தங்கமொடுவீரமப்பா லிங்கஞ்சூதம்
வேனென்றபாஷாணஞ் சிலையினோடு
வுதமானநெந்திதங்கந் துருசுசுண்ணம்
நானன்றாய்ச்சொல்லுகிறேன் காசிடைதானப்பா
நலமரகப்பழச்சாற்றா லரைத்துருட்டு
ஏனென்றபுடம்போடச் செந்தூரந்தா
னென்னலேமுடியாது யிந்தப்போக்நோ (23)
போக்கானசெய்தியொன்று சொல்லக்கேளு
புகழானச்செம்பிலிட மாற்றுபத்தாந்
தாக்கானயண்டரண்டம் விரிந்தேயாடு
மறுபத்துநால்வர்க்குச் செந்தூரந்தான்
வாக்கானரகசியமா மிந்தப்போக்கு
வளம்விட்டாலினமதுவே முடியாதப்பா
நீக்கானசூஸ்திரத்தை வைத்துக்கொண்டு
நிலையில்லாத்துரையில்லா வேதையாமே. (24)
வேதையின்னஞ்சொல்லுகிறேன் துரிசுநீறு
வெள்ளப்பாபாஷாணமுடன் வீரம்பூரம்
பாதையென்றநெந்திபோடு அண்டநீறு
பரமானசூதமப்பா வங்கத்தோடு

மேதையென்றகருவோடே பாலையூட்டி
விதமாகவைத்திருந்தாற் சலமதாகும்
காதையிதைவிட்டரைத்து துருசுக்கப்பி
நடுவெயிலில்வைத்திடவே சுண்ணாம்பாமே. (25)

ஆமப்பாயூங்குருவிற் சூதங்கூட்டு
மாணைநந்தீச ருபதேசித்தார்
நாமப்பாசொல்லிவிட்டோஞ் சொரூபானந்தர்
நன்றனயிந்நூல்தான் சுருக்கமப்பா
காமப்பாவிரைத்தவனை யடுக்கவேண்டாங்
கைமுறைகள்காட்டாதே கருச்சொல்லாதே
ஆமப்பாமுன்சாபம் வந்துதீரு
மருளானசூஸ்திரந்தா னிருபத்தைந்தே. (26)

அஞ்சானநந்தீச ரெந்தனுக்கு
வருளினாரென்மகனே ரோமரிஷியென்றுங்
கஞ்சமலர்த்திருப்புயனே சொரூபானந்தர்
கடாட்சித்தாரெந்தனுக்கு யானுஞ்சொன்னேன்
வஞ்சகமாய்த்திரியாதே கருவைவிட்டு
வானமென்றபொறிவந்து நீறிப்போவான்
தஞ்சமெனவந்தடைந்து பணிந்தபேர்க்கு
தயவுசெய்வார்சூஸ்திரந்தான் முடிவுமூற்றே. ()

உரோமரிஷி வகாரச்சூத்திரம்-உள.
முற்றிற்று.

உ

கடவுள் துணை.

தொண்ணூராவது

கவுபாலசித்தர் அருளிச்செய்த

ஆணிக்கோர்வை-நுக.

காப்பு-வெண்பா.

சித்தானமாத்து சுகத்தோரறிந்திடவே
கொத்தானநல்ல கோர்வைசொல்ல-வித்தான
ஆரணராந்தேவமுனி யற்புதபொற்பாதங்கள்
காரணமாயென்நாளுங் காப்பு.

நூல்.

பூவகத்தில்வேறு பொருளும்பிறிவதில்லை
நாவகத்தார்பாட நாட்டம்பிறிதில்லை
தீவகம்போலவந்தென் சிந்தைகுடிகொண்ட
தேவுமனத்திருளும் விளங்கவிடைகொடுத்தேனே.

காவும் பலசமயக்கட்டளையைக் கட்டறுத்தேன்.

மூவுலகும்பொருளு முத்திவழியுமறந்தேன்
ஆவலறுமூவாசை யில்லாகடற்கடந்தேன்
தாவுமன்னை தந்தை சற்குருவுந்தெய்வமுமாந்
தேவமுனிதன் றிருவடிக்கேயாளானேன். (1)

காப்பாளசித்தாதி சித்தேபோற்றி
காரணமாமெய்ஞ்ஞானங் கதிரேபோற்றி
தாப்பானஅறிவுகண்ட சொரூபம்போற்றி
சங்கற்பவிகற்பமில்லா தவமேபோற்றி
மாப்பானசகலகலை வித்தேபோற்றி
மயக்கமெல்லாங்கட்டறுத்த வாழ்வேபோற்றி
கோப்பானவிருடியர்போற் குன்றேபோற்றி
குறைதீரதேவமுனி குருவேபோற்றி. (2)

குருவானவேதமுனி நூல்பாராமல்
குருடரைப்போலேன்மயங்கி குறுகிப்போறீர்
கருவானகருமறைத்த சாஸ்திரத்தாற்
காணுமோசிறிதுவித்தை காணமாட்டீர்
மருவானதேவமுனி சுருக்கத்துள்ளே
வைத்திருக்குங் கருவையெல்லாம் வகையாய்ப் [பாரு
திருவானகருவதனைக் கண்டாயாற்
சித்தியெல்லாமெளியில்வந்து சேரும்பாரே. (3)

சேரப்பாகோடானுகோடிசித்தர்
சித்தியெல்லாம்பெற்றிருந்து மதிமயக்கங்கொண் [டு
வாரப்பாருலகத்தில் னூல்செய்யாமல்
வகைகோடாலுகோகோ மாய்ந்துபோனார்
சீரப்பாதிருமூலர் முதலாயுள்ள
சித்தர்பதினெண்மர்களும் பலன்தெரிந்து

நேரப்பாசாஸ்திரங்கள்செய்துவைத்து
நிலையானசிஷவர்க்கம் நிறுத்திட்டாரே. (4)

நிறுத்தியதோர்சாஸ்திரத்தின் றுகைகெடாம
னெறிமயக்கிப்போனவர்கள் கோடாகோடி
மறைத்திருக்குஞ்சரக்கினுட மர்மங்களுைர்
மயங்கிப்பதிரிந்தவர்கள் கணக்கோயில்லை
உரைப்பதற்கரிதான மண்டபிண்டம்
ஓகோகோவதினுட்பங் கண்டுதேறூர்
சுறுக்கியதோரதைப்போலே மறைத்திடாமல்
சொல்லுவேனுணிக்கோர்வை சொல்வேனே. (5)

சொல்லப்பாமுந்திமுந்தி காரியங்குருவால்
சூட்சமாய்லபியதனை யறிந்துக்கொண்டு
வெல்லப்பாபலபலசாத் திரங்கள்பார்த்து
வெறுத்துதடாபின்புவா கடனூல்பார்த்தே
மெல்லப்பாயதிலிருக்குஞ்சரக்கைப்பார்த்து
வித்தானவாதத்தில் விருப்பங்கொண்டு
கல்லப்பாசித்தாதி னூல்கள்பார்த்து
கண்ணிருந்துந்தெரியாமற்கலங்கினேனே. (6)

கலங்கியேசித்தர்களைக் காணவேண்டி
கவலையுடன்வெகுகாலங் கருதித்தேடி
குலுங்கியேதீவு தீவாந்தரங்கள்
கொடியவன்குன்றுமலை குகைகடோறுங்

கலங்கியேவெகுகாலந் தேடித்தேடி
சித்தரிடவித்தையப்பா செப்பக்கூடா
புலங்கியேசித்தருக்கு விந்தாமந்தப்
பொருளானபொதிகைமுனி பலன்மண்டேனே.

பொதிகைமலைகண்டோமே போனோமென்பார்க்
போக்கறியார் நீக்கறியார் புலைமாந்தர்
பொதிகைமலைவழியெங்கே குகைதானெங்கே
போபோவொன்றுமறி யார்கள்மூடர்
பொதிகைமலைபார்கண்டார் புண்ணியோர்கள்
பொருந்தியேயம்மலையால் குருவைக்கண்டார்
பொதிகைமலைநிலைகொண்டு புலனைக்கண்டு
பொருந்துசித்தர்மகிமைகண்டு பூரித்தேனே. (8)

பூரித்துவங்கிருந்து சித்தரோடு
பூரூபவாய்ப்பழகி புலனைப்பார்த்து
வெறித்தமாத்திரத்தை வெளியேவிட்டு
வித்தானசாஸ்திரத்தை பார்த்துக்கொண்டு
பரித்தனேடிவேதை சிடிக்கைவேதை
பலசாதிவேதையெல்லாம் பண்ணிக்கொண்டு
சீருற்றதேவமுனி யருளாற்சித்தர் [போமோ
சிறந்திருக்குஞ்செருக்கையென்றுற் சொல்லப்
சொல்லுவதுநரேவமுனி அருமையான
தீவரமுந்தேவமுனி தோத்திரந்தான்

புல்லுவதுந்தேவமுனி சாஸ்திரந்தான்
புகலுவதுந்தேவமுனி சூத்திரந்தான்
வெல்லுவதுதேவமுனி சுருக்கமப்பா
விளம்புவதுக்காரணம்நீ கண்டுதானே
புல்லுவதுந்தேவமுனி நிஷ்டையப்பா
பூசிப்பாய்தேவமுனி னுாலைத்தானே. (10)
தானென்றதேவமுனி யாரோவென்று
தவஞ்செய்துகேட்டாலுஞ் சித்தர்சொல்வார்
வேனென்றமனோலயமாஞ் சித்தருத்து
வெகுகாலந்தொண்டுசெய்தேன் பிறகுசொன்னார்
மானென்றதேவமுனி மகிமைமைந்தா
மனிதரென்றபிணங்களெல்லாங் காணமாட்டார்
கானென்றதேவமுனி யிடமுமைந்தா
கால்வழியும்னூல்வழியுங் கண்டுகேளே. (11)
கேளப்பாசித்தரென்று லவரேசித்தர்
கெடியானஆதிகுரு சித்தரப்பா
ஆளப்பாவந்தகுரு கரப்பானந்தர்
னந்தசரபானந்த ரருந்தவத்தில்
வேளப்பாதேவமுனி யென்றுசொல்லி
மேலானமுனியுமவ தரித்தாரப்பா
சூடப்பாவவர்பெருமையின்னதென்று
சொல்லவென்றால்முடியாது சூட்சம்பாரே. (12)
சூட்சமதாய்ச்சொல்லுகிறே னின்னங்கேளு
சொர்ணகிரியென்றுமொரு கிரிதானுண்டு

ஆட்சியாந்தேவமுனி யதிலிருப்ப
தரிதானசித்தரெல்லா மங்கேநாட்டங்
காட்சியாநீயவரைக் காணவென்றால்
கவனமாங்குளிகைதனைக் கண்டந்தாக்கி
தீட்சையாற்போவென்றார் குளிகையீந்து
க்ஷணத்திலேசொர்ணகிரி முடிகண்டேனே. (13)

கண்டுகொண்டேனவருடைய திருப்பாதத்தை
கண்ணிலொற்றியென்சிரசிற்கருத்தில்வைத்தேன்
கண்டுகொண்டேனவருடைய கொலுவையப்பா
கரையடங்காவானந்தக் காட்சிகொண்டேன்
கண்டுகொண்டேனவருடைய பெருமையப்பா
காணவென்றால்வெகுகடினங் கருத்தாய்காணு
கண்டுகொண்டேன்தேவமுனி யெந்தாயென்று
நைகட்டியேனின்று கருதினேனே. (14)

கருதுகின்றதவசிகளி னாலேநம்பி
கதறியேசிலகாலங் கழித்தேனென்றால்
ஓதுகின்றசித்தருட னூல்களாய்ந்து
வுண்மையுடன்வெகுகால மொழிந்தேனெந்தாய்
அருதுகின்றபொதிகைசித்த ரருளினாலே
யடியேனுந்திருவடியை யடைந்தேனியானும்
வருந்துகின்றவுனது திரு வடியல்லாமல்
வகையறியேன்யென்றுகண்ணீர் ததும்பினேனே.

நதும்பியதோர் கண்ணீர் தாரையோட
தார்குழந்தைபிள்ளையைபோற் றயங்கிவாடி
வெதும்பியதோர்நெஞ்சருக்கித் தேம்பியிந்த
மெல்லடியில்விழுந்தழுத மெலிவைக்கண்டு
புலம்பியதோரெனையடுத்து நிலைகொள்ளாமற்
போனவர்கள்மெத்தவடா யதிலேநீதான்
வெதும்பியதோர்சித்திமுத்தி யுனக்கேயாச்சு
வெழுந்திரென்றுதேவமுனி யியம்பினாரே. (16)

எழுந்துநின்றுரைகட்டி வாய்புதைத்து
யெதிர்நின்றவடியேனை யிருக்கச்சொல்லி
கொழுந்திருந்துபூரண கடாட்சந்தந்து
குருவானதேவமுனி கூறலுற்றார்
அழுந்திருந்துநீநினைத்து வந்தமார்க்க
மறிவனடாயந்தவித்தை யாருங்காணார்
தொழுதிருந்துவதுவுனக்குச் சுத்தியாகும்
தோதகமாம்பிரம்மவித்தை சைகைகேளே. (17)

சைகையால்பிரவவித்தை கிடைத்துதென்றுற்
சாதகமாம்புத்தியுள்ள தன்மைவேணும்
மெய்மயக்கும்போதைவஸ்து விலக்கவேணும்
வீறானவகங்கார மெடுக்கவேணும்
மைவிழியார்கல்வி யகற்றவேணும்
வருமைகுடிகொண்டவர்போல்வாழ்த்தவேணுஞ்
செய்துபிள்ளைபூச்சிபைபோற் றிரியவேணுஞ்
சிறந்தகுருபராபரிபை விளங்கவேணும். (18)

வேணுமடாயித்தனையுஞ் சுந்தரங்கொன்று
விளங்கவேயபடியனுக்கு விபரஞ்சொல்லி
நாணுமடாசுயதரும லங்கனென்ற
கவுபாலனென்றெனக்குப் பேருந்தந்து
கோணுமடாயிந்த ரகசியமுனக்குத்
தேவாவென்றேயழைத்தென் சிரசைத்தொட்டு
பூணுமடாபிரமவித்தை முதலாயுள்ள
பூரணமாப்வித்தையெல்லாம் போதித்தாரே. (19)

போதித்தயென்மகனே கவுபாலாநீ
புகன்றயிந்தபிர்மவித்தை பலனைகொண்டு
மேதித்ததிரிபுவன கோலமட்டும்
வித்தானசாபசித்தாய் விளங்கமட்டுந்
தேதித்ததேவமுனி வரங்கமுன்னூற்
செழிக்கவென்றுமிகவுமருள் செய்திட்டார்நாண்
ஆதித்தனென்மனதி லுதித்தவாற்போ
லகத்திருளெலாமகற்றி யாட்கொண்டாரே. (20)

ஆட்கொண்டனென்னப்பா னென்னையாண்ட
ஆண்டவனார்தேவமுனி யருளினாலே
தாட்கொண்டதாதுவைப்பு வுபசாரங்கள்
சாங்குகளுஞ்சத்துருமித் துருவுங்கண்டேன்
வாட்கொண்டசராசரங்கள் முப்பூவழலை
வர்ணமாஞ்செந்தூரம் வகையுங்கண்டேன்

சாட்கொண்டமற்றவித்தை யென்னவித்தை
வித்தானயேமவித்தை வெளிகண்டேனே. (21)

கண்டாடுஞ்சரக்குவறு பத்துனுலுங்
கனத்தவுபாசமது நூற் றிருபத்தாறுஞ்
சென்றாடும்வித்தைகண்டு காட்டமாட்டார்
செந்தூரஞ்சுன்னமுதற் செய்யமாட்டார்
உண்டானவுப்புவகை யிருபத்தைந்து
மூலோகங்கள்பதினறு முளவைக்காணர்
வொன்றானசித்தரெல்லா மறைத்துவைத்தா
ருளவானமாதரணி வுண்மைகேளே. (22)

உண்மைபாம்பொன்வெள்ளி யாணிக்கோர்வை
ஓகோகோவாணியது யிருபத்தேழு
தன்மையொடுமேல்வெட்டு வுள்வெட்டென்றுஞ்
சாதாவிமென்றதுதான் வகைமூன்றப்பா
என்மையதிற்பதினெட்டு மேல்வெட்டாகு
மேட்டாணியன்வெட்டு வொன்றுசாதா
குண்மைபதின்குறிப்பதனை சொல்லக்கேளு
குத்துவெட்டுகாய்ப்புள்ள சாதாவாமே. (23)

ஆமென்றுயிருந்தவைத்துக்குறிப்பினலே
யடமாகமாற்றனை யறியவேணும்
ஓமென்றுமேல்வெட்டு முன்னேசொன்னே
னெருமாத்துஆணியின்மே லொருகுத்தாகும்

ஓமென்றதொண்ணரைமாத் தாணிதன்னி
லொருகுத்துமொருவெட்டு மிருக்குமென்று
தாமென்றயெனையடிமை கொண்டநாதன்
சற்குருவாங்தேதமுனி யிரைத்தவாரே. (24)

உரைக்கக்கேளிரண்டுமாத் தாணிமேலே
வுத்துப்பாரிரண்டுகுத் திருக்குமப்பா
யிறைக்கக்கேளிரண்டரைமாத் தாணிமேலே
யிரண்டுகுத்திமொருவெட்டு மிருக்கும்பாரு
வரைக்கக்கேள்மூன்றுமாத் தாணிமேலே
வரிசையாய்மூன்றுகுத்து வைத்திருக்கும்
முரைக்கக்கேள்சகலகலை ஞானமூர்த்தி
முத்தரெங்கள் தேவமுனி மொழிந்திட்டாரே. ()

மொழியைக்கேள்மூன்றரைமாத் தாணிமேலே
மூன்றுகுத்துமொருவெட்டு மிருக்குமப்பா
யிழியக்கேள்நாலுமாத் தாணிமேலே
யிரண்டுசாய்ப்பிருக்குமடா யேமாறாதே
நழியக்கேள்நாலரைமாத் தாணிமேலே
நாலுகுத்துமொருவெட்டும் நன்றாய்ப்பாரு
செழியக்கேள்சித்தாதி சித்தரெங்கள்
தேவமுனியெனக்குரைத்த செயலிதாமே. (26)

செயலான அஞ்சிமாத் தாணிமேலே
சிறந்திருக்குமைந்துகுத்துத் தெளிவாய்பாரு

அயலானவைந்தரைமாத் தாணிமேலே
  யைந்துகுத்துமொருவெட்டு மறிந்துகொள்ளு
மியலானஆறுமாத் தாணிமேலே
  யேங்கவேநாலுமெட்டு மிருக்குமென்று
புயலானசுவர்ணகிரிவாசரெங்கள்
  புராதனராங்தேவமுனி புகன்றிட்டாரே. (27)

புகலவேஆறேகால் மாத்தாணிக்குப்
  புள்ளடியுமொருசாய்ப்பு முண்டுபாரு
அகலவேஆறரைமாத் தாணிமேலே
  புள்ளடிமாத்திரமிருக்கு முணப்பாரு
புகலவேயாறேமுக்கால் மாத்தாணிக்குள்
  புள்ளடியுமொருவெட்டும் பொருந்துமென்றுங்
குகலமேசனகர்கோத் திரத்தில்வந்த
  குணமுடையார்தேவமுனி புகன்றார்தானே.(28)

தானென்றயேழுமாத் தாணிமேலே
  சதிராகமூணுவெட்டுத் தங்கிநிற்கும்
ஊனென்றயேழேகால் மாத்தாணிக்கு
  வொருசாய்ப்பாயிருக்குமடா யுரைத்துப்பாரு
யேனென்றயேழரைமாத் தாணிமேலே
  யிரண்டுமெட்டுமிருக்குமென்று மெந்தனுக்கு
சீரென்றபரமகுரு ஞதரெங்கள்
  தேவமுனியெனக்குவுப தேசித்தாரே. (29)

தேசித்தயேழுங்கா லாணிமேலே
 சிறந்தவொருவெட்டிருக்குந் தெளிவாய்க்காணு
யோசித்தயிந்தவெட்டு மேல்வெட்டாச்சு
 யிதற்குமேல்வுள்வெட்டு யியம்பக்கேளு
வாசித்தயெட்டுமாத் த்தாணிக்குள்ளே
 வரியாகவிரண்டுசாய்ப்பா யிருக்குமென்று
பூசித்துயென்னப்பா னென்னையாண்ட
 புகழானதேவமுனி புகன்றவாரே. (30)

வாரானயெட்டேகால் மாத்தாணிக்கு
 வண்மையாயொருசாய்ப்பு யிருக்கும்பாரு
பேரானயெட்டரைமாத் தாணிக்குள்ளே
 பேசுகிறேன்புள்ளடியொன் றிருக்கும்பாரு
சீரானயெட்டேமுக்கால் மாத்தாணிக்குள்
 சிறந்தவைந்துவெட்டதுவு மிருக்குமடாபாரு
தேராதசித்தரையுந் தேற்றுமெங்கள்
 தெய்வமுனிவனுக்கிரகஞ் செய்திட்டாரே. (31)

செச்சதிட்டவொன்பதுமாத் தாணிக்குள்ளே
 செம்மையாய்நாலுவெட்டு மிருக்குமப்பா
மொய்திட்டவொன்பதேகால் மாத்தாணிக்கு
 மூன்றுவெட்டுமிருக்குமதை யூணிப்பாரு
யெய்திட்டவொன்பதரை மாத்தாணிக்கு
 யிரண்டுவெட்டிருக்குமது வெடுத்துப்பாரு

வெய்திட்டதேவமுனி யெனக்குநன்றாய்
விபரமாயெடுத்துரைத்தார் மேலுங்கேளே. (32)
மேலானவொன்பதேமுக்கால் மாத்தாணிக்கு
வெட்டவொன்றேயிருக்குமதுவுள்வொட்டாச்சு
மேலானபத்துமாத் தாணியென்றும்
வெறுஞ்சாதாவாயிருக்குந் தங்கந்தங்கம்
மேலானமாத்துபத் தரையுமாகு
மேலுண்டுமதற்காணி யில்லையப்பா
மேலானபத்தரையுங் காணவென்றால்
மெய்க்கண்டதேவமுனி நூலைப்பாரே. (33)
நூலுரைத்ததேவமுனி யாதிஞானி
னுட்பமாயெனக்குறைத்த னுணுக்கத்தோடே
மேலுரைத்தவாணியகு யிருபத்தேழு
மேல்வட்டமுள்வெட்டும் விளங்கச்சொன்னேன்
மாலுத்தவுலகத்தோர்க் ககப்படாமல்
மகத்தானசித்தரெல்லா மயைத்தாரந்த
ஆலுரைத்தஆணிசெய்யும் வகைதான்சொல்வே
னப்பனேயதனையுந்நீ யடவாய்க்கொள்ளே. (34)
கொள்ளப்பாவுலகத்தி லாணிசெய்வோர்க்
கொழுஞ்சரிகைசெம்புவெள்ளி பொனுங்கொண்டு
விள்ளப்பாயினமறிந்து செய்திட்டாலு
மேதினியோர்க்கதிலதிக லாபமில்லை

தெள்ளப்பாதேவமுனி வர்க்கத்தோர்கள்
செய்யுமந்தஆணியைப்போற் செய்தாயானால்
உள்ளப்பாயிதிலதிக லாபமுண்டு [ளே
உண்மையாய்ச் சொல்லுகிறே னுணர்வாய்க்கே

ஆணிசெய்யும் வகை.

காணப்பா ஆணிசெய்யும் வகையேதென்றால்
கருவாகச்சொல்லுகிறேன் கருத்தாய்க்கேளு
ஊணப்பாயிந்ததினாற் சாரங்கட்டு
வுறுதியாய்ச்செம்பினுட ஊரல்போக்கி
யேனப்பாவந்தசெம்பில் வெள்ளியோடு
யிளங்கண்டுயிடைகண்டு சேர்வைகண்டு
ஆனப்பாவொருமாத்து ஆணிதொட்டு
ஆறுமாத்தாணிமட்டு மடவாய்ச்செய்யே. (36)

செய்யப்பாவாறுமாத் தாணிமேலே
செப்பினேனென்பதே முக்கால்மட்டு
முய்யப்பாசுத்திசெய்த செம்புதன்னை
டொக்கவேவெள்ளியொடு தீங்கங்கூட்டி
செய்யப்பாசேர்வையுடனமுங்கண்டு
சேர்த்துவிடுஆணியது யிருபத்தேழு
மெய்யப்பாதேவமுனி யெந்தனுக்கு
விபரமாயெடுத்துரைத்த விதியிதாமே. (37)

உறைகல்லின் விபரம்.

ஆமென்றபொன்வெள்ளி மாத்துதன்னை
யறிவதற்குச்சித்தரெல்லா மாலோசித்து
ஏமென்றநதிமலைகள் பரிசோதித்து
இசைந்தகருவயிரக்கல் லெடுத்துக்கொண்டார்
ஓமென்றபொன்வெள்ளி யுறைப்பதாலே
வுரைகல்லென்றுலகத்திற் பேருண்டாச்சு
தேனென்றகருவயிரக் கல்லின்சோதி
தேவமுனிதாமுரைத்த நூலைப்பாரே. (38)

மெழுகுவுண்டை விபரம்.

நூலானவுரைகல்லின் வகைகளைச்சொன்னேன்
னோங்குகின்றமெழுகுண்டை நுட்பங்கேளு
மேலானசிரட்டைசரி தேங்காயெண்ணெய்
மெழுகுடனேசேர்த்துருக்கி வுண்டைசெய்து
மாலானவுரைக்கல்லி லொத்திப்பார்த்தால்
மாத்தினுடபேதமெல்லாம் வகுத்துக்காட்டுஞ்
சேலானசித்தசர யூரானந்தரின்ற
தேவமுனியெனக்குரைத்தார் தெளிவாய்த்தானே.

தானென்றபரமகுரு ஞானதரான
சற்குருவாந்தேவமுனி ஞானதரெங்கள்
தேனென்றதிலர்தமுனி யறிவானந்தர்
சித்தர்மெய்ப்போதரோடு லோகானந்தர்

நானென்றநவுபால னுனுஞ்சொன்ன
குணமானஅறிவினா லதனைப்பாரு
ஆனென்றஅறிவினா லதனைப்பார்த்து
ஆராதாரச்சரக்கி னருமைதானே. (40)

ஆராதாரச்சரக்கு விபரம்.

அருமையடாஆராதா ரச்சருங்நா
லப்பனேயண்டபிண்ட மனைத்துமாச்சு
அருமையடாயிதின்பெருமை யென்னசொல்வேன்
ஆஆஆசத்திசிவம் ஆறிற்காண்பான்
அருமையடாசித்தர்செய்கைசொல்லொண்ணாது
யடுத்தவர்க்குப்பணிசெய்து யறியவேணு
அருமையடாதுரிசிவெடி யுப்புகார
மருஞ்சாரங்கரியுப்புச் சீனந்தானே. (41)

சீனமோடுசொன்னசரக் காறுதன்னிற்
சிடிக்கையிலொன்றொடொன்று கட்டிப்போகு
தானமொடுநினைத்ததெல்லாம் பற்பமாகுஞ் [ங்
சரக்கெல்லாங்கடுங்காரச் சுன்னமாகும்
வானமொடுகளகமெல்லா மிதனாலாகு
மகத்தானசெந்தூர மாகும்பாரு
தீனமொடுசெயநீருந் தீநீராகுந்
திருவகங்களிதிலனந்தஞ்செய்யலாமே. (42)

ஆகுமடாசித்தர்சொன்ன நூல்களாய்ந்த [னில்
வறிவுடையோர்செய்துகொள்ளும் வேதைதன்

ஆகுமடாதிரைசவுடு களிம்பலூரல்
சவளேயொடுநழுகலிது வெல்லாமாறும்
போகுமடாவென்றுசொன்ன வூட்டகாய்ப்பு
புடநயப்புகரகரப்பு பொருந்திநிற்கும்
ஆகுமடாயித்தனேயு மாருதார
வறுசீரக்காலமகனேநீ ஆய்ந்துபாரே. (43)

வழலை மார்க்கம்.

பாரப்பாரசவாதங் காணவென்றுற்
படுகெந்திரசரசங் கட்டவேணும்
காரப்பாயிதையறிந்து செந்தூரத்தாற்
காட்டுமுன்னேபூரணமாம் பரிசவேதி
சேரப்பானதுகளெல்லா மறிவுகொண்டு
சிவயோகிங்காகுமடா செகத்தோர்க்காகா
சாரப்பாவதில்மயங்கி திரியவேண்டாம்
சமுசாரிக்கானதொரு ஆதிசெல்வேன். (44)

ஆதியென்றமூலமப்பா சொல்லக்கேளும்
யாருக்குந்தெரியாது வழலைமார்க்கம்
பாதிமதியிந்தாலே ரவியைக்கட்டி
பண்பானசரக்கெல்லாஞ் சுன்னம்பண்ணு
சேதியென்றபச்சையிட்டு வேதைபாரு
சிறப்பாகவுமுரையா மாணிக்கொக்கும்
நீதியாயிதைதொட்டு சீனமேசெய்து
நிர்மலமாம்வேதையெல்லாஞ் செய்துபாரே. ()

செப்பப்பாயின்னமொரு சிடிக்கைவேதை
 செயமானயிந்தரமே துருசுகட்டி
எப்பப்பாசெயரசத்திற் கொடுத்தாயானு
 லெட்டரைபாமணிக்கு யெளிதில்வேதை
பொய்யப்பாசொல்லவில்லை சித்தரெல்லாம்
 பூட்டிவைத்தபெரும்பூட்டை வுரைத்துக்காட்டி
மெய்யப்பாபெரும்பாதை தனிலேவிட்டேன்
 வேறுவழிபோகாமல் மேவிப்பாரே. (46)

பாரப்பாயிந்ததனை யெடுத்துக்கொண்டு
 பக்குவமாய்ச்சாரத்திற் கவசம்பூட்டி
சீரப்பாபுடம்போடக் கட்டிப்போகுஞ்
 சிவப்பானசெம்புதனிற் கொடுத்தாயானல்
தேரப்பாகளிம்பூரல் விட்டுப்போகும்
 தெளிவானசத்ததிலே கொடுத்துப்பாரு
நேரப்பாபேழரையா மாணிக்கொக்கும்
 நிர்மயமாமிதினுடைய கருவைக்காணே. (47)

காணப்பாயிந்தரமே கட்டிக்கொண்ட
 கருவானசாரமதைப் பொடியாய்ச்செய்து
பாணப்பாசிறுநீரைவிட்டரைத்து
 யப்பனேநாதத்திற் கிருசமீய்ந்தாற்
பூணப்பாகிருசத்தால் நாகங்கட்டும்
 புகழானசெம்புதனிற் கொடுத்தாயானல்

தோணப்பாவொன்பரை யாணிநெரக்குஞ்
செம்பொன்மகமேருவுந் திரணமாமே. (48)

ரசிதமார்க்கம்.

வாச்சுதடாமெய்யான யோமவேதை
யப்பனேசெப்புகிறேன் ரசிதமார்க்கம்
வாச்சுதடாவோகோகோ வீந்துறை
வலுமையுள்ளவீரனேநீ கட்டியப்பா
நீச்சுதடாசெம்பினுக்குங் கீழ்மேலறி
நிறையானகுக்கிடத்தில் நீறிப்போகுந்
தாச்சுதடாயிதரகத்தில் வெள்வெங்கந்தான்
ருங்கினுற்றசிதவித்தை சித்திகொள்ளே. (49)

கொள்ளப்பாவுண்மையிது வெந்நூலப்பா
கோடினூல்பார்த்தாலுங் குணத்தைக்காணார்
பொள்ளப்பாயென்னாலும் புராதனாலும்
புத்தியென்றதிராசுதனில் நிறுத்துப்பாரு
அள்ளப்பாசித்தரெல்லா மறைத்துவைத்த
மூலமெல்லாமெடுத்ததிலே மூட்டிவைத்தேன்
முள்ளப்பாயென்னாலே யறிந்துப்பார்த்தா
லானந்தவூஞ்சலில்வைத். தாட்டும்பாரே. (50)

வாட்டுகின்றமென்னாலே யறிந்துகேழ்ப்பா
ரவர்மனதையின்னதென் றறிந்துபார்த்தி

காட்டுகின்றபரம்பரையாஞ் சித்தருக்குஞ்
　　சன்மார்க்கஞானியர்க்குந் தடைசொல்லாதே
யூட்டுகின்றமனோன்மணியைப் பூசைசெய்ய
　　யுத்திகெட்டபசங்களுக்குப் புலனில்லார்க்கும்
பூட்டுகின்றசாஸ்திரத்தின் பெருமைநாளுங்
　　குருட்டுமென்றமெந்நூலைக் கொடுத்திடாதே. ( )

கொடுத்திட்டசித்தாதி சித்தரெங்கள்
　　குலதெய்வமாகவே குறியுங்காட்டி
அடுத்திட்டனென்னப்ப னென்னையாண்ட
　　வாண்டவனார் தேவமுனி யருளினாலே
எடுத்திட்டேன் லோகவுப காரமாக
　　யிசைத்ததொருநல்லாணிக் கோர்வைதானை
முடித்திட்டேன்பாடலுமோ ரைம்பத்தொன்று
　　மொழிந்தகவுபாலசித்தன் முடித்திட்டேனே. ( )

கவுபாலசித்தர் ஆணிக்கோர்வை-நக.

முற்றிற்று.

உ

கணபதி துணை.

தொண்ணூற்றோராவது.

திருவள்ளுவர் அருளிச்செய்த

நாதாந்த திறவுகோல்—கூஎ.

இருளொளிவெளிமூன்றாகி யிலங்குமுப்பாழு க்கப்பாற், பெருவெளிநிலைமீதே பேரொளியாகி யெங்கும், குருவழிகுலத்துக்கெல்லாங்கோதிலாஞா னமானதிருவருளுருவமான திருவடிநெஞ்சில்வைப் பாம். (1)

முப்பாழுமூன்றுமாய்கை முப்பதிமூன்றுவட்ட
மப்பாழுமிப்புறத்து மானந்தமயமாய்நின்று
தப்பாமலுலகுக்கெல்லாந் தானவனானசோதி
வைப்பாகவெந்தனுச்சி வட்டத்தேவதைத்தநாதன்

வெளியொளியிருள்மூன்றற்ற வெறும்பாழதா னவீட்டிற், களிதருமூச்சிஞானங் கண்ணிலேகருத் துவைத்து,மௌனிதருமுத்திஞானமுற்றிரைமெய்த் தாகி, வழிவழியுச்சிவட்டம் வாள்பதிபரசஞானம்.

மூலமாம்நடுவுமுச்சி முப்பதிமுப்பாழென்று
ஞானமுப்புவன்னி நாடியதகமைதேறார்
சீலமாமரனுஞ்சத்தி சிவபதஞ்சிறப்பரத்தில்
தோலமேமூன்றில்நின்ற முடிச்சதுவுச்சிதானே. ()

உச்சியினிடமாம்நின்ற வுதையமாஞ்சோதிபாத
நச்சியேயிருப்பானந்த நாதாந்தவெளியிலேதான்
வச்சிரவெளியானந்த வாசியாலடர்ந்தவன்னி [ளே.
குச்சியாலுச்சத்தானைக்குருவினுற்றிறந்துகொள்

உச்சியாம்வட்டந்தன்னி லுருவியேயாராதாரம்
நச்சிவஞானசோதி நாதன்றன்பாதந்தன்னில்
உச்சிவநிஷ்களத்தே னிர்மலன்வடிவதாகு
முச்சிமேல்வைத்திருப்பார்வுயர் குருபுத்திரர்தாமே.

முப்பதிமாய்கையாலே மூவுலகெல்லாந்தோன்றி
முப்பதிமூன்றுபாழில் மூவருந்தொழிலால்நின்று
முப்பதிமூன்றுவட்ட முச்சுடர்முத்தியாகி
முப்பதிதானேயெங்கு முடிந்ததுசோதிபாதம். ()

முப்பாழுமூன்றுநாடி மூலமுநடுமுடியாம், முப்பாழுமூன்றுவட்டமுச்சது மூன்றுமாகும், முப்பாழேமுத்தியாகி முடிச்சுதா மூலத்துள்ளே, முப்பாழேபெரும்பாழான முறைமையைக் கருவாற்காணே. (8)

மூலமேவுச்சியாகு முச்சியினடுவேமூலம்
மூலமேசாதியாகு முப்பொருளொடுக்கமங்கே
மூலமேபகிரவாய் முடிந்ததுமூலநாடி
மூலமேமுச்சிதன்னை மூடியேதிறந்துப்பாரே. (9)

மூடியுந்திறந்துபார்க்கில் முப்பொருளுதயமாகு
மூடியுந்திறந்துபார்க்கில் முச்சுடருதையமாகு
மூடியுந்திறந்துபார்க்கில் முப்பதமுதையமாகு
மூடியுந்திறந்துபார்க்கில் மூன்றுமுப்பாழுதாமே

முத்தியேமுப்பாழாகு மூவருந்தேவராகு
முத்தியேமூலமாகி முப்பொருள்தானாய்நிற்கு [கு
முத்தியேநாடிமூன்றாய் முறிந்திடப்பொருள்பாழா
முத்தியுஞ்சித்திரண்டு முடித்திடமூலமாமே. (11)

மூலமேமேல்கீழாகி முடிநடுமுப்பாழாகி
யேலமேமூலமாகி யிருந்ததுவெளிப்பாழாகுஞ்
சீலமாமுச்சமீதே திருவடிநடனமாகு
மூலமாஞ்சோதியாகு முடிந்திடந்தானேமுத்தி. ()

பசு பதி பாசம்.

பதிபசுபாசமான பாவகமுப்பாலாகும்
பதிபசுபாசமான் பாவகமுத்தியாகும்
பதிபசுபாசமான் பாவகமுவருகும்
பதிபசுபாசமூன்றும் பராபரத்தடக்கந்தானே. ()

மும்மலமூன்றுநாடி முக்குணிமுத்திமுப்பாழ்
மும்மலங்கெட்டதாலே முப்பாழுமதுவேயாகு
மும்மலமயக்கத்தாலே மூவர்முத்தொழிலதாகி
மும்மலங்காமியத்தே மூவரும்பிறந்தவாரே. (14)

நாசியுநப்பனமுச்சி நடுவிலேநடனமாடும்
வாசியைத்தேசியாங்கி வழியுச்சிமீதேயேறி
தேசிகனைகவந்த திருவடிதிடமதாக
நாசியினடுவேபார்த்தால் ஞானந்தந்தோன்றுந்தானே

உச்சியுந்நாக்குங்கண்ட முரமுடனுந்திலிங்கம்
நச்சியமூலநாடி நடிவதாம்நாட்டமூன்றாய்
வச்சிரமூலமானவழிசுழிவீதிதானே
உச்சியாமுணர்வுமூல முருவியொன்றாகிநிற்கும். ()

மூலமாஞ்சோதிநாடி மூலாதிபாதமாகி
மாலடன்தேவர்க்கெட்டா மலரடியுச்சிமூலஞ்
சீலமாம்பிரணவத்தே சிவலிங்கரூபமாகி
மூலமுமேலுமொன்றாய் முடிந்திடச்சோதிபாதம்.

வேறு.

முப்பாழேமுச்சுடராய் திரைமூன்றாகி
  மும்மலமுமுடிச்சாகி மூலமாகி
முப்பாழேவெளியொளியு மிருள்மூன்றாகி
  முடிந்தபடியுச்சியெனு மூலமாகு
முப்பாழுந்தாஞன் பெரும்பாழ்தன்னில்
  மூலமாம்நாதாந்த முதலதாகு
முப்பாழுந்தாண்டியதோர் பெரும்பாழ்தன்னில்
  மூலமாம்நாதாந்த நூலைப்பாரே. (18)

இதைமதில்நடமாடும் பாதந்தன்னை
  பிடைபின்தான் சுழிமுனையாயிடைவிடாமல்

ஓதையமதினுதித்தகலை பகலிராவோ
டுயர்பாதந்தூக்கியொரு பாதந்தன்னிற்
பதவிதரும்நாதவிந்து பாதமிரண்டாய்
பார்விதம்புமொன்றாகிப் பார்த்தபாத
மிதயந்தில்நடமாடுங் கமலபாத
மெந்தைகுருபாதமது வேகபாதம். (19)

அக்கினியாந்திரைசுழினை முடிச்சுணீங்கி
ஆதாரநிராதாரத் தடுக்குநீங்கி
திக்கரியதிசையெட்டு மூலகேழுந்
திக்குகளும்பதினாறு தெருவுநீங்கி
மிக்கினியதத்துவங்கள் கருவுநீங்கி
மேல்கீழும்நடுபக்க மேருநீங்கி
மக்கினியுந்திரையனுக்கு மகண்டசோதி
அகாரமாய்ப்பொருளென்றே அறிவார்நல்லோர்.

ஆமெனவும்ஊமெனவும் அவ்வுமோவ்வால்
அங்கினியின்திரையறுக்கு மருளுமாகி
ஆமெனவேகண்டவெளி யிருளாய்த்தோன்றி
யணுவணுவாமப்பாலுங் கப்பாலாகி
ஊமெனவேயுயிராக வுலகமெல்லாம்
முடப்பிறப்புமொன்றாகி யுருவினின்று
மோமெனவேபேரொளியா முதயமாகு
முண்மைதனையாவர்க்கு முரைக்கொணாதே. ( )

உச்சிவெளிநயனநடு நாசிமூல
தொன்றாகிநடம்புரியு முண்மைதன்னை

வச்சிரமாமணிச்சோதி நடனமென்று
மனமூலமாகவே மனத்திநோங்கி
அச்சமறக்கூத்தாடும் கண்டசோதி
யானந்தபராபரமா மனோதிமூல
நிச்சிவமாநிட்களத்தே நினைத்தபேர்க்கு
நித்தசுத்தபடிமைதாய் நிற்குந்தானே. (22)

வெளிமூலமாவதுவே திரையதாகி
வெளிக்குநின்றவித்ததுவே சிவமதாகி
களிமூலசத்திபர ஞதவிந்து
காட்சியாஞ்சதாசிவமா மயேசனதி
யளிமூலமாலயனே டானுமாகி
யைம்பூதமன்னமதி லெல்லாமாகி
வெளிமூலங்கடந்துநின்ற சோதிமூலம்
வேறொன்றுமில்லாத வெறும்பாழாமே. (23)

வே று.

மேலாதாரந்தடுக்குநிலைமேல் கீழ்நடுவாய்மேவி னின்று, நாலாகலைக்குமெட்டாமல்நாதாந்தத்தேநடு வாகி,மூலாதாரச்சுடர்மூன்றாய்மூச்சுமுனையில்முடி ந்துநின்ற, காலாதாரச்சுழிமுனையைக் கடந்தேபார் காரணமே. (24)

மேல்கீழ்ந்திடுவாய் மேவிநின்று மேலாம்பதமா மெய்ப்பொருளாய், கால்மேல்தலைகீழாய்நின்று கரு த்தாய் கருத்துக்குட்பொருளாய், மேல்மேலுருகி

வெளியுருதிமேலாம் பதந்தைக் கடந்துநின்று, கால் மேலான காரணத்தைக் கருதியிருப்பார் காரணரே

அவ்வாவுவ்வரியம்பரமாயமர்ந்துநின்ற வாசிதனை, யெவ்வாயெரளியாய் வெளியாகி யெங்குஞ் சோதிமூலத்தே, யவ்வாயகண்டவெளியாகி யனாதி மூலப்பாதமதாச் சவ்வாய்நின்றதம்பரத்தை சகலம் பிறந்துதன்னையே. (26)

வேதாந்த[illegible]ந்த பொருள்முடியிற் பொருந்தியிருக்குமாத்மாவை, நீதங்கடந்தநிலைபாத்தன் நின்ற பரமாத்மாவாகி, பேதங்கடந்தவமு தானபெரும் பாழ்வெளியே பேதமன்றி, நாகங்தடந்த நாதாந்த ஞானேதாநாய்நாடுமே (27)

திரைவெளியாஞ்சிவமறவாந் திருவாஞ்சத்திமன்மாரும், நிரையாங்குடிலைக்கதிர்நாதம் நிலையாஞ் சோமன்விந்தாகும், கரையும்புலனையைவருமாய்கறந்து வாதிமார்க்கருவியுஞ்சாய்ப், பரைதான்பண்டைப்படி பார்த்தாற் பரமாத்மாவாய் நிற்குமதே.

பரமாத்வாம் பராபரத்தே பரமசீவாத்து மாத் தோன்றி, நரவாத்துமாவாத்துமா தோன்றுநாலா யோனிபலவுயிரா, யுரவாத்துமாங்களாய்த் தோன்றிபிறந்தேபிறந்து யிருவருமாய், பரமாத்துமாவாய் நின்றபடியரமகுருவாய்ப் பார்ப்பதுமே. (29)

ஐயுங்கிலியுஞ்சவ்வாகி யமர்ந்தேநிற்குமுப்பாழை, மெய்யும் பொருளிற்முன்கூட்டி மேலாம்பதத்தே தானடி, பொய்யாம்பொருளாமாதாரம்புணமயக்குந் தான்கடந்து,ஐயுங்கிலியுந்தற்பரத்தேநிற்பாரறிவை யுடையேனே. (30)

வேறு.

நடமாடுந்திருவடியை யிதையந்தன்னி
 ஞதயிடையின்கலைபாச் சுழினையாகி
நடமாடுந்திருவடியை யுச்சிமேலே
 ஞதாந்தக்கூத்தெனவே வேதமாடும்
நடமாடுந்திருவடியை புருவமத்தில்
 தாடினின்றுபூரணமாய் நவின்றுநிற்கில்
நடமாடுந்திருவடியை பிராணவாயு
 நாசிமுனைமீதிநின்றே நடக்குந்தானே. (31)

நாசிமுனைமீதேற்றி நடக்கும்பாதம்
 நடுவெளியாங்கமலமுச்சி ஞானத்துள்ளே
மாசிலாவடிவுசிவ லிங்கமாதி
 மாசற்றபளிங்கொளியாய் வதிர்ந்தசோதி
ஊசிமுனைமீதினிலே யண்டமெல்லாம்
 வோங்கிநின்றவாறெங்கு முச்சிமூலம்
வாசியெனுந்திருவடித்தா மரையேயுச்சி
 வருயுருவிநாதாந்த வடிவதாமே. (32)

வேறு.

மூலமுநடுவுமொன்ருய் முந்திடமூலநாடி
சீலமாபூதமாமந்த சோதியாஞ்சுழினைவீதி
சாலவுமுதனைப்பற்றி தங்கிடுவாறேயாகிற்
கோலமாய்நாதாந்தக் குண்டலித்துணையினேரே.

ஆருசனனசோதி அடிநடுமுடியுமாகி
மாரியாய்ப்பரனுய்நின்று மண்டலமூன்றுமாமே
பேறியுமிரக்கும்பாதை யேகமாமூலபாதஞ்
சாரியாய்வேகாதன் றனையுணர்ந்திருந்தவாரே. (34)

மூலமுமுடியுமொன்ருய் முச்சினையடக்கியுச்சி
மூலமாம்வெளியுருவில் நாதாந்தசோதிதானுங்
கோலமேகண்டுநித்தங் குறியாய்க்குறித்தபேர்க்கு
காலங்கள்கழித்தசோதி கடவுளேதானுய்நிற்பர். (35)

மூலமூமேலாமொன்றே முச்சுடர் முடிச்சுமொன்றே, காலமுங்கணக்குமொன்றே கருதியபொருளுமொன்றே, ஞாலமும்விசும்புமொன்றேநாடியின்வடிவுமொன்றே, சீலமுங்கருமமொன்றும்நின்றது சோதிமூலம். (36)

நயனத்தைமூடிஞசி நுனியிலேநாடிப்பார்த்தால்
மயமற்றவருவமாகி மாசிலாவடிவுமொன்றுஞ்
செயமுற்றமூலபாதந் திருநடம்வீடதாகும்
பயனற்றவுச்சிமூலம் பதியிலேபதிந்துநில்லே. (37)

நாசியும்புருவநெற்றி நடுவிலேநாடிப்பார்த்தால்
வீசவேவெள்ளிமுத்து விளங்குமுன்சிவப்புபச்சை
பேசியவருமமெல்லாம் பிரணவந்தன்னிற்றோன்றும்
மாசிலாவடிவமுச்சி மாணிலந்தன்னிற்பாரே.

வேறு.

நாசிநுனியேயடியாகி நயனமிடைநடுவாகி
வாசியுதித்துயிடமூச்சி மலரேமுடியாய்நின்றமுனி
பேசியிருந்தபிரணவத்தை பிரியாதுச்சிமூலத்தே
நேசித்திருப்பார்திருவடியில்நினைப்புமறப்புமிரண்டே.

வேறு.

நிராதாரநிஷ்களத்தே நின்றதோர்மூலம்
பராபரப்பதியதாகிப் பரந்தநாதாந்தசோதி
தராதரத்துச்சியிலே தாண்டவமானமூர்த்தி
புராதனப்பதியதான பொருளினைபோற்றிகாணே.

வேறு.

உச்சிப்புருவநடுவாகி யொன்றாய்நின்ற மூவத்தே
பச்சைப்பவழம் பளிங்கொளிவாய் பதிந்தேநின்ற
பாதமதை, நச்சியிருப்பார் பெரியோர்கள் நாதாந்
தத்திற்பேரொளியாய், வைச்சாகுறிகாணிரவுபகல்
மறவாதிருப்பார் மனந்தனிலே. (41)

வேறு.

மனமேமூலம் வன்னிகதிர் மதியாய் நின்று மாறி
யொன்றாய், நினைவேவுச்சி மூலமதாய் நின்றேயியங்

குந்திருவடிதான், தினமேமேனோக்கி யிருந்தவர்கள் திடமாஞ்சிவமோகத்தவரே, மனமே மாய்கைதனை நீக்கி மதியானோக்கி மாற்றிடுமே. (42)

சோதிபராபரமூர்த்தி யுச்சிமீதே
சொல்லிவந்தபொருளாகிச் சுடர்கள்மூன்றாய்
வீதிநடுவெளிமூல பாதமாகி
விருட்களைந்துபதிமுப்பாழ்க் கப்பால்நின்று
ஆதியந்தமில்லாத பொருளதாகி
வருவருவந்தானாகி யகண்டமாகி
நீதிநெறிநிலைகடந்த மூலபாதம்
நின்றியங்குந்திருவடியி னிலைமைதானே. (43)

திரைகடந்தவெளிமூலஞ் சோதிநாடி
திருமூலமுச்சுடராய் திருவெட்டாகி
கறைகடந்தகாரணமாய்க் கடவுளாதா
காணரியபேரொளியாய்க் கலந்துநின்று
யுறைகடந்தபொருளாகி யுலகுக்கெல்லா
வேறொளியாம்வேறொளியி னுண்மையாகி
விரைகடந்தவித்தாகி விளைந்தசோதி
வெறும்பாழாம்வீட்டினிலே விளங்கிப்பாரே. ()

காதிரண்டுகண்ணிரண்டு நாசிரண்டு
கையிரண்டுகாலிரண்டும் கலந்தேயொன்றாய்
மீதிரண்டிடதடமாகி மாறியெங்கும்
வினைதாண்டி வழியுச்சி வீட்டைத்தானே

சாதிரெண்டும்வகையாக்கிச் சராமயமாக்கி
சாக்கிராதித்தாவஸ்தை சமைந்தமூர்த்தி
சோதிரண்டுவகையாக வடிமுடியாய்ச்
சூட்சமதாய்நின்றபடி சொல்லொண்ணாதே. (45)
அடிமூலநடுமூல மாடுமூலம்
அகாரஉகாரமிரண்டு மானமூல
முடிமூலநடுமூல முத்திமூல
மூன்றுவட்டமுப்பாழா மூலமாகிற்
படிமூலமாகியதோ ராறுதாரப்
படிகடந்தபேரொளியாய் பரமமூலம்
வடிமூலமாகியதோ ரகாரந்தன்னை
அத்தனார்வடிவென்றே யறிவார்நல்லோர். (46)
அவ்வெழுத்தேயுச்சிவட்ட மாகிநிற்கு
மாகியதோருகாரநடு நயனமாகும்
ஒவ்வெழுத்தேஞசினுனி புருவமாகு
மோங்காரம்றீங்கார மிரண்டுமாகி
இவ்வெழுத்தேயண்டமெல்லாந் தானாய்நின்று
யிருசுடரின்வகையாகி யேகமான
அவ்வெழுத்தேயடிமுடியாகி யமர்ந்தசோதி
அத்தனார்வடிவுநட மானவாறே. (47)
நரையாகுமூலத்தே பராபரந்தான்
பதியிருக்கும்நாதாந்தப் பாழாம்வீட்டில்
நிரையாகிநிற்குமந்த சோதிமூலம்
நின்றியங்குஞ்சுழியுச்சி நெற்றிநேராய்த்

திரையாகுமக்கினியைக் கதவாய்மூடித்
திறவுகோல்சுழினைக்குத் திறவுகோலால்
திரையாகுங்கதவுதனைத் திறந்துபார்த்தால்
நிர்த்தசுத்தப்படிகமதாய் நிற்குந்தானே. (48)

ஆயிரத்தெட்டிதழ்கமலத் தருணபீடத்
தானந்தமயமாகி அகாரமாகி
மாயிரத்தெட்டிதழ்நடுவே சோதிமூல
மருவுருவாயமர்ந்திருக்கு மனுதிதன்னி
லாயிரத்தெட்டிதழ்நடுவே சோதிமூல
மரனுமையுமிருக்குமா சனமதாமே. (49)

ஆசனமாமுச்சிவெளி யருணபீட
மாதாரங்கடந்துநின்ற அகாரமீதே
நேசமாமனுதினமும் நினைவதாக
நேசிப்பார்நாதாந்த நிலைபெற்றோர்கள்
பாசமலமூன்றினுள்ளே மயங்கிப்பின்னும்
பரஞானநிலையறியாப் பாவிமார்கள்
மோசமெனுமும்மலத்தே பிறந்திறந்து
மூடர்களாயிந்நரகில் மூழ்குவாரே. (50)

மூலாதாரமெனுஞ் சுழினைநாட்டி
முதுகுதண்டாமிசிதெளி மூலமீதே

மேலாகிமீதான பதியுமாகி
மின்னெழுந்துமனமறைந்த மேன்மைபோல
நாலாயவேதமுத லுரைக்குமெட்டா
ஞாதாந்தசோதியென நவின்றுநிற்கு
மேலாகும்பரமான வீட்டைத்தானே
மேவிநிற்பார்மெஞ்ஞான மேன்மையோரே. (51)

வேறு.

நாட்டியவட்டமுச்சி நடுமுடிமூலபாதந்
தேடியமுன்னோரெல்லாந் திடமிதுமுத்தியென்று
பாடியபாதந்தன்னை நுணிநாசிநெற்றிதன்னிற்
கூடியேயொன்றாய்நின்ற குறியினைக்குறிப்பாரே. ()
அழியாதமுத்துஞான மறிவிப்பானுசானல்லால்
ஒழியாதபாதஞான வுண்மையுமொழியொறாது
தெளிவாகக்குருவின்பக்கத்தெளிந்தவர்தேவராவார்
மொழியாதமுத்தியுண்டாம்பொருட்டலைவராகும்.
முத்திக்குவித்தாய்நின்று மூர்த்திநாதச்சோதி
சித்திக்குச்சித்தியான திருவடிமூலபாதம்
பித்தினுக்கெல்லாஞானம் வித்ததாஞ்சோதிமூலம்
மத்திக்குமத்தியான வடிவினைபகாரமாமே. (54)
அகாரமாமுச்சிவட்ட மானந்தமாய்நின்ற
வகாரமாமுந்திகீழே யோங்காரமூலமூன்றும்

நகாரமெழுத்தஞ்சாலே நாடொணாமூலபாதம்
அகாரமாஞ்சுழினைநாடி யாயிரத்தெட்டாமூலம் ()
மூலமுமுத்தியொன்றாப் முடிந்திடமுத்தியாகுங்
கோலமாமூலநாடி குண்டலித்துணையினேரே
சாலியேயுருவியொன்றாய் சாக்கிரத்தீதங்கடந்து
மேலதாஞ்சோதிபாத மேலுச்சிவெளியதாமே. (56)

வேறு.

மேலாதாரவெளியுச்சிமேலுங்கடந்துமெய்ப்பொரு
நாலாகலைக்குமெட்டாம்நாதாந்தத்தேநடுவாகி [ளாய்
சீலாம்பரவுச்சிவெளி சிவமாய்லிங்கச்செயலாகி
மேலாதாரவெளிமூல மேலாம்பதமாய்மேவியதே. ()

வேறு.

ஆதாரத்தடுக்குநிலை யோரஞ்சாரு
மருவெளியாய்நிராதார மாத்மாவாகு
மீதான்வெளியுச்சி சிவமதாகு
மிக்கநிறைமாய்நயந்த மிகவேயுன்னி
நாதாந்தமடைவதற்கு ஞானத்தாமே
நடுநாடிசுழிமுனைய நாட்டமாகும்
வேதாவுமாரியனும் விண்ணோர்தானும்
விளங்கரியபேரொளியாய் மேவுந்தானே. (58)

வேறு.

சுழிமூலமானசோதி துரைநடந்தருவுருவா
யொளிமூலமாகிநின்ற வுண்மையாமுச்சிமூலம்
வெளிமூலமாகிநின்றுவேதாந்தசிவத்துக்கப்பால்
அளிமூலமாராதாரத் தடுக்கெனாளிநடந்தமூலம். (59)

வொளியதைதிரையதாக்கி வேதாந்தசிவமதான
யொளிவதையறிவதாக்கி யோங்காரமானசத்தி
களிபதாம்நாதவிந்து கதிர்மதிலிரண்டுமாகி
யளிபதாம்பூதமஞ்சி மாதார்த்தேவராமே. (60)

இபரமிரண்டுக்கப்பா லேகமாம்வெளிபரும்பாழான்
பரமனைப்பரமாத்வாய் பாழ்வெளிப்பதியதாகி
பரமுனிற்பராபரந்தான்பரவெளிதானேதானுப்
பரமுதற்பரமாய்த்தோன்றி பாரெல்லாவாப்படைத்த

சத்திமேமாம்தாகி சகலமுந்தானேயாகி [வீரசே
பத்தியாய்நின்றுமாகி பரசிவனிரண்டுமாகி
முத்தியாஞ்சுடர்கள்மூன்றுமூலமாய்வன்னியாகி
அத்திப்பதினிரயத்தாகி ஆதாரசுழிவனையாமே. (62)

அதுவவனவன் முன்னென்று மானதோர்குறி கள்மூன்றில், மதுவவனவனையன்றி யாதாரம்வேறு முண்டோ, அதுவவனவன்றான்பிண்டமு மொன்று

றதாகிப், பொதுவதாய்நின்ற சோதிப்பொருளினை குருவாய்போச்றே. (63)

முப்பொருண்மூன்றுவட்ட முத்திபாம்பொரு ளதாகு, முப்பொருள்மூலநாடி முடிச்சது மூன் றுக் கப்பால், முப்பொருள்பதியிற் சாரில் மூன்று முப்பழமதாகு, முப்பொருளுணர்ந்தபோதே மூர்த் தியாந் தலைபராமே. (64)

முத்தியாஞ்சுடர்கள் மூன்றை முப்பாழதாக் கிப் பின்னு, முத்தியுமடைந்தொன்றாகி மூலமாஞ் சோதிபாத, முத்திக்குவித்தாய்நின்ற முப்பொருள் தலைமையான, முத்திபையடைந்தபேரே மூவர்க்கு மதிக மாவார். (65)

ஆறுதும்முப்பத்தாறுக் கப்பாலனாதிமூலம்
கூறுதகுறியதாகி குருபதந்தெய்வமூன்றாய்
பேறுதமூவாபாதம் பேரொளிதானாய்நின்ற
ஆறுறுக்கப்பால்நின்ற ஆதியாஞ்சோதிமூலம். (66)

ஒருவழிபாகிநின்ற வொண்பொருளுக்கு வட் டம், கருவழிக்கீழாய்நின்று காண்மாறியாடிநிற்தும், வெளிதடத்திற்சென்று பேரொளி மூலந்தன்னை, குருவழிக்குறியினாலே குறிப்புடனேக்குவீரே. (67)

மேல்தலைகீழாய்நின்ற மேன்மையாமுச்சிவட் டம், கால்தலைமேலாய்நின்ற காரணங்காணமாட்

டார், கால்தலையுடையோன்மற்ற நாரணன்றேடிக்
காணார், கால்தலைகண்டபேரேகாட்சியாமுத்தாமே.

காட்சியாமுத்திதன்னைக் காரணக்குருவினால்
சூட்சியாங்கண்டபேரே சூதானமுத்தராகு
மாட்சியாமனாதிமூல மாறுலுங்குறுக்குமப்பாற்
காட்சியாஞ்சோதிமூலங் கண்டவர்காரணத்தோர்.

காரணக்குருவாய்நின்ற காட்சிநாதாந்தச்சோதி
பூரணமாகவெங்கும் புறைவறக்கலந்துநின்ற
நாரணன்தேவர்க்கெட்டா ஞதாந்தச்சோதியாமே.
ஆரணங்கடந்துநின்ற வருள்ஞானசோதியாமே.

உச்சிக்குங்கீழ்மேலாகி யுருவருவுபாயமாகி
நச்சிவமானமூர்த்தி நாதாந்தச்சோதிமூலம்
பச்சையாப்பவழமுத்தாய்ப்பளிங்கொளிவன்னமாய்
உச்சிக்கீழ்மேலாய்நின்ற யுண்மையாயுணர்வார்முன்

வேறு.

நாயிடைபின்கலையாஞ் சுழினைநாடி
நடுநாசிபுருவமுச்சி நடுவாய்நின்று
ஆடியதோர்திருனடந்தா ன நாரமாகு
மானந்தபரவெளியா யமர்ந்தமுத்தி
கூடிருந்தநெற்றிநடு வாய்நோக்கிக்
குண்டலியாம்பாதமலர் தந்தசோதி

தேடியதோர்திருவடிதான் மூலமூச்சித்
திருவுந்தித்திற்பரத்தே சேருந்தரனே. (72)

திறையாகுங்குண்டலிதான் திறப்பதற்கு
திருவதிறைல்சுழினையெனுங் குச்சியாலே
பறையாகுங்குடிலைசத்தி திரையைநீக்கி
பராபரத்தேசென்றமுத்தி பதித்தேநிற்கிற்
கரையாகுந்தெரிசனங்கள் பதினெல்லாங்
கட்டறுத்துத்திரைகடந்து கயிலைமீதே
வுரையாகும்பயமில்லாச் சோதிபாத
முற்றுணர்ந்துகண்டவர்க்கே யாதிமுத்தி. (73)

பெரும்பாழைசுழினைவழி நடத்தேசென்று
பேரொளிபாஞானமுத்தி பெருவார்க்கெல்லாந்
திரும்பாருஞ்சீழியதுவே மூலபாதந்
திருவடியேமனத்துள்ளே திறமாய்க்கொண்டு
கரும்பாதைக்கருவழிக ளெல்லாமாற்றி
கயிலாயவழிநடந்தார் காட்சிமோட்சம்
சுரும்பாருங்குழலுமையாள் பங்கனெங்கோன்
சூட்சாதிபாதமலர் சூடுங்காலே. (74)

அண்டபகிரண்டமுச்சி வெளிக்குமப்பா
லானந்தபராபரனு ரமர்ந்தவீடு
மண்டலங்கள்மூன்றுமதி க்திரும்வன்னி
மனமாதிமூலத்தே மருவிநிற்கும்

மண்டகுருநாதாந்தச் சோதிபாதங்
கரைகடந்தவுச்சிவெளி கயிலைதன்னி
லண்டமெல்லாம்போற்றிநிற்கு மகாரந்தன்னை
லனாதியாஞ்சோதியென்றே யறிவார்நல்லோர்

வே று.

அகாரமுமகாரந்தானு மானதோர்மகாரந்தானும், ஒகாரமாய்பிரணவத்தே யோங்காரரூபமாகி, நகார மாமஞ்செழுத்தி னாதாந்தரூபமாகி, சிகாமாஞ்சிற்ப ரத்தின்செயலெல்லாந் தானாய்நின்றார். (76)

முச்சியமூலாதார மோங்கிபகடவுள்நாடி, குச்சி யாந்திறவுகோலைக் குருவினாற் கொடுக்கவாங்கி, வச் சிரவன்னிய வடிவதாங்கதவுதன்னை, குச்சியாற்றிற ந்துகொண்டு குருவினாலருளைக்கூட்டே. (77)

பிண்டத்தில்மூலமான பிரணவந் தன்னைத்தானே அண்டத்தின் மூலத்தோடே யடிமுடியொன்றாய்க் கூட்டி, கண்டத்தில்மேலேநின்ற கலைப்பதினாறதாகக், கொண்டித்தைக்குருவினாலே கூர்மையாம் தெளிந்து பாரே. (78)

கழுத்தின்மேற்கலையீரெண்டாம் காதுட்டற்கண்ணு மூக்கு, மழுத்தமாமுகமஞ்சாகி வுருவமஞ்செழுத்து மாகி, மழுத்ததோரெழுத்ததான பராபரப்பிரபி

ருளையுன்னி, யெழுத்திலா வெழுத்தைத்தானே யே
கமாயேற்றிக்காணே. (79)

நடுவடிமூன்றென்றுண் நாசியாநயனமுச்சி, கடுவெ
ளிக்கப்பால்நின்ற காரணசோதி தன்னை, அருமையா
யாசான்பக்கலிருந்தவரருட்பெற்றோர்கள்கொடுங்கை
யாங்குணத்தை நீங்கி குருவருடன்னைப்போற்றே. ()

வெளிமூலமாகிநின்று வேதாந்தங்கடந்த சோதி,
வொளிமூலமாகிநின்றுவோங்கியமூலாதார, மளிமூல
மாராதாரமடுக்கெலாங் கடந்துநின்று, வெளிமூல
மான சோதிவிரிந்தது பதியமாமே. (81)

அகாரமேவலமதாகு மாகியயிடம்உகாரம், ஓகார
மே, நடுவதாகிஓங்கியவுச்சிதன்னில், நகாரமாமுச்சி
மூன்றும் நாடிபவெட்டெழுத்தாய், அகாரமாமுச்சி
மட்டாங்கயோகமே. (82)

அகாரத்தையுச்சியாக ஆனதோருகாரந்தன்னை
சிகாரத்தினயன யாக்கி சிறந்தவோங்காரந் தன்னை
நகாரத்தின்வடிவாய்நின்ற நாசியினுயரதாங்கி, அகா
ரத்தின் வடிவைநோக்க வத்தனூர்வடிவுதாமே. ()

நகாரமேநாசியாகும் நாடியமகாரம் நாலாஞ்,
சிகாரமேநயனமாகுஞ் செடமதுவகாரமாகும், யகா

ரமேசெவியாய்நின்று யஞ்செழுத்ததுபமாக, ஓங்கா ரப்பிரணவத்தே யுதித்தவரொடுங்கிநிற்பார். (84)

ஓம்நமோ நமசிவாயவென் றோதியமந்திரத்தை ஓம்நமோமூன்றினுள்ளே யோங்காரரூபமாகி, ஓம்ந மோநாராயணவென் றோதியமந்திரத்தை ஓம்நமோசு வாசந்தன்னிலொழிவெளியொன்றாங்காணே. (85)

மீதாம்மதியாயநின்று மீநிலேசோதிநாதர், ஆதா ரமூன்றுக்கெல்லா மருவுருவாகிநின்று, வேதாவுமறியுந்தேடவெறும் பாழாகின்ற,நாதாவுமண்டமீதே ஞானமாநடனஞ்செய்வார். (86)

அண்டத்தின் வடிவாய்நின்றவாகாரமெட்டெழுத்தை, கண்டத்தின்மேலேநோக்கிக் கருதுவார்கருவைச்சார, பிண்டத்தின்வடிவாய்நின்றபிரணவமெட்டெழுத்தாய் கொண்டத்தைக் குறித்தபேர்கள் குடிலையிற் சார்வர்தாமே. (87)

தூலமாங்கண்ணைமூடி சூட்சமாங் கண்டிறந்து, மூலமாமுச்சிமீதே முடியடியொன்றாய்க் கண்டால், சீலமாஞானசோதி சிலம்பொலித்திருக் கூத்தானே, கோலமேகாணலாகுங் குறியறக் குறித்துப்பாரே.

அறிவெனுஞானந்தன்னை யானந்தமயமாயுச்சிக் குறியிலே குறித்தபேர்க்குக் கோதிலாச் சோதித்

தோன்றும், நெறியிலேயமர்ந்துநின்ற நினைவிலேநிலை
யதாகி, யறிவிலேயறிவைபற்றியானந்த மாகிநில்லே
ஆனந்தமாகிநின்ற அகாரமாமுச்சிவட்டம்
வானந்தவடிவினுள்ளே வாழ்பதிசோதிமூல
மோனந்தமாகிநின்ற முத்திக்குவித்துமாகி
தானந்தமாகியெங்குந் தானவனாகிநிற்பார். (90)

தானவனாகிநின்ற தலமாமுச்சிமூலம்
வானவர்தேவர்காணார் மதிவதாஞ்சோதிபாதம்
மானதோரகாரமண்ட மாகாயவீட்டுக்கப்பால்
ஞானவானெக்குமந்த ஞட்டமும்வட்டமாமே. (91)

வேறு.

பதினாறுதெரிசனமுஞ் சுழினைவீதி
பாதையிலேசெல்லாது பரத்தேநிற்கும்
பதினாறும்பரந்தனிலே தோன்றுமல்லாற்
பராபரத்திற்செல்லாது பரத்தேநிற்கும்
பதினாறுமோரெழுத்தா யுச்சிமீதே
பார்விசும்புந்தானாகி பரத்தேநிற்கும்
பதினாறுதரிசனங் கடந்துஞான
பாதமதைக்குருவருளாற் பற்றிநில்லே. (92)

குருலிங்கசங்கமு மொன்றாய்நின்ற
குறியதனைச்சுழிமுனையிற் குறித்துங்கொண்டு
குருலிங்கசங்கமாஞ் சோதிமேலங்
கூறறிபப்பளிங் கொளியாய்க் குருவுமாகி
குருலிங்கசங்கமே யகாரமாகிந்
நோதிலாநாதாந்தக் கூத்துமாகி
குருலிங்கசங்கமாய்ப் பொருள்கள்மூன்றுந்
நோதிலாநாதாந்தக் கோல்மாமே. (93)

பிண்டாண்டவேறுபீட பிரணவமாகிப் பேரொளி
தான், அண்டரண்ட மெண்டிசைப் பிறத்தாகி வா
னந்தத்தே,தொண்டாங்கித்தொண்டின்றெழில்மூன்
றாகித்துரியமற்றுங், கொண்டாடி யுச்சியின்மேற்
கொண்டகோலங்கோலமேதே. (94)

உச்சித்துளைவழிமுடிந்திறையை யுருவியொன்றாய்
நச்சிவமானநாதாந்தக்கூத்தி னடனமதாய்
விச்சின்விரிசுடர்மூன்றுமொன்றாகிவிபாங்கிரமத்தே
வச்சிரமானசெகசோதிபரத்தில் வாழ்ந்திடுமே.

மாறாத்தியானந்திருவடித்தாமரைமனத்தினுள்ளே
கூறாத்தியானம்வதிறெழுத்துக் குருவருளால்

வாறுதாரக்கடந்தானந்தமான அகாரத்தாலே
நீறுகுமென்றதிருவடித்தாமரை நேசித்தாரே. (96)

செகமாய்கைநீக்கிப்பின் சிற்பரமாய்கைசெயலறிய
யகமாய்கையாகியவாணவம்மல மானதெல்லாம்
சுகமாள்துங்கசடசுந்தரமான சுடர்சத்தியாம்
மகமானபேரொளி பாதாரவிந்தத்தை வுன்னிநில்லே

திருவள்ளுவர் நாதாந்தத் திறவுகோல்-கூஎ.

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

தொண்ணூற்றிரண்டாவது

கருவூரார் பூஜாவிதி-நo.

காப்பு.

தெளிவிதனில்தெளிவுதரு மருளுங்காணும்
சென்கதிலேசிவமையஞ் சேரத்தோணும்
வழியதனில்நல்லவழி ஞானக்கூடு
மகத்தானவேதஞ் சித்திநாட்டும்
ஒளிவுதனிலொளிவுதரு முறுதிசொல்வா
ருற்பனத்திலுற்பனமா யுறுதிதோணும்
வெளியதனில்வெளியாகி நாதத்துள்ளே
விளங்கிநின்றவாலைபெண் ணுதிகாப்பே.

நூல்.

ஆதியந்தம்வாலையவ ளிருந்தவீடு
ஆச்சரியம்மெத்தமெத்த வதுதான்பாரு
சோதியந்தநடுவீடு பீடமாகிச்
சொகுசுபெறவீற்றிருந்தாள் துரைப்பெண்ணுதா [தாள்
வீதியந்தஆறுதெரு மமர்ந்தவீடு
விளையாடிநின்றதிரு மாளிகண்டாய்

பாதிமதிசூடியே யிருந்தகாமி
பத்துவயதாகுமிந்த வாமிதானே. (1)

வாமியிவள்வாலைவைத்துப் பூசைபண்ண
மதியுனக்குவேணுமடா வதிகமாக
காமியிவள்வெகுகாமி சிவகாமிரூபி
காணரிதுசிறுபிள்ளை கன்னிகன்னி
ஆமிவளையறிந்தவர்கள் சித்தர்சித்தர்
அறிந்ததாலு மனதடங்கமறியவேணும்
நாமிவளைப்பூசைபண்ண நினைந்தவாறு
நாட்டியேசொல்லவென்றால் நகைப்பார்காணே.

காணப்பாயிவளுடைய கற்புமெத்த
கண்டவர்க்குப்பெண்ணரசு நானேயென்பாள்
ஊணப்பாவமிர்தமிவ ளூட்டிவைப்பா
உள்வீட்டுக்குள்ளிருந்து மேலேயேற
பூணப்பாமனமுரைத்து வாவாவென்பாள்
புத்திரனேயென்மகனேயென்றுசொல்லி
வேணப்பாவேணதெல்லாந் தருவேனென்பாள்
வேதாந்தசூட்சமெல்லாம் விளங்குந்தானே. (3)

தானென்றவாலையிவள் ரூபங்காணச்
சமர்த்துண்டோவாண்பிள்ளைத்தானுமுண்டோ
பானென்றவர்மத்துக் குள்ளேயப்பா
பராபரையால்பலகோடி விதமுமாடி

தேனென்றமொழிச்சியிவள் சித்தர்க்கெல்லாஞ்
சிறுபிள்ளைபத்துவய துள்ளதேவி
ஊனென்றவுடலுக்குள் நடுவுமாகி
யுத்தமியால்வீற்றிருந்த வுண்மைதானே. (4)

உண்மையிவள்நாணமில்லா திருந்தவீடு
ஊருக்குள்நடுவீடு உற்றுப்பாரு
செம்மையாய்க்கண்டவர்க ளுண்டோவப்பா
செகசாலவித்தையிவ ளாடும்வித்தை
உண்மையடாபஞ்சவர்ன மாகினின்ற
உலகுதனிலலைந்தவர்கள் கோடாகோடி
நின்மபமாய்க்கண்டவர்கள் சொல்லாரப்பா
நேசமுடனெனக்குரைத்த நிசமுங்கண்டே. (5)

கண்டதொருபூரணத்தின் மகிமைகேளு
கால்மேலுந்தலைமாடும் நடுவுமாகி
அண்டரொடுமுனிவர்களுங் கண்டுபோற்ற
ஆதவனுமம்புலியு மதிலேநின்று
தொண்டுபண்ணுமைவர்களில் நாலுபேர்கள்
சுகம்பெறலாமென்றுசொன்ன வாசல்நாலு
கொண்டவர்கண்டுவந்த தொன்னூற்றாறு
கொள்கையெனக்காட்டிருந்த குறிப்பைப்பாரே.

பார்த்தவர்கள்செய்தொழிலு மனதுவேறாய்ப்
பலநூலைப்படித்துபடு குழியில்வீழ்வார்

ஏற்றபடிமனம்போனாற் புத்திபோச்சு
ஏழைமதிபோகாதே யென்தாய்பாதம்
போற்றுதற்குஐவரையு மனதிலொன்றாய்ப்
புத்திசித்தமோர்நிலையில் நிறுத்திவாசம்
பூத்தமலரெடுத்துதிருப் பாதம்போற்றப்
பொறியைந்துங்கருவிகர ணாதிபோமே. (7)

போச்சுதடாமனமாய்கை வீறுபோச்சு
பொறியைந்துங்கருவிகர ணாதிபோச்சு
ஏச்சுதடாவென்றுமன மிறக்கலாச்சு
உனக்கொருவரிணையில்லை யென்றபேச்சு
வாச்சுதடாமனமடங்கா வங்கென்றோர்சொல்
வாய்பேசாமவுனத்தை யதிலேசேர்க்க
காச்சுதடாபூத்தமலர் கருத்தையூனி
கனியாகுங்கனியைக்கண்டு கொள்ளே. (8)

கொள்ளுதற்குஇன்னமொரு குறிப்பைக்கேளு
கோடையிடிபின்முழங்குங் கண்ணைமூடி
விள்ளுதற்குமனமடங்கா பூதங்காணும்
விள்ளாதேயுள்ளபடி சிங்கன்றோர்சொல்
விள்ளவுமேயுபாயமதால் நடுவேநில்லு
வேகமெல்லாமொடுங்குமடா சத்தம்போச்சு
கள்ளரைப்போல்மயங்காதே மவுனத்தூணு
கண்ணைநீதிறக்காதே கருதிப்பாரே. (9)

பாரேதுபுனலேது அனலுமேது
பரங்கானகாலேது வெளியுமாகும்
நாரேதுபூவேது வாசமேது
நல்லபுட்பந்தானேது பூசையேது
ஊரேதுபேரேது சினமுமேது
ஓங்காவதிசயந்தா னென்னசொல்வேன்
ஆரேதுகுளமேது நோயிலேது
ஆதிவஸ்தையறிவினா லறியலாமே. (10)

ஆமெனவு மூமெனவு ரெண்டுங்கூட்டி
யப்பனேஓமென்ற மூன்றுமொன்றாய்
நாமெனவுந்தாமெனவு மொன்றேயாகும்
நல்லவர்களறிவார்கள் காமிகாணார்
வாமம்வைத்துபூசைபண்ணி விந்தமார்க்கம்
வந்தவர்க்குச்சத்திசிறு பிள்ளைவாலை
சோமந்தியமிர்தமுண்ண வாவாவென்பாள்
சுகமுனக்குபரமசுக மருள்செய்வாளே. (11)

செய்குவாய்பூசையது செய்யும்போது
செய்குறிகள்தவறாமல் நடவேவேணும்
உய்குவாய்பெண்ணாரவங் கடியாவண்ணம்
ஊமையென்றநடுத்தீசை யதிகங்கொண்டால்
பைகுவாயரமிஷம் புசிங்கிப்போகும்
பங்கமுனக்கில்லையடா அங்கமீதில்

ஐகுவாயுள்ளடங்கிப் பேச்சைவிட்டு
அழைத்திடவேயஞ்சுமது கொஞ்சங்காணே. ()
காணாதகாக்ஷியெல்லாங் கண்ணிற்காணும்
கலங்காதேமெய்மயக்க மெத்தவாகும்
பூணாதபணிபூண்டு சிறுபெண்ணாகப்
போதமெனும்பொருள்பறிக்க வருவாள்கண்டாய்
வாணாலமடக்கியிவள் ரூபங்கண்டு
மயங்காதேமவுனத்தில் நில்லுநில்லு
கோணாதமுக்கோணக் குறியைப்பாரு
கூசாதகண்கூசுங் கூசுங்காணே. (13)
அச்சமற்றுப்பார்க்கையிலே யிருள்போல்மூடுங்
கொள்ளிகொண்டுகொளுத்தியதை வெளிச்சம்
வாச்சமர்த்துப்பேசாதே மவுனத்தூணி [போடு
வாவாவென்றேநீயும் வருந்திக்கூவி
சூட்சமதுவிருந்தவிடஞ் சொல்லலாமோ
சொல்வதற்குவாய்விட்டுச் சொல்லலாமே
தாய்சமர்த்துப்பாராதே தாயைப்போற்று
சற்குருபோலுற்பனத்தைத் தாய்சொல்வாளே.
சொல்வதற்குயிவளையல்லால் சுகம்வேறுண்டோ
சூட்சமெல்லாமிவளைவிடச் சூட்சமுண்டோ
நல்லவர்க்குநடுவில்விளை யாடும்வல்லி
நாதவிந்துஓங்கார நிலையுங்காட்டி

வல்லவர்க்கும்வல்லவளாய் நானேயென்பாள்
வரம்வாக்குவேணதெல்லாம் நானேயென்பாள்
புல்லறுக்குஆயுதமும் புல்லேயாகும்
புத்திகெட்டலோபிகட்கு புகலொண்ணதே. ()

புகலுவார்வேதமெல்லாம் வந்ததென்று
பொய்பேசிசாஸ்திரங்கள் மிகவுங்கற்று
அகலுவார்பெண்ணுசை விட்டோமென்று
அறிவுகெட்டுவூர்தோறுஞ் சுற்றிசுற்றி
சகலமுமேவந்தவர்போல் வேடம்பூண்டு
சடைமுடியுங்காஷாயந் தன்னைச்சாற்றி
இகலுமனமடங்காமல் நினைவுகேளாய்
எண்ணமெல்லாம்பெண்ணுசை பூசைதானே. ()

பூசையதுசெய்வமென்று கூட்டங்கூடி
புத்திகெட்டுகைமுறையின் போக்கைவிட்டு
பாஷையதுமிகப்பேசிப் பாட்டும்பாடிப்
படிப்பார்கள்மந்திரத்தின் பயனைக்காணர்
ஆசையதுபெண்ணுசை மயக்கத்தாலே
யங்கிருந்தவர்மத்தை பங்குபோட்டுப்
பேசையிலேமனம்வேறாய் நினைப்பான்பாவி
புரட்டிருத்தாய்நினைவுதப்பிப் பேசுவானே. (17)

பாசை பாஷையெனக்கொள்க.

பேச்சென்றால்வாய்ச்சமர்த்தாய்ப்பேசிபேசி
பின்னுமுன்னும்பாராமல் மதமேமீறி

நீச்சென்றும் நிலைப்பென்றுமேதுங்காணார்
நிர்மூடரனேகவித சாலங்கற்று
ஆச்சென்றவதனாலே பாவமேது
ஆத்தாளைப்பூசித்தோ னவனேசித்தன்
மூச்சென்னசெய்யுமடா நரகிற்றள்ளும்
மோசமதுபோகாதே முக்கால்பாரே. (18)

முக்காலும்பொருந்துமென்று சொன்னபோதே
மோட்சமில்லைசூட்சமது மொழிந்துகூடிந்
தக்காமற்போனபே ரநேகமுண்டு
சமர்த்தறிந்தாலவன் காமி யவனேசித்தன்
எக்காலம்நடந்திருநீ காலுமுன்னு
யிருநதடங்கியுள்ளிருந்து வெளியிற்போன
அக்காலைகாணும லலைந்தேயோடி
அழிந்துகெட்டுப்போவார்க ளறிந்துகொள்ளே.

அறிந்தகுறியடையாளங் காணவேணு
மக்குறியிற்சொக்கிமனந் தேறவேணு
மறிந்தவன்போலடங்கிமன மிறக்கவேணும்
மலனையதுவழிபாதை யறியவேணும்
மறைந்தவரைநிறைந்தவரை நீர்தான்காண
மயக்கத்தைகண்டுணையு மதிக்கவேணும்
நிறைந்தமதிகுறித்தவகை யறியவேணும்
நிச்சயத்தையறிந்தார்க்கு முத்திதானே. (20)

முத்திதருமென்றுமனம் புத்தியற்று
மோசமதுபோகாதே பாசங்கையில்
சித்தமதில்சந்திரனை நிறுத்திக்கொண்டு
செந்தியிலுன்தீயை நடுவில்லாங்கி
சத்தியுடன் ஆதியந்த மனதில்வைத்துச்
சொல்லாதமந்திரத்தின் தீயைமூட்டி
நித்தியமாலர்ச்சனைசெய் பாதம்போற்றி
நீயுமதியுமதிமதி லதிகமாமே. (21)

மதிபெருகுங்கெதிபெருகும் வாதம்வாத
மருந்தாதேயந்த முறையாகாதப்பா
நிதிபெருகுமிவள்குறியே வாதமாகும்
நிர்மூடரறியாமல் வகாரம்பேசி
நதிகள்தனையறியாமல் வகாரம்போசி
நானேநானென்றுவாய் மதங்கள்பேசி
உரியபொருளுள்ளதெல்லாஞ் சுட்டுசுட்டு
உட்பொருளைபாராம லழிந்திட்டாரே. (22)

இட்டகுறிநாதவிந்து ரூபங்காண
வியலறியாச்சண்டாளர் சுட்டுமாய்வார்
விட்டகுறைவந்ததென்றால் தானேயெய்தும்
விதியில்லார்க்கெத்தனை தான் வருந்தினாலும்
பட்டுமனமாய்வதல்லால் வேறொன்றில்லை
யறிவில்லார்க்குரைத்துமனம் பாழ்போகாதே. ()

திட்டமாய்பாணம்வைத்துத் தேவிபூசை
சீர்பெற்றோர்பதினெட்டுச் சித்தர்தாமே. (24)

எட்டிரண்டுமொன்றுமது வாலையென்பா
ரிதுதானேபரிதிமதி சுழினையென்பார்
ஒட்டிமுழிந்தெழுந்ததுவே முக்கோணமென்பார்
உதித்தெழுந்தமூன்றெழுத்தை யறிபாரையோ
கொட்டுமொருதேனுருவாய் நிற்கும்பாரு
கூட்டமிட்டுப்பாராதே குறிகள்தோணும்
சுட்டசுடுகாடுமது வெளியுமாகும்
சொல்லுதற்குவாய்விளங்காய்ச் சூட்சந்தானே.

சூட்சமிவள்வாசமது நிலைத்தவீடு
சொல்லுதற்குளங்குமாம் நிறைந்தவீடு
தேசமதில்போய்விளங்கு மிந்தவீடு
சித்தாந்தசித்தரவர்க் கேகும்வீடு
ஓசைமணிப்பூரமதி லுதிக்கும்வீடு
ஓகோவதிசயங்களுள்ளவீடு
ஆசுகவிமதுரமது பொழியும்வீடு
அவனவளுங்கூடிவிளை யாடும்வீடே. (26)

வீடுமடுதலைவாச லதுமேல்வாசல்
'தெளிவானசுழிக்கதவு அடைக்கும்வாசல்
தேடுகிறமூவருமே வணங்கும்வாசல்
திறமானபன்னிருவர் காக்கும்வாசல்

ஆடுகிகிறபுலியாகி நின்றவாசல்
அரகராசிவசிவா வாசிவாசங்
கூடுகிறமுக்கோணப் பாங்கலாகிங்
குருகுமதிபெருகுமதி கூறெண்ணுதே (27)
ஒண்ணுகியிரண்டாகி விளைவுமாகி
வுத்தமியாளுட்கருத்தை யறியப்போமோ
திண்ணுதவிடங்கொடுத்துத் தின்னச்சொன்னுள்
செத்தசபம்போலிருந்து செபிக்கச்சொன்னுள்
பண்ணுதபணக்கோட்டி பண்ணிவைத்தாள்
பார்த்திருந்துகழுந்தறுக்கப் பார்த்தாள்பாவி
எண்ணுதுமெண்ணிமன மேங்கிநாளும்
எனக்கபயமேதெனவே யெழுந்திட்டேனே. (28)
எழுந்துமேயிழுத்துமடி பிடித்துங்கொண்டு
யேகாந்தவெட்டவெளி யாகிநின்று
கொழுந்துவிட்டுவளர்ந்தெரியு மன்லைமூட்டிக்
குடிகேடசத்துருப்போல் கூச்சலிட்டாள்
அழுதேனேமூந்தியினி இந்தவூரில்
அரகராதுணையெனக்கு யாருமில்லை
யெழுந்திட்டாரெல்லோரு மோடிப்போனர்
என்னசெய்வேன்தனித்திருந்து யேங்கினேனே ()
ஏங்கினேன்மூடமிந்தே னென்கூடுமற்றேன்
என்னையுந்தான்கண்டவர்கள் சிசியென்ன

தூங்கினேன்காலறிந்து மடக்கமாட்டேன்
துணையெனக்குயாருமில்லை சூழ்ச்சியாக
வாங்கினேன்காலறிந்து மடக்கவேண்டி
வகையாகவெனக்கொருத்தி யுறுதிசொன்னாள்
தேங்கினேன்முன்னுமவன் பின்னுமாகத்
திடமெனக்குச்சொன்னதிந்த தெளிவுதானே
தெளிவதற்குச்சூட்சமிது தெளிவாய்ப்பாரு
சிவனிருந்துவிளையாடுந் தெருவைப்பாரு
மொழிவதற்குநூலைவிட வேறொன்றில்லை
முன்னாதியந்தமொடு நடுவுஞ்சொன்னோம்
சுழிப்பதற்குள்சுழியிருந்த சூட்சஞ்சொன்னோம்
சொல்லாதமவுனமுதற் கருவுஞ்சொன்னோம்
ஒளிபிறக்குமுறுதியிந்த வுறுதிசொன்னோம்
உற்பனமாய்ப்பார்த்தவர்கள் சித்தர்தானே. (31)

கருவூரார் பூஜாவிதி-௫0.

முற்றிற்று.

கணபதி துணை.

தொண்ணூற்றுமூன்றாவது

இராமதேவர் பூஜாவிதி-கயம.

ஆதியென்றமணிவிளக்கை யறியவேணும்
அநண்டபரிபூரணத்தைங் காணவேணுஞ்
சோதியென்றதுய்யவெளி மார்க்கமெல்லாஞ்
சுகம்பெறவேமனோன்மணியினுத்தாள் தன்னை
நீதியென்றபரஞ்சோதி ஆயிபாதம்
நிற்குணத்தினின்றநிலை யாருங்காணார்
வேதியென்றவேதாந்தத் துள்ளேநின்று
விளக்குவதும்பூசையிது வீண்போகாதே. (1)

போகாமல்நின்றதோ ரையாநீர்தான்
பூரணத்தினுனகலை ஐந்தும்பெற்று
ஆகாமலானந்த வல்லியாலே
அடிமுடியிநடுவாகி வாறுங்குள்ளே
வாகாமல்வாலையுட் மூலத்தாலே
வழிதோன்றுமூன்றெழுத்தை யுரைக்கவேணும்
சாகாமல்சாகுமடா யிந்தமூலஞ்
சதுர்வட்டம்நடுகோண முக்கோணமாமே. (2)

முக்கோணமூலசுழி தற்கோணமாகி
முதலானமூலமணி வாலைகன்னி
நாற்கோணநாலுவரை நயந்துகாக்க
நாயகியாள்பரஞ்சோதி நாட்டமுற்றுத்
தீக்கோணதிக்குதிசை யிருந்தமாயம்
தெரிந்திடவேவுரைத்திட்டேன் விபரமாக
தாக்கோணவிட்டகுறை வந்ததென்றால்
தனியிருந்துபார்த்தவனே சித்தனாமே. (3)

சித்தானமூன்றெழுத்து செயலானசோதி
சிவவரும்ஐயுங்கிலியும் சவ்வுமாகி
முத்தானலக்ஷமுரு செபிக்கச்சித்தி
முற்றிடுமேயெதிரியென்ற பேய்கட்குந்தான்
வித்தானவித்தையடா முட்டாடும்பாரு
விரிவானமுக்கருவும் மூன்றுகேளு
சத்தான அதன்கருவும் சீலைதனில்வைத்து
சதிரானவிதுவிபர மறியக்கேளே. (4)

கேளப்பாபெலிகொடுத்து பூசைசெய்து
கிருபையுள்ளவுருவேற்றி திட்டமாக
வாளப்பாசுடுகாட்டின் சாம்பல்தன்னில்
வளமாகபுதைத்துவிடு நடுசாமம்பார்த்து
ஆளப்பாஅடியற்று மரணமாகி
ஆண்டிருந்ததவசுமலை தான்குலைந்து

காணப்பாகண்மணியே வீழ்வான்பாவி
கறைதெரியச்சொல்லுகிறே னின்னும்பாரே. (5)

இன்னமின்னங்கண்முன்சோ தினையுமாகு
மீடேறவேணுமென்று விதனிற்சூட்சம்
அன்னமின்னுவயிற்கட்டை தேவதாரம்
அறிவுடையமுளைசீவி சிங்களத்தையோதி
வன்னமின்னார்பேர்சொல்லி நசியென்றுதானும்
வலுவானநூற்றெட்டு வுருவும்போடு
சன்னபின்னமரத்தடியி லிருந்துகொண்டு
சதிகாரவூணிகொண் டடித்திடாயே. (6)

அடித்தமுனைபிடுங்கியேவைத் திறுக்கிப்போடு
ஆனத்தவுருகுலைந்து பட்டுப்போகுந்
தொடுத்தமுதல்நாலாநாள் கண்டுதானுந்
தொகைமுடிந்துவாச்சுதடா விந்துப்போக்கு
விடுத்தபின்புவிஷமேறி கருவிப்போகும்
விரித்துரைத்தேன்பூட்டிதுவே வீண்போகாது
தடுத்துவிடுநகரத்தி லடித்துப்பாரு
தட்டழிந்துஉயிர்முதலாய்ச் சேதமாமே. (7)

ஆமப்பா அடிதரித்த சிங்களத்தினால் [கும்
அதிசயங்காண்கண்டவர்க்கு வடைக்கலம்பேர்
வீமப்பாவெளிதிறந்து சொன்னேன்பாரு
விளையாட்டுயில்லையடாவிந்தப்போக்கு

சோமப்பாசுத்தியுடன் தலையுமுழுகி
சுருக்கெனவேதிபானிப்பா யாத்தாளமூலம்
தாமப்பாசத்தியமே சொன்னேம்பாரு
தவறுதுராமனுட வாக்கியந்தானே. (8)
தானென்றமூலமுடன் சித்திபண்ணு
தனதாறுற்றெட்டுக் குள்ளேசித்தி
ஆனென்றஅண்டர்பதி யெட்டுமாடும்
அறுபத்துநால்மூலி யெல்லாமாடும்
கோனென்றகோடிசித்து க்ஷணத்திலாடுங்
குணமாகரேவதிநாட்செய்பனன்று
வானென்றவஷ்டமியில் செய்யனன்று
வளர்பிறையில்செய்தவனே யோகியாமே. (9)
யோகிகளாயாவதற்கு வுனக்குச்சொன்னேன்
ஓகோகோமுன்னுரைத்த மூலத்தாலே
யோகிகளாயேகாந்த வல்லியாட்கு
பேட்டிலேயெழுதினதால் யெல்லாமாச்சே
தாதிகளாதாயுடைய கிருபையாலே
தவமாகுமவமாகும் சுபமுண்டாகு
மோகிகளாய்மூலசுழி பூசாவிதிபத்தாலே
முத்திபெறசித்திவிளை பத்துமுற்றே. (10)

இராமதேவர் பூஜாவிதி-௩0.

முற்றிற்று

உ

சிவமயம்.

தொண்ணூற்று நான்காவது

நந்தீசர் வயித்தியம்—௩௨.

சென்னமாம்மனிதர்தாமுஞ் சென்மிக்கும் வரலாறுந்தான், பின்னுமாம் சுக்கிலத்திற் பிராணவாய்வு தான்சென்று, நின்னமாம்பானவாய்வு சென்றது நெற்பமுத்தி, உன்னுமாம் ரெத்தசூத ரதுவுதான் வாய்வு வளர்க்கும். (1)

சூழ்ந்தசுக்கிலத்திற் சுரோணிதங்கலக்கு மென்று, பூந்திடும் வியாதிமுண்டும் பொருந்தியகுமிழி போல, ஏந்திடுந்திரளுமேனி ஈரலுந்தனி லுலர்க்கு, மாய்ந்த நாளிருபத்தஞ்சில் அங்குருமுளைப்போல் தோன்றும், (2)

மூந்தியதிங்கள் தன்னில் முளைத்தது கட்டியாகும், பிந்தியதிங்கள்தன்னில் பிடரிதோல் முதுகுமாகும், உந்திக்கு மூன்றுந்திரங்கள் வுடல்அரைக்காலாகும், முந்திக்கு நாலாந்திங்க ளுத்ததோர் முக்குண் டாமே. (3)

அஞ்சியெனும் திங்கள் தன்னிலாகிடும்செவிநரம்பும், பொருந்திடு மாறுந்திங்கள் பொதிந்திடு நகமே செய்து, உஞ்சியசலமலங்கள் ஒத்ததோர் நரம்பு முண்டாம், சஞ்சமாந் திங்கள் ஏழில்யான்வருங் குணங்கள்கேளே. (4)

நரம்புடனடிசைந்து நண்ணியகுடல்கள் தொப்புள், பரந்தகால்கரங்களுண்டாய்ப் பத்திரண்டாந் திங்கள், சிரந்தனில்மயிருமுண்டாய் சிக்கெனப்பில முமுண்டாய், தரந்தரு அன்னசாரம் தொப்புளில் சலம்பெருக்கும். (5)

ஒன்பதாந்திங்கள் தன்னில் வுணர்த்தியமறிவுமுண்டாய் வன்புறுகெர்ப்பந்தன்னில் வருத்தநோய்பிலமுமுண்டாய், தன்பிரான் தனை நினைந்து தவமுறுபாயநின்று, அன்புடன் கைபெடுத்தே அரும்பதமருள்வாயெங்கும். (6)

ஆரவேபத்துமாதம் ஆதித்தன் அருளினாலே, சீர்பெருமபானவாயு சிரமதுகீழதாக, பார்தனிற்கொணர்ந்து தள்ளும் பயின்றமுன்னறிவதெல்லாம், சேதவேமறதியாகி திகைத்துநொந்தமருமன்றே. (7)

கெற்பஸ்தானங்கள்செய்ய கெணந்தனிற் சரங்கள் நாசி, விற்பெனப்பிராணவாய்வு வலகத்திலேயோடுவாளும், நற்பெனயிடத்திலோடிச் சிறந்தது பெண்ணேயாகும், உற்கரவுதையுமாகில் அலியிலரக் குருடு ஊமை. (8)

இப்படிச்சடலமான திதிக்வீடுமன்னந்தண்ணீர், முப்பதுநாழிகைத்தான் முள்ளகூராய்ப் பிரியும், மெப்படியிரண்டுகூறும் பேய்ச்சலமலங்களாகி, செப்புமோர் கதிரின்ரத்தம்சேர்த்துடல்தனை வளர்க்கும்

மூபன்றெழு ரத்தந்தன்னில் மூன்றரைக்கோடி ரோமமும், துயங்கெழுந்துவாரந்தாமும் பண்டதென்ன, துயந்ததோர் சடலந்தன்னில் உப்பிருமலமதென்ன, துயன்றெழும்பித்துக்குச்சி ரெட்டும்மூரியதாமே. (10)

செய்தாமரையுள்வேதா செப்பியவியாதிக்கெல்லாம், பையவேபடைத்த மெய்யிற் பத்தியாரம்புசோறி, துய்யவெண்பிறைச்சிமற்றுந் தொகுத்தனர் தெரிந்துமுன்னோர், ஐம்மதங்கலகஞ் சொன்னோர் அய்ங்காதி பாதமென்றே. (11)

அங்குலர்தொண்ணூற்றாறும் அவரவர்கையால் மெய்தான், இங்கதிற்குறையாதாமும் இறைச்சிநூற்றுபற்றைந்து, மங்குகள்பலமாமென்பார் பாவைசேர்ரெண்டுகண்ணுங், கங்குல்போலழகுமாதே களஞ்சிரண்டாகுங்கண்டாய். (12)

கண்ணுறுநாசிமூக்கு கழஞ்சிறைற் கழஞ்சிநாக்கு, நண்ணுற்கண்ணஞ்சேர நாற்களஞ்சாகுமென்க நுண்ணிறைபெலும்பெல்லாம்நூற்றெருபத்தையும் பலமொன்பார், எண்ணூறுமீரலான் தெண்பலமென்னலாமே. (13)

எண்ணுமுப்பலமேமூளையினிற்சிறுகுடலினீளம், முண்ணுமுப்பதித்திரண்டு முழமெனச்சொல்லலாகும், பண்ணுமுன்தாமரைக்காய் பலம்அஞ்சுள

ண்ணலாகும், பண்ணுனார்கனஞ்சிபித்த யைம்புரம் பார்வைகண்டாய். (14)

பாய்ந்தழுக்கைமுன்னூழி பத்துமூ வுழக்கிரத் தம், ஆழ்ந்தநாணுழிஞறும் அறிவிநோய்குறியாமா ண்பர், ஏய்ந்தந்தாரேழுபத்தி ராயிரமவைவெலும் பைப்பின்னி, தேய்ந்தெனவியாதியாக திறமுடன்வி ளங்குந்தானே. (15)

செந்தமிழ்நூலையாய்ந்து செப்புவேன்புவியிலிந்த மந்திரத்துஞான மகாமுனிமகிழ்ந்துயீசன், தந்த னம் பதத்தைநாடித் தவருமாமுனிவர்கூற, அந்த ரத்தீசர்போற்ற அருளியவடநூலாமே. (16)

வடநூலதனைமிகவாய்ந்து மகிழ்ந்தேவமுனிரிஷி களுடன், திடமாயிதனைக்கலைபகுத்துச் செய்யும்பு வியிலுள்ளோர்க்கு, அடவாய்த்தானும் பிணிமுறை யும் அங்கக்குறியும் சாத்தியமும், வடமாநயனவிதி நூலைவகையாய் வழுத்தவாறிடுவே. (17)

வாரிது ஆறதென்றும் வகையிதுதன்னையிந்தப் பேருமேலஞ்ஞானநீதிப் பெருகியவுலகுள்ளோர்க் கு, கூறிதாவாரிலொன்றுக் குணதிமிரானநூலை, மீரி டவிதனைநீயும் வியம்பிடயிருந்துகேளே. (18)

அறிந்தேகொள்நாடிதானும் ஆண்பாலில்வலப் பக்கந்தான், செறிந்தேமாதர்கிடக்கை ஜென்தமி

துவிட்டபின்னம், குறிந்தேவந்தனிடக்கையாற்கூட் மூன்றுவிரல்வைத்து,தெரிந்தேவாதமிருளருபித்தம் ஷேட்பக்குணமும்பாரே. (19)

பாரேநாடி அறிந்துணர்ந்து பரமன்செய்யும் பிணிமுறையும், நீரேஓடும் சலமலமும் நிறமுங்குணமும் முகக்குறியும், நாரேயிளங்குழல்மடவீர் காலிரேகம் வயனிளமைநேரே யறியுமுநாடி நெறிவும் தெளிவும் சொல்வாமே. (20)

சொல்லியவுந்திதன்னில் செழித்ததோ ரெழுத்தைப்பற்றி, எல்லையிலெழுந்தநாடி யெழுபத்தீராயிரத்தில், வல்லவர்வகுத்துச்சொன்ன வளம்பெறு நாடிபத்து, நல்லதோர்நாடிமூன்றும் நயந்து நீயறிவாய்ப்பாரே. (21)

கைதனைப்பிடித்துநீயுங் கடவுளைக் கருத்திலுன்னி, உப்வதோ ரல்லதென்றுவுத்தறி நாடிபார்க்க, மையபவேதொட்டுதொட்டு படைப்பது கண்டபேர்தே, மெய்தனிற்குங்கள் கண்டுமேவிநீ விளம்புவாயே.

விளம்பியேவாகடத்தில் விரிந்தன விதங்களெல்லாம், தெளிந்ததிவ்வாதபித்தம் சேஷ்பனங்கொண்கையோடு, சவம்பலில் ஜன்னிதோஷந்தானுறுவாரதெல்லாம், தளம்பெறத்தெளிந்துயிந்து மனதிறைக் கருதுவாயே. (23)

கரிமுகனடியைவாழ்த்திக் கைதனில் நாடிகாண்கில் பெருவிரலிடையேதொட்டுப் பிடித்தடிக்கவே தொட்டால், ஒருவிரல்ஓடி வாதமறுவிரல் பித்தமோடும், திருவிரல்மூன்றுமோடிசிலேட்டுமநாடிகாணே.

அங்கையைமுறிக்கிநெட்டி அடவுடன் மேலேவாங்கி, செங்கையாய்ப்பகுத்துநாடி மெள்ளவேயோடுமாகில், மங்கையேவாதமென்று வனத்திலுரைத்திடாயே. (25)

உத்தறிநாடிநொந்து வுயர்ந்ததுப் பதறியோடும் பித்தமாம் நாடியென்றே பிசகறவறிந்துங் கொள்ளின், மெத்தவேயிரண்டொடுங்கி விறனெனத் தெறிக்குமாகில், எத்தமாஞ்சிலேற்பமென்று சொல்லு மெய்ஞ்ஞாலமீதே. (26)

ஞாலமேயுடலந்தன்னில் நயப்பிணியில்லாதார்க்கு காலமேவாதமோடும் கடும்பகல்பித்தமோடும், மாலையிலையமோடும் மென்னவேமகிழ்ந்து நாளும், சாலவே வைத்தியோர்கள் தாமிது தெளிவார்தாமே. (27)

தெளிந்தவர் கைக்குள்நாடிசெய்யவெள்ளரிக்காய் தின்ன குளிர்ந்திடில்வாதமாகும் குலவியவறையோடன்ன, விளங்கியமேனிதானும் வெச்சனில்வளம்பெறந்து, வரைப்பூண்டு வழுத்திடுஞ் சேஷ்டமென்றே. (28)

சேஷ்பமுதித்தபோது தித்திப்பு நாவிற்ருேன்றும், மேஷ்டியாய்க்கசப்புமீறு பெருத்தது பித்தமாகும், ஏஷ்டியுபுளிப்புமீற எழுந்தது வாதமென்கநாஷ்டமுத்தி தனையெல்லாம் நயம்பெறநாடி செப்பே. (29)

செப்புமாம் தன்னியவாதம் தீயதுக் காற்றைப்போல், பித்தமாமுற்பஷித்துச் சிவனது ஜடலத்தன்னில், ஒத்தபல்நீலமொத்து வுடற்கரிவுப்பதாகும் நெற்புறயி தனையெல்லாம் நிலையறய றிவர்தாமே.

சித்திரை வைகாசிக்குஞ் செழுங்கதிருதையந்தன்னில், அந்தமாம் ஆனி ஆடி அற்பசிங் கார்த்திகைக்கும், மத்தியானத்திற்பார்க்கமார்கழி தைமாசிக்கும், முத்தகன் கிழக்கு மேற்கு விழிக்கின்ற நேரந்தானே. (31)

தானது பங்குனிக்கும் தனதுநல் லாவணிக்கும், வானமாம்புரட்டாசிக்கும் அர்த்தராத்திரிபார்க்க, தேனென மூன்றுநாடித் தெளியவேகாணுமென்று கானமா முனிவர்சொன்னார் கருதியே கண்டிப்பாரே. (32)

நந்தீசர் வயித்தியம்-ங௨.

முற்றிற்று.

உ

கணபதி துணை.

தொண்ணூற்று ஐந்தாவது

நந்தீசர் முப்பு பிரணவச்

சூத்திரம் - ௩௭.

அம்புலியாடுங்கண்டன் யானைக்குஞ் செந்தூர நேத்தி, வம்புலிமாதுமெத்த வள்ளவேவெம்மான், கிம்புலிஎழுதுங்குன்றை குடங்கையாமோதகத்தின் சம்புலிங்கீசன்தந்த சரணமென் பணிகுவேனே. (1)

பணிந்துமேனந்திஎன்போன் பகர்ந்தது முன்னூரைத்தள்ளி, கணிந்தனன் அன்பதுக்குள் காட்டிய விரிவைத்தள்ளித், துணிந்தனவாயை விட்டுச்சொல்லினேன் முப்பத்தஞ்சில், மணிந்தநல் சதாசிவமும் சத்தி மகிழ்ந்திடவிண்டுபோரே. (2)

பார்த்திடவிண்டேன் பொல்லாப்பாவியாம் சிவத்தின்கூரை, கார்த்திடமிதப்பதாகக் கழன்றிட்டேன் வாய்க்கெட்டாமல், சார்ந்திட்டேன் சண்டீச நாதர் தறலறமானமூல, மார்த்திட்டேனுந்தனுக்காய் சொன்ன மறைப்புள்ள நந்திநூலே. (3)

நந்திநூல்நாலாமூன்றும்நவின்றனென் பன்னிரெண்டில், அந்தமாமுடியைக்காண அளித்த அன்னூ

றுஞானம், சந்தமாமூலமான காரணமாயிரத்தில், பந்தமேவிட்டுஞானப் பதம்பெறுவோர்க்குத்தாமே

தாமெனா என்றால்காணச் சாற்றுவோர்சத்தநா தா, பாமெனச்சூக்ஷம் கண்டாய் வாதமானந்தியென்று, நாமென்றால்கள்தோறும் நாட்டியேயவாரு சூட்சம், சாமுனங்கண்ணவேணுஞ் சண்டசர்நந்திவாழ்வே.

வேறு.

வாழையென்றால் பொல்லாத வார்த்தை யப்பா வாயடக்கம் வேணுமையாபற்பம்வேணும், தாழையீடாகுலம்வெந்த வாளதாகும் தப்பாதுசாபமெத்த சண்டசனாதா, மேழையடுக்குடி கெடுக்கும்வுள்ளோனுதமொழியவெண்ணு மொருவருக்கும்முகங்காணாது, பாழையிடயிடமறியா வாழைநாமம்பகருகிறேன் அதின்பெருமை யுந்தனுக்கே. (6)

பயமெனவேநாவடங்கி கேளுகேளுபச்சைகள்ளிசெவ்வந்திபதரக்குப்பி, வயமெனவே வெள்ளையம்மா மஞ்சளத்தான்மகிமையடா ஐவரிடமகிமைமெத்த, சுயமெனவேபவர்வாழும் நாட்டிலெங்கும், துலங்குமப்பா மங்களங்கள் சுபமேயாகும், நயமெனவேபவர்களில்லா நாடுபாழு நாதாந்தேவிமார் நடனங்களே. (7)

கேளப்பா பச்சைகன்னி மூலிநாமம் பிரித்திட் டார்நாதாங்கள் அநேகநாமம், நாளப்பாசெவ்வந்தி குமறியாதே நடத்திட்டான் போகமவன்நடுநமாக, மீளப்பாமாரணமும் முடித்துவேதை மூலமென்ற தொழிலுக்கு மாதியாச்சு, பாளப்பா யாளவட்டம் மெத்தவுண்டு பஞ்சான்னிக்கிளையவளாம் மூத்தா ள்பின்னே. (8)

பின்னென்றகருப்பியடா கண்ணுகன்னுபேசவ டாவாயில்லை பிறந்தாளாத்தாள், பண்ணென்றபா ருக்குளவளுதித்து மாய்ந்தவர்கள் கோடியுண்டு மற ப்பைக்காணுற், சொர்னகிரியான்முடியில் வாழு மங்கை சொல்லவடா அவள்பெருமை சொக்கிப் போகும், என்னென்றுசொல்வனப்பாமனம்வேகுச் சு எடுத்திட்டேன் எமனுலகம்எனக்கேயாச்சே. (9)

ஆச்சென்றகும்பமுனி வெள்ளையம்மாள் அடிப் பிண்டம் அண்டமுடன் அவளைப்பற்றி, தோச்சப் பாகாவிபத்தில்பகர்ந்ததர்மம்தொல்லுலகோர்காணு ர்கள் துலாக்கப்பூட்டை பேச்சென்று வெள்ளையுப் பாய் நாதநீருய்பிருட்டியால் முடித்துவைத்தாள் மூன்றிணுமேல், காச்சப்பாயழுத்தேறிக் கசிந்துவிட் டோர் கனகமென்ற யகத்தீசன் கருவதாமே. (10)

தாமென்றகள்மந் திரிவட்டூால் தன்னில்தானிருந் தான்மஞ்சள்கன்னிக்கருவிணுலேபோமென்றவாகட

க்குங் காகிப்பாச்சுப் பொல்லாத பலநோய்க்கும் பூர
ணமேயாச்சு, நாதமென்றபிண்டகரு அண்டமாகும்
ஞானிலத்தி லுதித்தநல்ல மூலியாகி, நாமென்றே
சொல்லவில்லை ஆத்தாள்பாதம் நம்பியுனக்குரைத்
திடவே நயந்துகேளே. (11)

கேளப்பாசண்டச முனியேநீதான் கெர்வித்தால்
வாயதுதான்கெடுதியாகும் தாளப்பாவாதிதிரிவிண்
டேனேபாசண்டாளர்க்கு வாய்க்காது சாதிதேறும்
நாமப்பாபேறுதல்போ மனதையேத்தி நாவடக்கிம
வுனமுத்தால் நடனமாகும், பாரப்பாபோவதில்லை
உனக்குரைத்தேன் பராபரிதன் பாதந்தான் பகரு
வேனே. (12)

பகருவேன் பஞ்சகன்னி தன்னில்பங்கை பச்சை
நிறந்தாள்மகிழும்பதும்ரூபி,சிகருமொரு கருவாலை
கடுத்தநாமம் சிதம்பரமேநாளாகும் தீபமாகும்பகரு
கிறேன் அவள்வாழ்வை உனக்குவிள்ளாச்சத்தியமே
நிலைபாகசுகமதாகும் உகருகின்ற யிதன்பெருமை,
விண்டையானல் ஓகோமுடியாய்ந்து உதவாதாமே

தாமென்றகருவாழை யக்குமெத்ததப்பாறுஉயர
மில்லைசானலாகும் வானென்ற அதிரண்ட அண்ட
மாகும் மகத்தான அதின்பிண்டம் பிண்டமாகும்,
நாமென்றதினதசை தோல் நரம்பு நிணமேயாகும்

நல்லஇலைத்தண்டு நாய்நூலேயாகும் வேமென்றவே
தைக்கும் ஆதிமூலம் வின்மபமாவிள்ளாதேவிளம்பு
வேனே. (14)

விளம்புகிறேன் கன்னிக்கோ வபதுகேளு இன்ப
முள்ளபூட்டுத் திங்களுக்குள், களம்புகின்றவபதா
ரிக்கருவுநக்கு கண்மணிபே கண்டறிந்து னெட்டில்
மாய்த்து நகம்பிறவேயண்டத்தை யெடுத்துச்சிவி
நாயகமேடிருதியுடன் பிடித்துப்பாண்டம் விளம்
பெறவேமேல்மூடி ரவியில்வைத்து மகத்தானதேவி
யைநீ தியானிப்பாயே. (15)

தியானிப்பாநாள் மூன்றில் பூர்க்குமுப்பு நலமாக
வேவளித்தெடுத்துப் பதனம்பண்ணி, தியானிப்பா
யண்டதிப்பிபண்டிதாக கிளம்பிடுவாய்திரிகடுகு சுங்
கேலமஞ்சள், மியானுப்பாய் அண்டதிப்பிக்கிடை
காலாக அவ்விடையாமிம்மருந்தே அரைத்துநீமசை
ச்சி, தியானிப்பாய்ரசம் விட்டே யாட்டிமைபோல்
நிழலுலர்த்திமீளவே நிலத்தோற்கீயே. (16)

அண்டகுளிகை.

ஈன்றிடுவாய் ஜன்னிமுதல் பலதோஷத்துக் கிம்
மருந்தைநலத்துள் சிறந்தூட்ட, மாய்திடுமேபத்
தியங்கள் பதமேயல்லாமற்றொன்றுமில்லை எப்பின்
மகிமைகேளு, சாய்திடவேஉப்பாலே யப்பாயெல்
லால் சாயுமேமுகாந்தகிரிததங்கமாகும், பாய்ந்திடு

மேயுப்பாலே மூலியெல்லாம் பதப்பட்டங்கி யாடுமிந்
தப் பாருளோர்க்கே. (17)

பாருள்ளோர்க்காணாதப் பொருளைக்கேளு பாழ்
போக அண்டத்தின் சிரத்தைக்கொண்டு, நீருள்ளப்
புளித்தமரம் காயினோடே நீமகனேசீவியிட்டசிரத்
தைச்சேர்த்து, காருதிகல்லுரலில் இடித்துச்சட்டி
களும்புடனே கதிரதனைகாணாமல், வாருள்ளமதி
சோனையதனில்வைக்க மகத்தானசெயநீறும்வருகும்
பாரே. (18)

பாரப்பாஜெயநீரின் பெருமைமெத்த பாஷாணத்
தாரிசிலங்கம் சாரங்கட்டும், ஆரப்பாகைம் முறையா
ய்ங்கிராசமிட்டு அப்பனேறவியிலிடத் தீயாம்பானை
காரப்பா மான்கட்டி கல்லாதானால் கண்மணியே
யதின்தலைப் பிண்டத்தாலே, தாரப்பாகெற்பவிதி
வேளைகண்டு தாய்த்தலையைத் தரித்துபிண்டம் கீணி
ப்போடே. (19)

கீணியேபிண்டத்தை யெடுத்துமெத்தகிருபையுட
னைதநசித்து மொத்தைப்பண்ணி, ஊணியேமுன்
சரங்கையதற்குள்வைத்து உத்தபிண்டாத்ததால்சீலை
செய்து, ஆணியேநவமாகசீலையீரம்அப்பனேகோளி
யிடப் புடத்தைப்போடே, பாணிபோனையரைநீராம்
பூர்க்குமுப்பூர்க்கு முப்பூபரமுனக்கு வேறில்லை
பரம்நீயாதே. (20)

பரம்நீயாம் வேதைபலம் பத்துக்கொன்றும் பரி கொள்வதாம் பரந்தநந்தி, சரம்நீயும் யோகவான் நீயேயாவாய்ச் சண்டாளர்க்குரையாதே தப்பிப்போகும், அரன்நீயே ஆதிகுருவாகச் சொன்னேகிலத்தி லதியாகளிம் மூலிமரர்க்கம், கரமணியேசரணமெனப் பணிந்தோதிவிட்டேன் சண்டீசர்நாவிழுந்து சாத் தினேனே. (21)

சாத்தினதோர்முனிவரெல்லா மிம்மூலிகொண் டுதானறிந்துக்கருவழலையென்றோதிவிட்டார், மாத் தினதோர்யாவருமென் னூலைத்தேர்ந்து மரைப்பரி யாகக்கேட்டவரோ வழலையென்று, கூத்தியாராசை யினால்பெண்டைனிக்கும்குடிகேடகேடதப்பாவழலை யென்று, நேத்திரங்களுள்ளவனே காண்பானிந்த நிசமானகருவாழை வழலைத்தானே. (22)

வழலையென்றசெயநீரி லிங்கமாகும் வாழவென்ற மெழுகாகும சுட்ரில்காட்ட, மழலையென்றச்சூதம துஜெயநீரில்காட்டா மாட்டுவார்லிங்கத்தில் சுடரி லேறும், தழலையென்றமுப்மூர்த்தி சத்தியாலெனட ங்கிமெழுகாச்சுசதமும் பொன்னும் கடலையென்ற நவமுப்பூயதற்குள்ளாச்சுங்கனகமிதுகொவ்வாகருத் தாய்ச்செய்யே. (23)

செய்வதோரிம் முறையைப் பாசமாக செயலான புத்தியுடன் செய்வாயானால், வையகத்திலுனைக்கா

ண்போரில்லைகண்டாய் மாதவனும்யாதவனும் மற
விகூடட், சைவனைச்சிவசமயங்களைநாட்டாள் சாதாக
பூரணமே, சார்ந்துநிற்கும்வயமேறநாயினீடு மங்கே
யாச்சுமகத்தானநந்தியென வாதமோச்சே. (24)

ஆச்சென்றுமழிழாதே யின்னங்கேளு அப்பனே
நாலாகும் சாதிவாழை, போச்சென்றமஞ்சளிடவா
ழ்வேலொன்றும், புவிமீதுவழங்குதப்பாபோதுமாந்த
க், காச்சென்றநாய்பழமும் அண்டம்பிண்டம், நதி
நிலையும் கரியாச்சுநாளுகூட்சம், மாச்சென்றபல
நோய்க்கும் வாய்வுமாகும், மகத்தானசராசரமதனை
லாச்சே. (25)

மதமானபொன்வெள்ளித் துலங்கிவைம்குமடா
படிகாரவங்கே விளைவுநாளுர் சதமானமஞ்சளிட
வாழைதண்டில் தாளுச்சுநறிவுப்பு காரசாரம்விதம
றியாமுடக்கனோமூலிகேடிவிடுபட்டுக்கெட்டாரோர
டிணங்கவேண்டாம், பதமிகமாயானுனைத்த வாக்
குப்பொய்த்தால் பாழாச்சு பரலோகம் பந்துபோ
ச்சே. (26)

போச்சென்று யெண்ணுதேசவுமியத்தில் புகன்றி
ட்டகும்பமுனிப் பொருளைநாளுர், வாச்சென்ற
ஞானகாவியத்தில் விள்ளும் வகைபாகும்பரபாவை
யாய்க்காண்டம்பாரு, மாச்சென்றயெந்நூலே மறை
போன்றல்லோமறைந்து சொன்னூர் நூல்தோறும்

னதைவிண்டேன் தாச்சப்பா ஐந்துவகை சாதிவா
ழைதள்ளிவிட்டுமெஞ்சலெனு வாழைத்தானே. (27)

தானென்றமானிடரோசாதிநாலு தப்பாதுசித்த
னியாம் பேதநாணியாம் பேதநாலு, மானென்றவா
ழையிலே சாதிநாலு மைந்தனேகருவாழைச் சித்தி
னியேயாகும், பானென்றவெள்வாழை சங்கினியே
யாகும் பற்பனியாம் செவ்வாழை பச்சைவாழை,
யேனென்ற அஸ்தினியே யாகுங்கண்டாய் இதை
யடங்க சாதிஉள்ளோர்க் கிணங்குமாமே. (28)

ஆமேதான்சித்தினிக்குச் சித்தினியோன் காண்
பான் அப்பனே பற்பனிக்குபற்பனியோன்கான்,வா
மேதான் சங்கினிக்குச் சங்கினியோன் காண்பான்,
நாமேதான் சொல்லிவிட்டோம் முன்னேசொன்ன
நலமாகப்படிநடக்கும் நாடிப்பாரு, ஓம்நமசிவாய
வென்ற மூலமோதவோங்குமப்பா நால்ஜாலக்குண்
மைதானே, (29)

தானென்ற அண்டத்தில் வெட்டெட்டுங்கட்டுச
மத்தாக முன்னூரைமதிலுங்காணுர், வேனென்ற
இந்தப்பத்தஞ்சில்சொன்ன விஷமானமூவிங்கைபுரி
தோனேயோ கானென்றவயர்வளர்க்க வெளிவிடுப்
பது நந்திகுலமழியுங்காணே, நானென்று நீயென்று
மறியவொண்ணாதாந்தரகசியத்தைநவின்றிடாதே

நவின்றிட்டால் சாதிதப்பி பலியாதோடும் தான் வருத்த மெத்தவுண்டு தவரும் நூலு, புவின்றிடல் சாதிகண்டு யாதிமன்னன் புணர்-இ-உ-வா வென்று நூற்றெட்டுமோதி, நவின்றிடவே இதனைச் சாதி கண்டுக் கட்டாகும் வகைத்தொழிலைக் கண்டுகொள்ளு பவின்றிட்டால் பரலோகம் சித்தியாகும் பகருகிறேன் வாழையுட பருவங்காணே. (31)

காணவே கருவாழை நான்குஜாணும் களங்கமில்லா வெள்வாழை மூழமேநாலாம், வூணவேசெவ்வாழை முழமேபத்தாம் வணக்கமுள்ள பச்சையுட வாழைமூழ்மூணும், பூணவேமுழமூணும் சாதிவாழைப் பிரித்திந்தப்படியாகும் வேதைகோடி, நாணமேயத் தவர்க்குத்துலங்குமிந்த, நால்சாதிக் கண்டவனே நாத்ணுமே. (32)

நாதனும் என்றால் வாக்கின்படிநடந்தால் நாயகனுய்ப்பரமபதம் ஞடாம்காணி,வாதமாம் அண்டத்தைக் கிருஷ்ணபட்சம் வளர்பிறையும் தேய்நாளில் சோமநாளாம், பூதமாம் வெள்ளியோன் புகன்றவேளைப் பொழிசோணைக்கண்டதிளை பூட்டிவாணை, சாதநாம்சதாசிவமே சத்தியென்று தாக்கிடுவோம் பிண்டவெள்ளி சமயம்பார்த்தே. (33)

பார்த்தெரித்த தலைப்பிண்டம் பூவிரியாதப்போ பாத்செடுப்பாய் தலைவெட்டி பதனம்பண்ணு, காத்

திருப்பாய் அவளுடலைத் துண்டத்துண்டாய் கன மான பாண்டத்தில் குருதிபோட்டே, சேர்த்திடுவாய் மதுபாண்டம் யிவள்ரோமனீணத்தை யெல்லாம்சிவ சிவா கன்னிமற மாண்டுபையோ, பேர்த்திடுவாய் அண்டமென்ற நாட்டைதன்னை பிறிட்டமேலறத்த ம்பில் தாக்கே. (34)

தாக்கிடுவாய் அண்டத்தோல் சீவிக்காட்டிதண் மையுள்ள முட்டையைநீ பாணத்திட்டு, வாங்கிடு வாய் அண்டசிறம் வுப்புக்கூட்டும் வகையான யிலை நறம்பு வியாதிபோக்கும், சாக்கிடுமே அண்டத்தில் வேண்தமுன் னுரைத்தபடி நீநடத்த ல்டங்கிப்போ ச்சு, தேக்கிடுவாய் பிண்டத்தில் எல்லாம்நீரும் பிழி ந்தகலைநவ்ச மிட்டுப் பூட்டுங்காணே. (35)

காணுவாயிதிறல் யெல்லாமாகும் கன்னிஉன்னை விட்டிடையாள் கருத்துவேணும், வூணுவான் மொ ழிந்தன்நதி மதிகையப்பா நூத்தில்பிரிவாக்கிறுலும் வகை பிரிந்தநூலே, உண்ணிவாய்தில்தோந்து வெளி யிடாதே ஓ-கோ-கோ-உனக்காகஉரைத்தேன்தப்பு, நாணிவாய் யெண்சாணும் ஒருஜாணும் நாட்டிறல் ன்றிகுரு சாதிப்போமே. (36)

போச்சுதென்றும் வாச்சுதென்றும் பொங்க வேண்டாம் பொய்யரையாய்புகலாதேபுத்திகெட்டு, காச்சுதென்றும் பூசினியின்கொடிபோல்தாக்குகண்

டறினீநந்திமதி கைம்பாதூறி, வாச்சுதெனக்கதனு
லே வசனித்தேயான் வாயடங்குசண்டீசா வறுமை
போக்கும்,பாச்சுதுனக்கிதனுலே னந்திவாழ்வு பறம்
பொருளை பெத்துமிகப் பலிற்றுவாழே. (37)

நந்தீசர் முப்பு பிரணவச் சூத்திரம்-௩௭.

முற்றிற்று.

உ

கணபதிதுணை.

தொன்னூற்றுருவது

சகலவிஷத்துக்கும்

நந்தீசர் குளிகை - அ.

சீர்பெருகுமனோன்மணியே மாதாவென்றும்
சிவபிரானென்பிதா வென்றுமவர்சீஷனென்றும்
கார்பெருகுந்திருமூலர் பிள்ளையென்றுங்
கைலாசபோகர்தான் றமையனென்றும்
பேர்பெருகும்சின்மயத்தின் கருணையாலே
பேசிவைத்தாள்சரஸ்வதியென் னாவில்தானும்
ஏர்பெருகுமெய்ஞ்ஞான பொருளைநந்தி
யெடுத்துரைக்கக்கணபதியுங் காப்புத்தானே. (1)

தானென்றவிஷக்காரி கண்டபேயும்
சாதகமாய்சிற்பரியும் துருசுமாகும்
கோனென்றநிம்பவிரை சிலையுங்கூட்டி
கூராகக்காயமது பாலாலாட்டி
தேனென்றமகரவிந்து பாலாலாட்டி
சிக்கவேகுளிகையது செய்துக்கொண்டு
வானென்றவொருகுளிகை விஷத்துக்கெல்லா
மைந்தனேகுடுத்தாக்கா லோடிப்போமே. (2)

போகுமேகருவேருந் துங்கிவேரும்
புகலானவூர்க்காளி தனையுங்கூட

சாகுமேநற்கள்ளி நற்கன்னிதானும்
சாதகமாய்நாறியது முசக்காதுதானும்
ஏகுமேஅப்பைதுரு வமுலிதானும்
இருள்வளத்திகளிப்பூச்சு காயந்தானும்
வாகுமேபழச்சாற்றிற் குளிகைசெய்தால்
மைந்தனேபில்லியது போகும்பாரே. (3)
பாரப்பாநீறுபச்சை கூறுவெள்ளி
பாக்கானகாறுமொச்சை மேனிதானும்
ஆரப்பாகாவளையின் சிற்றரத்தை
அப்பனேகடைக்காயம் வசம்புதானும்
வேரப்பாவேலிப்பருத்தி தனைச்சாறுவார்த்து
விட்டரைத்துக்குளிகைதனை செய்துக்கொண்டு
வாரப்பாபிள்ளைபிணி நூற்றெட்டுந்தான்
மைந்தனேகுளிகைகொள்ளப் புகலக்கேளே. (4)
புகலுகிறேன்எலிகடிகள் பதினெட்டுக்கும்
பொல்லாதஎலிபுலியின் சிலந்தானும்
நிகலுகிறேன்கதிர்வாதம் தன்னிலப்பா
நிலையாகஅதையெடுத்து குளிகைபண்ணி
தகலுகிறேன்நாகவல்லிக் குள்ளேவைத்து
சாப்பிட்டாலெலிகடிகள் சாடிப்போகும்
அகலுகிறேன்குளிகையது வெல்லாஞ்சித்து
அறிந்தவனேவயித்தியந்தா னுகுவானே. (5)
ஆகுமேயெல்லிவித்து கிளாக்காய்வித்து
அப்பனே அகண்டப்பால் விட்டுஆட்டி

தாகுமேகுளிகையது பதனம்பண்ணி
தப்பாமலொருகுளிகை யுரைத்துப்போட்டால்
போகுமேதேள்கொடுக்கு விஷங்களெல்லாம்
பூரான்செய்யான்கருந்தேள் விஷங்கள்போகும்
வாகுமேகடிப்பெருப்புந் தீரும்தீரும்
மைந்தனேபன்னிரண்டு குளிகைக்கேளே. (6)
கேளப்பாவசீகரந்தான் லோகத்துக்குங்
கிருபையாய்ஸ்திரீகளுக்குஞ் சொல்லக்கேளு
நாளப்பாவேகாக்கொல்லி பிராமணியுங்கூட்டி
நலமானபிராமனிடநசனத்துந்தும்
தாளப்பாபசுவின்பால் விட்டுஆட்டி
சாதகமாம்சிவயநமஅங்-கிலியும்உரீம்சியவென்று
வாளப்பாசொல்லுமே திலர்தமிட்டால்
மைந்தனுமேஸ்திரீகளுமே வசியமாச்சே. (7)
ஆச்சப்பாபரங்கிதில வகீரிதானும்
அப்பனேஅகிலியது மூனுங்கூட்டி
மூச்சப்பாகருங்கழுத்து குருவிதானு
மூன்றாகவேகினித்து வறிந்துபோடு
வாச்சப்பாநெய்யிலே பொரித்துத்தானு
மைந்தனேகுளிகையது செய்துக்கொண்டு
நாச்சப்பாதிலர்தமிட லெல்லாஞ்சித்தி
நலமாகநந்தியுட பாடல்முற்றே. (8)

நந்தீசர் குளிகை-அ.

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

தொண்ணூற்றி ஏழாவது

நந்தீஸ்வரர் பூஜாவிதி - கஉ.

கேளப்பா ஓம்ஸ்ரீரி கங்கென்றுந்தான் கெடியாக மூலத்தில் கும்புத்தாக்கால், வாளப்பா பழந்தேங் காயவல்வுடைகள்தோசை, வளமாகவிக்கினற்குப் புஷ்ப பரிமளங்கள்சாத்தி, நாளப்பா மனதடங்கித் தோத்திரஞ்செய்து நலமான விக்கினரைப் பூசித் தாக்கால், ஆளப்பா யாசீர்வாதமிடுவாரையா அப் பனே விக்கினரைப் பூசைசெய்யே (1)

செய்யப்பா விக்கினர்தன்பூசைசொன்னேன்செய மான்ஷண்முகவன் பூசைகேளு, வையப்பா சங்வங் கங் சரவணயாமென்று வளமாக அஞ்ஞகதப்பூசை பண்ணு, மையப்பாபுஷ்ப பரிமளங்கள் கொண்டு மைந்தனே தூபநைவேத்தியங் காட்டி, கையப்பா கனகசபை யதிலேபூசி கண்மணியே சண்முகத்தை வரங்கள்கேளே. (2)

காணப்பா ஆதார பூசைசொன்னேன் கண்மணி யே சிவபூசைசொல்லக்கேளு, வாணப்பாநமசிவய கிம்ஆம்மென்று வளமாகப்பூரணத்தி லிருத்திக்கொ ண்டு, ஆணப்பா தூபதீப நைவேத்தியத்தோடு அப்

பனே சதாசிவத்தை தோத்திரஞ்செய்நீ, மாணப்பா நீகேட்டதெல்லாமீவார் மைந்தனே சிவத்தினிடமகி மைக்காணே. (3)

தானனசிவத்தினிட பூசைசொன்னேன் தண்மை யுள்ளசத்தியுட பூசைகேளு வானனயிம்மென்றுங் கும்பசத்தில் வட்டிவளமாகவொரு மனதாய்நின்று, ஆனன கதம்பகஸ்தூரி புஷ்பம்வைத்து அப்பனே பால்பழங்கள் வஸ்துவைத்து, மானன தேவியைத் தான் தோத்தரித்து மைந்தனே சாஷ்டாங்கஞ் சர ணம்பண்ணே. (4)

பண்ணப்பா யென்னவம்மா வென்றுகேளு பல விதமாம்னீதொடுத்த தெல்லாமெய்யாம், அண்ணப் பாயென்றுவவள் சொன்னாற்போதும் அப்பனேயட் சரத்திற் பலிககும்பாரு, வண்ணப்பாசத்தியுட பூசை சொன்னேன் வளமானசிவத்தினுட பூசைசொன் னேன் கண்ணப்பாவிஷ்ணுபூசை சொல்லக்கேளு கண்மணியே மங்-நங்-சிங்கென்றேத்தே. (5)

ஏத்தப்பா புஷ்பபரிமளங்கள்சாத்தி என்மகனே கதம்பகஸ்தூரிசாத்து, வாத்தப்பா சங்கீதத்துட னேபூசி வளவான விஷ்ணுவுக்குப் பூசிபூசி, போற் றப்பாமனதடங்கிப் பத்தியாரப் போற்றவேவிஷ்ணு வவர்கேட்டதெல்லாம், ஆற்றப்பா விஷ்ணுவின் ங்கை சொன்னேன் அரகராகெஜமுகவன் பூசைக் கேளே. (6)

ரேசகபூசை.

பாரப்பாரேசகத்ன்தின் பூசைகேளு பண்பான ரேசகத்தின் ஆமென்றேத்தி, ஆரப்பாநைவேத்தியங் கும்பகஞ்செய்து அப்பனேரேசகத்தில்மனதைநாட்டு வாரப்பா மனமதுதான் ரேசகமேயாச்சு வளமான ரேசகந்தான் வசியமாச்சு, நாரப்பா ரேசகத்தின் பூசைசொன்னேன் நலமான பூரகத்தின் பூசைக் கேளே. (7)

பூரகபூசை.

கேளப்பா மணிபூரகத்தில்மைந்தா கெடியாக யிம்மென்று கும்பித்தேத்து, வளமான பூரகத்திற் றேத்திரம்பண்ணி வாளப்பாவேண்டிய வரங்கள் கேளு, வளமாகவிஷ்ணுவர மீவார்பாரு, ஆளப்பா பூரகத்தின் பூசைசொன்னேன், அப்பனேகும்பகத் தின் பூசையாமே. (8)

கும்பகபூசை.

ஆமப்பாகும்பகத்துள் உம்மென்றுநாடி அப் பனேயுன்மனதைக் கும்பத்தில்வைத்து, வாமப்பா பூசைநைவேத்தியஞ்செய்து வளமான கும்பத்தை மனதால்வேண்டு காமப்பாகும்பத்தைவரங்கள்கேளு கண்மணியேவேண்டுவர மீவாரையா, நாமப்பா சூரி யன்றன்பூசைக்கேளு நலமாகமஞ் சிங்கென்று சொல் லே.

சூரியன் பூசை.

சொல்லப்பா சூரியனிற்கும்பகமேசெய்து சொற் பெரியபூசைநைவேத்தியஞ்செய்து, அல்லப்பா சாஷ்

டாங்கசரணஞ்செய்து அப்பனேதோத்திரஞ்செய்கும் பத்தை,மல்லப்பா அஷ்டசௌபாக்கியமீவார் அகத்தி யன்றுகும்பத்தில் வரங்களீவார், வல்லப்பா சூரியன் றன்பூசைசொன்னேன்வளமானசந்திரன் றன்பூசைக் கேளே. (11)

சந்திரன் பூசை.

கேளப்பா யங்நங்கென் றுகும்பி கெடியாகப்பால் பழங்கள் பாயாசம்வைத்து, ஆளப்பா தூபதீபம் நைவேத்தியஞ்செய்து அப்பனே சந்திரனைத் தோத் தரித்து, வாளப்பாசோடசமாய்ச் சந்திரனும்நின்று வளமானசந்திரனை வரங்கள்கேளு, நாளப்பாவேண வர மீவாரையா நலமானசந்திரன் றன்மகிமைப்பாரே

சனி பூசை.

பாரப்பா சனிபூசை சொல்லக்கேளு பண்பான வங்கென் றுஞ் சிங்கென்றுதான், நாரப்பாமேரு விலே குந்திக்கொண்டு நலமாகத் தோத்தரித்துப் பூசைசெய்நீ, வாரப்பா தூபநைவேத்தியத்தோடுவனு மாக தோத்தரித்து பானஞ்செய்து, ஆரப்பா வேண வரங்கேட்டுக்கொண்டு அப்பனேயட்சணத்திலீவார் காணே. (12)

நந்தீஸ்வரர் பூஜாவிதி-கஉ.

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

தொண்ணூற்றி எட்டாவது

நந்தீஸ்வரர்

பிரவணச் சூத்திரம்–௯௫

அறியவள்தடியருகி ஐம்புலன் ஐந்திலொன்றாய் படிமிசையாவத்துக்கும்பரம்பொருளொன்றென்றாகி, வடிவினில்வடவதாகி வான்புவிக்கோர்வித்தாகி, கடிகரிமுகமதானக் கற்பகங்களியைப்போற்றும்.

போற்றிற்றன்னுவடங்கிப் புஜண்டர்தன்னருளினாலே, சாத்திரன்னூல்கள்சூட்சம் தான்விள்ளுதற்காயிந்த மாத்திக்குமாணிபோலும் மறைப்புள்ளனூலில்பூட்டே, வீத்திடும்திறவுகோளாம் விண்டிட்டேன்சண்டீசர்காணு. (2)

காணுதற்குரைத்தபுட்டைக் கண்டுணர்என்னூல்தோறும், வானுவின்னுள்ளமட்டும் வகுத்தாலும் வாறுதுவேர் சிந்தையோர்க்கும் பானுவைநம்பிக் காட்டில் புரிகொடுத்தவர்போலாகும், நானுநாவடக்கம்புத்தி நற்குணமுடையோர்காண்பார். (3)

காண்பதற்கிந்நூல்வேணும் கருத்துக்கென்முன்னூத்தோடுமூன்று புன்றதைப்பார்த்துத்தேர்ந்துப்

புட்டுக்குமிதான் சாறுபுத்திவானபற்கென்னவேணு
ம், வருத்தநல்மூலி யஞ்சிப் புண்பதற்கொன்றை
நீக்கிப்போலிவிரும் நாலுங்காண்பாம். (4)

பாய்ந்திட மூலிலென்றைப்பகுத்த நன்னூத்தி
லொன்றே, வாதிடவாகாதப்பா வாசுச்சிடுநெருப்பே
யாகும், மாய்ந்தவற் பியுந்தூப்போலாம்மக்களேகரு
வாழைகாண்போன், சாய்ந்தநூல்படிக்காண்பாரும்
மரத்துள்ளோர்க்குறைப்பென்கேளே. (5)

கேளுநான் குரைத்தவாழைக் கின்பமாய்பச்சை
வாழை, மாளுமுன்றேன்றில்மைந்த மாமக்கருபத்
தான்காணுன் வேளுநல்வெள்ளைச்செவ்வி விருள்யி
ருவர்ஜாதிகண்டு சூளுநல்லிருவராலே துலைக்கிட
விருவைக்காணே. (6)

வேறு.

காணுவானுரைத்த சூக்ஷமப்பா கண்மணியே
சண்டீசர் கற்பிக்காணுர் பூணுவாய் யிருசாதிதன்னி
லொன்றைப் புண்ணியவானீயாகில் புகலக்கேளுஆ
ணுவாயண்டமென்ற கட்டைதன்னைஉத்தியுடதனை
ப்பேத்து சீவித்தள்ளி நாணுவாயிருபிளவாய்பிள
ந்துமைந்தா நடுவிருக்குவலமுடக்குகருவைக்கேளே

கருவென்றவெங்கருவைப் பேத்தெடுத்துக்கசக்கியதைப்பாண்டத்தில் கல்சுண்ணம் பலம்போட்டு உருவென்றபானத்தைப் படிகாலப்பா உத்தமனே சுயம்பான பாலைவிட்டு தகும்பானசாரமோ பலமைந்தையாதப்பால்பொடித்திட்டு சாத்திலாட்டி வெரும்பானறவிதனிலே வைத்தாயானால்விளம்பிவரும்செயநீரின் பெருமைபாரே. (8)

பாரப்பாஜெயநீரை யிருந்துக்கொண்டுபோங்கான கல்லுப்புக் கட்டிஒன்றை, தீரப்பாசெயநீரில் இராசமிட்டால் இளைத்துவருமைந்திலப்பா கதிரோன்போலாம், தூரப்பாஅந்தவுப்பைமாய்க்கவென்றால்சொல்லவும் வாய்க்கூச்சுதப்பா சுந்தரியாள் சாபம் மாறவப்பாதலைப்பிண்டங் கொய்துரித்து மைந்தனேசித்துரைத்த தீனத்தில்தீரே. (9)

தீரப்பாகட்டியுப்பை நடுவில்வைத்து செய்மகனே கன்னியிடக்குருதிசீலை,வீரப்பாகவசமிட்டு கெஜும்பிடமேபோட விளைந்துகதிரவன்போலாம் வினைகள் போச்சு, ஆரப்பாஎன்போலே விள்ளப்போறார் ஐயையோவிண்டனப்பாஆடுஆடுகாரப்பாசெந்தூரத்தாலேவித்தை கணக்கிட்டு எள்ளளவாய் காட்டியாட்டே. (10)

ஆடுவாய்செந்தூரத் தனுபானங்கேள் அப்பனே கண்டசர் செயநீர்வண்டில், கூட்டுவாய்காசாரங்

செந்தி வெள்ளைகுமறலென்ற துரிசியுடன்வெடியுப் பாகும்காட்டுவாய்ப்பொடித் தத்துகலங்கிக்காட்டுப் கதிரவினில் மாள்வதுக் கிண்டிக்கிண்டிப் படுவாய் நவநாளில் பிராப்பகலுமிரண்டுங் காட்டபதமாச்சு வழலையென்ற அண்டந்தானே. (11)

தானென்றஅண்டநல்ல வழலையாலே தாக்கப்பா கழஞ்சிறசம்மாண்டுபோகும்நானென்றயென்பேறை விளச்செந்தூரத்தைநாட்டுவாய்ள்ளிதான்களஞ்சி சூதம் மானென்றசூத செந்தூரத்தைத் தாட்டுவாய் கம்பிச்சுடரில்காட்ட பானென்றபருதியுனக்காச்சு தப்போ பதருதேமெழுகளவாய் பத்துக்கொன்றே

ஒன்றானமெழுகையப்பா வெளிவிடாதே, உன் குலமுஎன்குலமும்யொளிந்துப்போகும், பன்றானலிங் கமப்பா யிந்தபிாகம்பலிக்குமப்பாமாத்துபத்தரைக் குமேலே, கன்றானசூதத்தில்வழதாகுங்குலந்திடுவாய் சூதமெழுக் கயத்துமாகும், நன்றான லிங்கமெழுத் தாமரத்தில் நாட்டினால்சொர்னமலைனத்திக்கோணே

காணுவாய்ச் செம்பைசெயநீரில் கிருசத்திட்டு கணக்குடனே சுத்திசெய்யாமலிங்கத்தின், நாணு வாய்ப்பொடியைசெய நீரின்தாக்கி நாலாணுள்பின்

பத்தன்னில் நுணுவாயரைத்துவில்லை தட்டிரவியிற் காட்டி உத்தமனைபுடகுட்குக் குறிக்கையிலேத்தி காணுவாய்ச்சிவகாமிபாதந்தன்னை கண்டிடுவாய்சூ சூதத்தால் சோமனுச்சே. (14)

சோமநாமதானுநீ சுந்தரியும்நீயே சொற்பெரி யத்துரிசிவெள்ளை வங்கத்தோடே, மாநாமஅண்ட முட்டை தீபஞ்சுதமலிங்கம்கற் காரசாரம் வங்கத் தோடெட்டேட்டுங்கும், காமநாமசெய்நீரில் காட்டி விட்டப்படி பிண்டத்தலையாய்நீத்தி நாமம்புவி மீது மாந்தாநோக்குநல்குவா எள்ளிடையாம்தேன்வெண் ணைநெய்யே. (15)

செய்தனுலையுடுத்த மானமாகும் நீக்கிவிட்டா லென்றுமில்லை நிலைவைவேணு, பொய்யாதென்னு லின் பெருமைகண்ட புசண்டமுனிசாபமெத்த புக லவேண்டாம் வைபாகம்காட்டியபடியேயிந்தால்கன மென்றே நேருவுனக் கனுவாய்போச்சு அய்யர்சண் டசர் நாவிழந்துவிண்டேன் அரசன்சத்திப்பாதந் தான் னுடிவாழே. (16)

நந்தீஸ்வரர் பிரணவச்சூத்திரம்-கரு.

முற்றிற்று.

உ

கணபதி துணை.

தொண்ணூற்றி ஒன்பதாவது

நந்தீஸ்வரர்

பிரணவசூத்திரம்-கஉ.

ஓங்காரப்பிரணவமே மூலம்சாக்ஷி வுத்தமனே சண்டீசரம்மர்சாக்ஷி, பாங்காணசிவமூன்றும் சத்தி சாட்சிபிராட்டியாள் நூல்பலவும் சாட்சிசாட்சி தூங்கான மூலவட்டநந்திசாட்சி சொல்லிவிட்டேன் மணம்விண்டு மரையேசாட்சி, தீங்காண நூல்பலவும் குமரிசாட்சி செப்பினேன் டனிரெண்டும் தச்சாட்சிக்காணே. (1)

காணப்பாமுன்னமே மூன்றூறுஞ் சொன்னேன், கக்கமறகுறிங்கியதை யன்பதக்கி, பூணப்பாமுப்பத்திஅஞ்சிலோதி பூட்டறியப்பதினஞ்சில் ஓதிக்காணூறும் கைத்தாளங்கண்டு, வேணதப்பா ஆயிரமுங்கண்டுதேறு விஷமுனக்குயிதுவாகும் வெவிடாதே. (2)

வெளிவிடா நந்தீசர் வாதமென்றும் விளம்பி வைத்தவிதை எங்கும்வெளிவிடாதே, களிம்பில்லா

செம்பதற்கு களிம்பெங்காச்சு கண்ணில்லா சகட
னால் களிம்பேபாச்சு, தனிம்பில்லாச்சூதமது ஓட்ட
மாச்சு சண்டாளர் நூல்பார்த்தும் தான்காணாரே
அளிம்பில்லா என்னூலின் பலருந்தேர்ந்தோர்க் கா
க்கும் மின்னூலில் லறிவாய்ப்பாரே. (3)

பாரப்பாசண்டீசர் மூலிமார்க்கம்பகர்ந்திட்டே
நூல்முழுதும் பார்த்துமிந்த, சீரப்பாபணிரெண்டில்
தேர்ந்துதேரு சிவாசிவா சொல்லிவிட்டேன் சிவமே
சாட்சி, நாரப்பா பூமணத்தின் வாறுபோலேகாய
கமே உரைத்தபடி வாறுசெய்து, காரப்பா சிவசத்தி
பீடந்தன்னை கண்மணியே துலங்குநந்திக் காதி
யாமே. (4)

ஆதியென்றமூலியிட் அண்டந்தன்னை அப்ப
னே செவ்வந்தி முட்டைகொண்டு, மாதியென்ற
கத்தியினால்சிரமேவீசி மைந்தனே அதையுடைத்து
மஞ்சள் போக்க,வாதியென்ற மக்கினியே யானாலும்
மாவாய்த்தவெள்ளை அண்டத்தை நசித்துப்பாண்
டம், சாதியென்ற விரிவான பாண்டத்திட்டு சாந்த
குணமுள்ளவனேயதில் சத்தக்கேளே. (5)

கேளப்பாமும்வழலைநாமம்மெத்தக்கொடியான்
பலச்சுன்னம் பலமேரெண்டு, மாளப்பாசாரமதுபல்
மோரைந்து மரத்தானதுரிசியது பலமேமூன்று வா
ளப்பாபடிகாரம் பலமோரெண்டு வளமானவெள்ளை

யது மதுக்கும்பாதி, நீளப்பாகம்பியுப்பு பலமோ வஞ்சு நிஜமான கல்லுப்பு ரெட்டிதூட்டே. (6)

ஊட்டுவாய் வாடையது தன்னிலூறும் உனக் குரைத்தேன் உண்மையடா சாட்டள்ளைவெள்ளை, கூட்டுவாய் யண்டத்துக் குருவதப்பா கும்பமுனி நூல்பலவு மரைத்தமுனி ஆட்டுவாய் சமூலமதை கொண்டு நீதான் அண்டத்தினியடையாக் கூட்டியாட்டு, ராட்டுவாய்ச்சமூலத்தை கலங்கிநன்றாய் மைந்தனே ரவிமுகத்தில் காட்டிப்பாரே. (7)

பாரப்பா தப்பாமல் நாளேழுக்குள் பகலிரவில் கலங்கிவைக்கப் பானங்கேளு, சாரப்பா கபாலமது சுத்திகங்கை சாய்த்திரங்கிப்படியொன்றில் சாத்தை ங்கேளு, நீரப்பாகன்னியிட தலைப்பிணத்தை திரமையுடன் தலைவெட்டி சிறத்தைத்கல்லில் நீரப்பா செவ்வந்தி பிள்ளைத்தன்னி நீமகனேசிரத்துநீர்பாதி கூட்டே. (8)

கூட்டுவாய்பானமது படிஒண்ணரையாகும் கும் பிட்டுமாதாவை குருவேநந்துமாட்டுவாய்நவநாளின் காலையப்பா மைந்தனே திரநதுவிட்டேன் நந்திவாழ் வை, மாட்டுவாசிவசத்தி மடத்தென்று மைந்தனே விள்ளாதே வொளித்துவையே. (9)

வைத்தசெயநீர்தன்னைப் பதம்பண்ணுவாகான சாகலிங்கம் பலமோகொண்டு நைத்ததனைஜெயநீரில்

பொடித்துகைபோநீரில் பொடித்துமைபோல்தப்பா மல் என்மகனே உப்பில்கேளு நைத்தவனும்நீதேர்ந் துபார்ப்பாளுல் கனகமெலிகின்ற உப்பிலப்பாபலங் காட்டு, நைந்ததனைமெழுகாங்கிஅயக்கொம்பாலாட் டி நலமானத்தெண்ணை சுடரில்வாட்டே. (10)

வாட்டயிலேகனகமது உனக்குக்காணும்வள மானசுடரிலது மெழுகதாகும், பூட்டிஉனக்கென்ன வகைவேணுமப்பா புண்ணியனே மெழுகினிட போ க்கைப்பாரு, மாட்டஒருச்செம்பதுவும் பலத்தைக் கொண்டு மாய்த்திடுவாய் ஜெயநீரில் வெட்டைமூன் றி, கூட்டமிட்டமுன்செயநீரில் தண்ணிலிட்டகுடி யளவு செம்பதனை குகையிட்டுதே. (11)

ஊதையிலே அருணனைப்போல் ஆகும்பாருஉ யர்ந்தசதாசிவத்திலொரு வுவர்பருப்பாய், வாதையி லேவேதையிது வாகுமப்பா வளமானநந்திகண்ட வாகும்வேதையிதுங்கொவ்வாது மாத்துமாகும், வி ண்டனப்பாஆயிரமாத்ததிகமாகும், கோதைமலரடி வணங்கவெள்ளியில்கொட்டிக்கும்பமிட்டுன்னுத்தா ளேகொண்டாடிவாழே. (12)

நந்தீசுரர் பிரணவச்சூத்திரம்-கஉ

முற்றிற்று

சிவமயம்.

நூருவது

நந்தீசுரர்

பூர்வ முப்புநூத்திரம்—கஉ

ஆமப்பாயிந்நூல்தான் பெருமைமெத்த அப்பநோநந்தியான் சொல்வேன்கேளு, வாமப்பா தேவிக்கு சதாசிவன்தான் சொன்னார், வளமாக வெந்தனுக்குத்தேவி சொன்னாள், நாமப்பா தன்வந்திரியுந் தனுக்குநலமாகச் சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளு, காமப்பா முப்புவடா பூத்திருக்கும் கசடர்களை யுழமண்ணைக் கருவமென்றே. (1)

என்றதொரு வுவர்மண்ணு கருவுமாமோவென் மக்காள்கோழிமுட்டை கருவதாமோ,வன்றதொரு தழைகளைத்தான் வாதஞ்செய்வார்வளமானதழைக ளிலேவகாரமேது நன்றதொரு வுழமண்ணிற்கார மேது நலமானகோழியண்டங் காரமேது, அன்றதொருவமுரியென்று மூத்திரத்தைச்செய்வார் அசடர்களேமூத்திரத்தில் காரமேதே. (2)

ஏதடாபூர்வமுப்புச் சொல்லகேளு மென்மகனேதலைப்பிண்ட மேலைமைந்தா, வாதடந்தரசமுப் புபூர்க்கும் வளமான முப்பூயிவை யென்னசொல்வேன்ஆதடா அரன்முப்பு அயன்மால்முப்பு அப்ப

னேயிவர்மூவரமர்ந்தமுப்பு, நாதடாபூர்வமுப்புமிது
தான்மைந்தா நலமானமுப்பூவக் காணுதானே (3)

காணப்பாஆதியிலே பூத்தமாவுங் கண்மணியே
பூபாதிமண்ணுவுவர்ப்பு வாகும்வாணப்பவகாரத்தில்
நகாரமுப்பு வளமானபிரமனோடு விஷ்ணு ருத்ரன்
மானமப்பாயிவர்மூவரமர்ந்தவுப்புமகத்தானபரமாக
நின்றவுப்பு,ஆணப்பாவெட்டிரண்டும் பத்தாய்நின்ற
வன்பான மனோன்மணியாள் வாலையாச்சே. (4)

ஆச்சப்பா வாலையென்ற நவரசந்தான் மைந்தா
அன்பான நவரசந்தான் வாலையுப்பூவாச்சப்பாவாலை
யவள் முப்பூவாகும் வளமானமனோன்மணியுமுப்பூ
வாகும், நீச்சப்பாகொடியண்டைச் சுன்னமாகும்
நேரானவேதையிலே கோடாகோடி,மாச்சப்பாவுன்
னைவிடவேறுமுண்டோ தெய்வமகத்தானசாஸ்திரந்
தான்மனிதன்தானே. (5)

சிவமுப்புவிபரம்.

ஒண்ணாத சிவமுப்பைச் சொல்லக்கேளு உத்
தமனே அண்டத்தின்கோரைபோக்கிமண்ணாத அண்
டத்தையெடுத்துக்கொண்டுவளமானகல்லுரலில்போட்
டுக்கொண்டுஅண்ணாதபெருவுளக்கை தன்னாலிட்டி
அப்பனேமுச்சாமம்சரடுதாய்நீ,மண்ணாதபுளிபோல
நிற்குமையாகண்மணியேவழித்தெடுத்துப் பாண்டத்
திலிட்டே. (6)

இட்டந்தப்பனிநீரைப் படிதான்வார்த்து இயல்பாக வடுப்பேற்றிக்கொதிக்கக்காச்சி, வட்டந்தக்காச்சையிலே பூநீறிட்டு வளமாகவெறித்திடவேயெண்ணெய்சுக்கும், மட்டந்தப்பாண்டத்தை யிறங்கிக்கொண்டு மகத்தான அகலமுள்ள பீங்கான்வாங்கி சட்டந்தப்பீங்கானிலூதிப்பார்க்ககண்மணியேசவக்காரம்போலாமென்னே. (7)

என்னவேசெம்மோடைபூமியேகி யென்மகனேசமாதிசெய்து பூவணங்கள்வைத்துவன்னவே மேடைதனில் பீங்கான்வைத்து வளமானபூர்வமுப்புதெளித்துப்போடு,தன்னவேதூபனைவேத்தியஞ்செய்துகண்மணியைப்பூசித்து நாற்பதுநாள்நில்லு மன்னவேயரும்பிட்டுப் பூர்க்கும்பாரு மகத்தான்பூவெடுத்து பதனம்பண்ணே. (8)

சத்திமுப்பு.

பண்ணவேகுப்பிதனி லடக்கம்பண்ணுபண்பானமுப்பூவை ரேகமாய்பூசி, அண்ணலேவெள்ளையது கொடியுவென்மையரகராயிதன்பெருமையார் சொல்வார்கள், தண்ணவேசிவமுப்பு நன்றாய்சொன்னேன் வளமானசத்தியுடமுப்புகேளுமன்னவனேமுதற்பின்னஞ்சமூலம்வாங்கிமகத்தானகல்லுலேயிலிட்டுக்கொள்ளே. (9)

கேளப்பாயெருயுலக்கை தன்னாற்சாடுகெடியான சுத்தஜலங்கூடவாரு, வாளப்பாபூமியுட் ருவர்ப்பு போட்டுவளமாகநாற்சாம மிடித்துவாங்கி ஆளப்பா மையான புளிபோலாகும் அப்பனேபுளியெடுத்து பாண்டத்திட்டு, நாளப்பாசெல்லாமல் சுத்தஜலம் வார்த்துநலமான வடுப்பேற்றிக் கொதிக்கக்காச்சே.

காச்சப்பா நாற்சாமங் காச்சினாக்கால் கனலெழு ம்பியெண்ணையது கழன்றுபோகும், வாச்சப்பாயி றக்கியதைப் பீங்கானிலூற்றி வளமானபூர்வமுப் பைப்பழுஞ்சதுாவ, நாச்சப்பாமூன்றுமடை யிறக் கிக்கொண்டுநலமாகப்பூசித்து வைத்திடாய்நீ, ஆச் சப்பா தேவிக்குநாற்பதுநாள்பூசி அப்பனேமண்ட லஞ் சென்றெடுத்துப்பாரே. (11)

பாரப்பாநாற்பதுநாட் குள்ளேமைந்தா பண மானவெண்சாரையிரைச்சல்காணும் ஆரப்பாமண் டலத்திலெடுத்தாயானால் அப்பனே வெகுகோடிகாந் திவீசும், நாரப்பாசத்திமுப்பூவை யென்னசொல் வேன், பாரப்பாசத்திமுப்பூ பதனம்பண்ணு வள மான முப்பூவை பூசைபண்ணே. (12)

நந்தீசுரர் பூர்வமுப்புச்சூத்திரம்-௧௨.

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

நூற்றிஒராவது

நந்தீசர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ஞானம்-௱

பாரப்பாகணபதியின் கந்தன்பாதம்
பதிவாகவெந்நாளும் தலைமேல்வைத்து
ஆரப்பாசூஸ்திர சாஸ்திரமுஞ்சொன்னேன்
அணுத்தொடுத்துமேருவரை யறைவேன்கேளு
நேரப்பாவென்னைப்போ லாருஞ்சொல்லார்
நிகத்தினிந்நூலைக் கண்ணிலாட்டார்
ஆரப்பா அவனியிலே கொடுக்கப் போறார்
ஆச்சரியமிந்நூலைத் தெளிந்துபாரே. (1)

நூல்.

தெளிந்துபார்சீஷவர்க்க மறிந்துசேரு
திறமானகள்ளுண்டு கட்டுமாண்பர்
ஒளிந்துபார்த்தவன்மனதை நூறுதரஞ்சோதி
உள்ளன்புமவனிலைப்பு முறுதிப்பாரு

களிந்துபார்கள்ளுடனே கஞ்சாகொண்டால்
கண்ணிமைதவிழியாமல் கழிவாய்த்தள்ளு
குளிந்துபார்குருநிலையு மறிவுக்கண்டால்
குணமுடையோனன்றுசொல்லிக் குருகுவித்தே.

வித்தானஅகாரமதை முன்னைசொல்லு
விதமானமகாரத்தை பின்னைகாட்டு
சித்தானவகாரமதை திறந்தவென்றால்
திடம்பார்த்துஉபதேசப் பொருளைஈவாய்
முத்தானமுத்தனென்றால் மவுனஞ்சொல்லு
முனையிலுள்ளவெழுத்தைந்தும் நிறுத்திக்காட்டு
பித்தானபித்தனென்று லகலத்தன்னி
பிசகாமலுன்மனதை யுள்ளேவையே. (3)

வையப்பாசமாதியிலே சிகாரத்தைமூட்டு
வாங்கியேஉகாரமதை பின்னேநாட்டு
பொய்யப்பாசொல்லவில்லை தீபவொளிகாணும்
பிணங்காமல்சிலம்பொலியுங் காணலாகும்
ஐயப்பாயிவையெல்லாஞ் சித்தர்பாடார் [னேன்
அரனெனக்குச்சொன்னவித்தையானுஞ்சொன்
னைய்யப்பாசெவிரண்டுந்தாள் திறந்துபோகுஞ்
சச்சிதானந்தவொளி சாரலாமே. (4)

சாரலாம்யோகமது ஞானம்பார்த்தால்
தப்பாது அறிவங்கே பரகதியில்பத்தும்
கூரலாமனமதுவுங் குவிந்துநின்றால்
குற்றமற்றவாசியது நிலைத்துப்போகும்
ஆரப்பாயிந்தமுறை சொல்லப்போறார்
ஆருக்குங்கிடையாது அதீதவித்தை
ஊரெல்லாந்திரிந்தாலுங் காணமாட்டாய்
உற்பனமாயென்னுடைய நூலைப்பாரே. (5)

நூல்பார்த்துக்கால்பார்த்து நுணுக்கம்பார்த்து
நுண்மையாய்காரவரை யறிந்துசேர்ந்து
பால்பார்த்துருசிபார்த்து பரத்தைக்கண்டு
பதறுமல்மனதைபங்கே மூட்டிக்கொண்டு
சேல்பார்த்துகொங்கணவர் நூலைப்பார்த்து
திறமாகச்சிதம்பரத்தின் நடனங்கண்டு
வால்பார்த்துதலையிருந்த விடத்தைப்பற்றி
மைந்தனேவாசியிலே வருவாய்நீயே. (6)

நீயானசேதிதனை சொல்லக்கேளு
நிலையானஅரனெதிரில் ரிஷபமானேன்
தாயானஉமையவளுக் கருளுமுன்னே
தானாகஅரனெனக்கு உபதேசித்தார்

காயானபழமானேன் முன்பூசைபெற்றேன்
கருணையுள்ளஅட்டபால் கறக்குமுன்னே
சேயானேன்சிவனுக்கும் உமைக்குமுன்னே
தீபவொளிகண்டிட்டேன் திறம்பெற்றேனே. (7)

திறம்பெற்றேன்பொன்முகட்டை கொண்டுவந்து
தீர்க்கமாயறைத்துவடி குகையாய்ச்செய்து
அறம்பெற்றசெம்புதனை குகைக்குள்வைத்து
அப்பனேகுகைமூடி முழப்புடத்திற்போட்டால்
நிறம்பெற்றபெரியோர்கள் கண்டவித்தை
நிலையாகவுந்தனுக்கு நிகழ்த்தலுற்றேன்
சிறந்தருளும்ஞானமுதல் யோகம்வர்தஞ்
சித்தர்சொன்னமறைப்புகளைத் திறந்திட்டேனே.

திறந்திட்டேன் அரப்பொடியைக் கொண்டுவந்து
சிவமூலிச்சாறுவிட்டுப் பசுமையாக்கி
கறந்திட்டபாலைவிட்டுப் பதமேபார்த்துக்
களிம்பற்றஉடனெடுத்துச் சுத்திசெய்து
நிறைந்திட்டகைதோணி யரைத்துவட்டில்
நிமிஷத்திற்காடையென்னும் புடமேபோட
உரைந்திட்டசெம்புதான் பதனம்பண்ணு
உண்மையடாஒருவருக்கும் வெளிவிடாதே. (9

வெளிவிடாதடக்கிவைத்தே பென்பேர்சொல்லி
விதமாகயெட்டிலொன்று ஈந்தாயானால்
தளிவிடாவெட்டரையுந் தப்பாதப்பா
க்ஷணத்திலேசிவப்பது தானப்பாபாரு
அளிவிடாதிந்தமுறை சித்தர்சொல்வார்
அப்பனேசுந்தரா னந்தர்சொன்னார்
ஒளிவிடா நூற்றிலே யுற்றுப்பாரு
உள்ளுளேயொருவருக்கு முறைத்திடாதே. (10)

கருவங்கபற்பம்

உரைத்திடாகருதங்கந் தனையெடுத்து
உத்தமனேதகடுதட்டிச் சுருட்டிவைத்து
விரைத்திடாவெள்ளாவி கிழங்குதன்னை
விதமாகஅரைத்துவட்டல் குகையுஞ்செய்து
கரைத்திடாக்குகைக்குள்ளே வங்கம்வைத்து
கல்மிளங்களில்லாமல் சீலைசெய்து
புரைத்திடாக்காடையென்ற புடத்திற்போடப்
புகையற்றநீறதுதான் புகழ்ந்துபாரே. (11)

பாரப்பாவங்கநீர் சிமிளில்வைத்து
பக்குவமாய்கணபதியைப் பூசைசெய்து

ஆரப்பாகந்தனது நாமஞ்சாற்றி
அரதேசிபரதேசிக் கன்னமீந்து
ஊரப்பாஊரிலுள்ள மனிதருக்கு
உத்தமனேகுற்றமது வந்துதானல்
தீரப்பாமஞ்சாடி நீரெடுத்து
திட்டமாய்வெல்லத்தில் தின்றுபாரே. (12)

தின்றுபார்குன்மமெங்கே மேகமெங்கே
திடம்பெற்றசூலையெங்கே வாதமெங்கே
கன்றுபார்காப்பனெங்கே வாதமெங்கே
கழன்றுபோமுதிரத்தின் நோய்களெல்லாம்
வென்றுபாரவர்கள் சொன்னாற்போல
வெறும்பேச்சிதென்றுநீ விட்டாயானல்
கொன்றுபார்பாரதிலே மாண்டுபோவாய்
குன்மமதுகொன்றுவிடுங் குன்றியிதாமே. (13)

வெள்ளவங்கபற்பம்.

குறிவானவெள்வங்கந் தனையெடுத்து
குறியாகதகடுதட்டி ஈசிச்றகுபோல்
நெறியானசிவப்பாலிக் கிழங்குதன்னை
நிசமாகஅரைத்துவட்டில் குகைக்குள்வைத்து

அமுர்தமென்றரசமதனை யெடுத்துக்கொண்டு
ஆவின்பால்விட்டரைத்துப் புடமேபோட
குமுர்தமென்றசிந்தூரம் பதனம்பண்ணி
கூட்டியேசிவன்வேம்புத் தயிலந்தன்னில்
நிமிர்தமென்றபணவிடையே தின்றுபாரு
நிட்சயமாய்பறங்கியரை யாப்புபோச்சு
தமுர்தமென்றதாமரைமுள் நாபிமுள்போச்சு
தப்பாது இந்துமுறை செய்துப்பாரே. (14)

பாரப்பா இந்தமுறை செய்தாயானால்
பாரிலேயுமூன்றனும் வயித்தியன்வந்து
ஆரப்பாசரணமென்று பணிவான்பாரு
அவனைநீதள்ளிவிடு தோஷம்தோஷம்
நீரப்பாவயித்தியமுறை தனக்கேகேளு
நிச்சயமாய்ச்சொன்னாங்காள் கோடிக்கொன்று
காரப்பாவயித்தியன்றன் முறையைக்கேளு
கருவென்னும்வித்தையெல்லாங் காட்டுவேனே.

காட்டுவேனடுக்கதுதான் செப்புத்துண்டு
கடினமடாமுயிங்செம்பு திருமூர்த்திமூலம்
ஆட்டுவேனிரண்டான செம்புதானும்
அமுர்தகங்கைகுமுர்தகங்கை ஆகாசமூலி

நரியானமண்ணரைத்து சீலைசெய்து
கருவாகக்காடையென்ற புடத்திற்போட்டு
உரியானநீறதனை யெடுத்துநீயும்
உற்பனமாய்ப்பதனமதாய் வைத்துக்கொள்ளே.

கொள்ளப்பாநீறதனை குன்றிவீதங்
குணமானசர்க்கரையில் கொண்டாயானால்
எள்ளப்பாதேகத்தில் ரோகமெல்லாம்
இணங்காமலோடிவிடும் ஈசனாணை
தள்ளப்பாமனதிலுள்ள அழுக்கையெல்லாந்
தர்மத்தைநெகிழாமல் சார்ந்துநில்லு
உள்ளப்பாபீதலொடு இரக்கம்வேணும்
உண்டானரோகமெல்லாம் யோடிப்போமே. (17)

ஓடிப்போம்வாசியென்னும் ரசத்தைக்கட்ட
ஒருமூலிசொல்லுகிறே னுறுதிகேளு
தேடிப்போய்திருகுகள்ளி தன்னைப்பாரு
திறமாகவயதுசென்ற கள்ளியாக
கூடிப்போய்மூட்டில் குடைந்துநீயுங்
குழியாகரசமதனை வார்த்துமூடி
ஆடிப்போய்மண்டலமே சென்றுதானால்
அதையெடுத்துநீபாரு அமுர்தமாமே. (18)

மூட்டுவேன் மூன்றாவ தென்னவென்றால்
மூலமதுசிறுமூலக் கணேசன்மூலம்
நாட்டுவேன் நாலாவ தென்னவென்றால்
நாரணனும்நாரணனு மிருந்தாற்பாரே. (19)

பாரப்பாஐந்தாவ தென்னவென்றால்
பராபரையின்பூரணமா மந்தவட்டம்
ஊரப்பாஏரையென்ற சாரனையேநாதன்
உன்னுனையைபதுதான் உமையாள்பாதம்
ஆரப்பாகுளிகையெல்லா மனந்தமூலம்
அழகானசெந்தூரம் பற்பமெல்லாம்
சேரப்பாதயிலவகை குழம்புதானும்
திறமானசிதம்பரத்தின் பூசையாமே. (20)

பூசையென்னசிவன்பூசை பரையன்பூசை
சொல்லறியநாதாக்கள் சொன்னபூசை
பூசையென்றபோகாது ஞானம்பாரு
பதருமலென்னுடைய நூறும்பாரு
ஆசையென்னமகாரமதை மூட்டிப்பாரு
அப்பனேசிலம்பொலியுங் கேழ்க்கும்பாரு
காசையென்னதேடானே தர்மத்தோடே
கசடறுத்துசாஸ்திரங்கள் களித்துக்கேளே. (21)

கேளப்பா அகாரமது அதீதவித்தை
கெடியானமகாரமது பரையின்வித்தை
தேளப்பாகொட்டினது போலேகாணும்
சிகாரமடாசொல்லுகிறேன் சினத்திலேறும்
ஆளப்பாவகாரவித்தை யோகத்துக்கெல்லாம்
அளவிறந்தவித்தையெல்லா மாடும்பாரு
கேளப்பாவாராது இந்தநூற்றைக்
கொடுக்காதேஒருவருக்குங் குருவின்னே. (22)

குருவானேஉமையானே சாரையினானே
குற்றமற்றசிவனானே கணேசனானே
கருவானேஉபதேசங் கண்ணானே
காட்டாதேயிந்நூலை யொருவருக்கும்
உருவானேயொருவித்தை தப்பாதப்பா
உண்மையாய்சொல்லிவிட்டே னுனக்குமைந்தா
தருவானமச்சமுனி நூறும்பார்த்துத்
தாண்டிநில்லுவரையொக்கக் கடந்துநில்லே. (23)

நில்லென்றுசித்தரெல்லாம் சொன்னாற்போலே
நிசமல்லமென்றுநீ விட்டிடாதே
கல்லென்றுதேகமது தங்கம்போலாங்
கற்பமதுதின்றுவரக் கபடில்லாமல்

நல்லதென்றுமனதுவைத்தா லுண்மையாகும்
நாயகனே கருவிட்டோய் நாடிநின்று
புல்லரைப்போலலையாதே கர்மியாவாய்
புத்தியுள்ளகண்மணியே புகலக்கேளே. (24)

கேளப்பானென்னுடைய உபதேசங்கேள்
கெடியானவித்தையெல்லாம் பலிக்கும்பாரு
ஆளப்பாகுருவினது பதம்பூசித்து
அவருக்குமனதுவர நடந்துக்கொள்ளு
தூளப்பாசாஸ்திரத்தை யொருவர்க்கீந்தால்
துன்பம்வந்துலபிக்குமடா சித்தியாக
நாளப்பாதலையதுதான் தெறித்துப்போகும்
நலமானசித்தர்கள் தூஷிப்பாரே. (25)

சித்தரெல்லாம்பழிப்பார்கள் மடசித்தனென்று
தினந்தோறுங்கோபிப்பார் சாபமெய்தும்
முத்தனென்றசொல்வேணு முபதேசத்தால்
மூடனென்றுசொல்லாமல் முதியோனென்பார்
உத்தமமாஞ்சாஸ்திர சூஸ்திரமுமெய்தும்
ஊமைவெள்ளமுண்ணலா மூடனேபாரு
சுத்தனென்றுபேராகு முலகத்துள்ளே
கல்மிஷங்கள்வாராது கண்டுபாரே. (26)

பாரப்பாஉகாரமது விந்துவாகும்
பரங்கானமகாரமது சத்தியாகும்
ஆரப்பாஅகாரமது மூலமாகும்
அப்பனேசிகாரமது வன்னியாகும்
சீரப்பாவகாரமது வாசியாகும்
திரமானஓங்காரம் நடுமையாகும்
ஊரப்பாஊமையென்ற வெள்ளங்கொண்டால்
உடலதுவுமழுத்தமாய் பிலக்கும்பாரு. (27)

பிலக்குமடாவங்கென்று இடகலையில்மூட்டி
பிசகாமல்சிங்கென்று நடுவேமூட்டு
தலக்குமடாசுழிமுனையி லங்கென்றூறு
தப்பாதுரேசித்தும் பூசித்துநில்லு
துலக்குமடாஓங்காரங்கொண்டுபேறு
சொல்லாதேகயிலாசந் தேகமாகும்
கலக்குமட்டாயிம்முட்டு நல்லமுட்டு
கனமானவாசியிலே யிருந்துபாரே. (28)

இருந்துபார்பெரியோர்கள் பாதங்கண்டு
இடைகலையும்பிங்கலையு மிரண்டுங்கட்டி
பரந்துபார்சுழிமுனையை நடுவேமூட்டிச்
சொல்லாதேஅங்கென்று சுழியிலேறி

திரந்துபார்மூலமென்று மெழுத்தைநாடி
சிகாரமென்றவாலையிலே மகிழ்ந்துநின்று
தெரிசிப்பாய்சிகாரமென்ற ஐந்தெழுத்துந்
தெரிசிப்பாய்சிகாரவரை தெரிசிப்பாரே. (29)

தெரிசிப்பாயெட்டெழுத்தாம் மொன்றதாகத்
தீபவொளிகாணுமடா க்ஷணத்திலேதான்
வரிசிப்பாய்மூன்றெழுத்தும் ஒடுங்கிநிற்கும்
மகத்தானசித்தரெல்லா மெழுத்தைச்சொல்வார்
பரிசிப்பாய்சிங்குவங் கிரண்டுஞ்சொல்லார்
பாங்கானகுண்டலியும் யோகம்பாரு
அரிசிப்பாய்அரியெழுத்து சோதியாகும்
அக்கினியின் சுரூபமதை யறைகிறேனே. (30)

அறைகிறேன்றுகம்வேறு பலந்தானொன்று
அப்பனேமிளகதுதான் நூற்றெட்டாகு
பறைகிறேன்சீரகந்தான் முங்கழஞ்சு
பாக்காகமூன்றுமொன்றாய் நறுக்கியிட்டு
நிறைகிறேன்மூன்றுபடி வெள்ளநீரில்
நேராகமுக்கலாய் குழுக்கிப்பின்பு
குறைகிறேன்வெருகடி தெண்ணெயிட்டுக்
கூசாமல்குடித்துவிடு குணமுண்டாமே. (31)

உண்டானகுணமதுதான் சொல்லக்கேளு
உஷ்ணசத்தின் காந்தமெல்லா மோடிப்போகும்
பண்டானமேகமது பறந்துபோகும்
பாரப்பாகண்குளிருந் தேகம்பொன்னாந்
துண்டானதேகமது இருக்கிக்காணுஞ்
சொல்லாதஆனந்தத் துலக்கமாகுந்
தண்டானஇந்தியிலே தாதுநிற்கும்
தப்பாதுஇந்தமுறை சார்ந்துபாரே. (32)

ஆரோக்கியத்தைலம்.

சார்ந்துபார்தலைமுழுக்கு விபரங்கேளு
தப்பாதுநெல்லியொடு மிளகுமஞ்சள்
கூர்ந்துபார்வேப்பரிசி கடுக்காயோடு
குறையாமல்முறியிலே குளிரப்போட்டு
ஆர்ந்துபாராவின்பால் விட்டரைத்து
அப்பனே அக்கினியில் வைத்துவாங்கித்
தேய்த்துபார்சிரசிலே சீராய்தேய்த்துத்
திரமாகசுவடுவென்னீர் முழுகுவாயே. (33)

முழுகிவரமண்டலத்தில் தேகங்கல்லாம்
முக்கியமாய் வாதபித்தம் நிலையில்நிற்கும்

கழுகிவரா வின்னெய் கூட்டிவாகீ
கமலனெக்கண்குளிரும் விந்துகட்டும்
புழுகிவரப்பிண்ணைக்கார் ஞானம்றாற்றிற்
புகழ்பெறவேகற்பமுறை பாடிவைத்தார்
தழுவிவரமுறைகள் தவறாமல்செய்தால்
தங்கமடாதேகமது நோய்வாராது (34)

சாரணைமூலி.

வாராதுசாரணைவேர் பலந்தான்ரெண்டு
மைந்தனேகொண்டுவந்து துண்டாய்வெட்டி
வேராகும்வெள்ளாட்டுப் பாலாலூட்டி
வெதும்பிவைத்துநிழலுலர்த்திசூரணமேசெய்து
ஆறுகுந்திப்பிலியின் பொடியுங்கூட்டி
அதிலிஞ்சிச்சாறாட்டிக்-குழம்பதாக்கிச்
சீராகச்சீனிமேலே கழஞ்சுசேர்த்து
தின்றுவரவாயுவுடன் குன்மம்போச்சே. (35)

போச்சப்பாமேகமொடு சூலைவாதம்
போகாதகுத்துளைச்சல் பாண்டுபோச்சு
ஆச்சப்பாயிந்நூலை வெளிவிடாதே
ஆச்சரியஞ்சிவன்சொல்ல யானுங்கேட்டேன்
மூச்சப்பாஅற்றிடத்தே சிவன்முத்தி
முக்கியமடாயிதுயோகமந்திரயோகம்

காச்சப்பாகாலரை யாருஞ்சொல்லார்
கணக்கறிந்துரோமரிஷி மாட்டினரே. (36)

யோகம்.

காட்டினார்முதல்வீடு சந்திரன்வீடு
கட்டாகநடுவீடு ஆதித்தன்வீடு
மூட்டினார்ஒடுக்கமது சூரியன்வீடு
முக்கியமடாமூன்றுக்கும் பிலமேநன்றால்
நாட்டினார்சுழிமுனையு மிடைபின்கலைமூன்று
நன்றாகவித்தைதபறிந்து வாசிப்பார்த்து
பூட்டினாற்பூட்டெல்லாம் பூரணத்தில்
புகழ்பெறவேசித்தரெல்லாம் புகழ்ந்திட்டாரே.

வாழ்ந்திட்டார்பொதிகையிலே அகாரங்கொண்டு
வாழ்வானமச்சமுனி உகாரங்கொண்டு
தாழ்ந்திட்டார்கோரக்கர் வகாரங்கொண்டு
தருவானகருவூரார் மகாரங்கொண்டு
வீழ்ந்திட்டார்கமலமுனி சிகாரங்கொண்டு
விதமானசுந்தரரும் நகாரங்கொண்டு
போழ்ந்திட்டார்போகருமே யகாரவித்தை
பொன்பூட்டிவிட்டாற்போல் புகழ்ந்திட்டாரே.

தாம்பிரபற்பம்.

புகழ்ந்திட்டசிவந்தகொடி வேலிதன்னை
பொன்போலேகொண்டுவந்து அரைத்துருட்டி
அகழ்ந்திட்டகுகைபிடித்து செப்புவைத்து
அப்பனேகுகைமூடி சீலைசெய்து
திகழ்ந்திட்டபுடம்போட நீறிப்போச்சி
பொன்போலேயெடுத்துநீ பதனம்பண்ணு
நகழ்ந்திட்டயெட்டிலொன்று ஈய்ந்தாயானால்
நல்லதொரு பொன்மாற்று ஆறுமாச்சே. (39)

தங்கபற்பம்.

ஆச்சப்பாதங்கபற்பஞ் சொல்லக்கேளு
அரகராகவாழ்தும்மை யகப்பட்டாக்கால்
பேச்சப்பாபேசாதே பிடுங்கிவந்து
பிசகாமலரைத்துருட்டி குகைபிடித்து
நீச்சப்பாதங்கமதைத் தகடுகட்டி
நிமிஷத்தில்குகையில் வைத்துசீலைசெய்து
போச்சப்பாகாடையென்ற புடத்திற்போடப்
புனிதமாய்நீறுமடா யெடுத்துவைபே. (40)

வையப்பாசிமிளியிலே பதனம்பண்ணி
வைத்துக்கொள் ளொருவர்க்குங்கொடுத்திடாதே

எய்யப்பாயெங்கெந்த நோய்வந்தாலும்
இட்டுவிடுகுன்றியிடை யனுபானத்தில்
தையப்பாதேகமது சொர்னமாகும்
தப்பாது ஆவினது நெய்யிற்கொண்டால்
பொய்யப்பாசொல்லவில்லை அரனெனக்குப்
பூட்டினார்செவியிலுபதேசந்தானே. (41)

உபதேசம்வேணுமென்று யானுங்கேட்டேன்
உண்மையா எனக்கருளுந் தந்தாரீசன்
அவதேசமரனெனக்குச் சொல்லவில்லை
ஐயனெனக்குக்கிடையுங் கூறுங்கிடையுஞ்சொன்னா[ர்]
குவதேசக்குகைகாட்டி ஆறுதலங்காட்டி
குண்டலியின்தீபமதைத் திறந்துகாட்டிப்
பவ்தேசப்பச்சிலையுந் தொட்டுக்காட்டிப்
பரத்தினதுவடிவெல்லாம் வெளிவிட்டாரே. (42)

வெளிவிட்டாரெந்தனுக்கு அரன்றானப்போ
வெட்டவெளியாகவே யானுஞ்சொன்னேன்
தளிவிட்டார்சித்தரெல்லா மொளித்துப்போட்டார்
தயவாகயின்னாலே வெளிவிடாதே
அளிவாகஞானமதை வெளிவிட்டாக்கால்
அந்தரமாயிடிவிழுந்து தலைதெரிக்கும்

விளிவிட்டார்பாதைக்கு யித்தாமென்று
 வைத்துக்கொண்டெந்தனது பேர்சொல்வாயே.

சொல்லியேமலைதோறும் திரிந்தாயானால்
 சுறுக்காகசித்தர்வந்து உன்னைக்கேழ்ப்பார்
நல்லியேபசிதீர்ப்பார் குகைகாண்பிப்பார்
 நாட்டமாயிரவறிந்த யித்தையீவார்
அல்லியேஅவர்புத்தி உன்னைக்கேழ்ப்பார்
 ஆச்சரிப்பாருபதேசங் காதிலீவார்
புல்லியேமனமறிந்து பொருளைத்தந்து
 போவென்றுபாதையிமேல் விடுவார்பாரே. (44)

கடலாடிகற்பம்.

கூறென்றுஒருமூலி சொல்லக்கேளு
 பக்குவமாய்க்கடலாட கருத்திருந்தால்
ஆரென்றுஅம்மூலி சமூலம்வாங்கி
 அரைத்துருட்டிவெண்ணையிலேகொண்டாயானால்
நேரப்பாவய்துத்தா னிருனூறாகும்
 நிச்சயமாய்வித்தையெல்லாங் கைக்குள்ளாகும்
ஊரப்பாயிருந்தாலெல்லாங்காட்டில்வாழ்ந்தேன்
 உறுதியாய்க்கற்பமுண்டு அறிந்திட்டேனே. (45)

குழந்தைகளுக்கு மாதளைநெய்.

தேற்றவே யின்னமொரு கருவைக்கேளு
சிவனெனக்குச்சொன்னபடி சொல்வேனப்பா
ஆரவே மாதளையின் சமூலம்வாங்கி
அமுர்தசர்க்கரைசேர்த்துக் குழம்பதாக்கி
ஊரவே ஆருன்னெய் கூடச்சேர்த்து
ஊறப்பாபக்குவமாய் கிண்டிவைத்து
கூறவே ஜாதிக்காய் பத்தியங்கூட்டி
கூடவே ஏலரிசி கூர்ந்துபோடே. (46)

போட்டதனை யனலில்வைத்து வெதுப்பிநீதான்
புனிதமுடன் மெழுகுபதம் வடித்துக்கொண்டு
நாட்டதனை குழந்தைகட்குக் காண்டிகொண்டால்
நக்ஷமடா நோய்களெல்லா மண்டலத்தில்
பூட்டதனை யொளியாமல் மறப்பையெல்லாம்
புத்தியாய்ச்சொல்லிவிட்டேன் புகழ்ந்துபாரு
தேட்டதனைத் தேடாதே நெய்யைத்தேடு
திறந்துவிட்டேன் குழந்தைகட்கு இந்நெய்யாமே

நெய்யதனைக்குழந்தைகள்தான் கொண்டுதானால்
நேரானகணரோகம் பதினெட்டும்போம்
பொய்யதனைச்சொல்லவில்லை தோஷம்போகும்
புதுமையுள்ளவயிற்றிரைச்சல் போகும்
பையவேமதலைகட்குங் கொடுக்கலாகும்
பருவமுள்ளகுழந்தைகட்குங் கொடுக்கலாகும்
உய்யிதனையொளியாமற் சொல்லிவிட்டேன்
ஒருவருக்குஞ்சொல்லாம லொளித்துவையே

பொன்னாவாரை சூரணம்.

வையப்பாபொன்னிறு வரையின்மூலம்
வரிசையாய்க்கொண்டுவந்து நிழலுலர்த்தி
கையப்பாசூரணத்து வண்டுகட்டி
கனத்ததொருசிறுதேனில் கொண்டாயானால்
எய்யப்பாயீளையொடு இருமல்போச்சு
இதமானசொறிசிரங்கு தழுவணையும்போச்சு
நையப்பாமண்டலமே கொண்டுவந்தால்
நகழுமடாதேமல்தழு தவணையும்போமே (49)

போதுமதுதான்புரைசூலை கிரந்திரோகம்
புண்புரைகள்வண்டுகடி பிரிந்துபோகும்

ஆமதுதானரையாப்பு குடியேபோகும்
அகத்திலுள்ளநோய்களெல்லா மகன்றுபோகும்
நாமதுதான்வெளியாகச் சொல்லிவிட்டோம்
நாதாக்கள்நூல்தோறு மொளித்தார்பாரு
தாமதுதானல்லோர்க்குங் கொடுத்தாயானால்
தப்பாதுஇந்தமுறை சார்ந்துபாரே. (50)

மவுனம்.

பாரப்பாமகாரமது யோகவித்தை
பதிவானமவுனமதை சொல்லக்கேளு
ஆரப்பாஅகாரமது நாதவித்தை
அதீதமாம்உகாரவித்தை யறிந்துபாரு
சீரப்பாவகாரவித்தை வாசியோகஞ்
சிதம்பரத்தின்சிலம்பொலியுங் காதிற்போட்டோ
காரப்பாநகாரமது சோதிவெளியாகும் [ம்
கட்டாகாலிருந்த விடத்தைப்பார்த்தே. (51)

நத்தைச்சூரி மூலிகை.

பார்த்ததொருசூரிவேர் கொண்டுவந்து
பசுமையாயரைத்ததனை யாவின்பாலில்

சேர்த்ததனைபாகமாய் கலக்கிக்கொள்ள
செய்மாச்சுஉடம்புக்கு வலுவுமாச்சு
பூத்ததனைபூதகணம் பிடித்தானால்
பொடியாகப்பறந்துவிடும் பேய்களெல்லாம்
ஆர்த்ததனைகிராணியொடு கழிச்சல்போகும்
அப்பனேயிதையறிந்து உள்ளேகொள்ளே. (52)

கொடுப்பைநெய்.

கொள்ளப்பாகொடுப்புதனை கொண்டுவந்து
குமுறவேயுறைத்ததனை மிளகுசேர்த்து
அள்ளவேசீரகமுங் கூட்டப்போட்டு
ஆவிநெய்யனைப்படியில் வெந்திரித்து
மெள்ளவேதான்குடிக்க மேகம்போச்சு
வெட்டையொடுசொறிசிரங்குவெகுண்டுபோச்சு
கள்ளமேசொல்லவில்லை மெய்யேசொன்னேன்
கல்மிஷங்களில்லையடா கண்டுபாரே. (53)

கண்டுபாரிடகலையா வாசியென்பார்
கனத்ததொருபின்கலையை நாதமென்பார்
விண்டுபாரிடதுனையை விந்துமென்பார்
விள்ளாதேசுத்தியைதான் பரமனென்பார்

உண்டுபார்சுழிவட்ட முன்னையென்பார்
ஊமையென்னுமட்சரத்தை மவுனமென்பார்
கொண்டுபாரிந்தவித்தை சித்தர்பாட்டால்
கொங்கணவர்ஞானத்தைக்கூர்ந்துபாரே. (54)

கூர்ந்துபாரெட்டும்ரெண்டும் அகாரமாகுங்
குறிப்பான அரியெழுத்துராஜாவாகும்
தேர்ந்துபார்வகாரமது குண்டலியின்யோகம்
சிறப்பானநாதவிந்து வாசியாகும்
ஆர்ந்துபார் அவ்வும்உவ்வும் வெளியில்நிற்கும்
ஆச்சரியம்குருவருளால் காணவேணும்
தீர்ந்துபாருன்மனது பூரணத்தில்வந்தால்
தீபவொளிசிலம்பொளியைக் காணலாமே (55)

காணலாம்பரமே என்றுகேழ்க்கில்
காட்சியிருளற்றவிடம் பரமதாகுந்
தோணலாசுழிமுனைதா பனவிடமென்றால்
சோதிவெளிவட்டமென்றுஞ் சொல்லலாகும்
ஆணலமாணுவந்தா னேதேர்வென்னில்
அறைகிறேனுனுவமுங் குரோதமாகும்
வீணிதென்றெண்ணாதே வுமத்துண்மை
வெளியாகச்சொல்லுகிறேன் விரைந்துபாரே ()

பாரப்பாசாக்கிரந்தான் லலாடமாகும்
பதிவானசொற்பனந்தான் சுழுத்திக்கண்டம்
நேரப்பாசுழுத்தியது பண்டமார்பு
நின்றதுப்புப்பிரகாசம் நிறைந்தசோதி
ஆரப்பாவதுயேது பசுவேதென்றால்
அறைகிறேனக்கினியின் பூதியோகம்
சீரப்பாஅட்சரந்தான் சிறுமூலவட்டம்
சிவனுமையுமாகுமென்று செப்பலாமே. (57)

செப்பலாம்பூசையது சத்திபூசை
சிலமடையர்வஸ்துவைத்துப் பூசைசெய்வார்
அப்பலம்பலகாரம் பழங்கள்வைத்து
அதற்கிசைந்த்யிறச்சிமுட்டை வடைதோசை
கும்பலாயிவைகளெல்லாங் குவித்துவைத்து
குறிப்பாகமதுவைத்துப் பெண்ணும்வைப்பார்
மெய்ப்பாலாமிதுவெலா மாத்தானோர்க்கால்
வீரணப்பாசெய்தொழிலை விரும்பிடாதே. (58)

விரும்பாதேவீணர்கள்தான் பூசையென்று
விருதாவாய்த்திரிவார்தன் மெய்த்திடாதே
சுரும்பாதேசத்தியென்பான் பெண்மேலாசை
சுற்றிடுவான்காவியப்பா பாழாய்ப்போவான்

அரும்பாதேயவன்முகத்தில் விழித்திடாதே
அப்பனேபாவியென்று தள்ளுதள்ளு
குரும்பாதேகுருத்துரோகங் கொண்டுப்போவான்
கொள்ளாதநோய்வந்து கொல்லும்பாரே. (59)

கொல்லுமடாநோய்வந்து க்ஷணத்திலேதான்
கோபிப்பான் சண்டாளன் குணங்கேடென்றான்
செல்லுமடா அவன்குலமும் நாசமாகிச்
சிதறுமடா அவன்தனமும்வீடும்பாழாம்
வெல்லுமடபெரியோர்கள் சாபமெய்தும்
விசையாகப்பஞ்சமா பாபமெய்தும்
மல்லுமடாஉலகத்தோர் பழிப்பாரப்பா
மாய்கையிலேவிழுந்தவனும் மாளுவானே. (60)

மாளாமலின்னமொரு மருந்துகேளு
வாசிசிவயோகத்தில் மனதைவைத்து
ஆளாமல்மனமுறைத்து பூரணத்தில்நின்று
அசையாதுபாசமற்று லவனேயோகி
வாழாமல்வாழலாம் வாசிவீட்டில்
மவுனமென்றமாகாரத்தை யூதப்பற்றும்
தாழாமல்நாதவிந்து தன்னைக்கண்டால்
தருவானஎட்டெழுத்தும் மாறெழுத்துமாமே. ()

64

எட்டெழுத்துமைந்தெழுத்து மாத்தாள்பூசை
இன்பமுற்றமூன்றெழுத்து சிவத்தின்பூசை
தொட்டெழுத்துந்துடரெழுத்துமயேஸ்பரியின்
துகளில்லாமூன்றெழுத்து வாலைபூசை [பூசை
விட்டெட்டுழுத்தும்விடாதெழுத்தும் பரையின்பூசை
மெஞ்ஞானஓரெழுத்து குருவின்பூசை
வட்டெழுத்தின் வடிவுதனை யாருஞ்சொல்வார்
மைந்தனேதுரியமென்ற வரையில்நில்லே. (62)

நில்லென்றுகொங்கணர் கடைக்காண்டத்தில்
நிறுத்திவைத்துஆறுவரை தாண்டச்சொன்னார்
அல்லென்றுபோகர்தான் முப்பத்தாறில்
ஆச்சரியயோகவரை யன்பாய்ச்சொன்னார்
பல்லென்றசத்தத்துங் கெழுத்தைச்சொன்னார்
பதறுமலன்னாங்கு முன்னாங்கென்னார்
வெல்லென்றுசட்டைமுனி ஞானம்நூற்றில்
விவரமாய்ச்சொல்லிவிட்டார் ரறிந்துபாரே. (63)

அமுர்த சஞ்சீவித்தைலம்.

அறிந்துபார்துதுவலோ பலந்தானெட்டு
அப்பனேஅமுக்கற பலந்தானூ

பிறந்துபார்கத்திரியும் சமூலமப்பா
பிணங்காமலாவரையும் பலந்தானாறு
மறிந்துபார்கோரக்கர் பலந்தான்மூன்று
மைந்தனேகுறிஞ்சாவும் பலந்தான்பத்து
தெறிந்துபார்நீருள்ளி பலந்தான்ரெண்டு
நிமிஷத்திலறுகம்வேர் பலந்தான்பத்தே. (64)

பத்தானகுறுந்தொட்டி பலமோரெண்டு
பாரப்பாசாரனைவேர் பலமோமூன்று
கொத்தான அமுதவல்லி பலந்தானைந்து
கூறுடனேயிவையெல்லாம் துணிநீரில்
வத்தாகவெட்டொன்றாய்க் குறுக்கிவாங்கி
மைந்தனேயதனைடைக்கு ஆவினெய்மை
சித்தரகவிட்டுமே கலக்கிப்போட்டுத்
திரும்பவேமறுத்துவகை சேரக்கேளே. (65)

கேளப்பாஇஞ்சியது பலந்தானாறு
கெடியாகவெயிலுலர்த்திச் சூரணித்து
நாளப்பாசாதிக்காய் பலந்தானாறு
நல்லதொருசீரகந்தான் பலந்தானொன்று
ஆலப்பாபத்திரியும் பலந்தான்ரெண்டு
அதற்கானஅதிவிடையம் பலந்தானொன்று

தூளப்பாயிவையெல்லாந் தூளாய்ச்செய்து
துரிதமுடன்பொடியெல்லாம் பதனம்பண்ணே.

பண்ணியேகுரோசாணி கழஞ்சிரண்டு
பாங்கானவால்மிளகு கழஞ்சிரண்டு
அண்ணியேலவங்கமது கழஞ்சிரண்டு
அழகானஏலரிசி கழஞ்சிரண்டு
நண்ணியேநல்மிளகு கழஞ்சிரண்டு
நலமானபச்சையது கழஞ்சிரண்டு
உண்ணியேகூசைநீர் கழஞ்சிரண்டு
உற்பனமாய்தூளாங்கி நெய்யிசசேரே. (67)

சேர்த்துநீதணலெரித்து மெழுகதானால்
சிறப்பாகசெய்பாகம் மைபாகத்தில்
ஆர்த்துநீவடித்திறுத்து பீங்காணில்வைத்து
அப்பனேதூபமொடு தீபஞ்செய்து
போர்த்துநீயரன்பேரைப் புகழ்ந்துபோற்றி
புனிதமாய்க்குப்பியிலே யடைத்துக்கொண்டு
காத்துமேபோகாமல் பதனஞ்செய்து
கைகண்டவித்தையிது முழுகுவாயே. (68)

முழுகிவரப்பித்தமெங்கே மேகமெங்கே
முக்கியமாய்க்கண்ணிளெளித் துலங்கிக்காணுந்

நழுகிவாதேகமது யிருக்கிப்போகும்
க்ஷணத்திலேநோய்களெல்லாந் தவிடதாகும்
புழுகுவரப்புண்கரப்பன் சூலைகட்டி
புகைத்திருமல்மறந்திடும் பாண்டுரோகம்
அழுகிவரச்சொறிசிரங்கு ஆறாப்புண்கள்
அகத்திலுள்ளவிஷங்கடிக ளகன்றுபோமே. (69)

போம்பபாவாதபித்த சிலேட்டுமங்கள்
பிசகாமல்நிலையில்நிற்கு மலையவேண்டாம்
ஆமப்பாவருஷமொன்றில் தேகம்பொன்போ
லாகுமடாஅரனெனக்கு உபதேசித்தார்
நாமப்பாஉந்தனுக்குச் சொன்னேன்மைந்தா
நீல்லதொருநெய்யென்று நவின்றபானால்
சாமப்பாநோய்களெல்லாம் க்ஷணத்திலேதான்
தவறாமலிந்தநூல் திட்டம்பாரே. (70)

வங்கவெள்ளி.

பாரப்பாயின்னமொரு தந்திரந்தான்சொல்வேன்
பாங்கானதிருந்தவெள்ளி பாலைவாங்கி
நேரப்பாவெள்வங்கம் கழஞ்சிதானும்
நிலைக்குமடாகரண்டிலே வைத்துருக்கி

ஆரப்பா உருகியதில் நூறுதரஞ்சாய்த்தால்
அழகானவெள்ளியது மாற்றுப்பத்து
ஊரப்பாயிருந்துங்கொண்டு விலவித்தைசெய்து
உண்ணலாம்பத்துங்கோன் றீயலாமே. (71)

செம்புசுத்தி.

ஆமப்பா அறுநன்வேர் கீரிமூலி
அழகானவேணியது ரெண்டுங்கூட்டி
காமப்பா அறுநீரா லரைத்துருட்டி
நலம்பெறவேகுகைபிடித்துச் செம்பைவைத்து
வேமப்பாசீலைமண் செய்துநீயும்
விள்ளாமற்கெஜபுடமே போட்டாயானால்
சாமப்பாசெம்பதுதான் சுத்தியாச்சு
க்ஷணத்திலேசெம்பதனைப் பதனம்பண்ணி (72)

பண்ணவேசெம்பதுதா னூறல்போச்சு
பளபளத்தேயிருக்குமடா பாருநீதான்
நண்ணவேவெள்ளியிலே நூற்றுகொன்று
நாட்டினால்மாற்றுது நன்றாய்காணும்
உண்ணவேயொருவருக்கும் வெளியிடாதே
ஊமைபோலிருந்துநீ யொளித்துத்தின்னு

திண்ணவேதர்மத்தை மறந்திடாதே
   திரவியந்தேடாதே திட்டம்பாரே. (73)

பாரப்பாபூரணந்தான் கனமேயாகும்
   பதிவானகேசரியுந் தாயும்நின்றால்
ஆரப்பாஅகாரமொடு உகாரஞ்சொன்னேன்
   ஆச்சரியவென்னாலே கற்கவேணுங்
காரப்பாவருஷமொன்று குருவின்பாதங்
   கள்ளிறங்கிக்குடியாமல் குருவைக்கண்டு
நேரப்பாதபமகிமையுள்ளோர்பாதம்
   நிலையாகக்காத்திருந்தா லுனக்குப்பேரே. (74)

பேரென்றுசொல்வதுதான் ஞானம்பாரு
   பேசரியஞானந்தான் பெற்றபேரு
வாரென்றகாயசித்தி யானபேரு
   மகத்தானஞானசித்தி வந்தபேரு
நூலென்றபூரணநூல் பார்த்தபோது
   நுணுக்கமாய்ச்சிவயோகம் பெற்றபேரு
ஊரென்றஅமிர்தநிலை யறிந்தபேரு
   ஒருமனதாய்வாதசித்த வந்தபேரே. (75)

சித்தியென்னபூசையென்ன ஞானமென்ன
திடம்பெரியஎழுத்தென்ன அறந்தானென்ன
முத்தியென்னமின்பின்னைப் நின்றதென்ன
மூலையென்றசிவமென்ன மூர்ச்சையென்ன
சத்தியென்றசிவமென்ன தவப்பேரென்ன
சக்கரத்தினெழுத்தென்ன குருதானென்ன
பத்தியென்னபரமென்ன பாசமென்ன
பாங்கானகுண்டலியின் விபரங்கேளே. (76)

விவரங்கேள்குருச்சொல்லை தட்டலாகா
வீணர்களோடென்றுரு மிணங்கலாகா
கவரமென்னபர்சமென்ன கள்குடிக்கலாகா
கஞ்சாவின்வெறியாகா ஆலிங்கனமுமாகா
தவரமென்னபொய்கொலை களவுமாகா
சண்டாளமனிதரது சேர்க்கையாகா
உவரமென்னஉறுதியா யிருக்கவேணும்
ஊமையென்றஅக்ஷரத்தி லிருக்கப்பேராம். (77)

பேரென்றுசொல்லுவது குருவின்பேரு
பெரியோர்களூமைநிலை பெற்றபேரு
வாரென்றஅஷ்டசித்தி பெற்றபேரு
வகையானசிவயோகம் பெற்றபேரு

ஊரென்றமலையினுச்சி யிருந்தபேரு
உள்ளொளியைத் தன்னொளிபேரு.
சாரென்ற அமுர்தநிலை யறிந்தபேரு
அப்பனை அஷ்டசித்தி யானபேரே. (78)

அஷ்டசித்தியோகவரை யேறவேணும்
அகமகிழ்ந்து ஞானவரை காணவேணும்
திட்டமுடன்சிவயோகஞ் செய்யவேணும்
சிலசத்திரண்டுமொன்றாய்ப் பார்க்கவேணுஞ்
சட்டசத்திசயத்தையங்கே நிறுத்தவேணுஞ்
சாகாதநாய்கண்டு நிலைக்கவேணுஞ்
துட்டசித்தியவரிடத்தி லிருக்குமானால்
தூரப்போவென்றுசொல்லி துணிந்துசொல்லேல்.

சொல்லப்பாதுஷ்டர்களை துறந்துவாய்நீ
சுழிமுனையில்நின்றுகொண்டு உற்றுப்பாரு
வெல்லப்பாவெழுத்தையெல்லா மூட்டிக்கொண்டு
வெளிவிடாதிருந்துநீ யோகம்பண்ணு
நல்லப்பாஉன்திரேக முறத்துப்போகும்
கபடில்லாதுன்மனது பரத்துக்கெய்துஞ்
சொல்லப்பாசிதம்பரத்தின் பூசைநேர்மை
சிவனுரைத்தார்சொல்லுகிறேன் விவரந்தானே.

சிதம்பரத்தின் பூசை.

மூவரமென்னைந்தரையி லிருபத்தஞ்சாய்
வீசிடுவாய்மகாரமுதல் யகாரந்தொட்டு
அவரமென்னஐந்தெழுத்து மாறிமாறி
அப்பனையடைந்திடுவாய் நெறியில்நின்று
பவரமென்னஉயிரெழுத்து பகுந்தேமூட்டிப்
பத்திவாய்செபித்துவிடு விபரமாகத்
தவரமென்னமேல்மூலம் உள்மூலந்தான்
தானெழுதியடைத்திடுவாய் சத்திதானே. (81)

சத்திதனைவரவழைத்து உயிரெழுத்தைமூட்டித்
தானெழுதிகும்பமுதல் வைத்துப்பூசி
சுத்திதான்வந்ததென்றாய் சோதனைகளுண்டு
திறமாகசிதம்பரமுங் கைக்குள்ளாச்சு
முத்திதான்வந்ததப்போ நோய்கள்போகும்
முடிக்குமுன்னே பசாசெல்லாமாண்டுபோகும்
பத்தியாயிருந்துக்கொண்டு சேவித்தாரானால்
பஞ்சுபோல்பறக்குமடா நோய்கள்தானே. (82)

அயச்செம்பு.

தானானகுதம்பையிலே தனைப்பறித்து
சட்டமாயரைத்ததனைக் குகையேசெய்து

ஏனை அரப்பொடியை யதனுள்வைத்து
இதமாகச்சீலைசெய்து செகப்புடமேபோட்டால்
ஊனையிரும்பதுதா னுருக்கிச்செய்பாம்
உன்னாணைபொய்சொல்ல வில்லைமைந்தா
தேனைசெம்பதனை பதனம்பண்ணு
செப்புகிறேனதனுடைய வளமைபாரே. (83)

பாரென்றுகும்பமுனி நூற்றிற்சொன்னார்
பதிவாகரசவாதம் பத்தும்வைத்தார்
தூரென்றும்வேரென்றுஞ் சொன்னாரில்லை
சுத்தவெளியாகநான் பாடிப்போட்டேன்
ஆரென்றகருவறிந்தோன் விட்டகுறைக்காரன்
அவன்கொண்டுபோவான்நான் மாற்றென்றாகா
சாரென்றநிலையறிந்தே னவனேயாவாம்
சாகாதகால்கண்டோன் சாத்திரவானே. (84)

சாத்திரத்தைசொல்லுதற்கு மனதுவேணுஞ்
தண்டாமாகாது தவறாகாது
நேத்திரமேபிரிகாமல் நிலையில்நின்று
நிலைபெற்றபெரியோர்கள் நாமஞ்சொல்லி
சூஸ்திரத்தையுரைத்துமே குருவைவாழ்த்திச்
சூட்டினரேரிஷி ஞானம்நூற்றில்

பார்த்திரமேயுரைப்பமென்று பாடிப்போட்டார்
    பரத்தினதுவடிவுகண் டிருந்திட்டாரே. (85)

இருந்திட்டார்திருமூலர் வரையிலேறி
    ஏகாந்தசூட்சமதை யறிந்துப்பார்த்து
வருந்திட்டார்கொங்கணவ ராருந்தாண்டி
    மகத்தானஅறிவங்கே மனத்திலுன்னி
பொருந்திட்டபோகருமே ஞானம்நூற்றிற்
    பூட்டினாடக்கமெல்லாங் கண்டுதேறி
குறைந்திட்டகுண்டலியின் யோகம்பார்த்து
    குறிப்பறிந்துமனத்தையங்கே நிறுத்தினாரே.(86)

நாவற்பட்டை சூரணம்.

நிறுத்தினார்வெண்ணாவற் பட்டைதன்னை
    நேராகக்கொண்டுவந்து நிழலுலர்த்தி
துறுத்தினாற்சூரணித்து சுடுங்கைக்குள்ளே
    சூரணத்தைப்பதனமாய் வைத்துக்கொண்டு
வறுத்தினார்வயிற்றுளைச்சல் கிராணிமூலம்
    வல்பிணிகள்கடுப்பிரத்தம் வந்துதானால்
வெறுத்தினார்வெள்ளாட்டுப் பாலிலேதான் [மே
    வெறுகடித்தான்கொண்டாக்கால் வியாதிபோ

வியாதிபோம்வயிற்றுளைச்சல் கடுப்புரத்தம்
மீளாதகிராணியொடு சுரமுமாறும்
அயதியாயிருந்தாக்கால் சடமேபோகும்
அப்பனேஅதையறிந்து மருந்துசெய்தால்
துயதியாய்ப்போகாது ரோகம்போகும்
சொன்னபடிகேழ்க்குமடா நோய்களெல்லாம்
கயதியாய்க்கைமருந்து கைக்குள்ளாக்கி
கபடாகச்சொல்லவில்லை யறிந்துபாரே. (88)

பாரப்பாநீர்முள்ளி பிடுங்கிவந்து
பக்குவமாய்வித்திருத்துங் கடைந்துகொண்டு
ஆரப்பாகடுகுள்ளி மஞ்சள்தேறு
மறைத்துஅதிற்கலக்கியே அடுப்பில்வைத்து
வாரப்பாமெழுந்துபோ லானபோது
வாங்கியேகீழ்வைத்து வரிசையாக
பாரப்பாபாண்டுவகை சோகைக்கெல்லாம்
பண்பாகக்கொடுத்துவிடப் பறந்துபோமே. (89)

போச்சப்பாநீர்கட்டு நீரினேற்றம்
புகழானமகோதரங்கள் பித்தம்பாண்டு
ஆச்சப்பாநீர்ச்செறிப்புநாசமாகும்
அப்பனேயின்னமொரு வரிசைக்கேளு

காச்சப்பா கால்வாதம் பிடித்தபேர்க்கு
 கைகண்டவித்தையாம் மருந்துசொல்வேன்
நீச்சப்பாமயங்காதே நடுத்தரமாய்த்தேங்காய்
 நிமிஷத்திற்மண்துளைத்து நீர்விட்டுங்கேளே. (90)

கேளப்பா கண்துளைத்து சலத்தைநீக்கி
 செடியாகத்திருகுகள்ளிப் பாலைவாங்கி
ஆளப்பா அதினுள்ளே செலுத்திப்போட்டு
 அழகாககாஞ்சிரையின் ஆப்பறைத்து
மூளப்பாபுளிவிறகு கொண்டுமூடி
 மூக்கியமாய்த்தேங்காய்தான் வெந்தபோது
கேளப்பாதேங்காயை தெடுத்துநீயுங்
 செடியாகஒருசாம மறைத்துவையே. (91)

வைத்துநீகுழம்புதனை யரையின்கீழே
 மைந்தனேபூசிடுவாய் காலைதன்னில்
அத்துமேஅந்திக்கு வெந்நீர்விட்டால்
 அப்பனேஅரைவாதங் கால்வாதம்போகும்
எய்த்துநீதிரியாதே ஈசன்சொன்னார்
 இதுமருந்துஆச்சரிய மிணங்கிச்செய்நீ
பொய்த்துமேபோகாது யிந்தவித்தை
 புத்திகெட்டுஅலையாதே செய்துபாரே. (92)

பாரப்பாசரியையென்ன கிரியையென்ன
பகர்ந்துநின்றயோகமென்ன ஞானமென்ன
ஆரப்பாமவுனமென்ன சூட்சமென்ன
ஆகாதயெழுத்தென்ன ஐம்பூதமென்ன
நேரப்பாசரியையென்ன அரும்பதாகும்
நேரானகிரியையது பூவதாகுஞ்
சீரப்பாயோகமது காய்தாகுஞ்
சேர்ந்துநின்றஞானமது பழமதாமே. (93)

பழுமானமவுனமது ஆயிமாதம்
பாங்கானசூட்சமது அங்கினியின்பீசம்
குளமானவச்சிவட்டம் ஆத்தாள்வீடு
குண்டலியேமவுனபதிதி யிருந்தவீடு
தளமானஆறுதலம் ஆறுவீடு
சதுரமாய்மூலமுதல் அங்கினியோடாறு
நளமானரசம்போலே நடுநாடியாக
நாரணனுந்தேவனுமா யிருந்தார்பாரே. (94)

பாரப்பாநேர்மூலம் பரையின்வீடு
பகருகின்றநடுமூலம் பரையின்வீடு
ஆரப்பாஅடிமூலங் கணேசன்வீடு
ஆச்சரியமுடிமூலம் ஓங்காரவட்டன்

சீரப்பாயிவையெல்லாம் சித்தர்பாடல்
சீஷனேஉந்தனுக்கு சிறந்திட்டேனன்
காரப்பாகுருபதத்தை யடுத்துக்காரு
காரணமாங்குருவாலே தெரிந்துக்கொள்ளே. ()

கருங்கோழி.

கொள்ளப்பாசதைநறுத்த கோழியாகுங்
கூர்மையாய்ப்பார்த்ததனைக்கொண்டுவந்து
வெள்ளப்பாகொடிவேலி வேரரைத்து
மேன்மையாய்ஒமமது உழக்கரைத்து
தள்ளப்பாகோழியின்றன் குடலைநீக்கித்
தப்பாமல்முன்மருந்தை வைத்துத்தைத்து
அள்ளப்பாபாண்டத்தில் வெள்ளநீர்விட்டு
அதன்மீதில்கோழியேநீ அழுத்திவையே. (96)

வையப்பாஒருவிறகி னலெரித்து
வளமாகவெந்தபின்பு தின்றுயானல்
உய்யப்பாஉதிரத்தின் மலமூளைபோச்சு
உண்ணமல்சொறையைத்தான் நிறுத்திப்போடு
ஐயப்பாஅகத்திலுள்ள நோய்களெல்லாம்
அகன்றுபோம்மேகமது இறுகாதோடும்

தையப்பாஉள்மூலம் பிறமூலம்போக்குந்
தப்பாதுஉன்னுடைய நூலைப்பாரே. (97)

நூல்கோர்வை.

நூல்பார்த்தாலிந்தமுறை யொருவருக்கும்
நுணுக்கமாய்ச்சொல்லாதே பாவமெய்துஞ்
சேல்பார்த்துயோகமுறை ஞானம்பார்த்து
செயலணைத்துமனதில்வைத்துக் கருமத்தோடே
போல்கார்த்துபோகாது ஞானம்பார்த்து
புத்தியாய்ப்பிழைத்திருப்பாய் பிள்ளாய்நீதான்
கால்பார்த்துமதியிரவி தன்னைக்கண்டு
கருணையுடன்நூலாய்ந்தால் கசடுபோமே. (98)

போவதற்குவழிசொல்வேன் தேகத்துக்குள்ளே
புத்தியாய்ச்சொல்லுகிறேன் பிழைக்கவென்றால்
ஆவதற்குநல்மிளகு நெல்லியாரும்
அப்பனேவென்சாரை அமுரியாகும்
காவனுக்குப்போகாதே கவிபாடாதே
கைகண்டவித்தையிது நடுவேவாங்கி
தூவதுக்குமிளகதுதான் வாறேபோட்டுச்
சுகம்பெறவேமென்றுதின்று சுகத்தைப்பாரே. ()

சுகமதுதான்பிணியில்லை வாய்வுமில்லை
சுக்கிலத்தில்சூடில்லை அனலேறாது
அகமதுதான்தாதுக்குப் பிலமுண்டாகும்
அப்பனேபத்தியத்தோ டறிந்தேயுண்ணு
பகமதுதான்புளியுப்பு புகையுமாகும்
பண்பாகநல்லெண்ணெய் தள்ளிப்போடு
தகமதுதான்காலையிலே கொள்ளுவாய்நீ
தப்பாதுஇம்மூலி தவறொட்டாதே. (100)

ஓட்டாதமருந்துகளை தள்ளச்சொன்னேன்
ஒருமனதாயோகத்தி லிருக்கச்சொன்னேன்
எட்டாதகருக்கிடையுங் குருக்கிடையுஞ்சொன்னேன்
என்னைப்போலிருந்துவிட கற்பஞ்சொன்னேன்
தட்டாதசேதியெல்லாந் தட்டச்சொன்னேன்
தாதுநிலையறிந்துன்னைப் பிழைக்கச்சொன்னேன்
மட்டாகஉள்மூலம் பிறமூலஞ்சொன்னேன்
மைந்தனே உந்தனுக்கு வகைசொன்னேனே. ()

வகைசொன்னேன் வாதத்தை திறந்துசொன்னேன், மைந்தனேவயித்தியத்தை நன்றாய்ச்சொன்னேன், குகைசொன்னேன் குகையிலிட குருவுஞ்சொன்னேன், கோணாமல்மனதையங்கே நிறுத்தச்சொன்னேன் தொகைசொன்னேன், சூட்சாதிசூட்

சஞ்சொன்னேன், சொர்க்கபதம் பெறுவதற்கு வழி
யுஞ்சொன்னேன், தகைசொன்னேன் ஞானமொடு
யோகஞ்சொன்னேன், சத்திசிவம் நின்றதொருநிலை
சொன்னேனே. (102)

சொன்னேனானுந்தனுக்கா யிந்தநூறு
சுணங்கனுக்குஞ்சவுங்கனுக்குங் கொடுத்திடாதே
முன்னேநான்சொன்னதெல்லா மனதில்வைத்து
மூர்க்கருடன்சேராதே பொய்பேசாதே
பின்னேநீதிரியாதே பிணங்கிடாதே
பேசாதேபொருவருக்கு மிந்தநூலை
தன்னேதானுன்னைவந்து சரணஞ்செய்வார்
சண்டாளர்க்கீயாதே நூறுமுற்றே. (103)

நந்தீசர் ஞானம்-௧௦௦.

முற்றிற்று.

கணபதிதுணை.

நூற்றிரண்டாவது

நந்தீசர்

திராவகம் - கக.

காணப்பா யின்னூலில்தான் பத்துக்குள்ளே கணக்காகத் திராவங்கள் காட்டுகிறேன்கேள், வாணப்பாசரியை கிரியையோக கருமஞ்செய்வார் வளமான சிவயோகி தர்மஞ்செய்வான், மாணப்பாமடையர்களே யறிவாய்க்கேளு மகத்தான சிவயோகி புத்திவானும், ஆணப்பாரேசகத்தைக் கட்டினோர்கள் அல்லலற்ற சிவயோகியவன்தான்பாரே. (1)

சங்குதிராவகம்

பாரப்பா திராவகந்தான் சொல்லக்கேளு பண்பான சங்குதிராவகந்தான் சொல்வேன், ஆரப்பசங்கதுதான் பலமேபத்து அப்பனையுடைத்ததனைத் தூளாய்ப்பண்ணி, வாரப்பாவூசிநீர்தனைற்றெளித்து வளமானவாலையிற்றான் போட்டுக்கொண்டு, காரப்பாவாலையின்கீழ் தீயைமூட்டிக் கண்மணியே தீபம் போலெரித்திடாயே. (2)

எரியவே தமர்வாயில் பீங்கான்வைத்து யென்மகனே சிறுதீயாலெரித்திட்டாக்கால், வரியவேதிரா

வகந்தான் பீங்காணில்விழும் வளமான திராவகத்தைச்சீசாவில்வைநீ, அரியவே தேவிக்கும் ருத்திரர்க்கும் அப்பனை பூசைபண்ணி நைவேத்தியஞ்செய்து, மரியவேசோடமாய்ப்பூரணத்தில்நின்று மைந்தனே திராவகத்தை பதனம்பண்ணே. (3)

வெடியுப்புத் திராவகம்.

பண்ணடா வெடியுப்புத் திராவகந்தான் கேளு பண்பான வெடியுப்பு பலமோபத்து, அண்டா ரோமநீர் தெளித்துலர்த்தி அப்பனேவாலைதனிலிட்டுக்கொண்டு, வளமானதமர்வாயில் பீங்கான்வைக்க கண்டாகரகரென்று திராவகந்தான்விழுங்கண்மணியே திராவகத்தைச் சீசாவில்வைப்பே. (4)

கல்லுப்புத் திராவகம்.

சைவபடாபூசித்துப் பதம்பண்ணு வளமான திராவகத்தை யென்னசொல்வேன், கைபடாகல்லுப்புத் திராவகந்தான்கேளு கண்மணியேகல்லுப்பு பலமோபத்து, ஐபடாசுத்தஜலம் வார்த்தரைத்துஅழகான வாலையிற்றுணிட்டுக்கொண்டு, மைபடா மூட்டித் தீபம்போலே மைந்தனே தமர்பீங்கான் வைத்துக் கொள்ளே. (5)

சீனியுப்புத் திராவகம்.

கேளடா திராவகந்தான் கதிர்போல்வீழுங்கெடியானகல்லுப்பு திராவகந்தான்மைந்தா, வாளடாபூசி

த்துப்பதனம்பண்ணு வளமானதிராவகத்தையென் னசொல்வேன், நாளடாசீனியுப்புத் திராவகந்தான் கேளு நலமானசீனியுப்பு பலமோபத்து, ஆளடா ரோமநீர்வார்த்தரைத்து அப்பனே வாலைதனிற் போடுபோடே. (6)

கறியுப்புத் திராவகம்.

போடவேதீபம்போல் தீதான்மூட்டி புகழான கதிர்வாயில் பீங்கான்வைத்து, ஆடவேகதிர்போலே திராவகந்தான்வீழும் அப்பனே திராவகத்தைச் சீசாவிலூற்றி, வாடவேபூசித்துபதனம்பண்ணுவள மான திராவகம்போ லெதுதானுண்டு, நாடவே கறி யுப்புதிராவகந்தான்கேளு நலமானகறியுப்புப் பலந் தானெட்டே. (7)

எட்டவேமுத்துநீர் வாத்திடித்து என்மகனே வாலைதனிற் போட்டுக்கொண்டு, கட்டவேதீமூட்டி யெரித்திட்டாக்கால் கண்மணியே திராவகந்தான் கதிர்போல்வீழும், மட்டவேபீங்கானை வைத்தாயா னால் மைந்தனே திராவகந்தான்னிறங்கும்பாரு,வட் டவேசீசாவிற் பதனம்பண்ணு வளமானகல்லுப்புத் திராவகமுமாச்சே. (8)

இந்துப்புத்திராவகம்.

ஆச்சடாயிந்துப்புத் திராவகங்கேளு அப்பனே யிந்துப்பு பலமோபத்து, வாச்சடாபுனிச்செயநீர்

வார்த்திடித்து வளமாகவாலேயிற்றான்போட்டுக்கொண்டு, காச்சடாதீமூட்டிப் பீங்கான்வைத்துக் கனமானநால்நாழியெரித்தாற்கேளு, நாச்சடாதிராவகந்தான் கதிர்போலவீழும் நலமானதிராவகத்தைப்பதனம்பண்ணே. (9)

வளையலுப்புத் திராகவம்.

பண்ணடா வளையலுப்புத் திராவகந்தான்கேளு பண்பானவளையலுப்பு பலமோபத்து, அண்ணடா ஐங்கோலச் செயநீர்விட்டு அப்பனேயிடித்ததுவும் வாலேயிற்றான்போட்டு.கண்ணடாதீமூட்டி பீங்கான் வைத்து கண்மணியே திராவகந்தான் வீழும்பாரு, வண்ணடாதிராவகத்தை பதனம்பண்ணு வளமான தேவிக்குப் பூசைசெய்யே. (10)

பண்ணப்பா திராவகத்தால் நீறும்போக்குபண்பானசரக்குவறுபத்துநாலும், அண்ணப்பாநவரத்தின்ம் நவலோகங்கள் அப்பனேமலேகுகைகள்நீறாய்ப் போகும், கண்ணப்பா அதரணத்துங் கிதுதான்வேணுங் கண்மணியே திராவகத்தின் பெருமைமெத்த மண்ணப்பா மனங்களித்து வுனக்குச்சொன்னேன் வளமானதன்வந்திரி பாருபாரே. (11)

நந்தீசர் திராவகம்-கக

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

நூற்றிமூன்றுவது

தெட்சணாமூர்த்தியருளிய

பட்சணி-௧௧௦

காப்பு,

ஆதியந்தநடுவிருந்த சோதிகாப்பு
அண்டபரிபூரணமே அறிவேகாப்பு
நீதிகலைவானகுரு கந்தன்காப்பு
நிறஞ்சனமாய்நிற்குண வதீதங்காப்பு
பாதியாந்தனிகனலும் கால்ன்றன்
பட்சணியேனிச்செயமாம் பாதங்காப்பு
வீதியாம்பட்சணியாம் விலங்குஞ்சித்தி
விக்னேஸ்பரபிள்ளையார் காப்புத்தனே. (1)

ஆதியந்தம்நடுவிருந்த பறமெஞ்ஞானம்
அகன்றபரிபூரணமே அதீதமாகும்
சோதியந்தமாகவுமே நிறைஞ்சனமாய்நின்ற
சூட்சமடாபட்சணியின் சூட்சம்தானும்
நாதியந்தமாகமூறு வென்றேயாத்தாள்
நாட்டினள் சகலசித்து மாறியாட

வீதியந்தபுரியட்டம் நாலுமொன்றும்
வெளியானசவுக்காரம் திறவுகோலே. (2)
திறமானபட்சணிக ளெல்லாம்பார்த்து
சீரறிந்துபொருளறிந்தாற் சரிநின்றுமே
வாமானதீக்கருவை யறிந்தாற்கேளு
மானிலந்தானுனக்கீடோ மீசன்வேறு
குறமானதேவதைகள் யேவல்கேழ்க்குங்
கோடிகோடியண்டவரை யடங்குமேவல்
உரமானமரமத னமசிவாயாகும்
ஓகோகோஉலகமெல்லாம் வசியமாமே. (3)
வசியமாம்ஆறுவகை ககனமாகும்
மானிலத்திலரசெல்லாம் வசியமாகும்
வசியமானசெகவசியம் ஸ்ரீவசியமாகும்
மகத்தானபுருஷரெல்லாம் வசியமாகும்
வசியமாஞ்சத்துருக்கள் வசியமாகும்
வாரணங்கள்ருகமெல்லாம் வசியமாகும்
வசியமாம்பிரவிமிமுன்னாள் வடவேர்வாங்கி
மைந்தனேகவுதும்பை வேறும்வாங்கே. (4)
வேறிரண்டும்பச்சைபட் டதனில்வைத்து
மேலானஆலின்புல் லுருவியோடு
கூறிரண்டுங்குங்குமப்பூ கஸ்தூரிமஞ்சள்
குணமாகமூன்றுமறைப் பலமேசேர்த்து
மாரிரண்டுமூன்றையுந்தான் பொடியாய்ச்செய்து
மைந்தனேமுதற்றூசு தன்னிலிட்டுச்

சேறிரண்டுவேறையுந்தான் நடுவேவைத்துத்
திரியாக்கித்துப்புரத்தி லிட்டுத்தானே. (5)

இட்டுமேகாருவின் நெய்யைவார்த்து
யிதமானசிரசோட்டில் மையெரித்துவாங்கி
கிட்டுமேபுனுகுடன் ஜவ்வாதுசேர்த்து
கிருபையுள்ளமையதனை மத்தித்தேதான்
கட்டுமேமந்திரந்தான் சொல்லக்கேளு
கருணையுடன் ஓம்ஸ்ரீயும் றீயும்மென்று
வெட்டுமேகாமதேவாயா நமாவென்று
விதமானஅன்னூறு உருத்தானோதே. (6)

ஆயுத்தம்வனம் செம்பருத்து.

ஓதிடமுன்சொன்னதெல்லாம் வசியமாகும்
உத்தமனேஓமென்று திலர்தம்போடு
வாதிடமுன்வந்தபடை மாறியோடும்
மானிலத்துராசரெல்லாம் வசியமாகச்
சாதியுடன்சாத்தியன் கைபாணமாற
சதிருனபிறங்கி வெடிகுண்டுமாறச்
சூதிடாயின்னமொரு சூட்சஞ்சொல்வேன்
சுறுக்கடாசெம்பருத்தி வடக்குவேறே. (7)

செம்பருத்துநாயகருக் காப்புக்கட்டி
திறமாகநவசாபம் நிவர்த்திசெய்து,

உம்பருக்குமறியாத கணேசன்மூலம்
உம்மெனவும் அம்மெனவும் ஒருலட்சந்தான்
நம்பருத்துப்பன்றியாடு கோழிமூன்றும்
ரெத்தபலிபூட்டிமறு கின்மையன்று
தம்பருக்குஞ்சொல்லாதே பொங்கள் தூபம்
மாட்டியேதியானத்தில் வேரைவாங்கே. (8)

வாங்கியந்தவேறதனைப் பஞ்சலோகம்
மகிமையாய்த்தகடதிலே பொதித்துக்கொண்டு
தாங்கியந்தகுளிசமதைக் கறத்திலேந்தி
தம்பனந்தான் நூற்றிருபத் தெட்டும்ஓதி
ஓங்கியந்தக்குளிசமதைச் சிரசில்கட்ட
ஓகோகோமுன்சொல்லாம் முண்மையாகுந்
தேங்கியந்தமாதரெல்லாம் வசியமாக
செப்புகிறேன்மையொன்று தேர்ந்துக்கொள்ளே.

ஸ்ரீ வசியம்.

தேர்ந்துநீகுளங்கள்குட்டை தன்னிற்பார்த்து
திறலாதஅட்டைபத்து பிடித்துவந்து
கூர்ந்துகேள்தாமரையின் நூலேசுத்தி
குறியாகத்திரிபதனை விளக்கிலிட்டு
சார்ந்துநீநெய்வார்த்துத் தீபம்யேற்றி
தருவானசிரசோட்டில் மையெறித்து
வாங்குஓரைந்துநீபுனுகுடன் சவ்வாதுசேர்த்து
உறவானமோகினியைச் சேவிப்பாயே. (10)

சேவிப்பாய்-ஓம் ஸ்ரீயும்-றீயு-மென்று
சிறக்கவேஓம்கிலி ஓம்-மென்றுசொல்லி
பாவிப்பாய்ச்சர்வ மோகினிவாவென்று
பகர்ந்துநீயாயிரத்தெட்டுருவுமானால்
ஆவிப்பாயபானமொடு பலகாரங்கள்
ஆத்தாட்கும்வடுகனுக்கும் பூசைசெய்து
தாவிப்பாய்சங்கரத்திப் பேரைச்சொல்லி
சமர்த்தாகப்பணவிடைதான் திலர்தம்போடே. ()

திலர்தமிட்டுமந்திரத்தால் வாவாவென்று
செப்பிடவேஸ்ரீவசியம் மென்னசொல்வேன்
குலமறிந்துமறமெளிந்து முறையுமின்றி
குடிகெடுத்தகாமவெறி கொண்டேபின்பு
வலகளிந்துஉலகத்துள் மாதரெல்லாம்
உன்னடியில்வணங்குவார் கண்ணில்லாதே
நிலவரமாய்ச்சொல்லிவிட்டேன் கருச்சொல்லாதே
நிகரில்லாவசியமொன்று நேத்தியாமே. (12)

வசியம்முள்ளெலி.

நேத்தியடாவசியமென்ன சொல்வேன்மைந்தா
னிகருண்டோமுள்ளெலியின் பெருமைமெத்த
னேத்தியடாஉலகத்தில் சொன்னாருண்டோ
நிசமாகச்சித்தரெல்லாம் மறைத்துவைத்தார்
நேத்தியடாசொல்லுகிறேன் முதற்பதந்தான்
நேராதகருணைில் நீதான்கேளு

நேர்த்தியடாமுள்ளெளியின் றெடுத்துவந்து
நிசமாகத்தலைகீழாய் கட்டித்தூங்கே. (13)

தூங்கியேசாபங்கள் நிவர்த்திசெய்ய
சூட்டுவாய்மண்டலந்தான் தினம்நூறப்பா
நீக்கியேவெள்ளைத்தா மரக்கிழங்கு
நிழலுலர்த்திசமனாக நிறுத்துக்கொண்டு
தாக்கியேரெண்டையுந்தா னிடித்துத்தூளாய்ச்
சாதகமாமயிந்திரமாம் கோவைப்பூச்சி
ஆக்கியேகளஞ்சியொன்றா கிரும்புங்கூட்டி
ஆதியாம்முதற்கருவந் தொட்டுத்தானே. (14)

தொட்டந்தப்பொடியைமுதற் தூசிலூட்டி
சுகமாகத்திரிக்காயதனை வாங்கிக்கொண்டு
நட்டந்தகரம்பசுவின் னெய்யைவிட்டு
நலமாஅகிலத்திரியிற் றீபமேற்றி
யிட்டந்தசெஞ்சூளைச் சட்டிதூரில்
யிதமாகபொற்சிலையின் சாந்தைப்பூசிக்
கட்டந்தவாய்மூடி மையைவாங்கி
கருணைபெரும்புனுகுரோ சனையுங்காணே. (15)

காணவேவகைக்கிருரு களஞ்சிகூட்டி
கருதியேமதித்துக கனிந்துநீயும்
வேணவேஆயிபதம் வைத்துப்போற்றி
மேலாமுபடிகனுக்கு பூசைபண்ணு

தோணவேவசியத்தி லெட்சமுற்று
மூட்டிசுகாதீதம்பை செடுத்திலர்தந்திட்டு
பேணவேபூவுலகும் வசமாய்பாரு
பேராகயின்னமொரு சேதிகேளே. (16)
கேளப்பாமோகனந்தான் அதிககூட்சங்
கெடியாகமையொன்று சொல்லக்கேளு
நாளப்பாகிரும்புமொரு கழஞ்சிதானும்
நல்மானமுன்மூச்சிங் களஞ்சிக்கூட்டு
நீளப்பாயிந்திரமாங் கோவப்பூச்சி
நிறுத்தியொருகளஞ்சிற் கூட்டிமைந்தா
சூளப்பாதிகைபூச்சி களஞ்சிபூரம்
சுகம்பெரவேலொன்றாகித் தூளாய்ப்பண்ணே. (17)
பண்ணப்பாமுத்தூச லூட்டிமைந்த
பருவமுடன்திரியாங்கி திருத்திக்கொண்டு
விண்ணப்பாவிடச் சாரல்யெண்ணெய்
விட்டதிலேகபாலத்தால் விளக்கைமூடி
கண்ணப்பாமையிறங்கும் போதுவுன்னே
ஆவினமான்வடுகனுக்கும் பூசைபண்ணு
யெண்ணப்பாமோகனத்தை லெட்சமோது
யிதமாகமைவாங்கிச் சிமிளில்வையே. (18)

கருவசியம்வெல்லூரு.

வையப்பாபுனுகுடனே சவ்வாதுதானும்
மத்தித்துரோசனையும் கூத்திமத்தி

மெய்யப்பாமைச்சிமிளைத் திறந்துக்கொண்டு
விறையவேலுமென்று திலர்தம்போடு
உய்யப்பாஉலகமெல்லாம் மோகமாகு
ஓகோகோபுருடரெல்லாம் மோகமாகுஞ்
செய்யப்பாதேவரெல்லாம் வசியமாகும்
சிவன்முதற்றேவியுமே மோகமாகும் (19)

மோகனமாய்வசியமடா யின்னமொன்று
முக்கியமடாசொல்லுகிறேன் குருவிபார்த்து
ஆகமாம்வல்லூறுன் குருவிபார்த்து
அப்பனேபித்துடனே ஆதிநாரந்
தாகமாங்கள்ளுமொன்று சேர்த்தரைத்து
சமூலந்தான்முதற்றாக தன்னிலூட்டு
வேகமாந்திரியதனை விளக்கிவிட்டு
விதமாஞ்சித்திறண்டகத் தெண்ணெய்வாரே, ()

தம்பனுமனுகூறு

வாறன்னகபால ஓதைனுல்மூடி
மையெறித்துஆயிபதம் வைத்துப்போற்றுச்
சீரென்னபுனுகு கோரோசனையுங்கூட்டி
சிவசிவசியந்தான் லெட்சமோதி
பேரென்னவாவென்று திலர்தம்தீட்ட
பேருலகிற்றடகருத்தின் வசியமாகும்
கூரேநீஸ்ரீகளுடப் பேரைச்சொல்லிக்
கொண்டுநீதிலர்தமிட வசியமாமே. (21)

வசியமாயின்னமொரு வித்தைமைந்தா
மாநிலத்திலதிகமடா தம்பனத்தில்
வசிசயமாம்இலக்கூடை யூமன்காடை
வகையானபொற்கையான் விஷ்ணுகாந்தி
வுசிதமாங்கட்டுகொடி மூலியைந்து
விறவியேதூளாக யிடித்துங்கொண்டு
உசிதமாம்முதற்கருவுங் கொஞ்சந்தொட்டு
உறவாகமுதற்றாசி லூட்டித்தானே. (22)

ஊட்டியேதிரியதனை யகலிலிட்டு
உத்தமனேசிரசோடு கருத்துநீயும்
நாட்டியேநல்லெண்ணெய் யெறித்துவாங்கு
நலமானபுனுகு கோரோசனையால்மாற்றி
காட்டியேதம்பனந்தான் லெட்சமோதி
தயவாகஆயிபதம் வைத்துப்போற்றி
காட்டியேவடமாலை வடுகனுக்கு
கருணைதரவேணுமென்று தோத்திரஞ்செய்யே.

செய்யவேடங்டிங் கென்றுந்தானும்
தீர்க்கவேதம்பனத்தின் றூலந்தானும்
உய்யவேலெட்சமுறுத் தியானமோதி
உறவாகப்பணவிடைதான் திலர்தம்போடே
நொய்யவேஉலகமெல்லா மடங்கிப்போகும்
நோக்கறியவெளியடங்குய்யன் சபையடங்கும்

பையவேகாலடங்குஞ் செலமடங்கும்
பசாசுமுதற்பூதமெல்லாம் அடங்கிப்போமே.

தம்பன அமுக்கு.

அடங்குமேபூதத்திற் றெய்வமெல்லாம்
ஆச்சரியம்ஆயுதங்க ளாடாதொன்றுந்
துடங்குமேஅரசரெல்லா மடங்குவார்கள்
தொக்கானபொறியடங்கும் புலனடங்குந்
தடங்குமேயித்தொழிலைத் தொடுத்துபாரு
தரணிமுதலெல்லாமுன் வசியமாகும்
அடங்குமொருதம்பனந்தா னின்னஞ்சொல்வேன்
மைந்தனேவிசிதமடா மறிந்துபாரே. (25)

பாரப்பாகதிர்பூசந் தன்னிலன்பாய்
பகருவேன்முக்குறு த்னித்துநின்றால்
நேர்ப்பாபஞ்சிறூல் காப்புக்கட்டி
நித்தியமும்நவசாபம் பதினாறுதி
கூரப்பாயிரவிகின்மைக் கொண்டுயென்று
கோழிமுதலாடுபன்றி பலிகொடுத்து
சீரப்பாபொங்கலிட்டு நிர்வாணங்கொண்டு
சிரக்கவேநலங்கொம்பாய்க் கெல்லுகெல்லே.

கெல்லவேமேல்நோக்கி வாளைப்பார்த்து
இருளபயாய்நட்சத்திரம் விளங்கும்போது
மெல்லவேமூலத்தில் வேற்றுமல்
வியனாகப்பிடுங்கிவந்து கரத்திலேந்தி

யல்லவேசொல்லுகிறேன் தம்பனந்தான்
அலையாமல்லெட்சமுரு அறைந்துநீயும்
சொல்லவேஅழிஞ்சல்நார் குளிசமாடி
தோத்திரஞ்செய்ஆயி:பதம் வைத்துப்போற்றே.

போற்றிபேவயிரவன்தான் தியானமோதி
பூரணநூல்விதியாக லெட்சந்தானும்
தூக்கியேதூபமிட்டு தீபங்காட்டி
தோத்தரிப்பான்சேடன்முடி தாங்குமென்று
தேற்றியேசிரசதனிற் குளிசங்கட்டு
தேவரென்னவுணக்கிடோ செப்பக்கூடா
நாத்திசையும்உன்னைவெல்லப் போகாதப்பா
நமனைதுகோடியம்பங் கட்டுந்தானே. (28)

கட்டுமடாநாகபாச னந்தானீடோ
கக்கிஷமாம்புவனையுரு வெல்லாங்கட்டு
கட்டுமடாதொட்டியத்தின் கருவைக்கட்டு
கருவைக்கேள்சல்லியத்தி னுருவைக்கட்டு
கட்டுமடாஅண்டரண்டங் கட்டுக்குள்ளாகி
காலடியில்தம்பனமா மெட்டுங்கட்டுங்
கட்டுமடாபீரங்கி வல்லயங்கத்தி
கனமானபடைவீடு கட்டும்பாரே. (29)

கட்டுமடாதேவர்முனி பாணஞ்செல்லாது
கருதிப்பார்சிவனுமையுங் கட்டுக்குள்ளாய்

நட்டினாற்றுருபானை யிருக்கப்போமே
நானிலத்திலீசனுமை நீதான்வேறு
தெட்டும்பாரிதைவிட்டாற் றொழிலுமுண்டோ
சிவசிவாதம்பனத்தின் செய்கைசெய்கை
ஒட்டினாலுலகமெல்லாந் தம்பிக்கும்பார்
ஒருவருக்குஞ்சொல்லாதே கருவைத்தானே. ()

தம்பன நத்தைச்சூரி.

தானகையின்னமொரு வித்தைக்கேளு
தம்பனந்தான்முக்கியமடா சாந்துபாரு
வேணதும்நத்தைச் சூரிங்கிதானும்
வெள்ளியன்று நாப்பணிந்து பொங்கலிட்டு
நேணஞ்சுத்தவெள்ளைச் சாவலொன்று
கொண்டுவந்துபெலிகொடுத்து தூபங்காட்டி
தேர்ணதுந்தம்பனந்தான் மூலந்தானுந்
தீர்க்கமடாலெட்சமுறு நம்மென்றே. (31)

ஓதந்தமூலிகைநக்கிச் சாபமில்லை
உரவாகவேற்றாமல் தானுமைந்தா
சூதந்தவேர்பிடிங்கி குளிசமாய்ச்
சயம்பெறவேநங்கென்று சிரசில்கட்டு
வாதந்தமுப்பத்திரெண்டு வாளும்வாங்கி
வெற்றிடினும்பிற்றாது பேதேதந்த
மாகவுமேகிடாயில் கட்டிப்பூட்ட
வெட்டிப்பாருலகினிற் புதுமையாமே. (32)

வாடை.

புதுமையாயின்னமொரு வாடைச்சொல்வேன்
பூதலத்தில்மாதரெல்லாம் வசியமாக
புதுமையாங்கொச்சிமஞ்சள் வங்காளபச்சை
பொக்கழுக்குருவும் வெட்டிவேறும்
புதுமையாஞ்சந்தனம் மஞ்சிட்டியேலம்
புகலமருள்ஊமத்தம்விரை லவுங்கப்பட்டை
புதுமையாம்பச்சைகற்பூரம் நாகப்பூவும்
பூலாங்கிழங்கு புளிசுபாக்குமென்னே. (33)

என்னவேராமிச்சம் வேறிநோடு
மியலானவில்வவேர் புறந்தோய்ந்தானும்
கன்னவேவகைக்கிருபலந்தான் தூக்கி
கருணைபெறவேயிடித்து வடிகொண்டுநீயும்
உண்ணவேவகைவகைக்குப் பத்துதானும்
வுறவாகவேருலர்த்தி தூளாய்ச்செய்து
வண்ணமாமுன்பொடியிற் சேர்த்துக்கொண்டு
உமைந்தனே ஆதித்த வாரநாளே. (34)

வாரமாய்ச்செத்தவள்தன் ஊளைவாங்கி
வாமனுதப்பித்துமதின் கொழுப்புத்தானும்
பாரமாய்க்கொண்டுவந்து பதனமாக
திராவகமாய்ப்பொடியெடுத்து ரவியில்வைத்து
மாம்பித்தானுங் கொழுப்புத்தானுந்
துலங்கஅதின்மேல்நெகிழ்ந்து வைக்கும்போது

வீரமாயிளகியது ரேகித்தாச்சால்
    விரவிநன்றாய்குளாய்தனிலே யுடைத்துக்கொள்.

பிண்ட வாடை.

கொள்ளுமேஆயிபதம்வைத்துப்போற்றி
    குருவாகமோகினியை லெட்சம்சேவி
விள்ளுமேவாடையிலே ராபணந்தான்வாடை
    மேல்நோக்கப்பூசிடுவாய் காத்துவாடை
தள்ளுமேவாடைபட்ட மாதரெல்லாம்
    தள்ளாகுமதியங்கித் தளர்ந்துநிற்பார்
நள்ளுமேஉன்னவல் லாறுங்கேழ்ப்பார்
    நன்றாகச்சொல்லிவிட்டேன் யாடைதானே.   ()

வாடையிலேவன்னமொரு வாடைமந்தா
    மானிலத்திலதிகமடா வகையாய்ச்சொல்வேன்
சாடையிலேமூன்றுதிங்கள் ஐந்துக்குள்ளே
    தலைப்பிண்டம்வாங்கியொரு பாண்டத்திட்டு
மூடையிலேநிகைப்பூட்டு பூச்சித்தானும்
    முக்கியமுடன்பதினாறு பிடித்துப்போடு
நாடையிலேபச்சப்பாம்பு ஒன்றுபோடு
    நலமானஆவின்பால் படிதாரென்றே.   (37)

ஒன்றானவஸ்துஒரு படிதான்விட்டு
    உத்தமனேஅமிரிபடி மத்தஞ்சாறும்
நன்றாகப்படியொன்று பேய்க்கருப்பஞ்சாறும்
    நலமானமுறைவகைக்கிச் சாறுபடிதான்விட்டு

வண்டான அடுப்பேபாத வேடுகட்டி
பக்குவமாய்ச்சீலைசெய்து சரக்கையெல்லாம்
மன்றாகவேமேலே வைத்துமூடி
மைந்தனேவைத்தமட்டும் வன்னிமூட்டே. (38)

மூட்டியேபதமாக வெடுத்துக்கொண்டு
முக்கியமாஞ்சரக்கையெல்லாம் நிழலுலர்த்தி
நாட்டியேகல்வத்தி லிட்டுத்தூளாய்
நயமாகசட்டிவடிக் கொண்டுநீயுங்
காட்டியேதேவின்முன்னே வைத்துப்போற்று
கருணைதரவேணுமென்று கருத்திலூன்றி
நீட்டியேமோகந்தான் வாலையோடு
நிசமாக்கிலெட்சமுரு நேர்ந்துக்கொள்ளே. (39)

நேறவேஉலகமுந்தான் வசமாய்ப்போச்சு
நீநிலத்திலரசருந்தான் வசமேஆச்சு
கூரவேஸ்திரீகளுந்தான் வசமாய்ப்போச்சு
கொதித்துவருஞ்சத்துருக்கள் வசமேஆச்சு
தேரவேபசாசமுதல் விடங்கள்போச்சு
செகச்சாலவித்தையெல்லாம் யிதுக்குள்ளாச்சு
வாரவேதேவதைக ளெல்லாமுன்னே
வணங்குமடாவாடைவித்தை மயக்கந்தானே. ()

மயங்காமல்சொல்லிவிட்டேன்வெளியாம்வாடை [ர்
மாட்டினேன்சித்தையெல்லாம்சுறுக்காய்சொன்ன

தயங்காமல்சகலத்துக்கும் மூலமந்திரஞ்
சாத்தினேன்அகாரமொடு உகாரந்தானும்
நயங்காமல்மகாரமொடு மூன்றெழுத்தினோடே
கருணையுடன்குறீங் கிலீங்ஔமென்று [ய்
மன்றுசெவியயங்காமலெட்சமுருசெய்துகொள்வா
யென்னசொல்வேன்மவுனதி வாலையாச்சே. (41)

வாலையிலேமூன்றெழுத்தும் வகையாய்ச்சொன்னேன்
வரிசையாயின்னமொரு சூட்சங்கேளு
காலையிலேமாலையுச்சி வேளைமூன்றும்
கருத்தறியஔமென்று லெட்சம்வுருத்தாணது
வேலையிலேவடமுகமாய் யிருந்துநீயும்
வேகமாய்சிவஞ்சேவிக்க ஆசனத்திருந்து
சாலையிலேகிருசன ஆசனத்திருந்து
சார்வாகக்காலைசந்தி பார்த்துவாழே. (42)

பிண்டக்குரு.

பாத்துமொருமண்டலத்தான் மவுனமாக
பத்தியுடன்வருந்தியுரு வேறும்போது
நீற்றுமொருஅண்டமெல்லாஞ் சுடரைப்போலும்
நிர்மையாங்கதிர்மதியோ நிகரொவ்வாது
தேத்துமதுபஞ்சவர்ணம் விழிமேயகூசும்
திறமதாலட்சுமியு மாலுங்காண்பாய்
ஆத்துமொருநிமிஷத்துக் குள்ளேமைந்தா
அஷ்டசித்திசவுபாக்கியம் மருளுவாரே. (43)

அருளுவார்வுன்திரேகங் காந்தியென்ன
பாதவனுஞ்சந்திரனும் ஒவ்வாதையா
அருளுவார்தேருனக் கேடாசெல்லு
ஆருலும்உன்னைவெல்லப் போகாதென்றும்
அருளுவாரெத்திசையும் வுன்னைப்போற்றி
அடியின்கீழ்வணங்கிநிற்பார் நிதமாக
அருளுவார்நவலெட்சம் தேசளுமாட
அறையிறேன்திருவுருவாய் நிதந்தானே. (44)
அதீதந்தனென்னவென்றால் சொல்லக்கேளு
ஆச்சரியம்ஆதியென்ற பிண்டம்வாங்கி
அதீதந்தான்வசம்புள்ளி கடுகுகாயம்
அடவாகும்வெந்தயங் கஸ்தூரிமஞ்சள்
அதீதந்தான்சவ்வாதுடனே புனுகுபூரம்
ஆகவொன்றாய்ச்சமனாக நிறுத்திக்கொண்டு
அதீதந்தான்மெப்பிங்க மத்தஞ்சாரு
ஆவிநெய்யுஞ்சரிசமனு யாட்டுவாயே. (45)
ஆட்டவேகுளம்புபோ லாகும்பாரு
ஆகாசபிண்டத்திற் றோய்த்துதோய்த்து
நாட்டவேயிருமூன்று வேளைமைந்தா
நலம்பெறவேதோய்த்துநன்றாய் நிழலுலர்த்தி
மூட்டவேமண்டலந்தா னுலர்ந்தபின்பு
முகபியமடாசொல்லுகிறேன் கேளுகேளு
காட்டவேசங்கிரன்தன் வாரந்தன்னில்
கருநிசியில்நடுச்சாமம் கருவைக்கேளே. (46)

கருவானவுருவெடுத்து மயானமேவி
கதிபெறவேவடமுகமாயிருந்துநீயும்
உருவானபிண்டவரை முன்னேவைத்து
உருதியுடன்ருத்திரனை தியானந்தானும்
திருவானமங்கென்றும் ரங்கங்றீங்கென்றுஞ்
ஓம்சிவானந்தமாவென்ற உருலெட்சமோதி
தருவானபாலவகைகள் உபசாரமாக
சட்டமுடன்வெடித்துவொரு சத்திவையே. ()
சுத்தியாம்சோடச உபசாரத்தோடே
தோத்திரஞ்செய்ருத்திரன் ருத்திரியுமாச்சு
எத்திசையும்போற்றுமடா கருவின்சூட்சம்
என்னசொல்வேநாடிவித்த யிதுதான்பாரு
புத்தியாயின்னமொரு சூட்சங்கேளு
பொலிவாகும் அஷ்டசன்மந் துடிகொண்டாடும்
உத்தியமாயீஸ்வரி வாலையாதி
ஓகோகோ அட்டாங்க வாலையாமே. (48)
வாலையென்றசிறுபிள்ளை வயசோபத்து
வடிவென்னமதியிரவி ஒவ்வாதாத்தாள்
காலையென்னநடுவீதி கமலத்துள்ளே
கருணைபெறவீற்றிருந்தாள் காட்சியாட்சி
மாலையெனுமுப்பாதித் தாவடந்தொட்டாட்டம்
மயேஸ்பரனும்ருத்திரனும் சிவனும்போற்ற
பாலையென்னகரும்புரசம் பாருமீடோ
பகருமொழியிவளுடைய பரிசுதானே. (49)

பரிசுகேளாட்டாங்க வாலைமார்க்கம்
பத்துமடக்கும்மென்றே அஷ்டகன்மங்
துரிசிகேள்ஓம்ஐயும் கிலியுஞ்சவ்வுஞ்
சுருங்கமெணவ்வறீங்கென் சொன்னலைப்போ
துஞ்சிரசுகெளிதைபால் சூட்சமூலஞ்
செப்பினதார்சிதம்பரத்துங் கிதுவேமூலம்
பேரிசுகேளஷ்டாங்க மதைவிட்டாங்கால்
பேசாதசித்திரமா யிருந்துபோமே. (50)

சித்திரமாயிருந்துவிட்டா லேகிண்டாகும்
தீர்க்கமென்னசித்தரென்ன திறமையென்ன
சித்திரமாய்நாட்டிவைத்தால் சித்தனுவாய்
உருவளிந்தால்ஞானமென்ன ஓங்கம்போச்சு
அத்திரமாய்ச்சடமிருந்தா லெல்லாமாச்சு
யாதவனுமாபதியும் சுழினையாச்சு
நத்திரமாயெந்தனுட னூலைப்பாரு
நளினம்நயவிசிதமடா நாட்டிப்பாரே. (51)

நாட்டமாயட்டாங்கம் செய்யவென்றால்
நலம்பெறவேஐங்காயம் முதற்கருவுங்கூட்டி
யீட்டமாயேந்திரத்தில் தொழிலேங்கீறி
யிருபுரமும்வாலையுட யெழுத்தைமாறி
யாட்டமாயெங்கெந்த கருமத்துக்கும்
அந்தத்தவஸ்துவிட்டு அறைத்துப்பூசி
வாட்டமிலாகற்பூர தீபமேற்றி
மயங்காமல்மூலமென்ற பரிவாசல்வாட்டே. (52)

வாட்டமேவஅண்ட ரண்டம் நீறிப்போகும்
மானிலத்தில்எதிராளியுண்டோசொல்லு
காட்டவேகண்காளி யேவல்துர்க்கை
கன்னித்தொட்டுகாசிவரை ஓடிப்போகும்
நீட்டவேமாறனத்துக் காதிபீடங்
நிகருண்டோஅட்டாங்க நிலைக்கப்போமோ
மூட்டவேமயானத்தில் முன்னேசொன்ன
முக்கியமுள்ளகருவுருவை நோக்குவாயே.. (53)
நோக்குவாய்நிர்வாண ரூபங்கொண்டு
ருத்ரசிவம்சொன்னபடி முடிந்தாற்கேளு
தாக்கமாபதினைந்து நாளுக்குள்ளே
தவறாமல்நிஷ்டைகளை முடித்துக்கொண்டு
ஊக்கமாய்த்திருவுருங்கை வசமேசெய்து
ஒருவருக்குந்தெரியாம லில்லமேவி
யாக்கமாய்பூசித்து பதனம்பண்ணும்
அரகராஅதீதமதி செய்கைகேளே. (54)
செய்கையாந்திருவுருவா யெட்டெட்டாடும்
திரிலோகபுவனமுந்த னேவல்கேழ்க்குஞ்
செய்கையாம்சத்துருக்க ளடியிற்றாத
சிவனுமையும்தேவர்களும் வார்த்தைச்சொல்வார்
செய்கையாலுனக் கீடுண்டோயில்லை
சிதம்பரமாம்ஞானதேகஞ் சித்தியாச்சு
செய்கையாதுவேனுங் கருமஞ்செய்ய
சிவசிவாதிருவிருமுன் காட்டிமூட்டே. (55)

நாயிதத்தைலம்.

மூட்டவேநலப்பாசா ணந்தானீடோ
முக்கியமடாசுரபாண மிதற்கீடாமோ
நாட்டவேகாயதனைக் கொண்டுவந்து
நலமாகவிழலுலர்த்தி தயிலம்வாங்கி
சூட்டவேதயிலத்திற் புனுகுபூரம்
துறையானவீரமுடன் சட்டஞ்சேர்த்து
நீட்டவேசரக்கெல்லாந் தோய்த்துவாட்ட
நிசமாநக்கட்டியது மெழுகுமாமே. (56)

மெழுகாகும்ரவியில்வைக்க உப்புமாகும்
வேதையாம்கோடிவர விரிந்தேயாடும்
நழுகாதசாலவித்தை யிதனாலாடும்
நாட்டவேதொடுகருவும் யிதனாலாடும்
அழுகாதசரக்கெண்ணெய் துரிசைதோய்த்து
அப்பனேரெண்டெருவில் புடத்தைப்போடு
வழுவாமல்கட்டியது வெளுப்புமாகு
மகத்தானமதயானைப் பட்டுப்போமே. (57)

பட்டுப்போம்சூதமொரு பானைத்தன்னிற்
பாச்சவேதுரிசிநீர் களஞ்சியோடு
வட்டுப்போனுருகியது வெள்ளையாகும்
மாத்தென்னமுன்னூறு மாத்துமாகும்
தொட்டுப்போயிந்தவெள்ளி செம்புநூறச்
செயமாகவோர்களஞ்சு குடுத்தால்மாத்து

விட்டுப்போமாயிரத்துக் கோடும்பாரு
மேலானவேதையடா சூதம்போக்கே. (58)

சூதவித்தைக்கோடிவரை தொந்தமென்று
சுருக்கடாவேதையிட்டால் மலைப்பொன்னாகும்
வாதவித்தைசெய்யாதே சூட்சம்பாரு
மானிலத்தில்பெறநீதி யீதோசொல்லு
வேதவித்தையாகுமொரு சூட்சங்கேளு
விளங்கஞ்சனத்தை விகற்பமாக
போதவித்தையாகுமடா புவியிலுள்ள
பொருளெல்லாமுந்தனுட பொருள்தான்பாரு ()

அஞ்சனம்.

பொருட்டாகவேணுமென்றால் சொல்லக்கேளு
போதமாம்பிரதேசி தண்ணிநேடு
யிருட்டாததன்குனிமினி தேவாங்குபித்தும்
யிந்திறகோப்பூச்சிப்பன்றி கொம்ப
வெருட்டானபச்சோந்திச் சிறப்பூநாகம்
விதமானசாதிக்கா யெட்டும்நேராய்
தெருட்டாமலுலர்த்திமுதற் கருவுங்கூட்டிப்
சிவந்தொருதூசினிமேல யாட்டியூட்டே. (60)

ஊட்டியேசாரெள்ளின் யெண்ணைவிட்டு
உற்பனமாந்திரியதனை யகலிலிட்டு
முட்டியேபத்தவைத்துக் கபாலஓட்டில்
முக்கியமாய்பாதாள மூலிச்சாறு

தீட்டியே தூரதனில் மையைவாங்கு
சித்தமாய்தாய்பதத்தைப் பூசிற்றேதான்
நாட்டியே அஞ்சன தேவித்தன்னை
நங்கெனவும்றீங்கெனவும் நயந்துக்கொள்ளே. ()

நயந்துகொள்ளும்அஞ்சன தேவிமாயி
நன்மைதரவேணுமென்று கருத்திலூணி
வியர்ந்துகொள்ளும்மையெடுத்துக் கறத்திலேந்தி
விதமான கம்பினியை முட்டிப்பாரு
அயந்துங்கொள்ளும்விருமாறஞ் சொல்லக்கேளு
ஆச்சரியம்கல்தேரை தேசிப்பித்துங்
கயந்துங்கொள்ளுங்குளியானை சமன்றான்கொண்டு
கருவானமுன்தயிலந் தன்னாலாட்டே. (62)

தன்னாலேஆட்டிமுதற் தூசிலூட்டி
சரவாகவேவுணர்த்தி ராபவைத்து
முன்னாலேசிற்றாமை ஒட்டினுள்ளே
முரவிட்டுக்கண்சட்டித் தூரில்மைந்தா
பண்ணாலேபேய்பீர்க்கின் சாத்தையூட்டி
பத்தவைத்துமையெடுத்து வைத்துக்கொண்டு
சொன்னாலேஅம்மென் திலர்தம்போட
சுகாதீதஉறுமாத்தஞ் சூட்சந்தானே. (63)

சூட்சமாய்கண்டுகொள்ள மாரஞ்சொன்னே
சுகாதீதஞ்சிவனுலுங் காணாதாகும்

ஆச்சப்பாயிந்தவித்தை யல்லாதுண்டோ
ஆகாதேகமது காணவென்றால்
பேச்சரியாமல்காட்டி மையைத்தீர்த்தும்
பேருலகுபதினாலும் உன்னைக்காணுஞ்
சூட்சமாயிப்படித்தான் கருவார்சொல்வார்
சூட்சாதிசூட்சமென்றே சூட்சந்தானே. (64)

சூட்சமடாசொல்லுகிறேன் முன்னேசொன்ன
சூதவெள்ளியிடைபாக தங்கஞ்சேர்த்து
கூச்சமடாநாகவிந்து சமந்தான்சேர்த்து
கூற்றியசிறியசிறுநாகங் கெந்திதானும்
மீச்சமடாசமனாக நிறுத்துக்கொண்டு
வேருளாலொருசாமங் கல்வத்தரட்டி
மோட்சமாந்தேகசித்திக் கைக்குள்ளாச்சு
முதிரவேமருவன்ற கும்பிக்கேற்றே. (65)

ஏத்தியேவாலுகையில் தீயைமூட்டி
யென்னசொல்வேன்செந்தூரங் யம்பக்கேளு
சாத்தியேமுச்சாமங் கமலவன்னி
தான்மூட்டிமுத்தீயு மெரித்தபின்னே
ஆத்தியேவடுகனுக்கும் ஆத்தாளுக்கும்
அடவாகசோடச வுபசாரத்தோடு
பேத்தியேசெந்தூர மெடுத்துப்பாரு
பிணியுண்டோசெம்முருங்கம்பூவால்வாதே. (66)

ஒவ்வாதேசெந்தூரம் பணிவிடையேதூக்கி
 யுறுதிபெறயிருபோது தேனிலுண்ண
கவ்வாதுநறைதிரையுந் தேகம்பொன்னாங்
 கருதிக்கேள்வயதீரெட் டென்றுமாகுந்
தவ்வாதுநவலோகம் நூற்றுக்கொண்டு
 தாங்கினால்முன்னூறு பத்துமாகும்
மவ்வாதுதேகம் நடுகத்தியோடு
 மாசாரசெந்தூர மருத்துவந்தான். (67)
மருத்துவந்தான்சொல்லுகிறேன் உன்னைப்போல
 மானிலத்தில்சித்தருண்டோ ஆருமீடோ
சகத்திரந்தான்கோடியுண்டு சூத்திரத்தைப்போல
 சாத்துமேசகலசித்து மதீதமாக
அகத்துள்ளேபுரியட்டம் பூரணமுமொன்று
 யாக்யவைக்கும்நிற்குண அதீதந்தோணும்
நகத்துள்ளேதொழில்கண்டாச் செகமெல்லாம்
 நாதாந்தபட்சணியை நாட்டினேனே. (68)
நாட்டினால்ஒவ்வொன்றில் கோடிதந்தம்
 நந்தீசர்பட்சணியில் நீதஞ்சொன்னார்
மூட்டினால்தேவரோடு கணங்களீடோ
 மூவுலகம்உனக்கீடுச் சொல்லப்போமோ
காட்டினால்அஷ்டதிக்கும் விஜயம்செய்ய
 நாதாந்தபட்சணியின் கருவைப்பாரு
மேட்டிமையாய்திரிந்துவிட்டார் வேதுண்டாகும்
 வீணிலேதிரியாதின் நூலைப்பாரே. (69)

இந்நூல்போலவெந்தெந்த நூல்பார்த்தாலும்
யினிக்குமேகரும்புரசங் கச்சுப்போகும்
மின்னாதேஒருவருடன் வீண்பேசாதே
மேதினிவாளற்சாணி நீதியல்லான்
தன்னாலேயின்றமட்டுஞ் சேனைகூட்டி
தறணிவாழ்மனுநீதான் தன்பேர்வந்தால்
முன்னாலேயுடைத்தவன்தன் சேனையெல்லா
முடுகியேமடிந்துவிட நடந்தான்பாரே. (70)

சேனைபடை.

மாறாறும்படியேழுங் கொள்ளாமற்றான்
படைகூடிவந்தாலும் செயமுமாகச்
சீறாறும்நின்வதனைத் தேர்த்துக்கொண்டு
சிங்கம்போல்அவன்சேனை முகத்தைநோக்கி
யேற்றாறும்கருவதனை யியம்பக்கேளு
யிதமாககாமமோ கினியைவாழ்த்திச்
சாறாறுந்தூணிவாலே வளையமாடிச்
சமத்தானமுன்னைதலங் கறுத்தொட்டேனே. (71)

ஊணவேசெம்முள்ளி வேண்கொளுஞ்சி
உறவாகசிறுசின்னி மூலந்தானும்
வேணவேமுன்னாளிற் கன்னிச்சாம்பல்
வேகாதகுடத்தைப்பார் சூளைசாம்பல்
தோணவேபுத்துமண்ணுங் கலந்துக்கொண்டு
துகையென்னஅறுகோண மூலந்தானும்

பேணவேகுடத்தினிலே வளைபம்போடு
பெருகவேசோடச வுபசாரத்தோடே. (72)

சாரஞ்சான்வஸ்துவொடு சுத்திவைத்துத்
தயவாகருத்திரத்தியான மூன்றுலெட்சம்
பேரஞ்சானசறக்கோண குடத்தைக்கண்ணுற்
பேதனமுடன்சாடனத்தால் ஞெக்கிப்பார்த்து
கூரஞ்சானய்யனொடு துர்க்கைகாளிகோவில்
வலங்குடங்கொண்டு சுத்திவந்து
சீரஞ்சான்தன்சேனை முன்னேநின்று
செயிக்கந்தயெதிருளி படையைநோக்க. (73)

நோக்கவேமூன்றடிதான் முன்னேவாங்கி
நோகாமலங்குமத்தை புடைத்துப்போடு
தாக்கவேமூன்றுலெட்ச முருத்தான்கொண்ட
சமத்தானகுடத்திலிந்த தீதமாகப்
பார்க்கவேருத்திரனங் கோடாகோடி
பாரேழுங்கொள்ளாமல் நடந்துநாடி
நீக்குமேநினைக்குமுன்னே சேனையெல்லாம்
நிமைக்குமுன்னேதூளாக்கிப் போடுந்தானே. ()

போதுமேகோட்டை கெடிகாரமெல்லாம்
புதுமையாங்கீழாறு கொண்டுபோச்சுக்
கோடுமேமதயானை நீகேயாச்சுக்
குறியானமூவுலகுன் வசமேயாச்சு

நாடுமேகிரகமுச்ச மிருந்துதானு
லார்சறிக்கஞ்செய்யுமடா சித்தனாக
வாடுமோதேகமெல்லாங் காந்திநாணும்
வறிசையுடன்சட்டையெல்லாந் தள்ளும்பாரே.()
தள்ளுமேமுன்சொன்ன ரசசெந்தூரம்
சார்வாகவருடமொன்று சார்ந்துக்கொண்டால்
விள்ளுமேதேகநடு கந்தியோடு
மேலானபூரணத்தை மேலேயேற்றுந்
தல்லுமேஆருவரை கடந்துசெல்லும்
சட்சுதானந்தவரை தாண்டிநிற்கும்
துள்ளுமேயிந்திரிய மியங்கிடாதே
தோகையறைப்புகலாதே துரியத்தேரே. (76)
தேரவேசிவனுண்மையின் னூலைப்பார்த்து
சித்ததிகமிச்சமென்றார் சித்தரெல்லாங்
கூரவேஉனக்காகச் சொல்வேன்சூட்சம்
கொட்டினேன்கருமறைப்பில் லாமலேதான்
ஆரவேபுத்திவந்தா லெல்லாமாச்சு
அம்பலத்தையறியாட்டால் மடையனாச்சு
சாரவேசெந்தூரம் பத்தியமாய்க்கேளு
சாவில்லைகாலனமே னில்லைத்தானே. (77)
இல்லையென்றுபோகாம லிந்திரசாலம்
இயம்புகிறேன்சகலசித்துங் கருத்தொட்டாட

தொல்லையென்றுபோகாதே மதனரூபி
சுகாதீதமாங்குமறி மூலத்தோடே
யில்லையடாதிசமிதுபார் சமன்தான்கொண்டு
யிதம்பெறவேநிழலுலர்த்தித் தைலம்வாங்கி
யில்லையடாமுன்தைலம் மயானச்சாம்பல்
அதீதந்தான்சாலவித்தை யறிந்துக்கொள்ளே. ()
கொள்ளவேயின்னமொரு சூட்சங்கேளு
கூறுசன்னிசுரதோஷங் கிரகசங்கை
மெல்லவேயேவலோடு சனங்கள்காணி
விடப்பூடம்பேயுடனே துஷ்டகாளி
கன்னமேயில்லையடா வலியஞ்சுந்தான்
கடிதானசாமுண்டி பிடாரிதானுந்
தள்ளுமோ அடங்காத துஷ்டரெல்லாம்
தன்னைட்டுசாதனந்தான் சார்ந்துக்கொள்ளே.()
சார்ந்துகேள்வேம்பின்மேற் றாக்கைக்கூடுஞ்
சார்வானகழுதைவோரி பன்றிவோட்டை
சார்ந்துகேள்முச்சந்தி மண்ணுமூஞ்சூர்
தனிவீட்டின்புனையூரல் சுனலத்துரும்பு
சார்ந்துகேள்சுரஞ்சூரரை யாமையோடு
தயவானபேய்பபீர்க்குக் கவுதும்பைக்காயே
சார்ந்துகேள்யிவையெல்லாம் ஒன்றாய்ச்சேர்த்து
சாறித்துசூரணித்து செம்மானத்தண்ணீர். (80)
தண்ணீரைவிட்டரைத்து முத்தூசிலூட்டி
சறவாகவேவுலர்த்திக் காயப்போட்டு

கண்ணீர்போலத்தேயுசுட லூணித்தோய்ந்து
காரணமுட்சாடனந்தா னூற்றெட்டோது
கொன்னீர்மையில்லையடா திரியைவாங்கி
கொளுத்துவாய்பொறை கண்டாலெல்லாம்
ஓடும்கண்ணீர்மைகூட்ச உட்சாடனந்தான்பாரு
நலமாய்முன்சொன்னதெல்லாம் ஓடிப்போமே. ()

ஓடுமடா அஞ்சனங்கள் பார்க்கும்போது
ஓங்காளிஅய்யன் துர்க்காளிவந்தால்
காட்டுமடாயித்திரியில் தீபமேத்தி
தான்காட்டாமறைந்தோடும் எதிரில்லாது
நாடுமடாயின்னமொரு வித்தைப்பாரு
நாட்டினேன்விசிதமடா நன்றாய்க்கேளு
கூடுமடாஉலக மதில்கேளாடை
கொள்ளாமளவள்வந்துவிட குறிசொல்வேனே.

விநோதமாடை யவிழ்

குறியென்னமாயவன்றன் பிறந்தவாருங்
கூறுவேன்சனிக்கிழமை யன்னாள்தன்னிற்
குறியென்னமாயவன்றன் மூலிதன்னை
குணமாகவணங்கிநின்றுச் சாபம்நீக்கி
குறியென்னமாயனுட தியானந்தானுங்
கூறுவேன்பூரகந்தான் னூற்றெட்டோதி
குறியென்னசெவ்வாயி னிரவில்பொங்கல்
கொள்ளையாப்பெலிதூப தீபங்காட்டே. (83)

காட்டவேர தனை கேல்லிமைந்தா
கருணைபெறனுணிமூலங் கைதான்போட்டு
மூட்டடாஆகாச வெளிதான் பார்த்து
முதிர்ந்தவெள்ளிவிழுகையிலே மூலத்தோடே
நாட்டடா அறிவாலே வேரைவாங்கி
நலம்பெறுமுச்சாடனந்தான் லெட்சமோதி
யூட்டடாயெந்திரத்தில் பொதிந்துக்கொண்டு
உறவாகஉன்னிடுப்பிர் கட்டிக்கொள்ளே. (84)

உன்னிடிப்பிற்கட்டிடவே உரைப்பேன்றனு
முங்கியவெங்கித்தலைநவிக்க ஓட்டந்தானுந்
தன்னடப்பாயவளுடைய தடத்தில்நின்று
தன்னூசைதூக்க அவடூசைதூங்கும்
உன்னியவலெடுத்தெடுத்து உடுத்தினாலும்
ஒருவரெடுத்துடித்தியே கட்டினாலும்
மின்னிதுயிலரையிலே தருகாதப்பா
வேரினுடமுங்கியழும்பார் விசிதமாமே. (85)

குடைபிடி.

விசிதமடாயின்னமொரு வித்தைபாரு
மேதினியிலதிகமடா விரும்பிக்கேளு
விசிதமடா தூசுகுடைப் பிடித்துவந்தாள்
மேலானதேவனென்பா ருசைத்தோர்கள்
விசிதமடாகாமவல்லித் தைலத்தோடே
வியனானயூமத்தின் சாம்பல்தானும்

விசிதமடாகருத்தொட்டு தூசிதன்னில்
வடுமுந்திநால்முலை மைந்தனேகேள். (86)

மைந்தனேகருங்காளி தியானஞ்சொல்லி
வானேச்சிவிரித்திடவே விரிந்துங்கொள்ளு
மைந்தனேயில்லையடா உனக்குத்தானே
ஆதவன்போற்குடை பிடித்துவரவேகண்டோ
மெய்யோதான்மாமுனியோ ரிஷியோவென்று
விழுவாருன்காலி லேலவல்கேழ்ப்பார்
வையந்தான்கொள்ளாதே கருக்களெல்லாம்
மாட்டினேன்வெளியாக மைந்தாபாரே. (87)

பாரப்பாயின்னமொரு சூட்சங்கேளு
பாடுகிறேன்ஞாதாக்கள் பாடாதெல்லாம்
வேரப்பாதம்பனமொன் றகதிதமப்பா
மேலானஅழுக்கருச் சூரிவித்து
காரப்பாரெண்டையுந்தான் கருத்தொட்டாட்டி
கருணைபெறவேணுமென்று தைலம்பூசி
பேரப்பாதம்பனந்தான் நூற்றெட்டோதி
பிரியமுடன்ஆறையுந்தான் சமைக்கச்சொல்லே.

சமைக்கவுவான்மனையிலிட்டு நறுக்கிறனுஞ்
சதிரானகத்திகொண்டு வீசினனும்
அமைக்கருவையாகுமடா வதீதம்பாரு
ஆயிதங்கள்முனைநொறுக்கி முறிந்துப்போகும்

கமைக்காருவல்மெய்யெங்கும் பூசிக்கொண்டு
நட்டுமந்திரேவாள்கையிலே பிடித்துக்கொண்டு
நிமைக்குமுன்னேசாரியந்தன் சேனையெல்லாம்
நீவெட்டிதுணித்திடுமுன் வெட்டேறுதே. (89)
ஏறுதுவெட்டுவாள் குண்டேறுது
எதிருளிபாணமொன்றுஞ் செல்லாதப்பா
பாராதுதேவருனக் கீடோமைந்தா
பஞ்சபட்சியறிந்தாக்கால் வெல்லப்போமோ
தீறுதுபிறவிபிணி நோய்தான்பாரு
தீர்ந்துவிடச்சிவயோகத் திருந்துதேரு
வாறுதுமெய்ஞ்ஞானம் வந்தால்மைந்தா
மவுனசிவயோகியடா சித்தனாமே. (90)
சித்தனாய்ச்செமித்திருந்தால் வாய்க்குமெல்லாஞ்
செடமிருந்துபோனாக்கா லேதுண்டாகும்
முத்தனாயிருந்தாக்கால் சினத்தைப்போக்கி
முனைதீர்ந்துமுப்பாழுங் கப்பால்சென்று
நிர்த்தனும்நடராச சேர்வைகண்டு
நிலைத்துபுத்திதவறாமல் நின்றாய்நீயே
சுத்தனும்புராணைப் சூட்சத்தாலே
சுகதீதம்உள்ளடங்குந் துரியமாமே. (91)
துரிதமாய்க்கருக்களெல்லாம் விறைந்துபாரு
சூத்திரத்தில்சேர்த்துவிட்டேன் மணிகளாக
பிரியாமயின்னூலைப் பாடியானும்
பேரண்டஞ்சித்தகணங் கீர்த்தியாச்சு

அறியாமலின்னூலை பதனம்பண்ணு
ஆர்தனக்குங் கண்ணிலே காட்டவேண்டாஞ்
தெரியாமல்பசுக்கைகயில் கொடுத்திடாதே
சிவயோகிஞானலின் னூலின்வாரே. (92)

நூலிலேவெகுகோடி நூல்களுண்டு
நுணுக்கங்கள்மெத்தவுண்டு காணமாட்டார்
ஞாலிலேசரணத்தின் காலேக்கண்டு
ஞானந்தபட்சணியை தெரியச்சொன்னேன்
பாலிலேதெளிவாகும் பாலாமென்னூல்
பார்ப்போக்குவெட்டவெளி நேத்திரம்பாரு
சாலிலேநெய்யிருக்க வெண்ணெய்த்தேடி
தானலைவார்சண்டாள பிசத்தோடே. (93)

சண்டாளபிசத்தோ ரென்னவாசந்
தான்போமேஅவருடனே சாரம்போமே
வாண்டாரும்பூங்கூந்தல் மாதராசை
மனதிலேநினைத்தாலுஞ் ஞானமாமோ
தண்டாமற்பசுபதியாம் பாசந்தன்னி
சட்சதானந்தவகைச் சார்ந்துநின்று
தொண்டாபஅடியற்கு அடிமையாகி
சொற்குருவின்சார்வறிந்து சோதித்தாரே. (94)

சன்னித்தோஷயங்களுக்கும் கலிக்கம்.

சோதித்தேன் சூட்சாதி சூட்சமெல்லாம்
சூட்டினேன் கருவடக்க மில்லாமல்தான்
நாதித்தேன் வெளிதிறந்து பட்சணியின் மார்க்கம்
நாட்டினேன் பாலர்க்குங் கருத்தாள்வோனும்
விதித்தேன் சகலருஞ் சூட்சமெல்லாம்
விள்ளாதே அசடருக்குச் சொன்னால் தோஷம்
போதித்தேன் உலகமெல்லாம் பொய்பாய்ப்போக
பூவுலகும் வாசமே ஆச்சே. (95)

ஆச்சென்று வந்தசன்னி சுரங்கள்போக
அடங்காதபேயுடனே பூதம்போக
போச்சென்று விஷமொளித்து மாண்டுபோக
புகலக்கேள் செம்பருத்தின் கண்ணுபித்தும்
வீச்சென்று திகைமயங்கிக் கிறிப்பித்து
வெள்ளெருச்சிங்கிவித்துச் சிரியாநங்கை
மூச்சென்றலைசுருளி பங்கம்பாளை
முதிர்மூலமுறைமைக்கி மூலந்தானே. (96)

மூலந்தானிவ்வளஞ் சமனாய்க்கொண்டு
முயன்மிளகுதுருசுடனே சாரந்தானும்
ஆலந்தான் வகைவகைக்கிக் களஞ்சியொன்று
அடவில்வாழ்பன்றியுட பித்தங்கூட்டி

சீலந்தான்பேய்நீக்கன் தயிலத்தாட்டி
செயமாகநிழலுலர்த்தி கயனாய்வாங்கி
ஓலந்தானிட்டுதந்தோர்க் கிதுவேமைந்தா
உசிதமாய்வெத்திலைச்சார் தனிலுரைத்தே. (97)

உரைத்துமிளகிற்பாதி யிருக்கண்ணுக்கும்
முட்டிலால்முன்சொன்ன தெல்லாமோடும்
விரைத்துவிடுங்குளிகை கண்டபோதே
விஷம்போச்சுசுரம்போச்சு தோஷம்போச்சு
அறைத்துதரும்பேய்பூதம் மோடிப்போச்சு
ஆச்சரியம்பூபதியும் இதர்கொவ்வாது
நிறைத்துவிட்டேன்பட்சணியின் நீதமெத்த
நேத்தியடாநெஞ்சிலுன்னிப்பாருபாரே. (98)

நெஞ்சானதொருமனதாய் நிலைக்கவேணும்
நேருனபூரணத்தைநோக்கவேணும்
பஞ்சானவட்சரந்தா னிருக்கவேணும்
பட்சணியைஅதீதமுற்றுப் பார்க்கவேணும்
துஞ்சாமல்செந்தூர முண்ணவேணும்
சொல்லறியப்பிராணயச் சூட்சம்வேணும்
அஞ்சாமலட்டாங்கஞ் சித்திவேணும்
மருளாகும்பொருளதுதா னவனுமாமே. (99)

தானவனாயிருக்கவே ஞானம்வேணும்
தயங்காமல்யோகசித்தி யாகவேணும்

மாயியவள் யிருந்தசிவ காமிவாலே
மருந்துதந்தான்சுவருங்காணவேணும்
ஆனவளாயிருந்த ஈருத் தறியவேணும்
அதீதந்தான்சிலம்பொலியைக் கேழ்க்கவேணும்
தேனவளாயமுர்தவள்ளி சூடவேணும்
சிவங்கியானதீபனுனி யதீதம்பாரே. (100)

பாரப்பாயின்னூல்போல் றூலோயில்லை
பகல்போலேசருவையெல்லாந்தெரியச்சொன்னே
சீரப்பாசாத்திர மாயிரந்தான்சொன்னேன் [ன்
திஷ்டியடாபார்ப்போர்க்குச் சூத்திரந்தான்
கூரப்பாஅதைகுருக்கி முன்னூறுள்ளே
கொட்டினேனதைக்குருக்கி யிருநூறுக
பாரப்பாஅதைக்குறுக்கி நூறுய்ச்சொன்னேன்
சமர்த்தாகயிவ்வளவுஞ் சார்ந்துபாரே. (101)

சார்ந்துபார்கருங்கிடையுங் குறுக்கிடையுஞ்சொன்
சாரறியபக்ஷணியைப் போலேயுண்டா [னேன்
கூர்ந்துபார்கருக்களெல்லாம்வெளியாய்ச்சொன்னே
குவலயத்திலுனைப்போலார் சித்தருண்டோ
நேர்ந்துபார்நிட்டைவிதி யோகமார்க்கம்
நினவறிந்துகாலறிந்து அறிவில்நின்று
தேர்ந்துபார்சிவதீட்டை சுத்திதீட்சை
திரம்பெற்றால்மெஞ்ஞானி சித்தராமே. (102)

சித்தனுஞ்சகலசித்துங்கைக்குள்ளாகுந்
திரிலோகபுவனமுந்த னேவல்கேட்கும்
ஒத்தனுயிருந்தாக்கால் யெல்லாமாச்சு
தோலைவலைக்குள்ளான யெல்லாம்போச்சு
கர்த்தனும்சிதம்பரமும் புவனவாலை
கருத்தாலேசிறுமைதொட்டு ஞானமாச்சு
அத்தனுஞ்சிவனுமையி நீதானச்சு
யாதவனுஞ்சந்திரனுஞ் சளினையாச்சு. (103)

ஆச்சடாதீட்சையிதிற் பத்துங்கூட்டி
ஆகாகாயக்ஷர மொன்றேயாச்சு
போச்சடாயிதைவிட்டால் பொருள்தானுண்டோ
பேசாதேமவுனமுத் ததீதம்பாரே
வாச்சடாயிடைபின்னுஞ்சுளினையூடை
மதியிரவிகாந்திவென் கண்ணேகூச
மூச்சடாஉள்ளடங்கும் பேச்சடங்கும்
மும்முலம்நடுவனையே சினனைதாக்கே. (104)

தாக்கப்பாமுலமூத லாறுவீடு
சார்வறிந்துநீருதார மாறும்பாரு
நோக்கப்பாஅந்தந்த வரையினுள்ளே
நாணுக்கமாய்வரவாதன் முலந்தானு

ஆக்கயாம்பஞ்சகர்த்த ரெல்லாமாச்சு
அதனாலேபாவுமே யொன்றாய்போச்சு
வாக்கையாப்பேசாதே யோகம்பாரு
வாழ்வென்னசிவ யோகவாழ்வுதானே. (105)
சிவயோகமென்ஞானி வாழ்வேயாகும்
தீர்க்கமடாகாயசித்தி க்ஷணத்திலாகும்
அவயோகம்மறையோகஞ் செய்தால்நீ
ஆச்சரியமாச்சரிய யோகந்தான்பாரு
தவயோககுண்டலியே சத்திசித்தி
சார்ந்தறியலெட்சம் பூரணந்தானாச்சு
நவமூலம்அணுவளவாய் மேறுவாச்சு
லட்செயமேஅதீதமடா மோட்சமாமே. (106)
மோட்சமிந்தபட்சணிபார் கொடுக்கப்போறூர்
முன்னூலில்சொல்லிவிட்டான் சூட்சமெல்லாம்
ஆச்சரியமின்னூல் தானர்க்குங்கிட்டும்
அனுபோகியரானக்கா லெழுக்கம்பாரு
பேச்சறியபேச்சைமெத்தப் பிடித்துப்பேசும்
பெரியோரைதர்க்கமிடும் பேசாதேடே
கூச்சமின்றிச்சங்கார்த்தம் பண்ணவேண்டாம்
குணமானபிள்ளைவந்தால்கைகொள்வாயே. (107)
கொள்வாய்ப்பிள்ளையுட மனசோதி
கூறுதவறுதுபுத்தி யில்லாவிட்டால்
தள்ளுவாயவனுடன்வாய் பேசவேண்டாம்
தவறுதபுத்தியடா நெறியில்நின்றால்

விள்ளுவாய்பக்ஷணியை யடுத்துக்காட்டி
மேலானகருங்கிடை கிருக்கிடையுஞ்சொல்லி
துள்ளுவாய்சுண்ணாம்பு மஞ்சள்தானும்
தொடுகுறிப்போல்சூட்சமெல்லாஞ்சூட்டிச்சொல்லே

சொல்லடாயினமறிந்து சிவத்தின்யோகஞ்
சூட்டடாசகலகலை சேதியெல்லாம்
கல்லடாகாயசித்தி யோகமார்க்கம்
கருவென்னசவுக்கார மாதியாதி
யல்லடாபசுக்களிக்கின் ஞாலேயிந்தா
லந்தமாயிடிவிழுந்து கலைவெடிக்குமாசை
வெல்லடாநவகோடி சித்துமாடும்
வேதாந்தபட்சணி யதீதமுற்றே. (110)

தெட்சணாமூர்த்தி பட்சணி-கக0
முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

நூற்றிமூன்றுவது

தேரையர் அருளிச்செய்த

வயித்தியம்—௧00.

சிரப்புப்பாயிரம்

ஸ்துதி-கலிவிருத்தம்.

திருவிநாயகன் றென்கைலாசத்தில்
அருமையாயெனக் கன்றுரைத்தபடி
மறுமையில்லாவைத்ய நூற்சொல்லக்
குருமுனிபாதங் கொண்டுதுதிசெய்வாம். (1)

குருமுனி அகஸ்தியன்.

(நூற் பயன்.)

செய்யும்வாதமுஞ் சேட்மமும்பித்தமும்
தையும்மார்க்கம் நலமுடனின்னமும்
கையுநெல்லிக் கனிபோலமருந்தெல்லாம்
ஐயன்தேரைய னன்கானநூறிலே (2)

நூறுக்குள்ளே நொடிப்பேன்வியாதியை
ஆர்சொல்வார்களிங்கத்திலுள்ளதை

மீறுகின்றசுரங்கள் தனைமிகக்
சூறுசெய்யுங் குருமொழிபார்த்திட்டே. (3)

வாதபித்தசிலேஷ்ம சுரங்களின் தொகுப்பு

பார்த்துவாதசுரம் பத்துபன்னிரண்
டேற்றவன்னி சுரமோரிருபதுஞ்
சேற்றுமத்தின் சுரமிருப்பத்திரண்
டாட்டவேண்டிய யறிவுதனைச்சொல்வேன். (4)

வன்னிநெருப்பு அதேபித்தம்.

அறுபத்திநாற்சுரத்திற்கும் பூபதிகுளிகை.

செல்லுஞ் * சூதங் கந்திவாளந்தன்னுடன்
தெல்லுங் * திரிகடுகுங் * திரிபாலையுங்
கொள்ளுங்காரங்கனத் தின்விரையோர்வகை
நல்லங் * கள்ளுடன்நற் * கையான்பாதியே. (5)

* திரிகடுகு-சுக்குமிளகு-திப்பிலி - திரிபாலை - கடுக்காய் தான்றிக்காய்-நெல்லிக்காய்கள்தேன்*கையான்பொற்கையாந்தகரை.

பாதிரண்டுமே பாகுபதத்தினிற்
சோதியாம்அடுப் பேற்றியரித்ததின்
நீதியானக் கியாழம்துவிட்டுக்
கோதிலாதரைத்துக் குன்றியாக்கிடே. (6)

ஆக்குஇஞ்சி ரசமறுபத்துநாள்
போக்குமூன்றுநாளிற் பொள்ளாச்சன்னியும்

நீக்குமெய்ச்சுரம் நீங்கிடும்பூபதி
போக்குமாகும்பெரியதோர் வீக்கம்போமே. (7)

போக்கும்வீக்கமும் பொல்லாதகுன்மமும்
ஏகுமெய்விட்டு எல்லாச்சுரங்களும்
தாக்கமாக தவிக்கும்வியாதிக்கு
நாக்கமாகும்நற் பூபதியாமிதே. (8)

* நாகம் சர்ப்பம்.

பூபதிக்கும்புருஷருக்கும் * பூவைக்கும்
கோபமான கொடுஞ்சுரங்கண்டிடில்
ஆபத்துக்குத வன்றெனக்கிட்டாதால்
தீபம்நோக்கிநீ சிம்மெனமூட்டிடே. (9)

பூவைக்கு ஸ்திரீக்கு.

மூட்டிப்பார்நீ மூவிரண்டாறுபேர்
நூட்டுவாய்குளிகை யரைப்பொன்றுநாள்
நீட்டிபோதி நிலையில்லாமாந்தர்தன்
நாட்டுமேநோய்க்கு நமனிதுவாகுமே. (10)

சுகவிரோசனம்வாயு 80-க்குங் கிருமி
விழவும் மருந்து

ஆக்குதிரிபாலையாந் திரிகடுகுடன்
வாக்குமுத்தக்காசு வாயுவிளங்கமும்

தூக்குஓமஞ் சோமனுப்புரோகணி
நாக்குவிடயம் நறுக்குமூலமொன்றே. (11)

கிருமி-பூச்சி ரோசனுப்பு இந்துப்பு

ஒன்றப்பாபல மொவ்வோர்வகைநக்கிது
நன்றப்பாநில வகைநசிவேவதைவேர்
அன்றப்பாபடியரை யாமணக்கெண்ணெய்
நன்றப்பாலேகியம் போலதிரட்டியே. (12)

திரட்டிச்சீனி சிறுகவாயிலிட்டு
உருட்டுலேகியம் ஓர்நமுஞ்சுள்ளுக்கு
மருட்டுபத்துவிசைபலம் பேதியாம்
கருட்டுங்கச்சி வளமாகக்கொண்டிடே. (13)

சீனி-சருக்கரை.

கொண்டிடுவேம் பிர்க்கங்கியாழத்தில்
அண்டிடும்பூச்சு யப்பங்தெரிந்திடும்
மண்டிடுங்குடல்வாயு அபானமால்
புண்டிடும்பேதி பூபதியாமிதே. (14)

அபானமால்-அபான்வாயு,

மூக்குவிரத்தத்திற்கு-நசிநெய்.

ஆமிதுயேல மரிசிபலமரைத்
தாமிதுஆவி நெய்யிலோபாக்கள
வாமிதுகுழப்பி யொறுமூன்றுருட்
போமிதுபிழிய மூக்கின்ரத்தமே. (15)

சிறிப்பூச்சுக்கு மருந்து.

ரத்தக்காச்சுக் கட்டிக்களிப்பாகுடன்
முத்தபொற்கடுங் காய்மைகயோர்பலங்
நித்தமூன்றுநாள் நீரரைத்துக்கொள்
செத்துக்கிறியபுழுச் செரிந்தோடுமே. (16)

கல்லெரிப்புக்கு.

ஓடும்வெள்வா லுரைத்தமரத்தடி
நாடுசக்கை நலமாரரைத்துபின்
நாடுமுள்ளிக்கா யாகவுருட்டிநீ
போடுமூன்றுநாட் போய்விடுங்களுமே. (17)

முள்ளிக்காய்-கண்டங்கத்திரிக்காயளவு

மாந்தஞ் சுவலைக்கு.

கல்லவங்கங்கறி கறிமஞ்சள்ஓமம்
வெல்லுந்திரிபலங் தித்திரிகடுகுடன்
நல்லசீரகம்நற கண்டாமைமயோடு
யுல்லுந்தாளிச்ச பத்திரியுள்ளியே. (18)

கண்டு-பரங்கி-ஆமைமயோடு

யுள்ளி-வெண்காயம்.

உள்ளியோர்வகைக் கேயரைக்காபலம்
மெல்லவேவறுத்தே வென்னீர்விட்டரை
கள்ளமின்றிக் கருங்குன்றியாக்கித்தாய்
குண்டபாலி லரைத்துக்கொடுத்திடே. (19)

கொடுத்திடாயொரு குன்றிபோர்வேளைக்கு
ருடுத்தநாளிரு போதொருமூன்றுநாட்
கடுத்துமாந்தங் கழங்குஞ்சவலையும்
மடித்துமந்திர மசியென்றோதிடே. (20)

இராமபாணக் குளிகை.

ஓதுகந்தி யிதிரதலவங்கமுஞ்
சாதுநாவிச் சலியாமலோர்வகை
மீதுதொட்டிப் பாஷாணம்நெருஞ்சிசாற்
கோதுபுளியிலைச் சாற்றுணூற்றிடே (21)

ஆட்டிஇரு சாமமும்அப்பனே
நீட்டிமாத்திரை நிழலுலர்த்திப்பின்
சூட்டுக்கும்சில சுரங்களறுபடும்
மூட்டுமந்திர முன்சொன்னதாகுமே. (22)

குளிர் சுரக்குளிகை.

ஆகுந்துத்தஞ் சதுர் பாஷாணன்றி
யேகும்வாள மிருவகைவேதியான்
ருகுமோறி லரைத்துப்பற்றுள
வீகுன்சீத சுரங்களும்நீங்குமே. (23)

துத்தம் (4) பாஷாணம் (3) வாளம் (2) வே
திதி சாத்திரபேதி.

மேகம் 1-க்கும் காரியச்செந்தூரம்.

நீங்குதரங்கா ரீயஞ்சமனேடை
வரங்குசூரியச்சார் விட்டரைத்தேயதை
ஓங்குமோட்டில்வைத்தே யோடுகூடியே
தேங்குசீலைத் திறமாகச்சுற்றிடே. (24)

சூரி நத்தைச்சூரி.

சுற்றிக்குஞ்சறஞ் சூதுசெய்யாமலே
நற்றிவேந்தமத நன்றுயெடுத்துப்பார்
அத்திமாமுதற் கன்பாய்த்துதிசெய்ய
எத்துமேக மிருபத்தொன்றுமே. (25)

குஞ்சரம் கஜபுடம்.

ஒன்றுகாரீயச் செந்தூரம்ஓர்பணம்
நன்றதாக நறுநெய்யிலீந்திடில்
பன்றுடனிச்சா பத்தியமாகவே
மன்றில்பாதியில் மாநோய்பறக்குமே. (26)

தொடைவாதத்திற்கும்

பறக்குமல்லிகை பாங்குடனேயிலை
யுறக்கும்ஆமணக் கெண்ணெயுலவாக
சிறக்கதவறுத்திவ் விதங்கட்டிடில்
எரிக்குமேதொடை வாதம்வாங்குமே. (27)

இரத்தசீழ் மூலத்திற்கு

ஏங்குபூவந்திச்சக்கை யெண்ணுறுபலன்
ஆங்குஓமம் அழிஞ்சில்விரைசுக்கு
நீங்குகீழ்க்காய் நெல்லிவேர் புராணியும்
பாங்குநீசெவ்வல்லிக் கொடிபார்த்திடே. (28)

பூவந்திமணிப்புங்கு.

பார்த்திடாதி விடையம்பற்பாடகம்
நேர்த்திடாபறங்கிப் பட்டைச்சாதிக்காய்
வார்த்திடாபதிரண்டு வெள்ளாட்டுப்பால்
சார்த்திடாயெடுத்துப் பிரகாரியே. (29)

ஆறித்தேநிழ லாதருலர்த்திமே
சேரித்தேயிடித்தே வடிசெய்துடன்
நேரித்தைப்பணவெட்டு நெய்தேனோடு
பரித்தைக்கொட்டைப் பாக்களவீந்திடே. (30)

உண்டிடாயிரு போதனைமண்டலங்
கண்டுமூலக் கிறுணிசீழ்மூலமும்
அண்டும்வயி றிரத்தக்கழிச்சலும்
மண்டும்ஆவிநெய்யமுதாக்கிடே. (31)

தந்தங்கடுப்புக்கு.

பாக்குஞ்சுக்குத்தோல் தானைசீவியே
பாக்குடனுக்குள்வைத்து சுவைத்திடில்

விக்கம்நீங்கும் வெருந்தந்தமாகும்நீர்
வாய்க்குட்கொம்புளிக்க கடுப்பஞ்சுமே. (32)

சுவைத்தல் மெல்லல்.

அஞ்சுவாதமடக்கித் தழுதாழைக்
குஞ்சம்நொச்சி கொடுத்துவேதுதான்
மிஞ்சுநீரில் மிலகருணையின்வேர்
கொஞ்சமாயரைத்தே குழம்பேற்றிடே. (33)

குஞ்சம்-குன்றி.

ஏற்றும்போது இரங்கும்பல் வாய்வெல்லாம்
பூற்றவிக்கமும் பூதமுதங்களும்
காற்றுபோலடித்தே கறைக்குமிது
மாற்றுஞ்சஞ்சீவி மானிடர்தங்கட்கே. (34)

தாம்பர பற்பம்.

தங்கட்கேயொரு தாம்பரநீற்றயான்
திங்களென்று சிரித்தாற்றளியே
அங்கமாயரைத் தன்மீதுதப்பியே
கங்கையைந்தரித்தோன் பாதமெண்ணியே. (35)

எண்ணியோர்கஜமே புடம்பற்பமாஞ்
சண்ணுஓர்பணந்தான் கோடுமெகப்போம்
மண்ணில்ஆவிநெய்யா லறைமண்டலம்
எண்ணெணுவீரிய மிதுவாகுமே. (36)

கஜபுடம்-முழம்.

ஜாதிலிங்கக் கட்டு.

அறுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்.

ஆடிவேவாதமென்று அலைகுவார்மடையரப்பா சாருவரதன்மேல்வீழ்ந்துசலித்து ஐம்புலனும்வாடி நாமமேயணிந்தோர்பாதம் நண்ணியெந்நேரமந் யோகத்தைகைவிடாமல் ஊங்கிநேர்வாதஞ்செய்வார் செய்குவோர்லிங்கங்கட்டசேதியொன்றுரைக்கக் கேளீர் உய்குபூபாபசம்பட்டை யென்னவர் வணங் குங்வேம்புநையவேயுலர்த்திநன்றாய்நற்குழிப்புதமே செய்து பையவே தயிலம்வாங்கி பாங்குடன் சுருக் குத்தாக்கே. (38)

தாக்குவாயிரண்டுநாள் தாதங்களும் பொன்னு மாகும், நோக்குவாய்ஆவிபதம் நொடிக்குமுன்வாத மாகும், தீக்கியநினைவிமாந்தர் நீங்கிடாகரத்திற்கீழ்ந் தால்பாக்கியவானேயாவான் பரந்திடுஞ்சன்னியெல் லாம். (39)

எல்லையில் நாகமொன்று இரதமிழ் வெட்டையா ய்தூக்கி, நல்லதோர்கலசத்திட்டு நலமுள்ள பூரம்மி டாவில், சில்லாதபொடித்துப்போட்டு சீலைமண்மூன் றுசெய்துகொல்லுலையேற்றிசாமங் கொடுந்தனலெரி த்திடாயே. (40)

மிடா பாணே.

எரித்திரண்டு சாமமென்னசொல்வேன்சிந்தூரம், உருத்திராபணந்தன்னை ஒருபணந்தேனிற்கொள்ள

வுருத்தோரடைப்பு மூன்றும்வாங்கிடுங்கணங்களெ ல்லாம், பறித்திடுமிதற்குபத்தியம் பாரினிற் கடினந் தானே. (41)

பீனிசத்தலைவலிக்கு சௌரித்தயிலம்.

பார்தனிற்சௌரிச்சாறோர் படியிணுலாவின் பா லும், நேரதாயடுப்பிலேற்றி நெடியாமல்தனைத்துதித் துடன் கியாழஞ்செய்து சினத்தினில் மிளகோர்சே ரை, ஆருமுன் அரைத்துப்போட்டு அதன்பின்நல் லெண்ணைவாறே. (42)

வார்த்துமேதயிலந்தன்னை வடித்தபின் மூழ்கிவந் தால், நாற்றிசையறியச்சொல்வேன்நாமிவைசெய்து பார்த்தோம் பேர்த்திடு வியாதியெல்லாம் பெரியபீச னங்கள் போகும், மாற்றுமேயதிகமாகும் மண்டை நோய் யதுவுந்தீரும். (43)

நாற்றிசை-நாள்திசை.

பித்தத்திற்குமூழ்க கீழ்க்காய்நெல்லித்தைலம்
தீருமேபித்தம்போக திருவுளங்கீழ்க்காய்நெல்லி
வேருமேபிடிங்கிவந்து வெண்சலம்படியாறிட்டு
பாருநீபடியோரிரண்டிற் படமுடநாழிபாலும்
சீருடன்மிளகோர்சேரைசிறக்கஎள்ளெண்ணைவாரே

நாழி-ஒருபடி.

எண்ணெயைமூழ்கிவந்தால்இயல்புடன் தீரும்நோய்
நண்ணியபித்தத்தாலே நரைத்திடுந்தலைகருக்கும்

மண்ணிய வன்னியோர் நாற்பதும்சோம்பல்தீரும்
தின்னமாஞ்சித்தர்மெச்சும் செகமகிழ்தைலந்தான்.

வன்னியோர்நாற்பது பித்தம் 4.

க்ஷணத்தில் தாளகபற்பம்.

வேறு.

செகத்துட் செப்புச்சிமிழ் தனில் சிறக்க நிம்
இலைமண், வருத்துற்செய்வாய் மூன்றுதான்வளமா
த்தும்பியோர்விடம், பகுத்துப்பாரும் பற்பமாம்பர
மன்றுள் பணிந்திடே. (4)

நிம்பம்-வேம்பு.

தும்பியோர்புடம்-கஜபுடம் ஒன்று
பணிந்துதேனிலோர்பணம் பாரிலுள்ளமாந்தர்கள்
அணிந்தகாசமெட்டையும் அறுத்திடும்க்ஷயத்தை
துணிந்ததோர்கபமெலாஞ் சோதிகண்ட இருளென
பணிந்துஓது துருமல்தான பருத்தாலையோடும்

சோதி-சூரியன்.

பயித்தியம்பிடித்தவர்க்குமுழுங்காட்டமருந்து
ஓடுபேயன்தனைக்கொணர்ந்து பூரயமாகதலைசிரை
காடுநெற்றிதனிலிருந்து தணிந்தவுச்சிமாட்டுமே
வாடுகொண்டுசீறிநல்ல வடிகானபலகரை
கூடுதன்னந்தேய்த்தசேர் சம்பழச்சாறிட்டே

பேயன்-பயித்தியம் பிடித்தவன்.

சம்பழம்-எலுமிச்சம்பழம்.

இட்டாக்கிமூன்று பேரிடைவிடாமல் நற்சலம்
சட்டமாகநூறுதாழி தளர்ந்தமூசிதாலே
எட்டியேநீமுன்றுளிவ்வதந்தோதெதிடில்
பட்டுப்போம்வியாதியும்பாக்கும் பேயும்வத்தமே.

அரக்கி-தேய்த்து தாழிமிடா நூறுகுடிஞ்ஜலம்.

பேய்வெ-பித்தத்திற்கு சிதம்பரச்சக்கரம்.

பித்தமேபாந்திடப்பேயனுக் கைம்பத்தொன்
றத்தனைதுதிசெய்து அவன்கையிலிருந்கிட
செத்தமாதர்கூடிலுஞ் சவங்கள்வந்துநேரினும்
அற்றுப்போம்வியாதியும் அரன்றனேயுண்மைபே
ஐம்பத்தோரட்சரம்-சிதம்பரச் சங்கரம்.

இருந்கிட-கட்டிட.

சத்தமாதர்-சத்தகன்னிகள்-சவம்-பேம்.
உண்மையானஐம்பத்தொன்றுஞ் தியானசக்கரம்
திண்மையானபேயுமல்லே தீநகரில்தீதில்லே
நன்மையாமகனேகநோயு நாடும்போதுகாட்டிடில்
மண்மையானபலகரைக்குவாய்த்தசுண்ணங்காட்டு

பலகரைபற்பம்.

காட்டுவோங் கலசத்துள் கலந்துங்காடியரைபடி
கட்டுவாய்க்கு சீலேசெய்துவண்ணமையாதபோட்ட
மூட்டுபாண்டமேல்குவித்து முன்னுபின்னுதீயிடே

கலசத்துள்-சிறுபாண்டத்துள்.

தீயெரித்துபின்யெடுத்து சிலையைத்திறந்துபார்
மாயும்பலகரை மன்றில்நீறுபோலதாம் [டில்
தாய்பதந்துதித்தெடுத்து தவிக்கும்பண்ணுகிழ்த்தி
நோய்மிகுந்தமேகப்புண்நொடிக்கு முன்பறக்குமே.

சுயாங்கினிதைலம்.

பறக்குஞ்சூதமோர்பலம் தோனுந்தகெந்தியவ்வ டை, நறுக்குந்தரமோர்பலம் நன்மையானசிலையுட ன், சிறங்காடிவிட்டரைத் தேயுருட்டிற்சிலையில், வெ றுக்கும்வேப்பெண்ணெய்யதுவைத் தெரியதீபமேத் திடே.

சூதம்-இரசம்-கெந்தி-நெல்லிக்கெந்தகம்.
தாரம்-அறிதாரம்-சிலை-மனோசிலை.

வேறு.

ஏற்றியதீபத்தி விறகும்மெண்ணெயை
நாற்றிசையோர்கொள்ளும் நாகவல்லியில்
மாற்றிடும்வியாதியை மருமதின்வேகந்தேன்
சாற்றிடுபத்தியம் சமமதமாகுமே. (55)

நாவாதி-வெற்றிலை.

ஆகுக்தோய்வாத வங்கைவாதமும்
ஏகுமேகால்முழங் காலின்வாதம்
போகுமெய்நடுக்கலும் புவியின்மீதொரு
போகுமேவாதமும் பரந்துபோகுமே. (56)

அங்கைவாதம் உள்ளங்கைவாதம் மெய்சரீரம்

பாம்புகடிதீர மருந்து.

பறந்துமோபம்பாலுவை பணியுந்தீண்டுநாள்
சிறந்தோர்சின்னியை தேடிக்காப்பிட்டு
இரண்டுமணிதரை யெழுப்பவேண்டிநீ
அறைந்திடும்பூசைக ளதிகமாவே. (57)

பானு-சூரியன்-பர்ப்பம்-அல்லது சூரியகிரணம்.

ஆகவே வாரண மருத்தபின்வடஞ்
சாகவேநசிமசி சலித்திடாமல்நீ
போகவேயிருலட்சம் புரிந்தபின்பணி
ஏகவேபார்த்திதை இறக்கநான்றரோ. (58)

வாரணம்-கோழி.

நன்றுடன்குளிசஞ்செய்ய நாகவாதியே
இன்றுடன்மடிந்தால் ரெங்கிருங்கிலுங்
கன்றுடன்சுடலையாங் காடுபுக்கினுன்
சென்றுடல்விஷமெல்லாஞ் செய்கைகாட்டவே. ()

நாகவல்லி-பாம்புபிடாரன்.

காட்டுவாய்முகத்திநிற் காலவரைக்குமே
நீட்டுவாய்க்குளிசத்தை மூன்றுவிசை
கூட்டுவாய்மந்திரம் சொல்லியபடி
ஓட்டுவான்விஷத்தையு முகந்தெழும்புவானே. (60)

குலைவாயுவுக்கு பெண்ணெய்.

வானத்தாவிய வல்லியசெம்பகந்
தானத்தைப்பிடித்ததை தரித்துவுட்கடல்
ஆனத்தைப்போங்கிநீ யதனைபோகுரல்
மோனத்திலிடித்து தூளாகமோதுவாய். (61)

செம்பகம்-செம்-போர்த்து-அதேகள்ளிக்காய்

மோதுவாய்முத்தெண்ணெய் மொண்டோர்படி
மீதுவார்செருப்படை மிருந்தகழர்க்கொடி
நாதுவாய்மர்தனை தாமரைப்பொடி
ஓதுவாவுள்ளிச் சாறோர்நிரையாரோ. (62)

கழர்க்கொடி-கழர்ச்சிக்கொடி.

வுள்ளிவெங்காயம்.

நிரைத்திமதுரமும் நிசவிளங்கமு
மரைவில்வால்மிளகொடு மாருஞ்சந்தனங்
கரைவதுநெருஞ்சின்முள் கசகசாவொடு
துரையொருபலமதாய்த் தூங்கிபோடுவாய். (63)

விளங்கம்-வாய்விளங்கம்.

போடுசெவ்விளநீர் பொந்துவிட்டதில்
நாடுவாயெரியிடு நன்றதாகவே
சூடுடனெண்ணெயிற் சுருங்குத்தங்கினால்
பாடுவோமெண்ணெயைப் பதமாகவே. (64)

பதமலாபெண்ணெயைப் பாலனேவடித்
திதமாயேழுநாள் தினமுங்கொண்டிடில்
லதனமுஞ்சோதியாம் வாயில்நால்போங்
கதியும்பத்தியுங் கால்யுருத்திடே. (66)

கால்-வாயு-பதார்த்தங்களை நீக்கலன்பது.

கருத்துசுருவேறு.

திறுத்தும்போதினில் நியடிக்காலத்தின்மேகம்
கருட்டகுஷ்டமுங் காக்கைநிர்சுருக்குடனெரியும்
பெருத்தசூலையும் பேசிடாவாய்ப்பெரும்பாடு
அருத்திடுமிது ஆறுநாள் முறைமுறையறிவீர். ()

அறிவீரின்னமும் அப்பனைபழையநோயதற்கு
தெரியும்பத்தியந் தேன்புளிபுகையுப்புவதனை
நெறியுடனிருத்தியோ ரேழுநாளால்
சரியதாகவேன்புசிப்பாய் பல்நோய்போம். (67)

நேத்திரவாயுவுக்கு

போகும்நேத்திரவாய்வது பொருந்திடில்
ஏகவல்லியின்சாற்றினிற் சுக்குரைத்ததனை
பாகமாயெடுத்தோர் பணந்தெறித்திடப்பதுங்கி
நாகும்வாய்வுக ளென்றும்வாராதுநீரேற்றம். (68)

நாகவல்லி-வெத்திலை.

வெட்டுக்காயத்திற்கு.

ஏற்றமாகுஞ்*சோறிருக்குங் கற்றாழையையெடுத்து
சாற்றமானதை சரித்திடுங்காயத்தில்சரியாய்
மாற்றமூன்றுநாள் மருகியே கட்டுவீராகில்
ஆற்றுங்காயத்தை அங்கணனைமெய்யறிவீர். (69)

* சோறிருக்குங்கற்றாழை-சோற்றுக்கற்றாழை.

கெர்ப்ப அபாயத்துக்கு எண்ணெய்.

அறிவீர்மங்கையாரவர்கள் தங்கருப்பத்தாலரி
திரிகிறிற்குமால்சீக்கிரம் வாங்குமுத்தெண்ணெய்-
உறுதியோமெனுமுத்த மடங்கடமெனவும்
பருகபூசவேபாலன் பிறப்பான்பார்தனிலே. (70)

சுகவிரோசனம் வல்லணைகலே.

அன்றபவிரோசனமாகும் படிக்கெணக்கல்
குறுமுனியனுரைத்தபடி பிரியமுடன்

வெள்ளிக்குங்கிலியம் பலம்.

பேராய்கள்ளியில் வைத்து சீராய்புதைத்தெடுத்து
ப்பேறே, யடுத்துமண்டலஞ்சென்று மேன்மையா
யெடுத்து.

அருளிப்பூவில்.

புற்றும்புகைபிடிக்க இத்தேசமன்னர்கள்
பாங்காயோர்தரமோர் நீங்காமல்போதியாய்
பாருமிதுசோதனையை நீருமே. (71)

பெரும்பாட்டுக்கு [வெமுறை

பெண்ணேயுங்களுக்கெல்லாம் நண்ணுய்ச்சொல்லு
பெரும்பாடுண்டாயிடில் இரும்பான் * சங்கின்மூலம்
பேதைபதைக்கொணர்ந்து வாழையால்தோல்சீவி
பேரியதுணியில்வைத்து உரியங்கிபோல்கட்டி
பேசும்வேப்பெண்ணெய்தனில் வைத்தாலமேல்

கூசும்பாரெண்ணெயதில்

கிளம்பக்கிளம்ப எடுத்தளம்பாமல்வெந்தபின்பு
உளம்பார்த்துக்கொண்டிடஅழநாந்தேகமுன்போல்
என்றுமுண்டோ வியாதியுனக்கினிமேல்

* சங்கின்மூலம்-சங்கன்வேர்

இரத்தபிரிமியத்திற்கு.

அல்லவேமாந்தருக்கு தொல்வினையானரத்தம்
ஆகும்பிரமியன்வாசாக வந்திடில்
அன்பானதேங்காய்ப்பால் அதனைடைபுங்கம்பால்
அசையா * ஓரிதழ்மூலம்விசையாயெடுத்தரைத்து
அப்பவேகொடுத்துமூன்று நாளைக்குப்பால்தடுத்து

அவனை-வெகு.

ஆரபாரபாக்காற் சாரந்தள்ளி
நேராபத்தியஞ் செய்தால்
தீருதவெள்ளையும் போம்
அரஹணையிஃதுண்மை யறிவீரே.

ஓரிதழ்மூலம் ஓரிதழ்தாமரை.

பெண் ருதுவாக.

அன்பாயுங்களுக்கொரு தெண்பு சொல்லுகி
றேன்புத்தி அரசன்சொன்ன ரெனக்கன்றுதிறஞ்
சொன்னேன் னுனங்கின்றி * அடவிகானந்தன்னை
திடமாபடுப்பிலேத்திஇதுவெந்தநீரைமூன்றுநீவேளை
யீய்ந்துபாரே. (73)

அதிசயங்களாகும் இருள்களுமேயாகும்
வல்வினையெல்லாஞ்சாகும் (பிடித்தபேய்கள்)
நாகமெழுதிகட்டு
* அன்னையென்பா ரனைவோருமுன்னையே. (74)

நேர்வாளசுத்தி.

ஐயாவயித்தியரே மெய்யவாளச்சுத்தி
ஆர்க்குந்தெரியமனை வோர்க்குமுரைக்ககேளு
அதனை * சாணிதனில் விதனசுத்திசெய்து
அன்றேதோடெடுத்து இன்றேபசுவின்பாலில்
அடுப்பினிமேலற்றி (சூடுகொண்டால்)
எடுத்துநீயாற்றி (வெய்யலில்வைத்து)
ஆவிநெய்யதனைவிட்டு ஒளழ்தம்வறுத்துக்கொள்ளு
அழகானமருந்துக்கு தளர்த்தஞ்மிது
அதுவேநேர்வாள மறிகுவீரே. (75)

* சாணிணம்-சாணியெனமருவியது.

ஆணிக்குப்பெண் இதுமருந்து.

பாரும்வேசியரெல்லாம் பண்பாய்பிழைக்கவேண்டி
பாங்காயிடுமருந்து பார்தனில்மாந்தருக்கு

பச்சைஒஞ்ஞன்பிடித்து பிச்சிமிகவேயெடுத்து
பரமாய்ஆடையோட்டித் திறமாய்*சிறுங்கிவேறும்
பால் * நங்கைவேறும் ஈசுரமூலி
கோல் * கொங்குவேரும் * உன் * ஞதத்தால்
பரிவாயசாமம்ஆட்டி பிரியமோகினிமூட்டி
பால்அன்னந்தனிலிட போர்வந்துசுடு
காடேறினுமவளை கைவிடான். (76)

* சிறுங்கி-தொட்டாசிணுங்கி * நங்கை சிறியாநங்கை * ஈசுரமூலி-தலைச்சுருளி * கொங்கைவேர்-கறுஞ்சரை * நாதம்-இரத்தம்.

ஆண்பித்து-தம்பனம்

மன்னர் மாதர்களைச் சின்னபின்னஞ் செய்ய
* மகத்தானவேருண்டுஜலத்திலதனைக்கண்டு (தபடி
கலமாகவே சிங்காரசோட சோபசாரமா யுச்சரித்
மடங்கியேயெடுத்து தகடுதனிலடக்கி உட்கொடுத்
தரையிற்கட்டி அஞ்சாதபெண்களை நெஞ்சுங்கொ
ஞ்சநீயும் ஆணவத்தால்காமபாண மதனையோடுஅடி
பணிவாரென்னேரம் அருமைமாதர். (77)

மகத்தானவேர்பிரணவ முதனமூளைக்கொடி
ஸ்திரீபிந்து தம்பனம் ஆண்பிரிய.

தங்கமானகிளியே அங்கிதமன்பர்கள் [த்தால்
தயவாயுந்தனைக்கொண்டு சுயமாய் பொருள்கொடு

தவசிதாகவே * அவசியமாயருள்
தாங்கியநாளதனில் ஓங்கிசுடுகோட்டேறி
தாரணஞ்செய்தவ வேருக்கு * வாரணங்கொய்து

உச்சாடினம்.

தானேயுபதேசித்து மானேயதனைக்காட்டு
ஏனோயிதுவென்றெண்ணி நானேபோகிறேன்பிரான
யாகியேயென்று முதல்நாடிடான். (78)

* அவசியம். அகத்தியம் * இருள்தங்கியநாள் அமாவாசை * வாரணஞ்செய்து-கோழிபலியிட்டு.

சுரத்திற்கு பாஷாணக்கட்டு.

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

அன்னமேபாஷணத்தை யடவுடன்கட்டவேண்டி
இன்னமும்பலவொன்றுகளெடுத்துவோர்பாண்டத்திட்டு
* வன்னியச்சாறிரண்டு வாகுடனதனை வைத்து
மன்றுநாள்நாற்பதானால் மைந்தனேயெடுத்திடாயே.

* வன்னியச்சாறிரண்டு-வன்னியச்சாறிரண்டுபடி.

எடுத்ததையடுப்பிலேற்றி யெரித்திடுயிரண்டுசாமம்
வடுப்படாகட்டிதன்னை வாங்கிநீகழுவிப்பின்பு
தடுத்தகற்றுழைவேறில் கட்டியைதனித்துமூடி
தொடுத்திடிங்கஜபுடந்தான் துயரறுங்கட்டியாமே.

கட்டியை சுரத்திற் கீய்ந்தால் கலங்கும்வல்வினை களெல்லாம்மட்டிலா *வகாரமாகும் * மன்னிக்குமி துவேயாகும்பட்டுப்போம் வியாதியெல்லாம் பலபல முறைகளாலும் திட்டமாயிதனைக்கேட்பார்தேரை யனென்ற போதே. (81)

* வகாரம்-இரசிதவித்தை * வன்னிநெருப்பு.

தோயடனை யடக்கவேண்டும் புண்ணிய விசாக னேறும் * ஆதளையதனை தாக்குஅப்போதே*யிறுகி ப்போவான் நீதியாய்சிவலோகத்தில் நீயதுகொடுத் தாயாகில் சோதியேழரையுமாகுந் துயர்றுமாற்று மாகும். (82)

* ஆதளை-காட்டாமணக்கு
* இறுகிப்போவான்-கட்டிப்போகும்

அஞ்ஞானம்.

ஆமையின்கண்ணெடுத்து அப்பனே*தூசிலேடு, சேமமாகியரண்டெண்ணெய்ச் சேர்த்ததைக் கருகிக் கொண்டு,ஊமையின்கையிற்போடு உலகெலாந்தெரி யுமெங்கே, நாமுமேவருவோங்கண்டாய் நற்பொரு ளதுவுங்கிட்டும். (83)

* தூசி-சீலை.

இரசக் கட்டு.

கிட்டுங்கள்தேரைதன்னை கெர்வமில்லாமல்வாங்கி ஓட்டுமே*பவனந்தைத்துஒருகழஞ்*சிரத்தம்விட்டு

கெட்டிமேல்வாயுந்தைந்து வெணிமானேந்திமூலி
வட்டமாய்கிண்ணஞ்செய்துவைத்திடுதேரைதன்னை
* பவனம்-ஆசனவான் * இரத்தம் ரசம்.
* மானேந்திமூலி-ஈசுரமூலி

தன்னையேசிலைசெய்து சசிரங்கபுடத்திற்போடு
வன்னியாலிரத்தங்கட்டும்வாதங்களனேகமாகும்[ம்
சென்னியிற்கட்டும்போதுஜெகதலமெல்லாந்தாண்டு
நன்னயஅமிர்தஞ்சிந்தும்நறைதிறையற்றுப்போமே.
சதுரங்கபுடம் - கஜபுடம் அல்லதுநாலெனக்கொள்க * சென்னி-சிரசு.

இரசச்சிந்தூரம்.

அற்றலோர்தேங்காய்தன்னை அதிகமா யிருதுண்டாக்கி பத்தியா * யருகுமூலு பாங்குள்ளசிரட்டைகப்பி சித்தமாய்*வழலைச்சேர்த்து சீக்கிரமாசத்தைவர்த்தி எத்திசையறியச்சொன்னோம் உழுமண்சீலைசெய்யே. (86)

அருகுமூலி-வெள்ளருகு * சிரத்தைக்கம்பி.

கொட்டாங்கச்சிக்கி அப்பி*வழலைமுப்பு. [போடு
செய்திடுந் தேங்காய்தன்னை சிறப்புள்ளபுடத்திற்
எய்துநீஆறவிட்டு எடுத்திடுவென்னசொல்வேன்
வையகந்தனிலேசுத்தி வைத்துநீசுட்டியிட்டு
பொய்யதிலேற்றும்போது புகழ்கின்றநாதம்வாறே.
* பொய்-ஆடுப்பு-நாதம்சுத்தசலம்.

நாதம்வார்த்தெரிக்கும்போது நன்றதாயுருகியோடு
ஊதமேல்நெருப்பதன்னை ஒருபலம்பசுவின்வெண்
ணீதமாங்*கௌரியோடு*கிஞ்சுகபுனுகும்போடு [ணை
சோம்பாதிவழலைபோட*துவிதத்திற்கதிகந்தானே.

* கௌரி-கௌரிப்பாஷாணம்
* கிஞ்சுகம்-சிகப்பு * துவிதம்-இரண்டு.

துவிதமாஞ்சிந்தூரத் தோத்தரித்ததனைவைத்து
அவிதமாகவேலோகங்க ளடவுடனிருக்கும்போது
பவிதமாயனுபோவிட்டால்பார்க்குமுன்*ஏமமாகும்
வலியுடையோர்க்குவாய்க்கும்நாம்சொல்லுமுறையி

* ஏமம்-பொன். [தாமே

முறையிதுதவங்கூத்தாடி முன்னிது தூவும்போது
கறைதனில் மூழ்ந்தகாலுங் கைபொடிந்ததுவும்
போதும், துரைசபைக்கேகும்போது சுருக்குட
குணம்போல்நெற்றிப், பிறைதனில் திலதம்போட்
டுப் பேசிடவழக்குநன்றே. (90)

நன்றிடுவாதமெல்லாம் நடுக்குஞ்சிந்தூரத்தாலே
ஒன்று*நாற்பதுவாம்வன்னி ஓடிடும் புவியைவிட்டு
சென்றிடுந்தொண்ணூற்ருறு சேஷ்மமுமகலுமித்
தை, மன்றுளோர்வருஷமுண்டால் மாதவர்க்கதிக
மாமே.

* நாற்பதுவாம் வன்னிபித்தம் நாற்பது
* மன்று-நீதத்தலம் அதாவது லகு.

ஆமேயிக்கலியுகத்தில் ஐயிருவருஷந்தன்னில்
தாமேசேஷம்வியாதி தரணியில்மாந்தர்க்காகும்
போமிதால்வாந்திபேதி பொங்குமேஅனேகமாக
நாமிதுபோகச்சொல்வோம்நாரணன்தங்கைபாதம்
நாரணன்தங்கைதன்னை நமஸ்கரியிதுவும்போகும்
*வாரணமுகவன்சொன்ன வங்கசிந்தூரங்கொள்ளு
காரணமுமைந்தாலுல் கருங்குஷ்டமதுவுண்டாகும்
பூரணகும்பம்பண்ணி*புவளையைபோற்றிசெய்யே.

* வாரணமுகவன்-விநாயகன்.

* புவளை-சந்தி அதேசுத்தஜலம்.

செய்துதாம்பூலங்கொள்ளு சென்றிடும்வியாதி யெல்லாம், யெய்துமோரிருபதாலுல் ஏகமாம்வாது நோய்தான், கொய்துமுப்புலியும்நன்ருய்க் கொடுத்திடும் பூசைநன்ருய், மைதிரிபுரையின்பாத மனதினிலிருத்திக்கொள்ளே. (94)

கொள்ளுவாயோகந்தன்னைக் கோவெலி அவரியோடும், எள்ளளவாகவேதான் எடுத்தொருமூன்று நாளும், உள்ளுக்குக் கொடுப்பாய்சுக்கில் ஓடுமே வாதமெல்லாம், கள்ளவேயில்லையிந்த காரிய * மாயன் சொன்னுர். (95)

* மாயன்- விஷ்ணு.

நரம்புசிலந்திக்கு மருந்து.

மாயவன் சொல்லின்னங்கேளு மானிடர்தனக்குயின்னம், நேயனுர்சிலந்திகண்டால் நேரிடும்வகைபேசெதன்னில், தோயவிரோசனந்தான் தொடுக்குமோர்விசைமோவெல்லாம், காரம்போல் அரிப்பெடுக்குங்கைகண்ட மருந்துகேளீர். (96)

கண்டதோர்அமுக்கரு வேர் சுருணைவேர் இஞ்சிவேரும், பண்டுமோபோல் அரைத்து பதத்தினில் அவித்தெடுத்து, புண்டுமேல்நட்டத்தீரும் போதும் புண்மூன்றுநாளில், தெண்டன் நீ எனக்குப்போடு தேரையன் முறைதப்பாதே. (97)

* புண்டு-நறம்பு சிலந்தியின்புண்.

தெதுவயிறு வீக்கத்திற்கு.

தப்புஞ்சாரணை கொழுந்துசரியிடை வுப்புகூட்டி, துப்புறஆவின்பாலில் துரிதமாய்க்கொண்டாயானல், அப்போதே வாங்கும்பேதி லடிவயருசுழியுமின்னம், உப்பில்லாக்கஞ்சிகொள்ளு மொடுங்குபேர்வயிறுந்தேயும். (98)

வசியம்.

தேய்ந்துபோகாமல்மாந்தர்செழிப்புடனிருக்கவேண்டி, ஆய்ந்தபுல்லுருவிவாங்கி அதனைதேனதிற்குழ

ப்பி, காய்ந்திடும்பானுவுக்குங் கடுகிய*சுக்கிரர்க்கும் சாய்ந்திடாதிலதம்போடக்ஷணத்தினில்வசியமாவார்

* பானு-சூரியன் அதே ஆதிவாரம்.

* சுக்கிரன்-வெள்ளி.

ஆமேஅம்புலிவியாழம் அப்பனே நெய்யிற்போட்டு தாமேசெய்வாய் * புதற்கு தாழ்வில்லாபாலிற்போடு, நா * மந்தன் தயிரிற்போடு நன்றதாய் வசிய மோரில், சோமன்போல் ஒளியுமாகுந் துரைகள் தான் வசமாவாரே. (100)

* அம்புலி-சந்திரன் அதே திங்கட்கிழமை

* புதர்க்கு- புதனுக்கு*மந்தன்-சனிக்கிழமை.

வசமதாய்இந்த நூறும் வாகுடன்பார்த்தபேர்கள், நிசமுள்ள வயித்தியாவார் நெடும்புவி யுள்ளோரெல்லாம், * திசைமுகனருளால் சொன்ன தேரையன் மருந்து கொண்டோர், புஜபலமிகவுண்டாகி புவிதனில் வாழ்வார்தாமே.

* திசைமுகன்-பிர்மன்.

தேரையர் அருளிச்செய்த

வயித்தியம்-முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

நூற்றைந்தாவது

ஜனகமகாமுனி

பிரமதண்டி எண்ணெய்-௧௧.

வகையான வெண்ணெய்தனைப் புகலக்கேளு
வனந்தணிதீர்வதற்கு சூட்சமாகும்
குகையானபிரமதண்டிச் சமூலமாக
துரிதமதாயிடித்தசாறு படியதொன்று
நகையாதேவெந்தயமும் நற்சீரகந்தாம்
நலம்பெறவேஅதிமதுரம் பலமுமைந்து
பகையாமற்பிடித்துநன்றாய்க் கலந்துபின்னர்
பகர்வுடனே விளக்கெண்ணெய்சேர்ப்பீர்தானே.

எண்ணெயதுமுக்கால்தான் படியதாகும்
பேற்கனவேமிகக்கூட்டி யடுப்பிலேற்றி
திண்ணமதுதீர்ந்திடவே தீபம்போலே
தீர்க்கமதாயெரித்திறக்கிப் புனற்தங்காமல்
வண்ணமுறவேயடுத்து யிருத்தோர்பீங்காண்
வகையான பாண்டத்தி லூற்றியேதான்

அண்ணலெனமனதில்வைத்துப் பிணியாளர்க்கு
வன்புடனேசிறுகரண்டி யளவுதாமே. (2)

அடவெடைதான்கொடுத்திடவே யிதில்சேர்கின்ற
அடங்காதகைகாலின் பிடிப்புநோய்கள்
தளும்பிநிற்கும்வாதமொடு மேகவெள்ளை
தயங்கியநோய்த்தங்காமல் நீங்கிப்போகும்
குளம்பியதுமேற்கொண்டு யேறிடாது
குணமானஆசானு லறிந்தவித்தை
களங்கமறுந்தேகத்தின் பிணியைமாற்றி
கனத்தயிந்தவியாதியெல்லாம் போகுந்தானே. ()

தானென்றமூலியிதுரெணத்தையாற்றும்
தப்பாதுதப்பாது பிடிப்பனைத்தும்போகும்
நானென்றுபேசுவதேன் பெரியோர்சொல்லால்
நானறிந்தவிதப்படியின் னெனவேசொன்னேன்
பேனென்றுசொல்லதுபோல் பேசுகின்ற
யிசைவானமூலியென செப்பலாகும்
கானென்றவரிசையுடன் செய்தபேர்க்கு
கருதியசொற்றவரு மல் நடக்குந்தானே. (4)

நடத்தினதோர்வெண்ணென்றால் பெலமதாக
நன்றாகபேதித்து நோயைத்தீர்க்கும்
சடத்தினிலேநான்சென்று யிருக்கின்ற
சலிப்பானவியாதிகளைக் கண்டித்தாலும்

படத்தினிலேயெழுதிவைத்த பான்மைபோல
பருவமதாய்செப்புதுபா ரிந்தநூலில்
இடத்தையறிந்தேயுணர்ந்தால் விண்டுநிற்கும்
இயல்பானதொழிலறிவேன் மார்க்கந்தானே. (5)

மார்க்கமுள்ளசாத்திரத்தைப் படித்தபேர்கள்
மனதுகந்துதேர்ந்துநின்று மகிழ்வாய்செய்வார்
சேர்க்கையுள்ளவிலக்கணமாய் மருந்திசைத்து
யேற்றிடவேசொன்னதனு லாபமென்ன
தீர்க்கமுடன்வெளிப்படையா யிருந்தால்நன்றும்
செய்வதற்குலகுவாகுஞ் செழிப்பதாகும்
ஆர்க்குமிதுவுதவுகின்ற வாருங்கொள்ளு
அறிந்துதொழிலேற்றுவது அதீதந்தானே. (6)

பத்தியம்.

ஏற்றியதோரெண்ணெய்விதப் பத்தியத்தைக்கேளு
எழிலானவாட்டிரைச்சித் துவரையாகும்
ஆற்றியதோர்சிறுப்பயரு வுள்ளானுகும்
அன்பானகத்தரிக்காய் பிஞ்சதாகும்
மாற்றியதோர்வெண்டைக்காய் பிஞ்சிதானும்
மணமறியமிளகின்றா ளிட்டுப்புசிக்கலாகும்
சாற்றியதோர்அரைக்கீரை யுண்ணலாகும்
சாதமதில்பாலிட்டு மருந்தலாமே. (7)

வெள்ளைப்பூண்டு கடுகு தள்ளவும்.

புளியைச்சுட்டு உப்பு வறுத்துக்கூட்டவும்
அருந்தினவர்தங்களுக்குச் சொன்னநோய்கள்
அணுகாது கடும்பத்தியமா யிருந்தால்நன்று
திருந்தவேதானப்படியே ஆயிசொல்ல
திறந்துவிட்டேனொளியாமல் மறைத்திடாமல்
மருந்துவகையானதிலே யிதுவோர்மூலி
மகாபெரியோர்பார்த்துணர்ந்த வித்தையப்பா
பெருந்தபத்தோர்ப்புகன்றதனை வாராய்ந்துமேலாய்
பேசினதென்றேவுனக்குள் பேணிப்பாரே. ()

இதற்கு ஸ்நானஞ்செய்ய அலங்கிர்தஎண்ணெய்.

பேணியேவிளம்புகிறேன் ஆதண்டைவேரும்
பிரிய்முள்ளபட்டையோடு நன்னாரிவேரும்
ஊணியேசடாமாஞ்சி வில்வைவேரும்
உண்மையுடன்றனெடுப்பாய் பலம்ரெண்டாக
ஆணியாம்வுரலிலிட்டு யிடித்துநன்றாய்
அகண்டவொருபாண்டத்தில் போட்டுகொண்டு
காணியாம்யெள்ளெண்ணெய்வரைபடிதான்விட்டு
கவனமதாயெரித்திறக்கிச் சாரம்போடே. (9)

சாரமதுவொருகளஞ்சிப் பொடித்துக்கூட்டு
சபாசெனவே ஆயிபதம் பூசித்தேதான்
காரமுள்ளதேகநிலை யறிந்துபார்த்துக்
கருணையுடன்றலைமுழுகச் சொல்லுசொல்லு

தீரமுடன்சிறுபயறு சீக்காய்த்தேய்த்து
செழிக்கவேவெந்நீரால் ஸ்நானமாக்கி
பாரமில்லாஆட்டிறைச்சி வற்றல்கூட்டி
பசர்வுடனேபுசித்திடவே அதிவிதமுமாமே. ()

(கியாழம்)

புசித்தபின்போர்பாகமதைப் புகலக்கேளு
பேர்பெரியமிளகுதான் பலந்தானென்று
சுசிகரத்தின்சீரகமும் பலமுங்கால்தான்
சுருக்காகக்கியாழமிட்டுங் குடிக்கச்சொல்லு
வசிகரமருந்திது லெடுத்தவேகம்
வணங்கியேதேகமது நிரையதாகும்
பசியெடுக்கும் நடப்பதற்கு குடுப்பதாகும்
பண்புடனேசெய்தொழிலின் பாகந்தானே. (11)

ஸ்நானஞ்செய்தஐந்துநாளைக்குப்பின்புகாலையி ல்வொருதரம்இந்தக் கியாழம்குடிக்கவும்யெண்ணெ ய் வேண்டுமானால் கூட்டிக்கொள்ளவும்.

ஜனகர் பிரமதண்டியெண்ணெய்-கக.

முற்றிற்று.

உ

கடவுள் துணை.

நூற்றுறுவது

குதம்பைசித்தர்

சந்திரோதயக் குளிகை—கூ.

நாட்டமுடன்குளிகையொன்று நவிலக்கேளு
நலமானபெரியோர்க ளறிந்துசெய்வார்
தேட்டமுடநோயதனை யகற்றியேதான்
திரேகமதைக்குணப்படுத்தும் செவ்வையாக
வாட்டமில்லாரசகர்ப்பூர பலமுங்கால்தான்
வளமானகுங்குமப்பூ பலமதொன்று
தாட்டிகமானதிரு பச்சைபூரம்
த்வராமற்சேர்ப்பீர்மிகப் பலங்காலாமே. (1)

பலங்கால்தான்லவங்கப்பூ லவங்கப்பட்டை
பரிவானகோஷ்டமது கால்தானப்பா
நலங்காமல்வன்னிநெர்ப்ப மரைக்கலாகும்
நலமானசரக்கனைத்தும் வொன்றாய்ச்சேர்த்து
தலமானதலமறிந்து பெரியோர்செய்த
தவறாதபாகமென்றே மனதில்வைத்து
பெலமானகல்வத்திற் போட்டரைத்துப்
பேர்பெறவேகியாழம்வைத்துவரைப்பீர்தானே.()

(கியாழம்.)

தாணனசந்தனந்தீன் பலமுமைந்து
தயையானலவுங்கப்பூ முத்தங்காசு
தோணன மாஞ்சிசிறு நாகப்பூவும்
குணம்பெறவேயிதுநாலும் வகைக்கோர்காசு
தேணனசட்டிதனி லிடித்துப்போட்டு
தீர்க்கமதாய்நன்றாகக் கியாழமிட்டு
பாணனபதம்பார்த்து வரைத்தரைத்து
பகர்வுடனேரெண்டுநா ளரைப்பீர்தானே. (3)

அரைப்புப்பாகம்.

நாள்தவறிப்போகாம லாட்டியாட்டி
நயனமதிலிட்டெடுத்து மைபோல்பாரு
ஆள்சிறந்துப்பெலமாக வரைத்தபோது
அம்மம்மாயென்னசொல்வேன் பிசினிபோலாம்
தூள்யெடுத்துப்பெருகாம லிணக்கமாக
தூரியமுடன்றனெடுத்து வுருட்டிக்கொண்டு
வாள்கொடுத்தவரசரைப்போல் குளிகைசெய்ய
வயணமுடன்விளம்புகிறேன் மகிழ்ந்துகேளே. ()

வியாதிகள் தீருங்குணங்கள்.

மகிழ்ந்துவரக்குளிகைசெய்வீர் குன்றிபோமே
மாத்திரையாகவேதான் வுருட்டிக்கொண்டு

புகழ்வாகப்பாணிதனி லடைத்துமேலாய்
புண்ணியர்க்குகிடைத்ததென்றே கடவுள்பாதம்
அகமகிழப்பூசைசெய்து வைத்தன்பாக
அடவுடனேதிரிகடுகுத் தேனிலாதல்
இகழாமல்துளசிரசந் தன்னிலேற்ற
இசைந்தசுரம்கன்னியெல்லா மேங்கிப்போமே. ()

ஏங்கிவிடும்மயக்கமொடு சிரசில்நிற்கும்
இசைவிலாவாதபித்தந் தனையேநீக்கும்
தாங்கிவரும்பாரித்த நோய்கள்மற்ற
தலைவலித்தலாயாசமெல்லாம்போகும்
பூங்கியசொற்றவராதல் வனந்தநோயை
வோட்டிவிக்குஞ்சீதளங்க ளணுகிடாமல்
நீங்கியேபோவதற்குச் சந்தேகமில்லை
நிதானித்துவனுபானத்தோ டறிந்துசெய்வீர். ()

ஐயத்தை சமாதானப்படுத்தும் பத்தியம்.

அறிந்திதற்குப்பத்தியத்தைக் கேட்பீர்மிக்க
அன்பானவாட்டிறைச்சி முருங்கைப்பிஞ்சாம்
முறிந்துவிடாகத்தரிக்காய் பிஞ்சதாகும்
முழுறுவரைமிளகுநீர் சாதமாகும்
தெரிந்தபடிநிதானித்து வியாதிதன்னை
தெளிவுடனேபகர்ந்துமிக்க கொடுப்பீராகில்
செரிந்தயிந்தக்குணங்கள்முத லானதெல்லாம்
சொல்லாமல்நீங்குமப்பா திறமைபாரே. (7).

ஸ்நானஞ்செய்ய வெண்ணெய்.

அப்பனேஸ்நானமது செய்வதற்கு
அதிவினமாய்விளம்புகிறேன் வினவாய்கேளு
தப்பிதங்கள்சொல்லவில்லை நல்லெண்ணை தன்னில்
தனிந்தகரியசீரகமும் கஸ்தூரிமஞ்சள்
ஒப்பனையாய்வகைக்குவொரு பலமும்போடு
ஒல்கியசொற்றவராமல் பாருபாரு
செப்பினேன்அருகன்வேர் பலந்தான்சேர்த்து
செழிப்புடனேயெரித்திரக்கிஸ்நானஞ்செய்யே.

இறங்கியிதில்சாரமது விராகனிடையேபோடு
இன்பமுடன்முழுகவேதான் குணமாந்தேகம்
சிறக்கவேசீப்காய் வெந்நீர்விட்டு
சிதராமல்செய்துமிகத் தேர்ந்துபார்ப்பீர்
மறவாமல்பத்தியமா யசனமுற்று
மற்றயெந்தநாளில்பலங் கறிகாய்களுண்டு
அறந்தழைக்கவாத்தாளைப் பூசைபண்ணு
அனுதினமும்நல்வழியில் நிலைப்பீர்தானே. (9)

குதம்பைசித்தர் சந்திரோதயக்குளிகை-கூ
முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

நூற்றுஏழாவது

கண்ணானந்தர்

கெருடன் கிழங்கெண்ணெய்-ம.

தொழிலானதொழிலென்று விளம்பக்கேளு
தொந்திதனைசெய்தவர்க்கு மெத்தநன்று
வழியானகெருடனிடக் கிழங்குதன்னை
வயணமுடன்கண்ணிலிடு மைபோற்செய்து
அழியாமல்நிழலில்வைத்து வுலர்ந்தபின்பு
அடவுடனேபணிரெண்டு பலந்தான்தூக்கி
விழியதனால்பார்த்துநன்றாய் வின்வதாக
வியல்புடனேகடைச்சரக்கை கூட்டுவீரே. (1)

கடைச்சரக்காம்விளங்கம்வா லுளுவையோடு
கனமானதிரிகடுகு சீரகமுமொக்க
நடையாகவகைக்குவொரு பலமதாக
நாடியேயிடித்ததனைச் சேர்த்துக்கொள்ளு
தடையறவேஅண்டதொருபாண்டத்திட்டு
தனியான்விளக்கெண்ணெய் வரைப்படிதான்சேர்
இடையானவெங்காய மிடித்துக்கூட்டி [த்து
இன்பமுடன்வடுப்பேற்றி யெரிப்பீர்தாமே. (2)

வெங்காயம் 12-பலம், போடவும்.

அடுப்பேற்றிரீயதனை மெதுவதாக்கி
 அமர்ந்துமெள்ளபார்த்திறக்கு புனல்தங்காமல்
கடுப்பேற்றியனல்மெத்த மீறிநின்றால்
 காய்ந்தபதம்சரியாக வரமாட்டாது
எடுத்துவிடுகைவரிசை நிதானங்கொண்டு
 ஏற்கெனவேவடித்திறுத்து வைத்துக்கொண்டு
தொடுத்தபொல்லாகிரந்திகுட்டம கரிமேகங்கள்
 துலைப்ப்தவெள்ளையறை யாப்புக்கென்றே. (3)

அரையாப்புமேகரெணம் விஷபாகங்கள்
 அலைவானமேகத்து றாறல்வெப்பு
திரையானப்புழுவெட்டு மலத்திற்சிக்கல்
 தோராயமானதொரு நோய்களெல்லாம்
மறைவாகப்பதுங்கிவிடும் நேர்ந்துபாரு
 மலக்கட்டுவயிற்றிறைச்சல் வுள்ரெணங்கள்
குறையாமல்தீர்க்குமப்பா அறிந்துசெய்யில்
 கோடானகோடிபிணி யகன்றுபோமே. (4)

முதலாவதுகெருடன் கிழங்கையும் கட்டுச்சரக்கையும்கியாழம்வைத்து காச்சியபின்புயிருத்துஎண்ணெயில்சேர்த்துப்பதமாகக்கூட்டிச்செய்யவும்அல்லது ஒவ்வொன்றாகக்கூட்டிக்காய்ச்சிக் கொள்ளவும்

இதற்குப் பத்தியம்.

பிணியதற்குப் பத்தியத்தில் வைத்துயேற்று
பிழையாகச்செய்வதனுல் தர்மமாகும்
அனியாயவார்த்தைசொல்லிப் பணத்தைக்கேட்டு
அவர்சிலவுக்கேற்றபடி செய்துக்கொண்டால்
மணியானவொளிமீதில் நின்றதாய்தான்
மனமகிழ்ச்சியாகாமல் சிரிப்பாளப்பா
கணிதமுடன்கடும்பத்திய மாகவைத்து
கடந்தபின்புயிச்சாபத்தியமா யிருக்கச்செய்யே.

சிறுபயறு நெய் சம்பாவரிசிசேர்த்து சமைத்து
வுண்ணவும் கிச்சடி செய்து புசிக்கவும்
இதற்கு ஸ்நானஞ்செய்ய வெண்ணெய்.

பத்தியத்தில்பிசகாம லிருக்கச்சொல்லி
பரிவுடனேமண்டலமென் றிசைந்துசொல்லு
சுத்தியுடனிருந்துசெபஞ் செய்யச்சொல்லு
சோம்பல்தனில்நாடாமல் விருத்திருக்கசொல்லு
மெத்தநடையாகாது பிணியாளர்க்கு
விதனமுறும்பண்டிதர்மேல் பழிசொல்லவேண்
நித்தமும்தான்காலைதனில் செபத்தில்நின்று [டாம்
நிதானித்துதொழில்களெல்லா முடிப்பீர்தாமே.()

ஆமென்றவிலாமிச்சன்வேர் பலமதொன்று
அரியதிருவேட்டிவேர்பலமதொன்று

காமென்றவில்வையுட பலமதொன்று
நன்மையுள்ளசதாப்பூவும் பமதொன்று
தேனென்றகோஷ்டமொடு அருகன்வேர்
சிறந்ததொருபூலாவின் கிழங்குசீந்தல்
கானென்றசடாமாஞ்சி கற்கடம்நெல்லி
கவித்தவற்றசீரகமும் வகைக்கோர்காரே. (7)

வகைக்குப்பார்த்தெடுத்து யிடித்தபின்னர்
வளமானசந்தனத்துள் பலமும்ரெண்டு
துகையாகமறுத்தேக்கு பலமுங்கால்தான்
துணையாகவொன்றாகக் கூட்டியேதான்
பகையாலயெள்ளெண்ணெய் வறைப்படியிற்றானும்
பரிவுடனேசேர்த்துமிக யெரித்துவாகா
தகையாமலிறக்கிவைத்து வடித்தபின்பு
தனிமையுள்ளசீனியது விராகன்போடே. (8)

போட்டபின்புதலைமுழுக வரிசைகேளு
போன்றயெண்ணெய்த்தேய்த்து நன்றாய்மேலிற்
வாட்டமறசீயக்காய் வெந்நீரிட்டு [றேய்த்து
வயணமுடன்ஸ்நானமது வானபின்பு
தேட்டமதாய்வாட்டிறைச்சி துவரைசேர்த்து
தென்புடனேகறிசமைத்து அசனஞ்செய்ய

ஆட்டமிட்டநோயனைத்து மகன்றுதப்பா
வறிவானபண்டிதர்கள் வுண்மைதானே. (9)

மண்டலம் அல்லது அரைமண்டலம் 10-நாள்.

அல்லது 5 நாள் எண்ணெய் குடிக்கச்சொல்லவும்
பத்தியமாக நடக்கச் சொல்லவும்.

வேறு விருத்தம்.

உண்மையாயிருந்தால் ஒதுங்கிடும்நோயது
உண்மையாயிருந்தால் ஒருபோதுந்தப்பாது
உண்மையாயிருந்தால் வோதலாம்வேதமும்
உண்மையாயிருந்தால் ஒருவரால்காக்குமே. (10)

கெருடன் கிழங்கெண்ணெய்-௩௦.

முற்றிற்று.

உ

கடவுள் துணை.

நூற்றிஎட்டாவது

பாம்பாட்டிசித்தர்சிரோன்மணி

பூபதிமாத்திரை-கூ.

செல்வமுள்ளசிரோன்மணியின் பூபதிதானப்பா
சீர்பெறவேசொல்லுகிறேன் விபரமாக
கல்வியுள்ளளோர்படித்தறிந்து செய்வதற்கு
கருணையுடன்வியாதிகளை தீர்ப்பதாகும்
தொல்வினையையகற்றிவிட சுவாமிபாதந்
தோத்தரித்துவிளம்புகிறேன் நன்றாய்க்கேளு
வல்வினையையகற்றிநிற்க மருந்தின்பாகம்
வயணமுடன்யறிவீர் வழக்கந்தானே. (1)

வழக்கமதாய்விடுகாமல் சரக்கைப்பார்த்து
வதிசயம்போல்பார்த்தெடுத்து நிறுக்கவேணும்
பழக்கமதாயனுதினம் பிண்பதாகம்
பலாபறத்தின்கார்ரியத்தி லுணரவேணும்
முழக்கமிட்டுத்திரிந்த தலைந்தலாபமுண்டு
மூடருடன்சேராம லறிவைத்தேற்றி
அழக்குழக்குயெனச்செப்புங் கதையைநீக்கு
ஆசைவைத்துபுத்தியதி லன்பாகநில்லே. (2)

அன்பானலிங்கமது பலமும்ரெண்டு
ஆச்சரியகெந்தியது பலமுமொன்று
நண்பானகல்வத்திலரைத்துமைபோல்
நலமாகயிஞ்சிச்சா றாற்றியேதான்
பண்பாகப்பின்புமிகை நன்றாயாட்டி
பேற்பெறவேவழித்தெடுத்து கரண்டிதன்னில்
ஒண்பாகவிட்டடுப்பி லெரியவாங்கு
வுலவியதோர்நீர்களெல்லாம் வற்றறற்றனே. (3)

சுவற்றியபின்கல்வத்திற் போட்டுக்கொண்டு
சுகுனமுடன்சங்யனத்தூள் கியாழம்வார்த்து
கவரியேதான்முச்சாமம் நன்றாயாட்டு
கனலெழுப்பசிவப்பேறும் பவழம்போலாம்
தவறிவிடாதேபார்த்து வழித்தெடுத்து
தயங்காமல்குன்றியைப்போ லுருட்டிக்கொண்டு
நவமானபூபதியைக் குழலில்வைத்து
நன்மையுடன்வானந்தாய் பாதம்போற்றே. (4)

போற்றியேதீபமொடு தூபங்காட்டி
பொலிவாகச்சிந்தித்து நிற்கவொன்று
யேற்றியேதொழுதபின்பு பிணியாளர்க்கு
யெடுத்ததனிலோருருண்டை கொடுப்பீராகில்
மாற்றிவிக்கும்சன்னிவிறுக் குளிர்சுரங்கள்
மடக்குகின்றமர்ரடைப்பு மூர்ச்சையாவும்

தூற்றியசொல்தவறமல் வயிற்றுநோயும்
தூரமெனவகன்றுவிடுந் துரிதந்தானே. (5)

அநுபானம்.

துரிதமுடன்திரிகடுகு தேனில்சேர்த்து
தூயகறக்கொடுத்திடவே சொன்னநோய்கள்
பரிவுடனேநீங்குமப்பா பண்பதாக
பண்டிதற்குஇதுகளைநீ பாருபாரு
விரிவானமருந்திலே சொல்லவில்லை
விகிதமுடன்செய்தவர்க்கு மேன்மையாகும்
தெரிவிதமாயுணர்ந்துகொண்டால் யுண்மையாகும்
தெளிந்தவற்குசுகதவித பாகந்தானே. (6)

பூபதிமாத்திரையரைக்கின்ற சந்தன்கியாழம்.

பாதமுடன்சந்தனத்தூள் பலந்தான்மூன்று
பண்பானலவங்கப்பூ பலந்தானொன்று
யோகமுடன்செண்பகப்பூ பலமுக்கால்தான்
யேகவொருசாக்கதனை யிடித்துக்காய்ச்சு
ஆகவேதான்யிதுதனியே நீரதனலப்பா
அம்மம்மாஅதட்டிமெல்ல வரைத்துக்கூட்டி
நோகவிதமணுகாது சொற்றவறிடாது
நுணுக்கமிதுகைகண்ட பூபதியாமே. (7)

தண்ணீர்சுமாராய் விட்டுக்காச்சவும்.

கண்டபடிசொல்லாமல் சாத்திரத்தைப்பார்த்து
கருதியதோர்விதப்படின மாகச்சொன்னேன்
விண்டதிந்தஅவிழ்தமது மெய்யதாகும்
விரட்டுமெப்பா அணந்தவிட நோய்கள்தன்னை
தொண்டுசெய்துகைவரிசைக் கற்றுங்கொண்டேன்
தோயாதப்பொருளுணர்ந்துபடித்துக்கொண்டே
மண்டலத்தில்பெரியோரைப் பணிந்துகார்த்து [ன்
மனமிறங்கயான்மிகவே தொழுதிட்டேனே. (8)

(பத்தியம்.)

தொழுதபடிபத்தியத்தை நன்றாய்க்கேளு
துலங்கவேகோதுமையின் கஞ்சியாகும்
வழுவாமல்மிளகுநீர் சாதமாகும்
வயணமுடனுண்பதற்கு ஆவின்பாலாகும்
முழுகவேதான்சீக்காய் வெந்நீராகும்
முயற்சியுடன்மற்றுநா ளெல்லாமாகும்
நழுவாகச்சொல்லவில்லை கண்டுபார்த்து
நடத்துவீர்வியாதிகண்டு நாட்டுவீரே. (9)

சிரோன்மணி பூபதிமாத்திரை-கூ.

முற்றிற்று

கடவுள் துணை.

நூற்று ஒன்பதாவது

பதஞ்சலியார்

வச்சிரகண்டி மாத்திரை--அ.

நிலைமைபெற்றவச்சிரகண்டி மாத்திரையிதென்று
நிறையானபெரியோர்கள் செய்தபாகம்
சலையாமல்கர்த்தாவின் பதத்தைப்போற்றி
களிக்கவேவிளம்புகிறேன் மதிவல்லோர்முன்
சிலையானதேகத்தைத் தேற்றுதற்கு
சிலமுள்ளயிதுவுமொரு மாத்திரைதான்வேணும்
அலையாமல்செய்துவைத்துங் கொண்டால்நன்மை
யாகுமென்றேசெப்புகிந்த நூலிற்முனே. (1)

செப்புதற்குலகுவாக யிருக்குமப்பா
செய்துவந்தால்ப்பவல்லோ தெரியும்பாகம்
ஒப்புதற்குலிங்கமது விராகனெட்டு
வோதரியபூரமது விராகனென்று
மெப்பியவீரமது வரைக்கால்விராகனுகும்
வினவுடனே தவறுமல் முடிக்கப்பாரு
தப்பிதங்களில்லையப்பா றசச்செந்தூரம்
தயவாகவிராகனிடை ரெண்டதாமே (2)

இடைகள்கண்டுதப்பாமல் கல்வத்திட்டு
இணையாகசம்பழத்தின் சாற்றால்சாமம்
தடைகளன்றியிஞ்சியதை சீவிநன்றாய்
தானிடித்தசாறதனா லரைத்தோர்சாமம்
விடையிதற்குபேச்சுமுண்டோ சொல்லுதற்கு
விழுதிகொடிகட்டிநின்று வாட்லாம்பார்
படையானநோய்களது தீர்வதற்கு
பகர்வுடனேசொல்லுகின்ற பாகங்கேளே. (3)

பாகமுடன்மூன்றுயிடை மேகக்குடைச்சலுக்கு
பரிவுடனேயைந்துநாள் விரைவாதத்திற்கு
வேகமுள்ளசுரத்துக்கு மூன்றுவேளை
வினையானபண்புறைக்கிப் பத்துநாள்தான்
தாகமுள்ளநடுக்களுக்கு ரெண்டுநாள்தான்
தடங்கள்செய்துமூர்ச்சையது வாய்வுக்கப்பா
நோகவேதான்வலைக்குகின்ற கணுவாதத்திற்கு
நேர்மையுடன்சர்க்கரையில் கொடுத்துப்பாரே. ()

கொடுத்துவிடுவெள்ளையறை யாப்புதீர
குணமாகக்கண்டமாலைத் தோஷத்திற்கும்
அடுத்ததொருசன்னிமதி மூன்றுக்குந்தான்
அப்பனேசீக்கிரத்தில் கொடுத்துப்பாரு
எடுத்தகனப்பிணிகளெல்லாம் நீங்கிப்போகும்
இனமறிந்துவனுபானந் தன்னிலீய்ந்தால்

சடுத்தமிட்டவெகுநோய்க ளிகளுமப்பா
சாதித்துநின்றவர்க்கு கருவிதானே. (5)

பத்தியம்.

நின்றபடிசிறுபயறு முருங்கப்பிஞ்சாம்
நிதாணித்தவாட்டிறைச்சி வற்றலாகும்
நன்றினவாய்முளகுநீர் துவரையாகும்
நலமானகாடையொடு வரைக்கீரையாகும்
ஒன்றியேதான்பால்கஞ்சி யாகுமாகும்
வொருமித்தகோதுமையின் கஞ்சியாகும்
வொன்றித்தசர்க்கரையும் நவரையரிசும்
விளங்கயவபாத்தறிந்து கொடுக்கலாமே. (6)

இதற்கு ஸ்நானயெண்ணெய்

அறிந்தபடிசொல்லுகிற விவரங்கேளு
அன்பானநல்லெண்ணெய் படிகாலப்பா
செறிந்தவொருநுணாப்பட்டை துளசிபட்டை
செவ்வையுள்ளவெள்ளுள்ளி முளகுமஞ்சள்
சொரிந்தவொரு கரியவேபபிலையினீர்க்கு
சுகிர்தமெனவகைக்குமொரு பலமதாக

திறந்தயிந்தமூலிகையை பிடித்துமைபோல்
தீர்க்கமுடன்வெண்ணெய்தனி லிட்டுக்காய்ச்சே.

காய்ச்சியே தலைக்கிட்டு சீக்காய்த்தேய்த்து
களிக்கவேவெந்நீரும் ஸ்நானஞ்செய்ய
யேச்சிநின்றதேகத்தைக் குணமதாகும்
மெம்பிரான்றுணையதனால் குறைவொன்றில்லை
ஆச்சுதேவூதிசயமா மிந்தப்போக்கு
ஆரறிவார்பெரியோர்க்குத் தெரிந்தவித்தை
பூச்சியமாய்வைத்திதனைக் கொடுத்தபேர்க்கு
புண்ணியமும்நன்மைவந்தும் பொருந்தும்பாரே.

வச்சிரகண்டி மாத்திரை-அ.
முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

நூற்றுபத்தாவது

கூ த ம கா மு னி

மேகநாதக்குளிகை—௫.

பொருந்தியதோர்மேகநாதக் குளிகைதன்னை
புகழ்ச்சியுடன் சொல்லுகிறேன்பெரியோர்கள்
பருதியதோர்வெண்காரம் சாதிலிங்கம் [முன்பில்
கனமானதிவதைவேர் வசம்புசுக்கு
நிருதியதுசயிந்தலவணம் வாய்விளங்கம்
நேரானவோமமொடு பெருங்காயந்தான்
விருதியதோர்காட்டா மணக்கன்வேரும்
வினவுடனேதானெடுப்பாய் பலமொன்றுமே. (1)

பலமொன்றும்பார்த்தெடுத்துக் கல்வத்திட்டு
பண்புடனேதானரைத்து மைபோலாக்கி
பெலமானநேர்வாளம் சரக்கிடைநேர்தூக்கி
பிரிட்முடன்நேர்த்திதனில்சம்பழத்தின்சாற்றால்
கலனைகவிடாமலேதான் நன்றாயாட்டி
கண்ணிடிடும்மயனமதாய்க் கருதிப்பாரு

நலமாகவழித்தெடுத்து குன்றியைப்போல்
நயனமெனவுருட்டியொரு குமலில்வையே. (2)

ஒரு குளிகை அல்லது
இரண்டு குளிகை கொடுக்கவும்.

குழல்தனிலேவைத்துநம தாதியோடு
குணமானபராபரத்தைத் தியானஞ்செய்து
விழலானகுன்மமொடு குளிர்சுரங்கள்
விதித்தபொல்லாவயிற்றில் நிற்குந்திரைகள்வா
உழலானபித்தநீர் சோகைபாண்டு [தம்
உதித்தவிதக்ஷயரோக வயிர்தலித்தல்
தழலான அசீரணங்கள் சிலகனத்தநோயை
தப்பாமல்நீங்கிவிடுந் தணிந்துபாரே. (3)

ஒரு குளிகை அல்லது மூன்று குளிகைநிதானத்துடன் பார்த்துக்கொடுக்கவும் பித்தநீர் கழன்றுவிழும்.

(பத்தியம்)

தணிந்தபின்புமிள்குநீர் சாவமூட்டு
தயவாகவூடாளின் கருவாடாகும்
செனிந்ததொருவாழைக்கச்சல் கூட்டச்சொல்லு
சேதமின்றிநோய்களெல்லா பறந்துபோகு
முனிவர்பெரியோர்களிதை மூபர்ச்சிபாக
மொழிந்தனர்கள்பரிகாச வார்த்தைபேசார்

களிந்தபடிசெய்தவர்க்குக் கைகண்டபாகம் [மே
கருத்துடனேதெளிந்துகொண்டால்களிப்பர்தமா
ஆட்டிறைச்சி கூட்டினால் மெத்த நல்லது.

இதற்கு ஸ்நானம்.

கனிப்பானநல்லெண்ணெய் படியரைக்கால்
கணக்குடனேபாண்டத்தி லூற்றிக்கொண்டு
விளிப்பாகமிளகுகரிய சீரகங்கஸ்தூரிமஞ்சள்
வினவுடனேவதிமதுரம் வகைவகைக்கி
துளிப்பாகப்பலமரைதான் பாலாட்டி
துலங்கவேவொன்றாகக் கூட்டியேதான்
தெளிவாக்காச்சியேதான் ஸ்நானஞ்செய்ய
செய்தகர்மவினைகளெல்லாம் விட்டுப்போமே. ()

சீக்காய்தேய்த்து வெந்நீரில் ஸ்நானஞ்செய்யவும்.
வியாதிகூறறிந்து குளிகையைக் கொடுக்கவும்.

மேகநாதக்குளிகை-ரு.
முற்றிற்று.

சிவமயம்.

நூற்றிபதினோராவது

வேதமுனிவர்

சூடாமணி மாத்திரை—அ.

விட்டுப்போம்சகலநோ யானதெல்லாம்
விடாமழைபோல் தொடுத்தகனலானதெல்லாம்
மட்டுமிதமில்லாமல் சூடாமணியின்மாத்திரை
மகிழ்வாகப்புகலுகிறேன் கபடம்விட்டு
தொட்டுவிடவியாதியெல்லா மோடுதற்கு
சூட்டுகிறேன்படித்தோர்கள் மெச்சவேதான்
கட்டுவிதமுந்திரிகையி னுப்பைப்பூவும்
கருத்தறியதிப்புலியும் பேரீச்சிதானே. (1)

பேரீச்சுக்கோஷ்டமொடு முத்தக்காசு
பெருமையுள்ளவெட்டிவேர் பன்னீர்பூவும்
சாரிச்சுத்தாமரைப்பு நன்னாரிவேர்
சரியானசந்தனத்தூள் வகைதானொன்று
தாரிச்சிபலமொன்று யிடித்துநன்றாய்
தவறாமல்கல்வத்தில் போட்டபின்பு
நேரித்துலிங்கமொரு காசுபோடு
நிலையானசூரமொரு காசபோடே. (2)

போடப்பாவரிதாரம் காசுபோடு
புனிதமுறநாபியது வரைகாசுபோடு
ஆடப்பாதண்ணிவிட்டான் கிழங்கின்சாற்றால்
அகலாமல்ரெண்டுநா வரைத்துக்கூட்டு
நீடப்பாகறிப்பான்சார் விட்டுநன்றாய்
நீங்காமல்மூன்றுநா ளரைத்துத்தீரு
தேடப்பாவுருந்திடைதான் வுண்டைசெய்து
தீர்க்கமுடன்நிழலுலர்த்தி பதனம்பண்ணே. (3)

சரங்குசுத்தியின் பாகம்.

வீரத்தைசம்பழச்சாத்தி லொருநாளூரப்போடவும், ரசகற்பூரத்தை தேளினல் சுருக்கிட்டு எடுத்துக்கொள்ளவும், நாபியை வெள்ளாட்டின் கோமியத்தில் மூன்றுநாளூரவைக்கவும், மேற்படி மிளகு எலுமிச்சஞ் சாறில் ஊரவைத்து யெடுத்து சேர்த்துக்கொள்ளவும், அரிதாரத்தை சுண்ணாம்புக் கல்லில் (கடு) தரம் நீத்தி நன்றாய்க் கழுவி சேர்த்துக் கொள்ளவும்.

தீரும் நோய்கள்.

வேறு விருத்தம்.

பதனமுடன் சுகிர்தமாக பண்புடன்சொல்லக்கேளு, விதனமுந்தீரவேண்டி விளங்கு மாத்திரையி

லொன்றுநிதமுறக்கொடுத்துமேலாய் நேர்ப்படப்பார்ப்பீராகில் அதனமதானகர்மவிழலதுவகலுந்தானே

அகன்றிடுங்குளிர்சுரங்கள் அசாத்தியவிரணமூறல்நான்றிடுங்கன்னிதோஷம் காடாது சன்னியாவும் புகன்றிடுங்கண்சுழட்டல் பொல்லாதகிறுகிறுப்பு, இகன்றிடுங் குத்தல்பித்தம் யேங்கியே வலறிப்போமே. (6)

அலறிபசன்னிவேர்வை யழலதுநீங்கிப்போகும், நலமுறவனுபானம்பார்த்துநாடியே கொடுப்பீரப்பா, பலவிதநோய்களெல்லாம் பறந்திடும்பறவைபோலே தலமதிலறிவுள்ளோர்க்குத் தான்றெரிந்துரைத்ததாமே. (7)

இதற்கு பத்தியம்

அறிவினுற்பத்தியத்தைத் தானுமடவுடன்புகலவேணும், பிரியமாந்தெரிந்தவீதம்பேர்பெறச்சொல்லவேணும், குறியவேஸ்நானஞ்செய்யக்குணமுடனுவலவேணும், குறிகுணருதத்தைக்கண்டு செப்புவீர்தினமுந்தானே. (8)

சூடாமணி மாத்திரை-அ

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

நூற்றிபனிரெண்டாவது

காசிபமுனிவர்

கறியநாதக் குழம்பு-கO.

சுருதிதனில்சொன்னபடிக் கறியநாத
சுத்தமுள்ளகுழம்பதனை புகலக்கேளு
கிருதியைப்போல்பிரசாச மாகநோயை
நீக்கிவிடுங்கண்டறிந்து செய்யநன்று
கருதியதோர்காரீய ரசமும்நேராய்
கணக்குடனேவகைக்கு வொருபலமதாக
கொருதிவிடவுருக்கிநன்றாய் சேர்த்துக்கொண்டு
பின்பதனில்பெருங்காயங் கூட்டச்சேரே. (1)

பெருங்காயம்நாபியொடு காந்தங்கெந்தி
பேசரியநெரிவிஷமுங் கரியசீரசமுஞ்சுக்கு
திருத்தமேதான்திப்பிலியும் வாய்விளங்கம்
தென்புடனேவகைக்குவொரு பலமதாக
விருந்ததுபோல்சுத்திசெய்து வொக்கக்கூட்டி
வியல்புடனேநேர்வாள யிடையேசேர்த்து
வருந்தவேவுத்தமத் தாளிசாற்றால்
வயணமுடனொருசாம மரைப்பீர்தானே. (2)

அரைத்தபின்புதேங்காய்ப்பால் விட்டுநன்றாய்
அதிவிதமாயொருசாம மரைத்தபின்னர்
உரைத்தபினபுதேங்காயின் வோட்டைசுட்டு
வுயர்பெறவேமுன்பாலி லுரைத்துமைபோல்
விரைத்துவிடக்கலக்கமற்றும் விட்டுவாட்டு
வினவுடனேயெடுத்துநல்ல சிமிளில்வைத்து
கரைந்துவிடாதபடிக்கிப் பார்த்துமேலாய்
கண்ணுள்ளேபதனமிடுபகர்வதாமே. (3)

பகர்வுடனேசன்னிபதி மூன்றுக்குந்தான்
பாச்சிவிடுபயரளவு யிஞ்சிச்சாற்றில்
சுகம்பெறவேகுமறகண்ட வலிக்கித்தானும்
சுகுணமுடன்தேனதிலே நீட்டிப்பாரு
தகமையுடன்சுரங்கள் முதலானத்திற்கு
தப்பாமல்சுக்கு கியாழத்திலீவாம்
அகமகிழநாய்கடிக்கி விஷத்துக்கெல்லாம்
அன்பானசம்பத்ழதின் சாற்றில்தானே. (4)

சாற்றிலிடுகுன்றியிடை கண்ணிலிட்டு
சர்வபரம்பரையருளால் நீங்கிப்போகும்
போற்றியேகுளிர்சுரத்துக் கப்பால்நீயும்
பிரபலிக்கக்கொடுவலிக் கியாழத்திலீவாய்
மாற்றிவிடுமனந்தநோய் வணுகிடாமல்
மறவாமலனுபானந் தெரிந்துசெய்வாய்

யேற்றியேசொல்தவிராம லிணங்கினோர்க்கு
யெப்போதுங்குறைகளணு காதுபாரே. (5)

இதற்கு பத்தியம்.

பாரப்பாமிளகுநீர் சாதமூட்டு
பிரியமுடன்வுப்வுதனை வறுத்துக்கூட்டு
போதுமாகோ துமையின் கஞ்சியூட்டு
பெலக்கவேதான்வென்னீரைக் குடிக்கச்சொல்லு
நேரப்பாகடுகுநெல் லெண்ணெயாகா
நிதானித்துப்பண்டிதத்தைநேர்ந்துபாரு
ஆரப்பாஅறிவார்க ளாசான்சொல்ல
அகமகிழக்கற்றுரைத்தால் பெரியோர்தானே (6)

சரக்கு சுத்தி.

நேர்வாளம் எருமைச்சாணியில் நெரிவிடம்சாண த்தில் சம்பழச்சாத்தி லூரப்போடவும காந்தத்தை கொல்லனுலையில் காய்ச்சி கோமியத்தில் துவைக்க வும்நெந்திையைச்சட்டியிலிட்டுவெள்ளாட்டுக்கொழு ப்பிட்டு வுருக்கி பசுவின்பாலில் வூற்றவும் இரத்த த்தைக் கற்கண்டிட்டுவரைக்கவும் காரியத்தைக் கற் றுழைபடலின் ரசத்திலுருக்கிசாய்க்கவும் இப்படி யாகச்செய்த சரக்கைக் கூட்டிக்கொள்ளவும். (7)

கன்னி (௩௩) மூன்றுக்குக்கலிக்கம்-வேறுவிருத்தம்.

'பெரியதோர் கலிக்கமெல்லாம் பேர்பெறச்சொல் லினோர்கள் சிறியாற் கலிக்கமொன்று செப்புவேன்

கேளுகேளு, அரியவேநேர் வாளத்தை அடவுடன் சுத்திசெய்து, குறியவோர் பருப்பில்கொஞ்சங் குணமுடனுரைப்பீர்தாமே.

உரைத்திடு சம்பழத்தின்சாற்று லூற்றதனமாக வேதான், வரைவுடன்சன்னிக்கேதான்வியல்புடன் கண்ணில்தீட்டு, மறைத்திடுங்குணத்தை மாற்றும் மலரிடுஞ் சீறல்போகும், திறையெலாம் அகலுமப்பா சீர்பெற அறிவீர்தாமே. (8)

கம்மார் வெற்றிலைச் சாற்றினு முறைக்கலாம் ஆக்கிரணம்.

அறிவுடன் விறட்டிதன்னி லடவுடனெருக்கம் பாலை, குறியவேவூட்டிவூட்டிக் குலாலவோரவியிற் போடு, பிரியமாய் வைத்துநாள்தான் பெறமுறயூட் டியேதான், நெறியுடல் புடத்தைப்போட்டு நிலைக் கவே யெரிப்பீர்தானே. (9)

எடுத்துநற்பற்பந்தன்னை யிணக்கமாய் சிமிழில் வைத்து, அடுத்திடுஞ்சன்னிதோஷம்அதிவித்ததலை நோயிற்கும், தொடுத்திடுரேணுவாகத் துரிதமாய் நாசிக்கேற்ற சடுத்வமதானநோயைச்சாதித்துவிறட் டுந்தானே. (10)

கரியநாதக்குழம்பு-கO.

முற்றிற்று.

உ

கடவுள் துணை.

நூற்றுபதின்மூன்றுவது

யூகிமகாமுனிவர் அருளிச்செய்த

சிலோதிரி மாத்திரை-௩

செப்புதற்குகுலகுவாகச் சொல்லக்கேளு
சேர்ந்ததொருவாளமது புலமதொன்று
ஒப்புதற்குரசகற்பூரம் பலங்காலப்பா
வோதரியதுழிஞ்சிப் பட்டைபலங்காலப்பா
தப்பாமல்கல்வத்தி லிட்டுக்கொண்டு
தயவாகமுலைப்பாலா லொருசாமமாட்டு
மெப்புடவேவகையானச் சாறதனலப்பா
மேன்மையொருசாமமரைத் தெடுப்பீர்தாமே.(1)

அரைத்துப்பதமாக்கியேதான் னெடுத்துக்கொண்டு
அடவுடனேதுவரையதின் னிறையதாக
குறைத்துமேவிடாமலே வுண்டைசெய்து
குணமுடனேபாணியினி லடைத்துவைத்து
மறைத்துமிகசெய்யுகின்ற சுரத்துக்கப்பா
மாராமல்நறுதே கொடுப்பீராகில்

விரைத்துப்பயிர்தழைத்ததுபோல் தேகமாகி
வியாதிபதுநீங்கியேதான் வின்பமாமே. (2)

இதற்கு பத்தியம்.

இன்பமுள்ளபத்தியந்தான் மிளகுநீர்சாதம்
இணையுடனேசேர்த்துவரக் குணமதாகும்
தென்புடனேதிரம்நீங்கிக் குணமதாகும்
தெய்வத்தால்சீரதுவே சிறக்குமப்பா
முன்பாகவையர்பதந் தோத்தரித்து
முயற்சியுடனவிதமது கொடுக்கவேணும்
பண்புபெற்றுநியாயவழி சாதியேதான்
பாத்தியமுறுக்கைகூட்டும் பரிவாய்த்தானே. (3)

இதற்கு ஸ்நானம் ஓமந்தேய்த்து சீய்க்காய் யிட்டு வெந்நீரில் தலைமுழுகவும்.

சிலோத்திரிமாத்திரை-௩.

முற்றிற்று.

உ

கடவுள் துணை.

நூற்றிபதினான்காவது

கல்லுளிசித்தர்

ஜெயரசகற்பூரமாத்திரை--ம.

பரிவானரசகற்பூரம் பலமதொன்று
பண்பாகத்தேனதிலே சுத்திசெய்து
குறியாவசம்பலத்தின் சாற்றினாலே
குணமாகசுருக்கிடுவாய் ரெண்டுசாமம்
தெரிவானமுலைப்பாலால் ரெண்டுசாமம்
தீர்க்கமுடன்செய்தபின்பு கல்வத்திட்டு
விரிவானவெண்மிளகு பலமதொன்று
விளங்கவேசேர்த்தரைக்க வழிசொல்வேனே. (1)

சொல்லுகின்றசம்பழத்தின் சாற்றால்சாமம்
சுருக்காகவரைத்துபணிப் பபருபோமே
வெல்லுதற்குமணியணியாயா யுருட்டிக்கொண்டு
விவேகமுடன்நிழலில்வைத்து வுலரச்செய்து
நல்லுறவாய்குழல்தனிலே வடைத்துதேவ
நாதாந்தக்கடவுள்தனை தெண்டம்பண்ணி
பல்லுதிரவாய்வுபக்கச் சூலைகுத்தல்
பகர்வானகுளிர்தனக்குக் கொடுப்பீர்தானே. (2)

கொடுத்துவிடு அந்திசந்திரெண்டுவேளை
குறிப்புடனேதிரிகடுகு தேனிற்றானும்
அடுத்துவரும்அப்பமுதல் குடைச்சலெல்லாம்
அணுகாமல்நீங்கிவிடுமறிந்துபாரு
அடுத்ததொழில்தப்பாது வெகுசமர்த்து
யேர்க்கனவேசெய்துகுண மாக்கும்ப்பா
விடுத்தசொல்லைமனதில்வைத்து தெளிந்தபேர்க்கு
வினவியநற்பாகமது விளங்குந்தானே. (3)

விடத்தாரிவேர் மாத்திரை யரைக்கும்போது
பலம் முக்காலிட்டு வரைத்துக் கொள்ளவும்.
மேற்படியாரியற்றிய கட்டுவாதிமெழுகு

நற்பாகத்துடன்கேளு மிகவுமேதான்
நலமானசாதிக்காய் சாதிப்பத்திரி
பொற்பாதஅதிவிடையம் கூளாத்திக்காய்
பேர்பெரியவெட்பாலை சிறுநாகப்பூ
உதப்பாகல்வங்கமொடு காட்டாத்திப்பூ
உயர்ந்ததொருசீனத்தின் பட்டைஓமம்
சிறப்பாகசிங்கிக்குரோசாணிசுக்கு
சிதராதபுளியன்றோல் காசுகட்டிதானே. (4)

காசுகட்டிமையூரின் கஞ்சாவித்துக்
கருதறியபெருங்காயம் அசமதாகம்

ஆசுகளில்லாத்திரு பேர்சொல்லாது
அடவுடனேவகைக்கிவகை பலமதாக
பேசுகிறேன் தீர்க்கமுடன்கேளுகேளு
பிரபலிக்கவுரலிலிட்டு யிடித்துநன்றாய்
பூசுகின்றநல்வத்தில் போட்டுக்கொண்டு
புகழ்வுடனேசம்பழச்சார் தன்னாலாட்டே. (5)

ஆட்டியபின்விளாவினுட பிசினிதானும்
அன்பாகப்பலமரைதா னதனிற்போடு
நீட்டியதோர்வபினியது கால்பலந்தான்போடு
நேர்ந்தரைப்பாய்வொருசாமம் நிலைமையாக
பூட்டிவிடுலிங்கமது பலமரைதானப்பா
புனிதமுள்ளகெந்தகந்தா்ன் பலமரையதாகும்
நாட்டமுடன்றேனதனால் ரெண்டுசாம
நலம்பெறவேயரைத்தபின்போர் பாகங்கேளே.

குங்குமப்பூ பலம்-வ, கோரோசனம் பலம்-வ
சேர்க்கவும்.

கேளப்பாமறுபடியும்நிறுத்தியேதான்
இருபெறவொருசாம மறைத்துக்கூட்டு
நாளப்பாயிப்படியே மூன்றுநாள்தான்
நலம்பெறவேவழித்தெடுத்து பரணிதன்னில்
கேளப்பாவாராம லடைத்துக்கொண்டு
குணம்பெறவேமனதிலவைத்து் வினவதாக

கேளப்பாவானதொரு கிறுணிமந்தம் [னே
தடங்கல்செய்யும் நோய்தனக்குக் கொடுப்பீர்தா
சுண்டக்காய்பிரமாணம் உண்டைசெய்து
கொடுக்கவும்.

தனத்தில்லாவியாதியது தீர்வதற்கு
தயவாகத்தேனிலிடு பயமோயில்லை
வினவாகசர்க்கரையில் கற்கண்டிலாதல்
விசிதமுடன் அதிவிடையக் கியாழந்தன்னில்
சினமாறவருசியுட கியாழமாதல்
சேர்த்துவிடுநல்லோம கருக்கல்செய்து
பண்பாகநற்சீரகம் கால்பலந்தானப்பா
புகர்வுடனேகியாழமிட்டு கற்கண்டுசேரே. (8)

இதற்கு ஸ்நானம்.

கற்கண்டுசேர்க்கரையைப் பாலூற்றிக்கொள்வாய்
கருத்துடனேகொட்டியதைக் கூட்டியுண்ணு
கற்கண்டுகோதுமையைக் கஞ்சிசெய்து
நலம்பெறவேசீனியிட்டுக் கூட்டியுண்டு
சற்குணமாய்வாழைகச்சல் பூச்செருவும்
சமைத்துமிகக்கொடுத்தாலு மெத்தநன்று
பொற்கணமாய்வாட்டிரைச்சிக் காடையாகும்
பொருதியிதைப்பத்திமாய் பார்த்துசெய்வீர். (9)

பார்த்தபடிசொன்னதல்லால் மறைப்பொன்றில்லை,
 பதருமல்லமயிட்டு வெந்நீர் தன்னில்
கார்த்துமிகத்தலைமுழுகி வசனஞ்செய்ய
 கடவுளர்தன்கிருபையினால் சவுக்கியமாக
சேர்த்தயித்தபாகமது மெத்தநன்மை
 செழிப்பாகக்குணங்கொடுக்கும் தேகத்திற்கு
ஏர்த்தபடிபண்டிதர்க்கு சஞுவதாச்சு
 யெடுத்ததொழில்பொய்யாதுயிணைகந்தானே. ()

ஜெயரசகற்பூர மாத்திரை-௩௦
முற்றிற்று.

சிவமயம்.

நூற்றி பதினைந்தாவது

கஞ்சமலசித்தர்

இரசபதங்கம்—கரு.

குன்றுமல்ரசபதங்கம் கூறக்கேளு
குறிப்பாகசொல்லுகிறேன் விணியதாக
நன்றாகசெங்கலுப்பு யிடித்துநன்றாய்
நயம்பெறவேசட்டிக்குள் பாதியிட்டு
குன்றுமல்குகைதனையே நடுவில்வைத்து
குணம்பெறவேரசமதனை வூற்றியேதான்
பன்றாகமேலுமிந்த வுப்பிட்டேதான்
பதறாமல்மேல்சட்டி கவிழ்த்துமூடே. (1)

குகைமுறைகெந்தி பற்பாடகம்சடாமாஞ்சிவெள்ளைவணக்கு இருகஞ்சிவெத்திலைச்சார்விட்டரைத்து அகல்போலேயிடித்து வைத்துக்கொள்ளவும்.௨-பலம் ரசம்வூற்றி கையினாலமிழ்த்திசட்டிக்கிவுப்புமறைய சிலைமண் செய்யவும்.

மூடியேகண்டதொரு வடுப்பின்மேலே
முயற்சிபெறயேற்றிமெள்ளத் தீயைமூட்டு
வாடியேபோகாமல் அரவுபகலெரித்துநன்றாய்
வயணமுடனாரவைத்து யெடுத்துப்பார்க்க

தேடியதோமேல்சட்டிமேலேநிற்குந்
திறமானபதங்கமது படிகம்போலே
நாடியேவாலையினல் வழித்தெடுத்து
நன்மையுடன்பரணிதனி லடைத்துவையே. (2)

எரிப்புசாமம் எட்டு

அடைத்தயிந்தபதங்கமதை பனவெல்லத்தில்
அடவுடனேவைந்தரிசு யிடையதாக
நடையிடைதனை கைகாலின்குடைச்சல்மற்ற
நலமில்லாபாங்கிமுதல் சூலைவோடும்
தடையில்லாவாழைப் பழத்திலூட்டு
தவறுமல்கஞ்சி மிகவேயூட்டு
இடைமீறிவாய்ப்பிடித்தால் கருவேலம்பட்டை [ய்
இணையாக்கியாழமிட்டுகொப்பழிக்கவுகந்துசெ
ஏழுநாளல்லது யேழுவேளைபனவெல்லத்திலிடவும்

அயச் செந்தூரம்.

உலகந்தொழுமயச்செந்தூரம் செப்பக்கேளு
வுண்மையுள்ளவாடமதை ராவியேதான்
இகழ்ந்துவிடாமற்படிக்கு பலந்தானேந்து
இன்பமுடன்சம்பழத்தின் சாற்றிலிட்டு
மிகபுகழ்வாய்மூன்றுநா ளானபின்பு
மேன்மையுடன்தண்ணீர்விட் டரைத்தெடுத்து

சுகம்பெறவேயெண்ணுமல் பட்டைச்சாற்ருல்
சிதராமல்வைத்துபுடம் வரைத்துப்போடே. (4)

புடமிடுவாய்நெல்லிக்காய் சாற்றிலப்பா
புகழ்ச்சியுடனுறுபுடந் தீர்த்துப்போடு
அடவுடனேபாத்திதனை யெடுத்துக்கொண்டு
அதிவிதமாய்வெற்றிலையின் சாற்ருலப்பா
திடமுடனேபத்துபுடந் தீர்த்தாயாஞல்
திவ்வியமதாய்க்கண்டுகொள்ளாற் சிவப்புமாகும்
கடவுள்பதந்தொழுதேற்றிக் குழலில்வைத்து
கனத்தபித்தவாய்வுதனைக் கொடுத்துப்பூட்டே.()

எடுத்துபலசோனைவிக்கல் வார்திப்பாண்டு
யெதிர்த்தகுணயெறும்புருக்கி யிளைத்தமேனி
அடுத்ததொருகழிச்சலன்ன திரேகம்யாவும்
அகண்டுவிடசெந்தூரந் தட்டிகேட்கும்
தொடுத்துவிடுவனுபான மறிந்துமேலாம்
துடர்ந்துசெய்தாலின்னம்வெகுநோய்கள்தன்னை
சடுத்தமிட்டுதீர்க்குமப்பா புத்திமாண்பர்
சமர்த்துடனேயித்தொழிலைச்செய்வதாரே. (6)

தொழில்பார்த்துசுழுவாகச் செய்துகொண்டால்
தோற்ருதுபலவிதமாய் புத்திதானும்
விழியதனல்நோக்கிமெள்ள அறிவைத்தூண்டி
வியல்புடனேகைபாக மேற்றிநின்ருல்

ஒழியாது அவிழ்தமதின் மார்க்கமப்பா
வோதுவாய்பலவிதமாய் பேசுவார்கள்
வழியிது தான்லேசான முறையில்தேர்ந்து
வதித்தபடிபண்டிதத்தைப் பார்ப்பீர்தாமே. (7)

இதற்கு பத்தியம்.

பார்த்திதனைநோயாள ருண்ணும்போது
பண்புடனேநெய்பாலும் வெண்ணையாகும்
நேர்ந்தபடி வாட்டிறைச்சி கிச்சடியுமாகும்
தித்தித்ததீவராட்சிப் பழமுமாகும்
யோர்த்தபடிகோதுமையின் ரொட்டியாகும்
இன்பமுடன்கொண்டவர்க்கு யேர்க்குமோர்க்கும்
சீர்த்துவமாதெரிந்துணர்ந்து பார்த்துநின்றால்
தெய்வச்செயல்சித்தபடி யாகுந்தானே. (8)

ஸ்நானஞ்செய்ய எண்ணெய்.

வேறு விருத்தம்.

ஆகியசொலேதோன்று அடவுடன்புகலக்கேளு
பாகியசந்தனாதி பெண்பெருந்தயிலந்தன்னை
யூகயாசந்தனாதி பண்பெருந்தயிலந்தன்னை [மே.
யோகியாம்பெரியோர்சொன்னவுச்சிதமொழியிதா

மொழிந்தசொல்தவறிடாமல்முனிந்துநேர்பாகங் கண்டு, அழிந்திடச்செய்யும்நோயை அகற்றியேநீக் கும்பாரு, செழுந்திடத்தேகந்தன்னைத் திறப்படப்

போற்றுநிற்கும், முழுதும்நேர் வயணமாக வுயிர் படவுணர்வீர்தாமே. (9)

படர்ந்தது மனேகமென்னும் பார்ப்பதுவொன்று தானே, தடமிதுவேறென்றெண்ணித் தவறிடாதிரு த்தல்நன்று, அடவுடனே செந்தூரத்தா லாடுகி மனந்தமார்க்கம், சடமுதத் தெளிவுற்றோங்கி சகல மும் நன்மையாமே. (10)

நன்மையாம் முனிவர்சொன்ன நடத்தையைவறி ந்தமேலோர், இன்பமாய்க்கண்டுதேர்ந்துயிதுவிதப் பாகமொப்ப, அன்புடன் செய்வோர்க்கெல்லா மதி விதக் குணமதாகும், வின்பமாய் மொழிந்தநியாய முறையிது நிசமதாமே. (11)

முறையது சுளுவிதென்று மூத்தவரெனக்கு சொன்னார், விரைவுடனிந்நூல்யானும் விருப்பமா யெழுதினேன் யான், மறையவர்வகுத்தசொல்போல் மகிழவேகோர்க்கவேணும், குறையிது வணுகிடாது குணந்தருங்கனகமாமே. (12)

அயச்செந்தூரத்திலனேகவித நோய்தீர்ந்துகுண மதாகும். (13)

இரசபதங்கம்-கரு.

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

நூற்றிபதினறுவது

புலிப்பாணிசித்தர்

கற்பகமுத்தொளிபற்பம்—௧.

அழியாதபொருள்தனையே பணிந்துபண்பாய்
அதிவிதமாய்ப்புகலுகிறேன் கற்பத்தின்கற்பம்
தொழிலாகச்செய்தவர்க்குக் குறையொன்றில்லை
தோய்ந்தவர்க்குப்பதிகமுறும் பாகமப்பா
விழியானவிழியதுபோல் விறக்கமாக
விவேகமுடனுணர்ந்துமிகப் பார்க்கநன்று
பழியானகாரியத்தை வகலத்தள்ளி
பக்திவிசுவாசமுட னுகந்துசெய்யே. (1)

செய்யக்கேள்கல்மதந்தான் பலந்தானென்று
சிர்சிக்கல்னூர்தான் பலமுமொன்று
துய்யதிருசலாசத்துப் பலந்தானென்று
துரிதமுடனல்லசல் மதனிற்போட்டு
அய்யமறகாச்சியபின் கழுவியேதான்
அன்புடனேகல்வத்தில் போட்டபின்பு
உய்யவேகொங்கிலவன் பட்டைசாற்றல்
உயர்பெறவேயரைத்துநன்றாய்யெடுப்பீர்தானே.

எடுத்துமிகவில்லைசெய்து ரவியிற்போட்டு
ஏர்க்கணவேயெடுத்திதனை வகலில்வைத்து
கொடுத்தபடிசந்துவாய் சீலைசெய்து
துலங்கவேபதினைந்து யெருவிற்போடு
அடுத்ததொருமுச்சரங்கு மொன்றதாகி
அதிசயமாய்நீறியது வெண்மையாகும்
சடுத்தமில்லாமுத்துவும் பலமதொன்று
சுகிர்தமுள்ளபவழமது பலங்கால்தானே. (3)

பலமதென்றவிதப்படினம் கல்வத்திட்டு
பண்புடனேபீலாவின் பழத்தின்சாற்றால்
கனலகலநெட்டங்க மட்டுவாட்டி
கருத்துடனேவில்லைதட்டி ரவியிற்போட்டு
பலன்பெறவேவோட்டில்வைத்து முன்போலப்பா
பதறுமல்புடந்தனிலே போடுபோடு
பெலப்படுத்தியிப்படியே லாறுதறம்போடு
பெருமையுள்ளபற்பமது தவளமாமே. (4)

தவளமென்றபற்பமதை வெண்ணெய்தன்னில்
பரிவுடனேகாசிடைதான் கொடுப்பீராகில்
பவளமென்றநற்குணத்தால் வெள்ளைதன்னை
பத்துநாள்தன்னிலேதான் பகர்வாய்நீக்கும்

குவளையுள்ளநீரடைப்பை யகற்றிபோகும்
குருவருளால்பேணிதன்னில் குளிர்ச்சியேறும்
சிவபெறவகிருபையது நாடிநின்று
செய்தவர்க்குவெகுநன்மை யாகுந்தானே. (5)

நன்மையுள்ளபேர்தனக்கு ஆகுமாகும்
நாடாதுகர்மவினை யெப்போதுந்தான்
புன்மைகுணம்நீக்கிவிட்டால் செவ்வையாகி
பூதலத்தில்பெருகிநிதம் வாழலாம்பார்
தின்மையொன்றும்நினையாதே விகடமாக
திருவிரக்கப்பதமதனை மறந்திடாதே
உன்மனைத்தாய்க்தார்க்குநின்ற வொளியில்நின்று
வுற்றமதில்புகழ்ந்திருக்க வுறுதியாமே. (6)

உறுதியுள்ளக்ஷயத்திற்கும் புண்புரைக்கு
முலர்ந்தவுடலானபல நீர்கட்டுக்கும்
பொருந்தியேதான்நெய்யிலிடு தேனிலூட்டு
பொங்கமுடனீந்திடவே போகுங்காசம்
கருதியேபத்தியங்கள் பார்த்துக்கொள்ளு
களிக்கவேமனோரஞ்சித லேகியத்திற்றானும்
சுருதியேதான்கொடுப்பதன்றிப் பன்னீர்பூவின்
சுகமானலேகியத்திற்கொடுப்பீர்தானே. (7)

லேகியங்கள்ரட்சயானங்க ளிதனிற்செர்ல்லும்
நேர்மையறிந்தேகொடுக்க வியாதியெல்லாம்
ஆகியபேர்சிறந்தபடி நிசமதாகு
மம்மம்மாவாயிசொல்ல விரித்துசொன்னேன்
யூகியாய்த்தெரிந்தவர்க்கு வுண்மையாகும்
வுசிதமதையெவராலும் வுரைக்கப்போமோ
யோகிதபமுனிவருரைத் துணர்ந்தோருற்ற
வுயர்ந்தமொழிதவறும லுரைத்ததென்றே. (8)

உரைத்தபடியல்லாது வேறுமுண்டோ
உண்மையென்றுநினைத்தோர்க்கு ஊண்மையாக
மறைத்திதனில்யான்புகல யில்லையப்பா
மாபெரியோரறிவுகர்ந் துணர்ந்துகொள்வர்
குறைத்தமொழிபேசாம லிந்தநூலில்
குறிப்புடனேவொழியாம லவிழ்ந்தன்னை
அறைந்தவிதங்கண்டுணர்த்து தெரிந்தபேர்க்கு
அதிசயிக்கஞானவழிக் கூட்டிந்தானே. (9)

கற்பக முத்தொளிபற்பம்-கூ.
முற்றிற்று.

நூற்றிபதினேழாவது

வேதாந்தசித்தர்

நாகபற்பம்-க.

வேறு-விருத்தம்.

கனமானநாகந்தன்னைக் கனிக்கவேபற்பமாக, இனமாகப்புகலக்கேளு யேற்பனபலமுமைந்து, வினவாகயிலுப்பைநெய்யி விரைவருக்கிச்சாய்த்து, தனமிகமகிழ்வதாகச் செய்முறையிருபதாமே. (1)

இருபதுதிரந்தான் தீர்த்து வியல்புடன்சமபழத்தின்சாற்றில், பெருகவே வுருக்கிச்சாய்பாய்பெலப்படக்கசடுநீங்க, குருவது ஆவதற்குக்குணமுடன் கரண்டிதன்னில், வுருகவேவுருக்கிக் கீழ்காநெல்லிலேரதனலாக்கே. (2)

தாக்கியே கிண்டியாட்டித் தயவுடன்புகலக்கேளு நோக்கியே சுத்திசெய்வீர் நூன்முறை ரசமதன்னை, ஆக்கிடப்பெலத்திவதில் ரெண்டுபலமெடுத்து, தேக்கிடநாகத்தில்தாக்கித்தெளிவுடனரைப்பீர்தானே.

கேளப்பாபனமற்றைச் சாற்றால் கிடியுரவரைத்து நன்றாய், யூளப்பாவில்லைதட்டி மேன்மையாய்க்காயவைத்து, நாளப்பாவொட்டிவைத்துநலம்பெறச்சீலைசெய்து, வாளப்பா நிதானமான லளர்கோழிப்புடத்திற்போடே. (4)

புடத்தினிலறிந்துபார்த்துப்பிசகெனதெரிந்தாற்பின்னுந், திடத்துடனரைத்துமுன்போற் சிறக்கவே

போடு, நடத்திடுவைந்திரமுமாகநலம்பெறப்புடமுந் தீர்ந்தால், மடத்தினிலுள்ளசித்தர் மகிழ்வரென் றெடுப்பீர்தாமே. (6)

புடம் ரு-திரம் அல்லது எ-திரம் போடவும்.

எடுத்துநற்பாணிதன்னி லெழிற்பெறவடைத்துக் கொண்டு, அடுத்ததோர் பிணிகள்பார்த்து அடை வுடன்கொடுக்கநன்று, தொடுத்திடும் க்ஷயங்கள்கா சந் தோன்றிடுமிருமல்வாந்தி கொடுத்திடுங்கிராணி கோஷசுரமுதலனுகாதென்றே. (6)

காணுதுபித்தவாய்வு கனத்திடுமதி சாரங்கள், தோணுது பவுத்திரங்கள் துயரலத் தீர்க்குமப்பா, வீணுனதென்றுநீங்கள் விரவுடன்பேசவேண்டாம் கோணுதுவறிந்த பேர்த்து குணம்துவாகுமென்றே.

ஆகியவியாதி தன்னையடவுட னின்னங்கேளு, யோகியாய்நின்றபேர்க்கு யுற்றசொல் தவறிடாது, ஆகியநடையைகண்டறிவினில்புக்கியேதான், யோகி யென்றுணர்ந்திடாமல்போதிப்பார்சுபமதொன்றே.

போதித்தநாகபற்பம் போடவாம்வியாதிகண்டு, நீ திசொற்றவறிடாது நிலைபெறுமொழிதப்பாது, வீதி யாமேனதைத்தேற்ற விளங்குமாஞ் சோதிதானும், வாதியென்றேற்று வீண்சொல் வாய்மை யெந்திரம் போலாமே.

நாகபற்பம்-முற்றிற்று.

உ

கடவுள் துணை.

நூற்றிபதினெட்டாவது

தியானநாதாந்த சித்தர்

தாளகபற்பம் - சா.

அதிசயித்ததாளகத்தின் பற்பந்தன்னை
அழுத்தமர்க்குசுளுவாகச் சொல்லக்கேளு
துதிசெயிக்குத்தாளகந்தான் பலமொன்றப்பா
சுண்ணாம்புக்கல்லில்வைத்து இருபத்தைந்து
மதிப்புடனேதீத்நலகி யெடுத்துப்பாரு
மசடானவினைவிதங்கள் கண்டுபோகும்
சதியெனவேரசம்பட்டை வாகைமூலம்
நேர்ந்ததனை இவைமூன்றும் சாம்பலாக்கே. (1)

மூன்றுமொருஇடையாக வெடுத்துக்கொண்டு
முனைபெறயேபுதுப்பாண்டந் தன்னிலேதான்
ஈன்றமொழிதவறுமற் சாம்பலிட்டு
இணையுடனேதாளகத்தை நடுவில்வைத்து
ஆன்றவுடன்மேலுமந்த சாம்பல்தன்னை
அடவுடனேபோட்டிசைந்து வழுக்கியேதான்

கான்றனுறவாய்தனக்குச் சீலைமண்செய்து
 கனக்குடனேயிருசாம மெரிப்பீர்தானே. (2)
இருசாமங்கமலம்போல் தீபம்போட்டு
 யெடுத்தாற்றிப்பதறாமல் பார்ப்பீராகில்
கருகாமல்தன்குலம்போய் நீறிநிற்கும்
 களிப்புடனேபற்பமதைப் பதனமாக
பெருகவேசிமிழ்தனிலே வைத்துக்கொண்டு
 பெரியக்ஷயமந்தாரக் காசத்திற்கும்
சுருக்கனுள்ளப்புமுத விருமலுக்கும்
 சாதித்துதீர்க்கவிது கொடுப்பீர்தானே. (3)
கொடுப்பதற்கு அனுபானம்புகலக்கேளு
 புகழ்பெறவேதிரிகடுத் தேனிலாதல்
அடுத்தசொல்லாம்முயல்நெய்யில் ரசாயனத்தில்
 ஆராந்துபணவெடைதா னீய்வாராகில்
கடுத்தயெல்லாநோய்நீங்கும் பத்தியமாயுண்ண
 கர்த்தாவின் றுணைபதென்றே கருதுவீர்கள்
தொடுத்ததொருபொய்யெனவேநினைக்கவேண்டாம்
 துயரகலச்செய்தவர்க்குத் துலங்குந்தானே. (4)

(பத்தியம்.)

துலக்கமுள்ளவாட்டிரைச்சிக்காடையாகும்
 துணையானமுசல்கறியும் கிழங்காணுதும்

லக்கல்லாபால்நெய்யும் கோதுமையாகும்
கருணையுள்ளவாட்டுக்கால் சல்லியாகும்
பெலக்கவேதான்மிளகுநீர் சாதமுண்டு
பிரியமுடன்பார்த்துமெள்ள வுண்ணவேதான்
சிலக்லனத்தகடிவிஷங்க ளறிப்புமேகம்
சீக்கிரத்தில்நீங்கிவிடுந் திரமைதானே. (5)

ஸ்நானஞ்செய்யசந்தனாதித்தைலம்.

நீங்கிவிடுமிதிற்சொன்ன பற்பத்தாலே
நிதானமுடன்பார்த்துணர்ந்து செய்வீராகில்
தாங்கியகோரவிழ்தத்தா லெல்லாநோயும்
தப்பாமல்தீருமப்பா சார்ந்துபாரு
யேங்கியேதிரியாமல் மணதைத்தேற்றி
யெப்போதுந் தெய்வதுணை தன்னைத்தேடு
தூங்கியேவிருக்காமல் தியானம்செய்யில்
துலங்குமாம்வேதாந்தச் சுருதிதானே. (6)

தாளகபற்பம்-சு.
முற்றிற்று

உ

கடவுள் துணை.

நூற்றிபத்தொன்பதாவது

திருமூலநாயனார்

நாதாந்தக்குறிப்பு—கக.

அடியாகியண்டரண்டத் தப்பாலாகி
அகாரமெனுமெழுத்தது வே பாதமாகி
முடியாகிநடுவாகி மூலந்தன்னில்
முப்பொருளுந்தானாகி முதலுமாகிப்
படியாகிமுப்பாழற்று படிக்குமப்பாற்
படிகடந்தபரஞ்சோதிப் பதியுமாகி
அடியாகுமூலமதே அகாரமாகி
அவனருளால்நின்றநிலை யறிவுதாமே. (1)

அறுவாகியவனவளா யல்லாமாகி
அடிநடுவுமுடிவாகி யகண்டமாகி
பொதுவாகிபல்லுயிர்க ளனைத்துக்கெல்லாம்
புகலிடம்மெய்ப்பொருட்கு மூலமாகி

மனுவாகிவண்டாகிச் சுவையுமாகி
மலராகிமணமாகி மதிக்கவொண்ணு
அவரருளகாரமதே மூலமாகி
அண்டமெல்லாந்தாங்கிநின்ற பம்பரமூலமே. ()

மூலமெனுமாதார வட்டந்தானே
முச்சுடருமுக்கோண மூன்றுநாடி
சீலமெனுஞ்சிவலிங்க பாதந்தீர்த்தந்
திருவடியுந்திருமேனி நடனமாகும்
கோலமுடனண்டமெல்லாந் தாங்கிக்கொண்டு
கொழுந்துவிட்டகம்பமதாய் மேலேநோக்கி
ஆலமுண்டரண்டமெல்லாந் தாணுய்நின்ற
அகாரமுதவல்லெழுத்தை அறிந்துபாரே. (3)

அறிந்ததுவுந்தற்பரமே யகாரமாகு
அறிவுடையஉகாரமே சிற்பரமதாகும்
பிறிந்தறிவுமூலமெல்லாஞ் சமையந்தானும்
பேதமெனுங்கருவிவகை யெல்லாமாகும்
அறிந்ததுவும்அகாரமெனும் பாதந்தன்னை
அடிமுடியென்றனுதினமு மறிந்துநோக்கே. (4)

நோக்கமுடன்மூலமெனும் பாதந்தன்னை
நட்பொருளாஞ்சிற்பத்தி னீடேறுேக்குக்

தீர்க்கமுடனுதார வகையுந்தாண்டித்
திருநயனம்நாசிநெற்றி நடுவேபார்த்துப்
போக்கறிந்துயிந்தநிலை நோக்கவல்லர்
புரிசடையோன்றன்னுடைய புதல்வராவர்
ஆக்கமுடனருட்சுடர்போற் குருவைத்தானே
அநுதினமும்நோக்கி நிற்பாராசனமே. (5)

ஈசானுமீசானு மொன்றேயாகும்
மவனவளுமொன்றாகும் அதுதானாகும்
பேசாதமந்திரமு மிதுவேயாகும்
பேரொளியின்வடிவாகும் பேருமாகும்
நேசாருங்கலைகளெல்லாந் தானேயாகும்
நிலையானஓங்கார பீடமாகும்
யீசானையாசானைப் காணும்பேர்க்கு
யின்பமுடன்கைலாச மெய்தலாமே. (6)

எய்தரியபரசிவத்தை மூலந்தன்னி
லிருசுடருமுதித்தொடுங்கு மிடமேயென்று
மெய்தொழியுஞ்சுழிமுனையே கம்பமாகி
மெய்ப்பொருளாஞ்சோதியென் மேவிநிற்கும்
யிவ்வகையேமூலமெனும் பாதந்தன்னை
யிருநேரமற்றிடத்தே யிறஞ்சிகாணே. (7)

காண்பதுதான்பேரொளியின் காட்சியாகும்
காணரியபொருளாகுங் காட்டும்போது
ஆண்பெண்ணாய்அலியாகி அடியுமாகி
அப்பாலைக்கப்பாலா யமர்ந்தசோதி
வீண்பயிலும்வேதமெல்லாந் தேடிக்காணா
வெறும்பாழதாகியே மேவிநின்றார்
சேண்பயிலுஞ்செகசோதி மூலந்தன்னை
தேடரியபாதமென்றே தெளிந்துநோக்கே. (8)

தெளிவரியபாதமது அகாரமாகி
சிற்பரமுந்தற்பரமுந் தானேயாகி
அளிவரியசோதியது தானேயாகி
அடிநடுவுமுடியாகி யமர்ந்துநின்று
மொருவரியமுதலாகி மூலமாகி
முச்சுடருந்தானாகி முடித்தசோதி
சுழியினிலேமுனையாகிக் கோபமாகிச்
சொல்லரியவெழுத்தென்றே தொகுத்துபாரீர்.()

தொகுப்பதுதான்மந்திரங்கள் கருவிநூல்கள்
சொல்லரியதத்துவங்கள் தன்னையெல்லாம்
வகுத்துடனேயித்தையெல்லாங் கண்டுநீங்கி
வாகானஉடலுயிரை வரையாற்கண்டுப்

பகுப்புடனேசேராமற் பாதந்தன்னைப்
பரகதிக்குவழியெனவே பற்றிக்கொண்டு
விகற்பமில்லாமூலமதில் நின்றசோதி
மேலானபாதமென்றே மேவிநில்லே. (10)

மேவியதோர்சற்குருவின் பாதந்தன்னை
மெஞ்ஞானமென்றதனை மேவிக்கொண்டு
ஆவியுடல்காயமெல்லா மறிந்துபார்த்து
அத்தனார்வடிவென்றே அறிந்துகொண்டு
பாவிணையளானதெல்லாம் விட்டுநீங்கிப்
பகலிரவுமற்றிடத்தே கருத்தைவைத்தாற்
சிவனையுஞ்சிவந்தனையு மொன்றாய்த்தானே
திருமூலர்பாதமென்றே. திடமாய்க்காணே. (11)

நாதாந்தக் குறிப்பு-கக
முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

நூற்று இருபாதவது

புலிப்பாணிமுனிவர்

சிமிள்வித்தை—உரு.

காப்பென்னசிமிள்வித்தை சொல்லக்கேளு
கருவாவமணிக்கழுகின் கருவியாலே
தாப்பென்ன ஆண்கழுகு வெள்ளிநாளில்
தான்வதைத்துஉயிர்போன விடத்திலப்பா
ஆப்பென்ன ஆதித்த யதியந்தன்னில்
அடைவாகமுப்பெலியும் பொங்கலிட்டு
சாப்பென்னவஸ்துவுடன்சுத்துவந்து
சார்வாகப்பூசைசெய்து சொல்லக்கேளே. (1)

கேளுநீமுதுகெலும்பை அடுக்கடுக்காய்
கீறியேதானெடுத்து சுத்திசெய்து
ஆளேநீமுடியெட்டு சிமிள்தானெட்டு
அப்பனேபாக்குபோற் செய்துநீரு

நாளேநீ அதினஸ்த்தி நரம்பேபோக்க
நலமாகக்கயர்திரித்து சிமிளைக்கோறு
வாளேநீசிமிள்நடுவே துவாரம்போடு
மைந்தனேயிதின்பெருமை சொல்வேன்பாரே.

பாரேநீமுதற்சிமிள்தான் வசியமாகும்
பண்பாகமாரணந்தான் சிமிள்தானிரண்டு
வீறேநீமூன்றப்பா பேதஞ்சித்தி
விதமாகநான்கப்பா தன்மனமேசெய்யுஞ்
சீரேநீஐந்தப்பா விங்வேஷணந்தான்
சிறப்பானஆறப்பா உச்சாட்டிச்சீ
தீரேநீஏழப்பா மோகம்மோகம்
திறப்பானயெட்டப்பா அழைக்கும்பாரே. (3)

பாரேநீவசியமப்பா (அங்) கெண்டேணு
பண்பானமோகமப்பா (மங்) கேநாட்டு
வீரேநீஅழைக்குமப்பா (வங்) காம்பாரு
விதமாகஸ்தம்பமப்பா (நங்) ஙைநூணு
கூறேநீசாடனந்தான் (வங்) கேயப்பா
குணமானபேதமப்பா (யங்) கென்றேது
சூரேநீவேஷணந்தான் (நங்) கைச்சேரு
திறமானமாரணந்தான் (சிங்) நைக்காணே. (4)

காணேநீ அந்தந்த அக்ஷரத்தை
 கைமுறையாய் எழுதியல்லோ சிமிளிற்போடு
வீணேநீநினைத்தவன்போ கூடநாட்டு
 விதமாக அந்தந்த மூலிசேரு
நாணேநீஐயம்கோலக் கருவுஞ்சேரு
 நாயகனேசிமிள்தோறும் போட்டுமூடு
ஊணேநீ அறுபத்து நாலுமூலி
 உத்தமனேவெவ்வேறே விளையுமாமே. (5)

ஆடேநீசிதேவி ராசருக்கு
 அப்பனேநல்லூமத்தை பெண்ணுக்காகும்
கூடேநீவெள்ளெருக்கு லோகமெல்லாங்
 குணமானவெண்கரந்தை வசியஞ்செய்யும்
நாடேநீகருஞ்செம்பை சகலசித்தி
 நயமானவெண்குன்றி மிருகமென்றுஞ்
சூடேநீபொற்கையான தெய்வசித்தி
 சுகமானசென்னுபுருவி வசியமாமே. (6)

ஆமேநீபொன்னூமத்தை பெண்கள்மோகம்
 அடவானகஞ்சாதான் ஜனமோகந்தான்
தாமேநீமருளூமத்தை தெய்வமோகம்
 தயவானருதுமோகம் முத்தக்காசு

வாயேநீரும்பதுவும் ராஜமோகம்
வளமானநன்னரி செகத்தின்மோகம்
நாமேசேர்ஆல்விழுது ஸ்ரீகள்மோகம்
நயமானவெள்ளெருமத்தை சறுவமோகபெண்ணே.

எண்ணவேநட்டிக்கொடி சிலன்ஸ்தம்ப
மிகமானநிலம்புரண்டி ஆயுதமாட்டும்
பண்ணமேபரட்டையப்பா மலத்தின்ஸ்தம்பம்
பண்பானநீர்முள்ளி ஜலத்துக்காகும்
நண்ணவேசூரியப்பா சர்வஸ்தம்பம்
நலமானசத்திசா ரணையின்மூலம்
அண்ணலேஆயுதத்தை அடக்கிக்கொள்ளும்
அப்பனேபோகருட கடாக்ஷந்தானே. (8)

தானென்றபூமிசக் கரையின்மூலம்
தயவானசுக்கிலத்தை தளரொட்டாது
கோவென்றபோகருட கடாக்ஷத்தாலே
கொற்றவனைபுலிப்பாணி யானுஞ்சொன்னேன்
நானென்றஆணவத்தை தள்ளுதள்ளு
நற்றவத்தால்பெரியோரை காணுகாணு
பானென்றதம்பனங்க ளெட்டுஞ்சொன்னேன்
பாங்கானசாடினத்தை பணிந்துகேளே. (9)

கேளேநீகிணுப்பை முருகமெல்லாம்
  கேட்டோடிசாடிக்குங் கிலிதம்பாரு
காளேநீ அறமுறித்தான் பூடுக்கெல்லாந்
  தட்டளிந்துசாடிக்குந் தயவாய்ப்பாரு
பாளேநீமாஞ்செவித்தான் நாசஞ்சாகும்
  பண்பானசுண்டியப்பா பரிசமாற்றும்
வாளேநீகண்டங்கத்திரி ராஜர்க்காகும்
  வளமானதேள்கொடுக்கு விஷத்துக்காமே. (10)

ஆமேநீகரந்தையப்பா வியாதிதீரும்
  அடவானகொட்டக் காந்தைமோகமாற்றும்
வாமேகேள்சாவடிநந்தா ணெட்மோச்சு
  வளமானவேஷணத்தை சொல்லக்கேளு
நாமேநீகருத்துடைய காவேளைத்தான்
  நயப்பாகராஜரைதான் வசியஞ்செய்யுந்
தாமேநீவெள்ளைக்கா வேளைதானப்பா
  தயவாகதெய்வத்தின் வேஷணந்தானே. (11)

தானென்றகாட்டாமணக்கு பூதவசியந்
  தருகும்டாபூனையுடக் காலிகப்பா
கோனென்றபாரிசத்தை வசியஞ்செய்யும்
  கொற்றவனேதிருகுகள்ளி சத்துருவசியம்

மானென்றதலைச்சுருளி ஸ்ரீகள்வசியம்
வளமானதன்னிமிட்டான் ராஜவசியம்
சேனென்றசெங்கத்தாரி சகலவசியம்
செயலானவேஷணத்தின் மூலியெட்டே. (12)

எட்டானதுடரியப்பா மிருகமெல்லாம்
எழுந்தோடிவருகுமப்பா கண்டுபாரு
பட்டானவுள்ளோட்டி பிறதாளேட்டி
பாங்கானபெண்களைத்தான் அழைக்கச்செய்யும்
நெட்டானசிறுமுன்னை தெய்வமப்பா
நிச்சயமாய்யோடிவரும் நிசந்தான்பாரு
உட்டானகுப்பமேனி மூலியப்பா
வுத்தமனேமிருகத்தை அழைக்கும்பாரே. (13)

பாரேநீதலைச்சுருளி அரசருக்கு
பாங்கானசிறியாநங்கை பிசாசுக்காகுஞ்
சேரேநீஅழுகுகன்னி சகலமெல்லாஞ்
சீக்கிரத்தில்தானழைக்குங் கண்டுபாரு
விரேநீஅழைப்புவகை மூலிஎட்டும்
விதமாகவெவ்வேறாய்ப் பிரித்துச்சொன்னேன்
தீரேநீபோகருட கடாக்ஷத்தாலே
திறமாகப்புலிப்பாணி விளம்பினேனே. (14)

விளம்பவேகார்த்திகையின் கிழங்குதன்னை
விஷமானமாகுமடா கண்டுபாரு
தளம்பவேநாவியப்பா பிசாசுக்காகுந்
தயவாகவிருஷந்தான் சொல்லக்கேளு
திளப்பவேசகலமுமா ரணமேசெய்யுங்
கேஸமுடன்காஞ்சிரை நாலேமாறே
துளம்பவேஓடுமது மிருகமெல்லாம்
தொல்லுலகில்மரணமடா பின்னும்கேளே. (15)

கேளேநீகொடிவேலி கிரிமியல்லோ
கேட்டோடிமாரணமாய்ப்போகும்பாரு
ஆளேநீநஞ்சுடைய•புலதானப்பா
அடைவானசிலவிஷங்கள் மரணமாகும்
கேளேநீமருக்கோன்றி பூதமெல்லாம்
கொடிதானமரணமே செய்யும்போது
வாளேநீபோகருட கடாக்ஷத்தாலே
வளமாகபுலிப்பாணி பாடினேனே. (16)

பாடியேகோழியென்ற அவரையப்பா
பண்பாகதெய்வமெல்லாம் பேதமாகும்
நாடியேகாட்டுசெம் பசளைதானும்
நணுகாமலோகமெல்லாம் பேதம்பேதம்

கூட்டியேவட்டாமா துத்திதானுங்
குணமாகஅங்கினியை பேதம்பண்ணி
வாடியேசங்கம்வேர்பூதபேதம்
வளமானமாவிலிங்கந் தெய்வமென்னே. (17)

என்னவேநீர்மேல்நெருப்புதானும்
மிகமாகத்தாலுந்தானெட்டுமூலி
அன்னவேமாரணமும் பேதமெட்டு
மடவாகச்சொல்லிவிட்டேன் பின்னுங்கேளு
இன்னமோர்வழியுரைப்பேன் சித்தியாகி
இயல்பாகஇருமனதாய் சிந்திப்பாய்நீ
பன்னவேஅறுபத்து நாலுமூலி
பாடுவித்தேன்போகருட கடாக்ஷந்தானே. (18)

தானென்றமசானமதில் நடுசாமத்தில்
தயிரியமாய்ச்சென்றுநீ பூசைசெய்வாய்
வாவென்றருத்திரனர் சக்கரத்தைச்சொல்வேன்
வளமானமுக்கோண வட்டமிட்டு
கானென்றபன்னிரண்டு யிதழ்தான்போடு
கணக்காணயிதழ்தோரும் சூலம்நாட்டு
கோவென்றவாளரையில் சொல்லக்கேளு
கொடிதானசிகாரமுட னுகாரந்தானே. (19)

தானென்றஅகாரமுடன் சவ்வும்போடு
சார்வானருத்திரனு ருத்திரியுமாச்சி
தேனென்றமசானத்தில் லகிரிமைந்தா
சிமிளெட்டுமுடிவிட்டு திரங்துவைத்து
பானென்றமுப்பெலியும் பொங்கலிட்டு
படையப்பாவஸ்துமுதல் சோத்திஞெடு
ஆனென்றசெவ்வலரி பூவிஞெடு
அர்ச்சித்துதியானமது சொல்லங்கேளே. (20)

கேளுநீவடமுகமாய் வெள்ளிநாற்கே
கணிதமுடன்தானிருந்து தியானமோது
சூளேநீ (யங்-யங்) மசானமூர்த்தி
சுகசாகவாவென்று லக்ஷம்ஓது
நாளேநீயிப்படியே செப்புமாகில்
நாயகனேதுஷ்டகண மனந்தங்நாளுங்
கேளேநீவாராம லின்னமொன்று
கொற்றவனேசொல்லுகிறே னறிந்துபாரே. (21)

கேளேநீ (அங்-றங்-நங்-சிங்) கென்றோதி
கெணிதமாய்வலக்கரத்தில் மூன்றுதரந்தட்டி
தாளேநீஐந்நூறு வுருவமாக
ஓதிடவே பூதமெல்லாம் ஒடுங்குசேர்ந்து

சூளேபார்லுடும்டா எதிர்நில்லாது
சுகமாகபசாச்முதல் ராக்ஷதருமோடும்
நாளேநீயிப்படியே செபித்தபோது
நாயகனேன்ருத்திரன்றன் சித்தியாச்சே. (22)

சித்தியநாள் அஷ்டசித்து மாட்வென்றுற்
சிமிளெட்டுங்கருத்தோடுத் திறந்துமூடு
வெற்றிபெறதிசையெங்குஞ் சிமிள்தான்வித்தை
வெல்லலாமுனக்கெதிரி யில்லையெங்கும்
சத்தியினலேயறிநீ வெளிவிடாதே
பொல்லாதபாவிகட் கீந்திடாதே
சத்தியமாய்சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளு
சார்வாகபோகருட கடாக்ஷந்தானே. (23)

தானென்றநூல்துகைதான் சொல்லக்கேளு
தயவானவயித்தியந்தா னுனுறுள்ளே
தேனெறசோதிடமுங் காலமப்பா
மைந்தனேகொங்கோக பலதிரட்டு
சூரனந்தானென்றசிதம்பரமும் தேவியப்பா
தனதாகசண்முகத்தின் பூசைவாடை
வானென்றமுன்னுலகத்தில் தெண்டபாணி
மன்னவுரைப்பூசித்தார் பிரமன்றனே. (24)

தாமென்றதேவருக்குள் போநாதன்
தயவினாற்புலிப்பாணி பூசித்தேன்பார்
கோனென்றபோகருமே மகிழ்ந்துமைந்தா
கொற்றவனேகாவணிகள் சிறிதுமீந்தார்
நானென்றஅவருடைய கடாக்ஷத்தாலே
நாமிருந்தோங்கிரிதனிலே யிருந்துவாழ்ந்து
தேனென்றசிமிள்வித்தை இருபத்தைந்தில்
திறமாகப்பாடிவைத்தேன் சித்திமுற்றே. (25)

புலிப்பாணி சிமிள்வித்தை-உருங
முற்றிற்று.

பதினெண்சித்தர்கள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய
சில்லரைக்கோர்வை.
முற்றிற்று.

திருமகள் விலாசம் பிரஸ் சென்னை. 16-3-25.